

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

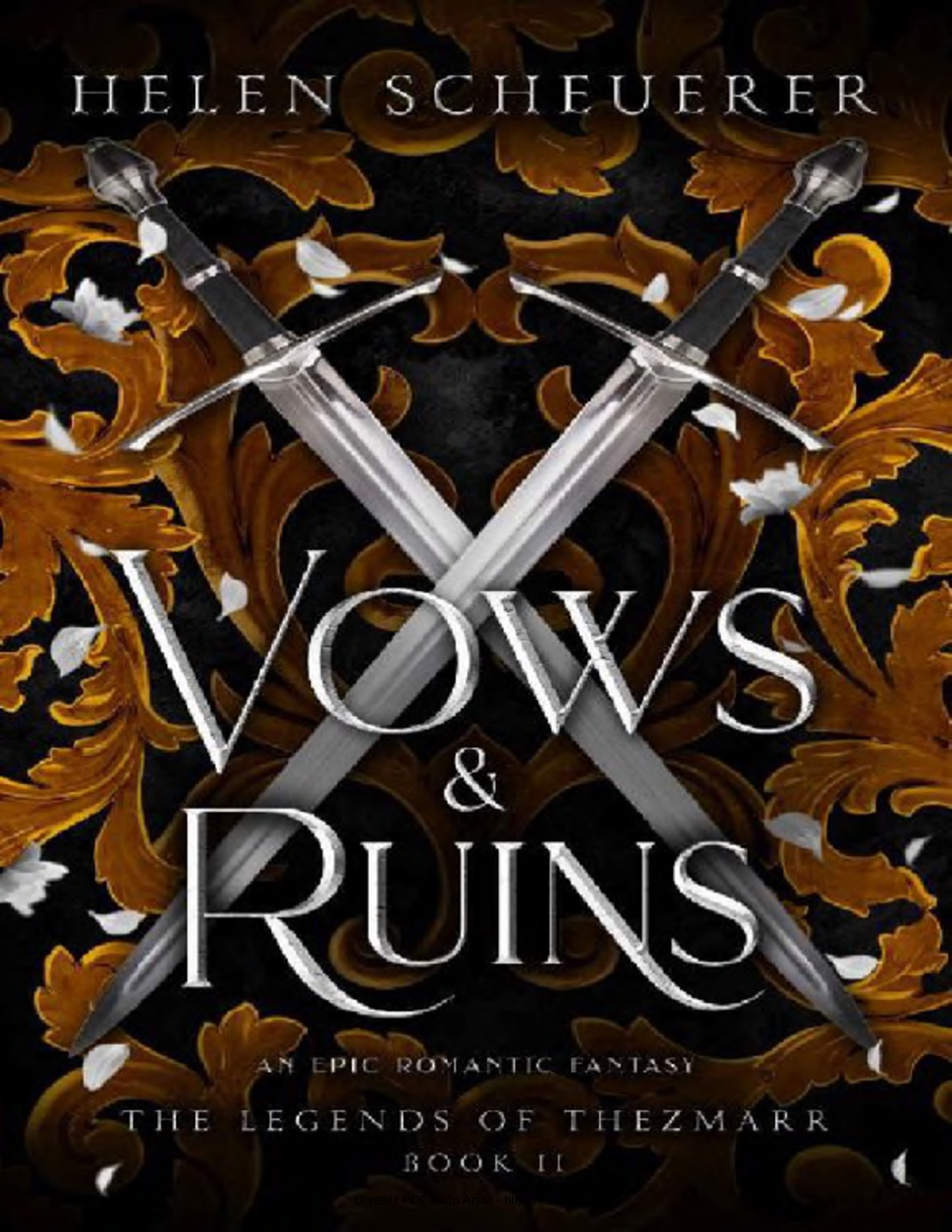
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HELEN SCHEUERER

VOWS & RUINS

AN EPIC ROMANTIC FANTASY

THE LEGENDS OF THEZMARR
BOOK II

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

İÇİNDEKİLER

Orta Diyarların Kehaneti Birinci

Bölüm

İkinci Bölüm Üçüncü

Dördüncü Beşinci

Altıncı Bölüm Bölüm

Bölüm Bölüm Bölüm

Bölüm Oniki Bölüm

Bölüm Bölüm

BölümYedinci

Sekizinci Dokuzuncu

Onuncu Onbirinci

Bölüm Bölüm Bölüm

Bölüm Bölüm Bölüm

Onüçüncü

Öndördüncü

Önbeşinci Onaltı

Önyedinci

Önsekizinci

Öndokuzuncu Yirmi

Bölüm Yirmibirinci

Yirmiikinci

Yirmi Üçüncü Bölüm

Yirmi Üç Dört Yirmi

Beş Bölüm Yirmi

Yirmi Yirmi Yirmi

Dokuzuncu Altı Yedi

Bölüm Bölüm Bölüm

Bölüm Bölüm Bölüm

Bölüm Bölüm Bölüm

Dokuzuncu Sekiz

Otuzuncu Otuz Otuz

Otuz Otuz Otuz Otuz

Otuz Otuz Otuz Bir İki

Dört Beş Bölüm Bölüm

Bölüm Bölüm Bir Altı

Yedi Sekiz Kırkmeç

Bölüm Kırk Kırk Kırk

Kırk Kırk Kırk Bölüm

Bölüm Üç Bölüm

Bölüm İki Dört

BeşAltıTeşekkür

— — —
— — —
— — —
— — —
— — —
— — —

Yazar Hakkında
Helen Scheuerer tarafından da yazılmıştır

Telif Hakkı © Helen Scheuerer 2023

www.helenscheuerer.com

Helen Scheuerer bu eserin yazarı olarak tanımlanmanın ahlaki bir hak olduğunu ileri sürmektedir.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap veya herhangi bir bölümü, yayıncının önceden izni alınmaksızın, elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka herhangi bir şekilde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya iletilemez.

İlk baskı, 2023

Ciltsiz baskı ISBN 978-1-922903-06-8 Ciltli

baskı ISBN 978-1-922903-07-5 E-kitap

ISBN 978-1-922903-05-1

Kapak tasarımı Maria Spada'ya ait

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen isimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Thezmarr'ın gerçek şampiyonları, yani okuyucularım için.

ORTA ALEMLERİN KEHANETİ

*Yıkılmış bir krallığın gölgesinde, fırtınanın gözünde
Karanlığın kızı bir elinde kılıç, diğeriyle ölüme
hükmedecek*

*Gökyüzü karardığında, günlerin sonunda Peçe
düşecek.*

*Kılıcını çektiğinde işler tersine dönecek.
Ateş ve kanın şafağı.*

BİRİNCİ BÖLÜM

THEA

Geçtiğimiz üç hafta boyunca, kan sıçramış eğitim ringi Thea'nın evi haline gelmişti, tıpkı içinden akan öfkenin onun marşı haline gelmesi gibi.

Kız. Simyacı. Kalkan taşıyıcısı. Kadın. Muhafız. Çırak. Wraith avcısı. Varis.

Her işaret sıcak ve parlak bir şekilde yanmış ve önemseydiği tek isim için çabalarken ardında kül gibi solmuştu: *Savaş Kılıcı.*

Kalbine yaslanan kader taşı, bu hayale ulaşmak için ne kadar az zamanı kaldığını keskin bir şekilde hatırlatıyordu. İki buçuk yıl. Bir ömürde göz açıp kapayıncaya kadar geçen bir süre. Okyanusta bir damla. Bunu değerlendirmek zorundaydı.

Thea kılıcını yara benekli elinde çevirdi, gerçek çeliğin ağırlığından, onun isteğiyle havayı oymasından keyif aldı. Kaburgalarındaki zonklayan ağrıya ve morarmış, şişmiş iki eklemine verdiği garip karıncalanma hissine aldırmandan rakibinin etrafında yırtıcı bir daire çizerek ilerledi.

"Bütün gün etrafımda dans edemezsin Thea," diye sordu Ayı Avcısı Torj Elderbrock, kendi kılıcını kaldırarak.

İçindeki huzursuzluktan kurtulmak isteyen Thea, ayaklarının üzerinde hafifçe dönerek Torj'un açıkta kalan tarafına, sabahın ilk ışıklarında gümüş rengi parıldayan bir kesik atarak saldırdı.

Kolayca engelledi. Kılıcının onunkine vuruşunun çınlaması kolunu titretti, bu da Savaş Kılıcı'nın antrenman seansları sırasında kontrol altında tuttuğu Fury'lerin verdiği gücü hatırlattı.

Yeteneklerini kontrol altına almaya çalışan tek kişinin kendisi olmadığını çok az biliyordu.

Neredeyse hiç kimse Thea'nın derisinin altında gizlenen büyüü, ortaya çıkarabileceği kaosu bilmiyordu. Kesilmeyen şimşek bir şarkıydı.

Sparred. Kadim derinliklerden gelen bir cyren çağrısı gibi, onu parmak uçlarında toplayabileceği daha büyük bir güce çekiyordu. Ne elindeki çeliğin rahatlığı ne de kaslarının ısrarcı ağrısı, şu anda içinden yükselen büyüün çatırtısını bastırabilirdi.

"Haydi, Thea! Kipp yan çizgiden coşkuyla seslendi, kumral saçlarını sırtarak gözlerinden uzaklaştırdı.

Cal durduğu yerden kendi cesaretlendirici ısığını çaldı, kendi antrenman maçından yara bere ve kan içindeydi. 'Lanet olası bir gölge hayaleti öldürdün. Onu alt edebilirsin.

"Aslında bir Azrail'di," diye karşılık verdi Thea.

Cal ve Kipp'in teşvikiyle, öfke denizinin ortasında suçluluk duygusu filizlendi. Son birkaç hafta boyunca onunla konuşmaya çalışmışlardı ama onlara anlatamadığı, kendisinin de anlamadığı o kadar çok şey vardı ki.

Thea kılıcını döndürdü ve duruşunu ayarlayarak tekrar saldırmaya hazırlandı, Koruyucu totemi sağ koluna bağlıydı, geçici akıl hocasına yukarı doğru hızlı bir kesik atarken çapraz kılıç sembolü güneş ışığında parlıyordu.

Geçici, çünkü yeminli akıl hocası, Ölümün Eli ve tüm orta diyarlardaki en kötü şöhretli savaşçı Wilder Hawthorne onu terk etmişti.

Birlikte geçirdikleri zaman, onun gerçekte kim olduğunun keşfedilmesiyle sonuçlanan hararetli bir bulanıklıktı...

Delmira'nın kayıp varisi. Bir *fırtına kullanıcısı*. Ve sonra aralarına bir çizgi çekti.

Kayalıkların tepesinde fırtına büyüünü serbest bırakıp kendinden geçtikten sonra Thea, Hawthorne'un yatağında uyanmış ve onu yüz ifadesi okunamaz bir halde kendisine bakarken bulmuştu. Kısa bir an için, hayat boyu süren bir yapbozun parçası yerine otururken, zaman aralarında yavaşlamıştı.

Ve birkaç dakika sonra, tek kelime bile etmeden ortadan kayboldu.

O zamandan beri o piçi görmemişti.

Hiçbir eğitim, kendini ne kadar zorlarsa zorlasın, öfkesini dindiremezdi. İçinde kaynıyor, ham büyüyle karışıyor, bir alev seli gibi hayatına dökülmekle tehdit ediyordu. Bir Savaş Kılıcı olmayı her şeyden çok istiyordu. Ve o da ona rehberlik etmeye yemin etmişti. Büyük Ayin'e hazırlanmasına yardım etmek için.

Ona en çok ihtiyacı olduğu anda onu terk etmişti.

Onun içinde yaktığı başka bir ateş de vardı. Ona duyduğu özlem ve *ihtiyaç* şu anda bile aynı derecede sıcaktı. Söndürmek için ne yaparsa yapsın.

Bu yüzden ondan nefret ediyordu.

Thea nefes vererek savuşturdu ve tekrar saldırdı, bu kez sağa doğru çalım attı ve art arda acımasız kesikler yağdırdı.

"Güzel," diye izin verdi Torj, kılıcını bir kenara bırakarak.

Ama o bunu tahmin etmişti. Botundan çelik bir yıldız çıkardı ve bileğinin bir hareketiyle onu uçurdu.

Havayı yararlanarak Torj'un kolunu yakındaki bir ağaca sabitledi.

"*Sadece* bu seferlik *kılıç* dedim," diye homurdandı, buz mavisi gözleri kızgınlıkla kararmıştı.

"Elimde ne avantaj varsa onu kullanmalıyım," diye karşı çıktı Thea. Yıllar süren gizli eğitimi boyunca eşsiz bir dizi beceri geliştirmişti ve istediğini elde etmek için bunların hepsini kullanacaktı.

Torj'un kasları, artık yırtılmış olan kolundaki fırlatma yıldızını bir tiftik parçasıymış gibi kolayca çıkarırken dalgalandı. "Seni diğerleriyle birlikte eğitmeye devam etmemi istiyorsan, *dinlemek* zorundasın.

Thea haksızlık ettiğini, Ayı Avcısı'nın kendi چراغ Cal ve ayrılmaz dostları Kipp'in yanına gelip onu kanatlarının altına almasının çok cömert bir davranış olduğunu biliyordu. Ama Torj onun sırrını bilmiyordu. Diyarda nasıl bir yıkıma yol açabileceğini bilmiyordu. Onu eğitmenin *tehlikeli* olduğunu bilmiyordu.

Hawthorne hangi cehennemde?

Torj onun tedirginliğinin nedenini anlamış gibiydi ve ağır bir iç çekti, şüphesiz onun kötü ruh halinden ve bitmek bilmeyen sorularından bıkmıştı. "Söz verdi. Müsait olduğunda geri dönecek. Senin eğitiminin onun sorumluluğunda olduğunu biliyor.

"Öyle mi? Thea mırıldandı.

"Evet.

"Bunu göstermek için komik bir yolu var.

"Bu kadar sızlanma yeter, Zoltaire," diye karşılık verdi Torj. 'Sızlanmaya vaktin varsa, birden fazla rakiple dövüşmeye de vaktin vardır. Cal'a işaret etti: 'Sen de varsın. Kipp, sen de.

Thea ağrıyan omuzlarını yuvarladı ve meydan okurcasına çenesini kaldırdı. *Güzeldi*. Meydan okumayı istiyordu; buna *ihtiyacı vardı*. Fırtınayı uzakta tutan tek şey buydu.

Arkadaşları ellerinde silahlarla yaklaşırken yüzlerini buruşturdular. Haftalardır onun yenilenen eğitim takıntısından nasibini alıyorlardı ve üçü de bunu kanıtlayacak yaralar taşıyordu. Ama asla etmeyen Thea'ydı. Yerde kanlar ve kırıklar içinde bile devam etmeleri için ısrar eden Thea'ydı.

Hawthorne ile antrenman yapamaz ve Wren ile konuşamazsa, öfkesini kendi silahı haline getirecekti.

Kız kardeşinin adı bir çan gibi içinde yankılandı. Thea bunun, ihanetin geldiğini görememişti ve göğsündeki gerginlik o zamandan beri gevşememişti. Sadece daha da gerilmiş, içinde kopan fırtınayı körüklemeye hizmet etmişti.

Thea derin bir nefes aldı ve Torj'un ona gösterdiği yeni vuruşlarda ustalaşmaya kararlı bir şekilde rakiplerine baktı. Altın saçlı Savaş Kılıcı onlara başını salladı ve Thea kendini saldırıya verdi. Ayak hareketleri kusursuz, ağırlığının dağılımı kusursuzdu. Kabul töreninden beri kılıcını neredeyse hiç elinden bırakmamış, bir parçasını savaş için eğitmediği tek bir saniye bile geçirmemişti.

Gösterdi.

Terden sıırıslam olmuş ve ağrıyan kılıcını tekrar başının üzerinde döndürdü ve önce Cal'a vurdu. Arkadaşı tam zamanında kalkanını kaldırırken, Kipp onun arkasında çember çizdi. Kipp'in yüzündeki gergin ifadeyi, karşısındaki hırıltılı savaşçıyı tanımadığını söyleyen ifadeyi görmezden gelerek ilerledi, tüm gücüyle saldırdı, oydu, kesti ve Cal Kipp'in yanına gelirken ondan kaçtı.

Kendi kendine bunun *iyi* bir şey olduğunu, eğer onlar da gelişmek istiyorlarsa ona en sert ve en ateşli haliyle ihtiyaçları olduğunu söyledi. Orta diyarların daha fazla seçkin savaşçıya ihtiyacı vardı, şimdi her zamankinden daha fazla.

Kipp'in uzun bacaklı, sıırım gibi yapısı onun aleyhine işliyordu ve Cal zayıf ve kaslı olsa da, bir Savaş Kılıcı'nın Furies'e özgü gücüne ya da çevikliğine sahip değildi. Henüz sahip değildi.

Ve bu yüzden tereddüt etmedi. Onlara yumuşak davranmadı. Her ikisini de geri püskürttü ve onları kendisine daha fazla yer vermeye zorladı.

Thea acısını ve yorgunluğunu unuttu. İkiliyle düello ederken öfkesi, büyüğü ve hırsı tek bir itici güce dönüştü. Dövüşün ritminde kendini kaybetti, ta ki dünyanın geri kalanı , Torj'un uyarı sözleri sanki başka birine yöneltilmiş gibi uzaktan duyulana kadar.

"Dur Thea, dur dedim!" der gibiydiler.

Ama bu meydan okuma onu esir almıştı.

Bu kadar yeter, Thea -

Tepesinde toplanan fırtına bulutlarını zar zor fark etti.

Zoltaire, bu bir emirdir!

Yüzünden damlayan teri ya da arkadaşlarının dehşete düşmüş ifadelerini fark etmedi bile. Darbe üstüne darbe yağdırarak, botlarını kirleterek, rüzgâr yüzüne çarparak dövüştü.

Çeliğin çınlaması için yaşıyordu. Onun şarkısını ruhunda hissedebiliyordu. Damarlarında dolaşan şimşeğe bir merhem - Kılıcı bir

başkasıyla buluştu.

Darbe kemiklerini sarstı ve onu geriye doğru savurdu. Bir şeyler farklıydı.

Kazanma ihtiyacı, Büyük Ayin'e layık olma çaresizliği gözlerini kör etmişti, ayağa fırladı ve kırmızıdan başka bir şey görmeden tekrar saldırdı.

Saldırısı yine güçlü bir şekilde geri püskürtüldü.

Ancak bu sefer nedenini anlamıştı. Kavrayışı sarsıldı ve silahı diğeriyle buluştuğunda büküldü.

Naarvian çeliği.

Bir savaş .

Darbesini zahmetsizce engelleyerek kılıcını yerinde kilitleti ve yere sürükledi.

Boynuna ikinci bir bıçak dayandı. Soğuk bir öpücük. Dökülen kanın vaadi.

Uzaklarda bir yerde şimşekler çaktı.

"Sana bir emir verildi Simyacı," diye seslendi derin ve buyurgan bir ses.

Thea bu sesi nerede olsa tanırdı. Onu ölümün eşiğinden döndürmüş, dudaklarına adını fısıldamış, kalbini birden fazla şekilde kırmıştı...

Gümüş gözler onunkilerle buluştu ve Thea'nın nefesi kesildi.

Ölümün Eli onun üzerinde yükseliyordu, güçlü yapılı gövdesi kırmızı damlayan siyah zırhla kaplıydı.

Wilder Hawthorne yaklaşıp, "Yoksa artık sana Prenses mi demeliyim?" diye mırıldanırken, tüm öfkesine rağmen, o zengin tını kemikleri boyunca sıçradı.

İKİNCİ BÖLÜM

WILDER

Onu görüncü Wilder derinden sarsıldı. Sadece seladon bakışlarındaki şiddetli fırtına değil, görünüşündeki değışiklik de. Bronz ve altın rengi saçlarını her zamanki gibi yandan örmüştü ama vahşi ve güzel yüzü cılız, vahşi, hırpalanmış ve yara bere içindeydi. Yaralı parmak eklemlerinden ikisinin yerinden çıktığını görebiliyordu ve akıcı bir şekilde hareket etmesine rağmen, büküldüğünde hafifçe irkiliyordu. Kaburgalarını incittiğine şüphe yoktu.

Thea kendine bakmıyordu.

Kadının hali onu Bloodwoods'da Azrail'le karşı karşıya gördüğünde yaşadığı şoka, kendisiyle kalmasını emrettiğinde ölümün eşğinde olduğu ana geri götürdü.

"Sakın vazgeçeyim deme," demişti ona.

Şimşek gökyüzünü yarmış, Azrail'i delip geçmişti ama bu yeterli olmamıştı. Lanet canavar pençelerini hâlâ ona geçirmiş, kalbinin üstündeki ete kötülüğünü, ölümden daha kötü bir kaderi vaat eden işaretini koymuştu.

Wilder ona Aveum kaynak suyu şişesini verdiğinde hiç tereddüt etmemişti. Eğer onu kullanmak için bir neden varsa, o da buydu ve hiçbir şeyden pişmanlık duymuyordu.

Wilder ondan uzakta geçirdiği üç haftanın içinde yanan cehennemi bastıracağını ummuştu ama hiç şansı yoktu. Onu görür görmez, her zamankinden daha güçlü bir şekilde, göğsüne inen bir darbe gibi yeniden çarptı.

Ve şimdi, ona çok kızgındı.

"Kendine ne halt ediyorsun?" diye sordu, Torj ve iki Muhafız'ın hâlâ kulaklarının dibinde olmasını umursamadan. Onu tutup kendine çekmemek için elinden gelen tek şey buydu.

Thea'nın gözleri kısıldı, kılıcını sıkıca kavrarken parmak eklemleri .
"Eğitim alıyordum.

"*Eğitim mi?* Wilder karanlık bir kahkaha attı. Bu sert ses Torj, Cal ve Kipp'in eğitim halkasından sıvışıp gitmelerine yetti ve akıl hocası ile çırağı yaklaşan fırtınaya tek başlarına göğüs germek zorunda bıraktı.

Wilder onu bir kez daha gözlerinin önüne getirirken, öfkesi karnına doğru yayılıyordu. "Antrenman yapmanın doğru bir yolu var ve kendini bu hale getirmek o yol değil.

"Kimin hatası bu? Thea tükürdü.

Bu *senin* hatan. Buraya gelmek için yaptığın onca şeyden sonra, bunu daha ciddiye alacağını düşünmüştüm. Kırılman değil, *güçlü* olman gerektiğini fark edeceğini düşünmüştüm.

Thea meydan okurcasına çenesini kaldırdı. "Kırılmaktan çok uzağım.

"Çıkık eklemlerin ve çatlak kaburgaların aksini söylüyor," diye soğuk bir şekilde cevap verdi Wilder. 'Bu dersi kalkan taşıyıcısıyken öğrendiğini sanıyordum. Dinlenecek ve savaşıacak günler vardır.

Thea ona doğru bir adım attı, gözleri parlıyordu. "Ölüm sana yaklaşırken her gün bir savaş günüdür.

'Ölüm hepimiz için geliyor, Prenses. Öyle ya da böyle. Kırık bir kaburganız akciğerinizi deldiği için yere yığılırsanız kimseye faydanız olmaz. Ya o eklemler? Ayarlanmazlarsa, elinize kalıcı hasar verebilirsiniz.

Kadının nefesini içine çekişini, öfkesi ve sözlerinin gerçekliğiyle savaşını izledi.

Onunla işi henüz bitmemişti. 'En son ne zaman düzgün bir yemek yedin? Tam porsiyon?'

"Ben yerim.

Yeterince iyi değil. Sakın bana antrenmanlarından bahsetme. Az önceki gösteri neydi?" diye sorarak ringi işaret etti. "*Böyle* mi antrenman yapıyorsun?

"Ben *kazanıyordum*.

'*Dağınıktın*. Disiplinsizdin. Daha da kötüsü, olman gereken yerde bile değilsin. Ben gelişimimde fersah fersah ilerideydim -'

"Muhtemelen akıl hocanız *size öğretmeye* tenezzül ettiği içindir, ıssız bir yere kaçıp gittiği için değil.

Birden Wilder'ın vücudundan yayılan sıcaklığı hissedebileceği kadar yakınlaştı. Üzerindeki fırtınanın kokusunu alabiliyordu, şiddetli bir denizin

bergamot notaları. Bakışlarının onun kıvrımlarında gezinmesine engel olamıyordu, birlikte geçirdikleri kısa süre boyunca yeterince tapmadığı kıvrımlar.

Tanrılar, bu savaşa hazır değildi.

"Nereye gittin?" diye sordu. 'Yaşadığımız onca şeyden sonra tek kelime etmeden çekip gitmeni gerektirecek kadar önemli olan neydi? Keşfettiklerimizden sonra?

Wilder çenesini sıktı. Onu asla terk etmek istememişti. Ama daha fazla Azrail'in bir araya gelip onun gücüne susamadığından, kanında şimşek olan kadının haberinin yayılmadığından emin olması gerekiyordu. Bu yüzden onu kulübesinde bırakmış ve canavarları ve sırları aramak için Peçedeki en yakın yırtığa gitmişti.

Onları sürüler halinde bulmuştu.

Sonunda ona, "Nerede olduğum seni ilgilendirmez," dedi.

Thea'nın burun delikleri hafifçe şişti, çenesi sıkıldı ve sanki haklı olduğu kanıtlanmış gibi acımasız bir memnuniyetle başını salladı. 'Yani aramızdaki ilişkinin gerçekten böyle olmasını mı istiyorsun? Usta ve çırak ve daha fazlası değil. Hiçbir şey olmamış gibi mi?

Öfke onu kurtardı, aklı hemen Bloodwoods'ta onu ağaca yasladığı, adını haykırırken sikini içine daldırdığı, her vuruşun bir öncekinden daha sarhoş edici olduğu ana gitti.

Dişlerini sıktı. "Evet.

'O zaman bana öyle bakmayı kes,' diye tersledi.

"Ne gibi?

"Sanki beni çıplak görmüşsün gibi.

O anda yanaklarının kızarmasına engel olamadı ama kendini toparladı ve kılıcını kınından çıkardı. "Eğer bu kadar sıkı çalıştıysan, yaraların bu kadar önemsizse," dedi, sesi tehlikeli bir şekilde alçaktı, "bakalım neler yapabiliyorsun.

Thea'nın bakışları daha küçük bir adamı bile soldurabilirdi ve onu suçlamadı. Aslında kızgın olması iyi bir şeydi. Belki de pençelerini sırtında gezdirmek yerine yüzünü tırmalayabilirdi -

Başlangıç duruşuna geçti, ayaklarını iki yana açtı ve dizlerini büktü.

Wilder beklemedi. Saldırdı. Fury'ler tarafından bahşedilmiş gücünün kaba kuvvetini kontrol altında tutarak, ona henüz ne kadar ilerlemesi gerektiğini, bir Gardiyan olarak öğrenmesi gereken daha ne kadar çok şey olduğunu ve bu kadar kısa başarabileceklerinin sınırları olduğunu göstermeyi umarak darbe üstüne darbe indirdi. Şişmiş parmak eklemlerine dikkat ediyordu.

bariz bir ağrı vardı. Bu kadar inatçı olmadığı zamanlarda ona kendine bakmanın önemini öğretirdi ama şu anda hiçbir kelimenin bu sert dış görünüşü delemeyeceğini biliyordu.

Thea onun her vuruşuna karşılık verdi. Engelleme çabasıyla kaslarının titrediğini hissedebiliyordu ama adam ilerleyip onu eğitim alanının genişliği boyunca zorlarken bile hızlı ve çevikti.

Kadın hareket ettikçe, kader taşının gömleğinin sınırlarından kurtulduğunu gördü.

"Onu uçurumdan attığını gördüm," diye mırıldandı, kaşları çatılmıştı.

Kadın kılıcını ona doğru savurdu. "Bana geri dönmenin yolunu buldu.

"Nasıl?" Kılıcını savuşturdu ve hızlı bir karşı saldırı gerçekleştirdi.

"Sen gittikten sonra masanın üzerindeydi," dedi dişlerini sıkarak.

Bir saldırıdan daha kurtuldu.

"Nasıl?" "Kader.

"Ve sen de öylece geri mi ? Bilmeden - 'Benim seçimlerimi yargılayamazsın.

Ondan dalga dalga yayılan öfkeyi hissedebiliyordu ve bu öfke kendi öfkesini ve arzusunu körükledi. Savaşan duygular doymak bilmez bir uyuşturucuya dönüşürken, onlar gümüşten bir bulanıklık içinde, çeliklerinden kıvılcımlar saçarak sahada düello ediyorlardı.

Tepemizde, sabah güneşinin önünde biriken ağır bulutlar dağıldı.

Gökyüzü ve yağmur yağmaya başladı. İkisi de pes etmedi.

Wilder saf kas hafızasıyla hareket ediyor, kılıcın her kesişi, her darbesi aralarındaki gerilimi körüklerken düşünceleri onun tarafından tüketiliyordu. Sağanak yağmurda dövüşürken silahlarından ve uzuvlarından su fişkırıyordu.

Wilder şiddetli bir darbeyi savuşturdu, bıçağını onunkine kilitledi ve onu geriye doğru itti, botlarının topukları hızla oluşan çamura saplandı.

"Söyle bana, *akıl hocası*. Thea son kelimeyi sanki ayıp bir şeymiş gibi tısladı. "Neden bu kadar öfkелisin?

Çelik, aralarında şarkı söyleyerek çevredeki dağlarda yankılandı.

Wilder dönüp kılıcını çevirirken kulaklarında kan uğuldamaya başladı ve güçlü tarafından zayıf tarafına doğru yatay bir kesik atarak

onun bocalaması.

"Neden öfkelenmem gerekiyor?" diye tekrarladı, ilerleyerek.

Dağınık bir şekilde saldırdı. Adam darbeyi savuşturdu ve onun boşluğuna doğru ilerleyerek bir sonraki hamlesini engelledi ve bıçağını kendi bıçağıyla hapsetti.

'Bu durumun dışında mı demek istiyorsun? Asla içinde olmak istemediğim durum mu? Kelimeler yuvarlanarak döküldü. "Osiris'in beni zorlaması ve seni savunmamı bana karşı kullanması dışında mı demek istiyorsun?"

Thea nefes nefese kalmıştı. Ama durmadı, öfke dolu yumruğu Onu.

'Yoksa beni o kadar az düşündüğünü mü kastediyorsun?

Kader taşın hakkındaki gerçeği öğrendikten sonra seni bir kenara atacağımı mı düşündün? Mirasın hakkında mı? Ve şimdi, geri gelip seni bulmak için -'

Thea ileri atılarak onu gafil avladı ve geri püskürttü. 'Ama sen *de tam olarak* bunu yaptın, seni piç kurusu. *Terk ettin. Beni terk ettin.* Sözleri kalbini delip geçti, pişmanlık dilini yaktı. Ama özür dilemeyecekti, araya koyduğu mesafeyi geri alma riskini göze .

Onlar. Mesafe iyiydi. Mesafe güvenliydi.

Bir başka hararetli atışmaya başladılar, kılıçlar parlıyor, ayak hareketlerinin telaşıyla çizmelerinin altından çamur fışkırıyordu.

Vahşi bir darbeyi engelledi ve bacağına etkili bir hareketiyle kadının ayaklarını altından çekti.

Bir su birikintisine sırt üstü düştü.

Wilder'ın zaferi kısa sürdü çünkü Thea hızlıydı, hatırladığından daha hızlıydı. Bir anda tekmeyle savurdu ve Wilder'ın dizlerinin arkasına şaşırtıcı derecede güçlü bir darbe indirdi. Adam yere yığıldı.

Adam daha ne olduğunu anlayamadan Thea kendini onun üstüne attı ve onu altına hapsetti. Adamın beline sarıldı, kılıcının keskin kenarı boğazına doğru çekilmişti ve yakınına eğilip göğüslerini adamın göğsüne dayadı.

"Sen bir piçsin.

"Bunu en başından beri biliyordun," diye homurdandı. Odak noktası aralarındaki her temas noktasına, vücutları arasındaki sürtünmeye, kızın ona bastıran sıcaklığına odaklanırken, o sıkı arzu sarmalı çözüldü.

Çeliğin soğuk fırçasını teninde hissedebiliyor, ne kadar şiddetli olursa olsun onun dokunuşunun tadını çıkarırken, onu gördükçe boğazı düğümleniyordu. Aleti ikisinin arasında taş gibi sertleşmişti; bunu inkâr etmek mümkün değildi.

Bakışları onunkileri delip geçti. O kadar yakındı ki, eğilip kendi boğazını bıçağıyla kesmeyi göze kadar yakındı ve -

Gözleri adamın ağzına kaydı ve alt dudağını ısırды, nefesi duyulabilir bir şekilde kesildi, öfke ve tahrik birbirine karıştı.

O anda Wilder kendine ettiği yeminleri umursamadı. Akıl hocası olması ve onun sadece çırağı değil, aynı zamanda orta diyarların kayıp prensesi olması umurunda değildi. Onun ağzını kendi ağzında istiyordu.

Kılıcı bir kenara bıraktı ve onu öptü.

Furies onu kurtarır. *Bu yüzden.* Haftalardır uyumamasının nedeni buydu. Ayrıldıklarından beri her gün hayal ettiği şey buydu.

Wilder ona ağzını açtığında, kadının dili Wilder'inkine sürtünürken, dişleri alt dudağını yakalarken alçak, şehvet dolu bir inilti yükseldi. Wilder onu şiddetle öptü, sınır tanımadı, serbest bıraktı, onu soyup çamurda becermek için kükreyen içgüdüsüyle savaştı.

Aralarındaki giysi katmanlarına lanet ederek, onun ıslak sıcaklığını ararken, alttan ona doğru ilerledi. Kadının arka tarafını kavradı ve onu ereksiyonuna doğru bastırdı. Kızın boğazına bir inilti takıldı ve göğüslerini adamın göğsüne bastırdı. Açlık çekiyorlardı, birbirleri için çaresizdiler. Bu üç hafta hayatının en uzun haftasıydı.

Ayağa kalktı, onu kucağına aldı, öpüşmelerine ara vererek dişlerini boynunun yan tarafına , ter ve yağmurun tadını aldı ve ondan yumuşak bir zevk çılgılığı çıkardı. İçinden özlem aktı ve onu o anda ve orada alma dürtüsü arttı, her şeyi tüketen bir hale geldi. Gömleğinin üzerinden göğsünü avuçladı, meme ucu avucuna sertçe değdi ve kızın nefesi kesildi.

"Wilder -

Tanrım, onun adını söylemesine bayılıyordu. Göğsünde bir titreşime, kendi fırtınasına neden oldu -

Thea onun üzerinden sıçradı. Kılıcını kapıp kınına sokarken soğuktan yanmış gibi ondan uzaklaştı. "Yapamayız," diye nefes nefese kaldı. 'Süpürge dolabında kendini açıkça ifade ettin. Hatırladın mı? Bana ne dediğini hatırlıyor musun?

'Eğer bu aptalca anlaşmada ısrar ediyorsan, öyle olsun. Akıl hocası ve çırac olacağız, daha fazlası değil... Bloodwoods'da olanlar bir hataydı. Bir daha asla olmayacak, Simyacı.

Wilder bir anda ayağa kalktı, giysilerini düzeltti ve sikini ayarladı. "Hatırlıyorum," diye mırıldandı. Gözlerini kırıştırdı

Yağmur yağıyor, kendine ve kontrolsüzlüğüne lanet ediyordu. Tanrı aşkına, o bir Thezmarr Savaş Kılıcıydı ve pes etmişti. Döndükten birkaç dakika sonra, tüm yeminlerine ve iyi niyetine rağmen pes etmişti. Hem de sırlıslam eğitim alanının ortasında. Herkes onları görebilirdi.

Ama söz konusu kız olduğunda kendine engel .

"Haklısın. Bu . Kelimeleri zorlayarak söyledi, gözlerini kızın yanaklarını boyayan allıktan, göğüslerinin inip kalkmasından kaçırıldı. "Bu bir hataydı.

"Sanırım bunu da listene ekleyebilirsin," dedi Thea acı bir sesle. "Gün geçtikçe uzuyor.

Wilder parmaklarını saçlarında gezdirdi. Onu *asla* böyle bir listeye koymazdı ama belki de en iyisi bunu söylememektir. Sakin bir nefes alıp kendini toparladıktan sonra cebini karıştırdı ve kan lekeli bir parşömen parçasını ona doğru uzattı.

"Bu da ne?

"Yapmanız için alıştırmalar, ağırlıklar, dayanıklılık egzersizleri ve meditasyonlar. "İnanılmaz," diye mırıldandı.

Wilder da ona daha önce verdiği bir cevabı yinelemekten kendini alamadı. "Hiçbir fikrin yok.

Hâlâ nefesini tutmaya çalışırken, kaşlarını çatarak talimatları inceledi. "Bunlardan bazıları dövüş alıştırmasından çok dansa benziyor.

"Ben dans etmem. Ben öldürürüm. Senin gibi. Gözünü kırpmadan kızın bakışlarını karşıladı. "Çok sıkı çalışacaksın. Doğru antrenman.

"Çok sıkı çalışıyorum.

"Benimle değil. İma ettiği şeyin açık olduğundan emin oldu: şimdiye kadar yaşadıkları hiçbir şey değildi. Lonca ustalarının ellerinde aldığı eğitim sadece bir başlangıçtı. Kızın kendini nasıl hırpaladığını, çıkık eklemleriyle nasıl ilgilenmediğini düşündükçe öfkesi yeniden alevlendi. Eğer onu incitme fikrine dayanabilseydi, parmaklarını kendisi yerine koyardı. "Derhal bir şifacıya görünmelisin. Eğer birlikte yaşayacaksak -"

Thea bembeyaz kesildi. "Ne?

"Bu akşam yemekten sonra kamaraya taşınacaksın. "Öyle bir şey yapmayacağım.

"Çıraklar odalarını ustalarıyla paylaşırlar. Thea, "Cal hâlâ kalede yaşıyor," diye karşı çıktı.

"Çünkü Torj'un var," dedi Hawthorne. 'Ben kalede yaşamıyorum, yaşamak da istemiyorum. Bu yüzden kulübeye taşınacaksın. Ve eğer benim evimde birlikte yaşayacaksak, o zaman *benim* kurallarına göre yaşayacaksın.

Wilder ondan gelen bir şimşek çakmasını hissetti. Onun kuşkulu bakışlarına kendi meydan okuyan bakışlarıyla karşılık verdi.

'Çırak olmayı o kadar isteyen sendin. bu, Prenses.'

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

THEA

Fury'lere şükürler olsun ki çekip gitmişti. Eğer Thea yağmurun altında onunla daha fazla kalsaydı, onunla tekrar dövüşür müydü, onu becerir miydi ya da her ikisini de yapar mıydı bilinmezdi. Kalbi, bacaklarının arasındaki sıcaklığın nabzıyla eş zamanlı olarak göğsünde çarpıyordu.

Wilder Hawthorne her zamanki gibi vahşi görünüyordu, keskin çenesi koyu renk sakalıyla kaplıydı, güneşte kızarmış teni yolculuktan dolayı kirlenmişti. Tıpkı Azrail'le birlikte savaştıkları zamanki gibiydi: korkunç, ölümcül... *Onun.*

Bu düşüncüyü bir kenara itti. O hiçbir zaman gerçekten onun olmamıştı. Ama onu altına aldığı anda, bıçağını boğazına dayadığında ve tüm o sert kaslar ona yaslandığında, aklında tek bir mantıklı düşünce bile kalmamıştı.

Birdenbire, kabul testinden önceki saatlere geri dönmüştü; Hawthorne onu ağaca yaslayıp sikerken o oku kavramıştı, güzel, dövmeli vücudu ay ışığında çırılçıplak kalmıştı. Zevk ve daha derin bir şey, Hawthorne onun içinde hareket ettikçe, dudaklarına karşı adını inledikçe onun içinde yuvarlanmıştı.

"Bir kez yetmedi, Thea..." diye inlemişti onu titreten sarsıcı bir doruğa çıkardıktan sonra. *"Neredeyse yeterli değil."*

Şimdi, eşyalarını toplarken, öfkesi içinde kıvranıyordu. Bu ne *cüret*? Nasıl olur da onu ortada bırakıp üç hafta sonra böyle emirlerle geri dönerdi? *Ve birlikte yaşamaya?* Ne yapmaya çalışıyordu?

Kılıcını niyetlendiğinden daha büyük bir gayretle kınına sokarken yüzünü buruşturdu ve şişmiş parmak eklemlerine baktı. Hawthorne *çıkık* olduğunu söylemişti.

Doğrusunu söylemek gerekirse, bunun hangi antrenman seansında olduğunu bile hatırlayamıyordu. Son birkaç hafta kılıç oyunları, okçuluk, strateji toplantıları ve dayanıklılık antrenmanlarından oluşan uzun bir seriye dönüşmüş, o da diğer her şeyi unutmaya çalışmıştı. Thezmarr'ın resmi bir Muhafızı olarak hayatını gerektiği gibi sürdürmüştü: eğitimlere, tatbikatlara ve savaş sanatını öğrenmeye kendini adanmıştı. Yirmi yılı aşkın bir süredir loncanın ilk kadın savaşçısıydı ve bu fırsatı boşa harcamayacaktı. Thezmarr'ın bir parçası olmak bir yaşam tarzından daha fazlasıydı; bu bir kültür, bir dindi.

Kaleye doğru geri dönerken parmaklarını geçici olarak esnetti, hareketlerinin kısıtlandığını ve benekli mavi-yeşil renk değişimini fark ederek acıdan tısladı. Yağmur dindiğinde ve öğle güneşi zirveye ulaştığında, içgüdüseli Cal ve Kipp'i bulmak ve şu anda ustalaşmaya çalıştıkları tatbikatlara katılmaktı ama... Tanrılar, Hawthorne'un haklı olmasından nefret ediyordu. Parmak eklemlerindeki şişlik devam ederse ya da kaburgalarındaki ağrı daha da artarsa, başta kendisi olmak üzere kimsenin işine yaramayacaktı.

Genellikle bu tür şeyler için Wren'e giderdi. Usta Simyacı Farissa kız kardeşine kitaptaki tüm iyileştirme numaralarını öğretmişti ve Fury'ler Wren'in yıllar boyunca kendi payına düşenden çok daha fazla sıyrıkla ilgilendiğini biliyordu. Ama o günler geride kalmıştı. Bunun yerine, Thea kaleye ulaştığında kütüphaneye yöneldi.

Eski Savaş Kılıcı ve Hawthorne'un kardeşi Malik, ateşin yanındaki her zamanki koltuğunda oturuyordu.

Dev adam örmekte olduğu deri kemerden başını kaldırıp ona bakarken Thea, "Merhaba Kalkankıran," dedi.

Malik'in köpeği Dax, sahibinin ayaklarının dibindeki yerinden kuyruğunu salladı. Thea yanlarındaki sandalyeye çöktü ve yaralı elini uzattı.

"Bu konuda bir şey yapabileceğinizi düşünmüyor musunuz?" diye sordu.

Malik bir an için bakışlarını kaçırdı ve kızın küçük elini daha büyük olan elinin içine alarak başını yavaşça salladı.

"değerdi. Thea iç çekti. 'Sanırım revire gitmem gerekecek.

..'

Büyük bir *patlama* oldu. Ardından kör edici bir acı geldi.

"Siktir! Thea geri çekilerek bağırdı. 'Fury'ler kurtarıyor -'

Bir *patlama* sesi daha duyuldu. Ve Thea'nın çığlığı duyulmaya başladı. Acı elini delip geçti.

Ama sonra rahatlama geldi.

Thea'nın parmakları karıncalanıyordu ama o ilk acı kaybolmuştu.

Parmaklarını dikkatle hareket ettirdi. Hâlâ sertti, hâlâ ağrıyordu ama hareket alanı o kadar da kısıtlı değildi.

Malik onun elini nazikçe kavrayarak esnemesini engelledi.

"Bir süre onları hareket ettirmek yok, ha?" diye sordu.

Malik tekrar başını salladı, ayağa kalktı ve ocağın yanındaki çıra sepetini karıştırdı.

Thea sandalyeye sırtını yaslarken kürek kemiklerinin arasından boncuk boncuk ter hissetti. "Beni uyarabilirdin," diye mırıldandı.

Malik bunu duymazdan gelerek sandalyesine döndü ve avucunu uzattı.

Thea isteksizce elini adama uzattı, adamın yaralı parmaklarından birinin hizasına düz bir çubuk yerleştirmesini ve onu örmekte kullandığı deriyle bağlamasını izledi. Aynı şeyi ikinci yaralı parmak için de yaptı.

İşini bitirdiğinde Thea elini kaldırarak gülünç kayışları inceledi. "Bununla ne yapmam gerekiyor?"

Malik sırttı.

"Espri anlayışın üzerinde çalışılması gerekiyor dostum," diye homurdandı Thea ama yine de kolunu minnetle sıktı. "Sanırım bu beni daha zayıf olan kılıç elim üzerinde çalışmaya zorlayacak."

Hawthorne gittikten sonra, işleri birlikte halledeceklerine dair söz verip, ihtiyacı olduğu anda onu terk ettikten sonra, Thea'nın başvurduğu kişi Malik olmuştu. Koruyucu totemini kazandığından beri, hatta onun kim olduğunu en başından beri bildiğini fark ettikten sonra bile tek değişmezi o olmuştu.

"Bir keresinde bana 'Sabırlı bir Delmirian'ın öfkesinden sakın,' demiştin," demişti ona. *'Artık bir Delmirian olduğumu biliyorum... Ama geri kalanının ne anlama geldiğini bilmiyorum, Mal. Ben kesinlikle sabırlı bir tip değilim, değil mi?'*

Malik kalçasındaki hançere -kendi hançerine- uzandı ve kabzasına iki kez vurdu.

Nedeni ne olursa olsun, öfke denizinde ona huzur vermişti. Tıpkı silahın namlusuna kazınmış yabancı kelimeler gibi: *Ölümde zafer, efsanede ölümsüzlük*. O anda, kalan kısa yıllarında bunun için çabalayacağına yemin etmişti.

Şimdi ise Kalkankıran Malik, bakışlarında sevgiyle onu koltuğundan izliyordu. Yüz ifadesi Savaş Kılıcı kardeşininkine kıyasla çok farklı, çok açıktı.

Thea kaşlarını kaldırdı, parmakları zonkluyordu. "Son zamanlarda bahsetmediysem diye söylüyorum... Bu arada kardeşin tam bir göt. Malik çok sevinmiş görünüyordu.

Hawthorne'un dönüşü beraberinde neredeyse doymak bilmez bir kazanma, onu haksız çıkarma ve yenme hırsını da getirmişti. Bu yüzden Thea kendini Wren'in sık sık gittiğini bildiği koridorlarda dolaşırken buldu. Kız kardeşi haftalardır onunla buluşmaya çalışıyor, büyülerini geliştirmeyi öğrenmeleri için ısrar ediyordu ama Thea onunla yüzleşemeyecek kadar kızgındı. Ancak Wren bunu itiraf edeceği son kişi olsa da, Thea aslında gücünü kullanmak için çaresizdi. Geceleri, yanında sadece kader taşı varken, gözlerini kapatır ve fırtına büyüünün rakiplerine karşı, Büyük Ayın'de onu bekleyen engellere karşı ona sağlayacağı keskin üstünlüğü hayal ederdi. Bir *Rheguld Azrail*'i yenmesine zaten yardım etmişti; parmaklarının ucunda böyle yetenekler varken daha ne yapabilirdi ki?

Göğsünde belli belirsiz bir umut yeşeren Thea, kız kardeşinin odasına vardı ve kapıyı yumrukladı.

Neredeyse anında içe doğru döndü ve tanıdık bir çift seladon gözle karşı karşıya kaldı.

"Thea! Kız kardeşi kollarından tutup onu içeri çekmek için ileri atıldı.

Thea içgüdüsel olarak Wren'in elinden kurtuldu ve acı dolu bir ifadeyle karşılaştı.

"Düşündüm ki..." diye yavaşça söze girdi Wren. "Bunun beni affettiğin anlamına gelebileceğini düşünmüştüm...

Hâlâ gergin olan Thea boğazını temizledi. "Her seferinde bir adım.

"Pekâlâ," dedi Wren, sözlerine bir parlaklık katmaya zorlamadan önce. "Sizin için ne yapabilirim?

Thea dudaklarını yaladı. "Ben... Ben büyüm -bizim büyümüz- hakkında daha fazla şey bilmek istiyorum. Onu nasıl kontrol edeceğimi, nasıl kullanacağımı öğrenmek istiyorum.

Wren ıslıl ıslıldı. "Uzun zamandır bu günü bekliyordum! Kapının yanındaki kancada duran pelerinine uzandı.

Thea dilini ısırarak, Wren onu bu kadar iyi kandırmamış olsaydı günün daha erken geleceğini söylemekten kaçındı. "Nereye gidiyoruz?

"Audra'yı görmek için.

"Şimdi mi?"

"Kesinlikle.

Thea, Wren'in kendine olan güveninden kız kardeşiyle kütüphanecinin bu konuyu daha önce defalarca konuştuklarını anladı ama kızgınlığını bastırdı. Audra ona nasıl yardım edeceğini bildiği sürece bunun bir önemi yoktu. Onun rehberliğinde Thea, orta diyarlarda yürüyen ilk fırtına kullanan Savaş Kılıcı olacaktı.

Wren onu sabırsızlıkla koridorda çekiştirmeye başlamıştı bile. Başka bir kapının önünde kayarak durdu ve parmak eklemlerini tahtaya vurdu.

"Ne? Audra kapıyı çekerek açtığı anda gözleri iki kız kardeşe takıldı. "Ah. Sensin.

"Biz hazırız Audra," dedi Wren ona hevesle. 'Thea öğrenmek istiyor -' 'Orada öylece durmayın, içeri girin. Çabuk ol.' Audra içeri girdi Gri elbisesi ayak bileklerinde sallanıyordu, tören hançerleri her zamanki gibi beline bağlıydı. Thea'ya doğru döndü. "Zamanı gelmişti.

Thea kollarını göğsünün üzerinde savunmacı bir şekilde kavuşturdu. "Demek başından beri biliyordun.

Audra onun suçlayıcı ses tonundan etkilenmiş gibi görünmüyordu. "Sadece şüphelenmiştim," sakince cevap verdi.

"Bu şüphelerinizi paylaşmanın faydalı olabileceğini düşünmediniz mi?

'Ne kadar uzun süre bilmiyorsanız, o kadar uzun süre korunuyordunuz. Delmira'ya son günlerinde pek iyi gözle bakılmadı. Ve Wren gerçeği keşfettiğinde, bunu sizinle paylaşmanın benim değil onun görevi olduğunu düşündüm.

Wren tekrar Thea'ya uzanmadan önce garip bir şekilde kıpırdandı. "Thee, beni affetmelisin. Bunu *senin* için yaptım.

Thea alay etti. "Geceleri uyumana ne yardım edecekse.

Audra boğazını temizledi. 'Çalışırsan bu daha kolay olur *birlikte*.'

'Bunu ona bana yalan söylemeden *önce*, yıllarca üzerimde sihya kullanmadan *önce* söylemeliydin. Ve tüm bu zaman boyunca, Wren, bana ailemizin kim olduğunu düşünmememi söyledin. Kim olduklarını *bildiğin* halde bizi terk ettikleri için korkunç olduklarını.

'Kulağa korkunçmuş gibi geliyor. Ayrıca, artık biliyorsun, bu bilgiyle ne yaptın? Wren ısrarak karşılık verdi. "Onları hiç araştırdın mı? Şimdi bir Thezmarrian yetimi olduğun için kendini daha iyi hissediyor musun?"

'Artık buradayım, değil mi? Öğrenmeye hazırım, sihrimi kullanmaya hazırım.

"Artık amacına hizmet ettiğine göre," diye tersledi Wren.

Thea yumruklarını sıkarak ona doğru bir adım attı. Öfkesi içinde yaşayan bir canavara dönüşmüş, zincirlerinden kurtulmayı talep ediyordu. Ve en kötüsü de öfkesinin sadece Wren için değil, kendisi için de olmasıydı. Çünkü bu bilgiyle ne yapmıştı? Aile geçmişlerine bakmaktan çok korkmuştu, gerçek adının ne olduğunu öğrenemeyecek kadar korkaktı, bu onu oluşturmak için çok mücadele ettiği benliğinden ayırmasın diye.

Hawthorne'un kamarasında bir kitap vardı, *Orta Diyarlarda Kraliyet Soyüzerine Bir Çalışma...* Kitabı açık bırakmış, neredeyse sayfayı onun için işaretlemişti. Ama Thea kitabı kapatıp bir kenara itmiş, okumaya cesaret edememişti. O zamandan beri bunun gölgesinde yaşıyordu.

"Bu kadar yeter," dedi Audra yeterince güçlü bir sesle ve iki genç kadının da dikkati ona yöneldi. 'Buraya kardeş kavgalarını onarmaya gelmedim. Buradayım çünkü ikinizin de yardıma ihtiyacı var. Yoksa bunu inkâr mı edeceksiniz?

Cevap olarak, Thea'nın büyüü yüzeyin altında kaynadı ve gözlerinin arkasında bir acı çiçek açtı. Uykusu bölünmüştü, Bloodwoods'daki Azrail'in rüyaları ve ölümle karşılaşmasının ona gösterdiği imgelem peşini bırakmıyordu. O görüntü şimdi tekrar aklına geliyordu...

Yanmış avlu kan ve funda kokuyordu.

Cesetler kaldırım taşlarının üzerinde cansız yatıyordu; devrilmiş bir arabanın tekerlekleri hâlâ dönerken, kırık fiçılardan bal likörü akarken toprağa kıpkırmızı sızıyordu...

Thezmarr'ın üzerine karanlık çökmüştü ve bu karanlığın tam ortasında bakır saçlı, altı yaşından büyük olmayan küçük bir kız çocuğu, kuru çiçeklerden bir kolye ve Naarvian çeliğinden küçük bir tırpan tutuyordu. Oniks gücünün son kalıntıları kıvrılan dallar halinde tırpanı terk etmiş, sihir kırıntıları kızın adını çağırıyor gibi görünen gök gürültüsü tarafından yutulmuştu.

Any.

Adı Thea'nın zihninin arkasında tanıdık, ürkütücü bir çan gibi çınlayan küçük kız. Canavarın ona gösterdiği şey çok tuhaftı. Thea bu anı karşısında ürperdi ve kendini başka bir şey hayal etmeye zorladı: Büyük Ayin'de şimşegi kullanırken, hiç olmadığı kadar güçlü olduğu görüntüler.

Sonunda Audra'nın beklenti dolu bakışlarıyla karşılaştı. "Bunu inkâr etmeyeceğim.

Kütüphaneci gözlüklerini burnunun arkasına itti ve sert bir şekilde başını salladı. "Güzel. Ya sen, Elwren?"

Wren başını sallıyordu. "Yardıma ihtiyacım var," dedi sesi çatlayarak.

Thea ona gitme dürtüsüyle savaşmak zorunda kaldı. Her zaman ikisi birlikte dünyaya karşı koymuşlardı. Kız kardeşinin Thea yanında olmadan acı çekmesi düşüncesinden nefret ediyordu. Ama Wren aralarındaki bir şeyi bozmuştu ve Thea bunun için aptaldan başka bir şey değildi, bu yüzden Wren'in yanağından bir damla gözyaşı süzülürken bile olduğu yerde kaldı.

"İyi ki de öyle oldu," diyordu Audra. 'Bugün, fırtına kullananların ve ailenizin tarihini öğreneceğiz. Bir sonraki seansta güvenli bir yere gideceğiz ve orada daha pratik bir derse katılmaya çalışacağız -'

"Bugün uygulamaya başlayamaz mıyız? Thea, becerileri özel antrenman seanslarında nasıl kullanabileceğini düşünerek araya girdi.

"Hayır.

Kızgınlık alevlendi. "Fırtına büyüü hakkında ne biliyor olabilirsin? Thea talep etti.

Audra açıkça, "Ben bir kütüphaneciyim," dedi. "Her şeyi bilirim.

" bu değil," diye atıldı Thea. "Daha fazlası var.

Audra eğlenerek ofladı. "Sanırım ismimin anlamını bilmiyorsun?

Thea kaşlarını çatı. "Neden yapayım ki?

'Audra ailemdeki tüm kadınlara geçen bir isim. "Fırtına" anlamına geliyor.

Thea'nın derisi diken diken oldu. "Neden? Neden sana bu anlama gelen bir isim verdiler?

Wren şimdi Audra'ya bakıyordu, ağzı açık kalmıştı. Thea bundan küçük bir memnuniyet duydu. Sonunda kız kardeşinin bilmediği bir şey öğrenmişti.

Audra burnunu çekti. "Ben Delmirian soyunu eğiten öğretmenlerin soyundan geliyorum. Yaşlı kadın sanki layık olup olmadıklarını tartıyormuş gibi onları eleştirel bir gözle süzdü. "Ben de ailenize fırtına büyüünü öğreten öğretmenin torunuyum.

Thea irkildi. "Ne? Ama sen..."

"Kütüphaneci mi? Audra sert bir şekilde ekledi. "Bir savaşçı," diye düzeltti Thea. "Nasıl -

'Detaylar önemsiz. Önemli olan, gücünü nasıl toplayabileceğin ve kontrol edebileceğin konusunda en ufak bir bilgiye sahip olan tek kişi benim. Eliyle odanın uzak köşesini işaret etti.

Düzinelerce kitap geniş bir masanın üzerine tehlikeli yığınlar halinde dizilmişti. "Teori ve tarih derslerimiz için burada olacağız.

Thea geldiğinden beri ilk kez etrafına ve nerede olduklarına dair hiçbir fikri olmadığını fark etti. "Burası *neresi*?

Audra uzun uzun iç geçirdi. "Benim özel odam. Eminim bu seansların *gizli* olduğunu söylememe gerek yoktur. Başlayalım mı?"

Yanıt beklemeden, tanıdık gelen bir kitabı kız kardeşlere doğru itti. Hawthorne'un kulübesindeki kitaptı bu, kraliyet mensuplarının listesinin yanına karalanmış dağınık bir yıldız vardı. Ancak liste, hüküm süren çiftin çocuklarına kadar sona eriyordu. Soy ölmüştü ya da öyle kaydedilmişti.

'Güçlü fırtına kullanıcısı uzun bir soydan geliyorsun. Ailen, Embervale ailesinden Kral Soren ve Kraliçe Brigh -'

Thea'nın midesi kurşuna döndü. O bir Zoltaire değildi. Bu ismin nereden geldiğini bile bilmiyordu, hiç sormamıştı.

O bir *Embervale*'di.

Wren gibi.

Elwren *Embervale*. Althea *Embervale*... Kulağa doğru gelmiyordu. *Ona benzemiyordu*.

Audra devam etti. '- Orta diyarların gördüğü en güçlü büyülerden bazılarını sahiptiler. Büyülerinin diyarların ötesinde hissedilebildiği ve uzak diyarlarda dehşet fırtınalarına neden olduğu söylenirdi.

Thea parmaklarının ucundaki şimşegin çıtırtısını, Bloodwoods'da Azrail'i vurmak için onu nasıl çağırdığını ve yine kara dağlardaki kayalıkların tepesinde gökyüzünü neredeyse ikiye böldüğünü hatırladı.

Onun büyüğü başka yerlerde de hissedilmiş miydi?

"Delmira otuz yıl önce harabeye döndüğünde, suç Kral Soren ve Kraliçe Brigh'in ayaklarına yıkıldı. Onlar diğer krallıkları emirleri altına almaya çalışan zorbalardı. Sonuç olarak, kendi krallıkları siz doğmadan birkaç yıl önce Peçe'nin ötesinden gelen karanlık güçlere yenik düştü, ancak Embervale kraliyet ailesi Naarvian kral ve kraliçesinin zihinlerini zehirlemeden önce değil. Onlar da ebeveynlerinin izinden gittiler, onların güce aç mantosunu devraldılar, ancak onların ölümünü de takip ettiler.

Thea'nın ağzını ekşi bir tat doldurdu. Onca zaman soyunu sopunu merak etmiş, savaşçı bir aileden gelip gelmediğini merak etmişti. Savaşçı bir baba, kılıç sallayan bir anne hayal etmişti... Ama

hiç bu kadar lanetleyici bir şey düşünmemiştir. Tiranların kızığıdır; bu gerçek, hayatı boyunca kurduğu orta diyarların savunucusu olma hayaliyle taban tabana zıttı.

Audra tekrar konuşmadan önce sözlerinin iyice yerleşmesi için durakladı. "Geleceğinizle ilgili herhangi bir karar vermeden önce bilmeniz gereken şeyler var - yasalar, protokoller ve benzerleri.

"Araştırıyordum," diye hevesle teklif etti Wren, elleri kitapta Embervale soy ağacının üzerinde gezinirken. "Yıkılan bir krallığın varisi kendini ilan ederse, diğer krallıkların yeniden inşa edilmesine yardım etmekle yükümlü olduğunu biliyorum, orta diyarların dengesi için varisi tahtında görmek için.

Thea'nın kanı . "Ne?

Wren parmaklarını hâlâ yazılı soyağaçlarının üzerinde gezdirerek devam etti. "Ama Delmira düşmeden önce herhangi bir varisin doğduğuna dair bir kraliyet duyurusu yoktu, resmi bir veraset çizgisi yoktu.

"Yıkılmış krallık ya da değil, siz fırtına kullanıcısısınız," diye yanıtladı Audra. "Embervale ailesinin gerçek varisleri olduğunuzu kimse inkâr edemez.

Wren müdürlerinden Thea'ya baktı, gergin görünüyordu. 'O zaman krallığı geri alabilir miyiz? Thea Delmirian tahtını geri alabilir mi?

Thea onun yanlış anladığına ikna olmuştu. Simyayı seven kız kardeşinin böyle saçma bir fikri düşünmesine imkân yoktu, değil mi? Wren bunun için fazla zeki idi.

Thea'yı şaşırtan Audra her zamankinden daha . 'Bu yasa, krallıkların mirasçılarının yeniden inşasına yardım etmesini gerektirse de, bu o kadar basit değil. Delmira orta diyarların tarihinde kara bir leke olarak bilinir... Ve düşmanların çocukları kutlanmaz.

Thea'nın kulakları çınlıyordu.

Audra daha bitirmemiştir. "Bir düşünün. Hangi mevcut hükümdarlar paralarını ve sınırlı kaynaklarını kendilerini bir kez daha devirmeye çalışabilecek bir krallığın yeniden inşası için harcamak ister?

Wren hayal kırıklığına uğramış gibi bir ses çıkardı. "Sanki bizi sır saklamaya ikna etmeye çalışıyormuşsunuz gibi geliyor... Saklanmaya.

'Bu Delmira'nın varisleri arasında, başka kimse değil. Seni *akıllı* olmaya ikna etmeye çalışıyorum,' diye uyardı Audra.

Wren Thea'ya döndü, gözleri parlıyordu, sanki Audra'nın uyarılarından hiçbirini duymamış gibiydi. 'Bunun ne anlama gelebileceğini düşün, Thee. Ne yapacağını hayal et

değişebilir... Kadın savaşçıların Thezmarr'a döndüğünü görebilirsiniz. Ya da ait bir kadın savaşçı loncası kurun. Tahtınızı, krallığınızı ve -'

'Ne tahtı? Hangi krallık? Thea inanamayarak başını salladı, göğsü acıyla gerilmişti. 'Yıkılmış bir krallığın varisi olmak gibi bir niyetim yok. Gölge hayalet sürülerini barındıran ve iltihaplanan topraklara hükmetmek gibi bir arzum yok. Burada bulunmamın tek sebebi büyümden nasıl ustalaşacağımı öğrenmek, böylece daha güçlü bir Savaş Kılıcı, orta diyarların daha iyi bir koruyucusu olabilirim.

Sessizlik, kilide giren bir sürgü gibi aralarına girdi.

Uzun bir an geçti, sessizliğin doğal olmayan boşluğunu güçlendirdi. Dehşet Thea'nın midesinin derinliklerine yayıldı.

"Ne?" "Althea..." dedi Audra nazikçe.

Nazik olmak Audra'nın doğasında yoktu. Sadece bu bile Thea'yı ürkütmeye, dişlerini yanağının iç kısmına geçirmesine yetmişti.

Audra'nın eli masanın üzerinden ona doğru kaydı. "*Hem* fırtına kullanıcısı hem de Savaş Kılıcı olamazsın.

Thea, kütüphaneciye bakarak onun dokunuşundan geri çekildi. "Ne?

'Orta diyarların kanunları çok katıdır. Doğuştan büyü kullanan biri Büyük Ayin'e katılamaz. Yüzyıllardır bu böyledir. Bir Savaş Kılıcı herhangi bir krallığa karşı önyargısız olmalıdır.

Thea yavaşça gözlerini kırptırdı, midesi bulanıyordu. "Bu..." Ama cümlesini bitiremedi.

"Seçim yapmak zorundasın, Thea," dedi Audra. Kısa süreli şefkat notaları kaybolmuştu. Sesi şimdi otoriteyle, emirle keskindi.

Thea hâlâ başını sallıyordu, elleri titriyordu ve ayaklarının üzerinde dengesiz bir şekilde duruyordu. "Yapamam.

"Yapmalısın.

Wren ona doğru uzandı. 'Thea, büyü senin bir parçan. Kim olduğunu inkar edemezsin. Sen bir varissin -'

İçindeki o tanıdık öfke fırtınası kabardı ve Thea sandalyesini geriye iterek kapıya doğru ilerlemeye başladı. "Sana daha önce de söyledim. Harabelerden oluşan bir krallığı yönetmeye hiç niyetim yok.

Ve onunla birlikte gitti. Daha fazlasını veremezdi.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

WILDER

Wilder kütüphanede Malik'in karşısındaki masanın üzerine eğilmişti, aralarında açık bir kitap denizi vardı. Kardeşi dikkatle bir sayfadaki ayak hareketleri şemalarına bakıyor, parmakları dalgın dalgın deri ipleri örüyor, köpeği Dax ayaklarının dibinde kıvrılıyordu.

Wilder bir an için pişmanlık duyarak onları izledi. Malik, Thea hakkındaki gerçeği öğrendiğinde gazabına uğrayan ilk kişi olmuştu.

"Başından beri biliyordun... Altı yıl önce o hançeri ona verdiğinde biliyordun," diye bağırıyordu. 'Tanrım, ona söyledin bile, değil mi? Enovius seni neredeyse pençesine aldığında ona ne demiştin?' "Sabırlı bir Delmirian'ın öfkesinden sakın" mı? Sonra bana o lanet kitabı verdin. Tanrı aşkına, Mal.'

Bu sırada Malik gülümsemişti ve Wilder'ın bunu görmezden gelmekten başka çaresi yoktu. Malik'in Zoltaire kardeşler hakkındaki bilgiye nasıl ulaştığını asla öğrenemeyecekti. Sadece kendisi gibi Malik'in de her zaman Thea'nın iyiliğini düşündüğüne güvenebilirdi.

Şimdi Wilder'ın ilgisini hisseden kardeşi başını kaldırdı ve yüzünde bir tanıma ifadesi belirdi. Nazik dev sanki kararını vermiş gibi elini cebine attı ve ezilmiş bir parşömen çıkardı.

Wilder arkasına yaslandı ve iç geçirdi. "Şimdi de benim postalarımı mı açıyorsun? Malik en ufak bir rahatsızlık duymuş gibi görünmüyordu.

Wilder parşömeni aldı ve açarak içindekileri taradı, şimdi fark ediyordu ki mesajı loncadaki herhangi biri yerine Malik'in almış olması muhtemelen daha iyiydi. Mektup Naarva'daki bağlantısından geliyordu -kendisine *Şafaksız Dratos* diyordu- ve yıkılmış krallıktaki canavarlarla ilgili bulgularını bildiriyordu.

Onları güney adasından uzak tutun, yazıyordu.

Parşömeni Malik'e doğru salladı. "Okudun mu?"

Mal cevap vermedi ama başını hafifçe eğerek Wilder'a cevap verdiğini söyledi.

"Dratos benim etkimi abartıyor.

Malik, Wilder'ın önündeki kitaplardan birine dokunmadan önce onaylar gibi bir ses çıkardı.

"Biliyorum, biliyorum," dedi ve mesajı toparlayıp ocaktaki korların üzerine atarak alev almasını izledi.

Masanın üzerindeki çok sayıda kitabı taradı. Thea için bir eğitim programı hazırlıyorlardı. Şimdiye kadar, resmi Muhafız müfredatının en iyilerini ve kendi çıraklık derslerini birleştirerek yorucu bir program hazırlamışlardı ama bu program, Büyük Ayın'ın açılması ve ona meydan okuması durumunda ona en iyi şansı verecekti.

Saat artık geç olmuştu. Wilder üzerinde çalıştıkları parşömen kâğıtlarını topladı ve kardeşi ile Dax'ı ateşin başında bıraktı, birazdan başlayacak olan konsey toplantısından korkuyordu. Bu toplantılardan her zaman nefret etmiş, ne zaman katılması istense genellikle başka bir yerde olmak için bahaneler uydurmuştu. Ancak kamarasına gönderilen mektupta bu toplantının *zorunlu* olduğu belirtilmişti.

Teslim etmesi gereken raporla ilgili düşüncelere o kadar dalmıştı ki, bir köşeyi dönerken doğrudan birine çarptı.

Thea.

"Ne yapıyorsun?" dedi, kâğıtları ceketinin içine tıktırırken. Ama ona baktığında bir terslik olduğunu fark etti. Normalde çenesini yukarı kaldırıp meydan okurcasına gözleriyle buluştuğu yerde, bakışları başka yöne kaymıştı.

Dikkati parmaklarındaki atellere takıldı. Bu yüzden mi üzgündü? Bir şifacı ona iyileşene kadar dövüşemeyeceğini mi söylemişti? "Kaburgalarına da baktırdın mı?" diye sordu.

"Evet.

Bir yalan. Wilder bunu hemen anladı ve kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Tekrar deneyelim. *Kaburgalarına baktırdın mı?*"

Onun dişlerini gıcırdattığını neredeyse duyabiliyordu. "Hayır.

Kolundan tutarak onu en yakın odaya çekti. Kullanılmayan bir atölye alanına. Kapıyı arkalarından kapatarak ona döndü. "Göster bana.

"Ciddi olamazsın.

"Hiç sağlığınız hakkında şaka yaptığımı gördünüz mü?"

Kısa bir bakışmadan sonra Thea boğuk bir hayal kırıklığı çığlığı attı, elleri gömleğine gitti ve kumaşı belinden çekerek çıplak tarafını ortaya çıkardı. "İşte. Mutlu musun?"

Wilder başını  ne eğerek benekli morlukları inceledi ve onun adına yüzünü buruşturdu. Eğilip alt dudağını ısırarak elini yavaşça kadının teninde gezdirdi.

Onun dokunuşu altında titreyerek nefes aldı.

Dikkatlice kaburgalarına baskı uyguladı, tepkisini ölçmek için gözleri kızın üzerinde gezindi.

"değil," diye mırıldandı Thea.

"Bu konuda pek de iyi bir yargıç değilsin. Muayenesine devam etti. şişlik yoktu ama yüzünde hırıltı ve acı belirtileri olup olmadığına baktı. "D r stl ğ nle de  n salmış değilsin.

Adamın eli kuzeye doğru ilerleyip göğüs bandını yukarı iterek göğsüne en yakın kaburgaları keşfederken Thea'nın yanakları daha da kızardı.

Kulaklarında kan uğulduyordu ama soğukkanlı bir ses tonunu korumaya çalıştı. 'öksürüyor musun? Nefes darlığı çekiyor musun?"

"Hayır," diye cevap verdi, her ikisi de sesinin nefessiz çıktığının farkında olmasına rağmen.

"Kendine iyi bakmalısın. Kendini sağlıklı tutmalısın ki seni eğitirken seni kırmayayım.

Gözbebekleri büyüdü. 'Beni hiçbir şey yıkamaz, Savaş Kılıcı. En azından sen.'

" yle mi?" Kızın teni adamın parmaklarının altında sıcacıktı, tüyleri diken diken olmuştu.

"Beni okşamayı bitirdin mi?" dedi sertçe.

Hawthorne ellerini bırakıp geri çekildi, kızarmayı reddediyor ve onun üzerindeki etkisini fark etmemesini umuyordu. "Bana yalan söylemeyi bitirdin mi?"

Thea cevap vermedi.

Wilder içini çekti ve kaburgalarını işaret etti. "Morarmışlar, kırık değiller. "Gördün m ? İyi.

Kendine engel olamadı. Başparmağı ve işaret parmağı arasında çenesini yakaladı ve gözlerini kendisiyle buluşmaya zorladı. "İyi değilsin Simyacı. Sen iyi olmaktan çok uzaksın.

"Bana ne olduğumu söyleme. "O zaman bana yalan söyleme.

Birbirlerine baktılar, ikisi de teslim olmak istemiyordu. Ayrılan Thea oldu, göğüs bandını ayarladı ve gömleğini tekrar içine soktu.

Ama Wilder buna dayanamadı. 'Bana ne olduğunu söyle. Ayrıca - ' Thea'nın kaşları havaya kalktı. "Seninle ilgili her şeyin dışında mı?

"Evet," dedi boyun . 'Daha fazlası var. Bunu söyleyebilirim.

Thea öfkelenip gitmekle onunla tartışmak arasında kalmış gibi görünüyordu ama sonunda yenilgiyle ellerini havaya kaldırdı. "Tartışacak ya da bu benim için önemli değilmiş gibi davranacak zamanım yok," diye tersledi. 'İki buçuk yıl, elime geçen tek şey bu. Ve şimdi seçim yapmak zorundayım.

Wilder kaşlarını çatı ve kadının göğüslerinin arasında durduğunu bildiği kader taşına yapılan göndermeyi görmezden geldi. "Seçmek mi?

Thea odanın içinde çılginca volta atmaya başladı. 'Audra hem büyü kullanıcısı hem de Savaş Kılıcı olamayacağımı söylüyor. Seçmek zorundayım. Yasaların *katı* olduğunu söylüyor -'

"Ne zamandan beri yasaları umursuyorsun? Wilder dedi ki.

"Bir krallığın varisi olduğumu keşfettiğimden beri," diye ısırdı Thea, hâlâ volta atıyordu. "Beni eğitmeyen bir Savaş Kılıcı'nın çırağı olduğumdan beri. Bu diyarlarda kalan sınırlı zamanımda kim ve ne olduğumu yine insanların kanunlarının belirleyebileceğini öğrendiğimden beri. Sözcükler ağzından döküldü ve ancak o zaman gözleriyle tekrar karşılaştı ve onun patlamasının ardındaki gerçeği gördü: korku, umutsuzluk.

Ona gitmedi. Ona dokunmadı. Bunun yerine ceketinin içine uzandı ve kendi hazırladığı eğitim programını çıkarıp ona sundu.

'Daha önce yasaların seni engellemesine hiç izin vermedin,' dedi sessizce. 'Savaşçı eğitiminin yanı sıra fırtına büyüünde de ustalaşırsan seni kim durdurabilir ki?

Sayfaları Thea'nın eline tutuşturdu, yüz ifadesi .

'Eşyalarını topla,' dedi ona. "Ve hazır ol. Yarın yapacak işlerimiz var.

Thea'dan uzaklaşmak Wilder'ın kabul etmek istediğinden daha fazla irade gerektiriyordu ama konsey toplantısına çoktan geç kalmıştı. Loş odaya girdi ve maun masanın etrafındaki yüksek arkalı sandalyelerde oturan figürleri inceledi. Lonca Üstadı Osiris her zamanki gibi masanın başında oturuyordu; Vernich onun sağındaydı ve Wilder'ı şaşırtan bir şekilde kütüphaneci Audra da solundaydı.

Wilder selamlayarak başını salladı ve sırtındaki kılıçları çıkarıp masanın ilerisinde, Ayı Avcısı'nın karşısındaki yerini aldı. Torj ona öyle bir sırtı ki Wilder onu boğazlamak istedi. Arkadaşından - gerçi bu terimi artık gevşekçe kullanıyordu - yokluğunda Thea'ya göz kulak olmasını istemişti ve görünüşe bakılırsa bu durum Savaş Kılıcı arkadaşını son derece eğlendirmişti. Ama Osiris toplantıyı başlatırken Wilder'ın içini rahatlatacak şekilde ima ya da şakalaşmaya vakit .

"Bu akşam konuşacak çok şeyimiz var," dedi yüzü ciddileşerek. "Yirmi yıl önce Thezmarr'ın tarihinin akışını değiştiren sözleri hepimiz biliyoruz..." Lonca Ustası okumadan önce *bir an bekledi*: "*Karanlığın kızı bir elinde kılıç tutacak ve diğer eliyle ölüme hükmedecek...*"

Beklentiyle onlara baktı.

"Lanet olası kehaneti biliyoruz," dedi Wilder, parmak eklemlerini masaya vurarak.

Osiris, "O zaman bana nasıl bittiğini anlat Hawthorne," diye meydan okudu.

Wilder öfkesini dizginlemek zorunda kaldı. '*Ateş ve kanın şafağı*,' diye cevap verdi.

Osiris odadakilere bir kez daha hitap etmeden önce ona pis bir bakış fırlattı. 'O şafak geldi. Artık resmileşti. Kehanetin öngördüğü gibi, Karanlığın Kızı yükseldi,' diye duyurdu. 'Casuslarımız bana onun Thezmarr'da kendisine yapılanların intikamını almak istediğini ve bir ordu kurduğunu söylüyor.

Wilder oturduğu yerde hareketsiz kaldı. Peçe boyunca fısıltılar duymuştu ama hiçbir Lonca Ustasının ağzından dökülen sözler kadar lanetleyici değildi, hiçbir onu hayatında unutmak istediği anlara geri götürmemişti: savaşın eşiğinde olanlar, kalbinde olanlar. En çok değer verdiği iki Savaş Kılıcı'nın neredeyse sonunu getiren savaşlar.

"Peki ona tam olarak ne yapıldı Osiris? Audra sordu, sesi duygudan yoksundu.

Lonca Ustası'nın gözleri kısıldı. "Burada ne olduğunu çok iyi biliyorsun Audra.

"Evet, ama sonra..." Kütüphaneci durakladı. "Onu eski bir savaş kılıcıyla lanet bir kayığa bindirip gönderdikten sonra olmaz.

"Onu Kırık Adalar'da bırakması emredildi. "Ölmesi için.

'O Karanlığın Kızıydı, Audra. Başka ne yapabilirdim ki?'

Audra tiksintiyle başını salladı. Bu gerginlik çok fazla olmaya başlamıştı.

"Nerede? Torj araya girdi, her zamanki gibi barışı korumaya çalışıyordu. 'Bu sözde orduyu nerede kuruyor?

Osiris gözlerini Audra'dan ayırmadan, "Naarva," diye cevap verdi. 'Başka nerede olabilir? Diğer krallıklardan yeterince uzakta olduğu için bunu nispeten gizlilik içinde ve müdahale olmadan yapabilir. Yıkılan krallık gölge ve sisle örtülü.

"Peki ya kuvvetler? Torj bastırdı. "Onun saflarını kim dolduruyor?

'Orta diyarların her yerinden ve ötesinden onun davasına sempati duyan adamlar. Bazıları lanetli, bazıları sadece aptal - ya da savunmasız ve ezilmiş,' dedi Lonca Ustası, küçümsemesi açıktı. 'Orta diyarların kaosa düştüğünü görmeyi tercih edenler. Ve yarı hortlaklar, ya da kaynaklarım bana öyle söylüyor.

Wilder kendini zorla konuşmaya dahil etti. "Elimizde numaralar var mı?" "Henüz yok. Her şeyi iyi saklıyor," dedi Osiris onlara.

Wilder Audra'ya baktı, Osiris konuşmaya başladığında o da kaskatı kesilmişti. "Ayrıca bu sözde Karanlığın Kızı'nın bir araya gelerek Orta diyarlara karşı başka bir güç..." dedi yavaşça.

Audra boğazının arkasından bir ses çıkardı. "Şimdi bu toplantı davetinin bana yapılmasının gerçek nedenini anlıyorum.

Wilder oturduğu yerde kıpırdanarak sert yüzlü kadınla Lonca Ustası'na baktı ve bakışlarını birbirleriyle yarıştırdı. "O halde biri geri kalanımızı bilgilendirebilir mi?

Audra'nın gözleri Wilder'a dönmeden önce kısıldı. "Osiris'in ima ettiği şey, Karanlığın Kızı olduğu iddia edilen bu kişinin Thezmarr'ın eski kadın savaşçıları kendi davası için bir araya getirdiği.

Torj bir kahkaha attı. "Ne?

"Sevgili Lonca Üstadımız da benim bu konuda bir şeyler bildiğimi ima ki tabii ki bilmiyorum. Thezmarr'ın tükürdüğü herkesle bağlarımı kopardım.

yirmi yıl önce. Bana başka seçenek bırakılmadı.

"Audra, lütfen," diye tersledi Osiris. "O günden sonra nereye gittikleri hakkında hiçbir fikrin olmadığını mı söylüyorsun?"

Audra ona baktı ve kesin bir ifadeyle, "Hiçbir fikrim yok," dedi. "Buna inanmakta güçlük çekiyorum.

"Ve bu loncanın eski üyelerinin şeytani bir zalimin yanında yer alacağına inanmakta güçlük çekiyorum," diye karşılık verdi Audra. "Burada ne kadar kötü muamele görmüş olurlarsa olsunlar.

"Audra -

Ancak sözünü kesen Vernich oldu ve sinirli bir homurtuyla ayağa kalktı. 'Endişelenmeniz gereken bu kalenin eski kadın savaşçıları değil, Lonca Efendisi. Karanlığın Kızı bundan çok daha güçlü ittifaklar peşinde.

Audra sertçe öksürerek Thezmarr'ın eski savaşçılarının el altından savunulmasıyla ilgili hislerini açıkça ortaya koydu.

Osiris'in gözleri kısıldı. "Devam et...

'Karanlığın Kızı güç ve kudret peşinde... Dünyanın uzun yıllardır görmediği bir büyü peşinde. Orta diyarların kayıp varislerini arıyor.

Wilder'ın midesi dibe vurdu. Sadece onlarca yıllık eğitim onu yerinde tuttu.

Sakin maskesine rağmen Audra'nın rengi soldu.

Osiris başını ellerinin arasına almadan önce karanlık bir kahkahayla cevap verdi. "Ciddi olamazsın.

Ama Vernich'in yüzü kasvetliydi. "Zamanında kendi karanlıklarını yaymaya çalışmış soylardan gelen sihirbazlardan daha iyi kim müttefik olabilir?

"Varis yok," diye karşı çıktı Osiris. 'Delmira, Kral Soren ve Kraliçe Brigh'e bir varis doğmadan önce öldü. Ve Naarvian kraliyet ailesi bir hortlak sürüsünün içine doğru kaçtı. Hepsi öldü.

Vernich omuz silkti. 'Olamazlar. Eğer niyetini önemli kişilere açıkladıysa olamazlar. Kaynaklarımdan birkaçı bana varisleri istediğini bildirdi. O kadar ki, kim olursa olsun onları teslim eden krallığı bağışlayacağını yaydı. Tekrar oturdu ve hançeriyle tırnaklarının altındaki kiri temizlemeye başladı.

Osiris burnunun kenarını sıkarak, "Tanrılar..." diye mırıldandı. Audra, "Krallıkların varislere karşı bir görevi var," diye söze girdi.

"Yasalara göre, evet, öyle," diye cevap verdi Lonca Ustası, Savaş Alfabeleri'yle tekrar yüzleşmeden önce bu konu üzerinde düşünüyor gibiydi. "Aranızda Büyük Ayin'in bir sonraki açılışının ne zaman olacağına dair bir fikri olan var mı? Çıraklarınız buna hazır olacak mı?"

'Hadi ama Osiris,' diye yanıtladı Torj. 'Sadece üç hafta oldu. Bunu söylemek için çok erken.'

"Büyük Ayin kendi isteğiyle açılıyor," diye ekledi Wilder, tüyleri diken diken olmuştu. "Bunun bir sonraki sefer ne zaman olacağını bilemeyiz."

Osiris elini sık tıraş edilmiş kafasında gezdirerek derin bir iç çekti. "Daha fazla Savaş Kılıcı'na ihtiyacımız var."

Audra onların konuşmalarını yüzünde en ufak bir duygu belirtisi olmadan izlemişti. Ama şimdi ellerini önünde, masanın üzerinde birleştirmişti. "İhtiyacınız olan şey daha fazla savaşçı," dedi. "İhtiyacınız olan şey daha fazla Naarvian çeliği. Bunu size yirmi yıldır söylüyorum."

"Savaş Kılıçları olmadan Naarvian çeliğinin ne anlamı var? Vernich tersledi."

'Savaş kılıcının tek olmadığını yeterince kanıtladığınızı düşünüyorum.'

'Fury'ler bizi kurtarır, kadın. Yine mi bu?'

Wilder, Audra'nın çenesinde bir kas seğirmesi gördü ama Audra sustu. O da kaşlarını çatı. Bu da onun yapacağı bir şey değildi...

Daha sonra konuşan Torj oldu. "Emirlerimiz nedir, Osiris?"

Lonca Ustası ayağa kalktı, parmak eklemlerini masaya dayadı ve bakışları sırayla her bir Savaş Kılıcına yöneldi. 'Eğer bulunması gereken varisler varsa, onları bulacak olanların siz olmanızı istiyorum. Elinizdeki tüm kaynakları kullanın. Onlar için orta diyarları tarayın. Kim olduklarını ortaya çıkarın. Ve ... onları bana getirin.'

Böylece toplantı sona erdi. Kılıçlarını toplayıp kapıya doğru ilerlerken Wilder'ın elleri uyuşmuştu. Dünya altından kayıp gidiyordu -

"Yürümeye devam et, Savaş Kılıcı," diye seslendi Audra'nın sesi arkasında. "Yürümeye devam et."

Kendisine söyleneni yaptı, konsey odası arkasında kalana kadar bir ayağını diğerinin önüne attı ve kütüphaneci yanında olduğu halde Büyük Salon'a doğru yol aldı.

"Sessizdin..." diye başardı.

"Sözlerimi en etkili olacakları zamana kadar tutmayı öğrendim," diye cevap verdi, onu eğlenen bir bakışla inceleyerek. 'Onlar en keskin silahlardır'

Bu şekilde.'

Wilder ıssız koridorda etrafına bakındı. 'Ona söyleyemeyiz. *Onlara*. Audra kaşlarını kaldırarak ellerini *törensel* hançerlerinin üzerine koydu. Tam olarak hangi kısmı? Peşlerinde zalim bir varis avcısı olduğunu mu yoksa onları etmek de sizin yeminli göreviniz değil mi?'

"İkisi de. Her şeyi. Wilder ensesini ovuşturdu ve sonra kendini durdurdu. Bu Talemir'in baskı altındayken hep yaptığı bir şeydi. "O zaten mücadele ediyor. Zaten başa çıkması gereken bir kader taşı var. Bir şey daha onu uçurumun kenarına itebilir.

"Belki de uçurumun kenarından geçmesi gerekiyordur.

"Henüz değil," diye yanıtladı Wilder. 'Onu güvende tutmamız gerekiyor.

Onun için en güvenli yer burası. Tam burunlarının dibinde. Hem o hem de Elwren,' diye fısıldadı Audra. 'Toprakları terk etmiyorlar. Hiçbir şey için.

"Anlaştık.

Kütüphaneci, 'Onu önündeki dehşete hazırlamalısın,' diye uyardı. "Ne yaptığımı sanıyorsun Audra?

Ama sanki onun içini görebiliyormuş gibi bilmiş bir bakış attı. 'Onu sıkı bir şekilde eğitmelisin. Bu onun düşmanı olmak anlamına gelse bile. Sana bir daha asla aynı şekilde bakmayacağı anlamına gelse bile.

Göğsündeki ağrıyı ovma dürtüsüyle savaştı. "Biliyorum," diye mırıldandı.

"Öyle mi? Audra sözlerine bir sınır koyarak meydan okudu. 'Bu senin görevin - ona karşı, orta âlemlere karşı. Althea hepimizin kaderini değiştirecek güce sahip.

BEŞİNCİ BÖLÜM

THEA

Thea başını dik tutarak Büyük Salon'a girdi ve önündeki masaların üzerine bir battaniye gibi çöken sessizliğin tadını çıkardı. İlk kez böyle bir şey olduğunda olduğu yerde durmuş, çıkan fısıltılar ve kendisine bakan kocaman gözler karşısında yanakları kızarmıştı. Ama şimdi, kendisini görmelerine izin verdi: küçümsedikleri kadın, şimdi korktukları kadın. Sihirli olsun ya da olmasın, o orta âlemlerin sıradan bir Muhafızı değildi ve bunu hepsi biliyordu.

Koridorun öbür ucundan Hawthorne'un yakıcı bakışlarını üzerinde hissetti ama burada kendisi için inşa etmeye başladığı üne haftalarca yaslandıktan sonra şimdi bocalamayacaktı. Sağlam elini Malik'in hançerinin kabzasına dayadı ve düzgün olduğundan emin olmak için Muhafız totemine bakarak her zamanki yerine oturdu.

Birkaç adım , eski sevgilisi Evander'ın yanındaki bankta kendisine yer açarken göz göze gelmeye çalıştığını fark etti. Bir süredir onunla konuşmaya çalışıyordu ama kız onun söylediklerine hiç ilgi duymuyordu. Bir ürpertiye bastırarak onu görmezden geldi. Onu nasıl olup da çekici bulabildiği aklının ucundan bile geçmiyordu.

Birkaç Muhafız arkadaşı masalarında onun için yeterli yer olduğundan emin olmak için çabaladı. Sonra Cal ve Kipp onun yanında yerlerini bulurken daha fazla karışıklık oldu.

"Hawthorne'la buluşmanız nasıl geçti?" diye sordu Kipp, etraflarındaki bakışları görmezden gelerek ve bir sepet ekmeğe uzanarak.

Thea atel takılı parmaklarını salladı. "Harika.

"Gerçekten mi?

"Hayır.

Cal onun yanında kestane rengi saçlarını kısa bir kuyruk halinde bağlamayı bitirdi ve güldü. 'Eğer orada tek parça halinde duruyorsa, iyi gittiğini söyleyebilirim.

Yeterince...'

"Bu da ne demek oluyor? Thea baş masaya bakmayı reddetti. Bunun yerine Cal'ın nane çayı bardağına uzandı ve uzun, minnettar bir yudum aldı.

"Bu şu anlama geliyor sevgili Thea," diye yanıtladı Kipp bir lokma yemek yerken, "seni ringde bıraktığımızda sevgili akıl hocanı uçurumdan atmaya hazır görünüyordun.

"Belki de yapmalıydım.

Cal, "Bize neler olduğunu anlattırsan sizinle aynı fikirde olacağımıza eminim..." diye söze girdi.

Thea onlara Hawthorne'la olan ilişkisinden bahsetmemiştir. İlk başta bunun nedeni sırrı kendine saklamak istemesiydi, sanki dünyayla paylaşmaya hazır olmadığı değerli bir şeymiş gibi. Ama o gittikten sonra, bu bir utanç meselesi haline gelmişti ve bu yüzden bu konuda hiçbir şey söylememiştir.

İçini çekti ve kendine birkaç parça kuzu eti servis etti, Kipp'i bile duraksatacak kadar et suyuna boğdu. "Sana söylemem hiçbir şeyi değiştirmeyecek," diye cevap verdi. "Ama onun kamarasına taşınmak zorundayım.

Kipp'in gözleri büyüdü. "Ne?"

"Öyle dedi.

Ama Cal omuz silkti. 'Bu mantıklı. Ne de sen onun çırağısın. Önümüzdeki bir yıl onun gölgesi olacaksın.

"Burada değilken birinin gölgesi olmak zor," diye mırıldandı, hain bakışları baş masaya yöneldi. Hawthorne, Osiris'in yanına oturmuş, yemeğine dokunmamış, iri eliyle bir fincanı kavramıştı. Sanki kendisini izlediğini hissediyormuş gibi gözleri ona kaydı. Tanrılar, onun hayali dokunuşunu hâlâ kaburgalarında hissedebiliyordu.

Thea gözlerini kaçırdı. Hissettiği o çatırdayan öfke başka bir şeyle çürümüştü: acı. Şu anda bile her şey çok gerçeküstü geliyordu. Kısa bir süre için birlikte olmuşlardı - bir takım, durdurulamaz ve vahşi - sadece bağlantılarının aniden kesilmesi. Bazen rüya görüp görmediğini merak ediyordu. Ama aralarındaki kaban enerji ona aksini söylüyordu, tıpkı antrenman maçı sırasında paylaştıkları öpücük gibi. Varlığının her zerresiyle ona kızgındı ama bu nefret başka bir şeyle, daha derin, daha karanlık bir şeyle iç içeydi.

"Eğitiminiz nasıl gidiyor? Thea dikkatini dağıtmaya çalışarak diğerlerine sordu.

'Gerçekten de çok ilginç. Esyllt, her ne kadar huysuz bir piç olsa da, vesayetinde çok cömert davrandı,' diye cevap verdi Kipp sırtarak.

Thea kabul törenini atlattıktan sonra, silah ustasının Kipp'i gayri resmi strateji çırağı olarak yanına aldığını öğrenince çok heyecanlanmıştı. Arkadaşı bu rolü ördek gibi benimsemişti ama yine de belli bir fiziksel eğitim standardını koruması gerektiği için içerlemişti.

"Ayrıca daha önce sevgili Elwren'le de bir görüşmem oldu," diye devam etti. "İçkiyi uzatabilir misin?"

Thea'nın Audra'ya verdiği sözde dersten sonra, kız kardeşinin adını yüksek sesle duymak kalbine saplanan bir bıçak gibiydi. Wren lanet tahtı geri almalarını istiyordu. Peki ne için? Elleri titreyerek sürahiye uzandı ve onu Kipp'e uzattı -

Parmak uçlarında bir şey çatırdadı.

Kipp sıçradı ve elini yanmış gibi çekti. "Ah! Birden midesi bulanana

Thea gözlerini kırıştırtarak ona baktı. "Ne?"

"Bunu hissetmedin mi? Kipp'in kaşları hâlâ çatıktı ve parmaklarını inceliyordu. "Garip bir parazit..."

Thea başını salladı.

Cal ona sempatik bir şekilde başını salladı. "Böyle olmasından nefret ediyorum.

Hâlâ biraz şaşkın görünen Kipp sonunda mahcup bir kahkaha attı ve omuz silkti.

"Esyllt ile yaptığın işin Wren ile ne ilgisi var? Thea sanki hiçbir şey olmamış gibi, içindeki çalkantıyı görmezden gelerek sordu.

Kipp sinirli bir ses çıkardı. "Siz ikiniz öpüşüp barışsanız olmaz mı?"

"Hayır.

"En azından bize ne yaptığını

söyleyebilir misiniz?" "Hayır.

Arkadaşı başını salladı ve tabağına daha fazla yemek doldurdu. Hâlâ nasıl bu kadar zayıf kalabildiği hepsinin merak konusuydu.

Kipp, Thea ve Cal'a eğilmelerini işaret ve tekrar konuşurken sesini alçalttı. "Simyacılar özel bir gaz türü üzerinde çalışıyorlar... Bunun Peçe'deki yırtıkları onarabileceğini düşünüyorlar.

Thea'nın ağzı açık kaldı. "Gerçekten mi?"

Kipp çenesini Wren'in her zamanki masasına doğru uzattı. "Belki de bu konuyu onunla konuşmalısın.

"Belki de sadece bana söylemelisin.

Ama bu sefer Kipp onu başından savdı. 'Daha fazlasını söyleyemem. Strateji toplantıları *çok* gizlidir.

Cal gözlerini devirdi. "Hayatını kurtarmak için bile sır saklayamazsın.

"Saçmalık. Birkaç ay öncesine kadar siz aptallar benim gerçek isim.'

Thea sessiz kaldı. Endişelenmesi gereken yeterince sırrı vardı. Ve gerçek isimlerden bahsedilmesi içinde bir endişe dalgası yarattı. Çünkü arkadaşları *Althea Zoltaire*'in her zaman bir yer tutucu olduğunu bilmiyorlardı. *Embervale*. *Althea Embervale* onun gerçek adıydı.

Bir servis görevlisi yaklaştı ve yeşilliklerle dolu büyük bir kâseyi kadının önüne koydu. "Sizin için, Muhafız Zoltaire.

Thea sebze yığınının gözlerini kırıştırdı. "Ne?

"Bunu özellikle size getirmem emredildi," dedi çocuk, giderek daha rahatsız görünüyordu.

Thea'nın ensesi karıncalandı. Baş masaya baktı ve Hawthorne'un gözlerini yine üzerinde buldu.

Yanında Cal ve Kipp kıs kıs gülüyorlardı.

"Büyük ve güçlü olmak istiyorsan sebzelerini yesen iyi olur, Thea," diye alay etti Kipp.

Brokoli, ıspanak, fasulye, bezelye ve hakkında en ufak bir fikri olmadığı bir sürü zengin yeşillik. Thea dişlerini sıktı. "Bu on adama yetecek kadar yeşillik.

Sunucu omuz silkti. "Her gece böyle bir kâse bekleyebilirsiniz," dedi. "Bunun son derece önemli olduğu bana çok açık bir şekilde ifade edildi.

Thea yanakları alev alev yanan Hawthorne'a bir daha bakmaya cesaret edemedi.

"Yarın görüşecek miyiz? Cal yüzündeki sırıtmayı silerek sordu.

"Duruma göre değişir. Şafaktan önce tur atacak mısın?

"Kesinlikle olmaz," diye alay etti Kipp. "Deneyeceğim," diye teklif etti Cal.

Thea omuz silkti, onun mecbur kalmadan bir an önce yatağından kalkmayacağını çok iyi biliyordu. "O zaman sanırım...

Koridorun karşısında bir şey *-birisi-* dikkatini çekince sözünü yarıda kesti.

Sebastos Barlowe. Bakışları baş masada oturan ve kendisine bir şeyler işaret eden Bloodletter'a sabitlenmişti. Birkaç ince el hareketinden sonra

Seb yemeğin ortasında kalktı ve yan kapılardan birinden sıvıştı. Birkaç dakika sonra Vernich de izin isteyip çıktı.

Eski alışkanlıklar devreye girdi. Üzerindeki bakışları, özellikle de Wren'in masasından gelen bakışları görmezden gelen Thea salonu terk etti. Bir zamanlar Thezmarr'a girip çıkanları gözetlemeyi kendine görev edinmişti. Kendini yine kolayca görünmez yapabilirdi. Hafif dansçı ayaklarıyla ilerleyerek boş geçitte süzüldü ve Vernich'in pelerininin bir köşede kaybolduğunu gördü.

Çabucak ikiliyi takip etti ve kendini bir üst katta, Talemir Starling'in tüm şampiyonluk rekorlarını barındıran kupa odasının karşısında buldu. Koridorda alçak sesler ve o da en yakındaki merdivenin altına sığındı.

"Toplantıda ne oldu? Seb hevesle sordu.

Uzun bir duraklama oldu. Thea'nın eli, gömleğinin altındaki deriyi gölgeleyen soluk yara izine kaydı.

"Kehaneti hatırlıyor musun? Vernich'in çakıllı sesi . "Elbette," diye yanıtladı Seb.

'Görünüşe göre atıfta bulunduğu Karanlığın Kızı yükselmiş...'

Thea'nın akşam yemeği yeniden ortaya çıkmakla tehdit ediyordu. Kendini duvara daha da yasladı.

"Ne? Seb ağzından kaçırdı.

Savaş Kılıcı'ndan bir hayal kırıklığı sesi geldi. 'Risen. Gücünü topla. et,' diye bağırdı. 'Bir şey arıyor. Kaderin akışını değiştirebilecek bir şey. Ve ben onu alacağım.

Thea'nın kalbi küt küt atıyordu. Tam olarak neye rastlamıştı? Vernich sözde Karanlığın Kızı ile işbirliği içinde miydi? Vücudu gerildi, cevabı duymak için gerindi.

Savaş Kılıcı, "Asla tutmaz," diye mırıldandı. "Bu geçici bir çözüm.

'Peçedeki en yakın yırtık nerede? Gidip kendimiz görmemiz gerekmez mi? Sebastos aceleyle cevap verdi. "Şimdi gidersek kimse yokluğumuzu sorgulamaz.

Sesi bile Thea'nın tüylerini diken diken ediyordu. Defalarca onu ve arkadaşlarını el altından yok etmeye çalışmıştı. Bir Muhafız totemi takıyor olması, çıraklık eğitimi almış olması düpedüz yanıltıcı. Thezmarr'ın üzerinde bir leke varsa o da Sebastos Barlowe'du. Ve şimdi, daha da kötü birinin emirlerini yerine getiriyordu.

Vernich yavaşça, "Karanlık yeterli koruma sağlayacaktır," dedi.

Thea'nın tırnakları avuçlarını kesiyordu.

Atları eyerleyin. On beş dakika içinde yola çıkacağız. Kimsenin seni görmesine izin verme.' "Tabii ki hayır, efendim.

Thea, Vernich'in ağır ayak seslerinin ters yönde kaybolduğunu duydu ve rahat bir nefes alarak bir kez daha koridora çıktı - ancak Seb onu korkuttu.

"Burada ne yapıyorsun, başıboş?" diye tersledi, burnu onu görünce tiksintiyle kırışmaya başlamıştı bile.

Seb'i, bir kalkan taşıyıcısı olarak başına beladan başka bir şey açmayan ama hayatını defalarca kurtardığı o piçi incelerken içini yeni bir nefret dalgası kapladı. O anda kendini, onu Delmira harabelerinde orakçılara bırakmış olmayı ya da Cal'ın omzu yerine kalbine ok atmasına izin vermiş olmayı dilerken buldu. Bunu hak etmişti.

"Siktir git, Seb," diye mırıldanarak onu geçmeye çalıştı.

"Bu acele niye?" diye alay etti. 'Başka bir totem alabilmek için biraz daha Savaş Kılıcı siki emmeye mi gidiyorsun?

Thea kara bir kahkaha attı. 'Sen de seninkini böyle mi aldın? İkimiz de onun çağrısını hiç hissetmediğini biliyoruz. Vücudunda buna degecek bir kemik bile yok.

Omzundaki bandaj gitmişti ama okun tam olarak nereyi deldiğini biliyordu ve onu tutarsa canının yanacağını biliyordu. Çok cazipti. Adamın çılgık atacağını biliyordu; o sestten zevk alacaktı.

Seb'in gözleri kısıldı. 'Dikkatli ol, başıboş. Kimse seni görmek için burada değil. düşmek.'

Thea onu boğmamak için ellerini arkasında kavuşturdu.

Kulak misafiri olduğu şey hâlâ aklını kurcalıyordu. Neyse ki onu burada bulduğu için fazla şüpheli görünmüyordu. "Ne istiyorsun?" diye tersledi.

Dudağı kıvrıldı. "Gitmeni istiyorum. Ama senden bir türlü kurtulamıyorum. Sen bir hastalık gibisin -'

"Bunlarla çok tecrüben var mı? Onun kasıklarına sivri bir bakış attı.

Gözlerinde öfke parladı ve ona doğru tehditkâr bir adım attı. "Ama kız kardeşinden kurtulmaya razıyım," dedi yüksek sesle.

Thea kırmızıyı gördü. Saldırdı -

Sadece gömleğinden kabaca geri çekilmek için.

Seb'in yüzünde memnun bir gülümseme belirdi. "Görüşürüz, serseri.

Thea'nın kulaklarında kan uğıldarken, onu arkasından sürükleyen kişiye tekme attı ve Seb'in üzerine mümkün olduğunca çok acı yağdırmak için çırpındı.

"Yeter," diye homurdandı tanıdık bir ses kulağında.

"Onu yakalamıştım," diye tükürdü Thea, gömleğini Hawthorne'un elinden çekip alarak. "Yaptın mı?"

"Evet.

"Bana öyle geldi ki, onunla koridorda sıradan bir meyhane kavgacısı gibi kapışacak ve eklemlerinizi biraz daha kıracaktınız.

Thea derin bir nefes aldı ve öfkesini, gücünü elinden geldiğince geri çekmeye çalıştı.

Onu inceledi. "O ateşli kafan seni hiçbir yere götürmeyecek.

"Hayır mı?" diye tersledi ve kader taşını gömleğinin kıvrımlarından çekip çıkardı. 'O zaman belki de kaderi test etmem gerekecek -'

Bir saniye önce koridorda duruyordu; bir saniye sonra soğuk taş duvara yaslanmıştı, Hawthorne'un eli onunkini sarmıştı, gümüş gözleri öfkeyle parlıyordu. "Sana böyle konuşmaman konusunda ne demiştim?"

Adamın güçlü vücudu kadınınkıyla aynı hizadaydı, bacaklarının arasında kaslı bir kalça vardı ve yüzü kadınınkine o kadar yakındı ki nefesi tenini gıdıklıyordu. Deri ve gül ağacının o acı veren tanıdık kokusu etrafını sarmıştı.

"Şimdi kimmiş asabi olan?" diye meydan okudu. Ama lanet olsun ona - adamın sıcaklığı kıyafetlerinin arasından sızarken bakışları dudaklarının yumuşak kıvrımına kaydı. Onun içindeki değişimi, birbirlerine bastırdıkları her santimin farkındalığını hissetti. Gözleri adamın boğazının güçlü sütununda gezindi ve yutkunurken sanki konuşmak için kendine güvenmiyormuş gibi nasıl sallandığına dikkat etti.

Sıcak eli hâlâ onunkine sarılıydı. Adamın bileğindeki nabzın ırpınışını hissedebiliyordu. Kendisinininkiyle eşleşiyordu, kesik kesik ritmi hızlı ve istekliydi. Ayağındaki hafif bir değişiklik, adamın sert uzunluğunun karnına sürtünmesine neden oldu ve keskin bir şekilde nefes aldı, kemerini çözüp onu içine sokmaktan başka bir şey istemiyordu.

Tanrım, daha önce hiç böyle biri için yanıp tutuşmamıştı. Arzusu çoktan öfkesinin önüne geçmişti ve koridorda adamın ağzını kendi ağzına götürmemek için elinden gelen her şeyi yapıyordu.

Hawthorne'un burun delikleri alevlendi ve ölçülü bir nefes alarak ondan uzaklaştı, gözlerindeki şehvet dolu bulanıklığı kırıştırdı. "Yarın yapacak işlerimiz var" derken ciddiydim. Yaptıklarının bedelini ödeyeceksin.

Sabah Barlowe'la birlikte davranacağız,' dedi sonunda, gürleyen bir sesle. 'Git eşyalarını topla. Seni bir saat içinde kulübede bekliyorum.

Thea onun adım adım uzaklaşmasını izledi, omuzları kaskatı kesilmiş, yumrukları iki yanında sıkılmıştı. Ancak o zaman nefes verdi, adam koridorda gözden kaybolurken hava dışlerinin arasında ılık çalıyordu.

Kalbi küt küt atıyordu ve bu Seb'le olan kavgadan ya da Vernich'in söylediklerinden kaynaklanmıyordu.

Hawthorne ne düşünüyordu? Onları bu kadar yakın bir odayı paylaşmaya mı zorluyordu? Onun öfkesini kırmaya bu kadar niyetli miydi? Ya da daha kötüsü, kendini kontrol etmesini? Zaten bir kez ayağı kaymıştı. Eğitim alanındaki o öpücük bir damga gibi içine işlemişti. Thea kendini dizginlemeyi daha yeni başarmıştı ve şimdi bile onun dudaklarının izini üzerinde hissedebiliyordu.

Hawthorne'un kulübesini, küçük oturma odasını ve onun ötesindeki geniş yatağını hayal ederken eli ağzına gitti... Onu içinde, çarşafı beline kadar kıvrılmış halde hayal etti. Çıplak mı uyuyordu?

Tanrım, bu hiç yardımcı olmuyordu. Düşüncesi bile onu ısıtmaya yetiyordu.

İçinden küfrederek eşyalarını toplamaya gitti.

Thea, omzuna astığı küçük bir eşya paketiyle dağların batı eteklerindeki kulübeye ulaştı. Hawthorne'la Seb ve Vernich konusunu nasıl açacağına karar vermeye çalışıyordu ki, kapalı ön kapıda durdu. Eğer gerçekten burada yaşayacaksa, kapıyı çalmak saçma görünüyordu.

Verandanın basamaklarını tırmanıp kapıyı iterek açarken "Siktir et," diye mırıldandı.

Tam olarak hatırladığı gibiydi, sakinlerinin tam tersiydi: sıcak ve misafirperver. Ocakta bir ateş çıtırdıyordu; önünde iki yırtık pırtık koltuk oturuyordu. Bir masa ve sandalyeler pencerelerden birinin altındaki duvara yaslanmış, odanın da bir avuç saksı bitkisi yerleştirilmişti.

Ne Savaş Kılıcı'nın kendisinden ne de birlikte çıktıkları ilk yolculuktan kalma çiçek kolyesinden eser vardı. Ama yan masanın üzerine atılmış yeni bir şey vardı... Masanın titrek ışığında mavi bir mücevher parlıyordu.

ve Thea kendini ona doğru çekilirken buldu. Çantasını yere bıraktı ve parmaklarının arasında çevirerek yerden aldı.

Bu bir safirdi. Kral Artos'un ziyafetine katıldığında Harenth'teki soylu hanımların zarif boyunlarını süslediğini görmüştü.

Hawthorne'un elinde başka bir kadının kolyesi vardı. Farkına vardığında midesi dibe vurdu, acı bir tat dilini kapladı. Hawthorne'da *başka bir kadının kolyesi* vardı ve burada, kulübesindeydi. Kimseye izin vermediği yerde.

Gerçekten o kadar aptal mıydı?

Thea mücevheri sanki onu yakmış gibi yere bıraktı. Aklının orada dolaşmasına izin vermedi, içinde kıvılcımlanan o kıskançlık çekirdeğine boyun eğmeyi reddetti. Hawthorne onun akıl hocasıydı; ona ait olduğu tek anlam buydu. Ne isterse ya da *kimi* isterse yapmakta özgürdü.

Kendini toparlayarak çantasını aldı ve loş ışıklı yatak odasına doğru ilerledi.

Uzak duvarın dibine dar bir karyola kurulmuştu.

İstifa Thea'nın öfkesini yatıştırdı. *Dax'in yatağı bundan daha iyi*, diye düşündü.

En azından Hawthorne'un başka bir yerde olduğu gerçeğine şükrederek botlarını çıkardı ve onu hiç görmek zorunda kalmadan yıkanmayı ve karyolasına kaymayı umarak banyo odasına doğru ilerledi.

Ama kapıyı açtığında dışarı ışık sızdı.

Karşısında Wilder Hawthorne duruyordu, kasıklarının önünde tuttuğu havlu dışında çıplaktı, gümüş gözleri alev alev yanıyordu.

Furies o , dövmeli vücudun neye benzediğini unutmadığını biliyordu ama onu çıplak ve pırıl görmek tamamen başka bir şeydi.

Kutsal tanrılar...

Thea onu görünce ; adamın nemli, karmakarışık saçlarını, omuzlarının genişliğini ve karnının çıkıntılı düzlemini incelerken bacaklarının arasında bir sıcaklık belirdi.

"Ne yapıyorsun?" diye homurdandı, hâlâ önünde bir avuç havlu tutuyordu.

Nefesi göğsünde sıkışıp kaldığında, gözleri Hawthorne'un karnının alt kısmındaki V şeklinde altın rengi tene kaydı; koyu renk saçlar aşağıya doğru iniyor ve bir ok gibi onu işaret ediyordu -

'I...'

"Kelimelerinizi kullanın, Prens.

Thea öfke ve yıldırımın yükselmesini bekledi ama şu anda içinden geçen büyü değildi.

Erimiş bir arzuydu.

"Kapı için bir kilide ihtiyacımız var," diye başardı, bakışlarını yukarı kaldırmaya zorlayarak.

Onu iterek geçti, gül ağacı ve derinin o sarhoş edici kokusu peşinden geliyordu. "Hayır, yapmayacağız," diye mırıldandı. "Bir dahaki sefere kapıyı çal.

Thea zekice bir karşılık bulmak için beynini zorladı ama Hawthorne yanından geçip sıcak teni kısa bir süreliğine onunkini sıyrınca bütün düşünceler kafasından uçup gitti.

Gözleri adamın omurgasındaki dövmeyi takip etti. Karanlık ve güzel, anlamadığı bir dilde, tıpkı onun gibi.

Bir keresinde ona bunun ne anlama geldiğini söylemişti: *Ölümde zafer, efsanede ölümsüzlük*. Aynı kelimeler hançerinin bıçağına da kazınmıştı.

"Şafakta kalkarız ve ilk ışıktaki ahırlara gideriz. Odağın içinde ilerlerken sesi kalındı, güçlü gövdesi her adımda dalgalanıyordu.

Kaslı poposunun kıvrımlarını örtme zahmetine katlanmamıştı.

Bakarken ağzı kurudu. Banyo odasından gelen mum ışığı yatak odasını aydınlatırken baktı ve baktı.

O kadar ki, havlusunu tamamen bırakıp çarşafın altına girdiğinde, onun gerçekten de çıplak uyuduğundan emin oldu.

ALTINCI BÖLÜM

WILDER

Wilder ertesi sabah halsiz ve sersemlemiş bir halde uyandığında, o gitmişti. Karyolası özenle hazırlanmıştı ve deniz tuzu ve bergamot kokusunun belli belirsiz bir izi kalmıştı ama ondan başka hiçbir iz yoktu. Onu uyandırmadan nasıl geçmişti? Genelde uykusu o kadar hafifti ki, en ufak bir rahatsızlıkta bile ayağa kalkıp silahını eline alıyordu.

Pantolonunu giyerek oturma odasına doğru yürüdü ve dün gece çekmecesine geri koymayı planladığı safir kolyenin altına iliştirilmiş bir parşömen parçası buldu:

Ahırda buluşuruz.

İmzalamamış, bunun yerine kelimelerin altına bir şimşek işareti karalamıştı.

Neredeyse buna gülmek istiyordu.

Neredeyse.

Bunun yerine mücevherle oynadı ve onun için eski eşyalarını karıştırma ihtiyacı hissetmesine içerledi. Uykusuzluk durumu daha da kötüleştirmiş, dünyaya karşı zihinsel zırhını korumasını zorlaştırmıştı. Geçmişte debelenmenin hiçbir yararı olmazdı; bunu artık yeterince iyi biliyordu. Ama bir şey onu kolyeyi dağınık çekmeceye atmaktan alıkoydu. Bunun yerine mırıldandığı bir lanetle kolyeyi masaya geri fırlattı.

Wilder kalenin ahırlarına ulaştığında şafağın ilk öpücüğü gökyüzünü boyuyordu. Thea'nın da kendisi gibi boşlukta hissedip hissetmediğini merak etti. Kollarında onunla uyanmak istemişti. Onu göğsüne bastırıp yavaşça ve derinlemesine, sanki dünya kadar zamanları varmış gibi, içine doğru salladığını hayal etmişti.

Bir rüya. Başka bir şey değil.

Daha önce de duygularının kendisini yönetmesine izin vermişti ve bundan hiçbir hayır gelmemişti.

Bu iş burada biter.

Onu bir Savaş Kılıcı yapmak zorundaydı.

Zorlu bir sabah geçireceğini çoktan kabullenmiş bir halde, ahıra girmeden önce temiz havadan derin bir nefes aldı.

Ancak tack odasından gelen sesleri duyunca durdu.

'- O zamanlar aptalın tekiydim, Thea. Ne söylediğimi bilmiyordum.

Thea'nın sesi yorgun , "Artık pek önemi yok, Van. *Van mı? Van da kim?*

Ama önemli olan bu. Sana o şeyleri söylemekle, sana bir -'

"Bırak gitsin.

"Yapamam.

"Neden olmasın?" diye tersledi Thea. 'Zaten altı yıldan fazla bir süredir bıraktın. Birkaç yıl daha ne fark eder?

Wilder ahırın girişinde durduğu yerde gerildi. Kiminle konuşuyordu? Aralarında neden bu kadar tanıdık bir şeyler vardı? Ve daha da önemlisi, o piç kurusu ona böyle bir özrü hak edecek ne söylemişti? Wilder yumruklarını sıkarken parmak eklemleri çatırdadı.

"Çünkü," diye ısrar etti *Van*, "sana hâlâ değer veriyorum. Dönüştüğün kadını, *savaşçıyı* gördüm... ve artık tehdit altında değilim. *Gurur* duyuyorum. Seninle birlikte olmak istiyorum.

Wilder'ın kanı dondu ve göğsünde çirkin, istenmeyen bir kıpırdandı. O hıyar her kimse, Thea'nın yanında olduğunu, ona dokunduğunu, onu öptüğünü hayal ederken yuvasından çıkan bir engerek yılanı gibiydi -

Wilder aniden soyunma odasının kapısındaydı, ahır ustasının çırağı Evander'ın Thea'ya uzandığını görünce tanıdık geldi.

Adamın elinden kolayca sıyrıldı ve bakışları Wilder'inkileri buldu, sanki onu orada gördüğüne hiç şaşırmamış gibiydi.

Ancak Evander, kapı aralığını karartan gölgenin kim olduğunu fark edince dönüp baktı ve yüzü kızardı.

"Savaş Kılıcı Hawthorne," diye kekeleyerek Thea'dan bir adım geri çekildi ve titreyen elleriyle çalışma masasından yedek bir dizgin kaptı.

Wilder zırvalayan aptala bakmadı bile. "Çık dışarı.

Evander'ın ikinci kez söylemesine gerek yoktu. İleri atıldı, Savaş Kılıcı'nın yanından geçip ahırdan tamamen kaçtı.

Thea'nın Wilder'a attığı yakıcı bakış en sert savaşçıları bile soldururdu. "Bu seni büyük bir adam gibi hissettirdi mi?"

"Bunun için mızımız bir seyise ihtiyacım yok.

Thea homurdandı - gerçekten *homurdandı*. "Beni kandırabilirdin.

Wilder kılını bile kıpırdatmadı. *İyi oldu. Benden nefret etmesi daha iyi. Benim hakkımda böyle hissederse işler daha kolay olur.*

O tanıdık ateşli bakışlar onu tamamen delip geçti ve büyüünde kabaran öfkeyi *hissedebiliyordu* - onu *körükliyordu*. Bir Savaş Kılıcı olarak Wilder her türlü büyüye karşı hassastı ama şu anda Thea'ya ve onun gücüne karşı farkındalığını artıran şeyin Furies'in ona verdiği yetenekler mi yoksa... aralarında olanlarla ilgili bir şey mi olduğunu bilmiyordu.

Nedeni ne olursa olsun, bakışlarını ondan kaçırmayı reddederek ona bakarken, içinde kopan fırtınayı hissedebiliyordu.

Bu onu huzursuz etti.

Kayıtsızmış gibi davranarak kapının pervazına yaslandı. "Bunun hakkında konuşacak mıyız?"

"Ne hakkında?"

"Sihriniz, Prenses.

Kollarını göğsünde kavuşturup alay etmeden önce boynundaki nabzın titrediğini gördü. "Sen benim arkadaşım değilsin. Sen benim... akıl hocam dışında hiçbir şeyim değilsin. Ve bu bile tartışmalı. Bunu seninle konuşmak zorunda değilim. Eğitim için buradayım, öğrenmek için, hepsi bu. Senden tek istediğim bu.

Wilder nefesinin kesildiğini hissettiğinde duvara dayandığı için mutluydu. *Sanırım bunu hak ettim*, diye düşündü. Yine de bunu iyi sakladı, onun yerine doğruldu. "Burada sevişmeyi bitirdin mi?"

"Eğer aletini sallamayı bitirdiysen.

Kadının kötücül ağzından çıkan iğrenç sözler onu bir an için duraksattı ama kendini hareket etmeye zorladı. "Bu taraftan.

Çenesini sıkarak onu istediği bölmeye götürdü.

"Bu Bloodletter'ın aygırı," dedi Thea, içindeki devasa ata kaşlarını çatarak.

"Yani?" diye sordu.

'Dün gece bir yere gittiğini sanıyordum...'

Wilder omuz silkti. 'O zaman başka bir at aldı. Dün ona Brutus'u bu sabah ödünç alıp alamayacağımızı sordum.

"Brutus?

Wilder gözlerini devirmekten kendini alamadı. "Tam da Vernich'in bulacağı türden bir isim, değil mi?

"Seninkinin adı ne?

Ona bu hikâyeyi anlatma ihtimali yoktu. Boğazını temizledi ve onun sorusunu duymazdan geldi. 'Brutus'ü ağıla götürüyorsun. Isıtılması ve gezdirilmesi gerekiyor.

Thea kaşlarını çattı. "Bu mı?

"İşte bu kadar. Wilder ona ahıra girmesini işaret etti. "Kaburgalarına dikkat et.

Ona söylemediği şey, Vernich'in aygırının herkesin bildiği gibi zor ve saldırgan olduğuydu - at bunca yıldan sonra bile zar zor alıştırılmıştı. Ama Thea bir Savaş Kılıcı olmak istiyorsa, bir Tverrian aygırını evcilleştirebilmeliydi.

Atın ipini tutarak durdu. "Bütün gün orada öylece duracak mısın?

Wilder ahır kapısını onun için açık tuttu. "Pek sayılmaz. Ateşin yanında ayaklarımı ısıtmaya ve kahvaltı etmeye gidiyorum,' dedi soğukkanlılıkla. "İyi eğlenceler.

Kadının karşılık veren bakışı onu harekete geçirmeye yetti ama Brutus samanla kaplı zemini sabırsızca eşelerken, asi hayvanı ahırdan çıkarmaya çalışan kadının kollarındaki gerginliği fark etmeden önce değil.

Wilder kalenin avlusuna ulaştığında, araziye bakmak için geri döndü. Thea'nın aygırı ağıla götürmeyi başardığını ama onu ısırıldığını gördü. O iğrenç dişler koluna kenetlenince Wilder irkildi. Ama öğrenmesi gerekiyordu.

Şaşırtıcı bir şekilde, kız kendini kaybetmedi. Bunun yerine yakındaki çalılara gidip biraz yeşillik kopardı. Çiğneyip yarasına sürdükten sonra aygıra boyun eğdirmeye devam etti.

Belki de onun için hâlâ umut vardı.

Wilder sabahın büyük bölümünde Thea'yı uzaktan izledi. Eğer Brutus'la başa çıkabiliyorsa, kendi Tverrian'ını yakalamakta hiç zorlanmayacaktır.

zamanı geldiğinde aygır.

Öğleye doğru kendini Kan Ormanları'nın çalılıkları arasında yürürken buldu, ürkütücülüğünün tadını çıkarıyordu, gölgelik yüksek güneşi engelliyor ve nemli, serin hava ısınmış tenini öpüyordu. Thea'ya kendisiyle eğitim alanında buluşmasını söylemişti ama bunu yapmaması gerektiğini biliyordu. Yıllardır aynı saklanma noktasına giderdi: kanayan ağaçların sık ormanının ortasındaki açıklık, özuları yapışkan ve kırmızı, sözde çoktan ölmüş savaşçı atalarının kanı.

Ve tabii ki, oradaydı.

Ağaçların arasından Thea'nın aylar önce ona attığı ve ağaca saplanmış olan oku arayışını izledi. Ama ok orada değildi. Wilder onu haftalar önce kendisi çıkarmıştı. Şu anda kulübesinde saklanıyordu. Onu saklamak aptalca bir fikirdi.

Ama bu, Thea'nın parmaklarını yavaşça ağaç gövdesinde kalan küçük yara izinin üzerinde gezdirmesini ve yüz ifadesinin yumuşamasını izlemesine engel olmadı.

Wilder'ın midesi daraldı. Kendi kendine, bunun en iyisi olduğunu söylemeye çalıştı.

Açıklıkta, Thea avucunu rahatsız edici ağaca vurup hüsrana uğradı ve adamın verdiği parşömeni bulana kadar ceplerini karıştırdı. Muntazam yazısını gözden geçirdikten sonra ayağa kalktı ve listedeki ilk alıştırmaları yapmaya başladı.

Wilder sessizce izledi, ne kadar çabuk geliştiğini, hareketlerin ona ne kadar doğal geldiğini fark etti... Çok odaklanmıştı, çok kararlıydı ve her alıştırmada kişisel karanlıklarını birbiri ardına yeniyor gibiydi.

"İnsanları gözetlemek kabalıktır," diye sesi açıklıkta cınladı, ama ona doğru bir bakış bile atmadı.

"Sen bilirsin," diye cevap verdi, adım adım yaklaşarak. Ne zamandır onun varlığından haberdardı? "Eğitim ringinde buluşmamız gerekiyordu," diye ekledi.

"Peki beni nasıl buldun? Thea bir dizi egzersiz daha yaparken hiç duraksamadan sordu.

'Kolay,' diye omuz silkti. 'Sana söyleneni asla yapmazsın. Burada olacağını düşündüm.'

"İtaatsizliğim beni cezalandırmaya mı geldin? Bir kıkırdamayı bastırdı. "Gelmeliydim ama hayır.

"Peki neden buradasın?

'Formunuzu kontrol etmek, ilerlemenizi izlemek için...'

Thea tek bir kaşını kaldırdı. "Bir sonuca vardınız mı?" "Henüz değil.

Emin misin? Eleştirecek bir şey yok mu? Bilgece bir söz yok mu?" 'Bir şey var...' diye yavaşça söze girdi.

"Tabii ki var.

Ağzının kenarındaki gülümsemeye engel olamadı. "Bir dahaki sefere lanet yeşillikleri ye.

Kaşlarını çattı. "Ne?

"Yeşiller. Akşam yemeğinde. Ye onları.' "Ama -

"Bunu eğitiminin bir parçası olarak düşün, Çırak.

Gözlerini devirdi. Onun bir kahkahayı bastırdığını anlayabiliyordu; bu düşünce onu haftalardır hissetmediği kadar hafifletti. Ama bu his uzun sürmedi. Wilder onun daha fazla şey söylemesini, yaptığı alıştırma- ları eleştirmesini beklediğini biliyordu ama sessiz kaldı ve sadece izlemeye devam etti.

"Bana Büyük Ayin'den ne zaman bahsedeceksin?" diye sordu sonunda, alnındaki teri silerek. Bunu ona daha önce de sormuştu, ilişkilerinin bu kadar değişken olduğu zamanlarda, Harenth'e giderken. O zaman pek de açık sözlü olmamıştı - aslında, eğer doğru hatırlıyorsa, tam olarak şu sözleri söylemişti: *"Enovius'un kendisi kalbime bir bıçak dayasa bile sana söylemezdim.*

Yüz ifadesinden Thea'nın da benzer bir yanıt alacağı anlaşılıyordu. Şimdi.

Ama Wilder onu şaşırtma havasındaydı, bu yüzden sırtını ovuşturdu. boynuna sarıldı ve onu düşündü. "Açıklaması zor," diye başladı ve ona mevcut egzersizine devam etmesini işaret etti. O da devam etti. 'Büyük Ayin tek bir yere bağlı değildir. Ne mevsimlere ne de zamanın kendisine bağlıdır...'

Thea hareket etmeyi bırakmadı, onu sorgulamadı ama ayak hareketleri hafifçe yavaşladı ve Thea onun nefesini tutarak dinlediğini anlayabiliyordu.

"Orta diyarlarda bildiğim birkaç açıklık var," diye devam etti, anıları bir kenara itme dürtüsüne karşı savaşıyor. "Ama kolay erişilebilir değiller. Bir savaşçı, meydan okuyan birini karşılayana kadar, savaşçı çağrışı- mını hissedene kadar beklemek zorundadır. Büyük Ayin'in ne zaman başlayacağını önceden kestirmek mümkün değildir. Bir düzen yok. Kırk yılda bir...'

Sonra Thea durakladı. "En son ne zaman açıldı? Wilder onun bakışlarına karşılık verdi. "Savaş Kılıcı totemimi kazandığımda. "Ne kadar zaman önce?

"Yedi yıldan biraz fazla.

Thea'nın dudaklarından yumuşak bir ılık kaçtı, dizleri büküldü. "Benim yedi yılım yok.

"Biliyorum. İki kelime ağırlaşmıştı. "Bunu bana ne zaman söyleyecektin?

"Aptalca bir şey yapmayacağına güvenebildiğim zaman." "Peki bu konuda bana güvenebilir misin?" diye meydan okudu.

İnanmadığını belli eden bir ses çıkardı ama devam etti. "Açıldığı anda, çağrısını hissettiğiniz anda şansınızı denemelisiniz.

'Ya daha önce açılmazsa...'

Yirmi yedi. O lanet kader taşına kazınan yaş buydu. Bundan sadece iki buçuk yıl sonra.

'Olacak,' dedi.

"Nasıl emin olabiliyorsun?" sordu, hâlâ kılıcını kavrayan parmaklarında şimşekler çakıyordu.

Wilder ona ihtiyatla baktı ama ürkmedi. "Sadece öyleyim.

Thea'nın omuzları çöktü, kılıcı yanına düştü. "Ayin sırasında ne oldu?

"Bu masalı henüz hak etmedin.

İçini çekti. "Yeterince adil.

Wilder'ın kafası şaşkınlıkla geriye doğru sallandı. "Ne? Tartışmak yok mu?" 'Şimdi olmaz,' dedi Thea.

Aralarındaki hava aniden çok yoğunlaştı, yoğunluk çok büyüktü ve Thea göz temaslarını kesti, örgüsünü omzunun üzerinden attı ve talimlerine geri döndü.

Wilder boğazını temizledi ve kaleye geri dönmeye başladı. 'Günün son grup eğitim seansına bekleniyorsunuz. Sakın kaçırmayın.

Wilder kuzey arenasını en son ziyaret ettiğinde, oradaki Thezmarrialıların çoğu kalkan taşıyıcısıydı. Şimdi, bulunduğu noktadan eğitim alanına baktığında çok şeyin değiştiğini görüyordu. Sayıları azalmıştı, hem de orakçılarla yapılan savaş nedeniyle

Delmira'nın kalıntıları ve kabul testinin kayıpları ve başarısızlıkları. Ama şimdi incelediği grup daha güçlü, daha birleşikti. Ve tüm bunların merkezindeki kişiyi inkar etmek mümkün değildi: Thea.

Tanrım, çok güzeldi. Vahşi bir kararlılığın görüntüsü. Bir Azrail'in kalbini ele geçiren savaşçı kadın. *Ve bir Savaş Kılıcı*, diye düşündü Wilder acı acı.

Uzaktan bile kohortun ona nasıl baktığını görebiliyordu. Yüz ifadesi çelik gibiydi; bunu ilk kez yaşamıyordu. Ona nasıl davrandıklarını ilk elden görmüştü. Ama Wilder yavaş yavaş ısınırken, hareketleri akıcı ve kendinden emin, Malik'in hançeri belindeyken fark ettiği şey, sessizliğin onu reddetmek, varlığına öfke duymak değil, *saygı duymak* olduğuydu.

Her nasılsa, loncaya alışılmadık girişi ve Azrail'i öldürmesi arasında, hepsini bir araya getiren kişi o olmuştu. Thea ve beklenmedik arkadaşları.

Düz bir gömlek ve koyu renk bir pantolon giymiş, saçlarını uzak diyalardan gelen savaşçı modasına uygun olarak yandan örmüştü. Wilder arenaya doğru yokuştan aşağı inerken onu izledi, iki kılıcı birden eline aldığı anda göğsünde bir gurur kabarması hissetti. Doğuştan çift kılıç kullanıyordu, tıpkı onun gibi, tıpkı Talemir gibi... Ayakları üzerinde inanılmaz derecede hafifti ve refleksleri şimşek hızındaydı, sanki bebekliğinden beri eğitilmiş gibiydi. Bu yeteneklerin nereden geldiğini merak ediyordu.

Hiç düşünmeden kıza doğru ilerlerken savaşçı grupları onun için ayrıldı.

Ama başka bir Savaş Kılıcı zaten .

Torj'un iri gövdesi Thea'nın arkasında dururken onu içine çekti, kendi ayaklarıyla onun ayaklarını birbirinden ayırdı ve duruşunu genişletirken önünü onun sırtına bastırdı. Ayı Avcısı'nın kolları, bıçaklarını tutuşunu ayarlarken Thea'nın kollarının üzerine kapandı -

Wilder daha yanlarında durduğunu fark etmeden, "Bu iş böyle yapılmaz," diye homurdandı.

Torj önce şaşırıp sonra eğlenerek başını kaldırdı ve anında Thea'dan geri adım attı.

Thea'nın ifadesi hiçbir şeyi ele vermiyordu.

"Burada olduğunu fark etmemiştim Hawthorne," dedi Torj, gözleri parlayarak. 'Belli ki bu iş için en uygun kişi sensin. O halde ben gidiyorum.

Torj başıyla onu onaylayıp kendi çırağına dönerken Wilder konuşmadı.

"Bu da neydi şimdi? Thea kaşlarını kaldırarak sordu.

'Sizi kimin eğitmesini tercih edersiniz: Etrafa çekiç fırlatan bir adamın mı? Yoksa çift kılıç şampiyonu Talemir Starling tarafından eğitilen Savaş Kılıcı'nı mı?

Öfke onu kurtardı, kıskançlık ikinci kez çirkin yüzünü gösteriyordu. Kendini kontrol altına alması gerekiyordu. Tanrı aşkına, o Ölümün Eli'ydi.

Ağzı buruştu. "Pekâlâ o zaman. Bana yöntemlerini öğret, Savaş Kılıcı.'

Wilder'ın kalbi onun bakışlarındaki parıltıyla tekledi ve onun arkasındaki pozisyonunu aldı, etraflarındaki eğitimden gelen çelik yankıları kayboldu.

'Ayaklar ayrı. Sol ayak ileri. Sesi boğuktu ve dediğini yapan Thea'nın yumuşak nefes alışını kaçırmadı. "Kollar yukarıda. Koruma pozisyonu. Tüm vücudu Thea'nınkini çevreledi, sert elleri öğleden sonra güneşinde sıcak olan ön kollarının çıplak tenine sürtündü. 'Eğer etkili bir şekilde çift kılıç kullanmak istiyorsan, kılıçların eşit ağırlıkta olmalı. Bunlar nasıl hissettiriyor?

"Güzel," diye mırıldandı. "İyi hissettiriyorlar.

Wilder onun kokusunu içine çekmemek için elinden geleni yaptı. Tanrım, sonsuzluk gibi hissettiren bir süredir onu, onun yakınlığını arzuluyordu. "Vücut ağırlığını eşit olarak dağıt ki son saniyede dönmek daha kolay olsun," diye talimat verdi, sözlerini eşit tutmak için savaşıyordu.

Ayaklarını kaydırdı.

Onaylar gibi bir ses çıkardı. "Unutma, kılıcın kenarı ile ucunun beklenmedik bir kombinasyonunu kullanmalısın. Elindeki kılıçları güneşte parlayacak şekilde hareket ettirdi, ışık önce kenarlarından sonra da uçlarından yansıyor. "Aşağı doğru ters bir kesimle başla. Darbeyi daha iyi karşılamak için bu kılıcı başının üzerine getir. Sonra kesiği ileri doğru fırlat ve açıkta kalan tarafı kapatmak için sol kılıcını yukarı kaldır.

Wilder kızın vücudunun onunkinin altında ne kadar gergin olduğunu ve ne kadar kararlı olduğunu hissedebiliyordu. Kollarını talim boyunca yönlendirmesine izin verdi, vücudunu onunkiyle birleştirmesine ve onu rotasyon boyunca yönlendirmesine izin verdi.

Savaşçı arkadaşlarının gözlerinin üzerlerinde olduğunu, nerede birleştiklerini, birlikte nasıl hareket ettiklerini izlediklerini hissedebiliyordu. Onların hayranlıklarının ve tanıma duygularının alttan alta aktığını hissedebiliyordu.

Görsünler, diye düşündü Wilder mantıksızca. *Onun bana ait olduğunu görsünler.*

'Öndeki bacağını değiştirmeyi unutma. Ayaklarındaki hafifliği korumayı unutmayın,' dedi ona yumuşak bir sesle. 'Sahip olduğun avantaj, kuralların on yıllar boyunca sana kazınmamış olmasıdır. Hareketleriniz tahmin edilemez, taze, alışılmadık olacak... Temelleri öğrenirsiniz ve sonra rakibinizi şaşırtmak için bunlardan yararlanabilirsiniz.

Thea parmaklarını onunkilerin altında kabzaların etrafında esnetti ve o da her hareket, her kesik, her yarıktaki ona rehberlik etmeye devam etti, herhangi bir düşmanı bitirmeye hazırды.

Talemin'in bir zamanlar ona söylediği sözleri hatırladı. "Herhangi bir kılıcı savurduğunda, ama özellikle de iki kılıcı birden kullandığında, etrafında bir odak tüneli. Sadece sen ve bu kılıçlar, kendinin, gücünün ve kuvvetinin bir uzantısı. Ve bu tüneli ihlal eden herhangi bir insan, herhangi bir canavar... Ölüm onları bekliyor.

Arenanın geri kalanı gözden kayboldu ve sadece ikisi bir arada hareket ediyor, aynı nefesi paylaşıyor, bıçakları havayı oyuyordu.

Kalbi çarparak ondan ayrıldı. "Göster bana.

Thea da aynı derecede sarsılmış görünüyordu ama omuzlarını dikleştirdi ve ayaklarını tam da onun gösterdiği gibi tekrar iki yana açtı.

Sonra da kendini hayali rakibinin üzerine saldı.

Çok iyiydi. *Gerçekten* iyiydi. Bıçakları havaya savruluyor, göremediği bir düşmanın boynundan geçiyor, kaburgalarına, savunmasız tendonlarına kesikler atıyordu.

"Bir erkeği okumayı öğrenmelisin," diye teklif etti. "Ya da bir kadını," diye karşı çıktı dişlerinin arasından.

"Ya da bir kadın," diye kabul etti, Karanlığın Kızı'nın düşüncelerini bir kenara iterek. "Bir rakibin niyetini gözlerinden, tereddütlerinden ve ayak hareketlerinden okuyabilirsin.

"Gördüm," dedi, bir an bile duraksamadan. 'İnsanları okumak kolaydır. Peki ya bir canavarın niyetleri?

"Bir canavarın niyetini zaten yakından gördün, bu da bazı Muhafızların söyleyebileceğinden çok daha fazlası. Hareket ederken onu boşlukta takip etti. 'Ayak hareketlerine dikkat et. Orada iki adım ilerlemek fazlasıyla yeterli.

Acımasız bir çift bıçak darbesi indirdi. 'Bu sadece bir tür canavar. Gölge hayaletleri ve orakçılardan daha fazlası var.

"Var," diye izin verdi. "Hangi yaratıkları duydunuz?"

Thea arenada kesip biçerek ilerlemeye devam ederken Muhafız arkadaşları yolundan çekiliyordu. 'Cyrenler, teerah panterleri, arakneler, deniz ve dağ ejderleri, deniz yılanları, resif sakinleri... Çağrısına uyan bir sürü ejderi olan bir cyren kraliçesi hakkında bir şeyler okumuştum... Ama bir canavarı canavar yapan nedir? Bir canavar ile sadece kendi içgüdülerine hizmet eden bir canavarı nasıl ayırt edersiniz?

Uzun zamandır ona en çok söylediği şey buydu.

Wilder, hayali rakiplerini yararken gözlerini ondan ayırmadı. 'Talemir her zaman hayvanların içgüdülerıyla öldürdüğünü söylerdi. Canavarlar ve insanlar ise zalimlik, açgözlülük, bencillik ve gündem yüzünden öldürür...'

"Sana çok şey öğretti.

"Öğretti.

Sonunda Thea durakladı, hafifçe nefes alıyordu, gevşek saç telleri ensesindeki nemli deriye yapışmıştı. "Peki ya Warswords?"

"Ne olmuş onlara?"

"Herhangi ... kötü mü gitti? Wilder dondu kaldı.

"İçlerinden herhangi biri... canavarlaştı mı? Thea bastırdı.

Bu kelime Wilder'ın içinde bir uyarı zili gibi yankılandı ama kendini toparladı. "Tarih boyunca, Fury'lerin başa çıkamayan bir savaşçıya güç verdiği birkaç örnek olmuştur.

"Talemir'e de böyle mi oldu?"

O anda Wilder'ın zihninde bir düzine görüntü parladı. Gölgeler ve kâbuslar, acı ve ıstırap. "Hayır," diye cevap verdi. 'Talemir öyle biri değildi. O düşmüş bir Savaş Kılıcı değil.

Thea'nın dikkatinin başka bir yere kaydığını fark etti. Birkaç metre ötede eğitimlerini bitirmekte olan Vernich ve çırağına.

Ah. Soruları şimdi anlam kazanmıştı. Hem Bloodletter hem de onun köpeği ona çok büyük haksızlık etmişti. Wilder'ın kendisi de Thea'yı Barlowe'un hıyarından birden fazla kez bedensel olarak çekip almıştı.

'Düşmüş bir Savaş Kılıcı, içindeki güç tarafından bozulmuş bir savaşçıdır. Sadece bir pislik olan biri değil.

Ama Thea başını sallıyordu. "Geçen gece onlara kulak misafiri oldum..." dedi sessizce. 'Vernich bir şey arıyor. Karanlığın Kızı için. Sanki -'

Wilder ona sertçe, "Kulağa nasıl geldiğinin bir önemi yok," dedi. "Piçin teki olabilir ama Vernich Thezmarr'a ihanet etmektense ölmeyi tercih eder.

Thea'nın bakışları tekrar ona döndü. "Hiç -" "Bu kadar konuşma yeter.

Gözleri parladı. 'Gerçekten gidecek miyiz -'

Arenanın geri kalanının uzun süre önce boşaldığını fark eden Wilder kendi kılıçlarını kınından çıkardı ve ilerledi. Bir dizi egzersiz boyunca yönlendirilmek başka bir şeydi, kollarında çınlayan çeliğin titreşimini hissetmek tamamen başka bir şeydi. Çırağı aradaki farkı anlayacaktı.

"Hadi Prenses," diye emretti, sesi alçaktı.

Thea'nın cevap sırtışı manikti. "Hiç sormayacaksın sandım.

Ve hiç tereddüt etmedi. Wilder'ın çırağı kendini bir dizi saldırıya attı, ikiz bıçakları batan güneşte parlıyordu.

Her darbeyi tam olarak uzanamadan engelledi. Ama bu onu korkutmadı, odağını ya da kararlılığını bozmadı.

"Bundan daha hızlı olmalısın," diye uyardı, öndeki ayağıyla çemberlerinin dışına doğru uzun bir adım attı, kalçalarını döndürdü ve her iki bıçağına da ivme kazandırarak vuruşlarına indirdi.

Aralarında dalgalanan enerjiyi iliklerine kadar hissetti.

"Daha güçlü olmalısın. Saldırdı ve kendi bacaklarıyla onun bacaklarını altından çekti.

Thea tekrar ayağa kalktı, bir kılıcıyla yukarı doğru bir kesik attı ve diğerini başının üzerinde salladı.

Wilder sol bıçağının yassısıyla kadının kaburgalarına vurdu. "Kendini orada savunmasız bıraktın.

Thea küfretti.

"Yaşıyoruz çünkü başkalarının kanını akıtıyoruz," dedi ona, bir darbesini daha savuşturarak. 'Bu diyarlardaki vaktin dolmadan önce sayamayacağın kadar çok kez ışığın bir adamın, bir canavarın gözlerini terk ettiğini göreceksin.

Kendi sözleri ve bu sözlerin apaçık gerçekliği göğsüne çarptı ve bocalamasına neden oldu. Çünkü Thea'nın dünyada kalan zamanı sınırlıydı, kısacıktı ve bu gerçek aralarında bir hayalet gibi dolaşıyordu.

Ama bu onu caydırmadı. Tereddüdünü ona karşı kullandı ve şiddetli kesikler ve savuşturmalarla dolu bir telaşa girmek için ayrıldı.

Wilder bir adım geri çekildi ve bir adım daha geri çekilerek onun ilerlemesine ve avantajın kendisinde olduğunu düşünmesine izin verdi. Onu arenanın uzak duvarına dayamıştı.

Ama onun kazanmasına izin vermedi.

Öğrenmek zorundaydı, hem de zor yoldan.

Saldırdı, tüm kontrolsüz Savaş Kılıcı gücünü kadının üzerine yağdırdı - çünkü hiçbir düşman, insan ya da canavar, ona merhamet göstermeyecekti.

Gümüş rengi bir bulanıklık vardı.

Bunu parlak ışık parlamaları izledi.

Ve Wilder kendini geriye savrulmuş buldu, bir grup fırlatma yıldızı elbiselerine saplanarak onu duvara yapıştırdı.

Thea, bir zamanlar Harenth'te ona söylediği sözleri yineledi. "Bana vurmak için bundan daha fazla uğraşman gerekecek.

Onu yerinde tutan metal parçalarına gözlerini kırptırdı. İki tanesi kollarının arasından, bir diğeri kaburgalarının iki yanından ve bir tanesi de bacaklarının arasından, taşaklarına tehlikeli bir şekilde yakındı. Ama onu sersemleten tek şey atışların isabeti değildi... Yıldızların fırtına büyüyle uğuldamasıydı.

Bıçakların kenarlarında şimşekler çaktı.

Thea ona doğru yürüdü, gözleri meydan okumayla parlıyordu. Onu hiç görmediği kadar vahşi ve güzeldi, yanakları eforla kızarmıştı, önünde durdu, adamın şişen göğsünü ve yüzünde açıkça yazan şoku memnuniyetle inceledi.

Daha önce nasıl böyle bir güç hissetmemişti? Çırağı, Delmira'nın kayıp prensesi, sevdiği kadın, onları duvardan teker teker koparıp onu özgürleştirirken yıldızların her birinden sihir dalgalanıyordu.

Sanki öfke bekliyormuş gibi, sanki yaptığı şey bir şekilde yanlışmış gibi ona baktı.

Onun için korkmadığını söylese yalan söylemiş olurdu. Diyarlar boyunca onun ve büyüünün peşinde bir av vardı. Ama ona bundan korkmayı, kendi gücünden korkmayı öğreten kişi olmayı reddetti.

"Seni kim durduracak?" dedi sessizce. Ve

onu şaşırtan bir şekilde Thea gülümsedi.

YEDİNCİ BÖLÜM

THEA

Ertesi gün öğlen yemeğinin ortasında Thea Büyük Salon'da yemek yemedi, bunun yerine mutfaktan bir parça ekmek ve peynir kapıp tek başına yedi, zavallı hizmetli çocuk ona aşırı büyük bir porsiyon yeşillik daha getirmek zorunda kalmasın diye. Ama salonun önünden geçerken içeride Wren'i gördü. Kendine karşı dürüst olduğunda Thea'nın sık sık hissettiği gibi görünüyordu: üzgün ve kırılgan, gözlerinin altında koyu halkalar vardı. Kız kardeşi masada oturuyordu ama yemek yemiyordu. Onun yerine, kaşları çatılmış bir halde elindeki çaydanlığı çeviriyordu.

Sıradan bir çaydanlık değil. *Bayanlar Öğle Yemeği* çaydanlığı. Wren'in kendi tasarladığı suikast silahı.

Öfkesine rağmen Thea kız kardeşine hayranlık duymaktan kendini alamadı. Yaratıcılığı sayesinde böyle bir şeyi ilk kez yapmıyordu ve Thea'nın son birkaç hafta içinde bunu mükemmelleştirdiğinden hiç şüphesi yoktu.

"Thea! Samra onu omzundan alkışlayarak haykırdı. "Sonunda bize katılmaya mı geliyorsun?"

Thea irkildi. "Ah, hayır, üzgünüm Sam," diye cevap verdi, suçluluk duygusunu görmezden gelerek geri çekilmeye başlamıştı bile. Sadece Wren'i değil, diğer arkadaşlarını da dışlamıştı.

Ida Sam'in diğer tarafında belirdi. 'Oh, ama, Althea Dokuz Canlı. Her ne ise, o kadar da kötü olamaz.'

"Sana söylemedi mi? Thea, kapı aralığından Wren'e bir kez daha bakma cesaretini gösterdi.

"Hayır, bize hiçbir şey söylemedi. Sam kaşlarını çatı. "Ama onunla konuşmalısınız. Neredeyse hiç uyumuyor, kabuslar gördüğünü söylüyor ama bize ne hakkında olduklarını söylemiyor... Pek yemek de yemiyor. Aslında sen de pek iyi görünmüyorsun..."

Thea bir kahkaha attı. "Teşekkürler.
"Kavga ettiğinizde hep barışırsınız," dedi Ida nazikçe.
"Bu farklı. Thea iç çekti, göğsü ağırlaşmıştı. "O hâlâ
senin kız kardeşin.
Thea Wren'e bir kez daha baktı. *Haklı olabilirler*, diye düşündü.

"Sonunda uygulamalı derslerimize katılman ne güzel, Althea," dedi Audra, Thea ona ve Wren'e Orax Ovaları'nın kenarında yaklaşırken, Zincirli Adalar yolun hemen karşısında belirirken onu soğukkanlılıkla inceleyerek. 'Elwren'in öğrendiklerinin gerisinde kalmışsın -'

"Benim için etmez," diye girdi Wren. "Yeniden başlayabiliriz.

Thea onun yardımına ihtiyacı olmadığına dair bir karşılık verdi. Sözde ultimatomu öğrendiğinden beri ilk kez her şey kaybolmuş gibi hissetmiyordu. Hawthorne'a karşı büyüsünü kullanmış ve *kazanmıştı*. Belki de işler sandığı kadar vahim değildi.

Thea sabırsızlığını gizlemek için hiçbir şey yapmayan Audra'ya baktı. "Kendimi tekrarlamak gibi bir alışkanlığım yok. Kütüphaneci ellerini mücevherli hançerlerinin kabzalarına dayadı ve birkaç adım attı. "O yüzden beni dikkatle dinleyin. Bunu bir daha söylemeyeceğim.

Thea gerildi, sert yüzlü müdürlerinden ne bekleyeceğinden emin değildi.

Audra onun bakışlarına karşılık verdi ve konuşmaya başladı. 'Bildiklerimi küçükken büyükannem ve büyükbabamdan ve kapsamlı araştırmalarımından öğrendim. Bu derslerde benim önceliğim her şeyden önce sizin ve diğerlerinin güvenliğidir. İtaat ve saygı bekliyorum. Fırtına büyüsü risklerle doludur. Orta âlemde bildiğimiz en dengesiz büyülerden, en öngörülemez olanlardan biridir.

"Oh, güzel," diye mırıldandı Thea.

Audra ona uyarıcı bir bakış attı. 'Riskler yüksek. Sen, onu kullanan kişi, fırtına tarafından kontrol edilme, onun cazibesine kapılma riski altındasın. Kendi gücünüzü açığa çıkarma ve onu kontrol edememe riskini alırsınız. Kendinizi rezervlerinizi yakmaya ve kendinizi bir kabuk haline getirmeye karşı savunmasız hale getirme riskiniz var -'

"Eğer bu kadar çok risk varsa, ne anlamı var ki?" dediğini duydu. 'Özellikle de kim olduğumuzu dünyaya açıklamamızın

diğer krallıklar tarafından kutlamayla karşılanmazdı. "Mesele şu ki

Althea... sen her şeyin üstesinden gelebilirsin.

İçinde, sanki cevap verir gibi, Thea'nın büyüü kıvılcımlandı. Ya her şeyde ustalaşırsa? Thezmarr Muhafızı olarak hayatı sona erecekti. Geriye kalan sınırlı yıllarının gidişatını değiştirecekti.

Audra onun tepkisini fark ettiyse de bu konuda hiçbir şey söylemedi. Bunun yerine devam etti. 'Senin büyüün fırtınayla bir bütün. Bir fırtınanın çağrısına cevap verebilir ve onu manipüle edebilir ya da kendin yoktan bir fırtına yaratabilirsin.

Bu çok mantıklıydı. Tedavi ettiği kader taşı güçlerini sustursa bile, fırtınanın enerjisini sanki onun çıkarılamaz bir parçasıymış gibi hissediyordu ama şimdiye kadar hep onun merhametine kalmıştı, tam tersi değil.

"Bunu nasıl kontrol edeceğiz?" dedi sessizce.

"Merkezini bul," dedi Audra ona. 'İçindeki o sakın cebi bul ve kendi içine gömül - rüzgarın fısıltısını, havadaki yağmurun tadını, bulutların ötesindeki nabızı ara. Fırtınaların efendisi olmak için önce kendinin efendisi olmalısın.

Thea neredeyse inliyordu. Şu anda hiçbir şeyin ustası sayılmazdı.

'İçinizdeki güç çekirdeğini, duyularınızın üstesinden gelmekle tehdit eden ham büyüünün ötesindeki parçayı bulmanız gerekir. Bu çekirdek geri kalanının anahtarıdır. Anladın mı?'

Hiç de değil, diye düşündü Thea, başını sallamadan önce Wren'e bakma isteğini bastırarak.

"Çok iyi," dedi Audra. "Şimdi sakinleşmeye çalışalım. Thea Wren'in bir kahkaha attığını duydu.

Audra onları Orax Ovası'nın kenarında, Zincirli Adalar'a bakan çimenlerin üzerine oturttu. Thea onlara özlemle baktı. Önündeki yollar arasındaki çekim neredeyse fizikseldi. Varis ya da Savaş Kılıcı. Büyü ya da kılıçlar. Akıl almaz bir güç ya da kader taşı alt etme şansı... Muhafız totemini elde etmek için çok şeyle yüzleşmişti; Savaş Kılıcı sembolünü elde etmek için çok daha fazlasıyla yüzleşecekti. Neden uğruna bu kadar çok savaştığı şey ile görünüşte kim olduğu arasında seçim yapmak zorundaydı?

Wilder'ın sesi kulağında yankılandı. *"Seni kim durduracak?"*

"*Odaklanmalısın Althea,*" diye azarladı Audra onu. Belli ki büyü eğitimi savaşçı yanı kadar iyi gitmiyordu.

"Özür dilerim," diye mırıldandı ve müdürüne döndü.

Audra onları akıllara durgunluk verecek kadar sıkıcı bir meditasyona yönlendirdi; Thea bu meditasyonda içindeki sözde huzur cebini bulmaya çalıştı ve başarısız oldu. Ancak kader taşını çıkardığında, gücü içine hücum etti ve onu ele geçirerek parmak uçlarında şimşek çakmasına izin verdi.

"Audra," diye mırıldandı, elindeki beyaz ışık çatallarına bakarak. "Ben yaptım.

"Bahsettiğim sakinliği bulabildiniz mi?" diye sordu kütüphaneci kesin bir ifadeyle. 'I -'

'Hayır, . Her zamanki gibi devam ettiniz. yüzden yapmadınız. Kestirmeden gittin. Bu gücü şimdi daha yüksek bir seviyede kullanacak olsaydın, kendini yok ederdin.

Şimşek .

Thea'nın yanında bağdaş kurarak oturan Wren, onu daha da kızdırmaktan başka bir işe yaramayan cesaretlendirici bir baş selamı verdi.

Kız kardeşine sırtını döndü ve tekrar denedi. Ve tekrar. Ve tekrar.

Hiçbir şey.

Ya da hiç yoktan daha kötüsü: artık tanıdık gelen bir figürün bir anlık görüntüsü.

Any.

Göz bandı ve yetersiz beslenmiş bedeniyle, bazen ellerinde kanla.

"Althea. Odaklan," diye tekrar bağırdı Audra.

"Odaklanıyorum," diyerek dişlerini sıktı ve Wren'in pozisyonunu taklit ederken buz gibi bir rüzgâr çıktı, karmakarışık saçlarını savurup yanaklarını yaktı.

Audra, "Belli ki yeterince iyi değil," diye azarladı.

Wren'in eli onun koluna dolandı. 'Thea, sihrinle yapabileceğin onca iyiliği bir düşünsene...'

Thea başını salladı ve gözlerini kapattı. Wren'i dışarıda tutmaya ve içinden sürekli akan akıma girmeye çalıştı.

Ama kız kardeşinin tutuşu devam etti. 'Senden tek istediğim bunu bir düşünmen, Thee. Bir kraliçe olarak, sen -'

Wren boğuk bir nefes verdi.

Thea'nın gözleri tam zamanında açılarak kız kardeşinin kendisinden fırladığını ve etraflarında mavi şimşekler çaktığını gördü.

Wren birkaç metre ötede çimenlerin üzerine sertçe indi, gözleri fal taşı gibi açılmış, çenesi gevşemişti. "Wren! diye bağırdı Thea, kendini onun peşinden fırlatarak.

Ama Wren bir elini kaldırarak onu durdurdu. "Ben iyiyim.

Thea kalbi çarparak ona baktı, kız kardeşinin gözlerinin nasıl yaşlarla dolduğunu, elinin kalbinin üzerinde nasıl durduğunu fark etti.

"Seni incittim..." diye mırıldandı Thea, sözcüklerin tadı dilinde acıydı.

Wren başını salladı. "Hayır, sorun yok -

"Öyle değil," diye karşı çıktı Thea. 'I -'

"Dinlemediğin zaman böyle olur, Althea," diye tersledi Audra, Wren'in yanına koşup kalkmasına yardım ederek.

Sönük ve içi boş olan Thea kız kardeşini izledi ve onun hareket ettikçe nasıl yüzünü buruşturduğunu fark etti.

"Çok üzgünüm Wren," dedi, sesi gergin çıkıyordu. "Bunu yapmak istememiştim -

Audra boğazını temizleyerek hem Thea'yı hem de Wren'i kaleye giden yola doğru çevirdi. "Bugünkü oturum sona ermiştir.

Ama Wren dönerek tekrar Thea'ya baktı. 'Benimle, Samra ve Ida ile akşam yemeği yer misin? Eski günlerdeki gibi mi? Samra haftalardır yatağının altında aptalca büyüklükte bir şarap stoku yapıyor...'

Bir suçluluk duygusu Thea'nın karnına vurdu. Wren'i incitmişti ve Wren onu hâlâ yemeğe mi davet ediyordu? Ama Thea yine de kabul etmeye cesaret edemedi.

"Hazır değilim," dedi kız kardeşine, sesinde öfke yoktu, sadece üzüntü vardı.

Wren başını sallamadan önce dökülmemiş gözyaşlarını geri kırarak kendini toplar gibi oldu. "Sen geldiğinde, ben burada olacağım.

Thea çekildi. "Biliyorum.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

THEA

O akşam Thea, Cal ve Kipp'i cephanelikte, süvarilerin okçuluk birliklerine karşı üstünlüklerini tartışırken buldu. Thea kapı aralığında oyalanarak onların hararetli tartışmalarını izledi, şimdiden ağzının kenarından bir gülümsemenin süzüldüğünü ve göğsünde tanıdık bir sıcaklığın yayıldığını hissetti.

"Bu tamamen değişir! Kipp ellerini tutkuyla salladı. 'Bu bir kuşatma mı? Bir alanda açık bir savaş mı? Gözetleme kuleleri var mı? *Peki ya at sırtındaki okçular?* Dürüst olmak gerekirse Callahan, senin hakkındaki orta halli düşüncelerimi sorguluyorum.

'Ben sadece okçuların -' diyordum.

"Bu bana hangisinin daha iyi olduğunu sormak gibi: güzel ve çıplak bir kadın sırt üstü mü yoksa dizlerinin üstünde mi?

Geçirdiği güne rağmen Thea homurdandı. "Hangisi daha iyi, Kristopher?

Kipp bir elini kalbine götürerek bir ayak havaya sıçradı. "Öfkeli beni kurtarsın Thea, neredeyse altıma sıçıyordum.

"O zaman umarım Fury'ler önce Cal ve beni kurtarır.

Cal başını salladı ve arkadaşlarını bir kenara iterek kolunu Thea'ya doladı ve onu sıktı. "Nerelerdeydin? Son zamanlarda seni pek göremedik.

"Biliyorum," dedi. "Özür dilerim. Bu gece biraz vaktin olur diye umuyordum. Bir şeyler içmek için? Kulübeden getirdiği seramik sürahiyi kaldırdı. "Belki Wilder Hawthorne'un izniyle Gülen Tilki'den biraz ekşi bal likörü?

Onu kilerin arkasında saklanmış olarak bulmuştu. Umarım o sert piç kurusu, en azından uzun bir süre daha onun kaybolduğunu fark etmezdi. Düşündü ki

Arkadaşları onun son zamanlardaki ruh haline dayanabildikleri için fazladan bir şeyi hak ediyorlardı.

Kipp'in gözleri parladı. "Benimle alay , değil mi?

Thea gülümseyerek, 'Ekşi bal likörü hakkında değil,' diye cevap verdi. 'Bir sonraki savaş sırasında boktan bir birliğe yerleştirilmek istemem.

Kipp içkiyi kadının elinden aldı ve kundaklanmış bir bebek gibi kucakladı. "*Birilerinin* benim saygın konumumun değerini anladığını bilmek güzel.

Cal, "Tabii ya, Esyllt'in gayri resmi çırağı olmak çok rağbet gören bir görevdi," diye alay etti.

Kipp, "Rolü kimin alacağı konusunda neredeyse tam bir isyan çıktığını bilmenizi isterim," dedi.

Thea sırtışını gizleyerek, "Eminim," diye cevap verdi.

'Ama şimdilik benden bu kadar bahsettiğiniz yeter. Elimizde daha önemli meseleler var. Kipp bir kolunu Thea'nınkine doladı. "Nerede içelim?

"Odalarınızdan biri mi? Thea önerdi.

Genç adamlar şaşkın bakışlar fırlattıktan sonra kahkahalara .

"Odalar mı? Cal hırıldadı. "Sence alçak çırakların kendilerine ait odaları var mıdır?

Thea şaşırmıştı. 'Yurttan taşındığınızda, sadece...' diye düşünmüştüm.

Kipp kıkırdadı. 'Köpek yatağı gibi küçük karyolalarımız var. Aslında kokusuna bakılırsa benimki köpek yatağıydı.

"Oh," diye idare etti Thea. "Bunun sadece benimle ilgili olduğunu sanıyordum.

"Bunu sana söylemekten nefret ediyorum..." Kipp onu özellikle hassas bir noktasından dirsekledi. "Ama o kadar da özel değilsin.

Yani... Hawthorne vardı olmuştur tedavi etmek onu sadece gibi hepsi ve diğer çıraklar. Bu düşünceden sıyrıldı. "Bloodwoods?

Kipp dehşete düşmüş görünüyordu. "Seni seviyoruz Thea, ama senin için karanlıkta taşaklarımı dondurmayaacağım.

"Çünkü ışıktta olmak çok daha iyi olurdu? Kadın güldü. "Nerede o zaman?

Kipp düşünceli bir şekilde çenesine vurdu. "Bir yer biliyorum," dedi ve kapıya doğru ilerledi.

Cal uzun süre acı çekerek iç çekti. "Tabii ki biliyorsun.

Ne bekleyeceğinden emin olmayan ama haftalardır hiç olmadığı kadar hafiflemiş hisseden Thea, arkadaşlarını ahırların hemen ötesindeki terk edilmiş bir avluya kadar takip etti,

Kipp orada volta atıyor, çizmeleriyle toprağı eşeliyordu. "Buralarda bir yerde," diye mırıldandı, diğerlerinden çok kendi kendine.

"Ne arıyorsun?"

Kipp sessizdi, hâlâ volta atıyor, hâlâ yeri tekmeliyordu. "Bu!" dedi muzaffer bir edayla, aşağı uzandı ve demir bir kapağın kolunu çekti.

"O da ne? Cal sordu, sesi şüphecilikle doluydu.

"Kapa çeneni ve bana yardım et, olur mu? Kipp, ağır tuzak kapısını işaret ederek karşılık verdi.

Thea büyülenmiş bir halde izliyordu. Ambarı daha önce hiç fark etmemişti ama neden fark etsin ki? Küçük avlu, atları hazırlamak ve erzak boşaltmak dışında pek kullanılmıyordu.

Genç adamlar homurdanarak kapıyı ve mahzene inen bir merdiven ortaya çıktı. Thea'nın derisi tanıdıkça diken diken oldu. Ancak aşağı inip Kipp bir meşale yakana kadar buranın ne olduğunu tam olarak anlayamamıştı.

Şimdi ağzına kadar fiçı ve varillerle dolu olsa da, yirmi yıl önce Thezmarr'a yapılan saldırı sırasında kendisinin ve diğer çocukların saklandığı oda olduğu inkar edilemezdi. Çevresinde dolaşırken, ana avluda silahlarını teslim eden kadınları gözetlediği ızgarayı bile gördü, yanık saç ve funda kokusu ızgaradan süzülüyordu.

"Thea? Kipp söylüyordu. "Şu bal likörüne ne dersin?"

Başını salladı ve ona uzattı. 'Burası neresi? Nereden biliyorsun?'

Cal yukarıdaki kapıyı kapatıp merdivenden aşağı kayarak yanlarına inerken Kipp başka kimsenin duymadığından emin olmak istercesine etrafına bakındı.

'Burası ustaların mahzeni. Uzun zaman önce keşfettim," diye açıkladı kilitli bir kapıyı göstererek. "Orası kalenin ana kileridir.

Cal karşı taraftaki bir kapıyı işaret etti. "Peki ya ?" "O mu? Oh... O bir şey değil.

"Hiçbir şey mi? Senin için asla *hiçbir şey değildir.*'

Kipp bunun üzerine bir komplocu sırtışı yaptı ve cebinden bir mendil çıkardı. Köşesinde gür bir tilki kuyruğu işlenmiş olan mendili onlara doğru salladı. 'Tilkinin Oğlu'nun sırları vardır dostlarım. Gizemli bir adam.

Thea gözlerini devirdi. "Bütün gece o bal likörünü öylece saklayacak mısın gizemli adam, yoksa içecek miyiz?"

Kipp güldü ve sürahidenden bir yudum alarak ona uzattı. Sanki daha sonra işine yarayabilecek şeylerin envanterini çıkarıyormuş gibi, her zamanki stratejist tavrıyla dükkânları incelemeye koyuldu.

Thea fıçıdan içti, ekşi bal likörü dilini yıkadı ve keskin tadı karşısında neredeyse inliyordu. Eğitim bu kadar acımasızken ve her sabah şafak sökmeden kalkarken uzun zamandır içmemişti. Fıçılardan birinin üzerine oturup rahatladıktan sonra sürahiyi Cal'a uzattı.

Davulun üzerine onunkinin yanına atladı ve minnetle kabul ederek derin derin içti. "Bu yaptığın tüm acımasız alıştırmalar için bir ödül mü?

Bal likörü neredeyse Thea'nın burnundan çıkacaktı. "Ödül mü? Şaka yapıyorsun. Cal kaşlarını çatı. "Hayır mı?

Kipp ceplerinden birkaçı şişkin bir şekilde yanlarına döndü ama onu incelerken yüzü ciddiydi, gözleri atel takılı parmaklarında ve çürüklerindeydi. "Çok sıkı çalışıyorsun...

Thea biraz savunmacı bir tavırla, "Bu benim işim," diye cevap verdi.

"Büyük Ayın için tek parça halinde olmalısın," dedi Cal dikkatle ve sürahiyi Kipp'e uzattı.

"Bunu biliyorum.

"Öyle mi? Kipp bastırdı. "Endişeleniyoruz -"

"Endişelenmeyin.

"Oh, kadar basit, değil mi? Cal'ın sesinden alaycılık damlıyordu.

Thea içini çekti. "Hadi başka bir şey hakkında konuşalım.

"Sevmek mi?

"Mesela..." Boğazını temizledi. "Düşen Savaş Kılıçları diye bir şey duydun mu hiç?

"Hayır..." dedi Cal yavaşça. 'Her halükarda özel olarak kimse yok. Yine de bunun mümkün olduğunu biliyorum. Güç bir savaşçı için çok büyük olabilir...'

'Yani sizce Vernich gibi biri... biri... olabilir mi?

Kipp'in burnu Bloodletter'ın adını duyunca kırıştı. "Yaptıklarından sonra bunu düşünecek ilk kişi ben olurum, biliyorsun.

Kipp'in yüzünün yaşlı Savaş Kılıcı'nın yumrukları altında çöküşünün görüntüsü Thea'nın gözünde canlandı. Bu onun Thezmarr'la ilgili en kötü anılarından biriydi. Cal da ürperdi.

"Ama onun zalim bir piçten başka bir şey olduğunu sanmıyorum," diye bitirdi Kipp. "Neden sordunuz?

Thea rahat bir omuz silkme hareketi yapmaya çalıştı. "Geçen gece onu ve Seb'i takip ettim.

"Ve?

"Ve kehanetteki Karanlığın Kızı hakkında konuştuklarını duydum... Onun yükseldiğini söylüyorlar. Ve bir şeyin peşinde olduğunu. Bir çeşit silah gibi görünüyordu.

Hem Cal hem de Kipp ona bakıyordu.

'Vernich onu alacağını söyledi...'

Arkadaşları birbirlerine şüpheli bakışlarla baktılar. Cal, "Bunu Hawthorne'a sormalısın," diye önerdi.

"Bu, taştan kan çıkarmaya çalışmak gibi bir şey.

Cal omuz silkti. "Vernich'le olan meseleyi bilmiyorum... Ama Hawthorne bunu daha önce de yaptı - yani düşmüş bir Savaş Kılıcı'nı avladı. İşaretleri biliyor olmalı. Birkaç yıl önce ortalıkta dolaşan hikâyeler vardı.

Tabii ki Hawthorne bunu biliyordu. Yine de bu ona hiç yardımcı olmadı. İç çekti. "Unut gitsin. Artık bunu düşünmek istemiyorum. Konuşmak, eğlenmek istiyorum.

"Bizi özledin, ha? Kipp göz kırparak söyledi.

"Ben olsam o kadar ileri gitmezdim.

"Saçmalık. Bizziz olmak sana acı veriyor. Sürahiye selamlamak için kaldırdı. "Asla korkma Wraith avcısı, biz burada kalacağız.

"Kendi adına konuş," diye burnunu çekti Cal. 'Bu rutubetli bok çukurundan daha iyi yerler düşünebilirim.

"Laughing Fox'ta bizim için her zaman bir stant vardır!

Cal ellerini havaya kaldırdı. "Harika, zor kazandığım çıraklığımdan vazgeçip Hailford'a gideceğim, değil mi?

Thea dinlerken gülümsemesinin ağzını kapattığını hissetti. Ne kadar aptalca olurlarsa olsunlar, arkadaşları onun ruhuna iyi geliyordu. Göğsündeki sızıyı, Wren'den beri, Hawthorne'dan beri açıkta duran yalnızlığı yatıştırıyorlardı...

Bu yüzüne yansımış olmalı, çünkü Kipp'in bakışları onunkilere kaydı. "Bizimle konuşabileceğini biliyorsun, değil mi?

"Biliyorum.

"Öyle mi? Çünkü kabul töreninden bu yana bizimle neredeyse bir avuç kelimedenden fazlasını konuşmadın,' diye girişimde bulundu Kipp. "Yaşadığımız onca şeyden sonra bundan daha yakın olduğumuzu sanıyordum.

Thea onun sesindeki incinmişliği fark etmemişti. Kahretsin, herkesle arasını bozmuştu, değil mi?

Cal'ın dizi onunkini dürttü. "Sen ve Savaş Kılıcı arasında ne oldu? Thea'nın verdiği nefes titrekti. "Biz...

"Birlikte mi yattınız? Kipp kesin bir ifadeyle sözlerini tamamladı.

Thea kendini toparlayamadan kulaklarının ısındığını hissederek irkildi. Sorularını ve şüphelerini uzun süredir kendilerine saklıyorlardı, onunla akıl hocası arasındaki ilişkinin hiç de basit olmadığının farkındaydılar. Gerçekçi olmak gerekirse, bunu öğrenmeleri an meselesiydi. "Ben buna tam olarak öyle demezdim.

"Siz buna ne derdiniz? Kipp sordu.

"Bir çift hayvan gibi bir ağaca yaslanıp sevişmek...?

Cal öksürüp sıçrarken gözleri şişti. Kipp hayal kırıklığına uğramış bir şekilde ona baktı. 'Bu senin için sürpriz olamaz, Callahan.'

Ne? Neden olmasın? Nereden bilebilirdim ki -'

Thea, arkadaşının burnundan hala damlayan içkiyi izlerken gülmekten kendini alamadı.

Kipp kolunu Cal'a doladı. 'Zavallı Callahan. Dünyaya karşı çok masum...'

"Defol git.

Ama Kipp sözünü bitirmemişti. 'O zavallı adamı görmedin mi? Sevgili Thea etraftayken kafese kapatılmış bir hayvan gibi, sanki kurtulmaya çalışıyor.

"Oh, lütfen," diye alay etti Thea. "Artık benimle hiçbir şey yapmak istemiyor.

Alay etme sırası Kipp'teydi. 'Bundan daha zeki olduğunu sanıyordum, Wraith avcısı. Senin yüzünden adamın akli dengesi bozuldu.

"Unhinged haklı.

'Biri bana neden bahsettiğinizi söyleyebilir mi? Bu nasıl oldu? Cal haykırdı.

'Şey, Callahan... Bir erkek ve bir kadın -'

'Siktir git, Kipp! Ne demek istediğimi biliyorsun. Bakışları yalvarırcasına Thea'ya döndü.

Omuz silkti. "hiçbir zaman kolay olmadı. Ama... Bilmiyorum. Bir an birlikte olacaktık ve sonra... Sonra o benim akıl hocam oldu, ben de onun çırağı. Bunu hiç istemedi. Beni hiç istemedi.'

"Buna bir saniye bile inanmıyorum. Kipp sürahiyi tekrar ellerine bastırdı.

"Ama buna benden daha çok ihtiyacın var gibi görünüyor.

Cal hâlâ şaşkın görünüyordu. 'Bunun olacağını nasıl bilemedim?

Ne oldu?

"Çünkü sen, dostum, kafanı o kadar çok kendi kışına sokmuşsun ki Kipp neşeyle, "Son birkaç aydır herhangi bir şey fark etmiş olmanız mucize," dedi.

Cal, Thea'ya yan gözle baktı. "Sen etrafta yokken nelerle uğraştığımı görüyor musun?

Thea güldü ve fıçıdan derin bir yudum aldı. "İleride sana biraz daha yardımcı olmaya çalışacağım.

"Çok minnettar olurum. Thea'ya Samra'yı hatırlatan meraklı ifadesiyle bir süre bekledi, tam da Thea son derece uygunsuz bir şey sormak üzereydi. "Peki... Tüm bu Savaş Kılıcı hünerleri... Bu bir şey ifade ediyor mu -

Thea'nın bakışları onunkilere kaydı. "Sakin sormaya kalkma.

Kipp yakındaki bir rafa gidip masumca bir şişe çıkarınca Cal'ın yanakları alevlendi. 'Bu yüzden mi bu kadar sıkı çalışıyorsun? Küçük Cal'ın bir gün büyük Cal olabileceği umuduyla mı?

Cal gözlerini devirdi ve son sözü duymazdan geldi. "Eğer ben eğitimle uğraşıyorsam, senin hiç umudun yok demektir.

Kipp şişeyi dişleriyle açıp hevesle koklayarak, "Kesinlikle yok," diye gönülden kabul etti. 'Ama bir kız bulmak için yardıma ihtiyacım yok. Yoksa Fox'taki siyah saçlı güzeli unuttun mu? Milla adında birini? Bana umutsuzca aşık mı? Güzel ellerini benden uzak tutamıyor mu? Ayrıca, Savaş Kılıcı olmak gibi bir niyetim yok. Hiç olmadı.'

Thea kendini gülerken buldu, önce sessiz bir kıkırdama ve sonra karnından gelen derin bir patlama. Güldükçe, içinde sımsıkı sarılmış olan korku ve öfke çözüldü, hafifledi, dağıldı.

Kipp ona gülümseyerek karşılık verdi. "Bizi bu kadar eğlenceli bulmana sevindim, Wraith avcısı. 'Yeni isim hakkında ne hissettiğimden emin değilim, *Kristopher*.

Cal, "Eğer bu çiraklık işini doğru yaparsan, sonunda çok daha fazla isme sahip olacaksın," diye önerdi.

"Öyle mi? Şimdiden kendine bir isim seçtin mi?" diye sordu ona. "Bir Savaş Kılıcı ismi mi?

Cal omuz silkti. "Belki.

"*Belki mi?* Kipp'in yüzü neşeyle aydınlandı. "Bize söylemek zorundasın. "Hayatta olmaz.

Kipp ileri atıldı ve defalarca kaburgalarına dirsek attı. "Thea derin ve karanlık sırrını paylaştı, şimdi sıra sende.

Cal yüzünü buruşturdu. "Pekala, pekala.

Thea sert bir sesle, 'İşkence altında çok iyi dayanırsın,'

dedi. "İsim! Kipp talep etti.

Cal onlara ciddi bir bakış fırlattı ve nefes aldı. "Alevli Ok Callahan.

Bir an geçti, sonra bir an daha.

Sonunda Thea Kipp'e bakmaya cesaret etti ve Kipp göz göze geldiklerinde kahkahalarla kükredi.

Çok geçmeden Thea da onu takip etti, gözleri dolmuştu. "*Bunu* ne zamandır düşünüyorsunuz?

Cal dilini şaklattı ve kaşlarını çattı. "Unut gitsin.

Thea ve Kipp sadece daha çok güldüler.

Gözlerindeki yaşları silmeyi bitirdiklerinde Kipp gururla kolundaki totemi düzeltti ve Thea'ya döndü. "Yarın ilk solo Muhafız görevimize çıkıyoruz, katılmak ister misin?

"Gerçekten mi?

Kipp sıırttı. 'O kadar şaşırmış görünme. Bir ara bizi dışarı çıkaracaklardı.

'Nereye gidiyorsun? Harenth?'

"Keşke," diye yanıtladı Kipp. 'Hayır, sahile doğru yola çıkacağız, orada rapor edilen bir karışıklığa bakacağız.

"Ne tür bir rahatsızlık?

'Henüz emin değilim. İşimiz bu - daha fazla bilgi toplamak ve Lonca Ustasına rapor . Bir macera ister misin, Althea Zoltaire?'

Thea ellerini ovuşturdu. "Hawthorne'a sormam gerekecek...

"Yapmalısınız," diye araya girdi Cal. 'Torj, Muhafızlar olarak kendimizi işe yarar hale getirmemizin ve gerçek dünyada biraz deneyim kazanmamızın zamanının geldiğini söylüyor, biliyor musun?

Kipp göz kırparak, 'Benim gerçek dünyada çok fazla deneyimim var,' dedi. "Ama birinin Callahan'a rehberlik etmesi gerek.

Cal, "belasisın," diye mırıldandı. "Muhtemelen buna baktırmalısın.

Cal'ın burun delikleri vahşi bir hayal kırıklığıyla alevlendi ve Thea yardım edemedi ama yine güldü, günün gerginliği hafifledi. Onun yokluğunda bu ikilinin birbirlerini nasıl öldürmedikleri hakkında hiçbir fikri yoktu.

Kipp onu nazikçe dürttü. "afaktan önce kuzey kapısından ayrılıyoruz.

Thea Hawthorne'un kulübesine döndüğünde yanakları ağrıyordu ve kendini haftalardır olmadığı kadar iyi hissediyordu. Göğsünde umut dalgalanıyordu. Belki de her şey ilk göründüğü kadar kötü değildi. Ovadaki olaya rağmen Wren onu yine de akşam yemeğine davet etmişti... Cal ve Kipp ile araları iyiydi. Belki imdi akıl hocasıyla anlaşılabir, yetişkinler gibi konuşabilirlerdi... Belki aralarındaki bu meseleyi zebilirlerdi.

Dudaklarında bu sözlerle kapıyı açtı ve kendini içeri bıraktı. Kulübenin ii sönmekte olan ateşin yumuşak ışıltısıyla yıkanıyordu.

Hawthorne çoktan yatmış olmalıydı... Saatin kaç olduğnu anlamak için etrafına bakındı ama ortada saat falan yoktu. Hawthorne'un bir metre ötesinde olduğ dar karyolada bir gece daha geçirme ihtimalini düşünerek i geçirdi ve botlarını topuklarından iterek kapının yanına bıraktı.

İçkinin ve neşenin etkisiyle hâlâ uyanıktı ve odanın içinde dolaşarak küçük ayrıntılara baktı: Savaş Kılıcı'nın zar zor burada olmasına rağmen bir şekilde canlı tutmayı başardığı saksı bitkileri; birkaç yırtığın hassas dikişlerle dikildiğ yırtık pırtık koltuklar. Sonra, yan masanın üzerinde... yine o lanet mücevher. Onu aldı ve parmaklarının arasında evirip çevirdi, mavi renginin derinliğine hayret etti, kime ait olduğnu merak etti.

Gl ağacı ve deri kokusu bir anda etrafını sardı. "Ne yapıyorsun?" diye gürledi Hawthorne'un derin sesi.

DOKUZUNCU BÖLÜM

THEA

Savaş Kılıcı yatak odasının kapısında duruyordu. Kalçalarına tehlikeli bir şekilde oturan bol bir pantolon giymişti ve gömleğinin düğmeleri açıktı, güneşte kızarmış çıplak teni ortaya çıkmıştı. Çatık kaşları yakışıklı yüzünü süslüyordu.

Thea zıplamaktan kaçındı, bunun yerine safiri masaya geri bıraktı. "Bir şey yok.

Hawthorne'un bakışları mücevherin üzerine düştü, ifadesinde okunamayan bir şey . "Bu düşündüğün şey değil," diye mırıldandı.

"Ne düşündüğümü nereden biliyorsun? Thea bakışlarını adamın karnının dalgalanan düzleminden ayırmaya çalışarak .

"O güzel yüzünün her yazıyor. Thea'nın kalbi tekledi. "Yani şimdi ben güzel miyim?

Hawthorne boğazının arkasından bir ses çıkardı. "Sen her zaman güzeldin. Sözleri sertti ama içinde keskin bir dürüstlük de vardı. Kadına bakışları kapüşonluydu, aç.

Thea kızardı, aniden kalp atışlarının göğsüne çarptığını fark etti. "Hawthorne..." dedi sessizce. Bu hem bir soru hem de bir yalvarıştı. Aralarındaki bu şey neydi? Nasıl bu kadar karışmıştı?

Yüzünü buruşturdu. "Bana böyle hitap etmenden nefret ediyorum," diye mırıldanarak ona doğru bir adım attı.

"Bana söylediğin pek çok şeyden nefret ediyorum..." diye cüret etti, adam aralarındaki mesafeyi kapatırken nefesini içine çekti.

"Öyle mi *Prences*?" diye cevap verdi, sesinin derin tınısı ayak parmaklarının botlarının içinde kıvrılmasına neden oldu.

"Evet," dedi dişlerini sıkarak. *Bu adama lanet olsun, Enovius'a lanet olsun,* diye sessizce *lanet* okudu. "Benimle oynamayı bırak.

"Ben oynamıyorum.

"Hayır mı? Çırağın olduğumda bunu açıkça belirtmiştin. Beni istemiyorsun. İstemiyorsun -"

"*Seni istemiyor muyum?*" diye araya girdi, sözleri sertti. 'Bunu nasıl düşünürsün? Her şeyden sonra? Bunu nasıl *hissetmezsin*? Bizi birbirimize çeken bu şeyi?'

Ona baktı. Adam gömleğini avuçlarken gümüş gözleri çok yoğundu. 'Seni ne kadar istediğimi bilemezsin. *Senin için* nasıl yandığımı. İçimde bir cehennem yaktın ve bu durmayacak. Durduramıyorum -'

Thea onu öptü, ağzını onunkine yapıştırdı, parmakları onunkilere dolandı Saç.

Onun sözlerini göğsünün derinliklerinde, iliklerinde hissetti. Öfke sadece Dünyaya ve dünyanın onlardan talep ettiklerine karşı duydukları öfkenin yanı sıra birbirlerine duydukları arzuyu da büyüttü.

Hawthorne - *Wilder* - sanki kendisiyle savaşıyormuş gibi, nefes almaya cesaret edemiyormuş gibi bir an dondu kaldı. "Bununla daha fazla mücadele edemem," diye inledi dudaklarına karşı. "Bu gece olmaz.

Kolları kadının etrafında dolanıyor, öpücüğüne şiddetle karşılık verirken kadının her parçasını kendine doğru bastırıyordu. Ağzı sıcak, gür ve yaralayıcıydı. Dili onunkiyile buluştu ve doğrudan kadının kalbine bir heyecan gönderdi.

"Ben de," diye fısıldadı. Gömleğini omuzlarından çekip çıkardı, dokunuşunun altında onun sıcak tenini hissetmek, onu çıplak bırakmak için çaresizce çırpınıyordu. Kumaş yere döküldü ve parmaklarını adamın gövdesinde gezdirdi, pantolonunun bel bandıyla oynadı, altındaki şişkinliğe dikkat etti, gördüğü manzara karşısında kanı ısındı.

Gömleğini bir hırıltıyla parçaladı, ağzını bir kez daha ele geçirirken düğmeleri patladı, göğüs bandını yırtıp göğüslerini serbest bıraktı.

Adam onları sert avuçlarının arasına alıp sert meme uçlarını parmaklarının arasında sıkıştırırken Thea inledi. Onun dokunuşuna doğru eğildi. *Daha fazla, daha fazla*. Vücudu, kalbi daha fazlasını istiyordu.

Wilder onun sessiz komutunu yerine getirerek pantolonunu yırttı ve çıplak bacaklarından aşağı indirdi.

Kadın onu pantolonunun üzerinden avuçladı ve adam inledi, bu ses kadının boynunun bükülmesine neden oldu.

Bloodwoods'dan hatırladığı aynı karanlık çılgınlık ikisini de ele geçirdi. Thea kendini gittikçe daha sıkı sarılmış hissediyor, bacaklarının arasında amansız bir sıcaklık titreşiyordu. Kadın adamın pantolonuna uzandı ama adam kadının ellerini kenara itti, kadınınkini tamamen çıkarmaya odaklandı ve kadının önünde diz çökerek pantolonu çıkardı.

Sırada iç çamaşırları vardı ve aniden çıırılçıplak, tamamen çıplak kaldı.

Wilder onun göğsünü öptü, dili diğerine geçmeden önce meme ucunun etrafında dolaştı, dişleri sıyrıldı ve elleri arka tarafını kavrarken kadının eğilmesine neden oldu.

"Bu hayatta pek çok pişmanlığım var," diye mırıldandı tenine karşı, göbeğine kadar inen bir yolu öperek. "Ama o gece ormanda seni tadamamak en büyüklerinden biri. Bunu şimdi düzeltmem gerekiyor. *Seni* ne kadar *istemediğimi* göstermeme izin ver, Thea.

Birdenbire onu kaldırıp yatağa değil, şöminenin önündeki koltuklardan birine taşıdı. Onu nazikçe yere yatırdı ve bacaklarını açtığında teni kızararak minderlere gömüldü. Adamın bakışları şehvetten ağırlaşmıştı ve kadının bacakları arasındaki kaygan ıslaklığı görüyordu.

Ona baktı, dudakları aralandı. "Seni tatmam gerek," dedi tekrar, sesi kalındı.

Thea yutkundu ve başını salladı.

Savaş Kılıcı'nın ihtiyacı olan tek izin buydu. Kızın bacaklarını sandalyenin kollarına bağladı ve ağzını kızın üzerine koydu.

Thea yıldızları gördü.

Tekrar tekrar daireler çizmeden önce uzun, lüks bir vuruşla merkezini yaladı. Adam onun en mahrem yerini öperken Thea parmaklarını adamın saçlarının arasından geçirdi, onu daha geniş bir alana yaydı ve ona ziyafet çekti.

Adam klitorisini emerken haykırdı, ondan zevk dalgaları kopardı, onun coşkusuna doğru gittikçe daha yükseğe tırmanmasını sağladı.

Göğüslerini sıkıp meme uçlarını çimdiklerken inledi, "Ah tanrılar..."

"Tanrıların burada yeri yok," dedi adam bir parmağını içine sokarken. İki.

Mutluluk zirve yaptı ve dokunuşunun altında kıvranmasına neden oldu.

"Sen mükemmelsin," dedi. Ve onu öfkeli bir arzu çılgınlığına sürükledi.

O zamanlar hiçbir çekingenlik, utanç ya da kırılganlık bilmiyordu. Sadece o ve onun içinde açığa çıkardığı zevk. Yapabileceği tek şey, onu kaba bir fırtınada sürüklenen bir odun parçası güçsüz kılan gelgit dalgasını atlatmaktı.

"Çözülmeni istiyorum Thea..." diye mırıldandı Wilder ona karşı.

Adam onu diliyle ve parmaklarıyla becerdi, kadın kendini onun içinde kaybederken, tam olarak onun dediğini yaparken kalçaları adamın başının etrafında kenetlendi.

Geri dönüşü olmayan noktaya ulaştığında soyut bir şekilde bunda özgürlük olduğunu fark etti. Bırakıp gitmekte özgürlük vardı.

Ve öyle de yaptı.

Wilder onun titreyen bedeninden zevkin son damlasına kadar alırken, kadın neredeyse hıçkırı hıçkırı bağırarak orgazm oldu.

ONUNCU BÖLÜM

WILDER

Wilder onun tadını asla unutamayacaktı. Başını kendinden geçmiş bir halde arkaya eğmiş, karşısında çırılçıplak ve çırılçıplak duran, teni kızarmış ve nemli kızın görüntüsünü asla unutamayacaktı. Olmasını umduğu her şey ve daha fazlasıydı.

Eğer işini doğru yaptıysa, o da bunu asla unutmayacaktı.

Tanrım, ne kadar mükemmel olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Kelimeleri söylemişti ama gördüklerinin, hissettiklerinin hakkını verememişti.

Kalbi hızla çarpan Wilder, kızın her iki dizine de hafif birer öpücük kondurdu ve hâlâ onun gevşemiş ve doygun görüntüsünü seyrediyordu.

Sonra Thea ona doğru uzandı, arzusu pantolonunun ön kısmında açıkça belli oluyordu, bakışları şehvet doluydu.

Onun ellerini tuttu. "Yapmak zorunda değilsin -

Ayağa kalktı, ellerini onun ellerinden kurtardı ve kemerinin tokasını bulmak için onu kendisiyle birlikte yukarı çekti. "İstiyorum. Ne kadar istediğimi tahmin bile edemezsin," diye mırıldandı, gözleri adamın pantolonunun düğmelerinin parmaklarının altında açıldığı yere kaydı.

Taş gibi sertleşmişti, nefes alış veriş sığlaşmıştı. Kaç kez bir anı hayal ederek rahatlamıştı? Onu hissettiğini hayal ederek

-

Kadın adamın sikini serbest bıraktığında, sıcak eli adamın etrafını sararak yavaşça aşağı yukarı okşadığında yoğun bir zevk ortaya çıktı. Adam yüksek sesle inledi. Furies onu kurtardı, dokunuşu onu yaktı ve onun için yanmayı asla bırakmayacaktı.

Thea elindeki adamın büyüklüğüne bakarken dudaklarını yaladı, göğüsleri her nefeste yükselip alçalıyordu, meme uçları sert ve baştan çıkarıcıydı. Onu seyrederkenki görüntüsü Wilder'ın içinde şiddetli bir arzu uyandırdı ve

Meme uçlarından birini ağzına almak için eğildi, ama Thea'nın diğer eli, sikinin üzerindeki baskıyı artırırken onu geri itti.

Wilder onunla uğraşırken alçak bir ihtiyaç gümbürtüsü yükseldi. Tanrım, onu kucağına alıp duvara yaslamamak için nasıl bir irade göstermesi gerektiğine dair hiçbir fikri yoktu.

"Thea..." dedi, yarı rica, yarı uyarı, tüm vücudu beklentiyle gerilmişti.

Ama kadın durmadı, adam da durmasını istemedi. Onu sertçe öptü ve pantolonunu kalçalarından aşağı çekerek dizlerinin etrafında kıvrılmış halde bıraktı. Aletinden aşağı inen ipeksi darbeler sarhoş ediciydi, içindeki canavarı uyandırıyor, tüm arzusunu yüzeye çıkarıyordu. Acı, ona duyduğu ihtiyaç içinde kükredi ve onu vahşice öptü, dili ağzını keşfediyor, sürtünüyor, elleri saçlarına dolanıyor, teninin altında ısı yükseliyordu.

Thea çok erken ayrıldı.

"Seni tatmak istiyorum," dedi ona, bakışları ikisinin arasında alçaldı, onun uyarılmışlığını inceledi.

Wilder'ın başı geriye düştü ve bir elini saçlarının arasında gezdirdi, o hınzır ağızdan çıkan bu sözler karşısında neredeyse yerinde duramıyordu. İtiraz etmesi gerektiğini biliyordu; bunun aralarındaki suları daha da bulandıracağını biliyordu. Suçluluk duygusu ve görev bilinci bu arzuyla savaşıyor onu bocalattı.

Yapmamalıyım.

Bir adım geri çekildi, bir şeye tutunmaya, kendini bir şekilde sabitlemeye ihtiyacı vardı. Şöminenin şöminesini kavradı, parmakları oradaki taşla saplandı.

Sonra Thea dizlerinin üzerine çöktü.

Çıplak ve onu bekleyen kadını görünce ağzı kurudu.

Bu gerçekleşiyordu. Onun sikini emecekti ve sadece bu düşünce bile içindeki en ilkel içgüdüyü körükledi. Her santimi alev alev yanıyor, onun dokunuşu için haykırıyordu ama bir an için kendini hatırladı. Eğer bunu yapacaklarsa... Doğru şekilde yapacaklardı. Ateşin yanındaki sepete uzanarak yedek bir battaniye aldı ve kızın önünde yere bıraktı.

Thea'nın ağzının kenarından utangaç bir gülümseme süzülürken ve dizlerini yumuşak kumaşın üzerine yerleştirirken kendi yanakları da ısındı.

Aletini kavrayışını ayarlarken ve dilinin ucuyla aletin uzunluğunu izlerken bakışları onunkinden ayrılmadı.

'Kahretsin...' Hafif, alaycı bir hisle inledi, gelecek olanın boğucu vaadiydi.

Thea'nın dili adamın geniş ucunda dönüp durdu ve adamın başı bir kez daha geriye düştü, kadının adı dudaklarındaydı, parmakları şömineyi kazıyor, taşı parçalıyordu.

Dizlerinin bağı çözülene, kalçalarını ona doğru eğene kadar adamın sikinin tepesiyle oynadı ve alay etti.

Tırnakları sessiz bir taleple uyluklarını tırmıkladı ve adam aşağı baktı, dudakları onun zonklayan ucunun üzerinde kapanırken gözleri onunla buluştu. Sonra onu boğazının arkasına sürtecek kadar derinlere, ağzının derinliklerine aldı.

"Siktir, Thea," diye bağırdı şehvet dolu sisin içinden.

Diğer eli adamın taşaklarında gezindi ve adamın tüm vücudu bu ek hissin gücüyle sarsıldı.

Sesleri daha fazla bastıramayan adamın inlemeleri kabini , bir eliyle saçlarını köklerinden kavradı, onu şaftında yukarı ve aşağı yönlendirdi, kendini doruğa ulaşmanın ilk dalgalarına kaptırdı.

Birlikte kendi ritimlerini buldular; Wilder'ın onun ağzının her kayışını karşılamak için topukları üzerinde sallanmasını sağlayan bir ritim. Ondandır ve dudaklarının ıslak sıcaklığından, dilinin okşayışından başka her şey kayboluyor, Wilder'ın içindeki sıcaklık arttıkça artıyordu.

Thea onun sikinin etrafında inledi, titreşim doğrudan taşaklarına saf bir zevk sarsıntısı gönderdi.

boşalması için yalvararak sıkılaştıklarını hissetti.

Kadın onu daha da derine çekti.

Wilder'ın görüşü bulanıklaştı ve son kontrol ipliğiyle savaşıırken şömineyi tuttuğu taş parçalara ayrıldı. Ama Thea'nın boğazına doğru sıcak, sıkı bir şekilde süzülüşü daha önce deneyimlediği hiçbir şeye benzemiyordu. Vücudu Thea'nın her emrine karşılık verdi, içinden akan ihtiyaç bembeyazdı.

Sonra, dilini onun etrafında kıvırdı, horozunun tepesinin hassas alt tarafına vurarak onu geri dönüşü olmayan bir noktaya getirdi.

"Thea -" salıverilme tüm vücudunu sarmadan önce ona yaptığı tek uyarı buydu. Doruk noktası onu bir çılg gibi vurdu, barrelling

ve onu nefessiz bıraktı. Tamamen sınır tanımayan adam, derin ve şehvetli bir iniltiyle kendini onun ağzına bırakırken ürperdi.

Thea ona sokuldu, verdiği her şeyi aldı, onu yuttu.

Nasıl olup da hâlâ ayakta durabildiğinden emin olamayan Wilder nefes nefese kalırken göğsünden aşağı bir ter damlası süzüldü. Dünya yavaş yavaş kendisine gelirken, şömineden kopan bir avuç kırık taşı tuttuğunu fark etti.

"Bu..." Ama Wilder bunun ne olduğunu anlatacak sözcüklere sahip değildi. Kafasında, sikini Thea'nın içine gömmek istediğinden başka mantıklı tek bir düşünce bile yoktu. Ona daha fazla ihtiyacı vardı.

Thea ağzını onun üzerinden kaydırdı ve kalçasının altındaki hassas deriyi öptü, onu yerdeki battaniyeye çekmeden önce usulca gülümsedi. Hâlâ çıplaktı, vücudu ter ve uyarılmayla nemlenmişti. Minderlere uzandı ve koltuğuna bir örtü atarak daha rahat olmasını sağladı. Sonra pantolonunu tekmeledi ve ona katıldı, aralarındaki sessiz yakınlık karşısında kalbi kabardı.

Önlerindeki ateş sessizce çıtırdadı ve Wilder hiç tereddüt etmeden Thea'yı kollarının arasına aldı ve onu doyasıya öptü.

Kadının kıvrımlarının çizgilerini takip etti, onun hissini ezberledi, aleti onun için yeniden sertleşmeye başlamıştı bile. "Sen..." Duyguları sesini çatlattı ve hâlâ kelimeleri oluşturamadığını fark etti.

Thea sadece daha yakına sokuldu, dudakları onunkileri buldu. Tanrım, sonsuza kadar böyle kalabilirdi.

Sanki dünya kadar zamanları varmış gibi öpüştüler, birbirlerini yavaşça, telaşsızca keşfettiler, elleri birbirlerinin vücutlarında gezindi, her çukur ve çukuru öğrendi.

Wilder ne kadar süre bu şekilde kaldıklarını bilmiyordu ama ateş kısık bir şekilde yanıyordu ve artık turuncu közler halinde parlamaktan öteye gidemediğinde oda soğumaya başladı.

"Yatağa gidelim mi? Thea göğsüne doğru mırıldanarak meme ucunu izledi.

Yatak... İkisi birlikte, onun yatağını paylaşıyorlardı.

Çok normal ama bir o kadar da samimi bir hareket.

Geri bir yakınlık.

Thea parmaklarını onunkilere geçirdi ve kollarında tüyleri diken diken olarak ayağa kalkmaya çalıştı.

Ama Wilder tereddüt etti.

Thea'nın yüzünde acı ifadesi belirdi, sonra bunu gizlemek için battaniyeyi üzerine çekti.

Göğsü aniden sıkışan Wilder, ondan başka bir yere bakma ihtiyacı duyarak ayağa kalktı, bacaklarını pantolonunun içine soktu ve hâlâ sert olan sikini uzaklaştırdı. Şu anda hissettiği acı hiçbir şey değildi. Bunu tecrübelerinden biliyordu. Onun gözetiminde insanlar gerçekten incinmişti.

Onunla aynı yatağı paylaşmak... Kalıcı bir şekilde *onun* olmak... Bu onun için sadece daha fazla acıya yol açacaktı.

Onu güvende tutmak için zaten ondan sır saklıyordu. Onu korumak için. Ve bunu ne pahasına olursa olsun yapacaktı. Bu onun göreviydi.

Bu konuda çok kötü bir iş çıkardığını biliyordu. Konu ona geldiğinde arzusunu, öfkesini, *hiçbir şeyini* dizginleyemiyordu.

Buna bir son verilmeliydi. Şimdi.

Onu bir Savaş Kılıcı yapmaya yemin etmişti ve ateşin önünde birbirlerini tatmin etmek bunun bir parçası değildi. Tüm o haftalar önce, Azrail onu tek başına bulmuştu, gücü ham ve eğitimsizdi, gölgelerde gizlenen ve böyle şeyler arayanlar için bir işaretti. Ve neredeyse onu ele geçiriyordu. Neredeyse pençelerini kalbinin etrafına geçiriyordu.

Şimdi, kayıp varislerini arayan karanlığın bir kızı vardı. Şimdi, onun için bir av vardı.

Thea onu izliyordu, yüzünde kayıtsızlık maskesi vardı. "Yani bu hiçbir şeyi değiştirmede mi? Aramızdaki her şey eskisi gibi mi kalacak?" diye sordu, ses tonundaki tüm duygular silinmiş, battaniye çıplak bedenini sıkıca sarmıştı.

Wilder bir süre sessizliğin hakim olmasına izin verdi. "Hâlâ bir Savaş Kılıcı olmak istiyor musun?"

Gözlerindeki o kesintisiz fırtına geri gelmişti.

"Evet." "O zaman her şey eskisi gibi kalacak."

Wilder ne kadar çabalasa da uyuyamıyordu, o bu kadar yakınken, teninde onun sarhoş edici kokusu varken uyuyamıyordu. Onu kollarına alıp yatağına götürmemek için elinden gelen her şeyi yaptı. Onun seçimini kabul etmişti, tabii buna öyle denebilirse. Akıllıca bir karar. Çünkü o yola giremezlerdi, gece yarısı kucaklaşmaları ve sabahın erken saatlerine kadar yavaş, şefkatli sevişmeler

sabahın. Eğer Büyük Ayin'i geçemeyecekse. İçlerinden birinin mantıklı düşünmesi gerekiyordu ve bu kez bu kişi oydu.

Yatağında ölüm kadar hareketsiz yattığı yerden, onun uykusunda mırıldandığını duyabiliyordu. Önce sessiz yalvarışlar, sonra dehşet içinde inlemeler ve yüksek sesle ağlamalar. Karyolasının battaniyeleri arasında çırpınışını duyduğunda ve göremediği bir düşmana karşı çırpınan uzuvlarının dış hatlarını gördüğünde boğazı daraldı.

Bu onu öldürdü. Kadının dudaklarından dökülen her ıstırap sözcüğü onu kaskatı kesiyor, suçluluk duygusuna sürüklüyor ve ona yardım etmek için yanıp tutuşuyordu.

Yine de hiçbir şey yapmadı. Onu şeytanlarıyla yüzleşmesi için yalnız bırakmalıydı. Çünkü Büyük Ayin'in ondan talep edeceği şey tam olarak buydu.

Ve kalbini ne kadar acımasızca parçalayacak olursa olsun, onu buna hazırlamaya kararlıydı.

Böylece Wilder uykusuz bir gece geçirdi ve kendi zihninin, kendi hafızasının dehşetine karşı dururken onu izledi.

Uyandığında Thea yine gitmişti. Bir kez daha, o güne hazırlanırken kıpırdamamış olması, banyo odasındaki su şırıltısını ya da arkasından kapanan kapıyı duymamış olması hoşuna gitmemişti.

Kendi iyiliği için fazla sinsi olmaya başlamıştı.

Kendini yataktan dışarı attı ve bol bir pantolon giydi. Oturma odasında onu bekleyen bir not yoktu. Sessizlik sağır ediciydi. Ne bekliyordu ki? Onu çırılçıplak ve savunmasız yakalamıştı, sadece onu geri çevirmek için.

Bir elini saçlarında gezdirerek kamarasına baktı. Thea'nın yola çıkmadan önce bir şey yiyip içtiğine dair hiçbir iz yoktu; yan masada ne bir kupa, ne bir tabak ne de bir kâse vardı. Thea'nın şafaktan önce aşçıyı rahatsız etmek için kaleye koşarak değerli eğitim saatlerini boşa harcamayacağını gayet iyi biliyordu.

Thea hâlâ kendine bakmıyordu. Yeterince yemek yemiyor, su içmiyor ve uyumuyordu. Bunu değiştirmek zorundaydı. Derin bir iç çekerek dolaplarını açtı ve aradığı kutuyu bulana kadar yıllar boyunca biriktirdiği çeşitli kutuları karıştırdı. Kapağını kaldırarak içindekileri kokladı.

Nane çayı; Thea'nın en sevdiği. Orada bir yerde olduğunu biliyordu. Onu yan masaya bıraktı ve uyumsuz koleksiyonundan aşırı büyük bir kupa bularak onu da masaya koydu.

Onu şımartamazdı, bir Savaş Kılıcı olmanın ne demek olduğu konusunda elinden tutamazdı. Ama bu... bu küçük bir şeydi. Bunu yapabilirdi.

Wilder, kadının önceki gün kendisine bıraktığı notu aldı ve ters çevirdi. Oraya kendi şimşek işaretini çizdi ve notu teneke kutuya dayadı. Umarım geri döndüğünde bunu görürdü.

Yavaş yavaş daha büyük resim üzerinde çalışması, sadece çok çalışmak için değil, aynı zamanda ne zaman duracağını, ne zaman dinleneceğini bilmek için disiplini geliştirmesi gerekecekti. Bu da tatbikatlar kadar zordu ve açıkça mücadele ettiği bir şeydi.

Aklından ona öğretmesi gereken şeylerin listesini geçirdi. Sonra ihtiyacı olan gerçek şeyler vardı - zırh; büyük olasılıkla yeni botlar; atı için iyi bir takım...

Wilder bir kez daha iç çekerek giyinmeye gitti ama yatak odasına tekrar girince durdu. Dün gece yırttığı kıyafetler dışında odanın köşesi tertemizdi. İçini bir suçluluk duygusu kapladı ve onları toplamakta tereddüt etmedi. Dışarısı hâlâ karanlıktı ve bu yüzden sonraki bir saat boyunca ateşin başında oturup iğne iplikle gömleğini ve pantolonunu tamir etti.

Dikiş dikerken, onun anılarını uzak tutmaya çalıştı.

Başarısız oldu.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

THEA

Thea atını eyerlemek için geldiğinde Evander'ın bile ahırlarla ilgilenmesi ve takımları parlatması için çok erkendi. Ağaçların üzerinden şafağın sökeceğine dair bir ipucu bile yoktu, sadece yukarıdaki mürekkep gibi siyahın ortasında parlak hilal, ötesindeki dağların pürüzlü çizgilerini vurguluyordu.

Kemerini kontrol eden Thea, bugün Hawthorne'a haber vermediği için duyduğu suçluluk duygusunu bir kenara itti. Yakında bunu anlayacaktı - ve eğer onun nerede olduğu konusunda paniğe kapılırsa? Bu onu haklı çıkarırdı. Belki de onu oyalama sırası . Dün gecedен sonra nerede durduklarından emin değildi. Sözleri bir şey söylüyordu ama hareketleri... Hareketleri onu zevkten sırsıklam etmişti.

Olduğu gibi kalacak, demişti. Ama aralarındaki şey her neyse, net olmaktan çok uzaktı.

Adamın ağzının, dilinin üzerinde olduğunu hatırlayınca midesi bulandı... Daha önce hiç kimse onu böyle tatmin etmemişti. Hiç kimse -

Thea başını iki yana salladı. Şu an kesinlikle bir Savaş Kılıcı'nın dilinin bacaklarının arasında neler yapabildiğini anımsamanın yeri ve zamanı değildi. Özellikle de sonrasında piç gibi davranan bir Savaş Kılıcı için. Hayır, elindeki göreve, kendisine ve arkadaşlarına orta diyarların Muhafızları olarak verilen ilk solo göreve odaklanacaktı.

Kısrağını ahırdan çıkardı ve parmaklarındaki atelleri çıkarıp elini esnetti. *İyileştigi*ne karar verdi, tatmin olmuştu. Neyse ki kaburgaları da çok daha iyiydi; sadece hafif bir acıyla ayağa kalktı.

Başını dik tutan Thea, Cal ve Kipp'in beklediği kuzey kapısına doğru atını sürdü.

Kipp, Cal'a elini uzatmadan önce onu görünce gülümsedi: "Bu benim için üç altın demek, dostum.

Cal hayal kırıklığı içinde dilini şaklattı. 'Sana söyledim, ben bahis.'

"Saçmalık. Ben aradım.'

Cal, "Görmediğini söylemedim, bahsi kabul etmediğimi söyledim," diye cevap verdi. Kipp ona salladı. "Sonra alırım o zaman. Atının tepesinde kollarını dramatik bir selamlaymayla açtı. "Hoş geldin,

Thea! Thea homurdandı. "Geleceğimi biliyordun.

'Elbette biliyordum,' diye açıkladı Kipp. 'Callahan senden şüphe etti, ama ben -'

"Tanrı aşkına, Kipp," diye tersledi Cal. ' edebilir miyiz, yoksa Ne?'

Kipp gücenmiş görünme cüretini gösterdi. Thea ve kısırağını işaret etti. "Önden buyur, Wraith avcısı.

Thea atını ileri doğru iterken gülümsemekten kendini alamadı. "'ya şükür buradasın," diye mırıldandı Cal yanından geçerken.

Thea, aslında Cal ve Kipp'in görevi olmasına rağmen, liderliği üstlenmenin neden kendisine doğal geldiğini bilmiyordu. Ama bu durum ikisini de zerre kadar rahatsız etmiyor gibiydi. Belki de bir Wraith avcısı olarak ünü ondan önce gelmişti ya da belki de onun da en az onlar kadar yetkin olduğunu fark etmişlerdi. Yine de göğsünde bir sıcaklık kabarmasına neden oldu. Thezmarr'da bir kalkan taşıyıcısı olarak geçirdiği o ilk günlerden bu yana çok yol kat etmişti. Hepsi de öyle. Kollarına takılı Muhafız totemlerine baktıkça gururu : kabul testinde kazanmak için canla başla mücadele ettikleri simgeler, savaşçılar loncasına resmi girişlerini simgeleyen bir çift çapraz kılıç.

Şafağın ilk ışıkları karanlığı yarmadan önce kale duvarlarının ötesine at sürdüler ve pembe altın ve turuncu tonlar gökyüzünü aydınlattığında kuzeye doğru kıyı patikasındaaydılar. Üçlü birbirine yakın at sürüyordu, böylece toprak patikadaki sabit nal sesleri arasında sohbet edebiliyorlardı.

Cal, Thea'ya, "Vernich, Barlowe'un bu yolculukta bize katılması için ricada bulunmaya çalıştı," dedi.

Eyerinde iki büküm oldu, kaşları havaya kalktı. "O yapmadı.

Ama Cal başını sallıyordu. "Eğer biz gidiyorsak, çırağının da gitmesi gerektiğini düşündü.

"Bundan nasıl kurtuldun?" diye sordu.

"Torj," diye ekledi Kipp. 'Görünüşe göre ayak diredi. Aramızda husumet olduğunu ve bunun görevi tehlikeye atacağını söyledi.

"Hikâyeyi anlatıyordum," diye mırıldandı Cal. "Sen orada bile değildin.

"Peki, devam et o zaman," dedi Kipp, arkadaşının omzuna vurmak için uzanarak.

Cal Thea'ya tekrar hitap etmeden önce inanamayarak başını salladı. 'Torj'u hiç böyle görmemiştim. Bloodletter'ı odanın öbür ucuna fırlatmaya hazırды. Ya da onu savaş çekiciyle dövme.

"Seni o kadar öfkeyle mi savundu? Thea sordu.

"Hawthorne da senin için aynısını yapardı," diye yanıtladı Cal.

Vernich'in kanlı, şiş yüzü Thea'nın zihninde canlandı: Hawthorne'un, kendisinin ve Kipp'in neredeyse ölümcül yaralanmalarındaki rolünü duyduktan sonra Savaş Kılıcı arkadaşına teslim ettiği adalet.

"Biliyorum," diye mırıldandı.

Cal eyerinde kıpırdandı. "Torj baharda ailemi ziyaret edebilmem için bir şeyler ayarlayabileceğini söyledi.

Thea'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. Arkadaşlıklarının ilk günlerinde Cal ona Thezmarr'a genç bir delikanlı olarak geldiğini, memleketinde üç kız kardeşini geride bıraktığını söylemişti. 'Gerçekten mi? Bu inanılmaz Cal. Eve döneli ne kadar oldu?'

'Yıllar... Onları tekrar görmek garip olacak. Eğer bu gerçekleşirse.

"Eminim öyle olacaktır," diye Thea onu rahatlattı. 'Torj iyi bir adam.

Eğer derse ki

Bunu başaracak, başaracak. Senin adına mutluyum.'

"Teşekkürler. Bir an için düşündü. "Bu sana Wren'le barışman gerektiğini düşündürüyor mu?

Thea bir kahkaha attı. "Pek sayılmaz. Ama iyi denemeydi.'

Birkaç adım arkalarında Kipp boğazını temizledi. "Bunu cebime kim koydu?" diye sordu yüksek sesle, pelerininin içinden bir matara çıkararak.

Thea, Cal'la eğlenen bir bakış alışverişinde bulundu. 'Daha şafak bile sökmedi...' 'Kesinlikle. Neredeyse hâlâ gece. Kaptan bir yudum aldı ve Thea'ya vermek için öne doğru eğildi.

Güldü. "Sanırım bu bizi sıcak tutar," dedi, ölçülü bir sesle.

Yudumla.

"Kipp..." diye cüret etti Cal, açıkça çelişkideydi. "Bu ciddi bir görev. 'Kimse seni zorlamıyor, Callahan. Sen bilirsin. Thea ve ben paylaşacağız.' 'İstemediğimi söylemedim -

Kipp, 'Komik, senin sözlerin bana tam olarak böyle geldi,' diye alay etti.

Ama Thea Cal'a acıdı ve şişeyi ona uzattı. "Bu sözde görev hakkında ne biliyorsun ki?

Cal içkinin tadıyla irkildi ve tekrar konuşmadan önce içkiyi Kipp'e geri uzattı. 'Sadece kuzey kıyısında bir tür karışıklık olduğu rapor edildi. Peçe'ye yakın duran bir gemi. Onu bulup gözlemleyeceğiz.

Thea gözlerini kırıştırdı. "Bu mı?

İşte bu kadar. Torj ve ESYLLT emirler konusunda çok netti. Hiçbir koşul altında herhangi bir eylemde bulunmayacak veya herhangi bir şekilde müdahale etmeyeceğiz.

Thea gözlerini devirdi. "Dün gece bunu çok daha maceralı bir şeymiş gibi anlattın. Biraz aksiyon, kılıcını savurma ve birkaç düşman düşürme fırsatını ne kadar beklediğini fark etmemişti. Hawthorne ile karşılaşması onu eskisinden daha huzursuz etmişti...

"Thea, bizimle her gün bir maceradır," diye göz kırparak onu rahatlatmıştı Kipp.

Ufukta gün ağarmış olsa da, bir zamanlar umut vaat eden güneş ışınları zayıflamış, gri ve karamsar bir sabah sunmuştu. Kuzeye doğru ilerledikçe, uçurum kenarındaki yollarının solundaki denizler daha da karardı, uzaktaki dalgalar yukarıdaki bulutlara ulaştı.

Arkalarından bir havlama sesi geldi ve Thea sıçradı, büyük siyah bir köpeğin peşlerinden koştuğunu gördü.

Gülümsedi. "Dax!

Cal melezi dikkatle izledi. "Yurtta sana göz kulak olan canavar bu mu?

"Kesinlikle öyle," dedi Thea, Dax'ın onları geçip ilerideki kayalıkların arasından fırlayışını izlerken. "O Malik'in köpeği.

"Malik?

Hawthorne'un kardeşi. Kalede yaşayan eski Savaş Kılıcı.

Kipp kaşlarını çatarak, "Hawthorne'un bir erkek kardeşi olduğunu bilmiyordum," dedi.

'Harenth'ten dönene kadar ben de bilmiyordum. Ama Malik ile uzun zamandır arkadaşız.

"O konuşmayan iri adam değil mi? Cal sordu. Thea omuz

silkti. "Konuşmasına gerek yok.

Cal başını salladı. "Yeterince makul.

Denizden gelen gök gürültülü bir gumbürtü dikkatini başka yöne çekti. Karanlık suların ötesinde, her zamankinden daha yüksek bir şekilde yükselen Peçe, fırtınanın kaynadığı gökyüzünden inen bir sis duvarıydı.

Thea büyüünden gelen ilgi kıvılcımını görmezden gelmeye çalışarak, "Harekete geçmeliyiz," diye uyardı. Eli kader taşına gitti ve hâlâ orada olup olmadığını kontrol etti. Thea uzun zamandır onun varlığına içerlemişti ve şimdi de içinden taşmakla tehdit eden büyüü bastırmaya devam edeceğini umarak onun rahatlığını arıyordu.

Patikadaki her dönemeçte Dax'ın kuyruğunun salınışını takip ederek ilerledi, eğim arttıkça kırsığının işini biraz daha kolaylaştırmak için eyerde öne doğru eğildi. Ama denizin ötesinde kopan fırtınayı görmezden gelmek mümkün değildi. Gök gürültüsü ve şimşek havayı yarıyordu ve Thea sadece gözlerini kapatıp duyularına yapılan saldırıya ve bunun damarlarındaki büyüün çıtırtısını çağırmasına karşı kendini destekleyebildi.

Kendini burnundan derin nefes almaya ve ağzından nefes vermeye zorladı. Hawthorne'un küçük egzersiz listesinde savaştan önce zihni sakinleştirmek için belirtilen tekniğin aynısı. Ama işe yaramadı -

Fırtına onu sürükledi.

On iki yaşından büyük olmayan bir kız, bir uçurumun kenarında durmuş, aşağıdaki azgın denize bakıyordu. Sağ gözünün üzerinde bir yama vardı, keçeleşmiş bakır saçları rüzgârda yüzünün etrafında savruluyordu.

Any.

Yüzü kasvetli ufka dönüktü, sanki umutsuzca aradığı bir şey orada bir yerde onu bekliyordu. Kızın giysileri çok ince bedeninde yırtık pırtık paçavralardan biraz daha fazlasıydı, ayakları çıplaktı. Kayalık kenara doğru ilerledi.

Thea'nın kalbi sıkışmış. Atlayacak.

Ama kız bir adım daha atmadı. Dizleri son sıçrayışına hazırlanmak için bükülmedi.

Sanki oraya aitmiş gibi, sanki hayatı boyunca ölümün kıyısında yaşamış gibi öylece kenarda duruyordu.

Uzaktan gök gürültüsü sesi geldi ve kız irkilmedi bile. Ama bakışları Thea'nın durduğu yere kaydı.

Sanki bir an için, şimşek çakarken Thea'yı da görmüştü.

Keskin bir havlama sesi görüntüyü delip geçti. Thea eyerinde doğruldu, boynuzu bir solukta kavradı.

Cal ve Kipp o kadar yakın gidiyorlardı ki atları protesto için kişniyordu ama iki genç adamın da endişeli bakışları ona çevrilmişti. İleride, Dax sanki onun kendilerine doğru geldiğini hissetmiş gibi tekrar havladı.

"Bu da neydi böyle? Cal kendini toparlamaya çalışan Thea'nın yüzünü tarayarak sordu.

"Neydi o?" diye sordu, boğazı düğümlenmiş ve şişmiş gibi hissederek.

"Bir çeşit kriz mi geçiriyordun, yoksa bayılmış mıydın bilemedik.

' diye ağzından kaçırdı Kipp, sanki onu yakalaması gerekecekmiş gibi tüm vücudu gerilmişti. 'Yani, o kadar ateş özün bile yoktu, Thea...'

"Ben iyiyim," diye mırıldandı, sesi kalındı. Büyüsü, fırtınalarla olan bağlantısı - kontrolden çıkmaya başlamıştı. Önce Wren'e zarar vermişti, şimdi de bu mu? Bir patlama yaşaması ve alemlere kim olduğunu açıklaması ne kadar sürerdi?

Kipp, yüzü hala ciddiyetini korurken, "Kimse o eski kestaneye inanmaz," diye onu bilgilendirdi.

'Uyuyakalmış olmalıyım. Ben... Ben pek iyi uyuyamıyorum,' dedi onlara.

"Kabuslar mı? Cal sordu.

"Onun gibi bir şey.

Ama Kipp gözlerini kısmış, kısırağına hâlâ alan bırakmamıştı. "Neden hikâyenin tamamını öğrenemediğimiz hissine kapılıyorum?

Thea zorla gülümsedi. 'Wraith avcısının sırları vardır, Kipp. Buradaki tek gizemli kişi sen olamazsın.

Sonunda Kipp kabul etti ama bundan pek memnun görünmüyordu. 'Eğer tekrar bayılacak gibi olursan, söyle. Seni parçalar halinde Hawthorne'a geri götüremeyiz - canlı canlı derimizi yüzer. Muhtemelen zavallı Torj'un da.

'O yapmazdı -'

Kipp onu meydan okuyan bir bakışla susturdu ve o da teslim olmak için elini kaldırdı.

"Siz ikiniz çenenizi kaparsanız..." diye mırıldandı Cal birkaç metre ileriden, Dax'in patikadaki bir tepe noktasında durduğu yerden.

Thea hâlâ fırtınanın ona gösterdiği tuhaf görüntünün etkisindeydi, büyüğü hâlâ kemiklerinde titreşiyordu ama atını diğerlerinin yanına, tepenin üzerinden bakacakları yere doğru itti.

Kipp aniden, "Atları saklayın," dedi, sesi emir doluydu. "Yere yakın durun.

Thea ve Cal emrettiği gibi yaptılar, atlarından hızla indiler ve atlarını gözden uzak bir yere bağladılar.

Kipp onlara "Karnınızın yatın," dedi, çoktan dirseklerinin üzerinde patikanın tepesine doğru sürünmeye başlamıştı.

Thea'nın kalp atışları hızlandı. O tepenin ardında her ne varsa onlar için iyi bir haber değildi, bu çok açıktı.

Kipp'in yanında yerini bulup aşağıdaki manzaraya baktığında kalbi boğazına düğümlendi. Kıyıdan uzakta, kumların üzerine itilmiş birkaç kayık ve sahilde toplanmış küçük bir grup adam vardı. Thea'nın Harenth, Tver ya da Aveum'dan tanıdığı hiçbir renk taşıyorlardı ve üç krallıktan herhangi birinin buraya demirlemek istemesi de olası değildi. Thezmarr'a ulaşmak için çok daha iyi limanlar vardı... eğer istedikleri buysa.

"Bak..." diye fısıldadı Cal, denizi işaret ederek. Sığılığın ötesinde demirlemiş çok daha büyük bir gemi vardı, ancak Thea yine tanınabilir herhangi bir sancak ya da bayrak göremedi.

"Kim bunlar?" diye mırıldandı.

"Söyleyemem," diye yanıtladı

Cal.

Thea Kipp'e döndü ama arkadaşı aşağıdaki gücü inceliyor, sayarken dudakları kıpırdıyordu.

"Daha yakına gitmeliyiz," dedi ve ilerlemeye başladı.

Kipp şaşkıncu bir güçle onun kolunu kavradı. "Hayır.

'Ama rapor verebilmek , değil mi? Sadece biraz -'

"Hayır, Thea," dedi Kipp. Ses tonunda ne eğlence ne de hafiflik vardı. ton.

"O haklı Thea," diye araya girdi Cal. 'Harekete geçmemeliyiz, emirler böyleydi -'

"Daha iyi görebilmek için biraz daha yaklaşırsak rol yapmamış oluruz.

Evet, öyle. Bizler artık Muhafızız, Thea. Emirlerle uymalıyız

Kipp ona, "Bize verilen bu." dedi.

"O zaman neden gözcüler yerine Muhafızlar gönderiyorsunuz?" diye çıkıştı.

'Beni özellikle Osiris ve Esyllt gönderdi. Orduları ve nasıl çalıştıklarını herhangi bir gözcüden daha iyi anlıyorum. Kipp her zamanki kabadayılığından eser kalmadan, sadece bir gerçeği ifade ederek konuştu. Bu, Thea'nın onu şimdiye kadar gördüğü en ciddi haliydi.

Beklentiyle bekledi.

Derin bir nefes aldı. "Pekala.

Kipp ona minnettar bir baş selamı verdi ve sayımına geri döndü.

Thea o tepede ne kadar kaldıklarını bilmiyordu ama gökyüzü yavaş yavaş kararıyordu.

"Geri dönmemiz gerekmiyor mu?" diye sordu.

Kipp başını salladı. "Fikrimi değiştirdim..." "Ne hakkında? Cal sertçe sordu.

"Harekete geçmek.

Thea kaşlarını kaldırdı. "Ah?

Dudağını çiğneyerek onlara, 'Oradakiler işgalci güçler,' dedi. "Onları Thezmarr ya da Harenth'a saldırmaya hazır bir halde bırakmayacağım.

Thea'yı bir heyecan kapladı. "Peki, planın nedir?

"Önce dikkat dağıtacak bir şeye ihtiyacımız var. Cal'ın yayına ve sadağına anlamlı bir bakış attı. 'Belki de Alevli Ok'un adını hak etme zamanı gelmiştir...'

Cal kurt gibi sııttı. "Bana sadece hedefi söyle.

Kipp oldukça parlak stratejisini ortaya koyarken tamamen iş başındaydı. Üçlü, güçleri kendi başlarına alt edemezdi ama bu güçsüz oldukları anlamına gelmiyordu ve gecenin karanlığı hasar vermek için yeterli koruma sağlıyordu.

'Onlar yiyip içene kadar bekleyeceğiz. Bir saat kadar bu tepenin eteğinde saklanalım,' dedi Kipp. 'Ateş yakmak yok. Sadece payınıza düşen kumanyayı yiyin ve biraz dinlenin. İlk nöbeti ben alacağım.'

Kipp görev yerine dönerken Thea Cal'dan bir parça ekmek aldı. "Onu hiç görmemiştım," dedi ve yanına sokulmuş Dax'ı okşamak için uzandı.

'Esyllt ile görüştüktan sonra hep böyle olur. İkisi her zaman çalışma odasında fısıldaşırlar... Hırsızlar gibi.

"Ne hakkında konuştuklarını sormuyor musun?

"Oh, soruyorum," dedi Cal. 'Ama asla tek kelime etmez. Kipp, tüm o şamatasına rağmen rolünü çok ciddiye alıyor.

"Bunu görebiliyorum.

Cal bir an için onu inceledi, dudakları daha fazlasını söylemek ister gibi kıpırdadı ama söylemedi. Bunun yerine içini çekti. "Biraz dinlen," dedi ona. "Hâlâ biraz keyifsiz görünüyorsun.

"Teşekkürler. "Lafi bile .

Gece etraflarına çökerken Thea yan tarafına kıvrıldı. Uzakta, gök gürültüsü bir kez daha gümbürdedi ve içindeki o her zaman var olan büyü yeniden canlandı, tamamen sinir bozucuydu. Dax'in ayaklarının dibindeki varlığı bile içindeki fırtınayı dindirmeye yetmedi.

Pelerinini çenesinin altından sıkıca çekti. Anlamadığı bu gücün içinde bulabildiği küçük teselliye ararken Wilder Hawthorne'un yüzünü hayal etti.

Thea, Cal'ın onu omzundan hafifçe sarsmasıyla irkilerek uyandı.

"Vakit geldi," diye mırıldandı. Çenesini sırtına küçük bir çanta bağlayarak tepenin zirvesinde bekleyen Kipp'e doğru uzattı.

Thea uyumayı nasıl başardığından emin değildi ama arkadaşlarının onu harekete geçirmesiyle birkaç dakika içinde uyandı. 'Bunu gerçekten yapıyor muyuz? Emirlerle karşı mı geliyoruz?

"Kesinlikle," dedi Kipp, gözlerini aşağıdaki kamptan ayırmadan. "Artık sarhoş olma yolunda ilerliyorlar," dedi Kipp, kadın yanına geldiğinde.

Cal ok sadağını omuzlayıp yayının ipini test ederken, "Kampa inip bir mevzi bulmak için on beş dakikaya ihtiyacım olacak," dedi.

Kipp, "Bunu on dakikada da yapabilirsin," diye meydan okudu.

Cal hayal kırıklığı içinde dilini şaklattı ve tepeye tırmanıp gecenin içinde kaybolmadan önce başını salladı.

Kipp'in yüzünde geniş bir gülümseme belirdi. "Şimdi bekleyeceğiz. Uzun süre beklemek zorunda kalmadılar.

On dakika sonra, aşağıdaki kampın kuzey ucunda bir ateş canlandı: önce bir ışık titremesi, ardından vahşi alevler kükreyerek canlandı.

"Teşekkürler Cal," diye mırıldandı Kipp, yamaçtan aşağı inmeye başlamıştı bile. Thea takip etti.

Adamlar ellerinde su kovalarıyla ateşe doğru ilerlerken düşman kampı kaos içinde terk edilmişti. Cal erzak sandıklarından birini ateşe vermişti ve alevlerin büyüklüğüne bakılırsa, içinde içki olan sandıktı.

Thea bunun üzerine bir kahkaha attı.

Güçlerin dikkati dağılmışken, o da Kipp'in izinden giderek bölgeye gizlice girdi. Karanlıkta tekneden tekneye geçerek hançerleriyle gemilerin gövdelerinde delikler açtılar. Çabalarının altında keresteler parçalanıyordu ama tekneler su alıncaya kadar düşmanları bir şeylerin ters gittiğini anlamayacaktı.

Thea, bir arbaletin doldurulma sesini duyduğunda dördüncü sıradaydı.

"Kipp!" diye bağırarak kendini teknenin kenarına attı.

Arkadaşı tam zamanında hareket etti ve Thea kendini saldırganın peşinden fırlattı. Bir başka ok havada ısıklık çalarak ona doğru geldi ama Thea eğildi ve üç adım sonra yetişti. Bir saniye sonra rakibini etkisiz hale getirdi ve tereddüt etmeden hançerini boğazındaki kırılğan sütuna sapladı.

Ilık kan kuma karıştı ve düşmandan boğuk bir ses yükseldi.

"Tanrılar, Thea..." diye mırıldandı Kipp, şok içinde donakalmıştı.

Ama Thea ne kadar çabuk davrandığını, bir can almanın ne kadar kolay olduğunu düşünmedi, ölü adamın kanı çizmelerinin üzerinde birikirken bile. Onun yerine adamın pelerininde bir şey gördü.

"Kipp," dedi Thea usulca. "Bak..."

Sırılsıklam olmuş giysiyi çekti ve parmaklarını kumaşta bulduğu küçük mühür üzerinde gezdirdi.

Bir çift kanat.

Kipp bir an için kadının kanlı parmaklarına bakmakla yetindi ama çok geçmeden içine düştüğü trans halinden sıyrıldı. "Onu da yanında getir," dedi, yüz ifadesi asıktı.

Thea başını salladı, pelerinin üzerindeki deseni söküp cebine koydu ve cesedi gelen akıntının merhametine bıraktı.

"Ateş neredeyse sönmek üzere," diye uyardı kampın uzak ucundaki duman bulutlarına doğru bir bakış atarak.

İyi bir önlem olarak Kipp, un ve tahıl çuvallarının üzerine variller dolusu yağ döktü. "Hadi buradan gidelim.

Gecenin içindeki gölgeler gibi, kayıp gittiler.

ON İKİNCİ BÖLÜM

WILDER

Öğleden sonraya kadar Wilder, Thea'dan hiçbir iz görememişti. Sadece bir gece önce mi yüzünü onun kalçalarının arasına gömmüştü? Ağzı onun üzerinde miydi? Kendi kendine, onun sert sözlerinden sonra mesafesini koruduğunu ve buna saygı duyması gerektiğini söyledi.

Ama gün batımına kadar kalede Thea'nın nerede olduğuna dair tek bir fısıltı bile duyulmamıştı ve Wilder kulübesine döndüğünde, bıraktığı gibi sessiz ve hareketsizdi. Onun için hazırladığı nane çayına dokunulmamıştı, üzerinde şimşek olan notu hâlâ üzerinde duruyordu. Büyük Salon'da yemek yerken Thea'ya göz ucuyla bakmış ve onun nane çayını asla başıboş bırakmayacağını, kendi çayı demlenirken Cal'ın bardağını alıp yudumlayacağını anlamıştı. Eğer evde olsaydı - *burada* - bunu bilirdi.

Şimdi endişelenmeye başlamıştı. Ona Thezmarr'dan ayrılmasına izin verilmediğini *açıkça* söylememişti ama buna ihtiyacı olduğunu da düşünmemişti. Yine kendi adına bir hata daha yapmıştı. Thea en iyi zamanlarda bile pervasızdı ve bela bulmaya ya da belanın onu bulmasına meyilliydi. Özellikle de Vernich'in o hıyar çırağı söz konusu olduğunda. Ama nereye gidecekti ki? İkiisi arasındaki sorunların eğitimine engel olmasına kesinlikle izin verecek biri değildi.

Wilder gün boyunca kızın arkadaşlarını ya da kardeşini görüp görmediğini hatırlamaya çalışarak beynini yokladı. Görmemişti.

Çenesini sıkarak pelerinini bir kez daha kaptı ve kaleye doğru yola koyuldu.

Orada kendini Torj'un dairesinin kapısına vururken buldu. "Geliyorum, geliyorum," diye mırıldandığını duydu Savaş Kılıcı arkadaşının içeriden. Torj kapıyı açtığında kaşlarını çatı. "Lanet olası ateş nerede?"

Hawthorne?'

"Çırağımı gördün mü?" diye homurdandı ve davet edilmeden içeri girdi.

"Son zamanlarda değil," diye başladı Torj. "Muhtemelen benimkiyle birlikte kuzey sahiline gittiği içindir.

Wilder'ın kanı . "Ne?

Torj kapıyı kapattı ve kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturdu, kaşlarını kaldırarak, "*Kötü ruh halini kapımın eşiğine getirme,*" der gibiydi. Ama Wilder'ın Torj'un kapısına ne getirdiği umurunda bile değildi. Eğer Thea'nın nerede olduğunu biliyorsa, Torj ona her şeyi anlatacaktı.

Torj içini çekti. "Thea, Cal ve Kipp ile birlikte kuzeydeki karışıklığı gözlemlemeye gitti.

"Kimse bana söylemedi," diye mırıldandı Wilder. Thea'ya saldıran orakçıların ve gölge hortlaklarının görüntüleri zihnini işgal etti. Onun yakalanıp Karanlığın Kızı'na götürüldüğünü, işkence edilecek ve kullanılacak bir ödül olduğunu gördü. Tanrım, midesi bulanıyordu.

'Çırağınızın yapacağını düşünmüştüm. Ama sonra... bugünlerde senin en büyük hayranın gibi görünmüyor.

"Anlamıyorsun -" diye sözünü kesti Wilder, çaresizlik içini kemiriyordu. Torj'a söyleyemezdi. Açıklayamadım. "Yapmalıydın -

Torj başını salladı. 'Senin saçmalıkların senin saçmalıkların Hawthorne. Ben bunun dışında kalacağım.

"Öyle mi? Wilder parmak eklemlerini kırdı, Thea için duyduğu korku daha şiddetli bir şeye dönüştü.

"Kavga için şımarıyor musun? Torj meydan okudu, mavi gözleri parlıyordu. "Hatırladığım kadarıyla sen de olaylarla bu şekilde başa çıkıyordun.

"Belki.

'O zaman elbette seni antrenman sahasında eşek sudan gelinceye kadar döverim ama ben mobilyalarımı olduğu gibi seviyorum.

"Mobilyaların bok gibi.

Torj homurdandı. "Doğru. Ama ben de bozulmamış halini seviyorum.

Wilder derin bir nefes aldı ve öfkesini, dehşetini kontrol altına almaya çalıştı. Pişmanlığın tadı dilinde ekşimişti. Thea dışarıdaki tehlikelerin *onu* avladığını bilmiyordu. Başına her şey gelebilirdi. Farkında bile olmadan kendini riske atmıştı ve bu onun hatasıydı. Kendini başka şeylere fazla kaptırmıştı -

Torj onun adımlarını izliyordu. "Yumruklarını kullanmak yerine, değişiklik olsun diye sözlerini kullanabilirsin.

"Konuşmayı seven birisin.

"Bazen konuşmak daha iyi bir seçenektir. Wilder dişlerini sıktı. "Ne zaman dönecekler?" "Şimdiye kadar dönmüş olmaları gerekirdi.

Wilder'ın midesi bulandı. "Ve onlardan bir iz yok mu?

Henüz değil. Ama Kipp, Esyllt'in müstakbel çırağı, çok titizdir. Ondan uygulanabilir bilgilerle geri dönmesi istendi. Muhtemelen sabah tekrar kontrol etmek için orada kamp kurmuşlardır.

"Ve keşif dışında bir şey yapmıyorlar mı?"

"Emirler böyleydi.

Homurdanma sırası Wilder'daydı. Thea kurallara uymasıyla tanınmıyordu. Zihni, her biri bir öncekinden daha üzücü olan en kötü durum senaryolarıyla çalkalandı. Kızın yetenekli olmadığını düşündüğü için değildi. Onu hazırlamamış olmasıydı. Eğer ona bir şey olursa, bunun sorumlusu kendisi olacaktı. Ve daha önce de bu yollardan geçmişti. Tal, Malik... Onları kurtaramamıştı.

Wilder volta atmayı bırakıp Torj'un yan dolabındaki şişeleri karıştırdı ve ateş özü stoğunu aradı. "İçkin nerede?

"Arıyorum," diye cevap verdi Torj, soğukkanlı bir şekilde. Wilder ona sert bir bakış attı ve bekledi.

Torj eliyle dolabın alt yarısını işaret etti. "Sol alttaki dolap. Eğer saklamazsam, Kipp kendine yardım etme eğiliminde oluyor.

Wilder buna bir kahkaha attı. Delikanlının Gülen Tilki'de büyüdüğü düşünülürse bu pek de şaşırtıcı değildi. Ama şişeye uzanırken, tanıdık gelen bir şişeyi fark ederek durakladı. Dikkatlice eline aldı.

"Seninki hâlâ duruyor mu?" diye sordu Aveum'dan gelen mavi renkli kaynak suyunu inceleyerek. Çoğu Savaşkılıcı ilk birkaç yıl içinde kendilerininkini kullanırdı.

"Uzun zaman önce birisi bana bunu kendi üzerimde kullanmamamı söyledi. Değer verdiğin, sevdiğin biri üzerinde kullanılırsa daha güçlü olacağını söyledi. Bu kadar uzun süre hayatta kaldığıma göre, bir mucizeye ihtiyacım olduğunda kullanmak üzere saklamam daha iyi olur diye düşündüm," diye yanıtladı Torj. "Anladığım kadarıyla seninki gitmiş?

Bunu inkâr etmenin bir anlamı yoktu. "Evet."

"Islaton'da Malik'in üzerinde mi kullandınız?

Torj sordu.

Wilder başını sertçe salladı ve kardeşinin karanlık bir canavar tarafından beyaz taşlara çarptırılışının içgüdüsel anısına dalmamaya çalıştı. Rüyalarına yeterince sık giriyordu. Gündüz saatlerinde zihninin sağlam olmasına ihtiyacı vardı.

'Malik'e ulaştığımda Muhafızlar onun şişesini çoktan kullanmışlardı. Bazıları da kendilerininkini,' dedi. 'Ona benimkini vermem engellendi. Şifacı çok ileri gittiğini söyledi - eğer dört şişe zihnini kurtarmadıysa, beşincisinin de bir fark yaratmayacağını söyledi.

"Özür dilerim. Torj yüzünü buruşturdu ve duvara yaslanırken ellerini ceplerine soktu. "Bunun senin için ne kadar zor olduğunu hayal bile edemiyorum.

'Neyse o. bakılırsa, herifin muhtemelen elli şişeye ihtiyacı vardı. Torj'un yüz hatları yumuşadı. "Peki sen kendininkini ne zaman kullandın?

Wilder gerildi ve değerli şişeyi yavaşça bulduğu yere geri koydu. "Üç hafta önce.

Ayı Avcısı kaşlarını çattı. "Azrail saldırısı sırasında mı? Yaralandığını fark etmemiştim.

"Değildim.

Torj'un yüzünde yavaş yavaş bir aydınlanma belirdi. "Anlıyorum.

Sonunda Wilder ateş özünü buldu ve yanan likörden şişeden bir yudum aldı. "Görülecek bir şey yok.

"Günün birinde Hawthorne..." diye başladı Torj, ocakta sönmekte olan ateşi harlamak için odanın diğer ucuna geçerek.

"Bu günlerden birinde ne?

Torj omuz silkti. 'Kendini aşman ve birinin içeri girmesine izin vermen gerekecek. Yardımı ve diğer şeyleri kabul etmelisin.

"Oh, siktir git.

Wilder kapıya doğru yöneldi. Tanrım, Torj Elderbrock iyi bir savaş kılıcıydı ama daha da iyi bir adamdı. Bundan nefret ediyordu.

Torj'un verdiği güvenceler Wilder'ın korkularını yatıştırmaya yetmemişti, özellikle de kale koridorlarını arşınlarken ve kuzey kıyılarını sık sık kasıp kavuran fırtınaları hatırlarken. İlk düşündüğü bu olmalıydı. Lanet olası aklını kaçırıyordu. Dün gece düzgün bir insan gibi davransaydı, ayrılmadan önce ona danışabilirdi. Hiç gitmeyebilirdi. Ama yine de kendini kontrol edememesi Thea'yı tehlikeye atmıştı.

İçinden küfrederek gecenin serinliğine doğru yola koyuldu.

Hâlâ ona öğretmediği, göstermediği çok şey vardı - sadece hayatta kalmak için değil, Büyük Ayın'den zaferle çıkmak için de bilmesi gereken şeyler. Artık Thea'ya yardım edemeyeceğini fark etti. Onun kendi başının çaresine bakabileceğine güvenmek zorundaydı. Ama yapabileceği şey, döndüğünde önündeki savaşlar için donanımlı olduğundan emin olmaktı; ihtiyacı olan her şeye sahipti.

Bu yüzden Wilder kulübeye dönmedi. Onun yerine Audra'nın olacağını bildiği kütüphaneye gitti.

Onu kitapların arasında bulduğunda, savaşçıdan kütüphaneciye kadın kaşlarını kaldırarak ona sert bir bakış attı. "Yeterince uzun sürdü," diye düşündü.

"Biliyorum," diye yanıtladı Wilder. 'Sende ihtiyacım olan bir şey var.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

THEA

Ertesi sabah kaleye dönüş yolculuğu berbattı. Yağmur acımasızca, yanlara doğru yağıyor, Thea, Cal ve Kipp'i patıkada ilerlerken iliklerine kadar ıslatıyordu. Genellikle yağmuru seven Dax bile efendisinin odasının sıcaklığını özlemle bekleyerek önlerinden fırladı. Rüzgârın uğultusu konuşmayı çok zorlaştırıyordu ama zaten hiçbirisi sohbet havasında değildi.

Aldıkları önlemlere rağmen, Thezmarria kıyılarındaki tekneler ve denizde demirlemiş meçhul gemi Thea'nın içinde geniş bir korku çukuru bıraktı.

İki mürettebatın teknelerini mendireğin ötesine götürmeye çalışmasını, battıklarını ve adamların yüzerek karaya dönmeye çalıştıklarını görecektik kadar uzun süre izlemişlerdi. Kipp ayrılmadan önce sayımını iki ve üç kez kontrol etmişti, Thea ve Cal sonunda onu sürükleyerek göturdüler ve çevre bölgeleri araştırmak için bir birim göndermelerinin uzun sürmeyeceği konusunda ısrar ettiler. Ayrıca, görüş mesafesi o kadar azalmıştı ki tepede kalmanın pek bir anlamı yoktu.

Eve yaklaştıklarında öğleden sonra olmuştu. Güneş kalın, kara bulutlar tarafından maskelenmiş, Thezmarr'ın soğuk çizgilerini daha da uğursuz hale getirmişti. Neyse ki kale duvarları nihayet görünmüştü. Thea, Hawthorne'un kulübesine geri dönüp onun derin ahşap küvetine gömülmekten başka bir şey istemiyordu.

Yine de böyle bir şansı olmayacaktı. Kapıya vardıklarında Dax yanlarından ayrıldı ve Kipp onlara doğruca konsey odasına gitmeleri gerektiğini bildirdi. Esyllt, Osiris ve Savaşkılcıları da oraya çağırması için gözleri faltaş gibi açılmış bir kalkan taşıyıcısını önden gönderdi.

Üçlü atlarını bir seyise bırakırken, Thea kurulanmaya ya da üstünü değiştirmeye vakit bulamadığı için sürekli küfrediyordu. Boğulmuş bir fare gibi görünerek, diğerlerini içeri kadar takip etmeden önce avluda pelerini elinden geldiğince sıktı.

Konsej odası, son ziyaretinden bu yana değişmemiş olmasına rağmen ona nedense daha küçük geldi. Duvarlarda sıralanmış bir avuç meşale, ortadaki maun masayı aydınlatıyor, etrafı altı adet yüksek arkalıklı sandalyeyle çevriliydi. Aynı ağır kırmızı perdeler pencereyi de örtüyordu ama Thea perdeleri açmanın içerideki loş ışıktaki bir fark yaratacağından şüpheliydi.

Masanın ucundaki sandalyelerden birine baktı ve kendisini orada Savaş Sözcükleri'nin ve Lonca Ustası'nın merhametine tünemiş olarak hayal etti. Tanrılar, o zamanlar çok korkmuştu... Thezmarr'dan sonsuza dek kovulmanın eşliğindeydi, Hawthorne onu yasaları çiğnediği için cezalandırmak üzere Bloodwoods'tan oraya sürüklemişti.

Thea, üstlerinin gelmesini beklerken Cal ve Kipp'le birlikte ayakta kaldı. İçeri ilk giren Esyllt oldu, her zamankinden daha telaşlı görünüyordu. Thea onun emir yağdırmaya ya da taleplerde bulunmaya başlamasını bekliyordu ama o sadece Kipp'e başını salladı ve masaya oturdu.

Ardından Vernich girdi, yüzü ekşi bir ifadeye bürünmüş olan Seb'in gölgesinde.

Thea arkadaşlarının yanında gerildiğini hissetti. Kan Mektubu'nun çırağından nefret etmek için herkesten çok onların sebebi vardı. Dağlarda bilinçsizce asılı ve yarı boğulmuş haldeki görüntülerini hatırladıkça boğazına bir şeyler düğümleniyordu. Seb ve uşakları tarafından, kin ve kıskançlık yüzünden oraya bırakılmışlardı.

"Onu öldürmeme izin vermeliydin," diye mırıldandı Cal. Kipp onaylar gibi bir ses çıkardı.

Aralarındaki husumeti sezmiş gibi görünen Seb kapının yanında durup Thea'ya hançer gibi bakarken, Vernich silah ustasının karşısına oturdu.

Torj ve Osiris derin bir sohbe dalmış bir halde içeri girdiler. Her iki adam da zırh giymişti, Ayı Avcısı meşhur savaş çekicini yanında taşıyordu. Savaş Kılıcı, Lonca Ustası'nın üzerinde yükseliyordu; yüz hatları daha keskin, gözlerinin mavisi daha parlak, altın rengi saçları başının arkasında bir düğüm halinde toplanmıştı.

Ancak Hawthorne en son içeri girip kapıyı öyle bir güçle iterek açtı ki kapı Seb'in yüzüne çarptı ve Thea'nın dikkati dağıldı.

Çırak burnunu tutarak acı dolu bir çığlık attı.

"Seni orada görmedim," dedi Hawthorne huysuzca, bir sandalye çekip yerine oturarak. Gümüş gözleri hiçbir şeyi ele vermiyordu ama çenesinin gergin duruşu yüzeyin altındaki öfkeyi ele veriyordu.

Thea içten içe yüzünü buruşturdu ve yaptıklarının bir bedeli olacağını bildiği için gergin bir şekilde ayaklarının üzerinde kaydı.

Hiç kimse, Vernich bile, hâlâ kapının yanında duran, içinden küfreden ve kanayan burnunu tutan Seb'e dikkat etmedi. Bunun yerine, tüm gözler üçlünün ve özellikle de Kipp'in üzerindeydi.

"Eee? Esyllt sonunda kollarını göğsünde kavuşturup beklemeye başladı.

Kipp raporuna başlamadan önce nefes bile almadı.

'En az iki yüz kişilik, muhtemelen daha fazla, bilinmeyen bir kuvvet. Kıyılarımızda altı sandal ve daha büyük bir gemi Peçe'ye doğru demirlemiş durumda.

"Silahlar mı? Esyllt sordu.

'Süvari yok. Ama kesinlikle bir okçu birliği vardı ve her adam en azından bir kılıçla silahlanmıştı.

'Ve tanımlayıcı bir işaret görmediniz mi? Hiç sancak? Osiris araya girdi.

Kipp, Thea'ya başıyla onay verdi ve Thea cebinden yırtık kumaş parçasını çıkardı. Hâlâ kanla ıslaktı, herkesin görebilmesi için masanın üzerine bıraktığında ahşap yüzeye kırmızı lekeler sıçradı.

Thea üstlerinin nefes alışlarını kaçırmadı. Üzerine işlenmiş bir çift Wraith kanadını görmemek mümkün değildi.

"Kahretsın..." diye mırıldandı Torj, masanın diğer tarafına bakarak. Kimse kan hakkında bir şey sormadı.

Karanlığın Kızı yükseldi. Şimdiye kadar buna inanmak istememiş, bu fikrin aklına bile gelmesine izin vermemişti.

Thea'nın derisi diken diken oldu. Hawthorne'un gözlerini üzerinde hissedebiliyor, öfkesinin yayıldığını hissedebiliyordu. Ona inat tek kelime etmeden diğerleriyle birlikte oradan ayrılmıştı ama şimdiden bir not bırakmadığı için pişman olmuş, yüzleşmekten korkmaya başlamıştı.

Başka kimse fark etmemiş gibiydi. Hepsi tekrar Kipp'e odaklanmıştı.

"Çıkış noktalarına dair herhangi bir belirti yok muydu? Esyllt bastırdı.

"Yok, efendim. Biz vardığımızda çoktan demirlemişlerdi. Yine de,

"Peçe'ye olan yakınlıkları endişe vericiydi.

"Sence içinden mi geçtiler? Kipp tereddüt etti. "Tahmin etmem gerekirse.

"Tahmin ediyorsun.

"O zaman evet, Peçe'den geldiklerini söyleyebilirim. Thezmarr'ın kuzey ve güney kıyılarının her yerinde konuşlanmış gözetleme kulelerimiz ve gözcülerimiz var efendim. Orta diyarların başka bir yerinden yelken açmış olsalardı geldiklerini görürdük.

"Ve sen de gizli kalma emrini yerine getirdin? Esysllt sordu. "Açık konuşmak gerekirse... Evet efendim. Bizi kimse görmedi.

Silah ustası gözlerini kısarak, "Tam olarak öyle değil mi?" diye sordu.

Kipp omuzlarını geriye itti. 'Tüm kayıkları sabote ettik. İki tanesi gözlerimizin önünde battı; geri kalanlar ise tamamen işe yaramaz halde kıyıya vurdu. Ayrıca erzaklarının da yok edildiğini gördük. Veil'in yanında demirlemiş olan ana gemiye ulaşamıyorlar. Ne de erzakları var -'

"Yani doğrudan emirlere itaatsizlik mi ettiniz?

Kipp'in şaşkınlıkla boğazının düğümlendiğini gören Thea'da panik baş gösterdi. Utanç içinde başını eğdi. "Evet, efendim.

Thea ellerini sıkmamak için ceplerine sokmak zorunda kaldı ama Esysllt gözlerinde bir şey parıldayan Kipp'i inceliyor gibiydi.

"Mükemmel iş," diye ilan etti.

Kipp gözlerini kırptırdı.

"Efendim?

"Rapor edilecek başka bir şey var mı?" diye sordu silah ustası, onun şokunu görmezden gelerek.

"Onları temizlemek için bir birlik göndermenizi öneririm, efendim," diye cüret etti Kipp, belli ki tam olarak iyileşmemiştir.

Esysllt başını salladı. "Anlaştık. Sonra Osiris'e döndü. "Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun...

Lonca Ustası'nın çenesinde bir kas seğirdi. 'Av başladı.

Karanlığın Kızı geliyor,' dedi açıkça. "Bu savaş demek.

Buz gibi bir ürperti Thea'nın omurgasını tırmaladı. Bunu uzun zamandır biliyorlardı; kararın günler, Peçe'den süzülen canavarlar, Azrail ve Wraith saldırıları... Ama yine de bu kelime farklı bir ağırlık taşıyordu ve onu geldiği yere geri koymanın imkânı yoktu.

Savaş.

Savaş orta diyarların kapısında idi.

Konsey odasını dolduran sessizlik sağır ediciydi.

Tekrar ayağa kalkan Osiris boğazını temizledi ve Savaşçılara hitap etti.

"Emirlerinizi aldınız. Ve komutanları şu konuda bilgilendireceksiniz

durum. Kaynaklarınıza ulaşın, krallıklardan herhangi birine başka güçlerin indiğine dair raporlar olup olmadığına bakın. Harenth, Tver ve Aveum'a ve orta diyarlar boyunca konuşlanmış Muhafızlarımıza kuzgunlar gönderin. Artık sadece canavarlarla değil, insanlarla da uğraştığımızı bildiklerinden emin olun. Hem de beklediğimizden daha fazla sayıda. Masanın üzerindeki kumaş parçasına tiksintili bir bakış fırlattı. "Onun mührünü taşıyorlar. Ne pahasına olursa olsun yok edilmeliler.

Bunu birkaç anlaşıma mırıltısı izledi ve Thea daha ne olduğunu anlamadan herkes ayrılıyordu.

Hawthorne kaldı. Yüzü buz gibi bir sakinlik maskesiydi.

Cal ve Kipp, akıl hocalarının peşinden gidip kapıyı arkalarından kapatmadan önce omuzlarının üzerinden ona acıyan bakışlar attılar.

Hawthorne, "Gittin," dedi, sesi tehlikeli bir şekilde alçaktı. Kadın çenesini kaldırdı. "Yapılacak işler vardı.

"Kendini tehlikeye attın.

"Bu doğasında var, Savaş Kılıcı.

"Mührün üzerinde kimin kanı vardı?" diye sordu, ses tonunda bir gerginlik vardı. Kıpırmızı leke hâlâ masanın üzerindeydi.

"Benim değil.

Hangi savaşı vermek istediği konusunda kendisiyle savaşıyor gibiydi.

Sonraki.

Thea bekledi.

"Büyüne bir şey mi oldu?" diye sordu. "Hayır.

"O zaman neden üzerinizde bir fırtına hissediyorum?

"Muhtemelen dönüş yolunda yağmur yağdığı içindir. Thea onu işaret etti sırlıklam kıyafetler.

Hawthorne'un çenesi sıkıştı. 'Ne demek istediğimi biliyorsun. Bir şey mi oldu?'

Anyan'nın görüntüsü Thea'nın zihninde canlandı ama cevap vermedi.

Hawthorne ona, 'Bu konuda ustalaşmayarak kendini savunmasız bırakıyorsun,' dedi.

"Ben tüm bu lanet kohorttaki en iyi dövüşçüyüm," diye . "Yine de gitmemeliydin.

'Pek çok şeyi yapmamalıydım,' diye karşılık verdi.

Önündeki Savaş Kılıcı onun sözleri karşısında irkildi - gerçekten *irkildi*.

Thea bir iç çekti ve nemli saçlarını geriye doğru itti. "Başka bir şey için kavga edebilir miyiz?"

Hawthorne'un öfke maskesi tekrar yerine oturdu. "Ah, eminim yeterince konu vardır," diye cevap verdi sertçe. "Sana bir şey göstermek istiyorum."

"Gönderecek kuzgunların olduğunu sanıyordum."

"Tanrı aşkına kadın, bir kez olsun dediğimi yapar mısın? İfadesindeki tüm öfke kaybolmuştu ve şimdi kapının yanında onu bekliyordu."

Merakını bastıramayan Thea onun bakışlarına karşılık verdi ve sert bir şekilde başını salladı.

Hawthorne onu birkaç koridordan geçirerek aynı kattaki küçük bir odaya götürdü: Görünüşe göre bir keten deposu.

"Biz neyiz -

Ama Thea sözünü kesti ve gözlerini dikti.

Çünkü odanın köşesinde, bir mankenin üzerinde sergilenen bir zırh takımı vardı.

Sade siyah deri. Ve bir kadın için şekillendirilmiş, göğüs ve her şey.

Titrek bir nefes verdi ve gerçek olamayacak kadar mükemmel görünen haşlanmış deri parçalara bakarak bir adım öne çıktı. Yelek vücuda tam oturuyordu ve hafif kabartmalarla süslenmişti. Mankenin üst yarısını siperlikler ve zırhlar, alt yarısını ise pantolon ve zırhlar kaplıyordu.

"Bu benim mi?" diye fısıltıya yakın bir sesle sormaya cesaret .

Hawthorne arkasından, 'Bu senin,' dedi. 'Gelecek hafta tüm yeni Muhafızların zırh ölçülerinin alınması gerekiyor ama şu anki demirci kadın parçaları yapmıyor, bu yüzden doğaçlama yapmak zorunda kaldık.'

Thea gözlerini ondan alamıyordu. Zırh bir sanat eseri idi. "Bunu benim için mi yaptırдың?"

"Değiştirilmiş," diye düzeltti Hawthorne, sesi sertti. 'Senin için değiştirdim. Audra yasalar değişmeden önce kadın zırhlarının bir kısmının nerede saklandığını biliyordu... Depodan birkaç parça çıkarmamızın zamanının geldiğini söyledim. Boğazını temizledi. "Zırhın tam oturmamasının acısını bilirim..." Eli dalgınca Thea'nın onu rahatsız ettiğini bildiği omzuna gitti. "Baştan halledersek şikâyet edeceğin bir şey daha azalır diye düşündüm," diye ekledi kayıtsızca.

Sonunda Thea ona döndü. "Bedenimi nasıl bildin?"

"Vücuduna biraz aşinayım, Thea..." Sesi boğuktu.

Kızardı, zihni bir anda onu onun koltuğunda çıplak olduğu, ellerinin her yerinde olduğu, ağzının ve dilinin -

Tekrar boğazını temizledi. 'Kabaca bir fikrim vardı ama Farissa'dan kız kardeşinin ölçülerini almasını istedim. Benzer ölçülerdesiniz.

Boğazında oluşan yumruyu yutan Thea bakışlarını zırha çevirdi. "Ben...? Kulağa aptalca gelse de, heyecanı çocukça olsa da umurunda değildi.

Hawthorne sessizce, "Dene bakalım," dedi. 'Ben gidiyorum -'

"Yapma," dedi Thea çok hızlı bir şekilde, onun bakışlarını yakaladığında yüzü tekrar ısındı. "Ben... Ben nasıl... nasıl takacağımı bilmiyorum.

Hawthorne bir an donmuş gibi göründü, sonra yanaklarına renk geldi ve doğruldu. "Doğru.

Thea midesindeki telaşı görmezden gelerek hâlâ nemli olan kollarını boş yere kaldırdı. "Yani...?"

Savaş Kılıcı harekete geçmeden önce bir süre daha tereddüt etti. 'Atletini üzerinde bırak. O pantolondan çık.'

Thea dudağını ısırды ama dediğini yaptı, botlarını topuklarından itti ve nemli kumaşı bacaklarından aşağı kaydırды.

"Al," dedi, ona derileri uzattı ve gözlerini kaçırды, sanki daha önceki gece yüzü bacaklarının arasında değilmiş gibi. Bu düşünce Thea'nın dudaklarında bir gülümsemeye neden oldu.

Cildi nemli olduğundan, yeni pantolonu alt yarısına kadar kaydırmak için mücadele etti ve çok geçmeden bu çabadan dolayı terlemeye başladı.

Hawthorne duvara baktığı yerden, "İyi misin?" diye takıldı. "Bir dakikaya ihtiyacım var.

Yumuşak bir kıkırdama duyduğuna yemin edebilirdi.

Sonunda deri pantolonunu giymişti. "Pekâlâ. Sıradaki?"

Hawthorne döndü, gözleri bir an için onun sıkı sıkıya sarınmış bacaklarında gezindi. "Greaves," dedi, iş adamı edasıyla ona uzatırken. "Bacaklarını korurlar. Arkasında iki toka var.

Thea deri kılıfları inciklerine taktı ve arkadan baldırlarına kadar uzandı.

Hawthorne bir dizinin üzerine çökerek, "İşte," dedi.

Bu manzara karşısında Thea'nın içinden arzu aktı. En son dizlerinin üzerine çöktüğünde...

Ama Savaş Kılıcı bacağını yukarı çekti, ayağını onun dizine koydu ve baldırındaki tokalara uzandı. "Bütün gece burada kalmak istemiyorum *Çırak*.

Becerikli parmakları iki tokayı sıktı ve ardından ikinci greave ile ilgilenmeden önce ayağını tekrar yere koydu. Thea bir şeyler söylemesi gerektiğini hissetti ama kelimeler dilinin ucunda düğümlendi ve tek yapabildiği önündeki savaşçıyı izlemek oldu; son tokayı da bitirip ayağını nazikçe yere bırakırken kara kaşları çatılmıştı.

Mankene dönüp yeleği gövdesinden çıkarmadan önce, her zamanki gibi onun üzerinde yükselen adam ayağa kalktığı anda nefesi boğazında düğümlendi.

"Kollar yukarı," dedi ona.

Ellerini havaya kaldırdı ve adam deri giysiyi başının üzerinden geçirip gövdesine doğru çekti. Siyahtı, göğüs kısmında çivili ve kabartmalı detaylar vardı ve Thea'nın beklediğinden çok daha hafifti.

Hawthorne'a bakmak için döndü ama Hawthorne onu yerinde tuttu. "Kıpırdamayı kes," dedi, ses tonunda bir kahkaha tonu vardı. "bağlanıyor. Göstermek için deri bir kordonu çekti.

"Korse gibi," diye ağzından kaçırdı.

"Korseler arkadan bağlanır, Prenses," diye mırıldandı.

Ve kısa bir an için Thea onun yetenekli parmaklarının kaç tane korsenin bağını çözdüğünü merak etti, kulübesindeki safir hemen aklına geldi. Aptalca kıskançlığını bastırdı.

Hawthorne bağlarla uğraşırken Thea yeleğin vücuduna oturduğunu hissetti, vücuda tam oturuyordu ama kısıtlayıcı değildi. Ellerini yeleğin ön kısmında gezdirerek zarif ama pratik tasarımını takdir etti.

"Birkaç hafta giydikten sonra sana ikinci bir ten gibi oturacak," dedi Hawthorne ona, bağcıkları bitirip göğüslerinin hemen üzerindeki omuz askısı tokalarına geçti. Kaşları tekrar çatıldı, her birini sıktı, parmak eklemleri gömleğinin ince kumaşı üzerinden ona sürtündü.

Thea nefes almayı hatırlamaya çalıştı. Adam o kadar yakındaydı ki, baş döndürücü kokusuyla ona doğru eğilmek, vücudunu onunkine bastırmak istiyordu.

"Nasıl bir his?" diye sordu.

Thea gözlerini kırıştırdı.

Hawthorne kayışlardan birini çekiştirdi. "Yelek mi?"

"İyi," dedi hemen. "İyi hissettiriyor.

Hawthorne kendi kendine başını sallayarak zırhları ona getirdi. "Bunlar kolunuzun üzerinden böyle kayar ve omzunuza oturur.

Thea Koruyucu totemini kolundan çıkardı ve kendini destekledi. Omuz parçalarını takmasına yardım ederken parmakları teninde gezindi. Ona kasıtlı olarak işkence mi ediyordu?

'Sana bu seti nasıl düzgün yağlayacağını öğretmem gerekecek. Uzun süre dayanmasını istiyorsan ona iyi bakmalısın," dedi.

Zırhları giydirmeyi bitirip kızın kollarına vambrelleri taktıktan sonra nihayet geri çekildi, yüzünde okunamayan bir şey yanıp sönüyordu.

"Eee?" diye sordu, adamın bakışlarının ağırlığı altında kendini mahcup hissederek.

"Sen söyle," dedi aşırı lakayt bir omuz silkmeye. "Bu senin zırhın.

Thea alt dudağını çiğnedi, sonra hareket etti. Kısıtlı bir alan olmasına rağmen, çevikliğini test etmek için basit bir ayak hareketleri talimine başladı.

"Eee? Hawthorne ona geri döndü.

Tamamen inanamayarak başını kaldırdı. "Kendimi... inanılmaz hissediyorum. Güçlü.'

Sonra gülümsedi, sıcak ve içten. "İyi bir zırh bunu yapacaktır.

Uzanıp ona dokunmak, kollarını ona dolayarak göğsünde filizlenen sıcaklığı, yaptıklarına duyduğu minnettarlığı ifade etmek istedi. Ama Thea kıpırdanmasını durdurdu.

"Teşekkür ederim," dedi aralarındaki mesafeyi bırakarak. "Bunun için teşekkür ederim.

Hawthorne omuz silkti. "Tüm Muhafızlar zırh alır.

"Ama sen... bunu benim için yaptın.

Kapıya uzanmadan önce biraz tereddüt etti. "Zırhınız olmadan tehlike peşinde koşmanıza izin veremem Prenses.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

WILDER

Dünyanın ucundaki sarp kayalıkların tepesinde, tepesinde kara dağlar beliren Wilder, çırağıyla birlikte buldukları şeye baktı.

O sabah kötü bir hisle uyanmıştı. Gece boyunca havada neredeyse algılanamaz bir değişim olmuştu ve kalede geçirdiği son birkaç gün boyunca, bölgelerinin sınırındaki kayalıklardan aşağı süzülen kötü bir koku hakkında yarım düzine şikâyet duymuştu. Orta diyarların durumu göz önüne alındığında, sadece bunlar bile Wilder'ın araştırması için yeterli bir nedendi. Thea'yı ona katılmaya ikna etmek için fazla bir şey gerekmemişti.

Şimdi, sabahın ilk ışıklarında, kayaya doğru filizlenmiş boğumlu sarmaşıklardan oluşan bir yuva görebiliyorlardı. Dalları koyu deniz yosunu rengindeydi ve uçurumun yüzünden çıkıyor gibiydiler. Çürümüş, kokuşmuş bir koku havayı dolduruyordu.

"Bu da *ne*? Thea onun omzunda mırıldandı.

"Bir asma yanıklığı," diye yanıtladı Wilder, kıvranan yeşil dallardan oluşan kütleyi incelerken. Tanrım, pençelerinde bir şey vardı -

"Bir canavar mı?

Wilder başıyla onayladı. "Naarva'da bir tanesinin ortaya çıktığına dair bir rapor almıştım," dedi ona. 'Bir tanesinin buraya da gelmesinin an meselesi olduğunu biliyordum. Sen Audra'yla birlikteyken, muhafızlardan birinin buradan gelen kokudan şikâyet ettiğini duydum...'

"Bu iğrenç.

"Koku en . Wilder o şeyin önündeki alanda volta atıyor, ona dokunmaya cesaret edemiyor ama bu illetin kurbanını tam olarak ne hale getirdiğini anlamaya çalışıyordu. "Simyacılardan bana anlattığına göre, bir tohumdan biraz daha fazlası olarak başlıyorlar, Peçe'deki bir yırtıktan sürükleniyorlar... Oradan bir konakçı buluyorlar

ve yeterince güçlenene kadar ondan beslenirler. Daha sonra kendi istekleriyle büyürler ve önlerine çıkan her şeyi yiyip bitirirler.

Thea kaşlarını çatı. 'Ama bu *uçurumdan* geliyor...'

"Öyle mi? Wilder gözlerini canavarın üzerinden ayırmadan sordu, tuzağına düşürdüğü şeyin ne olduğunu anlayınca kanı dondu.

Thea'nın keskin nefes alışının sesi, onun da gördüğü gibi arkasından duyuldu. Kırmızı-siyah zarımsı kanatlar sarmaşıkların altında buruşmuştu.

ölüm pençesi. Sürünen çalılıkların arasından siyah damarlarla örülmüş insan derisine benzeyen lekeler görünüyordu.

"Yaşıyor mu? Thea mırıldandı.

Wilder boğazındaki safrayı geri atmaya zorladı. Onların türünü iyi tanıyordu, çırağına itiraf etmek istediğinden çok daha iyi tanıyordu. Ama onu düzeltmeden de edemedi: "O. O bir *erkek*.

'Ne? *Kanatları* var. Yanıklık... Başka bir canavarı yiyor,' diye karşı çıktı Thea.

Sanki onların varlığını hissetmiş gibi avını daha sıkı kavradı ve avucunun içindeki yaratık acı dolu bir inilti çıkardı.

"Sence *onunkilerden* biri mi? Thea sordu. "Sence onu buraya Karanlığın Kızı mı gönderdi?

"Belki..." Wilder izin verdi.

Thea öne doğru bir adım attı ve Wilder'ın kolu onu durdurmak için fırladı.

"Bu sarmaşıklar zehirli. Cildinize değmesi bile tarifsiz bir acıya neden olur. Beyninize de girebilir - doğru giriş noktasıyla sizi eskiden olduğunuz kişinin bir kabuğuna dönüştürebilir.

Çırağı ürperdi. "Onu nasıl öldüreceğiz?

Wilder kendini hazırladı. "Önce, tuzağa düşürdüğü yaratığın acısına son vereceksin.

"Diğer canavar mı? Neymiş o?"

"Yarı gölge hayalet olan bir şey. Birlikte karşılaştıkları onca şey düşünüldüğünde, bu sözlerin onu şok edeceğini biliyordu.

Beklendiği gibi, gözleri büyüdü. "O zaman yanıklığın onu öldürmesine izin vermemiz gerekmez mi?

"Hayır.

"Bir canavarın yarı insan olabileceğini bilmiyordum..." diye mırıldandı Thea, gördüğü manzara karşısında kaşlarını çatarak.

"Artık biliyorsun," diye izin verdi Wilder. "Wraithler ve Ölüm Melekleri arasındaki farkların farkında mısın?

"Orakçılar Wraithlerin efendileridir - bir nevi türlerinin liderleridir," diye okudu Thea. "Onlar daha büyüktür. Boynuzları ve daha fazla güçleri vardır.

Wilder bir ürpertiye bastırarak başını salladı. 'Azrailler sadece tam wraithlerin değil, bunun gibi diğer yarı yaratıkların da efendileridir. Bloodwoods'da Azrail göğsüne uzandığında... Seni böyle bir şeye ya da daha kötüsüne dönüştürmeye çalışıyordu. Blight'ın pençelerindeki zavallı şeyi başıyla işaret etti.

"Tanrılar..." diye mırıldandı Thea dehşet içinde.

Wilder açıklamasını burada sonlandırdı. Ona yarı-hayaletlerle -ya da bazılarının tercih ettiği isimle gölge-dokunmuşlarla- yaşadığı deneyimleri anlatacak değildi.

Thea tereddüt etti. 'Eğer yarı wraith ise, bu kalbini oymam gerektiği anlamına mı geliyor? Ona ulaşabileceğimi sanmıyorum -'

Wilder başını salladı. 'Kalbine bir bıçak darbesi iş görür. O tam bir Wraith değil. Belindeki Naarvian çeliğinden yapılma hançere başıyla işaret etti. Ona bunu yaptırmak istemiyordu, sarmaşığa sürtünme riskini almak istemiyordu ama bir Savaş Kılıcı öğrenmek zorundaydı.

Solgun görünen Thea kılıcını kınından çıkardı.

Wilder daha fazla uyarı sözcüğünü ısırdı, hançere uzanma ve işi kendi başına yapma içgüdüsünü bastırdı.

Thea yanıklığın dallarını inceledi. "Kalbe temiz bir darbe indirebileceğimi sanmıyorum," diye mırıldandı.

Wilder sonraki sözlerinden nefret ediyordu. "O zaman yarattığı blight'ın pençesinden kurtar.

Kaşlarını kaldırdı. "Önce kesip sonra mı öldüreceksin?" "Evet.

Kaşları çatılmış bir halde işe koyuldu, yarı wraithin etrafındaki sarmaşıkları kesmeye başladı, bunu yaparken blight tiz bir feryat sesi çıkarıyordu.

Gürültüye karşı irkilen Wilder, ilk canavarı yarıp ikincisine ulaşırken onu izledi, sarmaşığa sürtünmemeye dikkat ederek kılıçlarını yarı-wraith'in üzerinden manevra yapmak için kullandı.

Bir hareket bulanıklığı oldu. Bir sarmaşık değil ama bir gölge kırbaçı aniden kayadan fırladı ve Wraith yarattığı blight'ın pençesinden kurtulup yuvarlanırken Thea'dan bir şaşkınlık çığlığı yükseldi.

Kalbi boğazına düğümlenen Wilder, gölgeden bir dal Thea'nın boynuna dolanırken ona doğru hamle yaptı.

Bıçakları yere çarptı, elleri obsidyen gücün nefes borusunu ezmekle tehdit ettiği yere gitti.

Wilder bir anda oradaydı, ama yerde inleyen ve sesi canavardan çok insana benzeyen yarı-wraithten daha fazla karanlık sarmalı fırladı.

Thea, Wilder'ın gözleri önünde havaya kaldırılırken homurdandı. Wilder bağırdı.

Aynı şeyin Malik'e de olduğunu görmüştü. Neredeyse aynı şeyin Talemir'in başına geldiğini görmüştü. Ve sadece üç hafta önce karanlığın başka bir yaratığı Thea'yı ondan almakla tehdit etmişti.

Öfkeyle gölge büyüünün dallarını keserek onları bir bedenden kopan uzuvlar gibi ayırdı. Thea'nın serbest bıraktığı canavardan akıyorlardı, sanki hiçbir efendi tanımıyorlardı, sanki onları terk etmeden önce diyarlara olabildiğince çok acı ve tahribat vermeye çalışıyorlardı.

Wilder kesip biçerken, Thea'nın bacakları çevresel görüşünde havada tekmeleniyordu.

Hayır - sevdiği başka birinin onun gözetiminde zarar görmesine izin vermezdi. Buna izin vermezdi. Çünkü buna dayanamazdı.

Gücün kırbaçlarından kurtulan Wilder sendeleyerek yarı-wraith'e doğru ilerledi ve kılıcını insana benzeyen göğsüne sapladı.

Çeliği doğru nişan aldı.

Thea anında yere düştü, gözleri yaşardı, boğazının etrafında kırmızı bir halka oluştu. Dört ayak üzerinde kuru kuru kıvranıyor, öksürüyor ve sığıyordu.

Wilder onun yanında diz çökmüş, bir eli de sırtındaydı. "İyi misin? Tanrılar, Thea, konuş benimle."

Kalbi göğsüne doğru çarpmak üzereydi. Bu savaşı kaybettiği her an gözünün önünden geçiyor, kalbini acımasız bir yumrukla kavırıyordu. Onun gözetiminde çok fazla kişi zarar gördü. Eğer o -

Ama sonunda Thea arkasına yaslandı, elinin tersiyle ağzını sildi ve daha fazla gözyaşını geri kırıptı. "Ben iyiyim," diye mırıldandı, "ben iyiyim," sanki kendini ikna etmeye çalışıyormuş gibi.

Wilder rahatlamaktan neredeyse bayılacaktı. Kollarını ona dolayıp sıkıca sarılmamak için elinden gelen her şeyi yaptı. Bunu yaparsa, onu asla bırakmayacaktı.

Yarı Wraith cesedinden sızan kan uçuşuma döküldü ve botlarının arasından nehirler halinde aktı.

Thea durmuş, merakla Wilder'ın bıçağından damlayan kırmızıya bakıyordu, kaşları çatılmıştı. "Neden siyah değil?"

Tanrım, Wilder bunu Dratos'a bildirmek zorunda kalacaktı. Blight'ın avı kesinlikle onunkilerden biriydi. Ama içindeki yarı Wraith'i kurtarmanın hiçbir yolu yoktu. Çok ileri gitmişti, zihni çoktan enfekte olmuştu.

"Hawthorne mu? Thea bastırdı.

Soyadının kullanılmasıyla midesinde bir düğüm oluştu. Dudaklarına kendi adını mırıldandığı, gülümseyerek söylediği o birkaç anı özlemişti...

Wilder başını iki yana salladı. "Şimdi olmaz," dedi ona. Hayaletlerin ve gölge dokunuşuna maruz kalanların inceliklerini keşfetmeye hazır değildi ve onun da bunları duymaya hazır olduğundan emin değildi. Azrail'le karşılaşmasının, onun karanlık gücünün neredeyse kalbine dokunmasının üzerinden sadece birkaç hafta geçmişti.

"İyi olduğuna emin misin?" diye sordu, duygularını sesinden uzak tutmaya çalışarak.

Thea başını salladı, ancak boğazının etrafındaki işaret parlak kırmızıydı. Hançerini yerden aldı ve belinde kınına soktu.

Wilder omuzlarını dikleştirdi. "Hâlâ yanıklıkla uğraşmamız gerekiyor.

"Ateş mi?

Wilder başını salladı. 'Yayılmasına yardımcı olacak kesin bir yol. Polenleri külün üzerinde kolayca sürüklenir ve başka yerlerde yeni konakçılar bulur.

"Nasıl o zaman?"

"Yıldırım.

Thea ona göz kırptı. "Ciddi olamazsın.

Wilder kollarını göğsünde kavuşturup soğuk bir bakışla ona bakarak omuz silkti. "Audra denemeni, bir çıkışa ihtiyacın olduğunu söyledi. İşte sana çıkış yolu. Elinden gelenin en kötüsünü yap.

"O kadar kolay değil.

"Hayır mı? Azrail'le yeterince iyi başa çıktın. Az önce kendini savunmak için büyüsünü nasıl çağırmadığından bahsetmedi.

"Bu farklıydı.

Asma salgını kıvrınarak yerdeki taze kanın içinden yeni bir filiz çıkardı.

"Neden?

"Çünkü..." Thea onun gözlerinden kaçtı ve kollarını kendi etrafında kavuşturdu.

"Çünkü neden?" diye sordu. "O zaman neden farklıydı?

"Çünkü sen tehlikedeydin. Çünkü ben -' Kelimeler hızlıca çıktı ve aralarında asılı kaldı. Thea'nın kızarmasına bakılırsa, itiraf etmek istemediği bir gerçektir bu.

Wilder doğru olanı yaptı ve onu duymamış gibi davrandı. "Peki ya sonra? Uçurumun tepesinde?"

"*Bilmiyorum*. Bu kez kelimeleri şaklattı. "Nasıl çalıştığını bilmiyorum. *Açıkça*.

"O zaman dene.

"Peki ya yanlışlıkla sana bir şimşek çakarsam?" "Bunu çekici bulacağını düşünmüştüm.

'Her geçen dakika daha da artıyor,' diye mırıldandı.

Wilder'ın her parçası onu kendine çekmek, sihrinde ustalaşabileceğine, fırtınaları kullanmanın ona ait olduğuna dair güvence vermek istiyordu. Ama iddia ettiği rol bu değildi. Hayır, akıl hocası ve usta rolünü, sertleşmiş bir öğretmen rolünü üstlenmişti.

"Bütün gün bekleyemem," dedi açıkça.

Kız ona öfkeli bir bakış fırlattı ve adam kızın gözlerinde kopan fırtınadan ürkmek için elinden geleni yaptı. Çenesini sıkkan çırağı ona sırtını döndü, başı gökyüzüne bakacak şekilde geriye eğildi.

Vücudu gergin olan Wilder konuşmaya cesaret edemedi, Thea'nın parmaklarının iki yanında büküldüğünü fark ettiğinde, keskin bir şekilde nefes verdiğini duyduğunda hareket etmedi.

Gök gürültüsünün çatırdamasını, ellerinde bir ışık kıvılcımı çakmasını bekledi. Ama hiçbir şey olmadı.

Bir süre daha bekledi.

"Siktir! Thea etrafında döndü.

"Yapamam. "Öfke nöbeti geçirmenin işe yarayacağından şüpheliyim. "Siktir git," diye tükürdü.

Wilder kaşlarını kaldırdı, sinirlenmişti. "Çıraklar ustalarıyla bu şekilde konuşmazlar.

"Benim efendim yok.

"*Evet, biliyorsun*," dedi, sesini yükselterek. "Bundan çok eminsin.

"Sen benim *akıl hocamsın*.

Widler o sırada yaklaşan fırtınanın kokusunu aldı, zengin, topraksı koku tuzlu deniz meltemine karışarak yanıklığın pis kokusunu silip *süpürdü*. "Aynı fark.

Thea'nın gözleri kısıldı ve şaşkınlıkla ellerine baktı.

Parmak uçlarında küçük kıvılcımlar oluşmaya başlamıştı.

Wilder sessizce, "Tekrar dene," diye emretti.

Çırağı omuzlarını yuvarladı ve derin bir nefes aldı, yüzünü gökyüzüne çevirirken elleri gerildi.

Audra ona bu konuda konuşmasını, nefes almasını ve odaklanmasını, içindeki huzursuzluğa yaslanmasını söylemişti. Ama Wilder o anda, ağzından çıkacak tek bir kelimenin Thea'yı yıkımın eşiğine sürükleyeceğini ve bunun da onun en çok ihtiyaç duyduğu anda gücünden geri çekilmesine neden olacağını biliyordu. Bu yüzden hiçbir şey söylemedi.

Ve hiçbir şey olmadı.

Thea sonunda mırıldandı ve gözlerinde suçlamayla ona döndü. 'Belli ki o şeyi öldürmenin başka bir yolu var. Orta diyarlarda canavar öldüren başka sözde fırtına kullanıcısı görmüyorum.

Wilder cebinden bir şişe çıkardı, dişleriyle tıpasını açtı ve yanıklığın üzerine birkaç damla sıvı döktü. "Simyacı dostlarımızın nezaketi.

Temas üzerine sarmaşıklardan buhar şeritleri tısladı ve canavar ürkütücü bir ıslık sesi çıkararak geri çekildi. Havayı hafif bir yanık kokusu doldurdu. Wilder, tüm yanıklık taşa dönüşüp uçuşunun yüzüne parçalanmış bir eklenti haline gelene kadar kafasını çevirip bakmadı.

Thea'nın kuşkulu bakışlarının onu delip geçtiğini hissetti. "Bir sorun mu var, Prenses?

"Neden en başında onu kullanmadın? Kadın ona ters ters baktı, hançerinin kabzasının etrafındaki parmak eklemleri bembeyazdı.

"Beni alt edebileceğini mi sanıyorsun?" dedi açıkça.

Thea'nın burun delikleri, çenesi gıcırdayarak onu tartarken alevlendi. "Bugün değil..." diye mırıldandı. "Ama bir gün.

"Denersen ölürsün.

Göğsü bir yükselip bir alçaldı, kader taşı da onunla birlikte. "Hayır, yapmazdım.

Wilder bir anda aralarındaki mesafeyi kapattı ve onu etkisiz hale getirerek kemerindeki bıçağı kaptı. Kardeşinin hançerini parmaklarının arasında tehditkâr bir şekilde döndürdü. "Şimdiye kadar hayatını nasıl yaşadıysan, bu yeterli değil," dedi ona soğuk bir şekilde. 'Ölmeyeceğini düşündüğün için sorumsuz bir aptal olamazsın. Ölümünden daha kötü kaderler vardır. Ve bir Savaş Kılıcı hepsiyle yüzleşebilir ve yüzleşecektir. Senin umursamazlığın bir sorumluluk ve ben seni eğitmeyeceğim.

Kendini umursamadan tehlikeye atan biri. Zamanımı boşa harcıyorum.'

Thea ağzını açıp kapattı ve sert sözlerine rağmen Wilder kendini eğilirken buldu, umutsuzca diliyle dudaklarının kıvrımlarını izlemek, onun baş döndürücü kokusunu içine çekmek istiyordu. Ama maskesinin düşmesine izin vermedi.

"Anlaşıldı mı?"

Çırağı kendi kendisiyle savaşıyor gibiydi ve o fırtına büyüünün bir titreşiminin yine onun üzerinde dalgalandığını hissettiğine yemin edebilirdi.

"*Anlaşıldı mı?*" dedim.

Sonunda onun bakışlarıyla karşılaştı. "Crystal.

Sonra onu gömleğinden yakaladı ve ağzını kendi ağzına götürdü.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

THEA

Wilder Hawthorne onun öpücüğüne kendi acımasız iddiasıyla karşılık verince Thea'nın dizleri büküldü. Kadın ağzını açtı ve adamın dili içeri girerek kadınınkini fırçaladı ve karnının beklentiyle inmesine neden oldu. O dilin şimdi bacaklarının arasında neler yapabileceğini biliyordu ve bu düşünce karşısında neredeyse eriyecekti.

Onu öptü, ona duyduğu ihtiyaçtan neredeyse sayıklıyordu. İçinden yumuşak bir çığlık koptu. Rüzgâr çevrelerindeki uçurumun tepesini kırbaçladı.

"Beni mahvedeceğini biliyordum," diye mırıldandı Wilder onun dudaklarına, güçlü gövdesiyle onu sararken sesi şehvetle kalınlaşmıştı.

Thea gömleğini kurcaladı, pantolonundan kurtulana kadar eteklerini çekiştirdi, dokunuşunun altında teninin sıcaklığını hissetmek için çaresizce çırpındı. Parmakları adamın karnındaki çıkıntılar boyunca ilerlerken, adam bir iniltiyle öpücüğü derinleştirdi ve onları birbirine yapıştırdı.

Thea onun vücudunun kendisine verdiği tepkiden zevk alıyordu. Adamın şeklinin kendisine doğru bastırıldığını, pantolonunu zorladığını hissedebiliyordu. Avucunu adamın sert uzun aletinın üzerinde gezdirdi, bu his doğrudan kalbine hınzır bir zevk ürpertisi gönderdi.

"Seni içimde istiyorum," dedi sesi boğuk bir şekilde.

Onu açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi öptü, alt dudağını dişlerinin arasına aldı, nefesi kesilmişti. "Evet," diye mırıldandı. "Ama burada değil.

Thea hüsrana dolu bir çığlık atarak onu pantolonunun üzerinden okşadı. "Nerede olduğu umurumda değil.

Onu bileklerinden yakaladı, karanlık, lezzetli bir gülümseme verirken bakışları kapüşonluydu. "Ama ben biliyorum. O sırada hareket ediyor, onu peşinden sürüklüyordu.

Onları dar, dolambaçlı bir patikadan aşağı, bir mağaranın ağzına götürdü. Ve sonra yine onun üzerindeydi, arkasından destek alıyor, başını çeviriyor ve

Parmakları gömleğinin düğmelerini bulurken ağzını ağzına götürdü, uzun, lüks öpücüklerle kanını ısıttı.

Kadın kollarını adamın boynuna doladığında ve adam göğüs bandını aşağı çektiğinde kumaş ortasından aşağıya doğru açıldı. Mağaranın serin havası çıplak tenini okşuyor, göğüsleri temas için, onun dokunuşu için can atıyordu. Her birini avuçladığında, meme uçları avuçlarının içinde sertleşti, bacakları istemsizce altından yayıldı.

Adam onun meme uçlarını çimdikledi ve kadın geriye eğilerek arka tarafını adamın kaya gibi sert aletine bastırdı. Ona doğru bastırdı, ama onu yerinde tuttu, hala göğüslerini avuçluyor, arkadan sıkıyordu.

"Tanrım..." diye mırıldandı boynuna, parmakları pantolonunun bel bandında gezinirken onu öptü ve sonra bacaklarının üzerinden aşağı çekti.

Kavurucu ihtiyaç Thea'yı alev alev yaktı ve kollarını indirerek pantolonunu çıkarabilmek için adamın sikine doğru geri itti. Onu hissetmeye ihtiyacı vardı, ihtiyacı vardı -

Onun aklını okumuş gibiydi. Bir an sonra pantolonu gitmiş ve çıplak, sıcak tepesi ona doğru bastırmıştı. Arzusunun baskısı kalbinin teklemesine neden oldu, uyluklarının arasında zonklayan ağrının keskin bir şekilde farkına varmasını sağladı.

Hâlâ onun arkasındayken başını geriye yatırdı, bir elini nazikçe boğazına doladı, gölgenin kırbaçlarının orada bıraktığı kırmızı izlere dikkat etti. Bir başka morartıcı öpücükle onun ağzını aldı.

"Bacaklarınızı açın, Penses.

Bu isimle, bu emirle içinde kabaran sıcaklıktan nefret ediyordu, her nefes alış verişini onu içinde hissetme ihtiyacını artırıyordu. Zaten onun için açılmaya başlamıştı, ama onun sözleriyle bacaklarını iyice açarak tekrar adamın sikine sürtündü.

Wilder bir parmağını kızın ortasından aşağı doğru sürükledi ve klitorisinin etrafında hafifçe dolaştırarak orada bulduğu ıslaklığı yaydı.

Thea inledi, ses mağara duvarlarında yankılandı. Adam sesi ağzıyla kapattı ve adam onu öperken bir parmağını içine soktuğunda Thea inledi.

Bacakları titriyordu, yavaşça parmaklarıyla onu becerdi, bir diğerini içeri kaydırды ve tembel zevk dalgaları çıkardı.

Yeterli değildi. Neredeyse yeterli değildi.

'Wilder...' diye soludu, adam aynı anda hem meme ucunu hem de klitorisini çimdiklerken, zevk ve acı birbirine o kadar güzel karışıyordu ki neredeyse çözülecekti.

"Anlat bana. Adamın sesi kızın içinde gürledi ve onu ateşledi. "Bana ne istediğini söyle, Thea.

"Sen," diye nefes nefese kaldı. "Seni istiyorum. . Şimdi.

"O zaman bana sahip olacaksın. Bu, ormanda ona söylediklerinin bir yankısıydı ve bir ömür gibi hissettiren bu açıklamadan sonra ne olacağını hayal etmişti.

Onu bir kayanın üzerine eğdi ve sikini girişiyle aynı hizaya getirerek oradaki ıslak sıcağa doğru kaydırıldı.

"Wilder. Bu sefer bir emirdi. Oynamayı bitirmişti.

O da öyleydi, çünkü görkemli ve güçlü bir hamleyle kendini kızın içinde kılıfına soktu.

Adam onu doldururken Thea haykırdı, inç inç inç... Adam yavaşça geri çekildi, sadece ona geri çarptı, vücutları birbirine çarptı.

"Siktir," diye inledi. 'Hissediyorsun...'

Ama Thea nasıl hissettiğini duymadı, çünkü sırtını kamburlaştırarak ona daha fazla erişim sağladı, daha derine inmesine izin verdi ve adam tekrar küfretti.

Wilder arkadan yavaşça ve derinlemesine becerdi, saçlarından bir avuç tutup kendine çekti, göğüslerini sıktı ve klitorisiyle alay etti. Elleri her yerdeydi. Ona yaşattığı zevk *her yerdeydi* ve duyularını bulanıklaştırıyordu.

Aralarında daha fazla kararlılık, daha fazla kısıtlama yoktu, arzuları bir araya gelen bir fırtına kadar durdurulamazdı. Thea'nın göğsünde yayılan his kadar sınır tanımayan ve özür dilemeyen inlemeleri ve çığlıkları mağarada yankılandı.

Sıcak bir dalga onu ele geçirdi ve geri dönüşü olmayan bir sınırdan sallanarak tekrar inledi.

Ama Wilder onu tekrar kendine çekti. 'Henüz değil, Prenses. Geldiğinizde yüzünüzü görmek istiyorum.

Bununla birlikte, onu içinden çıkardı ve yüzünü kendisine çevirdi.

Tanrım, adam bir harikaydı. Eğildi ve adamın yontulmuş göğsünü yaladı, Terden ıslanmış ve silik yara izleriyle doluydu, tırnaklarını karnının çıkıntılarında gezdiriyordu. Altın sarısı teninin her santimi

Mükemmel sikini işaret eden V şeklindeki sinüs de dahil olmak üzere kaslar.

Bu manzara karşısında neredeyse boşalacaktı, çünkü Fury'ler başka hiçbir erkeğin *onunla* kıyaslanamayacağını biliyordu.

Aralarına uzandı, eli her ikisinin de arzusuyla ıslanmış olan şaftının etrafını sardı. Kadın aşağı yukarı pompalarken başı geriye eğildi ve diğer elinin taşaklarını kavramasına izin verdi.

"Siktir..." diye mırıldandı yukarıdaki sarkıtlara.

Ama sonra zaptı tekrar kırıldı ve onu sırtını mağara duvarıyla aynı hizaya getirecek şekilde itti. Bacaklarından birini kaldırdı, ayağını yanındaki çıkıntıya koydu, böylece önünde yayılmış ve açıldı.

Onu görünce başını salladı, sanki orada olduğuna inanamıyormuş gibiydi. "Sen hayatımda gördüğüm en güzel kadınsın. Senden geri dönüş yok, bu isteğin sonu yok..."

Thea'nın göğsü çırpındı. Bu sadece geri dönüşü olmayan uçurumun kenarındaki doruk noktası değildi. Bu onun kalbiydi.

Wilder onun elini tuttu ve göbeğine doğru yönlendirdi, klitorisinin etrafında dönmesine yardım etti, horozunun tepesiyle girişini tekrar dürttüğü sırada onu çılgınca çalıştırdı.

"Her gece rüyamda bunu gördüm Thea..." diye nefes aldı, boğazı düğümlendi. "Her. Lanet olası. Gece. Seni nasıl istediğimin haddi hesabı yok.

Onu öptü ve eve doğru kayd.

Thea kalçalarını ona doğru kaldırdı, ona verdiği her acımasız itiş aldı, basınç arttıkça arttı.

Gümüş rengi bakışları onunkilerle buluştu, şehvetle bulutlanmıştı. "Benim için gel, Thea.

Thea onunla birlikte hareket ederken göz temasını kesmedi, terden kayganlaşmış alnı onunkine bastırdı. "Sensiz olmaz," diye mırıldandı onun dudaklarına karşı.

Wilder başparmağıyla klitorisini daire içine aldı ve bu ek hisle birlikte kadın bir çığlıkla dağıldı. Zevk onun içinden geçip gitti, bir dalga doruğa ulaşırken diğeri başladı ve onu neredeyse hıçkırığa hıçkırığa ağılattı.

Savaş Kılıcı bir çığlık attı ve onun içinde ürperdi, kadın onun etrafında kenetlenirken kendi buldu.

"Senin de benim mahvım olacağını biliyordum," diye fısıldadı Thea.

ON ALTINCI BÖLÜM

WILDER

A lthea Zoltaire onu yok etmişti. Ve bu onun hayatının en büyük ayrıcalığıydı.

Hissettiği her şeye yetişmeye çalışan kalbi göğsünden fırlayacakmış gibi atıyordu. Wilder gözlerini kapatarak alnını onunkine yasladı ve kendisine onun tadını çıkarması için bir an tanıdı; paylaştıkları şey ile gerçekliğin buz gibi bir dalga gibi üzerine geleceği an arasında kısa bir zaman dilimi vardı.

Ağzından çıkabileceklerden korktuğu için konuşmak için kendine güvenmiyordu. Thea'yla geçirdiği her an bir öncekinden daha güçlü, daha tüketkendi ve onu tekrar tekrar nasıl mahvedeceğini bilemezdi. Tek bildiği artık bundan asla kurtulamayacağı ve kurtulmak da istemediğiydi.

Thea da sessizdi, sanki bir sonraki kelimenin büyüü bozacağını biliyordu.

Wilder onu yavaşça ve derinlemesine öptü, eğer ona hak ettiği şekilde kur yapmak için zamanı olsaydı onu öpeceği gibi.

O kadar boku yemişti ki, gerçekten de boyundan büyük işlere kalkışmıştı.

Sonunda, hâlâ nefes nefese, gözleri kocaman açılmış bir halde ayrıldı. "Wilder..." diye mırıldandı, atılmış kıyafetlerine uzanırken yüz ifadesi acılıydı. "Bu bizim için ne anlama geliyor?"

Wilder onun peşinden giderken göğsü gerildi, pantolonunu ve gömleğini çekiştirdi, hâlâ teninde onun hayali dokunuşunu hissediyordu.

"Bilmiyorum," diye cevap verdi dürüstçe, sesi titrekti. "Tek bildiğim uzak duramıyorum.

Thea onun bakışlarına karşılık verdi, gözlerinde anlayış parlıyordu. "Tüm o haftalar önce dedin ki -

"Ne söylediğimi biliyorum. Niyet ettiğinden daha sert çıktı. "Ben... Ben doğru olanı yapmaya çalışıyordum. Senin için, orta diyarlar için.

Thea giyinmeyi bitirdi, kendini toparlamış görünüyordu. 'O zaman bunu çözmemiz gerekiyor. Bu şekilde devam edemeyiz. Bu ikimiz için de iyi değil.

Sözleri karnıma saplanan sıcak bir mızrak gibiydi. "Ne öneriyorsun?

Giysilerini düzelten ve omuzlarını dikleştiren Thea mağaranın ağzına gitti ve denizin ötesine baktı. 'Düşünmek için biraz zaman ayırmalıyız ve sonra bir konuşma yapmalıyız. Bu sefer dürüst bir konuşma.

Wilder ona katılırken giderek ağırlaştığını hissetti. Uzanıp ona dokunmak, parmaklarını onunkilere geçirmek, ona güven vermek için çılgılık atan her içgüdüleriyle savaştı.

"Pekâlâ," dediğini kendi de duydu.

Audra o gece konsey odasında ona sert bir şekilde 'İlerlemiyor,' dedi. "Yeterince hızlı değil.

Wilder dirseklerini bir sandalyenin arkasına dayayarak, "Büyü senin işin Audra," diye karşı çıktı. 'Ve ona sihir kullanan bir varis ve bir Savaş Kılıcı olamayacağını söyleyen de sensin.

Kütüphaneci ona ters ters baktı ama sanki o hiç konuşmamış gibi devam etti. 'Bir hesaplaşma yaklaşıyor, Hawthorne. Ve onun hazır olması gerekiyor.

"Bu konuda ne yapmamı istiyorsun? Bu berbat anlaşmanın bana düşen kısmını yerine getiriyorum. Tüm itirazlarıma rağmen, iyi ya da kötü onun akıl hocasıyım. Onu ben eğitiyorum.'

Suçluluk duygusu Wilder'ın midesini bulandırdı. Dürüst gerçek bu muydu? Döndüğünden beri Thea'yla olan ilişkileri tam bir karmaşaydı.

Audra gözlüklerini burnunun üzerine itti ve içini çekti. 'Karanlığın Kızı doğrudan yöneticilere haber gönderdi. Sadece avından değil, kirli işlerini onun için yapanları bağışlama teklifinden de haberdar edilmişler.

"Lanet olsun. Wilder başını ellerinin arasına aldı. "Krallıklar varisleri savunmayı kabul mi?

Audra kara bir kahkaha attı. 'Hayır. Başlarına ödül koydular. Büyü belirtileri gösteren herkes sorgulanmak üzere getirilmelidir. Herhangi bir

söylentiler her krallığın yetkililerine bildirilir.'

"Tanrım, şimdi herkes ve köpeği mirasçıları arıyor olacak. Aynen öyle.

Bahse girerim , bir sürü sıradan insan

kendi annelerini satmak için. Bilgi için ödüller teklif ediliyor ama alt metin açık: bilgi, kelleleri - her şeyi alırlar.

"Fury'ler bizi

kurtarır. "Dahası

da var.

"Elbette var," diye mırıldandı Wilder. İki kaçağı barındırıyor olmaları yeterli değildi, sadece Savaşkılıcı arkadaşlarından değil, bizzat orta diyarların hükümdarlarından da kaçıyorlardı.

Audra ona kapalı kapıya bakarak, "Denizlerin ötesinden gelen haberler var," dedi. 'Bunun ötesindeki diyarlarda hissedilen vahşi fırtınalar. Şimdiye kadar gördüklerimize hiç benzemeyen canavarlar, şimşek ve gök gürültüsünün yardımıyla Peçe'den geçmeye çalışıyorlar...'

Sadece onlarca yıllık eğitim Wilder'ın irkilmesini engellemiştir. Fırtınalar... Tek kelime bile derisini karıncalandırıyordu. Thea'nın büyü, kız kardeşinin...

Tekrar konuştuğunda sesi boğuk çıkıyordu. "Fırtına büyü ve karanlık... Eğer hayatta oldukları ortaya çıkarsa, olanlardan Delmira'nın varisleri sorumlu tutulacak.

"Evet," dedi kütüphaneci basitçe.

"Onları Thezmarr'da tutmanın hâlâ iyi bir fikir olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu ağrıyan şakaklarını ovuşturarak.

"Gelin ve bir sonraki derslerini izleyin," dedi Audra. 'Belki bu yardımcı olur -'

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum.

"Neden olmasın? Thea'nın gücünü iş başında gören tek kişi sensin. Hem de birden fazla kez. Belki de senin varlığın onun içindeki gücü ortaya çıkaracaktır.

"Varlığım genellikle bitmek bilmeyen bir öfkeye ilham verir. Diğer şeylerin yanı sıra. "Güzel. Usta ve çırak arasında olması gereken budur.

"Öyle mi? Benim için öyle değildi'.

"Talemir'e olan tüm öfkenle beni kandırabilirdin. Wilder

sertleşti. "Bu çıraklıkla ilgili değildi. "Ne hakkındaydı o zaman?

"Seni ilgilendirmez Audra.

Yaşlı kadın gözlerini devirdi ve kollarını düzeltti. "Haklısın. İnsanların küçük çekişmeleri beni ilgilendirmez. Beni ilgilendiren

Aramızda bir çift *Delmirian prensesi* var ve özellikle de büyüsunü kontrol edemeyen. Bu tehlikeli, Hawthorne. Şimdi her zamankinden daha tehlikeli. Ovaya gel. Oturumu izle,' diye talep etti Audra. "Sen oradayken neler olduğunu görmek istiyorum.

"İyi bir şey yok," güvence verdi
Wilder. "Bunu göreceğiz.

"Onun burada ne işi var? Wilder Orax Ovası'nın güney ucundaki gizli noktaya ulaştığında Thea sordu.

Geceyi Torj'un odasında geçirmişti ve mağarada seviştiklerinden beri Thea'yı görmemişti, ona bir şeyleri çözmeleri gerektiğini söylediğinden beri. Ondan sonra bu pek de ideal bir ilk buluşma sayılmazdı. Ama Audra hiçbir şeyi kaçırmadı; hiç kaçırmazdı.

"Gözlemci olarak burada.

Thea, "Ben bir gösteri topluluğunda rol alan biri değilim," diye cevap verdi. 'Hayır mı? Şu anda tam bir yapıyorsun,' diye espri yaptı Audra.

Thea kütüphaneciye öfkeyle bakarken, kız kardeşi Wren'in dar gözlü hoşnutsuz bakışları doğrudan Wilder'a yönelmişti. Thea'nın kız kardeşine ve arkadaşlarına ilişkilerinin incelikleri hakkında sır vereceğini düşünmese de, onlar aptal değildi. Usta ile çırak arasında bir şeyler olduğunu biliyorlardı ve sonuç olarak Wilder artık onlar için bir küçümseme nesnesiydi.

Yeterince makul, diye düşündü bir çalı parçasının yanındaki kayaya yaslanırken. Bakışlarının kayalıkların altından süzülen karanlık denizlere doğru kaymasına, tuzlu havanın yüzünü öpmesine izin verdi. En son ne zaman huzur hissetmişti? En son ne zaman rahat bir nefes almış ve üzerine baskı yapan milyonlarca şeyi düşünmemişti?

Kız kardeşler temkinli bir şekilde ona bakıyorlardı. "Bana aldırmayın," dedi onlara. "Nasılsanız öyle.

"Hanımlar, odaklanın. Audra'nın sesi kezzap seslerini kesiyordu. "Thea, bir gelişme var mı?

Thea iç çekti. "Bilmiyorum Audra. Sadece anlamıyorum. Büyü en kötü zamanlarımda bile var, ama daha dengeli olduğumda sönüyor. Bu benim hakkımda ne söylüyor?

Wilder kendi kendine, "Korktuğunu söylüyor," dediğini duydu.

Onunla yüzleşmek için döndü. "Buraya bir ziyaretçi olarak geldiğini sanıyordum. gözlemci."

'Henüz gözlemleyecek pek bir şey yok,' diye yanıtladı.

Thea'nın burun delikleri alevlendi ama Audra ve Wren'e döndü. "Peki, şimdi ne olacak?"

Wren, "Tekrar deneyeceğiz," diye cevap verdi.

Wilder, Thea'nın kız kardeşine çıkışacağını düşündü ama o hiçbir şey söylemedi ve arkasını dönüp Zincirli Adalar'ın ötesindeki engin denize baktı. Derin derin nefes alırken omuzları yükselip alçaldı.

Wilder'ın derisi diken diken oldu. Onun şimşeklerinin gökyüzünü, bir Azrail'i delip geçtiğini görmüştü... Bunun görülmesi gereken, korkulması gereken bir şey olduğunu biliyordu.

Ancak Thea'nın parmakları iki yanında bükülüp başını gökyüzüne doğru eğdiğinde hiçbir şey olmadı.

Yakınlarda, Wren'in parmak uçlarında güç çatırdadı ve Thea'nın hayal kırıklığıyla dilini tıkırdattığını duydu. "Gösteriş," diye mırıldandı.

', Thea. Hepimiz yapabileceğini biliyoruz,' diye Wren. Thea bu nezaket karşısında sadece kaskatı kesildi.

"Merkezini bul, Thea," diye telkin etti Audra. 'İçindeki o sakın cebi -'

Wilder neredeyse gülüyordu. Thea'nın hayatında hiç sakın bir anı yoktu. Vücudu; yaşayan bir kaos fırtınasıydı.

Ama Thea'nın onu dinlemesi onu şaşırtmıştı. Sırtı hala ona dönük olmasına rağmen, nefes alışındaki değişikliği görebiliyor, müdürünün dediğini yapmaya çalışırken vücudunun nasıl hareketsiz kaldığını görebiliyordu.

Bir dakika geçti, sonra bir dakika daha.

"Siktir," diye bağırdı Thea hayal kırıklığı içinde. Wren'le yüzleşmek için topuklarının üzerinde döndü. 'Bunu nasıl yapıyorsun? Anlamıyorum.

Wren sempati içinde yüzünü buruşturdu. 'Ben senden çok daha uzun süredir bununla uğraşıyorum. Bu zaman alacaktır.

"Hiç zamanım yok," diye tersledi Thea. 'Bana sadece lanet olası gerçeği söyleseydin -'

Wren sessizce, "Hazır değildin," dedi.

"Buna karar vermek sana düşmezdi.

Wren bunu görmezden geldi. "Tekrar dene.

Wilder'ın hayal ettiğinden çok daha az görkemliydi. İki genç kadın ve Audra düzlükte birbirleriyle atışıyorlardı.

Wren'den gelen küçük şimşek patlamaları Thea'nın öfkesini daha da artırmaktan başka bir işe yaramadı.

Ama Audra'nın haklı olduğu anlaşıldı. Thea mücadele ediyordu. Ve onun acı çektiğini görmek ona acı veriyordu. Sadece korkularını dinlemek için bile olsa, ona yardım etmek için yapabileceği bir şey olmasını diledi. Çünkü onun içindeki korkuyu gün gibi açık bir şekilde görüyordu... Doğduğu kişi ile olmak istediği kişi arasındaki mücadeleyi. Ama ona bu düşüncelerini ifade edebileceği güvenli bir ortam yaratmamıştı. Onu soğukta, tüm bunlarla baş başa bırakmıştı. Bu değiştirmesi gereken bir şeydi.

Bir rüzgâr Wilder'ın saçlarına çarptı ve sağına baktığında şahin Terrence'in yanındaki kayaya doğru yaklaştığını gördü.

Wilder neredeyse kuşun bacağına bağlı parşömene uzanmıyordu. Son zamanlarda hiç iyi haber almamıştı ve bu mesajın da farklı olmayacağını biliyordu. Bunun Dratos'un Naarva'dan, Thea'yla birlikte asma yanıklığının pençesinde buldukları yarı-wraith'le ilgili cevabı olduğunu biliyordu.

"Kimin kartalı bu? Thea sessizce sordu, Terrence'a merakla bakarak yaklaşırken dersini unutmuştu.

Wilder parşömeni çözerek, "O bir şahin, kartal değil," diye cevap verdi. "Kimin *şahini* o?

Terrence tüylerini karıştırdı ve sabırsız bir çığlık attı.

"Eğitimine geri dön Thea," dedi ona, parşömeni cebine sokarken.

Audra o kadar sabırlı değildi. "Althea!" diye bağırdı. "*Tekrar* dene. Tutunduğun öfkeyi bilemelisin. Bunu yaptığın zaman -'

Wilder, Thea'da bir şeylerin kırıldığını gördü. "Peki bunun ne kadar süreceğini düşünüyorsun?" diye araya girdi, müdürüne döndü ve kader taşını gömleğinin kıvrımlarından çıkardı. Wilder onu görünce neredeyse ürperecekti ama gözlerinin ardında hâlâ bir fırtına kopuyordu ve büyüsünün kaynadığını hissetti. Uyumsuzluğu hisseden Terrence kanatlarını çırpı ve uçuş gitti.

Wilder yumuşak bir sesle, "Sakin ol," diye emretti.

Ancak Thea'nın bakışları, önünde duran Audra'ya .

Onu.

Audra, "Kendin ve başkaları için tehlikelisin," diye bastırdı. "Sen Geçen gün Wren'le bunu kanıtladı zaten -' Wilder kaskatı kesildi. *Neden bu?* Wren yüzünü buruşturdu. "Audra, önemli bir şey değildi -

'Onun için bahaneler uydurma. Şanslıydın, muhtemelen aynı büyüü paylaştığınız için,' diye tersledi Audra, tekrar Thea'nın üzerine yürüdü. "Ya aynı şeyi arkadaşlarınla bir antrenman seansında yapsaydın?"

Thea'nın parmak uçlarında şimşekler çaktı. Beyaz ve parlak, meydan okuma ve güç dolu.

"Zaten senin yüzünden bir kez neredeyse ölüyorlardı, değil mi? Audra'nın sözleri kesmeye ve derinden yaralamaya hazırды. Ama durmadı. 'Yine de onu eğitmeye çalışmıyorsun. Büyünde ustalaşmayı reddediyorsun, peki ne için?"

Thea'nın ağzı açık kaldı. 'I -'

'Her istediğini elde öfke nöbeti mi geçireceksin? Çünkü hayat hayal kırıklıklarıyla dolu olacak, Althea.

"Kes . Thea'nın sesi alçaktı.

"Wren'e zarar verdiğin gibi onlara da zarar verebilirsin," diye yem attı Audra, yırtıcı bir zarafetle gardiyanına yaklaşarak. "*Onları öldürebilirsin* bile.

Hem Wilder hem de Wren, Thea'nın titreyen ellerinde kıvılcımlanan büyüye ve aniden tepelerinde beliren ağır bulutlara baktı. Wilder'ın midesinin çukurunda korku çiçekleri açtı.

"Audra..." diye uyardı.

Ama kütüphaneci onun uyarısına kulak asmadı. Onun yerine çırağına dudak büktü. "Kız kardeşin ya da arkadaşların için endişelenmiyorsan... Peki ya o? Wilder'a bir parmak salladı. "Ya o oklardan biri kalbine saplanırsa?"

Thea hiddetle küfrederek ellerini denize doğru savurdu. İki şimşek çatalı yükselerek uzaktaki karanlık sulara çarptı ve gök gürültüsü üzerlerinde şaklayarak yeri sarsmaya başladı.

Audra tiksintiyle başını salladı, dudağı hâlâ kıvrıktı. 'Sadece birkaç kelime ve bir çocuk gibi öfkeleniyor musun? Ya o vuruş -'

Yaklaşan fırtına üzerlerinde çatırdıyordu. Thea öfkeyle, şiddet vaadiyle titriyordu - yoksa bu dehşet miydi? Wilder ona doğru bir adım attı.

Audra pes etmedi. 'Lonca Ustasının kendini kontrol edemediğini düşünsene. Ya da kalan krallıkların yöneticilerinin. Bilirlerdi... Senin ve kız kardeşinin ne olduğunu bilirlerdi. Karanlığın ortasındaki fırtınalar ve Peçe'den sürünerek çıkan canavarlar için seni suçlayacaklardı. *Tıpkı ailenin geri kalanı gibi*, derlerdi. Ve kim bilir orta diyarlarda ne yeni kargaşalar yaşanırdı -'

Wilder bir anda kendini yaşlı kadınla Thea'nın arasına soktu. "Bu kadar yeter," diye araya girdi. "Yeterince konuştuğun Audra.

Audra dondu kaldı, sonra bakışlarını ona çevirdi. 'Kendini unutuyorsun, Savaş Kılıcı. Görünüşe göre senin işini ben yapıyorum.

Uzakta daha fazla şimşek çaktı.

"Bu şekilde onu riske atıyorsun," diye karşı çıktı. Thea'nın şu anda ne kadar incinmiş ve kırılgan olduğunu göremiyor muydu? Thea'nın en kötü korkularından bazılarını nasıl dokunmuştu? Öylece durup izleyemezdi -

Audra ona, "Boyundan büyük işlere kalkışıyorsun Hawthorne," dedi ve yüzünü soğuk bir ifadeyle inceledi.

"Bunu uzun biliyordum. Kelimeler hiç düşünmeden ağzından döküldü.

"Burada her ne yapıyorsanız, işe yaramıyor. Sert kütüphaneci kollarını kavuşturdu. "Evet, neyin yaramadığı konusunda uzmansın. Başını tekrar sallayarak Thea'dan ona baktı.

"Bu senin suçun, Savaş Kılıcı.

Sonra gözleri fal taşı gibi açılmış bir Wren'i sürükleyerek gitti.

Çırak ve usta yalnızdı, bulutlar etraflarını sarmıştı. "Bu seni korkutuyor mu? Thea kararan gökyüzüne bakarak usulca sordu.

"Dünyayı ikiye bölebileceğimi mi?

Wilder ona doğru gitti ve bakışlarının yoğunluğuyla eşleşti. "Seninle ilgili hiçbir şey beni korkutmuyor.

Bir çatal şimşek çaktı ve aşağıda dalgalar şiddetle dalgalandı. "Buna bir saniye bile inanmıyorum.

Sözleri doluydu ve göğsüne bir ok gibi saplanmıştı. Tanrım, ona dokunmak, ona sarılmak, ellerini onun şimşek uçlu parmaklarına dolamak ve -

Thea önce ona sonra da geri çekilmekte olan fırtınaya bakarak, "Bu bana bir şey öğretti," diye cüret etti.

"Anlat bana.

"Eğer sen ve ... birlikte ... asla bir Savaş Kılıcı olamayacağım.

Wilder'ın midesi dibe vurdu.

"Az önce araya girdin," diye devam etti Thea. 'Ve sadece Audra'ydı, sadece kelimeler...'

"Ve sen kaybediyordun.

'Şu andan ölene kadar onu defalarca kaybedeceğim Wilder. En iyisi olamayacağım, incinmeden Büyük Ayin'e layık olamayacağım - her ne şekilde olursa acıya dayanmadan. Ve yine de

bana izin vermeyeceksin. Bu şeylerle yüzleşmeme izin vermeyeceksin, eğer... Eğer senin değilsem.

'I -'

"Bana değer veriyorsun," diye devam etti. 'İçinde bulunduğumuz karmaşaya rağmen... Bunu her şeyden çok küçük şeylerde görüyorum. Kulübeye benim için çay bırakman, yırtık kıyafetlerimi dikmen...' Thea'nın parmak uçlarındaki kıvılcımlar söndü ve uçuşunun kenarına oturup bacaklarını dikkatsizce sarkıtarak bakışlarıyla önlerindeki Zincirli Adaları taradı. "İstediğimden daha erken oldu ama bu konuşmayı yapmamız gerekiyor.

"Biliyorum," dedi Wilder, onun yanına oturup elini uzatma dürtüsüne karşı koyarak.

'Soğuk, gözü kara bir efendi olarak sen işe yaramıyorsun. Katılıyor musun? Thea ona dönerek sordu.

"Evet.

'Sevgili ve akıl hocası olarak sen de öyle. Az önce Audra'yla olan durumun da kanıtladığı gibi. Katılıyor musunuz?'

Wilder titreyen bir nefes verdi. "Katılıyorum.

"Bu yüzden arada ortak bir zemin bulmamız gerekiyor.

"Sanırım bir önerin var? Wilder onun vücut ısını ve büyüünün dalgalanarak kendi tarafına geçtiğini hissedebiliyordu.

Thea başını salladı. "Arkadaşlar. Karşılıklı saygı.

Dürüstlük. "Arkadaşlar..." Wilder kelimenin tadına baktı.

"Evet," dedi. 'Yine de bir anlaşma yapmamız gerekecek. Birbirimize söz vermeliyiz... Dünün ya da birlikte olduğumuz diğer zamanların tekrarını yaşayamayız.

"Seks yok mu?" diye açıkladı Wilder.

Thea'nın yanakları pembeleşti ve bu manzara Wilder'ın kalbinin yeniden sızlamasına neden oldu.

Ama çırağı kendini toparladı. "Evet. Seks yok, hiçbir şekilde. Bu tür bir yakınlık yok. Sadece dostluk. Ve güven. Eğer işe yarayacaksa Wilder - eğer bu dinamiği yürütme umudumuz varsa - aramızda tam bir dürüstlük olmalı.

"Yalan yok.

"Yalan yok," diye yineledi Thea. 'İhmal yok. Her şey ortada. Wilder, "Bu çok zor bir emir, Simyacı," dedi, saçlarını göğsündeki çarpıntıya hakim olmaya çalışarak yüzünü buruşturdu. "Tek yolu bu.

Wilder bir anlığına onu, aşık olduğu genç kadını incelemesine izin verdi: canavarları öldürme ve fırtınaları yönetme yeteneğine sahip, kaderin kendisine karşı savaşıran çırağı. Onu bundan nasıl mahrum edebilirdi?

Ona nasırlı elini uzattı. "Öyle olsun.

Thea onun avucuna baktı. 'Bana söylemek istediğin bir şey yok mu? İfşa etmen gereken gerçekler yok mu?

Wilder gözlerini kaçırmadı, ona söylemediği her şey zihninde ön plana çıkarken bile tereddüt etmedi. Kayıp varislerin avı, yarı hayaletlere dair gerçekler, gerçekten nasıl hissettiği... Hayır, bunları kendine yakın tuttu ama bir diğerinden ödün verdi.

"Dürüst olmak gerekirse, bir fikrim var," dedi, Audra'nın felaket dersi sırasında bu sonuca varmıştı. Onu güvende tutmak istemişti ama gerçek şu ki, artık hiçbir yer onun için güvenli değildi.

"Sadece bir tane mi?

Wilder ona nazikçe dirsek attı. "Potansiyeline ulaşmanın anahtarını Thezmarr'da bulacağını sanmıyorum.

Thea'nın kaşları havaya kalktı. "Bilmiyor musun?

Wilder başını salladı. "Audra'nın kendi gündemi olduğundan bahsetmiyorum bile.

"Hangisi?

"Emin olamıyorum...

"Tahmin et bakalım," diye sordu Thea.

Bir sonraki sözlerini dikkatle düşündü. 'Eğer söylemem gerekirse... seni kadın savaşçılar için bir sembol haline getirmeyi planladığını söyleyebilirim. Hepsini bir araya getirmek, saklandıkları yerden çıkarmak, yüzyıllardır ilk kadın Savaş Kılıcı altında birleştirmek.

Thea bir süre bekledi ama yüz ifadesinden bir şey anlaşılmıyordu. "Bunun nesi yanlış?

Wilder yere baktı ve parmaklarındaki dövmelemin izini sürdü. "Hiçbir şey. Bu süreçte teminat haline gelmediğiniz sürece.

"Audra bana asla zarar vermek istemez.

"Belki de değil," diye izin verdi. "Ama zaten yirmi yıldan fazla bekledi..." Boğazını temizledi. "Her halükarda, ister savaşçı yeteneklerinde ister büyüde ustalaş, aradığın şeyi burada bulamayacaksın.

"Nerede o zaman?

"Tüm Savaşkılcıların güçlerini buldukları yer," dedi ona. "Yolda.

"Nereye giden yol? Thea gözlerini kırpıştırarak ona baktı, yüzünde yavaş yavaş bir aydınlanma belirdi. "Delmira'ya gitmek istiyorsun..."

"I yap." Wilder teklif edildi onun el tekrar. "Yap Biz var a Anlaştık mı, Çırak?"

Bir an için Thea'nın güzel yüzünde düşüncelerin uçuşmasını, kararını vermeden önce kendisiyle savaşmasını izledi.

Elini sıkıca kavradı ve bir güç dalgası yükseldi. "Bir anlaşmamız var, Savaş Kılıcı," dedi.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

THEA

Savaş Kılıcı ve çırak birlikte karar verdikten sonra yolculuk hazırlıkları çok kısa sürdü. Ertesi gün Thea, Cal ve Kipp'i Büyük Salon'da ilk yemeğın ortasında buldu.

"Nereye gidiyorsun? Kipp çantasına ve binici çizmelerine dikkat ederek sordu. "Söyleyemem," diye yanıtladı Thea, Cal'ın çay bardağından bir yudum alarak.

Nane, tanrılara Şükürler olsun. "Sadece bir süre kalede olmayacağımı söylemek istedim," dedi onlara, onları neden aradığını açıklayıp aıklamamayı tartarak.

"Ne kadarlığına gidiyorsun? Kipp sordu.

Thea tereddüt etti. O ve Wilder ayrıntıları konuşmamışlardı; sadece anlaşımlar ve sonra da kendi düzenlemelerini yapmaya koyulmuşlardı. "Ne kadar sürerse," dedi sonunda.

Kipp alay etti. "Bu sinir bozucu derecede gizemli.

Thea gülmek zorunda kaldı. "Tüm strateji toplantıları ve sırlarıyla kriptiklerin kralı diyor.

Arkadaşı elini dramatik bir Şekilde göğsüne koydu. 'Thezmarr'ın korunması için çok önemli olduğum konusunda yardım edemem. Ayrıca, bir Şeylerin kralı olmak kulağa hoş geliyor.

Thea onu hafıf itti ve Cal uzun süre acı çeken bir i çekti. "aslı, ne kadar süre için gideceğimizi bilmiyorum.

Thea onlara söyledi.

Kipp bilerek başını salladı. "Yani sen o koca huysuz arkadaşınla yola çıktığında bizi ne kadar zleyeceğini söylemeye mi geldin?

"Onun gibi bir Şey. Thea dudağını ığnedi ve daha iyi dŐnemedenden devam etti. "Aslında senden bir iyilik isteyecektim.

Arkadaşlarından hiçbirisi şaşkınlıklarını gizleyemedi, birbirlerine şaşkın şaşkın bakarken kaşları havaya kalktı.

"Doğru mu duydum? Cal sordu. 'Thezmarr'ın Wraith avcısı yardım mı istiyor? *Bizim* yardımımızı mı?"

'Öyle olduğuna inanıyorum, Callahan. Ben de bu bir şeyler duydum,' diye yanıtladı Kipp.

"Çok komik," diye mırıldandı Thea, pişmanlığı çoktan yarılamıştı.

Ama Cal ve Kipp yemeklerini , yüz ifadeleri birden ciddileşti.

"Neye ihtiyacın var, Thea? Cal sordu.

Thea ellerini sıkmaktan ve simyacılardan oturduğu masaya bakmaktan kendini alıkoymuştu. Bunun yerine odağını arkadaşlarına yöneltti.

"Ben yokken Wren'e göz kulak olabileceğini umuyordum?" diye sordu sessizce.

Kipp'in yüzü aydınlandı. "Siz ikiniz barıştınız mı?"

"Hayır.

"Ama ona göz kulak olmamızı istiyorsun?"

"Evet.

'Anladım,' diye yanıtladı Kipp.

"Yapacağım. Thea'nın kaşları çatıldı.

"Hepsi bu kadar mı?"

"Ne demek istiyorsun? Kelimeler karmakarışık çıktı; Kipp'in ağzı çoktan bir hamur işine sarılmıştı.

'Başka soru yok mu? İkiniz de haftalardır onunla ilgili sorular soruyorsunuz. Cal sadece omuz silkti ve kendine biraz daha çay doldurdu. "O senin kız kardeşin.

Thea ancak o zaman Wren'in Sam ve Ida'yla birlikte oturduğu koridora baktı ve sersemlemiş görünüyordu.

"Öyle.

Thea daha ne olduğunu anlayamadan, sırtında yükü, yanında Wilder'la birlikte kısırağın binmişti. Kısa süre sonra Thezmarr'ı geride bırakmışlardı ve Yas Tutan'ın Yolu arkalarında kaybolup sabahın keskin havası ciğerlerine dolduğunda, omuzlarından bir yük kalktığını hissetti. Sonunda nefes alabiliyordu... Kabul törenini geçtiğinden beri içinde birikip duran o baskı hafıflemişti. Dünyada bir şeylerin yolunda gittiğini hissetti.

Wilder'a baktı ve o da bakışlarını karşıladı, belli belirsiz bir gülümseme sundu, sevdiği gamzesinin bir ipucunu gösterdi, yüz ifadesi midesinin bulanmasına neden oldu. Bu onlar için yeni bir bölgeydi. O da gülümsedi, göğsü dizginlenmiş bir umutla kabardı. Belki de bu işi başarabilirlerdi. Belki de her şey sona erdiğinde, birbirlerine geri dönmenin yolunu bulabilirlerdi.

Önce başını çevirdi, uzanıp aygırının boynunu okşadı, nazik ve takdir dolu bir hareketti bu. Önlerinde çatallanan Wesford Yolu'nda durdular.

Thea gözlerini Savaş Kılıcı'ndan alamayarak, "Bana atının adını hiç söylemedin," diye cüret etti.

Wilder'ın yanakları kızardı ve yüzünü buruşturdu.

"Ne? Thea bastırdı. "Brütüs'ten daha kötü , değil mi?

Wilder bununla alay etti. "Sen söyle..." Aygırı bir kez daha şefkatle okşadı. "Onun adı Biscuit.

Thea gözlerini kırıştırdı. "Bisküvi mi?

Wilder açıkça yüzünü asmamaya çalışıyordu. 'Malik ve Talemir'in şaka anlayışı,' diye itiraf etti. 'Onu sahiplendiğimde piçler oradaydı. İş zavallı yaratığın adını koymaya gelince hemen devreye girdiler. Öylece kaldı.

İçinden bir kahkaha yükseldi. "*Bisküvi. Savaş atının*, tüm orta diyarlardaki en kötü şöhretli savaşçılardan biri olduğun için aldığın hediyenin adı *Bisküvi*. Thea neşeli bir inançsızlıkla başını salladı. "Tanrılar, Malik'i seviyorum.

Yanaklarının uçları hâlâ kızarmıştı ve kendini toparlamadan önce Wilder'ın yüzünde bir şey parladı. "Evet, şey...

Thea aklından neler geçtiğini merak ederek onu izledi. Aralarındaki boşluğa uzanıp onun elini sıkma isteğini bastırmak zorunda kaldı.

'Yola koyulmalıyız,' dedi. 'Bugün kat etmemiz gereken çok yol var.

Thea'nın midesinde yavaşça düğümler oluştu. Konuşmak, onu tanımak, anlamak istiyordu. Ama ilişkilerinin *-arkadaşlıklarının-* bu yeni aşamasında onu zorlamak için çok erken olduğuna karar vererek bu hissi görmezden geldi ve sadece başını salladı. "O zaman yolu göster, Savaş Kılıcı.

Sabah yol alırken etraflarındaki bahar günü ıslıl ıslıldı. Yolun kenarında mevsimin ilk kır çiçekleri açıyor, çevredeki ormanlık alanlarda kuşlar cıvıldıyordu. Burada, orta diyarların kalbinde, doğa, kenarlarındaki toprakları mahveden hastalıktan habersiz görünüyordu.

Thea manzaranın tadını çıkarma fırsatını değerlendirdi. Delmira'ya son kez at sürdüğünde, Thezmarria kuvvetleri orakçılarla harabelerin ortasında savaştığında hava kararmıştı. Arazide keşif yapma, memleketine giden yolun neye benzediğini not etme fırsatı olmamıştı. Gerçi o zamanlar Delmira'nın onun için ne anlama geldiğini bilmiyordu. Geriye dönüp baktığında, o yolculuk sırasında hissettiği dehşet nabzının ötesindeki ayrıntıları zar zor hatırlayabiliyordu.

Kendini tutması gerekiyordu. Bu yolculuğun sonunda onu bekleyen bir ev yoktu - sadece harabeler vardı; karanlık çökmemiş olsaydı bir zamanlar bilebileceği şeylerin bir yankısı.

Wilder onu kuzeydeki dağların arasındaki dar bir geçitten geçirdi ve ışığın yukarıdan nasıl süzüldüğüne, yarığın duvarlarının nasıl parladığına hayret etti. Orta diyarlarda hâlâ görmediği o kadar çok şey vardı ki.

Kader taşı göğüs kafesine çarptı, bu topraklarda var olan her şeyi *asla* göremeyeceğini sürekli hatırlattı.

Thea, önden giden Wilder'a baktı, Naarvian çeliğinden kılıçları sivriltilmiş sırtına bağlanmıştı. Wilder dünyanın pek çok yerini görmüştü ve kendisinin gördüğü parçalar da Wilder'ın ona gösterdiği parçalardı. Bir Savaş Kılıcı olması onlar için ne anlama geliyordu? Öğrendiğine göre, Savaşkılıcıları nadiren takım halinde çalışırdı.

Kendini azarladı. Ne beklemişti ki? Büyük Ayin'den sonra birlikte orta âlemleri gezebileceklerini, kalan kısa zamanlarında bir çift olarak canavarlarla savaşılabileceklerini mi?

Bu düşünceyi bir kenara iterek dikkatini kader taşına ve onun hayatı boyunca yarattığı soruna verdi.

Wilder'a "Büyük Ayin sırasında ölümsüzlük bahşedilen herhangi bir Savaşkılıcı tanıyor musun?" diye sordu. Bu soruyu uzun zamandır sormak istiyordu, bu fikir her zaman aklının bir köşesinde duruyordu. Böylesine iyi korunan bir efsaneyi gündeme getirmek için hiç doğru zaman gibi görünmemişti. Ama kader taşının ona hatırlattığı gibi, her zaman doğru anı beklemeye gücü yetmiyordu.

Wilder eyerinde irkildi. "Ne?

"Beni duydun. Adamın omuzlarının nasıl yükselip alçaldığını fark etti, sanki kendini toparlamak için derin derin nefes alıyormuş gibiydi.

Konuşurken arkasına bakmadı. 'Bana tüm bunları bu yüzden yapmadığını söyle? Bir Savaş Kılıcı olmak istemenin sebebi bu değil mi? Sonsuza dek yaşamak istediğin için mi?

Sözleri, hayal kırıklığı ve küçümsemeyle dolu, keskin bir kesik gibiydi.

Thea kendi kendine ölçülü bir nefes aldı. "İki buçuk yıldan daha uzun yaşamak istiyorum.

Ardından gelen sessizlik eziciydi. Neredeyse onun zihninin kendi zihninin üzerinde döndüğünü duyabiliyordu.

Yine de onun bakışlarıyla buluşmak için dönüp bakmadı. "Eğer tüm bunları yaşamamanın sebebi ölümsüzlükse, o zaman şansın yok demektir.

Thea'nın kalbi sıkıştı. "Bu bir efsane mi?

"Efsane değil, hayır. Ama nadirdir. İnanılmaz

derecede nadir. "Hiç Savaşçı biliyor musun?"

"Hayır.

Onunla bu yeni yolculuğa çıkmak için bir kenara bırakmak için çok mücadele ettiği öfkesi kabardı. "Yalan söylüyorsun. Bir keresinde bana tüm Savaşkılıcıların birbirini tanıdığını söylemiştin.

"Unut gitsin," diye mırıldandı.

"Unutmak mı? Bu sefil taşta kazınmış kaderi bir şekilde yenme şansım olduğunu unutmak mı? Öfke kontrolü ele geçirdiğinde parmak uçlarında güç titreşti.

Wilder aygırını durdurdu. "Üzerinizdeki fırtınanın kokusunu alabiliyorum," dedi sessizce, sonunda eyerinde dönerek yakışıklı yüzünü görebilmesini sağladı. 'Burada üzerimize şimşek ve gök gürültüsü çağırmak hata olur Prenses.

"Bana öyle deme.

"O zaman şımarık bir gibi davranma.

"Söz vermiştin," derken kendini duydu. "Birbirimize karşı dürüst olacağımıza söz vermiştin.

Yüz ifadesi yumuşadı. "Şuna ne dersin... Eğer büyüde ustalaşırsan, sana Ölümsüz Savaş Kılıçları'nı anlatmaktan daha iyisini yaparım.

Thea gözlerinin şiştiğini hissetti. "Yani birini tanıyorsun? Ve hâlâ buralarda mı?" 'Bu bir evet mi?

"Bana rüşvet mi veriyorsun?"

Wilder'ın ağzının kenarında bir gülümseme belirdi. "Bunu bir teşvik olarak düşün."

Thea seçeneklerini ve önceliklerini tarttı ve bir an sonra başını salladı. "Peki."

"olman güzel bir değişiklik," diye yorum yaptı ve önündeki patikaya dönüp atını ilerlemeye teşvik etti.

"Bunun uzun sürmesini bekleme," diye mırıldandı

Thea. "Bunu hayal bile edemezdin, Prenses."

Thea ona küfretti.

"Samimi ol," diye omzunun üzerinden uyardı. 'Yoksa bir Savaş Kılıcı olduğunda Tverrian aygırına "Pancake" ya da daha kötü bir isim vermek için orada olacağım."

Thea buna gülmekten kendini alamadı.

Öğleden sonra geç saatlerde dağları aşmışlar ve açık, tepelik araziye çıkmışlardı. Topraklar güney Harenth'in inişli çıkışlı yeşil yamaçları ve sırtları değil, Delmira'nın daha geniş topraklarını sınırlayan, neredeyse güneş yanığı sararmış düzlüklerdi.

"Yıkılmadan önce onu hiç gördün mü? Thea, çorak uçsuz bucaksızlığa bakarak Wilder'a sordu.

"Hayır," diye cevap verdi. "Düşündüğünüz kadar yaşlı değilim."

"Özür dilerim. O halde, pek de neşeli olmayan tavrınızın yanıltıcı olduğunu bilmeniz gerekir."

Wilder eğlenerek ofladı. "Dürüstlüğün için teşekkürler."

Thea omuz silkti. Bir söz vermiştik. Ben sadece üzerime düşeni yapıyorum. O."

"Çok asilsin."

"Asil değilsem ben bir hiçim."

Savaş Kılıcı inanmayarak başını salladı, sonra dağ eteklerini işaret etti aşağıda. "Gece için orada kamp kuracağız."

Günün son yolculuğuna çıktıklarında Thea tanıdık gelen birkaç çiçek gördü ama ne olduklarını çıkaramadı. Wren'le birlikte çiçek kolyeler ördüklerine dair gerçeküstü, bulanık bir anısı vardı ama... Thea Thezmarr'da hiç çiçek örmemişti, yani Wren de

ince motor becerileri gerektiren bir görev için gençti. Kaşlarını çatan Thea, Wilder'la yaptığı son yolculukta da aynı tuhaf duyguyu yaşadığını hatırladı. O zaman onun için çiçeklerden bir kolye örmüştü. Ama ondan önce ne zaman böyle bir şey yapmıştı?

Kısa bir an için, annesi Kraliçe Brigh'i merak etmesine izin verdi. Onunla birlikte miydi? Zalim olarak tanımlanan birinin böylesine ilginç bir görevi yerine getirdiğini hayal etmek zordu.

Zihninde iki kelime yankılanırken Thea'nın omurgasından aşağı buz gibi bir ürperti yayıldı...

Beni hatırla.

Kader taşını eline sıkıştırırken kahinin ona söylediği sözler.

Thea, Wilder'ın endişeli bakışlarıyla karşılaşana kadar yüksek sesle bir hüsrana laneti mırıldandığını fark etmemişti.

"İyi misin?" diye sordu nazikçe.

Thea onu rahatlatmak için ağzını açtı ama adam kaşlarını kaldırdı. "Yalan yok, unuttun mu?"

Aralarında tam bir dürüstlük olmasında ısrar ettiği için eski benliğine lanet okudu. Ölçülü bir nefes alarak içini çekti. "Yine geçmişe takılıyorum," dedi ona.

Wilder başıyla onayladı. "Eğer bu konuda konuşmak istersen... ben buradayım. Thea'nın göğsünde bir sıcaklık belirdi. "Teşekkür ederim.

"Bir keresinde bana da aynısını teklif etmiştin.

"Uzun zaman önceymiş gibi geliyor," diye itiraf etti Thea, birlikte çıktıkları ilk yolculuktan anlar gözünün önünden geçerken: uyandığında onu kucağına almış, ereksiyonu kıkına saplanmıştı. Ona nasıl avlanacağını öğretmesi, güçlü gövdesinin onu sarması. Kamp ateşinin karşısında hikayeler paylaşmak...

"Bir ömür önce," diye uzaktan onayladı Wilder, sanki o da bir anılar nehrinde sürükleniyormuş gibi.

Onlar devam ederken, Thea'nın aklını kurcalayan başka bir şey daha vardı ve bunun dikkatini Wilder'ın düşüncelerinden uzaklaştırmasına izin verdi: Seb ve Vernich ve kulak misafiri olduğu konuşma. Diyarın üzerine çöken karanlığı, etraflarındaki lanetli toprakları düşündükçe göğsünde bir şüphe belirdi. Arkadaşlarının pekâlâ haklı olabileceğini biliyordu - Kan Mektubu ve çırağının zalim piçler olması, kötü oldukları anlamına gelmiyordu... Ama öyle olsa bile, bir şeylerin doğru olmadığını biliyordu. Çünkü

Wilder'la birlikte kamp alanına doğru ilerlerken elinde olmadan konuyu tekrar gündeme getirdi.

"Düşmüş bir Savaş Kılıcı nasıl avlanır?" dedi, onun yanında adımlarını hızlandırarak.

"Neden soruyorsun?"

"Çal bildiğini söyledi.

"Arkadaşının koca bir ağzı var.

"Eee?"

"Yine Vernich'le mi ilgili? Wilder uyardı. 'O sadece bir pislik, gerçekten korkunç bir pislik, ama o düşmüş bir Savaş Kılıcı değil.

Kulak misafiri olduğu şeyi anlatma zahmetine girmeden, "Beni şımartın," diye cevap verdi. Bir önemi yokmuş gibi görünüyordu.

Wilder içini çekti. 'Düşmüş bir Savaş Kılıcı içten içe bozulur. Furies tarafından kendilerine bahşedilen güçlerle başa çıkamazlar. Bu... delilikle kıyaslanabilir sanırım. Bu yozlaşma onları tüm orta diyarlara götürür.

"Nerede? Neden?"

'Perdenin en zayıf olduğu noktalara. Böylece diğer taraftaki karanlığa ulaşabilirler.

"En zayıf olduğu yer neresi? Thea bastırdı.

Delmira'nın kuzeyi. Naarva'nın güneyi. Her şeyin doğusunda. Gerçi son zamanlarda olanlarla birlikte, giderek daha fazla gözyaşı var. Heybemde onlarla işaretlenmiş bir harita var.

"Onu görmek istiyorum.

'Ben de sıcak taş masajı ve bir şişe Valian şarabı istiyorum,' diye espri yaptı Wilder. 'Ne yazık ki, her zaman istediğimizi elde edemiyoruz.

Thea sırtıttı ve Wilder'ı buhar şeritleri arasında çırılçıplak, kendisini de onun ağrıyan kaslarıyla ilgilenirken hayal etmemeye çalıştı. "Eminim zavallı bir kalkan taşıyıcısı sana memnuniyetle yardım edecektir.

Wilder kesin bir ifadeyle, 'Çok komik,' dedi.

Thea tekrar denedi. "Daha önce düşmüş bir Savaş Kılıcı'nın peşine düştün demek?"

Wilder burun kemiğini sıktı. "Bir kez. "Ve o

Talemir değil miydi?"

"Sana öyle olmadığını söyledim. Tal öyle biri değildi." "O zaman ne-

"Savaş sözcükleri istedikleri zaman nasıl görünmez ve gizli kalacaklarını bilirler.

'Ama onları buldunuz - adalete ettiniz. Değil mi?'

Keskin, sabırsız bir nefes aldı. "Çünkü ben bir Savaş Kılıcı gibi düşünüyorum. "O zaman öğret bana. Bana bir Savaş Kılıcı gibi düşünmeyi öğretin. Kadın bir

Bahsettiği haritayı bulmayı aklıma not ettim.

Wilder'ın işaret ettiği yere vardıklarında durdu ve eyerinin üzerinde ona döndü. "Ne yaptığımı sanıyorsun?

Thea güldü. "Bunu göreceğiz.

Wilder zahmetsizce atından indi ve yayını aldı. Ona doğru tuttu. 'O halde avlanma görevin var. Bakalım sana yeterince iyi öğretebildim mi, Çırak?

Thea elinde ölü bir sülünle döndüğünde neredeyse onu yere düşürüyordu. Çünkü Wilder küçük derenin kenarında sırtı ona dönük, çırılçıplak duruyordu.

Thea'nın ağzı kurudu.

Tanrım, muhteşemdi. Güneşin öptüğü kaslarının her santimi sergileniyor, onun gelişinden habersiz kendini yıkarken güçlü vücudunun düzlemlerinden aşağı su süzülüyordu.

Anlaşma olsun ya da olmasın, onu gördüğünde Thea'nın içinden tahrik edici bir his geçti. Harenth'e giderken benzer bir durumda onun çıplak tenine ilk kez baktığı anı hatırladı. O zaman da nefesi kesilmiş, ağzı açık kalmıştı ama şimdi... şimdi o bedenin nasıl bir his olduğunu, ona neler yapabileceğini biliyordu -

Yaklaşırken botunun altından bir sopa kırıldı.

Ama Wilder atlamadı. Onun orada olduğunu biliyordu. "Burada tehlikeli bir zemindeyiz, Çırak," dedi, sesi alçaktı.

Sesin derin yankısı karnının derinliklerinde titreşti ve kalçalarını birbirine kenetledi.

"Daha önce görmediğim bir şey değil," diye . "Ayrıca, terbiyen nerede?

Ona döndü, ellerini sikinin önünde tutuyor ama geri kalanını çıplak, ıslak ve güneş ışığının son altın ışınlarında parıldar halde bırakıyordu. "Görünüşe göre yok," dedi, açık ağzını ve göğsünün kasılma şeklini alırken gözleri eğlenceyle parlıyordu. "Dürüst olmak gerekirse, daha uzun olacağını düşünmüştüm.

Thea dudaklarını yaladı, bacaklarının arasındaki bitmek bilmeyen arzu titreşimini görmezden gelmeye çalıştı. "Ben mükemmel bir nişancıyım.

"Demek sana iyi
öğretmişim. "Görünüşe
göre öyle.

Thea topuklarının üzerinde döndü ve aptalca bir şey yapmadan önce oradan ayrıldı.

Daha sonra, gece çöktüğünde ve sülün ateşin üzerinde kızarıırken, Wilder'ın gözü alevlerin üzerinde ona takıldı. Aralarındaki enerji hâlâ yüklüydü, hâlâ çözülmemiş istekler ve söylenmemiş sözlerle doluydu.

"Yorgun musun?" diye
sordu hafifçe. "Asla,"
dedi ona.

'O zaman kılıcınla ayağa kalk. Senin için bir egzersizim var. Cebinden küçük bir şişe çıkardı.

"O da ne?

Adamın ağzını hafifçe yukarı doğru çekişini ya da cam kabın tıpasını açıp garip bir tel asayı dudaklarına götürürken yarım gülümsemenin ortaya çıkardığı gamzeyi kaçırmadı.

Üfledi.

Aralarında bir düzine ya da daha fazla baloncuk dans ediyordu.

Thea kaşlarını çatarak işaret parmağıyla birkaç tane patlattı. 'Nedir bunlar ne için?' 'Eğitim,' dedi.

'Thea hemen anladı. Hevesle kılıcını kınından çıkardı ve

Güldü. Aslında *ona güldü*. 'Nasıl olduğuna şaşıracaksın

-

Zor bir iş," dedi ona, kaşlarını ona çevirdiğinde daha da eğlenmiş görünüyordu. "Ama bu kadar basit bir alıştırma olmasına rağmen, hassasiyetinizi önemli ölçüde artırabilir.

Thea çoktan ayak parmaklarının ucunda hareket etmeye başlamış, kılıcını kamp alanlarının etrafında uçuşan parlak kürelere doğru savuruyordu.

"Bunu sen mi yaptın?" diye sordu. "Antrenman yaparken mi?

"Birçok kez. Talemir bunu sonsuz derecede eğlenceli bulurdu. Şimdi nedenini anlıyorum. Thea kaslarını gevşetmek için omuzlarını yuvarladı ve tekrar denedi

Wilder şişeden daha fazla baloncuk üfledi. 'Dikkatinizi dağıtacak veya odağınızı kaybetmenize neden olacak ayrıntıları engelleme yeteneğinizi geliştirmenize yardımcı olur' diye ekledi

Düşünceli bir şekilde, hareket ederken ona eleştirel bir gözle bakıyordu. "Hamlelerinin daha kontrollü olması gerekiyor. Daha kontrollü olursan daha çabuk toparlanır ve daha çabuk saldırabilirsin."

Thea dinledi, bilgileri zihninin derinliklerinde depoladı. Sunduğu her bilgeliğin kırıntısını alacak ve onlara saygıyla yaklaşacaktı. Çünkü her parçanın, orta diyarların Savaş Kılıcı olma planında oynayacağı bir rolü vardı. Nihayet Wilder tam olarak söz verdiği şeyi yapıyordu.

Onu eğitiyordu.

Saatler sonra Wilder çabalarının durdurulmasını emretti. Thea itiraz etmek, devam edebileceğini söylemek istedi ama Wilder onu bir bakışıyla susturdu. Bakışları onunkilerle buluştuğunda yorgunluk iliklerine kadar işlemişti. Adam onu kendisinden daha iyi tanıyor gibiydi ve bu düşüncenin onu eskisi kadar rahatsız etmediğini fark etti.

Adam atları kontrol etmeye gittiğinde tüm vücudu sarktı ve onu yalnız başına geceye hazırlanmak zorunda bıraktı. Sonunda yatağının üzerine yığıldı ve neredeyse anında derin bir uykuya daldı.

Tanıdık bir yüze baktı. Anya.

Kız bu sefer daha büyüktü, belki de on altı yaşlarındaydı. Tuval çadırda bir aynanın önünde duruyor, saçlarını parmaklarıyla ayırıyor, kafa derisinin kanlı bir kısmı görünüyordu.

Birisi kafasındaki bakır buklelerden bir parça koparmıştı.

Anya yansımasına kaşlarını çatı ve kemerinden bir hançer çıkarmadan önce sağ gözünün üzerindeki bandı düzeltti. Saçlarından bir tutam aldı ve testereyle kesti, asi saç telleri yere döküldü.

Thea garip kızın saçlarını kesişini izledi, düzensiz uzunluklar çene çizgisinin yanında sallanıyordu. Anya tüm süreçten uzak görünüyordu, tek gözlü bakışları bir amaç ve kararlılıkla parlıyordu.

İşini bitirdiğinde, bakır bukleler botlarının etrafına ama umursamadan üzerlerinden geçti ve kalan gevşek telleri fırçaladı.

Omuzlarından soğuk bir verimlilikle.

Çadırın dışına çıktı - ve Thea dehşet içinde nefesini tuttu.

Çünkü brandaların ötesinde, çürümeye yüz tutmuş bir tarlanın ortasında geçici bir kamp vardı.

Ve çığlıklar havayı deldi.

Thea neredeyse öğürüyordu. Çadır sıralarının uzak tarafında, birkaç yaratık kalın iplerle birbirine bağlanmıştı. Kanatlar ve pençelerle şekli bozulmuş insan bedenleri, çığlıklarıyla birlikte karanlığa gömülüyordu.

Anya, bu kadar genç ve bu durumda olan biri için gerçeküstü sayılabilecek bir otorite havasıyla onlara doğru ilerledi. Önünde işkence gören bir düzine insan vardı ama yine de ifadesi soğuk ve vurdumduymazdı.

İri gözler ve merhamet için yalvaran çığlıklar onu harekete geçirmedi. Görünüşe göre hiçbir şey etkilememiş.

Thea'nın kalbi göğsüne çarpıyordu ama başka tarafa bakamıyordu.

Birinin onların acılarına tanık olması, onları görmesi gerekiyordu.

Yüzü olmayan adamlar Anya'nın etrafını sardı ama Anya acı çekerek bakmaya devam etti.

Birisi 'Biz -' diye başladı.

Ama kız elini kaldırdı. "Hayır. Hissetmeleri gerek. Ve çığlıklar devam etti.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

WILDER

Wilder terden sırlıslam olmuş bir halde irkilerek uyandığında ateşin hâlâ çıtırdadığını ve Thea'nın yatağının üzerinde çırpındığını, kıvranan bedeninde belli belirsiz şimşekler çıktığını gördü.

Onun ıstırabını görünce paniğe kapıldı. Tanrım, onu bırakamazdı. Bu sefer olmazdı.

Bir saniye içinde onun yanındaydı. "Thea," dedi nazikçe. "Thea, .

Sadece daha da kasıldı, battaniyeyi geriye doğru tekmeledi, bacaklarından aşağıya doğru sihir cıvataları iniyordu.

Sıkıntısını dizginlemeye çalışan Wilder bu kez daha yüksek sesle konuştu. "Thea?

Üzerindeki tişört terden sırlıslam olmuştu. Saçları örgüsünden kurtulmuş ve boynuna yapışmıştı. Dudaklarında yumuşak bir acı çılgılığıyla dönmeye devam etti.

Wilder düşünmedi. Uzandı, sıcak elleri kızın buz gibi soğuk, nemli tenine kapandı. 'Thea, benim. Uyanmalısın, uyanmalısın -' Parmakları dışarı fırladı ve şaşırtıcı bir güçle Wilder'ın kolunu kavradı.

Birdenbire gökyüzü devrildi ve Wilder sırt üstü düştü.

Nasıl?

Thea onun üzerine atladı, boğazının yumuşak derisine bir bıçak bastırırken gözleri şiddetle dolup taşıyordu, dudağı bir hırıltıyla kıvrılmıştı. Nefes nefese kalmıştı, saçları yüzüne dağılmıştı ve ona bakarken gözlerinde hiçbir tanıma yoktu.

Bir an için onu silahsızlandırmayı düşündü ama bıçak derinin ilk katmanını kırdığında, bunu gerçekten yapıp yapamayacağını merak etti. Ona dokunduğunda şimşeği canını yakmamıştı ama yoğun bir şimşeğin hedefi olmak tamamen başka bir şeydi. Akımı hissedebiliyordu

Derisinin altında, daha yıkıcı bir şeye dönüşmekle tehdit ediyordu. Furies'in verdiği gücün bile karşı koyamayacağı bir şey.

"Thea," diye mırıldandı usulca, onun için hissettiği her şeyin adını diline dolamasına izin vererek, sesindeki bu notaları duymasını umdu.

Çırağı göz kırptı. Bir kere, iki kere.

"Thea..."

Bir nefes verdi ve farkına vardı. "Wilder..." Onun üzerinden atladı ve boğazından aşağıya doğru indiğini hissettiği ince kan çizgisini görünce dehşet içinde geri çekildi.

"Her şey yolunda," dedi ona. "Ben iyiyim. Bana zarar vermedin.

"Ben..." diye soluk soluğa kaldı, tüm vücudu titriyordu. "Öyle demek istemedim -

Wilder ona doğru gitti ve tereddüt etmeden kollarını ona doladı. "Güvendesin.

Ama ona baktığında gözleri hâlâ dehşetle doluydu. "Ben güvendeyim," diye ona güvence verdi.

Yatağının üzerinde küçük ve savunmasız görünüyordu, göğsü hâlâ hızla inip kalkıyordu. Tanrım, onu böyle görmek onu öldürüyordu. Onun ıstırabının kaynağının kendisi olmasından nefret ediyordu.

Yavaşça onu geri itti ve battaniyeyi üzerine çekti, bakışlarını geceliğinin ince kumaşından kaçırdı. "Şimdi dinlen.

Thea'nın nefes alış verişinin düzene girmesi uzun zaman aldı ve bu sırada Wilder onun yanında oturuyor, başparmağıyla elinin arkasını güven verici daireler çizerek okşuyordu.

Arkadaştlar. Onlar *arkadaştı*. Ve arkadaşlar birbirleri için oradaydı. Arkadaşlar birbirini teselli ederdi. Ama göğsündeki gürültülü atış ve onun kokusunu içine çekme dürtüsü ona ihanet etti.

Umurunda değildi. Titreyen bedenini kendi bedenine yaklaştırdı ve sıcaklığının onu sakinleştireceğini umdu. *Arkadaşlıklarının* sonuçlarıyla sabah ilgilenecekti ama şimdilik - şimdilik sadece onun yanında olmak istiyordu.

Ve böylece Wilder çırağını gece boyunca tuttu.

Wilder şafağın sulu ışıkları ve ovadaki alçak sisle uyandığında Thea yanında değildi. Yine de çok uzağa gitmemişti.

Orada, birkaç metre ötede, sabah talimlerini yapıyordu, onun belirlediği talimleri.

Wilder'ın daha önce bir Gardiyan'da hiç görmediği incelikli bir hassasiyetle her egzersizde ilerlerken kaşları konsantrasyonla birbirine kenetlenmiş, gözleri kararlılıkla parlıyordu. Hiç ürkmedi, hiç tereddüt etmedi, hiç pes etmedi ve Wilder bu yüzden göğsündeki gurur kabarmasına engel olamadı. Ama gözlerindeki perili bakışı ve altındaki gölgeleri de fark etmişti. Dün gece onu uykusundan sürükleyen dehşet her neyse, şimdi hâlâ onunla birlikteydi. Wilder ona yardım etmek için yapabileceği bir şey olmasını diledi.

Neyse ki vardı.

O sabah onunla antrenman yaptı, formunu düzeltti, vücudunun daha savunmasız kısımlarını onu hazırlıksız yakalayabilecek darbelerden korumanın en iyi yolunu gösterdi. Thea bir kez olsun soru sormadı, çalışırken onu kızdırmaya çalışmadı. Sadece dinledi ve söylediklerini uyguladı.

Sinir bozucuydu.

Kahvaltıda da sessizdi, yulaf lapasını yemeden kâsesinde itip kakıyordu. Dikkati dağılmış bir halde, toparlanmak istercesine ayağa kalktı.

Hiç şansı yok. Wilder'ın buna hiç niyeti yoktu. 'Thezmarr'a ilk döndüğümde söylediklerimde ciddiydim,' dedi.

Thea onu orada bulduğuna şaşırmış gibi başını kaldırıp baktı.

"Ne?" "Kendine iyi bakman gerektiğini. Kendinizi sağlıklı tutmak için. "Ben -

"Yeterince yemiyorsun. Wilder közün üzerindeki tencereye uzandı ve yerde bıraktığı kâseye bir kaşık yulaf lapası daha koydu. "Bunu yiyene kadar gitmiyoruz.

"Ciddi olamazsın. "Oh, ben çok ciddiyim.

Thea bir ona baktı. "Dayanılmazsın.

Wilder onun bakışlarına karşılık vererek yüz ifadesini sertleştirdi. 'Bu küçüğü. Yemeğini ye. Bütün gün burada kalmak istemiyorum.

Thea oflayıp puflayarak yerine tekrar yemeye başladığında rahat bir nefes aldı.

Günler geçtikçe Wilder, yanında at süren kadının bir zamanlar onunla birlikte Harenth'e gidip gelen, ona gizlice bakıp hareketlerini inceleyen aynı kalkan taşıyıcısı olmadığını fark etti. Tanrım, o zamanlar sorduğu sorularla ve hevesiyle Wilder'ın sabrını sonuna kadar sınamıştı.

Yine de onu yıpratmıştı ve sonunda zırhında zayıf bir nokta bulmuştu. Onu görmüştü - *gerçek* onu.

Ve gördüğü şey onu korkutmamıştı. Bunun yerine, Thea ona bir hediye vermişti... Kendini onunla paylaşmıştı. Onun teninde ve kalbinde kendine bir yer bulmuştu ve yeminlere rağmen orada kalmaya devam etmişti.

Şimdi yanındaki Thea farklıydı, daha önce onunla olmadığı kadar mesafeliydi. Dışlanmış olmak canını yakıyordu. Rüyalarında onu bulan şeyle hâlâ mücadele ettiğine şüphe yoktu ama güneş yükselip Delmira'ya doğru yol aldıklarında Wilder sessizliğe daha fazla dayanamadı.

"Ne yapabilirim?" diye sordu ona usulca. "Seni rahatsız eden kâbus hakkında konuşmak ister misin?"

Thea'nın bakışları onunkilere kaydı, üzüntü orada kaldı. "Beni rahatsız eden kabus değil.

"Ne o zaman?"

Titreyerek aldığı nefesi, gözyaşlarına ne kadar yakın olduğunu bilmediğini söylüyordu. Onu daha önce hiç ağlarken görmemişti... Birlikte yaşadıkları onca şeyden sonra bu nasıl mümkün olabilirdi?

"Sana zarar verebilirdim..." diye mırıldandı. "Tıpkı Audra'nın dediği gibi. Büyüm kontrolüm dışındaydı. Seni alt ettim. Sana bir hançer saplamıştım -"

"Bana zarar vermedin.

Boynundaki bıçak çizğine sivri bir bakış attı. "Öyle değil mi?"

Wilder onun gözlerindeki kırılganlığa dayanamadı, böyle bir acıya neden olan kişi olma düşüncesine katlanamadı. Aklına gelen tek şeyi yaptı. Ona göz kırptı ve bir eliyle küçük kesiğe dokunurken güldü. "Bu mu? Bu resmen ön sevişme.

Thea yavaşça ona göz kırptı. "Sen hastasın.

Tembel bir gülümseme sundu. "Keşke bilseydin.

Thea inanmayarak başını salladı ama bakışlarının ardındaki gölgelerin biraz geri çekildiğine ve ağzının kenarında bir gülümseme belirdiğine yemin edebilirdi. Thea'nın canavarlarını kovabilecek güce sahip olduğunu bilmek onu sevindirdi. Onu gülümsetecek kişi oydu. Sonra düşünceleri tersine döndü. Tanrım, o ağız... Onun o ağızla kötü şeyler yapmasını istiyordu.

Arkadaşlar, hatırlattı kendine.

"Yol, bir Savaş Kılıcı için kaleden çok daha iyi bir eğitim alanıdır," dediğini duydu.

Thea konuşmadı ama onun bu sözler karşısında ilgiyle gerildiğini gördü.

"Çıraklık dönemimin çoğunu Talemir'le seyahat ederek geçirdim," diye söze girdi, onun akıl hocası hakkındaki merakının neredeyse bastırılamaz olduğunu biliyordu. "Bildiğim her şeyi bana o öğretti. Neredeyse her şeyi.

Şimdi de saçmalıyordu - neden?

Bakışları onunkilere kaydı. "Ve bana bildiğin her şeyi öğretecek misin? Gözlerinde bir meydan okuma parıltısı vardı.

Bir nefes verdi. *İşte , Prenses*. "Evet.

"O halde Savaş Kılıcı, eğer hayat boyu alacağın dersleri benim önümüzdeki iki buçuk yılıma sığdıracaksak, şimdi başlasan iyi olur.

Kadının sözleri midesine inen derin bir kesik gibiydi ve içten içe boynundaki o lanet kader taşına ve onu ona veren kahin sürtüğüne lanet okudu.

Ama Thea'nın onun bocaladığını görmesine izin vermedi, o acıyı görmesine izin vermedi. "Umarım bir kez olsun dinlersin *Çırak*," dedi.

Sabah önlerinde çiçek açarken dinlenmek için durmadılar. Bunun yerine Wilder, kendi çıraklığının ilk yıllarında hem Talemir'den hem de Malik'ten öğrendiği bir dizi derse başladı. Thea'ya ok ve yayla nasıl avlanılacağını zaten öğretmişti ama ovalar ve sırtlar boyunca at sürerlerken, farklı silahlarla çeşitli arazilerde nasıl avlanılacağı ve iz sürüleceği konusuna geçmeden önce yine de temel bilgilerin üzerinden geçti. Aynı kurallar canavar avı için de uygulanabilirdi.

Derslerinin en ince noktalarına doğru ilerlerken aptal gibi sırtıtmamak için kendini zor tuttu. Çünkü Thea hakkında bildiği her şeyin ötesinde - güzelliği, sivri dili, kararlılığı - o

Onun arkadaşlığından çok hoşlanıyordu. Onu güldürüyor, karanlıkta tek başına wraith kalpleri oymak yerine dünyaya katılma isteği uyandırıyor. Aralarındaki sessizlik bile kolay ve rahattı; birbirlerinin arkadaşlığı fazlasıyla yeterliydi ve kelimelere her zaman ihtiyaç duyulmuyordu.

Öğle güneşi tepede ve sıcak olduğunda, atları dinlenirken dersleri uygulamak için sürüşlerini . Wilder, Thea'ya bir yaban domuzunun nasıl temizleneceğini, bağırsaklarının nasıl çıkarılacağını, derisinin nasıl yüzüleceğini, tabaklanacağını ve daha sonra kullanılmak üzere nasıl iyileştirileceğini gösterirken, aralarında hiçbir bakış ya da dokunuş olmamasına dikkat etti. Ellerindeki kanlı göreve rağmen kendilerini gülerken buldular; Thea, arkadaşı Kipp'in Gülen Tilki'yi ziyaretleri sırasında ne kadar çok domuz kızartması yediğini hatırladı.

Wilder bir an için, bir gün onu oraya götürebileceğini, birlikte şarap içip bilardo oynayarak gülebileceklerini düşündü.

Bu düşüncüyü kafasından silkeledi ve dikkatini ilgilenmesi gereken avına verdi. Normalde Wilder yolda bu kadar doyurucu yemekler yemekle bu kadar ilgilenmezdi; erzakla idare ederdi ama Thea'nın önündeki her şey için olabildiğince beslenmesini ve güçlü olmasını sağlamaya kararlıydı.

Onun yanında, Thea sanki kavrulmuş gibi bilgileri içti. Adamın öğretisi, kızın sessiz ve düşünceli sorularıyla noktalanıyordu. Canavarlardan ve politikadan, tarihten ve memleketten konuşuyorlardı; kelimeler aralarında kolayca akıyordu, sanki bunu başından beri bu şekilde yapıyorlarmış gibi.

Wilder bildiklerini onunla paylaşıyordu ama Furies, onu özlemiş miydi? Şimdi aralarında yeni bir tür yakınlık oluşuyordu ve bu ona, inisiyasyon testinden önceki aylarda onun için neye dönüştüğünü gösteriyordu. İçindeki her içgüdü ona ulaşmasını, her şeyi ortaya dökmesini söylüyordu.

Thea sanki düşüncelerini sezmiş gibi ona baktı. "Bana Thezmarr'dan önce nereli olduğunu hiç söylemedin.

Wilder tereddüt etti. Memleketinden bahsetmeyeli uzun zaman olmuştu. "Tver ve Aveum arasında küçük bir sahil kasabası. Buradan çok uzakta. Adı Kilgrave. Kasabanın adını anarken dudaklarında tuzlu havanın tadını hissediyordu.

" bir yer?"

"Soğuk.

Tek bir kaşını kaldırdı ve bekledi.

Wilder gülmemek için kendini zor tuttu. Kızın onu zorlaması, onun huysuzluklarına katlanmaması hoşuna gitmişti. "Ne *var*? Hava soğuk. Aveum'dan gelen buz rzg rları kışın dağlardan aşağı iner. Donmuş göle bu kadar yakinken yazları bile soğuktur. Ama manzara... Manzara başka hiçbir şeye benzemez.

"Oraya en son ne zaman gittin?"

"Uzun zaman önce," diye cevap verdi, atları bir kez daha hazırlamakla meşgul olmak için ayağa kalktı. Kendisi hakkında konuşmaya alışık değildi - kimsenin *sormasına* alışık değildi.

Thea bunun onun için çok fazla olduğunu anlamış görünüyordu ve taktik değıştirdi. "Thezmarr'daki şahinin kime ait olduğunu söyleyecek misin?"

Wilder'ın bakışları onunkilere kaydı. 'Naarva'daki bir kaynaktan geldi. Bir arkadaş, sanırım.

"Sizde de olduğunu fark etmemiştim - benim dışımda. "ok komik.

Thea omuz silkti ve daha fazla açıklama bekledi.

Wilder bir i çekti.

'Bana ya gereğı söyle ya da hiçbirini' dedi. "Peki ya hiçbirini söylemezsem?"

"O zaman sana piç derim ve bu bitiririm. Wilder gülümsemesini tutmak zorunda kaldı. "Yeterince adil. "Yani?"

"Yani... Şahin'in adı Terrence.

Thea gözlerini kırptırdı. Terrence mı? Ne tür bir isim -'

"Hiç sorma. Dizginleri tutuşunu düzeltti ve güneşin konumunu kontrol etti. 'Bazı kaynaklarım arasında bir tür gayri resmi elçi haline geldi. Bana sık sık Naarva'daki Dratos adlı bir korucudan haber getirir. Güneydeki Peçe'den gelen raporlar, kaç canavarın getiğı...'

"Nasıl?"

"Nasıl?" Wilder kaşlarını kaldırdı. 'Sana altı yıl önce düştüğünde orada olduğumu söylemiştim. Ve son çatışmada da yine oradaydım. Krallığın dört bir yanına dağılmış birkaç kurtulan var.

"Ama gölgelerle kaplı olduğunu sanıyordum... Orada hala insanların yaşadığını mı söylüyorsunuz?"

"ok az. Ve daha da azının bilgisi dahilinde. Son kısmı bir uyarı notuyla ekledi.

"Önemsediğin insanlar," diye tahmin etti Thea. "Sadece insanlar.

Çırağı ona bundan daha iyisini bildiğini söylercesine bir bakış attı. Sonra kuzeye, görüş alanlarının ötesinde Delmira'nın beklediği yere baktı. "Naarva'nın kaybolduğunu sanıyordum.

"Öyleydi.

"Ve yine de insanlar kalıyor... Delmira'da kimsenin kaldığını düşünüyor musun?" "Delmira'yı gördün. Harabeden başka bir şey değil. Wilder omuz silkti. 'I

"Sanırım emin değilim.

"Sanırım yakında öğreneceğiz," dedi ve yemeğe uzandı. "Arkadaşın Dratos ne dedi?

Wilder *arkadaş* kelimesini duyunca neredeyse irkiliyordu. Aslında Naarva'da geçirdiği süre boyunca Dratos'u o kadar da iyi tanımamıştı. Sadece takip eden yıllarda iletişim halinde kalmışlardı. Başlangıçta Wilder bunun sebebinin, korucunun Wilder'ın yıkılan krallıkla ilgili hiçbir sırrı ifşa etmemesini, orada gelişen planlardan kimseye bahsetmemesini sağlamakla görevlendirilmiş olması olduğundan şüphelenmişti. Ancak zamanla, mektupları ve raporları aracılığıyla bir tür akrabalık gelişmişti. Dratos, Wilder'ın tanıdığı, her zaman kendisinden ödün vermeyen birkaç kişiden biriydi. İstemeden de olsa buna hayranlık duyuyordu.

Kendini hatırlayarak Thea'ya cevap verdi. 'Sadece güneyde işlerin kötüye gittiğini. Son zamanlarda bazı insanların kaybetmiş. Bana daha fazla canavar beklememi söyledi - wraithler, orakçılar ve kayalıklarda gördüğümüz asma yanıklığı gibi.

"Harika.

"Bir Savaş Kılıcı'nın hayatına hoş geldiniz.

Uyarı sözleri niyet ettiğinin tam tersi bir etki yaratmıştı. Aslında bu, uzun zamandır Thea'dan gördüğü en içten gülümsemeydi.

Wilder'ın rahatlaması uzun sürmedi. Atları dinlendirmek için durdukları küçük su birikintisinin kenarında dondu kaldı, tüm vücudu aniden gerildi.

"Ne oldu? Thea elini kılıcının kabzasına koyarak sordu.

Wilder çoktan sazlıkların arasında ilerlemeye başlamış, yüzeyde yüzen bir uzvu kavırıyordu.

Cesedi karaya sürükleyip nazikçe yere bıraktıktan sonra geri çekilirken göğsü gerildi. Bu kişi öleli çok olmamıştı.

Thea bir anda onun yanındaydı, dudaklarında bir soluk vardı. "Bu..."

Wilder genç adama baktı. Sırtından koyu renkli, zarımsı kanatlar çıkmış, pençeleri parmaklarına değiyordu. "Bir başka yarı Wraith," diye bitirdi Thea, başını sallayarak.

Yaratığın başının yanına çömeldi, gözleri Wilder'ın daha önce fark ettiği şeyleri taradı - kalan insan derisi boyunca siyah damar benzeri ağlar; göğsünde dönüştürüldüğü zamandan kalma yara izleri. Wilder bunu daha önce de görmüştü. Bunun geldiği ya da nereye bağlı olduğu belli değildi... Birkaç belirgin Wraith özelliği olmasaydı, sıradan bir adam, belki de Wilder'ın yaşlarında biri olabilirdi. Bu düşünce ona pek iyi gelmedi.

"Bu canavarlar ne kadar yaygın? Thea sordu, bakışları şimdi yarı-wraith'in kanatlarına odaklanmıştı, gevşek ve garip açılarla çökmüş kanatlara.

Wilder bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Söylemesi zor. Ama ikisini farklı bölgelerde tek başına bulmak tuhaf.

"Bu kesinlikle bir tesadüf gibi gelmiyor.

Thea'nın parmak ucuyla yaratığın kanadının kemiğe benzeyen çerçevesini çizmesini izledi, yüzünü karanlık bir ifade kaplamıştı. Ona onlardan bahsedemezdi, henüz değil. Yarı hortlaklar konusunda yanılıyorsa, bu onu doğrudan tehlikeye atacaktı ve eğer haklıysa... Kahretsin - eğer haklıysa, bunun onun için, orta âlemler için ne anlama gelebileceğini bilmiyordu.

Ama چراğı ilk kez açıklama ya da cevap için ona bakmıyordu. Yarı-wraith'e ve kanatlarına iyice odaklanmış görünüyordu.

"Ne oldu?" diye sordu ona.

Gözlerini yaratıktan ayırmadı. "Gördüm..." "Neyi gördün?"

"Daha önce de böyle bir şey olmuştu," dedi yavaşça, hâlâ başını kaldırıp bakmıyordu Onu.

"Evet," diye cevap verdi, içinde kıvranıyordu. 'Kayalıkların tepesinde asma yanıklığı.'

Ama Thea başını salladı. Hayır. Rüyalarımda, Wilder. Dün geceki...'

Kalbi şiddetle çarpan Wilder onun yanına çömeldi ve çenesini kavrayarak yüzünü yaratıktan uzaklaştırıp bakışlarıyla buluşturdu. 'Gördün

tam olarak bu yarı-wraith? Bir önsezi gibi mi?"

"Hayır," diye fısıldadı Thea, elleri iki yanında titriyordu. "Bu değil. Bir kadın... Bunun gibi mahkûmları denetliyordu. Yarı hortlaklar, sizin deyiminizle. Onlara işkence ediliyordu. Titreyen bir nefes verdi. "Sence... Sence bu bir tür imgelem mi? Sence bana gelecek mi gösterildi?"

"Bilmiyorum..." dedi Wilder yavaşça.

"Belki de deliriyordumdur.

Ona uzanmak çok doğaldı. Onu göğsüne bastırdı ve çenesini başının üstüne yasladı. "Bunun olmasına izin vermeyeceğim.

Kadının vücudu gevşerken omuzlarındaki gerginliğin azaldığını hissetti. onun.

Thea burnunu çekti. "Böyle bir şeyi nasıl durdurabilirsin ki?"

Wilder, olduğu kadar kendisini de rahatlatmak için onu sıktı.

'Ben lanet olası bir Savaş Kılıcıyım, Prenses. İstediğim her şeyi durdurabilirim.

Thea buna kırık bir kahkaha attı. "Bence bu hüsnükuruntu olabilir.

"Görünüşe göre bu konuda çok iyiyim. Wilder onun kalkmasına yardım etti ve sıcaklığının yokluğuna anında pişman oldu. "Buradan çıkalım mı?"

Çırağı titredi. "Hiç sormayacaksın sanmıştım.

Yollarına devam ederlerken Wilder, Torj ve Esysllt'ten Thea'nın arkadaşlarının da kendilerine katılmasına izin vermelerini isteyip istemediğini düşündü. Hiç şüphesiz bu vahim durumu hafife alabilirlerdi; her zaman gülüyor ve aptallar gibi davranıyorlardı. O ve Thea bu enerjinin bir kısmını şu anda kullanabilirdi.

"Delmira'ya vardığımızda ne olmasını umuyorsun? Thea durup dururken ona sordu.

Wilder gözlerini önündeki patikadan ayırmadı. "Uzak bir ihtimal ama... bunun senin için bazı anıları tetikleyebileceğini ya da uzun zaman önce gömdüğün bir parçanı ortaya çıkarabileceğini umuyorum.

"Harabelerde Azraillerle savaştığımızda da böyle olmaz mıydı?"

Omuz silkti. "Tam olarak değil. O zamanlar kim olduğunu bilmiyordun.

"Hâlâ bilmiyorum," diye mırıldandı, kelimeler onun kırılganlığıyla doluydu.

saklamak istediğinden emindi.

"Saklayacaksın.

'Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun? Gerçeğin tek bir parçasını keşfetmem yirmi dört yıldan fazla sürdü.

"Oraya
varacaksın.

"Nasıl?

Tanrılar, ona güvenmesini, onun büyük bir şey olacağını iliklerinde hissettiğini söylemek istedi; orta diyarların daha önce hiç görmediği bir şey. Ama bunlar bir akıl hocasının sözleri değildi. Bunlar bir aşığın sözleriydi ve o artık öyle biri değildi, eğer gerçekten öyle olduysa bile.

Onun yerine, şöyle dedi: "Bir önsezi, Prenses.

Birdenbire kâbuslar ve yarı-hayaletler unutuldu, çünkü onun evcil hayvan ismine verdiği cevap yakıcıydı. "Bu bana pek yardımcı olmuyor.

Wilder gözlerini devirdi. 'Bunca zamandır ne yaptığımı sanıyorsun? Saçını ördüğümü mü?

Thea alay etti. "O büyük parmaklarınla denediğini görmek isterdim. "Bu büyük parmaklara hiç aldırış etmiyor gibiydin." Kendini kesti anında dehşete kapıldı. Kendini tamamen unutmuştu. Kelimeler ağzından çıkıvermişti.

Thea ağzı hafifçe açık bir şekilde ona bakıyordu.

Yanakları kızardı ve kekelemeye başladı. "Ben - ben demek istemedim -

Ama Thea ona bir süre daha öylece baktı ve sonra başını geriye atıp güldü. Ses zengin ve derindi. Gerçekten de *karnını tuttu*.

"Ben de o parmakların neler yaptığını unuttuğunu düşünüyordum," dedi sonunda sırtarak.

Kendi dudaklarında bir gülümseme hissetti. "Seninle hiçbir şeyi unutmak yok.

Sonra, ona dokunmadan, onu öpmeden bir an daha yanında kalmaya dayanamadığı için, bakışlarını meydan okumayla doldurdu. "Yükselişe kadar yarışalım mı?

Onun cevabını beklemeden atını dörtlale koşturdu ve biraz daha uzaklaşmanın içindeki uğultuyu dindirmesi için dua etti.

Boku yemişti. İyi ve gerçekten becerdin.

Çünkü onun için yanıp tutuşuyordu... Hiçbir yemin, hiçbir görev kavramı - hiçbir şey - bunu durduramazdı.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

THEA

Yarışı kıl payı kazandı. Ama bunun bir önemi yoktu, çünkü yükselişin diğer tarafında Delmira vardı.

Wilder'ın nefesini içine çektiğini duydu. "Evine hoş geldin.

Otlaklar ve fundalıklar arasında at sürerken Thea titreyerek nefes verdi, sadece Delmiranın kalıntılarıyla değil, bir zamanlar başkent Dorinth olan kayalıklardan oluşan bir platonun tepesindeki kabukla da aralarındaki mesafeyi kapatıyorlardı.

Hafifçe eğimli tepeler Delmirian topraklarına kadar eğimliydi ve hemen ötesinde büyük bir safir mavisi göl ortaya çıkıyordu. Adını dilinin ucuna kadar getirebiliyordu ama sözcükler bir türlü oluşmuyordu. Etrafındaki arazi canlı renklerden arınmıştı - çimenler sararmış ve solmuştu, kalan birkaç ağaç grileşmiş, kabukları soyulmuştu.

"Gerçekten lanetli o zaman? Thea mırıldandı, vahşi yaşamın yokluğunu inceledi; gökyüzünde bir kuş bile yoktu.

"Büyülü bir lanet mi bilmiyorum ama toprak burada olanları hatırlıyor.

Thea'nın içine bir ürperti yayıldı. "Burada ne oldu?

"Bunu bize senin söyleyebileceğini umuyordum," dedi Wilder sessizce.

Burası tanıdık geliyordu ama hiçbir anısı canlanmamıştı.

Evle ilgili hiçbir hayal, bir anne ya da babaya dair hiçbir hatıra yok. "Audra ailemin zorba olduğunu söylüyor...

'Onlar senin ailen değil. Sadece olduğun insanlar.' "Oh?

Wren, Cal ve Kipp? Onlar senin gerçek ailen. Senin seçtiğin.'

Thea gözlerinin arkasında oluşan sıcaklığa karşı savaştı. "*Peki ya sen?*" diye sormak istedi. Ama kelimeler ağzından çıkmadı.

"Yani güce aç bir tiran olacağımdan endişelenmiyor musun?" diye şaka yapmaya çalıştı.

Wilder tek bir kara kaşını kaldırdı. "Öyle *mi*?

"Kendimi onca şey arasında bu, merdivenin en altında yer alıyor.

Kuzeye doğru ilerlemeden önce parıldayan gölün etrafından dolaşmaya devam ettiler. Çok geçmeden, sadece birkaç ay önce *rheguld* orakçılarıyla savaştıkları, Lachin ve loncanın diğer beş savaşçısını canavarlara karşı kaybettikleri dış harabelerden geçtiler. Molozların arasında ilerlerken Thea'nın omurgasından aşağı bir ürperti yayıldı. Azrail'in dikkatinin ona nasıl takıldığını, sanki yüzeyin altında kaynayan gücü hissedebiliyormuş gibi etrafındaki havayı nasıl kokladığını hatırladı. O zamanlar kendi sırrını bilmiyordu ama canavar biliyordu. Onu olduğu gibi tanımış ve Thezmarr'a daha fazlası için geri gelmişti...

Wilder onun yanında, 'Kötü bir gündü,' dedi. "İyi insanları kaybettik.

Thea başını salladı. Lachin'in kanı çoktan akıp gitmişti; yaşanan savaşa dair tüm kanıtlar sanki hiç yaşanmamış gibi yok olmuştu. Harabeler, "*Burada hiçbir şey* " yalanını söyleyen boş bir kalıntıydı. Ama Lachin'in adı Büyük Salon'daki Fury'lerin taş kılıçlarına kazınmıştı. O böyle hatırlanacaktı.

Peki sen nasıl hatırlanacaksın? Thea kendine sordu. *Son nefesini verdikten sonra adın nereye kazınacak?*

Çenesini sıktı ve bu düşüncelerin araya girmesine izin verdiği için kendini azarladı. Burada hiçbir işe yaramıyorlardı. Geleceğine odaklanması gerekiyordu, ölümüne değil, her ne kadar bu iki yol ayrılmaz bir şekilde birbirine bağlı olsa da.

"Burası dış bölge mi?" diye sordu Wilder'a, kendini elindeki göreve yeniden odaklamaya çalışarak.

"Evet," dedi, yıkık sütunları ve kırık taş yığınlarını göstererek. 'Bunlar şehrin dış surları ve gözetleme kuleleriydi. Nöbetçi kulübeleri de... Uçurumun kenarı boyunca uzanıyor. Bir zamanlar, krallığın savunması için çok taktiksel bir görüş noktası olurdu.

"Kipp bundan hoşlanırdı," diye mırıldandı. 'Ama onları kurtarmak için yeterli değildi...'

"Hayır. Taş duvarlar ve kuleler karanlığı uzak tutmak için çok az işe yarar. Wilder onu izleyerek ilerlemelerini işaret etti. 'Hadi başkente girelim. Ne de olsa ailen ve ataların Dorinth'liydi.

Wesford Yolu'nun bir parçası olan güzergâh, otların ve çimenlerin arasından güçlükle seçilebiliyordu. Thea sessizdi, onun

Başka bir yaşamda resmi şehir kapıları gibi görünen buruşuk sütunlara doğru giden yolu takip ederken tüyleri diken diken oluyordu. Dorinth'in girişi eski ihtişamının bir kabuğuydu ve tam olarak belirleyemediği bir nedenden ötürü bu kalbini sızlatıyordu. Bu duvarların içinde hiç yaşamamıştı. Şehir o doğmadan önce yıkılmıştı. Öyleyse neden umursuyordu? Hiç sahip olmadığı bir şey için bu garip keder neden?

Thea Wilder'a baktı ve onun sağlam, metanetli varlığına minnettar oldu. Aralarında geçen onca şeye rağmen bildiği bir şey vardı: Wilder onun , her zaman arkasındaydı. Ve onu özlese de, onu içine çekmeyi ve kucağına yaslanmayı arzulasa da, herhangi bir kapasitede onun yanında olması onu daha güçlü kılıyordu. Ve bu düşünce şu anda onu her şeyden çok rahatlatıyordu.

Yıkık dökük duvarların ardında bir şehir iskeleti vardı. Terk edilmiş evlerden oluşan dar sokaklar, Delmira'nın hem en hareketli döneminde hem de korkunç çöküşünün ardından nasıl bir yer olduğunun canlı bir resmini çiziyordu. Her konak bir zamanlar bir evdi, bir aileye ait bir evdi ve şimdi sadece boşluk vardı. Thea, krallık canavarlar tarafından yağmalanırken ve karanlık her yanı sararken yankılanan dehşet çığlıklarını neredeyse duyabiliyordu.

"Naarva böyle bir yer mi?" diye sorduğunu duydu, atından atlayıp pencerelere bakarken.

Wilder başını salladı. 'Naarva, düşüşünden sonraki dönemde aşırı büyümüş bir orman gibiydi. Oysa bu...'

"Hayalet şehir gibi.

Wilder atından inerken, 'Evet,' diye izin verdi.

"Düştüğünde neredeydiniz?" dedi, toprak yolu ve binaların bakımsızlığını tarayarak.

"Köyümde sadece bir çocuktum. Eğer uzun süreli hafızası zarar görmediyse Malik muhtemelen bu haberi aldığımızı hatırlayacaktır. Bunu söylemek zor.

"Ne hatırlıyorsun?" diye sordu.

'Ben sadece olaydan sonra orta alemdeki değişimi hatırlıyorum. Küçük kasabamıza bile nüfuz eden korkuyu. İnsanlar akşam yemeğinden sonra çocuklarını dışarı bırakmıyordu; bazı insanlar kasabayı tamamen terk edip güneye doğru kaçıyordu. Havada kötü bir şeyin yaklaştığına dair bir his vardı.

"Yanlış yapmadılar.

"Hayır. Değildiler.

Thea bir an için onun bakışlarını tuttu. İkisi de onun tarif ettiği şeyin, şu anda orta diyarların üzerinde beliren aynı önsezi hissi olduğunu biliyordu. Tarih üçüncü kez tekrerrür etmek üzereydi.

Thea nefes alarak terk edilmiş sokakta ilerledi, Wilder da arkasından. Boş kasaba meydanına, ortasındaki dev çan kulesine doğru yürüdüler. Heather kulenin dibindeki taşların arasında filizlenmişti. Thea'nın midesi onu görünce çalkalandı. Hiç düşünmeden parmak uçlarını çiçeklerin üzerinde gezdirdi, bazılarını koparıp parmaklarına doladı.

"Ne oldu? Wilder kaşları çatılmış bir halde sordu.

"Ben..." Ama konuşmadan önce Thea, Azrail göğsüne uzandığında gördüklerini Wilder'a hiç anlatmadığını fark etti. Anya'nın tırpanlı küçük kız olduğundan, büyüünün karanlık dallarından... Thezmarr'ın kan ve funda kokan avlusunda yarattığı tahribattan hiç söz etmemiştir.

Yosunlu, odunsu koku ona hem o görüntüden hem de bir ömür öncesinden tanıdık geliyordu.

"Thea?

Onun adını en son ne zaman kullandığını hatırlayamıyordu. Bu, yalnız kalbine bir özlem dalgası gönderdi. "Henüz bilmiyorum," dedi. "Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm, Savaş Kılıcı.

O anda yüz ifadesinde bir şey titreşti. Ağzı tartışacakmış gibi açıldı ama ağzını kapattı, bunun yerine yoğun bir şekilde ona bakmayı tercih etti. Tanrım, aralarında duvarlar olmamasını, dünyaya karşı sadece ikisinin olmasını arzuluyordu. Ama belki de artık bunun için çok geçti. Artık farklı bir yolda yürüyorlardı.

Çiçekleri bırakan ve titremelerini gizlemek için ellerini ceplerine sokan Thea, kasaba meydanının çevresini takip ederek bir anıyı, bir duyguyu tetikleyecek bir şey, herhangi bir şey . Bu sırada Wilder onu bir şahin gibi izliyordu.

Dolambaçlı sokakların kaldırım taşlarında yabani otlar filizlenmişti. Binaların grisi, yukarıdaki uğursuz bulutların tonuyla eşleşiyordu. Thea onların yaklaştığını hissedebiliyor, şehrin derinliklerine doğru ilerledikçe yağmurun çağrısını neredeyse duyabiliyordu.

Beyaz taş ve çürümüş keresteler çeşitli konut ve dükkân kalıntılarını ayakta tutuyordu. Kasaba meydanındaki heybetli çan kulesi, geriye kalan tek sağlam mimari parça gibi görünüyordu. Düzen olarak, Dorinth

Thea'nın Harenth'in başkenti Hailford'da gördüğüne benziyordu: daireler halinde dışarıya doğru yayılıyor, bir zamanlar büyük bir kalenin kalıntılarının durduğu kalbe doğru yoğunlaşıyordu.

Molozların arasından eski ihtişamını hayal etmek zordu. Thea kuleleri ve kalın taş duvarları, okçular için yuvaları olan mazgalları, kudretli bir kapıyı ve üniformalı muhafızlarla çevrili etkileyici kapıları hayal etti. Ancak krallığın başkenti, tıpkı topraklarının geri kalanı gibi onarılamaz bir harabe halindeydi.

"Ben burada hiç yaşamadım," diye hatırlattı Wilder'a Thea, enkazın üzerinde volta atarak büyük bir fuaye olabileceğini hayal ettiği yere girerken. "Delmira otuz yıl önce düştü. Ben daha doğmamıştım bile.

"Hayır," diye izin verdi Wilder. 'Ama ebeveynleriniz, büyükanne ve büyükbabalarınız, tüm sülaleniz bu koridorlarda yürüdü, taht odasındaki tahtlara oturdu.

"Hangi salonlar? Hangi taht odası?" Eliyle etraflarını işaret etti. "Geriye hiçbir şey kalmadı.

"Bu doğru değil. Wilder yıkıntılar arasında büyüyen funda ağaçlarını işaret etti. 'Burada hâlâ hayat var. Ve dahası, *sen* yaşıyorsun. *Wren* yaşıyor. Siz yeterlisiniz.

Kız kardeşinin adı içini sızlattı. "Keşke burada olsaydı da görseydi," diye mırıldandı. "Ama hâlâ çok kızgıyım. Bunu yüksek sesle itiraf etmek gerçeküstü geliyordu, inisiyasyondan beri, ne ve kim olduğunu keşfettiğinden beri yanında taşıdığı bu şey. Kız kardeşiyle aldığı bir avuç ders aralarındaki hasarı gidermemişti.

Wilder sessizce, "Wren seni korumaya çalışıyordu," dedi.

"Bana yalan söyledi," diye yanıtladı Thea, sesinde yoğun bir acı vardı.

"Ve sen de bu konuda söyleyeceğini söyledin. Savaş Kılıcı yıkık kaleyi inceledi. 'Malik'le tekrar tartışmak için neler verirdim biliyor musun? Kendisi olduğu, acı çekmediği bir konuşma daha yapmak için? Daha önce tanıdığım adam? Bocaladı. 'Hayat çok kısa -özellikle de seninki- sevdiğin insanlara karşı kin beslemek için.

Son kısım sinirlerine dokunduğu için Thea irkildi. İlk kez birisi doğrudan ölümüne atıfta bulunmuş ve bunu ona karşı bir argümanda kullanmıştı, sanki bu sadece ortaya atılacak bir gerçekmiş gibi. Ve bunu hiç beklemiyordu, ondan değil.

"Bunu senden duymak büyük zenginlik. Kelimeleri durduramadan ağzından uçup gitti.

"Az önce ne dedin sen?" Sesi alçaktı.

Gümüş rengi gözlerinde öfke parladı ama Thea kalbindeki fırtınayı hissedebiliyordu ve bu onu bir kez olsun sakinleştirdi. "Beni duydun," dedi cesurca. 'Bağışlamaktan bahsediyorsun ama ya sen? Talemir ne olacak? O öfkeyi ne kadar zamandır içinde tutuyorsun? Altı yıl mıydı?'

"Sen neden bilmiyorsun. "Peki ya ben?"

Tek bir adımda onun önündeydi. Sözleri ölüm sessizliğinde çıkıyordu. "Peki ya sen?"

Beni affetmeyeceksin. Kader taşım hakkında yalan söylediğim için. Bizi bu belaya bulaştırdığın için. Thea sesindeki tereddüitten, kırılganlıktan nefret ediyordu.

"Unutuldu.

'Ama *affedilmedim*. Bunu o ağır yontulmuş omzunda taşıyorsun. Adamın yakışıklı yüzüne bakana kadar ne kadar yakın olduğunu fark etmemişti, nefesi tenini gıdıklıyordu.

"Yanımda taşıdığım yük bu değil. "Hayır mı? Thea bastırdı. "O zaman nedir?"

Onu inceliyor, yüz hatlarını hafızasına kazırcasına alıyor ve bunu acı dolu bir ifadeyle yapıyor gibiydi. "Yalan yok demiştik.

"Yaptık.

'Yalan söylemeden ve anlaşmamızın sularını bulandırmadan sana bunu söyleyemem. Bu çok zor. Bırak öyle kalsın, Thea.'

Thea onu tam olarak neyin rahatsız ettiğini sormak için yanıp tutuşan arzusunu yuttu ve bir adım geri çekildi. "Pekâlâ," dedi sonunda. "Buna saygı duyacağım.

"Teşekkür ederim. Savaş Kılıcı'nın sesi sertti. "İstemediğim için değil -

Ama Thea gerisini duymadı. Bakışları molozların arasında bir şeye takıldı ve ona doğru bir, iki adım attı.

Kırık taş ve kereste yığınlarının altında gözden kaçırmak kolay olabilirdi, ama bir kez fark ettiğinde, ne olduğu konusunda yanılgıya düşmek mümkün değildi.

Bir tahtın kalıntıları.

Sandalyenin arka kısmıydı, kemer boyunca özenle işlenmiş taç ve şimşek oymaları vardı. Thea daha fazla enkazı tekmeleyerek yoldan kaldırdı, kiri ve enkazı temizledi.

Taht harap olmuş, parçalara ayrılmış, neredeyse tanınmayacak hale gelmişti. Ama Thea onun ne olduğunu iliklerine kadar biliyordu. Babası ya da annesi bir zamanlar onun üzerinde oturmuş, diğer krallıkların çöküşünü emretmiş, sadece karanlığın gelip kendi krallıklarını ele geçirmesini sağlamıştı.

"Thea? Wilder'ın sesi onu trans halinden çıkardı.

Elini uzatıp adamın kaslı ön kolunu kavradı. "Bak..." diye nefes aldı ve diğer eliyle dağınıklığın içinde ters dönmüş ikinci bir tahtı işaret etti.

Bacaklarını bir sarmıştı.

"Lanet olsun. Wilder'ın elleri bir anda kılıçlarına gitti.

Ama Thea manzarayı içine çekti. Thezmarr'da imha ettiklerine benziyordu: kırık taşların üzerinde sürünen karanlık sarmaşıklar, tutunabildikleri her şeyin etrafında kıvrılıyordu.

Thea, canavarın pençesinde bir hayvan iskeletinin kalıntılarını gördü - ama bu canavarı ayakta tutmaya yetmez miydi?

"Asıl konağın ne olduğunu söyleyebilir misin?" diye sordu, kendi kılıcını kınından çıkararak ve yaratığın dış dallarına dikkatle yaklaşarak.

"Güvenli bir mesafeden değil," diye mırıldandı Wilder, kayalıklarda kullandığı cam şişeyi bulmak için cebini karıştırırken gözlerini o şeyden ayırmıyordu. Şişeyi Thea'ya uzattı. "İhtiyacın olan tek şey birkaç damla.

Thea şaşkınlığını gizleyerek parmaklarını şişenin etrafına sardı.

'Ana gövdeye olabildiğince yaklaş, ama unutma -'

"Bana dokunmasına izin verme, biliyorum," diye bitirdi Thea canavara doğru ilerlerken.

Yaklaştığını hissedene kol benzeri uzuvlarından birkaçı açıldı, etrafını sarıp Wilder'ın ona tarif ettiği akıl almaz acıyı vermeye hazırды. Ama Thea korkmuyordu; özgürleşmişti. Akıl hocası ona bu fırsatı vermekte tereddüt etmemişti. Yol boyunca bir yerlerde Wilder onun kendi kendine öğrenmesi gerektiğini anlamıştı - ve bunu yapmak için, güçlenmek amacıyla tehlikenin yanında ve içinde yürümesi gerekecekti.

Kılıcı diğer elindeyken şişenin dişleriyle dikkatlice açtı. Sürünen sarmaşık dallarından kaçarken ve yanıklığın ana kütesinin yanındaki moloz yığımına ulaştığında ayaklarının üzerinde hafifçe duruyordu.

Nefes alarak birkaç damla sıvı döktü.

Sarmaşıklardan buhar tısladı ve yaratık garip bir ıslık sesi çıkardı, havayı yakıcı bir koku sardı.

Thea rahatlamayı bekliyordu ama önünde taşa dönüşen canavarın ötesinde bir şeyin kokusunu alınca burnu gıdıklandı. Döndü, şişeyi bir kenara fırlattı ve hançerini kınından çıkardı.

Yanık saç. Kokusunu alabildiği şey buydu ve bu genellikle tek bir anlama gelirdi.

Wilder yakındaydı, şiddete hazırды: güçlü kılıçları hazırды, vücudu her an harekete geçmek için kıvrılmıştı, gözleri parlak ve tetikteydi.

Thea harabeleri taradı. Olağandışı bir şeye dair hiçbir iz yoktu ama tenindeki sürünme hissi ve havadaki keskin koku ona orada olduklarını ... Wraithler. Orakçılar.

"Kaç tane olduğunu söyleyebilir misin?" diye mırıldandı Wilder'a.

"Sadece kokusundan değil. Bir bıçağı döndürdü, çenesinde bir kas seğirdi. "Blight lanet bir yemdi.

Thea'nın kanı . "Elbette onlar -

Kulakları tırmalayan bir çığlık sözlerini ve etraflarındaki havayı .

Karanlık harabeleri süpürdü. Bunu bir çift zarımsı kanadın neden olduğu bir rüzgâr takip etti.

Bir gölge hayalet.

Savaş Kılıcı ve çırağının önüne kondu, kanatlarını tehditkâr bir şekilde gerdi, garip, sinirli gövdesinden obsidyen iplikler sızarken pençelerini gösterdi. Hırslayarak onlara doğru bir adım atan canavarın kösele gibi derisi, gücünden süzülen güneşin sulu ışınlarında parlıyordu.

Thea topuklarını yere vurdu, korku kalbinin etrafını sarmıştı.

Bu bir Wraith, Azrail değil. Bundan daha kötülerıyla de karşılaştın, dedi kendi kendine. Wilder'ın kendini yaratığa doğru fırlatmasını bekledi. Savaş Kılıcı hareket etmedi. Bir an için onun karanlıktan ve zihninden sürükleyebileceği tüm dehşetten büyülenmiş olabileceğini düşündü ama Wilder tamamen akli başındaydı, sadece hareketsizdi.

Bakışları Thea'ya kaydı ve tek kaşını kaldırarak, *"İşte sana fırsat, Çırak,"* der gibi baktı.

Yüzüne yavaşça bir gülümseme yayıldı. Thea'nın kendini Wraith'in üzerine fırlatması için tek gereken buydu; pençelerinden kurtulup bacaklarının arkasına derin kesikler atarken bıçakları gümüş rengine bulanıklaşıyordu.

Çoktan onunla tekrar yüz yüze gelmiş, molozların arasında dikkatlice adım atarak bir sonraki hamlesini okumaya çalışıyordu. Wraith bir kez daha saldırdı, bu sefer oniks gücünden kalın bir kirpikle. Yaratık çığlık attı ve sanki dallar vücudunun bir uzantısıymış gibi çırpınmaya başladı. Öfkelenen yaratık, yırtık pençeleriyle onu tırmaladı.

Thea hızlıydı ama yeterince hızlı değildi.

Sol kolunu delip geçen acı, ciğerlerindeki nefesi kesiyor, acı içinde tıslarken hava dişlerinin arasında ısıklık çalıyordu.

Ama o durmadı.

Wraith'ten fırlayan büyü kamçıları sadece onu değil, çatışmanın kıyısında durmuş, kılıçları elinde, olan biteni izleyen Wilder'ı da hedef . Ama kendini savunmak için hiçbir hamle yapmadı, karanlığın sarmalları ikisinin de üzerine gelirken müdahale etmek için hiçbir hamle yapmadı.

Buna izin vermeyecekti. Thea, gücün her vahşi saldırısına karşı kılıcını ve hançerini kullandı, sadece hançerini dişlerinin arasında tutmak için durakladı ve botundan fırlattığı yıldızları canavarın kalbine doğru fırlattı.

Küçük bıçaklar ciddi hasar verecek kadar büyük değildi ama Thea'nın eğilip karanlığın şeritleri arasından geçebilmesi ve tüm gücüyle Wraith'in üzerine atlayabilmesi için bir fırsat penceresi, dikkat dağıtıcı bir unsur yarattılar.

Kısa bir an için, darbelerinin arkasında bir Savaş Kılıcı'nın Furies tarafından verilmiş gücünün olmasının nasıl bir şey olabileceğini soyut bir şekilde merak etti. Ama bu ne burada ne de oradaydı - en azından henüz değil.

Thea kılıcını yaratığın omzu ile köprücük kemiği arasındaki hassas ete sapladı. Vuruşunun gücü canavarı bir çığlıkla sendeleyerek geri göndermeye yetti. Bu ses Thea'nın dişlerini kenetledi ama henüz işi bitmemişti, hem de hiç.

Wraith yıkıntıların arasına sırt üstü düştü ve Thea onu yere mıhladı, kılıcını derisinden ayırdı, siyah kan fışkırdı. Sonra kılıcını kanatlarına sapladı. Tısladı ve ona doğru pençelerini savurdu ama Thea kılıcını tekrar etine geçirdi ve canavarın boğazına bir tekme atarak hançerini avuçladı.

Thea, Naarvian çeliğinden yapılmış bıçağıyla göğsünü oyarken hiç tereddüt etmedi. Deri, kas, doku ve kemik keskin kenarının altında kaldı.

Bu sırada Wraith çığlık attı ve sesi Delmira'nın harabelerinde yankılandı.

Onu burada, bir zamanlar akrabalarının toprakları olan mezarlığın ortasında çıkarmak uygun görünüyordu. Onun gibiler halkından kaç çığlık koparmıştı? Bu düşünce ona uzaktan, başka bir insandan, başka bir zamandan gelen bir soru gibi geldi.

Gölge Wraith'in göğsü altında açıldığında, Thea bıçağını Wraith'in geri kalan iç organlarına saplamakta ve kalbini kesip çıkarmakta tereddüt etmedi.

Bir zafer çılgılığıyla sıcak kütleyi göğüs boşluğundan kopardı, sıcak, yoğun kan kolundan aşağı dökülürken Wilder'a döndü, yüzünde durdurulamaz bir sırıtış vardı.

Ama Wilder'ın dikkati ne onun ne de Wraith kalbinin üzerindeydi.

Yakındaki bir taş duvarın çıkıntısına sabitlenmişti.

Rheguld Reaper onları izlerken.

YİRMİNCİ BÖLÜM

WILDER

Wilder Thea'ya o kadar odaklanmıştı ki neredeyse kaçırıyordu: ensesindeki karıncalanma, etrafındaki havayı yoklayan karanlığın sessiz dalları.

Ama sonra onu gördü ve hiç düşünmeden, yüreğinde çırağı için duyduğu dehşetle, kılıçlarından birini duvardan onları inceleyen *orakçıya* doğru savurdu.

Azrail, sanki arkasında bir Savaş Kılıcı'nın Furies tarafından verilmiş gücü ya da çeliğine işlenmiş Naarvian büyüsü yokmuş gibi, uçan kılıcı kendi gölgeleriyle, sadece bir rahatsızlıktan başka bir şey değilmiş gibi savurup atmıştı.

Wilder'a bakmıştı, bir meydan okuma, bir .

Ve sonra Azrail kıpırdamamıştı.

Duvarın tepesinden Thea'nın Wraith'le savaşmasını bulutlu mavi gözleriyle izliyor, karanlık kalbini oyarken kanla ıslanmış havayı kokluyordu.

Wilder gözlerini Azrail'den ayırmıyor, bir sonraki hamlesini tahmin etmeye çalışıyordu. Thea ona döndüğünde, onun gördüklerini gördüğünde bunu hissetti.

Ve Wraith'in kalbinin yere çarparken çıkardığı gümürtüyü duydu.

"Ne yapıyor?" diye mırıldandı.

Wilder parmaklarını kalan kılıcının etrafında bükte. "Casusluk.

Azrail onlara göz kırptı; bu, pençelerini savurmasından ya da gücünü kullanmasından daha sinir bozucuydu. Wilder daha önce hiç göz *kırpan* birini görmemişti. Neredeyse sürüngenvari bir hareketti, sümüksü bir kapak gözün üzerinde yavaşça kayıyordu.

Uğursuz bakışları ona değil, sanki duvarın tepesinde durduğu yerden onun tadına bakabilecekmiş gibi açlıkla dolu Thea'ya çevrilmişti. Wilder yapmadı

Bilinçli bir kararla onun önüne geçti ama yine de yaptı, canavarın ona giden yolunu kesmeye çalıştı.

Ama Thea onu kenara itti ve omuzlarını dikleştirerek Azrail'le yüzleşti. "Ne istiyorsun?" dedi, sesi soğuk ve keskindi.

Yaratık ilgiyle başını eğdi ve garip bir ses çıkardı. Wilder ilk başta bunun vahşi bir tıslama olduğunu, kokuşmuş türünün çıkardığı gürültünün aynısı olduğunu düşündü ama bu tek bir ses değildi; birçok sestti... Anlamadığı bir dildi.

Thea meydan okurcasına, hâlâ Wraith'in kanıyla kaplı olan çenesini kaldırdı.

Azrail tekrar konuştu, orta diyarlardaki hiçbir ırk ya da krallık tarafından bilinmeyen kelimeler. Peçenin ötesinden gelen kadim bir dildi, sesi alçak ve kötülük doluydu.

Sonra karanlık saldırdı.

Wilder bir an için yarattığı yıkıntıların arasında gün gibi açık bir şekilde görebildi. Bir sonraki adımda, etrafı zifiri karanlıktı.

İlk aklına gelen Thea oldu.

Tanrım, neredeydi? Pençelerini tekrar ona geçirirse, onu kurtaracak Aveum kaynak suyu kalmamıştı. Körü körüne ona doğru uzandı ama elleri sadece havayla buluştu, etrafını saran gücün etkisiyle yer değiştiren havayla.

Karanlığın içine düşerken boğazına bir çığlık takıldı.

Islaton'a, Naarva'daki Fury'ler anıtının yanına indi ve kendi geçmişinin, Malik'in ve Talemir'in geçmişinin önüne serilişini dehşet içinde izledi -

Wilder'ın kendisi de taş çemberin eteklerinde bir Wraith'le düello ediyordu; lanet yaratık onun darbelerine oniks gücünde vuruşlarla karşılık veriyor, neredeyse onu geriye doğru yuvarlıyordu. Göğsünü kaplayan paniği görmezden geldi, birliğe yeniden katılması gerektiğini söyleyen iç çığlığı duymazdan geldi. Bu lanet canavarı öldürebilirse, belki de iyi bir önlem için kanatlarını parçalayabilirse, diğerlerinin savaşın ortasında mücadele etmek zorunda kalacağı bir şey azalacaktı. Yakın mesafede bir yerlerde Malik ve Talemir yan yana savaşıyordu, içlerinde en korkunç olanları: Kalkan Kıran ve Kalplerin Prensi.

"Ölümde zafer, efsanede ölümsüzlük," demişti Malik, manik bir sırıtışla kendini kaosa atmadan önce Wilder'a. Aynı sözler Malik'in hançerine kazınmış, Wilder'ın omurgasına dövme olarak işlenmişti: kardeşlerin uzun zaman önce kendileri için ettikleri bir yemin ve slogan.

Çeliğin çınlaması beyaz taşlardan oluşan çemberde çınladı, savaşçı arkadaşlarının bağırışları da. Yanık saçların keskin kokusu kanın metalik tınısıyla karıştı. Güçlerinin dört bir yanında, hortlaklar çığlıklar atarak Muhafız ve Savaş Kılıcı kardeşlerini oyuyor, pençeleri ve gölgeleriyle onları parçalıyordu.

Wilder büyük kılıcıyla zaten kanlı olan pençelerinin darbesini savuşturdu ve yaratık çığlık atıp öfkeyle kanatlarını çırparken Wraith'in karnına bir kesik attı.

"Siktir! Wilder'ın boynu ve omzu keskin bir sıyrıkla kesildi. Lanet şey bir darbe almayı başarmıştı.

Atletinden ve boktan zırhından sızan ılık kanı görmezden gelen Wilder, Wraith'i geri itti.

Yakın mesafeden biri bağırdı. Birisi değil.

Malik.

Wilder dönüp sese doğru koşmaya başlamıştı ki kardeşinin yerden kaldırıldığını gördü. Belki üç metre boyundaki dev bir yaratık, Malik'i sanki kendi başına devasa bir adam değil de bir bez bebekmiş gibi havaya kaldırdı.

"Mal -

Ama Wilder dehşet içinde onu izlerken kardeşinin adı dudaklarında can verdi. Botları hâlâ altındaki toprağı dövüyordu ama göğsündeki o acımasız çöküntü ona başaramayacağını söylüyordu. Başaramayacağını biliyordu -

Malik'in devasa gövdesi kösele gibi yaratık tarafından cüceleştirilirken, onu akıl almaz bir şekilde havaya kaldırıp kayalara çarptırırken zaman yavaş ilerliyordu.

Önce yüz.

Çarpışmanın ardından mide bulandırıcı bir çatırtı duyuldu. Tekrar ve tekrar.

Wilder'dan boğuk bir çığlık kaçtı. Mal ile arasında hâlâ çok fazla mesafe vardı.

Kardeşinin bedeni canavarın pençeleri arasında gevşedi.

Yüzü tanınmaz halde kanlı bir posaya dönmüştü.

Wilder'ın dizlerinin bağı çözüldü, tam sırada başka bir tanıdık ses kargaşayı yardı. Nefes nefese kalan ve aniden şok içinde donup kalan Wilder ona döndü.

Talemir.

Wilder nefes alamıyordu, Talemir'in bacaklarının altından fırladığını, bir wraith'in ölümcül pençesinin altında çırpındığını gördüğünde - hayır, bir wraith değil; diğerleri gibi değil.

Bu şey farklıydı. Grotesk kafasının üstünde boynuzları vardı, daha büyüktü -

Wilder'ın haykırışı taş çemberde çınladı ve canavar akıl hocasını beyaz kayalara sıkıştırıp pençeleriyle göğsünü deldiği anda kendini Talemir'e doğru fırlattı.

Rheguld Azrail Talemir'in kalbine uzanırken gölgeler etraflarında dans ediyordu.

Yıldırım Islaton'u oydu. Ve sonra yok oldu.

Wilder gözlerini Delmira'nın yıkıntıları arasında dalgalanan bir fırtınaya açtı; Azrail'e karşı şimşek çatalları kullanan Thea'ya, onu molozlardan geri sürerek *kendisinden* uzaklaştırdı.

Wilder toprakta, dizlerinin üzerindeydi.

Delmira'nın kayıp varisi onu karanlığa karşı savunurken.

Derin, ağır bulutlar gökyüzünü yuttu ve buz gibi bir rüzgâr harabelerin arasından eserek Wilder'ın kollarındaki tüyleri diken diken etti. Gözlerini Thea'dan ayırmadan, Azrail onun büyüünün saldırısı altında bükülürken sendeleyerek ayağa kalktı.

O bir güç feneriydi, gök gürültüsü tepesinde şaklıyordu, parlak beyaz ışıktan şimşekler parmak uçlarından gökyüzüne dökülüyor ve Azrail'in üzerine yağıyordu.

Gölgeleri geri çekiliyordu. Geri çekiliyordu...

Thea gökyüzünü ikiye böldü.

Bulutlardan oluşan tuval, sanki bu dünyanın ötesindeki bir dünyayı ortaya çıkarıyormuş gibi parçalandı.

Karanlığın şeritleri havaya karışıp kaybolmadan önce dalgalandı.

Thea'nın omuzları çöktü, parmak uçlarındaki büyü birer birer söndü, tepesinde kopan fırtına dindi. Ona doğru koştu, yüz ifadesi yoğun ve hamdı.

"İyi misin?" diye mırıldandı, elleriyle vücudunda yaralanma izleri ararken onu taradı.

Onun endişesi Wilder'ı neredeyse kırıyordu. Hâlâ kendi nefesini yakalamak için mücadele ediyordu. Destek için yıkılmış bir sütuna yaslanarak, "Seni yemliyordu," diye nefes nefese kaldı.

Thea köşedeki taşa dönmüş asma yanığından, molozların arasına attığı Wraith kalbine baktı. "Buraya geleceğini biliyordu..." diye mırıldandı.

Wilder, "Evet," demeyi başardı. Söylemediği şey, asma yanıklığının bir varis için mükemmel bir şekilde konumlandırılmış bir tuzak olduğuydu, bunun geldiğini görmeliydi. Bir an için bildiği her şeyi ona anlatmak istedi, her şeyi paylaşmak istedi, böylece birlikte yüzleşebileceklerdi. Ama şüphe gelgit gibi içeri süzüldü. Ya her şey çok fazlaysa, çok erkense?

Thea gökyüzünde kaybolan son gölge parçalarını izledi. "Artık kim olduğumu biliyor. Ne olduğumu.

Wilder, "Muhtemelen biz konuşurken Karanlığın Kızı'na rapor veriyordur... Görünüşe göre neler yapabileceğinizi bilmek istiyorlar," diye izin verdi.

"Güzel. Thea onun bakışlarını, gözlerinde çelikten başka bir şey olmadan karşıladı. "Artık benden korkmaları gerektiğini biliyorlar.

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

THEA

Wilder'ın ayağa kalkmasına yardım ederken, Savaş Kılıcı'nın endişe verici bir şekilde solgunlaştığını, içindeki fırtınayı hâlâ iliklerinde, kalbinde hissediyordu. Daha önce hiç bu kadar dehşete kapılmamıştı, Wilder'ın yere yığıldığını, karanlığın bedenine olduğu kadar zihnine de saldırdığını gördüğü andaki kadar derin bir korku yaşamamıştı.

Bu onu incitmişti. Ve bu onun içindeki bir şeyin kilidini açmış, onu bilinçli düşünemez hale getirmişti. O zaman içgüdüsel olarak hareket etmiş, Wilder'a duyduğu korkuyu daha güçlü, daha ölümcül bir şeye, öfkeye dönüştürmüştü.

Öfkeyle büyüünü buldu. Öfkeyle fırtınaları çağırdı ve onları düşmanın üzerine savurdu. Strateji yoktu, tedbir yoktu, sadece eylem vardı.

Sadece damarlarında şimşek ve kalbinde gök gürültüsü vardı.

Ve onu diyarın üzerine saldı. Dünyada onsuz yaşayamayacağı tek şeyi savunmak için sebepsiz yere kullanmıştı.

Thea Wilder'ı izledi, onun için duyduğu korku göğsünde hâlâ çığ ve kırılgandı. Wilder gözle görülür bir şekilde sarsılmıştı; o yüksek savaşçı duvarı, gördüklerinin ve onun yaptıklarının ardından suskunluğa bürünmüştü.

Onun bocaladığını hiç görmemiş, savaşmaya devam edip etmeyeceğini hiç sorgulamamıştı. O ana kadar.

Fırtına büyüünün esareti altında, Azrail'in Savaş Kılıcı'na yaşattığı kâbusun anlık görüntülerini görmüştü. Bir kâbus değil, bir *anı* olduğunu fark etti. Malik'in yaralandığı gün; gördüğü kadarıyla Talemir de yaralanmıştı. Wilder'ın çaresizliği ve üzüntüsü tanık olduğu her anıya sinmiş, o kadar dokunaklıydı ki bir noktada neredeyse onu alt edecekti.

"Gördün mü? Wilder sordu, sesi utançtan boğuklaşmıştı. Wilder onun yüzünü inceledi ve Thea duygularını maskeleyemediği için kendine lanet etti. Wren ona şimdiye kadar bu konuda daha iyi olması gerektiğini söylemişti.

"Sadece parçalar," diye yanıtladı Thea, ona ulaşma, onu teselli etme isteğini bastırarak. Ona her şeyin yolunda olduğunu, acısının kendi acısı olduğunu ve -

"Onları yüzüstü bıraktığımı gördün," diye Savaş Kılıcı.

Thea başını salladı. "Seni dövüşürken gördüm. Daha fazla dövüşemeyecek hale gelene kadar dövüşüğünü gördüm.

Wilder karanlık, kırık bir kahkaha attı. "Ne olduğunu söyle. *Başarısızlık*. Ve bu yüzden, en çok sevdiğim iki insan sonsuza dek değişti.

Thea tartışmadı. Adam hâlâ yeni oyulmuş keder ile şimdiki zaman arasındaki boşluktaiken sözlerinin işe yaramayacağını biliyordu. Bunun yerine çantalarına gitti ve ona bir matara su getirdi.

"İç," diye emretti.

"Sana göz kulak olması gereken kişi benim..." diye mırıldandı.

"Arkadaşlık böyle yürümez.

"Hayır mı?

"Bizim değil. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"İç. Ve onu şaşırtacak şekilde, adam içti.

Thea Wilder'ı atlarını bulması için harabelerin gölgesinde bıraktı. Wilder'ın olanları sindirmesi gerektiğini ve bunu yalnız yapması gerektiğini biliyordu. Onu orada bırakmak canını acıttı ve onu yakınında tutmak için çılgınlık her koruyucu içgüdüyle savaştı. Ama onun için en iyisini yapmak istiyordu ve şu anda onun parçalanması ve mahremiyet içinde zırhını yeniden inşa etmesi gerektiğini biliyordu. Bu açıdan birbirlerine çok benziyorlardı.

Thea'nın hareket etmeye devam etmesi gerekiyordu, yoksa yaptığı şeyin şoku onu vuracak ve işe yaramaz hale getirecekti - ve o şokun geleceğini biliyordu.

Wilder'ın hayatı için duyduğu korku ve atalarının anavatanıyla arasındaki zayıf bağın birleşimi, içindeki sihir korunu alevlendirmişti... ve şimdi onu tekrar şişeye koyamayacağından endişeleniyordu.

Azrail, Wilder'ın en kötü anılarını önüne sürüklemişti; acı, ıstırap ve suçluluktan oluşan bir döngü, tekrar tekrar kesmek için tasarlanmıştı, bin kesikle ölüm. Ama önünde yanıp sönen sadece Wilder'ın anıları değildi, kendisinininkiler de vardı - ya da kendisinininki olduğunu tahmin ettiği şeyler.

Bir çiçek tarlası. İki çift küçük el, bir kolye oluşturmak için onları birbirine örüyor.

Funda kokusu.

Bir vagonun içinde saklanmanın, engibeli arazide savrulmanın, her iki yanında küçük bir beden karanlığı.

Beni hatırla. Bu kelimeler tekrar tekrar söyleniyordu, Azrail'in ona gösterdiği parçalar dışında zihninde ön plana çıkaramadığı geçmişten gelen ürkütücü bir melodi.

Zihni kendi kendini tırmalıyor, *hatırlaması* için görüntülerin önünde oluşmasını talep ediyordu. Ama o zamanlar çok küçüktü, çok gençti ve çok korkmuştu.

Thea ancak atların yanına geldiğinde kendine gelebildi. Hayvanları kontrol etti ve iyi olduklarından emin olunca onları yakındaki bir direğe bağladı, gözünün ucuyla bir şey dikkatini çekti.

Demir çerçevesinden düşmüş ve parçalanmış bir kapının yanında tozun içinde duran bir tabela.

Dorinth Zırh Deposu yazıyordu. Bir zamanlar Savaş Kılıcı zırhlarının parlaklığına dair tüm sırları barındıran yer. Wilder'ın hariç... Delmira'nın düşüşünden sonra Büyük Ayin'i geçmişti ve asla selefleriyle aynı zırha sahip olamamıştı.

Thea kendini cephaneliğe doğru yürürken buldu. Yıkık dökük bir vitrinden biraz daha fazlası gibi görünüyordu, camları kırılmış, menteşelerinde sadece kapı parçaları kalmıştı. Bu onun içeri bakmasını ya da eşikten adım atmasını engellemedi.

Burası uzun zaman önce vahşi hayvanlar tarafından yağmalanmış ya da tahrip edilmişti. Kalın bir toz tabakası tüm yüzeyleri kaplamıştı ve kırık mobilyalar ile etrafa saçılmış tek tük aletler dışında pek bir şey yoktu. Thea'nın çizimleri kırık camların üzerinde çitirdarken, odanın en parlak döneminde nasıl düzenlenmiş olabileceğini hayal etti. Köşede bir prova odası belki de; zırhının her bir parçası için ölçüleri alınırken yeni atanan Savaş Kılıcı'nın üzerinde durabileceği bir kaide...

Thea bu kırık dökük küçük dükkânda, ailesinin şatosunun kalıntıları arasında hissettiğinden daha fazla bağ, daha fazla tarih duygusu hissetti.

Tezgâhın arkasındaki raflara göz atarken ellerini kendi zırhının üzerinde gezdirmesi *ne tuhaf*, diye düşündü.

Orada, koruyucu bir deri kılıf içinde ciltlenmiş bir yığın sararmış parşömen buldu. Kaşlarını çatarak üzerindeki tozu üfledi ve sayfaları tezgâhın üzerine yaydı.

Eskizler. Çeşitli zırh türlerini tasvir eden düzinelerce eskiz. Gambeson olarak bilinen kapitone keten veya yönden yapılmış tüm vücudu saran ceket zırhı tanıdı; ESYllt her kış bunlardan birini giyer ve yaz aylarında yalıtımına lanet ederdi.

Thea sayfayı çevirdiğinde kaynatılmış deriden yapılmış bir zırh tasarımı buldu - Thezmarr Muhafızlarının çoğu bunu giyyordu,       üretimi en ucuz olan ve Harenth'ten kolayca temin edilebilen deriydi. Kendi seti de bundan yapılmıştı. Gerçi Thea bunun çabuk yıprandığını biliyordu, özellikle de savaş i düzenli olarak yağlamazsa - ki elbette çoğu öyle yapıyordu. H    Wilder'ın ona setine nasıl bakacağını öğretmesine ihtiyacı vardı.

Damlayan bir ses dikkatini dağıttı ve yere bakınca kendini kanlar içinde buldu. Sol kolunda kötü bir yara açılmıştı. Bunun Wraith'e karşı verdiği savaşta olduğunu hayal meyal hatırlıyordu ama şimdi hiçbir şey hissedemiyordu.

Thea  izimleri incelemeye devam etti: zincir zırh,  elik levhalar, brigandine ve hepsinin kombinasyonları, ta ki son sayfaya gelene kadar. Üst köşede çok iyi bildiği bir sembol vardı: iki çapraz kılıç ve ortasından kesilmiş       bir kılıç, Savaş Kılıcı'nın amblemi. Altında da birkaç zırh çizimi daha vardı.

Thea parşömeni kenarlarından tuttu, desenleri lekelememeye ya da kanlı parmaklarıyla bozmamaya dikkat etti. Bu zırhı hiç görmemiş olan, Büyük Ayin'in tehlikelerinden geçmesine rağmen kendisinden öncekilere bahşedilen zırhı alamamış olan Savaş Kılıcı'nı d ş nd  ge göğsü sıkışıyordu. Kalbi biraz kırıldı ve kırılırken de son taslağı dikkatlice katlayıp çantasına yerleştirdi.

Cepanelikten çıktığında, harabelerin üzerinde h    kara bulutların dolaştığını görünce şaşırdı. Dilinde fırtınanın tadı vardı ve yine damarlarında büyünün titreşimini hissediyor, parmak uçlarında kaşınıyordu.

Her zaman hissettiği o huzursuzluk, o baskı yeniden oluşmaya başlamıştı.

Wilder'ın haklı olduğunu biliyordu; *Rheguld Azrail* bir keşif görevindeydi ve Thea'nın efendisi için sahip olduğu gücü öğrenmişti. Delmira'nın bir varisinin yaşadığını ve büyüsünün yoktan yıldırım  ağırabildiğini bildirecekti. Bu sır artık ona ait değildi.

Ama çatışmalarından elde ettiği tek şey bu değildi. Artık sadece onun gücünü değil.

Ama zayıflığını da.

Wilder Hawthorne.

BÖLÜM YIRMI İKİ

WILDER

Wilder'ın Azrail'in saldırısından kurtulması kabul etmek istediğinden daha uzun sürdü. Kâbuslara yabancı olmasa da, Islaton savaşının tam ortasına düşmek bambaşka bir şeydi. Şu anda bile dilinde kederin ve umutsuzluğun tadını alabiliyordu; bunun ağırlığını göğsünde taşıyordu.

Malik. Talemir.

İkisi de onun gözetiminde onarılamayacak kadar zarar gördü.

Ellerinin titremesi durduğunda Thea'yı bulmaya gitti. Üç farklı canavarla karşıladıktan sonra, harabe şehri tek başına dolaşmayı kendine görev edinmiş olmasından nefret ediyordu. Daha da çok, onunla gidemeyecek kadar kendini kaybetmiş olmasından nefret ediyordu. Bunu onun için yaptığını fark etti. Travmayı tek başına atlatması gereken o kırık parçasını fark etmişti.

İçinde savaşan her şeye karşı kendini çelikleştirerek, onu kurumuş bir çeşmenin kenarına çantası ayaklarının dibinde açık halde buldu. Kambur duruyordu ve üzerinde gömlek yoktu, sadece göğüslerini örten bir bant vardı. Sol kolu kan içindeydi ve titreyen elinde bir iğne ve iplik duruyordu.

Kendi kendine sessizce küfrederek yerdeki şişeye uzandı. *Ateş özü.* Rüzgârda kokusunu alabiliyordu. Zulayı onun çantasında bulmuştu anlaşılan.

Wilder onun içkiyi geri atıp dikkatini pazusundaki sızıntı yapan yaraya vermesini sessizce izledi, belli ki ilk dikişi atacak cesareti toplamaya çalışıyordu. Bu her zaman en kötü kısımdı.

İçindeki her içgüdü ona gitmek, onunla ilgilenmek ve rahatlatmak, acısını dindirmek için kükrüyordu. Onun acı çektiğini görmek canını yakıyordu ama bu

bir Savaş Kılıcı'nın nasıl yapıldığıydı.

"Ne oldu?" dedi yaklaşırken.

Başını kaldırıp bakmadı bile. Onun orada olduğunu biliyordu.

"Wraith'le yaptığım aptalca bir hata," diye cevap verdi dişlerini sıkarak.

"O zaman bir daha yapmayacaksın, değil mi?" Hasarı kendisi de incelerken sesi sertti.

"Umarım olmaz. İğneyi derisine batırırken tısladı.

Yüzünün buruştuğunu gizledi. "Farissa'nın sana savaş alanında iyileştirmeyi sanıyordum?" "Öğretti. Kendini tedavi ederken durum biraz farklı, Savaş Kılıcı.

Hepimiz üzerine bir miktar içki döküp günü bitirmiyoruz. Thea hâlâ ona bakmamıştı ama alnındaki boncuk boncuk terleri fark etti.

"İşte," dediğini duydu ve iğneye uzandı. "Bunu yapabilirim.

'Evet, ama nasıl yapılacağını göstereceğim, yoksa onu kesip kolunu vücuduna dikersin ya da başka bir şey yaparsın.

Yarım bir kahkaha . "Bu Kipp'in yapacağı bir şey.

Wilder sadece homurdandı ve iğneyi ondan aldı. "Yarayı ve aletlerinizi temizlediğinizi varsayıyorum?

"Belli ki. Yine de ellerini yıkadığını görmedim...'

Wilder korktu. Kadın haklıydı. Tanrım, adamın kafasını öyle karıştırmıştı ki, en basit görevler bile zor geliyordu.

Ellerini mataralarından biriyle yıkayabildiği kadar yıkadıktan sonra ona döndü. "Yaranın kenarlarını aynı hizaya getirmelisin," dedi elini etini yerinde tutmak için hareket ettirerek. "Sonra iğneyi deriden yaklaşık doksan derecelik bir açıyla geçirmelisin, böylece iğneyi yağın içine doğru itmemiş olursun.

Adam iğneyi derisinden geçirirken Thea küfretti. "Lanet olası kesikten daha çok acıtıyor.

"Buna alışacaksın.

"Harika.

"Elini böyle bük ve içinden çek. Ona gösterdi. "Böylece iğne yaranın diğer tarafından çıkar. İlk deliğin tam karşısında olmasını istiyorsun.

Thea'nın arkasını dönmesini bekliyordu ama Thea sanki acıyla bağını koparmış ve şimdi dersi ezberliyormuş gibi parmaklarının iğneyi derisinde nasıl gezdirdiğini inceliyordu.

"Sen dene. İğneyi ona uzattı. "Bunu tek başına yapmak zorunda kalacağın bir zaman gelecek.

Thea kaşlarını çatarak adamın dediğini yaptı, etini iğneyle deldi ve çalışırken sessizce küfretti.

'Yaranın kenarlarının birbirine değmesini istersiniz, çok sıkı değil. Düğüm düz durmalı. Wilder ayaklarının dibindeki şişeye uzandı ve ateş özünden bir yudum aldı, boğazındaki likörün yakıcılığının tadını çıkardı.

Thea yaranın ucuna ulaştığında dudağını ısırarak, "Bu tıbbi amaçlıydı," diye mırıldandı.

Wilder sadece tekrar içti. "Nasıl biliyor musun?

"Teoride. Kendi sakatlığınız olduğunda durum farklıdır. Bu kolumu kullanamıyorum. -'

"Mükemmel olmayacak ama işimizi görecektir. Ona nasıl sarılacağını gösterdi. kalan ipliği koparması için hançerini uzatmadan önce düğüm için bir yol oluşturmak üzere ipliği iğnenin etrafına doluyor.

Bunu yaptığında, bir iniltiyle çeşmenin kenarına çöktü. "Bu son derece tatsızdı.

"Tekrar temizlemeniz ve bandajlamanız gerekiyor.

'Bir dakika içinde, Savaş Kılıcı. Nefesimi tutayım.'

Saçları gözlerine düşmüştü ve adam uzanıp saçlarını kulağının arkasına sıkıştırmaktan başka bir şey istemiyordu. Ama öyle bir şey yapmadı. "Savaşın ortasında ya da yolda nefesinizi tutamazsınız.

"Nasıl öğrendin?

"Erzaksız yola çıktık.

"Anlaşıldı. Kan lekeli gömleğini aldı, sağlam eli ve dişleriyle etek ucundan bir şerit kopardı, ardından ateş özüne batırıp renkli küfürler eşliğinde yeni dikilmiş yaraya uyguladı.

"Yaraları bu şekilde temizlemediğini sanıyordum?" dedi, orakçılara karşı önceki savaşta yaralandığında onu azarladığını hatırlayarak.

"Görünüşe göre en iyisinden öğrendim.

Wilder'ın buna verecek bir cevabı yoktu. Bir elini yüzünde gezdirdi, Azrail'in zihin kırbacından, Thea'nın acı çektiğini görmekten ve onu istediği gibi tedavi edememekten dolayı kendini çok ham hissediyordu. "Enfeksiyon kapmasına izin verme," diye mırıldandı.

"İnanılmaz derecede patronluk taslıyorsun," diye homurdandı, yüzünü buruşturarak kolunu belli belirsiz hareket

"Mesleki tehlike.

"Yani sadece büyüleyici kişiliğin değil mi?" "O da var.

Gülmedi. Onun yerine karanlık gökyüzüne baktı. "geri dönecekler mi?

Wilder bunu düşündü. "Yakın zamanda değil..." dedi yavaşça. "Ama yine de devam etmeliyiz, değil mi?

"Normalde evet derdim ama sen yaralısın ve ben de tam gücümde değilim, sanırım dinlenmemiz gerekiyor.

"İdare edebilirim.

'İyi, yeterince iyi idare edebilirsin,' diye izin verdi Wilder. 'Ama şu anda politikamız dürüstlük olduğu için... kendimden pek emin değilim. O Azrail beni fena dağıttı. Bu sözleri söylemek onun için zordu. Daha önce hiçbir savaşta ya da çatışmada böyle bir şeyi itiraf etmemişti. Ama kendini titrek ve kırılğan hissediyordu, bu da onu açık yolda olmaktan ve Thea'ya tam koruma sağlayamamaktan dolayı tedirgin ediyordu. Görünüşe göre buna ihtiyacı yoktu.

Wilder başını kaldırdığında onun kendisini incelediğini gördü. Sadece yüz ifadesi bile onun anılarından itiraf ettiğinden daha fazlasını gördüğünü gösteriyordu. Yüzüne bir sıcaklık yayıldı ve utancı yüzeye çıktı.

"Bu daha önce de oldu mu?" diye sordu sessizce.

Boğazındaki yumruyu yuttu. "O kadar değil... Öfkeli ben güçlü yaptım. Genellikle gölge imgelemelerini uzakta tutabiliyorum. Bugün... bugün, daha duyarlıydım.

"Neden?

Wilder yüzünü buruşturdu.

"Neden?" diye tekrar sordu Thea.

Bakışlarının ona kaymasına izin verdi, saklamak için elinden geleni yaptığı acıyı görmesine izin verdi. "Çünkü sen buradaydın. Çünkü senin için korkuyordum. Odak noktam bölünmüştü.

"Ve bu seni..."

"Savunmasız yaptım.

"Özür dilerim," dedi Thea.

Bunun üzerine Wilder bir kahkaha attı. "Üzülme," dedi ona. 'Görünüşe göre senin için duyduğum korkular ciddi anlamda yersizmiş.

Sağlam koluyla onu dürttü. "Belki bir dahaki sefere hatırlamak için bir şey.

"Yazacağımından emin olabilirsiniz.

"Belki de alnına dövme yaptırmalısın.

'Hiç şansınız yok, Prens. Bu güzel yüzümü işaretlemek istemem.'

Thea homurdandı. "*Güzel*, bunun için kullanacağım

kelime değil. "Hayır mı? Ne o zaman?

Thea onun bakışlarını karşıladı, başını sallayıp ayağa kalkmadan önce acı dolu bir pişmanlık ifadesiyle onu değerlendirdi. "Tehlikeli bir bölgedesin dostum.

"Her zaman öyle değil midir? Wilder espri yaptı. Onun için öyleydi. Ettikleri dostluk yemini ona karşı hissettiklerini değiştirmemişti. Hiçbir şey değiştiremezdi. Ama o cevap vermeden önce, geri dönemeyecekleri bir yola girmeden önce, harabeleri taradı. 'Bu gece burada kamp kuracağız. Rüzgâra karşı iyi bir barınak var ve yeterince erzakımız ve suyumuz var.

Kız ona minnettar bir bakış attı ve adam doğru seçimi yaptığını anladı. Thea asla onları geride tutacak kişi olmayacaktı ama bu ertelemeye en az onun kadar ihtiyacı vardı.

"Avlanmamı ister misin?" diye sordu. "Doyurucu bir yemeğe ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun.

'Buralarda avlanacak bir şey yok,' diye cevap

verdi. "O zaman ne yapacağız?

Kaşlarını kaldırdı. "Sanırım konuşabiliriz, Çırak. "Konuşmak mı?

'Bu kavrama aşına değil misiniz? İki kişi karşılıklı olarak kelime alışverişinde bulunduğunda...'

Gözlerini devirdi. "Çok komik. Şaşırdığım için kusura bakma, pek de hoş sohbet biri olarak tanınmıyorsun.

"Beni yaraladın. Thea'yı da yanına alarak kalenin yıkıntılarına doğru geri dönmeye başladı.

Atlarla ilgilendiler, eyerlerini çözdüler ve otlayacakları bir alan olmasını sağladılar. Güneş ufukta alçalırken çantalarını ve takımlarını yanlarına alarak harabelere geri döndüler, arkalarında bir duvar ve molozların arasında cıtırdayan küçük bir ateşle basit bir kamp kurdular.

Kalan ışıkla birlikte Wilder dikiş setini çıkarmayı tercih etti. Biscuit'in eyer battaniyesinin ve yedek pantolonunun yamalanması gerekiyordu. O da

İğneyi geçirip battaniyeye başlarken Thea'nın onu merakla izlediğini hissetti.

"Sana kim öğretti?" diye sordu.

Başını işinden kaldırmadı. "Annem. Her zaman bunun iyi bir beceri olduğunu söylerdi. Bana ve Mal'e, eğer bize katlanacak kadınlar bulursak, onların çoraplarımızı dikmek için orada olmadıklarını söylerdi.

Thea minnettar bir ses çıkardı. "Ondan şimdiden hoşlandım.

"O özel bir kadındı," dedi Wilder ona. "Uzun zaman önce öldü.

"Özür dilerim.

Wilder başıyla teşekkür etti ve iğneyi battaniyeye geçirmeye devam etti. Uzun zaman önce olsun ya da olmasın, ne zaman iğnesini ve ipliğini çıkarsa aklına annesi gelirdi. Başka bir yaşamda bu onun çantasıydı.

"Malik'e deri örmeyi öğretti mi? Thea sordu.

'Aslında o benim babamdı. Biz küçükken tabakçılık yapıyordu.

"Ne tür şeyler yapardı?

'Her şey, sanırım. Kilometrelerce uzaktaki tek deri işçisiydi. İnsanlar ona her yerden hayvan derileri getirirdi. Ama o artık malzemelerle kemer yapmayı çok severdi. Malik'in örgü örme alışkanlığı buradan geliyor. Yaralanmadan önce tüm Savaş Kılıcı kemerlerini oyardı.

Ağabeyinin kendi kemerinin derisine kazıdığı karmaşık tasarımı ona göstermek için arkasına yaslandı.

"Bunu şimdi yapamaz mı? Thea hayran hayran bakarken sordu.

Wilder başını salladı. 'Elleri titrerken olmaz. Artık çoğunlukla örgü örüyor. İpliğindeki düğümü çözdü ve battaniyeyi bir kenara bırakarak ateşin üzerinden Thea'ya baktı. "Bilmen gereken başka bir şey var mı?

Yanaklarının üstü pembeye boyanmıştı. "Her şeyi bilmek istiyorum.

Wilder malzemelerine uzanırken kendini gülümserken buldu. Su matarasını ona uzattı. "İç şunu.

"Ben zaten -

'Bu bir rica değildi. Yeterince su içmiyorsun.'

Thea hayal kırıklığı içinde dilini şaklattı ama dediğini yaptı ve ona yemek dolu bir kâse uzattığında tartışmadan kabul etti.

"Benim de bilmek istediğim şeyler var," dedi ona. "Öyleyse neden cevaplar için oynamıyoruz?

"Ne oynayacaksın?" diye sordu bir lokma ekmeğin etrafında.
Heybesinden bir paket kâğıt çıkardı. "Vale ve ?" "Ne olduğunu
bilmiyorum.

"O zaman bunu sana öğreteceğim şeyler listesine ekleyebilirsin. Wilder gerçekten de göz kırpmak istememişti. Sadece... bir an için aralarındaki anlaşmayı unuttu.

Ama Thea'nın ağzını bir gülümseme kapladı. "Oldukça kabarık bir liste oldu, Savaş Kılıcı. Yemeğini bitirdi ve ellerini kalçalarına sildi. "Pekâlâ o zaman. Nasıl oynuyorsun?

Wilder ona kuralları açıklamakta gecikmedi ve kendisinin de yıllardır oynamadığını fark etti... Talemir'le birlikte yola çıktıklarından ve Tal'in bir grup kadını sorular ve cevaplar yerine kıyafetleri için oynamaya ikna ettiğinden beri oynamamıştı.

Bu düşünceyi şiddetle bir kenara itti. Thea'yı kıyafetleri olmadan düşünmesine gerek yoktu.

Kartları renklerine ve rütbelerine göre ayırmayı bitirip bir kartı yüzü aşağı bakacak şekilde aralarına yerleştirdiğinde, ateşin ışığında ona baktı. Dağınık yan örgüsü yüzünü çerçeveliyordu, gözleri parlıyordu. Tanrım, çok güzeldi.

"Hazır mısın, Çırak?

"Ben hazır doğdum, Savaş Kılıcı.

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

THEA

Titreyen şömine ışığında Wilder'a bakmamaya çalışırken Thea'nın göğsünde **bir** sızı oluştu, Wilder'ın her zamanki sert yüz hatları yumuşamış, dudaklarında nazik bir gülümseme belirmişti.

İlk kartı çevirdi. Thea bakışlarını ondan ayırdı ve gözlerini kartlarına dikti ama hâlâ onun kendisini izlediğini hissedebiliyordu.

En yüksek kartı bulmak için elini inceledi ve ortaya koydu. Wilder da aynısını yaptı.

Birkaç dakika boyunca sessizce kartları yerleştirdiler, bir düzenbaz ya da aptal ortaya çıkana kadar beklediler. Bu sonsuza dek sürecekmış gibi görünüyordu ve Thea bu süreyi ona ne sorabileceğini, ondan ne gibi sırlar öğrenebileceğini düşünmek için kullandı.

Ancak Wilder ilk raundu kazandı, bu da iki kartı da aldığı ve ukala bir sırtıyla yukarı baktığı anlamına geliyordu. "Sanırım bir soru sormama izin var, Çırak. "Devam et o zaman," dedi sıkılmış dişlerinin arasından.

Kaybetmekten nefret ederdi. Onu Dans Eden Simyacılar oyununa davet etmeliydi.

onun yerine.

"Callahan ve Kristopher ile nasıl arkadaş oldunuz?" diye sordu.

Kendisini sorgulamasını beklediği onca şey arasında bu yoktu. Arkadaşlarının isimlerinin garip bir şekilde resmi olması da cabasıydı.

"Bilmek istediğin şey bu mu?"

"Bilmek istediğim şey bu.

Thea omuz silkti. 'Pekâlâ, o zaman... Beni kalkan taşıyıcılığı eğitimi için Esyllt'e teslim ettiğin gün, cephanelikte temizlik görevine atandık.

Sevgili silah ustamıza göre, hepimiz birbirimiz kadar işe yaramazdık. O zamandan beri onlarla arkadaşım.

"Öylece mi?

"Oldukça fazla. Bu ikisinden zor. "Ben de fark ettim.

"Hiç arkadaşın olmadığı için kıskanıyor musun?" diye alay etti. Wilder kıkırdadı. "Kendini arkadaş ilan eden benim diyor. "Arkadaşın *olmadığımı* mı söylüyorsun, Savaş Kılıcı?

Ardından derin bir kahkaha patladı. "Muhtemelen en iyi arkadaşım olduğunu söyleyebilirim, Çırak.

"Bu iç karartıcı," dedi ama göğsünde bir sıcaklık kabardı. Ona çarpık bir gülümseme verdi. "O kadar da umurumda değil.

Thea kızardı ve kartları işaret etti. "Sonraki tur.

Tekrar oynadılar, Thea bu sefer en yüksek kartla kazandı. Bir zafer çılgılığıyla ödülünü aldı.

", değil mi? Wilder eğlenerek söyledi.

'En iyi olduğunuzda alçakgönüllü olmak zordur,' diye yaptı.

Güldü ve Thea dünyada daha çok sevdiği bir ses olduğunu sanmıyordu. Ne sormak istediğini düşünürken arkasına yaslandı ve avuçlarının üzerine yaslandı. Savaş Kılıcı hakkında bilinmeyen onca şey arasında, kulübesindeki safir aklından çıkmıyordu. Yanaklarına yeniden bir sıcaklık yayıldı ve böyle bir aptal olduğu için kendine lanet okudu.

"Sen..." "Ben

ne yaptım?

Çoktan mahcup olmuştu. "Çok sevgiliniz oldu mu? Wilder'ın kaşları havaya kalktı. "*Bunu mu* sormak istiyorsun?" "Ben...

"Gerçekten ne sormak istiyorsan onu sor, Thea.

Dudaklarından dökülen ismiyle ayak parmakları botlarının içinde kıvrıldı ama o safir hâlâ zihninde parlıyordu. "Benden önce kim vardı? Yutkunmakta zorlandı, bir sonraki cevabı isteyip istemediğinden emin değildi. "Ya da sonra?

Wilder'ın bakışları karardı ve elindeki kartları yüzüstü yere bıraktı. 'Seninle tanıştığımдан beri kimse olmadı. Bloodwoods'dan sonraki o üç hafta boyunca başka kimse olmadı,' dedi ona saygıyla. "Olmasını da istemedim.

Thea titreyerek nefes verdi, kalbinin ne kadar hızlı attığını ancak şimdi fark ediyordu. "Peki ya daha önce?

Wilder içini çekti. "Öncesi uzun zaman önceydi.

Thea bekledi, saçlarını yüzünden geriye doğru itip tekrar bakışlarıyla buluşmasını izledi.

Adı Adrienne'di. Onu çok önemsiyordum. Ona karşı çok iyiydi. Bana.'

Thea'nın kalbi sıkışmıştı. "Bunu hak ediyorsun," kendini duydu. "Sana iyi davranacak biri.

Ona hüzünlü bir gülümseme verdi. "Öyle mi?

Kartlar unutulmuş bir şekilde duruyordu. "Ciddi söylemezdim," dedi Thea. "Ne zaman bitti?

Wilder tereddüt etti, ona söyleyip söylememe konusunda kendisiyle savaşıyor gibiydi.

Hala acıtacak kadar yeni miydi? Bilmesi onu incitir miydi?

"Dürüst olacağımızı söylemiştik," diye hatırlattı ona.

İç çekti. "Altı yıl önce. Aşağı yukarı.

Thea gözlerini kırıştırdı. "Altı yıl mı?" diye ağzından kaçırdı. "Sen - sen yapmadın... *Altı yıl* boyunca?

Wilder sert bir sesle, "Şok halini bir iltifat olarak kabul ediyorum, Çırak," dedi.

"Ama -

"Sorunuzu sordunuz. Aslında birkaç tane. Ve eğer bu kart oyununu bir kenara bırakırsak, ben de size aynı soruyu soracağım.

Gümüş rengi bakışları yoğun ve kamp ateşinin alevlerinin yansımasıyla parıldıyordu.

Thea bir nefes aldı. "O zamandan beri başka kimse olmadı..." diye yavaşça cevap verdi. İlk sevişmelerinden bu yana geçen üç hafta boyunca tek düşündüğü oydu. Öfke ve incinmişlikle, elbette, ama hep onu düşünmüştü.

"Peki ya daha önce?" diye sordu.

'Önemli biri değil. Bir şey ifade eden hiç kimse. Sesi sert çıkmıştı ama gerçek buydu.

"Peki ya ahır ustasının çırağı?

Thea şaşkınlıkla kaşlarını çattı, sonra ahırdaki kısa karşılaşmalarını ve Evander'ın Savaş Kılıcı'nın kapıyı kararttığını görünce nasıl kaçtığını hatırladı. "O benim ilkimdi.

"Ve o senin için özel biri değil miydi?

Thea, Savaş Kılıcı'nın çantasında duran ateş özü şişesine uzandı ve boğazındaki yanıkla yüzünü buruşturarak bir yudum aldı.

"O zamanlar ona ihtiyacım vardı... Ta ki öyle olmayana kadar.

Wilder'ın sesi alçaldı, neredeyse bir hırıltıya dönüştü. "Ne demek istiyorsun?"

Ama Thea sadece omuz silkti. "Beni gülünç buluyordu. Erkek kıyafetleri giyip savaşçı olmaya çalışıyordum. Ne yapmak istediğimi öğrendiğinde benimle hiçbir şey yapmak istemedi. Sanırım onu utandırdım.

Wilder kıpırdandı, yüzü tamamen ciddileşmişti, "Onu senin için öldüreyim mi?" dedi.

Thea bir kahkaha patlattı. "Bunun gerekli olduğunu sanmıyorum..." Wilder'ın burun delikleri alevlendi.

"Görünüşünü beğenmedim.

Hâlâ gülmekte olan Thea gözlerindeki yaşları sildi. "Ve bu bir adamı öldürmek için yeterli bir sebep mi?"

"Daha küçük sebepler yüzünden de adam öldürdüm. Thea ona bakakaldı. "Şaka yapıyorsun. "Öyle miyim?"

Thea bunu anlayamadı, o hınzır gülümsemelerinden birini daha sunduğunda bile. Bu manzara kalbinin teklemesine ve nefesinin kesilmesine neden oldu.

"Tüm savaşçı aşıklarının en başından mahkum olduğunu mu düşünüyorsun? Kelimeleri tutmayı düşünmeden ağzından dökülüverdi. Bunun bir kez daha tehlikeli bir bölge olduğunu biliyordu ama kendine engel olamıyordu.

Wilder bir sopayla ateşi körükledi, alevleri beslediği kütüklerin üzerinden geçirdi. "Bu konuda jüri hâlâ kararını vermedi," dedi sonunda.

Thea onun ne söylemesini umduğundan emin değildi ama bu tür şeyleri konuşmanın zamanının geçtiğini hissetti. Bunun yerine ona meydan okurcasına baktı. "Şimdi bana Büyük Ayin'i anlatacak mısın?"

Wilder inledi.

"Bana henüz bu hikayeyi hak etmediğimi söyleyemezsin. Kaç kişi seni yıldırımlarla kurtardı? İki kere mi?"

Bakışlarını onunkilere kaldırdı, teslim olmuştu. "Sana ne yapabileceğimi söyleyeceğim," dedi. "Eğer akşam yemeğinden bir porsiyon daha yersen.

"Başka bir rüşvet mi?"

"Başka bir teşvik," diye düzeltti onu, bekleyerek. Kadın kâsesine uzandı. "Peki.

Wilder derin bir nefes aldı. "Size söyleyebileceğim ve söyleyemeyeceğim şeyler hakkında kurallar var.

"Kimin kuralları?"

"The Furies"? Ayinler? Yazılı değiller ama bir Savaş Kılıcı onları hissedebilir. Eğer Fury'lerin gizli kalmasını istediği bir şeyse kelimeler oluşmaz. Anlıyor musun?"

Thea başını salladı. "Ama bana ne yapabileceğini söyleyecek misin? "Söyleyeceğim.

Thea gözlerini önündeki savaşçıdan ayırmadan ona ateş özü şişesini uzattı. Minnetle aldı ve derin derin içti.

Sonunda hazır görünüyordu. "Bloodwoods'dayken sana Büyük Ayin hakkında söylediklerimi hatırlıyor musun?"

Thea başını salladı. O zaman dilimi sanki bir ömür önceymiş gibi gelmişti ama onun sözlerini aynen hatırlıyordu. 'Büyük Ayin tek bir yere bağlı değildir. Mevsimlere de bağlı değildir, hatta zamanın kendisine bile...' diye tekrarladı.

"Aynen öyle. Wilder bir yudum daha aldı. "Yedi yıldan fazla bir süre önce, Talemir'le birlikte Aveum'daydım ve bir buz devini dağlara geri götürmeye çalışıyordum.

-'

"Bir ne? Thea kendini tutamadı.

Wilder kaşlarını kaldırdı. "Beni duydun.

"Buz devî nedir?" diye sordu, heyecanını zorlukla bastırarak.

"Aşağı yukarı kulağa geldiği gibi. Bir dev -'

'Nasıl dev?"

"Malik'in altı, yedi katı büyüklüğünde mi? Wilder omuz silkti. 'Bazıları bundan bile büyük. Don ve buz üretirler... Aslında Aveum'un bir kış krallığı olmasının nedeni de onlardır. Onu bu halde tutan don devleridir.

"Ama birini öldürmek zorunda mıydın?"

Wilder başını salladı. "Hayır, sadece ait olduğu yere geri sürün.

"Nasıl?"

Wilder güldü. 'Peki, bir buz devinin en çok neyden nefret ettiğini düşünüyorsun? Ateşten. Biz ateş kullandık. Boğazını temizledi. "Büyük Ayin hakkında bir şeyler duymak istediğini sanıyordum.

Thea ikilemde kalmıştı. Tüm hikâyeleri, yaşadığı her macerayı dinlemek istiyordu. Ama özellikle bu hikâyeye için bir ömür boyu beklemişti. Buz Devî'nin beklemesi gerekecekti. Konu Büyük Ayin'e geldiğinde nefesini tutarak dinleyecekti.

Onun ne kadar gergin olduğunu fark etmemiş gibiydi. Bunun yerine, sanki artık Delmira'da ateşin başında onunla birlikte oturmuyormuş da kadim ritüelin pençesindeymiş gibi uzak bir ifade takındı.

"Aveum'daki büyük gölün donmuş kıyılarında çağrışı hissettim," dedi ona. "Etrafımızdaki buz raflarının gıcırıltılarını ve iniltilerini hatırlıyorum. Tal'in dev hakkında bir şeyler söylediğini hatırlıyorum ama... Diğer her şey kayboldu. Sözsüz bir şarkı gibiydi, rüzgarda adımları mırıldanan bir fısıltı gibiydi.

Thea zorlukla nefes alıyordu.

'Büyük Ayin beni bir meydan okuyucu olarak karşılıyordu. Bulunduğum yerden üç günlük mesafede bir açılış vardı. Ben de gittim. Tal yanımda at sürdü, ama yolculuğu zar zor hatırlıyorum, sadece çağrışı. Büyük bir dağın eteklerine ulaştığımda Talemir beni daha fazla takip edemedi. Daha sonra bana gözlerinin önünde kaybolduğumu söyledi, ama bana göre... Bana öyle geldi ki, sadece bir çam ormanına girdim ve bir dağa tırmanmaya başladım. Bir kez bile arkama bakmadım.

Thea ateşi körüklemeyi devraldı, sözünü kesmemek için elleriyle bir şeyler yapması gerekiyordu. Bu Wilder'ın hikâyesiydi ve kendi hızında anlatacaktı.

Boğazı düğümlendi. 'Ayinin başladığını gösteren hiçbir şey yoktu. Herhangi bir işaret yoktu. Tek bildiğim bu inanılmaz dik, tehlikeli dağa tırmandığımdı. Ve haftalarca tırmandığım.

Thea'nın nefesi kesildi. "Haftalar mı?

Savaş Kılıcı başını salladı. 'Basit bir tırmanış değildi. Bir platoya her ulaştığımda, bir ya da başka bir zorlukla karşılaştım. Size anlatamayacağım şeyler, üzücü oldukları gerçeği dışında - şu anda bile karşılaştığım her şeyden daha üzücü. Keşke görmeseydim dediğim şeyler gördüm, keşke geri alabilseydim dediğim şeyler yaptım...'

Thea onun şakağından boncuk boncuk ter aktığını fark etti, elleri titremesini gizlemek istercesine birbirine kenetlenmişti. Ona uzanma isteğini bastırdı.

Titreyerek nefes verdi. "Ortaya çıktığımda, başladığım yerdeydim. Elimde bir Savaş Kılıcı totemi tutuyordum. Talemir orada bekliyordu. Üç gündür oradaydı.

Thea kaşlarını çatı, soru dudaklarının ucundaydı. Ama Wilder ondan önce davrandı. o.

"Büyük Ayin'de zaman farklı işler. Gerçekliğin kendisi gibi. Sahip olduğum tüm yeni yaralar gitmişti. Parmak u larımdaki Fury'lerin verdiği g   ve büyü ile önümdeki kar kadar net ve berrak olan tüm bunların anısı üzerimde Ayin'den hiçbir iz kalmamıştı. Onu izledi. "Sana söyleyebileceğim tek şey bu,  ırak.

Thea nefes verdi, omurgasından aşağıya doğru bir ürperti hissetti. "Teşekkür ederim," dedi. "Bunu benimle paylaştığın için teşekkür ederim.

Ona hafifçe başını salladı. 'Yemeğinin kalanını ye,' dedi ona.

Tepelerinde sonsuz yıldızların örtüsüyle geceye kadar sessizce konuştular, ancak konuyu ileriye doğru hafif tuttular.

Thea ateşin karşısındaki Wilder'a, yavaş yavaş daha derinden, daha karmaşık bir şekilde tanımaya başladığı metanetli savaşçıya göz ucuyla bakmaya devam etti. Onunla geçirdiği bu anların tadını  zlem ve pişmanlık karışımı bir duyguyla çıkartıyor, onu asla istediği kadar derinlemesine tanıyamayacağını büyük bir kederle fark ediyordu.

Eli kader taşına doğru kaydı.

Wilder Hawthorne hakkında ne kadar çok şey bilirse, o kadar sert düşüyordu. Ve onu asla yeterince tanıyamayacak, onunla asla yeterince vakit ge iremeyecekti.

Yeterli zaman yoktu - onun için yoktu.

YIRMI DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

WILDER

Şafak Wilder'ın hoşuna gitmeyecek kadar erken söktü. Ayağa kalktığında Thea'nın ateşin üzerinde bir şeyler karıştırdığını, diğer eliyle de dalgın dalgın kader taşıyla oynadığını gördü. Tanrım, o şeyden nefret ediyordu. Daha da çok, uyumamış olmasından nefret ediyordu. Bu konuda bir şeyler yapmaları gerekiyordu.

Derin düşüncelere dalmış gibiydi ve bu yüzden Wilder ihtiyaçlarını karşılamak ve atları kontrol etmek için ayrıldı. Döndüğünde Thea'nın gözleri ufuktaydı.

"Bu arkadaşının şahini değil..." dedi, temkinli bir sesle, sağlam koluyla işaret ederek.

Wilder gözlerini kısarak gökyüzüne baktı. Gökyüzünde çırpınan kanatları fark edince, "Hayır," diye mırıldandı. "Bu bir kuzgun.

Kuş onlara doğru ilerledi ve bacağına bağlı bir parşömenle ciyaklayarak Thea'nın yanına, çeşmenin kenarına kondu.

"Artos'unkilerden biri," dedi Wilder mesajı çıkarırken, kuzgunun diğer bacağının etrafındaki metal halkayı tanıyarak. Kaşlarını çatarak parşömeni açtı ve kraliyet kâtibinin el yazısıyla yazılmış metni okudu.

Hawthorne Savaş Kılıcı,

Bu vesileyle Hailford'a çağrılıyorsunuz.

Krallığa yönelik bir tehdidi ele almak için derhal hazır bulunmanız gerekiyor.

Acele edin.

Majesteleri, Harenth Kralı, Artos

Fairmoore

Thea kolunun arkasından bakıyordu, o da mesajı ona uzattı. Kız hevesle aldı ve adam onun notun içeriğini taramasını izledi.

"Harenth için bir tehdit mi?" diye mırıldandı kaşları birbirine çarparak.

Wilder başını salladı. 'Görünüşe göre Delmira'daki zamanımız sona erdi. Gitmemiz gerekiyor.

Ama Thea kaşlarını çatıyordu. "Burada olduğumuzu nereden biliyordu?" "Birisi planlarımızı Thezmarr'dan aktarmış olmalı.

Thea hâlâ mesaja bakıyordu. "Sence diğerlerinden de yardım istemiş midir?

'Senin tahminin de benimki kadar iyi. Şimdi giyin. Beş dakika içinde yola çıkıyoruz.'

Hemen güneye doğru at sürdüler ve Wilder bu sırada düşüncelere daldı. Artos'un çağrısından ne anlam çıkaracağını bilmiyordu. Ona göre Harenth, geriye kalan üç krallık arasında Peçe'nin ötesinden gelen güçler tarafından saldırıya uğrama ihtimali en düşük olanıydı. İç kesimlerdeki konumu ve Peçe'ye olan uzaklığı ve ayrıca Thezmarr'a sınır olması nedeniyle en korunaklı olanıydı. Tver veya Aveum'a yapılacak çok daha uzun yolculukların aksine, atlılar üç gün içinde oraya gönderilebilirdi. Ama sonra... canavarların kaprislerini tahmin etmek mümkün değildi.

Yanında at süren ve kararlı bakışlarını ileriye dikmiş olan Thea'ya baktı. Yırtık, kan lekeli gömleği rüzgârda dalgalanıyor, saç örgüsü arkasında dans ediyordu. Yolda ondan beklediği sürekli soruların ritmi gelmedi, daha önce yakaladığı gibi onun her hareketini de takip etmedi. Bunun yerine, kapalı ve mesafeli görünüyordu.

Hoşuna gitmedi.

Ama belki de her şeyi sindirmek için zamana ihtiyacı vardı. Ve böylece sessizlik içinde yol aldılar.

Harenth'e altı günlük zorlu bir yolculuk vardı ve her biri bir bulanıklık içinde geçti. Gündüzleri gidebildikleri kadar yol kat ettiler, akşamları ve sabahın erken saatlerinde ise Wilder Thea'yı eğitti. Thea yorgunluğunu kararlılığının demirden zırhı altında saklıyordu ve Wilder ona bir gece izin vermesi için ısrar ederek hakaret etmedi. Ona bildiği her şeyi gösterdi - bir adamı hançer ve kılıçla nasıl deşeceğini, bir adamı çıplak elleriyle nasıl öldüreceğini. Ona en yüksek hassasiyetle nasıl çalım atacağını ve vuracağını öğretti. O öğretti

Naarvian elik kılıcına nasıl bakım yapılacağını ve nemli botların nasıl kurutulacağını anlattı. Sorduğu her şeyi, bir Savaş Kılıcı'nın tüm, gözü kara bilgisiyle yanıtladı.

Yine de bir şeyler değişmişti. Thea ie dönmüştü. Onu kızdırmaya çalışmıyordu; yemine de gelmiyordu. Ona kaç kez *Prences* derse desin, ısırmadı. Sadece ufka baktı, sanki orada onu bekleyen bir şey olduğunu biliyormuş gibi.

Rahatsız edici derecede sessiz tavrına rağmen Wilder'ın taviz vermeyi reddettiği tek şey onun sağlığıydı. Yedikleri her şeyin ikinci porsiyonunu ona zorla yediriyor ve soğuk ellerine dumanı tüten nane ayı bardakları tutuşturuyordu. Ayrıca günler boyunca dikişlerini defalarca kontrol ettiğinden de emindi. Bir yarayı iltihaplandırmak için uzun bir yolculuğun teri ve kiri gibisi yoktu.

Thea onun telaşını sessizce kabul etti, bu da onu daha da endişelendirmekten başka bir işe yaramadı. Yolculuklarının son ayağında Wilder daha fazla dayanamadı.

"Thea..." diye başladı, dizginlerine uzandı ve atını bir tarlanın ortasında durma noktasına getirdi.

Onu orada görünce neredeyse irkilmiş görünüyordu.

"Neler oluyor?" diye sordu nazikçe. "Delmira'dan beri... kendinde değilsin.

Duvarlarının anında yükseldiğini hissetti.

'Bir şey yok,' dedi ona.

"Burada neler olup bittiğini bilmezsem seni eğitemem," dedi şakağına vurarak.

Thea bir nefes aldı ve kaçırdı. "Sorun kafamda değil.

Ama o cevap veremedi, dizginlerini onun elinden çekip yoluna devam etti.

Wilder göğsündeki batma hissinden nefret ediyordu; bu his ona Thea'nın uzaklaştığını, onu kaybettiğini söylüyordu. Sanki bir şeyden, ondan kaçıyormuş gibi at sürüyordu ve bu, kabul etmek istediğinden daha derindi.

Son kara parçasında acımasızca ilerleyen Thea'ydı ve dinlenmek için durmayı reddeden de Thea'ydı. "Canavarlar kimseyi beklemez.

iddia etti.

Sonunda saray, Harenth'in Kalbi uzaktan parıldadığında, Wilder ne beklediğini bilmiyordu. Ama kulelerin etrafında dolaşan gölge hayaletleri yoktu, krallığın üzerinde beliren karanlık bulutlar ...

Thea'ya attığı bir bakış, onun da aynı şeyi incelediğini gösteriyordu. Bakışları onunkilere kaydı ve dikkatini çekti. Sanki "Eee?" der gibi kaşlarını kaldırdı.

Ve böylece Harenth'e doğru at sürdüler.

Başkent Hailford, geniş bir alana yayılmış bölgesine hâkim büyük bir tepenin üzerinde oturuyordu. Artos'un krallığının geri kalan üç krallık arasında en müreffeh olanı olduğuna şüphe yoktu. Büyük kapılardan içeri girdiklerinde muhafızların hepsi Wilder'ı saygıyla selamladı ve üç parmaklarını omuzlarına koyarak saygı gösterisinde bulundu. Wilder başını sallayarak teşekkür etti ve sivri bir tepenin üzerinde yontulmuş bir dağ ejderinin bulunduğu özenle yapılmış su çeşmesinin yanından geçmeye devam etti. Birkaç halktan insan çeşmenin etrafını sarmış, su tanrıçası Lamaka ile kızları Dresmis ve Thera'ya şans getirmesi için bozuk para atıyordu. Bunu daha önce de defalarca görmüştü: nazik denizler ve yumuşak yağmurlar için umutsuz olanların halka açık duaları.

Yine Thea'ya baktı, böyle şeylerde ustalaşabileceğini bilip bilmediğini merak ediyordu. Ama Thea'nın gözü sadece tepedeki saraydaydı, kralın konutuna doğru tırmanmaya başladıklarında eli kılıcının kabzasında duruyordu.

Savaş Kılıcı ve çırağı kapılara vardıklarında atlarından atladılar ve onları bekleyen seysilere teslim ettiler. Thea saraya çıkan büyük merdivenlere doğru atılmak istedi ama Wilder onu kolundan tutup muhafız kulübesinin hemen dışındaki bir oyuğa sürükledi. Buna bir saniye daha dayanamazdı ve göğsünü sıkıştıran bu endişeyle savaşamayacağı da kesindi.

"Ne yapmaya ? Thea tısladı. 'Krala ulaşmamız gerek
-'

'Bana neler olduğunu anlatmalısın,' diye sordu. "Doğru
Şimdi.'

"Sana söyledim.

'Bana bir daha "hiçbir şey" dersen, ben de-'

"Ne yapacaksın Hawthorne?" diye meydan okudu, gözleri öfkeyle parlıyordu.

"Bilmem gerek," dedi yavaşça, bu kez daha yumuşak bir sesle. 'Aklın yerinde değilken kendini tehlikeye atmana izin veremem. Bu kesin bir yol -'

"Öldürüldü mü? Karanlık bir şekilde güldü.

Wilder'ın boğazı düğümlendi ve yutkunmakta zorlandı. "Thea," diye yalvardı. '*Konuş benimle. Kendini tutma, benimleyken olmaz...*'

Aklını yitirmiş hissediyordu, kendini şekillendirdiği korkusuz savaşçıdan kopmuştu, Ölümün Eli'nden o kadar uzaktaydı ki kendini bile tanımiyordu. Wilder Hawthorne hayatında hiçbir şey için yalvarmamıştı ama onun için... Onun için yalvaracaktı. Kendi içinde kaybolmaması için ona ihtiyacı vardı. *Ona* ihtiyacı vardı.

Sırtı duvara dönük olan Thea onun karşısında gergindi, öyle gergindi ki vücudu titriyordu. Ama adam onun bakışlarını tuttuğunda meydan okuyan bakışlarındaki bir şey yumuşadı.

Wilder yavaşça ona doğru uzandı ve gevşek bir tutam saç nazıkçe kulağının arkasına sıkıştırdı.

Onun nefes alışının kesildiğini, dokunuşuyla göğsünün hızla yükseldiğini, gözbebeklerinin büyüdüğünü duydu.

"Sen ve ben..." diye nefes aldı, eli çenesinin keskin çizgisinde gezinirken bakışları dudaklarının yumuşak kıvrımına kaydı. "Sen ve ben artık bir takımız. Seni inciten şey beni de incitir. Ve bunu birlikte göğüsleyeceğiz. Anlıyor musun?"

"Wilder..." Elini onun elini tutmak için kaldırdığında sesi kesildi.

"Bana anladığını söyle Thea," diye ısrar etti, çenesini hafifçe kavradı ve yüzünü kendi yüzüne doğru eğdi. Çırak, arkadaş, sevgili... Unvanların hiçbir önemi yoktu. Sadece aralarındaki bağ onları tekrar tekrar birbirlerine çekiyordu.

"Ben..." Titreyen bir nefes aldı. "Anlıyorum," diye fısıldadı, gömleğinin önünden bir avuç tutarak onu kendine çekti.

Wilder dudaklarını onunkilere değdirdiğinde tüm vücudu çöktü, bir ihtiyaç dalgası tüm benliğini sarmıştı. Tanrım, bu kadın... Sarhoş ediciydi. Onu içine çekerken bile bu yeterli değildi. Önünde beliren karanlığın şu anda hiçbir önemi yoktu ve onlar için geldiğinde, Thea'nın fırtınalarıyla gökyüzünü aydınlatacağını biliyordu.

Ona, onun tadına, vücudunun sıcaklığından ve her yerlerinin birbirine değmesinden duyduğu rahatlamaya o kadar ki

Botların taşa sürtünmesi; boynunun yumuşak derisini delip geçene kadar havada ıslık alan oku fark etmedi.

Bir ok daha ona isabet ettiğinde geriye doğru sarsıldı.

Bir eli kılıcındayken, Thea'nın yere yığıldığını ve kendi silahının kaldırım taşlarına çarptığını duydu.

Naarvian eliği kılıfını açarken şarkı söylüyordu ama içinden bir mide bulantısı dalgası geçti ve görüşü bulanıklaştı.

Wilder önce bir, sonra iki adım sendeledi.

Duvara çarptı ve aşağı kaydı, elleri ayakları uyuşmuştu.

Her şey kararmadan önce gördüğü son şey Thea'nın baygın bedeniydi.

BÖLÜM YIRMI BEŞ

THEA

Thea'nın ağzının tadı talaş gibiydi ve şakaklarında bitmek bilmeyen bir ağrı zonkluyordu. Gözlerini açmayı başardığında, hâlâ sersemlemiş ve kafası karışmış haldeydi.

Çünkü kendini metal bir sandalyeye sıkıca bağlanmış olarak buldu, ipin kordonları etine batıyor ve sol kolundaki dikişleri çekiyordu.

Ne olmuştu lan? Bir an Wilder'ın tadıyla sarmalanmıştı, bir an sonra düşüyordu... Sarayın nizamiyesinin yakınında saldırıya uğramışlardı, o kadar yer varken. Bu nasıl mümkün olabilirdi?

Kuru bir boğazla yutkunmaya çalışmak zordu, bu yüzden bunun yerine Thea dilindeki acı tadı tükürdü. Hiç şüphesiz bir çeşit uyuşturucuyla kaplanmış olan kolunu delen okun keskin sızısını hatırladı. Kendini, talaş tadını, uzuvlarındaki karıncalanma hissini, baş ağrısını değerlendirdi ve bir simyacı olarak bildiği zehirlerin listesini beyninde aradı. Ama bitkiyi ya da özünü görmeden, en ufak bir koku bile almadan, herhangi bir şey de olabilirdi. Eğer bunu Wren'e tarif etseydi, kız kardeşinin ona sadece akşamdan kalma olup olmadığını soracağını biliyordu.

Thea, Wren'in düşüncelerini zihninden uzaklaştırdı. Sistemindeki her neyse onun bulanıklığından kurtulması gerekiyordu. Odaklanması gerekiyordu. Etrafına bakınca bir tür depoda olduğunu anladı. Thezmarr'daki Büyük Salon kadar büyük olan mekânın dört bir yanına devasa ahşap sandıklar yığılmıştı. Pencereilerin hepsi kapalıydı, çatlaklardan sadece havada uçuşan toz zerreciklerini ve kirişlerden sarkan gevşek zincirleri görmeye yetecek kadar ince bir ışık süzölüyordu.

Yanında bir inilti duyuldu.

Thea boynunu bükerek Wilder'ın ayak bileğinden göğsüne kadar kalın zincirlerle bağlandığını ve boynundan hâlâ iki ok çıktığını gördü. Henüz bilinci tam olarak yerine gelmemişti ve görebildiği kadarıyla yüzü kanlar içindeydi. Ona okları sapladıktan sonra ne kadar süre dik durup yumruklarını sallayabildiğini ya da onu baygınken dövüp dövmediklerini merak etti. Bu düşünce kanını kaydattı, damarlarındaki güç uykusundan uyandı. Ama onu kullanamazdı, burada olmazdı. Eğer biri onun büyüsünü görür ve bunu birilerine bildirirse... İşler onun için çok daha kötüye giderdi. Bu çıkmazdan eski yöntemlerle kurtulmak zorundaydı.

Bağlarında gevşeklik olup olmadığını test etmek için kıvranmaya başladığında bir kahkaha duyuldu.

"Hiçbir yere gitmiyorsun kızım," dedi tok bir ses. Sıradan bir pelerin ve tunik giymiş orta yaşlı bir adam kollarını göğsünde kavuşturarak öne çıktı.

"Ne istiyorsun? Thea tısladı, hâlâ iplere doğru bastırıyordu. Kılıcını almışlardı, lanet hançerini de... Tabii ki almışlardı. 'Ah, bugünlerde sayılamayacak kadar çok şey var,' diye cevap verdi.

Thea'nın gözleri, adamın arkasındaki gölgelerde gizlenen birkaç adamı daha fark edince kısıldı. "Arkadaşların mı?

Adam arkadaşlarına el sallayarak ilerlemelerini işaret etti. "Tanıdıklar," diye düzeltti. "Hepsi aynı amaç için birleşti.

"Büyüleyici. Thea ayak parmaklarını botlarının içinde oynattı. En azından onları almamışlardı... 'Ve dua et söyle, bu nedir?

Lider öne çıktı ve Wilder'ın sandalyesini tekmeleyerek zincirlerinin takırdamasına ve Wilder'ın kırırdanmasına neden oldu.

'Savaş Kılıcı'nın başına ödül kondu. Seninkinin de. Ona vahşi bir sırıtış sundu.

"Bir Savaş Kılıcı'na öldürme emri verecek kadar aptal birinin olabileceğini düşünmemiştim," dedi Thea düşünceli bir şekilde. 'Yine de sanırım emri verecek kadar aptal insanlar varsa, birileri kaçınılmaz olarak deneyecektir.

Adam alay etti. 'Onu yakalamak o kadar da zor değildi. Sadece aleti ıslanana kadar beklemek gerekiyordu, sonra diğer erkeklerden farkı kalmıyordu.

Bu piç ona Seb Barlowe'u ve onun yirmi otuz yıl içinde ne hale gelebileceğini hatırlattı. Hâlâ aynı eski kabadayı, ama yeterince güç ve nüfuz sahibi olursa, tıpkı ondan önceki adam gibi daha büyük bir sorun haline gelebilirdi.

Thea onu ve arka planda süzülen adamları inceledi. Onlarda ayırt edilebilir hiçbir şey yoktu - kıyafetlerinde mühür, belirgin bir aksan, dövme ya da süslü silahlar yoktu. Kimdi bunlar? Organize bir birlik miydiler? Yoksa sadece kiralık paralı askerler miydi? Eğer öyleyse, onları kim kiralamıştı? Thea görünürde yedi kişi saymıştı ama deponun kanatlarında daha fazlası olduğundan şüpheleniyordu. Hem kendisini hem de Wilder'ı bilinçsizce ve görünmeden saray arazisinden çıkarmak kolay olmazdı.

"Burada hoşuna giden bir şey mi gördün kızım?" diye alay etti adam.

Thea tiksintiyle burnunu kırıştırdı. Adam ona kesinlikle Seb'i hatırlatıyordu - sanki o omurgasız heriften nefret etmek için başka bir nedene ihtiyacı varmış gibi.

"İstediğimi söyleyemem," diye cevap verdi, ayak bileğini hafifçe döndürerek metalin tenine değmesini bekledi.

"Senin konumundaki bir kız için çok gevezesin.

"Peki bu hangi pozisyon? Ayağını botunun içinde gevşetti.

"Hepsi bağlı ve gidecek hiçbir yerleri yok, aylardır bir çift düzgün meme görmemiş bir düzine adamın etrafında.

Bir düzine. İlginç. Thea'nın botu biraz daha açıldı. "Başıma ödül konduğunu mu sanıyordun?

"Eminim önce seninle biraz eğlenebiliriz.

Zincirler şingırdadı. "Ona elini sürersen yavaş ve acı dolu bir ölümle ölürsün. Wilder'ın derin sesi boşlukta şiddet dolu bir şekilde gürledi.

"Zincire vurulmuş bir adama göre kendine oldukça güveniyorsun, Savaş Kılıcı," dedi onları esir alan kişi. "Ama şu anda senin gibiler için endişelenmemize gerek olduğunu sanmıyorum.

Wilder, Thea'yı şaşırtarak güldü. "Endişelenmen gerekenin ben olduğumu söylemedim.

İhtiyacı olan tek şey de buydu.

Ayağını botundan çıkarıp yukarı doğru tekmeledi ve fırlatma yıldızlarını uçurdu. Gümüşten bir bulanıklıkla yayıldılar.

Adamlar bakakaldı. Onlar dönerken zaman yavaşlıyor gibiydi.

Hava.

Thea gülümsedi. Bağlı elleriyle iki yıldız yakaladı ve ipleri tek bir zahmetsiz hareketle.

Bir anda ayağa kalktı, yıldızlar uçuşmaya başlamıştı bile, kendisini esir alanın elini delip geçerek onu arkasındaki sandığa sabitledi ve bir feryat boşlukta yankılandı. Thea bir gölge kadar hızlı hareket etmeye devam etti, daha fazla yıldız havada savruldu ve hedeflerini buldu, acı çığlıkları her yerde duyuldu.

Onun geldiğini görmediler.

O kadar iyi, o kadar hızlıydı: gecenin içinde ölümcül bir fısıltı.

Yakındaki inleyen bir adam yığınının bir kılıç ve bir hançer aldı, onları ustalıklarla döndürdü. "Kellemin bedelini kim istiyor?" diye alay etti. "Gel ve al.

Üç adam ona doğru koştu ve Thea sırtıttı.

İlk rakibini dizlerinin arkasına vurduğu darbeler ve boğazına attığı şiddetli bir kesikle yere serdi.

Kendi kanında boğuldu.

İkinci adam yoldaşının vahşice ölümünden korkarak Thea'ya karşı koyamayacağı bir fırsat sundu. Ayak parmaklarının üzerinde dönerek adamın kötü yerleştirilmiş darbesini savuşturdu ve kılıcını kaburgalarının arasına sokarak adamın gözlerindeki şokun tadını çıkardı. Kafasını gövdesinden ayırmadan önce kılıcını çekip aldı ve her yere kırmızı bir renk püskürttü.

Üçüncü adam teslim olmak için ellerini kaldırdı. Thea başını eğerek onu inceledi ve bıçağını adamın boynuna iki eliyle güçlü bir kesik atmadan önce döndürdü.

Burada merhamete yer yoktu.

Bir dansçının zarafeti ve bir yırtıcının hızıyla hareket ediyordu, kılıcı neredeyse görülemeyecek kadar hızlıydı, hamle yaparken ve çalım atarken her bir adamı sanki tahıl çuvallarıymış gibi biçiyordu. Büyüsü içinde uğulduyor, parmak uçlarında çatırdıyordu ama onu dizginledi. Bunun yerine deponun karanlık köşelerini ve gölgelerini kendi yararına kullandı, rakiplerini gafil avladı ve dans eden bir simyacı ve Thezmarr'ın kalkan taşıyıcısı olarak öğrendiği becerilerin tadını çıkardı.

Adamlar çığlık atıyordu.

Ve notalarından zevk aldığı bir şarkıydı.

Thea deponun etrafında ilerlerken ardında kan ve ceset izleri bıraktı, paralı askerler hâlâ onun için geliyordu. Onları harekete geçiren şey ister gurur ister çaresizlik olsun, umurunda değildi. Onları teker teker, ikişer ikişer, neredeyse hiç terlemeden, neredeyse hiç ses çıkarmadan indirdi.

Hiçbiri ona denk değildi ve parmaklarının ucundaki o yeni güç türünün tadını çıkarıyordu: büyüün değil, şiddetin gücü.

"Lütfen!" diye seslendi biri karanlık bir köşeden. "Yaşamamıza izin verin!

Ama kendini ölümün çağrısına kaptırmış, kılıcını kendisinin bir uzantısı gibi sallıyordu. Uzun zamandır yüzündeki alaycı ifadeler ve kibirli

sırıtişlar. Onların yerinde saf, katıksız bir dehşet vardı.

Ondan korkuyorlardı.

Öyle de olmalı. O kendi yarattığı bir silahtı ve sondan önce anneleri için ağladıklarını görecekti -

"Dur!" diye bağırdı biri.

Thea, Wilder'ın arkasında paralı askerlerin liderini görmek için döndü ve Malik'in Naarvian çeliğinden hançerini yanağına bastırdı.

Wilder başından beri olduğu yerde, sandalyesinde zincirlerle bağlı duruyordu.

'Dur dedim kızım. Yoksa bu piçin dağıtırım.'

Wilder bir santim bile kıpırdamadı. Yüzü sakın ve vurdumduymazdı. Ta ki ona göz kırpana kadar.

Adam onun hareketini fark etmedi bile, elindeki hançer parmak uçlarından ayrılıp havayı oymadan önce elinde bir bulanıklık vardı.

Ve kendini adamın boynu ile omzu arasındaki yumuşak noktaya gömdü.

Çığlık attı. Elinde tuttuğu Naarvian çeliği yere çarptı ve Wilder'dan geriye doğru sendeledi, kollarını savurdu ama hançeri etinden çekmeye cesaret edemedi.

Thea Wilder'a doğru yürüdü. "Yardım etmek istemedin mi?" diye sordu.

"Her şey kontrolün altındaydı," diye cevap verdi Savaş Kılıcı gülümseyerek. Sonra vücudunu zincirlere dayadı ve zincirler geniş göğsünde parçalandı, Fury'lerin verdiği güçle boy ölçüşemezdi.

"Bunu daha önce yapamaz mıydın?"

Zincirler Wilder'ın güçlü bedeninden düştü ve Wilder ona açık açık sırıttı. "Sana söylemiştim, her şey kontrolün altındaydı.

Thea bir an için gurur ve kızgınlık arasında gidip geldi ama Wilder çoktan inleyen paralı asker liderine doğru ilerlemeye başlamıştı. Savaş Kılıcı bir eliyle gömleğinin önünden yakaladı ve bacakları altından tekmeleyerek havaya kaldırdı.

"Eğer bunu çıkarırsam," diye homurdandı, hâlâ adamın boynunda gömülü olan hançeri dürterek, "saniyeler içinde kan kaybından ölürsün. Anladın mı?"

Adam acınası bir ses çıkardı.

Wilder tiksinişmiş görünüyordu. "Güzel. Bize kimin için çalıştığını söyle. 'I -'

'Sadakatiniz yüzünden her türlü acıya dayanacakmışsınız gibi davranmayalım. Kimin için çalışıyorsun?'

Thea yaklaştı ve lideri soğuk bir ilgisizlikle izledi. Bu adam ona ve Wilder'a saldırmış, onları ölümle ve daha kötüsüyle tehdit etmişti... Onun acı çekmesini memnuniyetle izleyeceğine karar verdi. Bir türlü karar veremediği şey ise zararı verenin kendisi olup olmayacağıydı.

"Lütfen, beni öldürme. Wilder onu zahmetsizce tutarken, adamın bacakları hâlâ altında çırpınıyordu. Savaş Kılıcı'nın sadece zincirlerle zapt edilebileceğini düşünmüşlerdi... Thea neredeyse gülecekti.

"O zaman bize bilmek istediğimiz şeyi söyle," dedi ve bir adım daha yaklaşarak adamın yüzünün kızarmasını izledi.

'Bizi kimin tuttuğunu bilmiyorum,' diye homurdandı. 'Birisi isimsiz bir ödül koydu. Ölümün Eli'nin burnunu ait olmadığı yerlere soktuğunu söyledi.

"Temas kurma yönteminiz neydi? Wilder talep etti.

"Bir meyhanenin camında bir kupür gördüm. Orada buluşmaya gittim.

Lütfen - 'Kiminle buluştun?'

'Adam yüzünü kapalı tuttu. Büyük adam.'

Thea kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. 'Peki ya çetenizin geri kalanı? Senin ya da bir başkasının emriyle mi toplandılar?'

Benim. İlanı gördüm. Her şeyi ben ayarladım. Onlar sadece kendi payları için bu işin içindeydiler. Bir Savaş Kılıcı'nı alaşağı etme fikri hoşlarına gitti.

Wilder kara bir kahkaha attı. "Öyle mi?'

Adam çaresiz bir ses çıkardı. "Artık bilmiyorum, yemin ederim.

"Emin misin? Wilder bunu bir çocuğa yeterince yemek yiyip yemediğini sorar gibi tedirgin edici bir şekilde sordu.

Adamın şişkin gözleri rahatlamıştı. "Yemin ederim. Tek bildiğim bu.

Wilder paralı askeri yavaşça yere indirirken anlayışla başını salladı. "Bunu çıkarırsam kan kaybından öleceğini söylediğimi hatırlıyor musun?" dedi neredeyse nazikçe.

Adam kafası karışmış bir şekilde başını salladı.

Wilder'ın eli bıçağın kabzasına gitti ve temiz bir hareketle bıçağı çekti.

Kan bir pınar gibi fışkırdı ve Wilder'ın göğsüne isabet etti ama yüzündeki ifadeye bakılırsa, paralı askeri dikkatsizce yere düşürürken bunu fark etmemişti bile.

Adam saniyeler içinde ölmüştü.

Thea Wilder'ı eleştirel bir gözle taradı. "Yaralandın mı?"

"Birkaç sıyrıktan başka bir şey yok," dedi, etraflarındaki hasarı incelerken. "Sen mi?"

Adam sırayla vücudunu tarayıp herhangi bir zarar belirtisi ararken Thea başını salladı. "Dikişlerim yırtıldı. Ama hepsi bu."

Wilder ona Malik'in hançerini uzattı. "Sanırım bu senin."

Kazınmış kelimelerde kan parlıyordu. *Ölümde zafer, efsanede ölümsüzlük.*

Silahı aldı ve çömelerek ölü paralı askerin tuniğine sildikten sonra kemerine taktı. Bir an için cesede baktı ve diğerlerini sorgulamak için canlı bırakmadığına pişman oldu. Birileri onun ve Wilder'ın ölmesini istiyordu.

"Bu seni rahatsız ediyor mu? Wilder onu izlerken sesini alçaltarak sordu. "Onu nasıl öldürdüğüm mü?"

Thea kaşlarını çatı. "Senden on bir tane daha fazla öldürdüm."

"Soğukkanlılıkla öldürdüm ve bundan zevk aldım," dedi Wilder, bakışları ateşliydi.

Thea ona öylece baktı, içinde ne varsa onunla boğuşurken gözlerinin ardındaki karanlığın ortaya çıkışını gördü.

"Sana onu bitirmekten hoşlanmadığımı söylemeli miyim?" diye sordu. "Çünkü bunu yapmayacağım. Ölmeyi hak ediyordu ve bir adamın hak ettiğini verdiğinde bir bıçağın sallanmasından ya da çekilmesinden her zaman zevk alacağım."

Thea deponun köşesine gitti ve Wilder'ın Naarvian bıçaklarını aldı. Onu kapıda bekledi. Wilder ona ulaştığında, kılıçları ona uzattı. "Ben de öyle yapacağım," dedi ona.

Wilder bir süre ona baktı, sanki onu daha önce hiç görmemiş gibi şaşkınlıkla silahlarını kabul etti.

Belki de kafasına birkaç kez fazla vurmuşlardı. Thea ona dirsek attı. "Hadi gel. Kralı bulalım ve çağrısının ne hakkında olduğunu öğrenelim."

BÖLÜM YİRMİ ALTI

WILDER

Wilder ve Thea kan lekeli, seyahat yorgunu giysileriyle kürsüdeki tahtların önünde bekliyorlardı.

"Fury'ler bizi kurtardı, ne oldu? Kral Artos taht odasına girdiğinde onların perişan hallerine bakarak haykırdı. Ama yeşil gözleri Thea'ya takılınca parladı. Wilder, Harenth Kralı'nın, Thea'nın kalkan taşıyıcısı olmak için başvuruda bulunduğu bıçak fırlatma olayından beri çırağına özel bir ilgi gösterdiğini duymuştu.

Wilder bu konuda ne hissettiğini bilmiyordu.

Boğazını temizledi. "Saray arazisine girerken saldırıya uğradık, Majesteleri. Ses tonundaki kısa ve öz ifadeyi pek başaramadı.

"Benim topraklarımda mı? Artos irkildi. "*Benim* krallığımda mı?

"Evet, Majesteleri. Wilder sabırsızlığını dizginlemeye çalışarak burnundan nefes aldı. 'Ama bunu daha sonra tartışabiliriz. Krallığa yönelik tehditle başa çıkmak için yaptığınız çağrıya cevap verdik.

"Peki ya failler?" diye sordu kral.

"On iki tanesi halledildi, Majesteleri. Thea'yı işaret etti. "Buradaki çırağım bunu gördü.

Artos'un tavrı tamamen değişerek bir hayranlığa dönüştü. 'Bu doğru mu Althea? *On iki* saldırganı mı yendin?'

"Yardım aldım, Majesteleri," diye cevap verdi Thea, yanakları zevkten pembeleşmişti. Ama kendini hatırlıyor gibiydi. 'Majesteleri, krallığa yönelik tehdit ne olacak? Nasıl yardımcı olabiliriz?

Bu Artos'u daha da mutlu etmiş benziyordu. 'Bu olayı daha sonra konuşacağız. Şimdilik beni takip edin. Beklemedi; ayağa kalktı ve hareket etti.

Wilder'ın beklediği her neyse, bu değildi - Kral Artos ve muhafızlarını sarayın alt katlarından zindanlara kadar takip etmek. Wilder'ın kendisi de Naarva'nın güneyindeki Kızıl Kule'ye nakledilmeden önce orta âlemdeki hainlerle başa çıkmak için birkaç kez buraya inmişti ama... Hücresi daha önce hiç bu kadar dolu görmemişti.

Hayatında hiç zindana adım atmadığını düşündüğü Thea, duygularını maskelemek için iyi bir iş çıkarıyordu.

Hoş bir yer değildi. Kraliyet zindanlarına kapatılmak için ciddi bir suç işlenmesi gerekiyordu ve söz konusu ciddi suçlar olduğunda, Kral Artos ciddi cezalarla tanınıyordu.

Taş duvarlara dizilmiş meşaleler, nöbetçi odasından tek kişilik hücrelere ve neyse ki boş olan işkence odasına kadar her şeyi aydınlatıyordu. Zindanın derinliklerine indikçe koku daha da kötüleşiyordu. Kral Artos göğüs cebinden zarıfçe bir mendil çıkarıp burnuna ve ağzına yerleştirdi.

Eğer lanetli yerin bu kadar derinlerine iniyorlarsa, görecekleri her neyse... Wilder, Thea'yı arkasından itebilmeyi diledi ama onun buna izin vermeyeceğini biliyordu.

"Onları şehrin dışında bulduk," dedi Kral Artos, sıradaki son hücrenin önünde durarak.

Wilder'ın önündeki manzara karşısında irkilmemek için tüm disiplinini kaybetmesi gerekti.

Bir çift yarı-hayalet demir parmaklıkların arkasındaki taş zeminde gevşek bir şekilde yatıyordu. İkisinde de işkencenin izleri vardı. Vücutlarında ve kanatlarında yanıklar, havada yanmış et kokusu, açık yaralardan sızan kan.

İnsan derisinin büyük bir kısmı, Wilder'ın zamanında savaştığı pek çok gölge wraith ile aynı kösele dokusuna dönüşmüştü. Gözleri siyah küreler gibiydi; kırık parmaklarından pençeler çıkıyordu. İnsan yaşamına hiçbir anısı olmayan, bir yaşamı olduğuna dair hiçbir kanıtı olmayan tam bir hortlak olması uzun sürmeyecekti. Wilder değişimi bizzat görmüştü, karanlığa gömülen kadın ve erkekleri görmüştü. Ama hücredeki diğer figür... Sırtından kırık kanatları çıkan, parmaklarının ucunda küçük pençeleri olan genç bir insan... O kaybolmamıştı. Henüz değil.

"Bunu daha önce hiç gördünüz mü? Kral Artos ona döndü ve zavallı yaratıkları işaret etti.

Wilder hâlâ yarı hayaletlere bakarak, "Bir ya da iki kez," demeyi başardı.

"Bunun olabileceğinden neden haberdar edilmedim?" diye sordu kral. "Ve nasıl oldu da krallığıma sızmayı başardılar?"

Wilder Thea'nın gözlerini üzerinde hissetti ama bakışlarını kraldan ayırmadı ve bir sonraki sözlerini dikkatle seçti. 'Ben böyle birkaç vaka gördüm; diğer Savaşkılcıları ise hiç görmedi. Bildiğimiz kadarıyla bunlar nadiren görülen bir anomali ve asla orta diyarların geri kalan krallıklarına bu kadar yakın değiller. Azrailler genellikle kurbanlarını tamamen dönüştürürler. Sorgulamanızdan ne çıktı?'

Kral böyle bir muameleyi inkâr edecekmiş gibi görünüyordu ama önlerindeki kanıtlar göz önüne alındığında bunun ne kadar anlamsız olduğunu fark etmiş olmalıydı. 'Gölge Prens dedikleri birinin hizmetkârları olduklarını...'

Wilder'ın midesi dibe . "Anlıyorum.

Kralın sorgulayıcılarından biri öne çıktı. Görünüşü - hayır, *takıları* - Wilder'ın bir an için dikkatini dağıttı. Bu işle uğraşan bir adamın burnunda taşlı bir piercing olduğunu ya da her bileğinde bir düzine bronz bilezik taktığını daha önce hiç görmemişti. "Böyle birini hiç duydun mu Savaş Kılıcı?"

Wilder bakışlarını parıldayan parçalardan ayırdı. "Sanırım orakçılardan birine işaret ediyor. Başka bir şey söylediler mi? İkisi de konuştu mu?"

"Sadece şu. Soruşturmacı ikisinden daha insan olanını işaret etti, bilezikleri hareketle şingirdiyordu. 'Ve sadece şu Gölge Prens ve Karanlığın Kızı hakkında övgüler yağdırdı. Görünüşe göre av peşinde.

"Ne için avlanmak? Wilder bastırdı.

Ama sorgulayıcı omuz silkti. 'Ben onu çıkaramadan bayıldı. Bir sonraki küçük seansımız bu olacak. Hücrenin demirine tehditkâr bir tekme attı ve içerideki zavallı yaratık sinip kaldı.

Wilder kendini tam boyuna kadar kaldırdı. "Buradan sonrasını ben hallederim.

"Onları öldürmeliyiz," diye mırıldandı Thea onun yanında, gözlerini Wraith'lerden ayırmadan. "Ya bu laneti orakçılar gibi yayabilirlerse?"

Wilder cevap vermedi. Onun yerine krala döndü. 'Majesteleri, bu davada daha uzman bir ele ihtiyaç duyulabileceğini düşünüyorum. Mahkumları kendim sorgulayabilir miyim?'

Kral Artos canavarlardan Wilder'a baktı ve başını salladı. "Evet. Daha tecrübeli bir el daha iyi sonuçlar verebilir. Oda emrinize amade.

"Teşekkür ederim majesteleri, ama bu aletlere ihtiyacım yok. Wilder sonraki sözlerini kötülükle süsledi. 'Sanırım bu canavarlar

dillerini çözmeye yeter de artar bile.'

"Pekâlâ. Kral Artos maiyetine döndü. 'Bu katı temizleyin.

Hawthorne Savaş Kılıcı'nın kırması gereken canavarlar var. Wilder başını eğdi.

"Majesteleri.

Kral başını salladı. 'Sonuçları duymak için sabırsızlanıyorum. Anahtarları Savaş Kılıcı'na ver,' diye emretti mücevherlerle süslü sorgulayıcıya, o da dediğini yaptı.

Birkaç dakika içinde zindanın alt katı Wilder, Thea ve iki yarı-hayalet dışında boşalmıştı. Ama Wilder Thea'ya döndü, sesi sert ve tavizsizdi, bir akıl hocasının ve ustanın sesiydi, bir arkadaşın ya da başka bir şeyin değil. "Bunun için burada olamazsın.

'Ben hiçbir yere gitmiyorum. Eğer bir Savaş Kılıcı olacaksam, bunu hazmedebilmeliyim -'

"Yeminime sadık kalmadım mı?" diye sordu. 'Bildiklerimi sana öğretmedim mi? Sorularına cevap vermedim mi? Tehlikelerle tek başına yüzleşmene izin vermedim mi?

'Evet, ama -'

"O zaman git Thea. Sen buradayken bunun için olmam gereken kişi olamam.

"Wilder -

'Ben sormuyorum,' dedi.

Thea ona baktı ve gözlerinin arkasında bir kez daha fırtınanın koptuğunu görebiliyordu. Tartışmaya devam etmesini, daha önce defalarca yaptığı gibi öfkesine sarılmasını bekliyordu ama yapmadı. Onun yerine yaratıklara şüpheyle baktı ve son bir kez onun bakışlarıyla karşılaştı.

Ayrılmadan önce 'Dikkatli ol,' dedi.

Wilder hançerini avuçladı ve anahtarı kilide taktı. "Pekâlâ," dedi yavaşça. "Bana bu Gölge Prens hakkında ne bildiğini anlat.

Sorgulaması bittiğinde Wilder, Thea'yı hâlâ kirli kıyafetleriyle zindanın girişinde onu beklerken buldu. Ya Kral Artos'un misafirperverliği çok abartılıydı ya da Thea gitmeyi reddetmişti. Wilder ikincisi üzerine bahse girmeye hazırdı. Sol kolundaki kesiğin dikişlerin yırtıldığı yerden hâlâ kan sızdığını fark etti ama Thea'nın yüzüne bakınca fark etmediğini anladı.

"Ne dediler?" diye sordu duvarı iterek.

Wilder saçlarını yüzünden çekti ve sadece yoldan ve depodan değil, o hücrede tanık olduklarından dolayı ne kadar pis hissettiğini yüzüne vurdu. "Naarva'nın güney adasının tamamen aşılmaz bir karanlıkla kaplı olduğunu. Bir zamanlar hortlaklarla kaynayan bir orman olan krallığa artık kimse giremiyor bile. Orada hüküm süren Gölge Prens'in izniyle.

"Ve Karanlığın Kızı ile işbirliği mi yapıyor?" "Öyle görünüyor.

Thea onu eleştirel bir gözle inceledi. "Neden bana her şeyi anlatmadığın hissine kapılıyorum?

Çünkü ben değilim ve sen benim için fazla zekisin, diye düşündü Wilder, ama bunun yerine içini çekti. "Sana söyleyebileceğimi söyledim," dedi ona. "Ama sen hâlâ bir çıraksın ve ben de hâlâ bir Savaş Kılıcı'yım.

'Ben de orta diyarların bir Muhafızıyım. Ben de onu kötülükten korumakla görevliyim,' diye karşı çıktı Thea. 'Bu yarı hayaletlerin nesini anlamıyorum Wilder? Bizim için gelen ve benim göremediğim şey nedir?

Wilder yorgun bir nefes alarak ilgilerini gizlemeye çalışan muhafızlara baktı. "Burada olmaz.

Thea tartışmaya devam edecekmiş gibi görünüyordu ama adamın yorgunluğu belli olmuş olmalıydı ki içini çekti. "Peki. Kral bizi bu akşam yemeğe davet etti. Soylulardan oluşan samimi bir toplantı olacak.

Wilder yüzünün buruştuğunu gizleyemedi. Tanrım, yapmak istediği son şey Harenth'in seçkinlerinin şaşkın bakışlarını ve aptalca sorularını eğlendirmektir. "Savaş kılıcı olsun ya da olmasın, bence gitmemek hata olur," dedi Thea.

Aklından geçenleri okumuş gibiydi.

"Biliyorum," dedi. 'Elimizi yüzümüzü yıkamamız gerekecek ve -' 'Kral Artos bize oda teklif etti,' dedi Thea umutla. "Şimdi mi teklif etti?

Wilder elinden gelse hiçbir zaman kraliyet ailesinin içinde kalmazdı. Teknik olarak bunun bir lütuf olmaması gerekse de, bazı krallar ve kraliçeler için belirli beklentiler yarattığı hissinden asla kurtulamamıştı. Talemir onu her zaman böyle şeyler konusunda uyarmıştı; bir gecelik konaklama, ileride kendi türlerinden birine, aslında o kadar da masum olmayan bir iyilik olarak geri dönebilirdi. Ama Wilder her şeyden sonra Thea'yı lüks bir geceden mahrum edemeyeceğini anlamıştı. Delmira'dan ayrıldığından beri, kendi standartlarına göre bile zorlu bir yol geçirmişti.

"Yolu gösterin o zaman Prens. Wilder onun gözlerindeki kızgınlığı fark etti ama Prens kolunu çekiştirmedi. Wilder onu takip etti, zindanlarla arasına mümkün olduğunca mesafe koymak istiyordu.

Tekrar saray fuayesinin ana bölümüne ulaştıklarında, bir hizmetçi onları bekliyordu, çantaları ayaklarının altındaydı. Wilder buna çok sevindi. Bu, nöbetçi kulübesinin yanındaki oyukta olanlara rağmen atlarına göz kulak olunduğu anlamına geliyordu. Olaylar zinciri zihninde dönüp duruyordu, tıpkı şimdi peşini bırakmayan sorunlar listesi gibi, ama çantasını mermer zeminden aldı ve hizmetkâra onları odalarına götürmesini işaret etti -

Oda.

Tekil.

Hizmetçi nefes kesici bir süitin kapılarını açtı. Tasarımı çok netti.

Sadece bir yatak vardı.

Artos ya Thezmarr'ın usta ve çırakların birlikte yatma geleneğine tutkuyla bağlıydı ya da Wilder ile Thea arasında başka bir şey olduğundan şüpheleniyordu. Wilder bu fikirden hiç hoşlanmamıştı.

Thea depodaki paralı askerleri öldürmüş ve Wilder da liderlerini ortadan kaldırmıştı ama onlardan daha fazlası var mıydı? Uyuşturulup yakalanmadan birkaç dakika önce başkaları onları oyukta görmüş müydü? Bu mümkündü ve birilerinin Artos'a haber vermiş olması da bir o kadar mümkündü...

Thea bunları fark etmemiş ya da sorgulamamış gibiydi. Bunun yerine çantasını odanın ortasına bıraktı ve gözleri fal taşı gibi açılmış bir şekilde etrafında döndü; sayvanlı yatağın üzerine serilmiş ipekleri, gereksiz büyüklükteki ocağı ve Harenth'in tamamına bakan tavandan tabana pencereleri, aşağıda parıldayan şehri seyre daldı.

Kısık bir ısıklık çaldı. "Hiç böyle bir şey gördün mü?"

Wilder bu ironi karşısında kahkahalarını bastırmak zorunda kaldı. Kendi krallığında büyümüş olsaydı, böylesi zenginliklere ve servete alışkın olurdu. Bir sarayın misafir odaları onun için hiçbir şey ifade etmeyebilirdi, sarayın kendisi onunken...

Hizmetçi kapıdan boğazını temizledi. 'Banyo odaları için sıcak su çekildi, Savaş Kılıcı Hawthorne. Üst düzey kumaşçımız tarafından bir dizi kıyafet seçildi; gardiroplarında ve sizin için çeşitli seçenekler bulacaksınız.' hizmetkâra zengin 'a doğru işaret etti

Maun gardıroplar odanın uzak tarafında. 'Tam şurada bir zil var. Başka bir şeye ihtiyacınız olursa çalmaktan çekinmeyin. Sizler kralın misafirlerisiniz. Rahatınız her şeyden önemlidir. Majesteleri Kral Artos bir saat akşam yemeğinde hazır bulunmanızı rica ediyor. Size eşlik edecek birini mi?'

"Yolumuzu bulabiliriz," dedi Wilder hışımla, Thea'nın veranda kapılarının ötesindeki balkonu görüp sevinç çığlıklarıyla oraya koşmasını izlerken.

Hizmetçi üç parmağını sol omzuna bastırdı ve gitmeden önce başını eğerek kapıları arkasından bir tıkırtıyla kapattı.

Dışarıda, Thea korkuluklara yaslanmış, hâlâ aşağıdaki genişleyen şehre hayretle bakıyordu. Wilder onun yanına gitmek, oyukta başladıkları işi bitirmek istedi ama bunu yapamadı. Utanç onun üzerine çökmüştü. Tanrım, birbirlerine karşı dürüst olacaklarına yemin ettikten sonra ondan çok şey saklıyordu.

Delmira'nın kayıp prensesi, Karanlığın Kızı'nın, Thezmarr'ın Savaş Kılıcı'nın ve orta diyarların hükümdarlarının onun ve kız kardeşinin peşinde olduğunu bilmiyordu. Şu anda her şeyin ne kadar kırılgan olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ve bu onun suçuydu. Ama bunu ona söylemenin ne yararı olacaktı ki? İçindeki güç ve boynundaki kaderini belirleyen yeşim taşıyla zaten çok dengesizdi.

Hayır, bu yükler listesine bir şey daha ekleyemezdi.

Böylece derisindeki pisliği ve suçluluk duygusunu temizlemek umuduyla banyo odasına doğru ilerledi.

Banyo odası neredeyse yatak odasıyla aynı büyüklükteydi. Bozulmamış mermer fayanslar tüm alanı kaplıyordu. Ortada özenle yapılmış pençe ayaklı bir küvet, duvarlardan birine yerleştirilmiş aptalca genişlikte bir makyaj masası ve altın telkari ile çerçevelenmiş aynalar bulunuyordu. Küvetin yanındaki kovalarda sıcak su buğulanıyordu ve yakınlara çeşitli banyo malzemeleriyle dolu bir el arabası yerleştirilmişti. Havayı lavanta kokusu dolduruyordu; Wilder uzak köşede bir mumun üzerinde yanan küçük bir kase yağı fark etti. Pelüş havlular ve bornozlar odanın bir tarafındaki altın kancalara asılmıştı, altlarında da birinci sınıf içkilerle dolu bir araba vardı. Wilder, Marise'in mahzeninden en sevdiği şarabı bile gördü ve görünce ağzı sulandı.

Hiçbir masraftan kaçınılmamıştı.

Wilder kralın kimi daha çok etkilemeye çalıştığını merak ediyordu: onu mu yoksa Thea'yı mı?

Yavaşça, yolculukta yıpranmış ve kan lekeli giysilerini çıkarmaya başladı, omuzlarındaki sertlikten dolayı yüzünü buruşturdu. O lanet olası paralı askerler, o bayginken kesinlikle birkaç darbe almışlardı, korkaklar.

"Wilder? Kapıda Thea'nın sesi duyuldu. "Ne oldu?" diye cevap verdi.

Kapı bir aralık açıldı ve kadın içeri baktı, bakışları adamın çıplak gövdesine takılınca anında ısındı.

"Ben... Uh... Orada tıbbi bir kit var mı?

Wilder tek kelime etmeden kapıyı sonuna kadar açtı ve onu içeri çekti, büyük küvetin kenarına oturttu ve kolunu nazikçe kıvrarak incelemek için yaralı kolunu aldı.

Çok kötü durumdaydı. Dikişleri tamamen yırtılmıştı ve yaranın kenarları yırtık pırtıktı, kanlıydı ve kirle kaplıydı.

"Bununla ilgilenmeliydin. "Biraz meşguldüm," diye homurdandı Thea.

Wilder bunu görmezden gelerek yeni bir kova ılık su ve temiz bir bez getirdi. Thea'nın göz bebeklerinin nasıl büyüdüğünü görmezden gelerek onun yanına diz çöktü ve yarayı temizlemeye başladı. Mümkün olduğunca nazik davranarak sıcak bezi Thea'nın cildinde gezdirdi, bezi duruladı ve kir tabakası yok olana kadar aynı işlemi tekrarladı.

Thea nefesini tutmuş gibiydi. "Bunu kendim yapmam gerektiğini sanıyordum?" dedi.

Wilder çekmecelerden birinde bir iğne ve iplik aradı, küçük bir tıbbi paket buldu ve Thea'nın yanına döndü. "Bu sefer değil," diye yanıtladı iğneye iplik geçirerek. 'Bu sefer daha kötü olacak...'

Thea çenesini sıktı ama ona başıyla onay verdi.

Wilder, yaranın zaten ne kadar hassas olduğunu, dikişler zaten yırtılmışken iğnenin keskin batışının ve çekişinin çok daha kötü olduğunu bilerek hızlıca yaraya müdahale etti.

Thea hiç ses çıkarmadı. Sadece küvetin kenarına oturdu ve dişlerini sıkarak onun bakımlarını kabul etti. Onu incitmekten nefret ediyordu, acıyı dindirmek için yapabileceği çok az şey olmasından nefret ediyordu.

Sonunda ipliğin ucunu bağladığında, kadın dikiş çizgisine baktı. "Umalım da ikinci sefer uğurlu gelsin..." diye mırıldandı.

Wilder aşırı analiz yapıp yapmadığını bilmiyordu ama kadının sözleri farklı bir anlamla yüklü gibiydi. Boğazını temizledi. "Yıkanmalısın,

o zaman düzgünce sarabiliriz.'

Onun cevabını beklemeden küvete kovalar dolusu sıcak su dökmeye başladı ve su seviyesi yükseldikçe sıcaklığı kontrol etti.

"Peki ya sen? Thea onu tereddütle izleyerek sordu. "İki banyo için yeterli su var.

"Ama hava soğuyacak.

Wilder omuz silkti. 'Hâlâ bir nehirden daha sıcak. İyi olacağım.

Thea tartışmak için ağzını açtı ama Wilder sadece kaşlarını kaldırdı. İç çekti. "Teşekkür ederim.

Onu yalnız bırakmak için gitmek istedi.

"Wilder? Thea hâlâ küvetin kenarında oturmakta olduğunu söyledi. "Sanırım yardımınıza ihtiyacım olabilir..." Kıyafetlerini işaret etti. "Daha önce görmediğin bir şey değil...

Wilder'ın kalbi tekledi. Althea Zoltaire'i tekrar soymayı hayal ettiği onca yol arasında bu, listenin en başında yer almıyordu. Ama ona ihtiyacı vardı.

"Tamam.

Kadının yanına gitti ve kolundan başlayarak yarasının üzerinden dikkatlice açtı, böylece kolundan aşağıya doğru bir kez daha gevşedi. Koruyucu totemini çıkardı ve dikkatlice bir kenara koydu. Sonra gömleğinin düğmelerini açtı, ellerini ve nefesini sabit tutmaya çalışarak göğsündeki çekiç sesini duyup duymadığını merak etti.

Yavaşça kumaşı omuzlarından itti ve kumaş karo zemine düştü. Kadının vücudu da en az onunki kadar kirliydi. Kendisinin ve paralı askerlerin kanının bir karışımı olan kan, teninde pas gibi dururken, yoldan gelen kalın bir toz tabakası da üzerini kaplamıştı.

Bir sonraki giysi için izin almak üzere ona baktı ama Thea'nın gözleri kapalıydı, başını tavana doğru eğerken yüzünde acı ve yorgunluk karışımı bir ifade vardı.

Wilder pantolonunu çıkardı, onu ayağa kaldırdı ve bacaklarından aşağı indirirken ellerini omuzlarına koydu. Kadın pantolondan çıktı ve iç çamaşırlarıyla adamın önünde durdu.

'Buradan sonrasını ben hallederim,' diye fısıldadı.

Yine gitmek istedi ve yine kadın onu durdurdu.

"Ben yıkanırken sen de yaralarınla ilgilenebilirsin," dedi ona, makyaj masasını ve leğenin üzerine bıraktığı tıbbi malzemeyi işaret ederek.

Boğazının arkasından onaylar gibi bir ses çıkardı, çünkü ona tekrar ihtiyaç duyması ihtimaline karşı yakınında olmak istiyordu.

Wilder makyaj döndü ve yaralarını değerlendirdi, arkasından gelen su sesini duymazdan gelmeye çalıştı, Thea'yı çıplak hayal etmemeye çalıştı. Bunun yerine, gövdesinde fark etmediği birkaç yarayı temizledi, ancak hiçbir dikiş gerektirecek kadar derin değildi. Yüzündeki kurumuş kan izlerini silmek için başka bir bez kullandı ve arabadan kendine bir içki doldurdu, her hareket bir metre yıkanan kadından dikkatini kasıtlı olarak uzaklaştırıyordu. Ancak su sıçraması durduğunda ve küvetten başka ses gelmediğinde Wilder dönmekte tereddüt etmedi. Thea'yı orada yatarken buldu, gözleri kapalıydı, su bulanıktı.

Başı küvetin kenarına yaslanmış, saçlarının yarısı köpüklerle kaplı.

"İyi misin?" diye sordu usulca, onu ürkütmek istemiyordu.

"Sadece biraz dinlenmem gerekiyordu," diye cevap verdi, gözlerini açmadan.

Wilder'ın bakışları saçındaki sabundan küvetin kenarında duran yaralı koluna kaydı. Saçını yıkamak elbette canını acıtmıştı.

'İzin ver,' dedi.

Wilder küvetin başında diz çöktü ve parmaklarını saçlarından geçirerek sabunu kafa derisine masaj yaparak uyguladı.

Thea inledi, bu ses onun sikine doğru bir özlem şimşeği gönderdi. Ama o bu arzuyu görmezden geldi. Bunun yerine Thea'nın saçlarını yıkamaya başladı,

Sabunu uçlarından köpürterek, parmaklarının dairesel hareketleriyle boynundaki gerginliği hafifletmeye çalışıyordu.

Onu dikkatlice küvete indirdi, saçlarındaki köpükleri durularken ensesinden tuttu, başını arkaya eğik tuttu, gözlerine damlamasına izin vermemeye dikkat etti. Kendi bakışlarını da artık su çizgisinin üzerinde yüzdüğünü bildiği bedeninden uzak tuttu.

Sonunda oturmasına yardım etti ve kız şaşkınlıkla ona göz kırptı.

Duyguları Wilder'ın boğazına düğümlendi. Altın kancalardan birinden bir havlu aldı ve başını çevirerek ona uzattı.

Kadın ayağa kalkıp havluyu kabul ederken vücudundan akan suyu duydu.

"Artık bakabilirsin," dedi sessizce.

Wilder buna hazır olup olmadığından emin değildi ama onun bakışlarıyla karşılaştı, yanaklarının hafifçe kızardığını ve çıplak omuzlarındaki su damlacıklarını fark etti, havluyu kollarının altına ve göğsüne sıkıştırmıştı.

"Teşekkür ederim," dedi. "Bunun akıl hocası olarak resmi görevlerinizin bir parçası olmadığını biliyorum.

Wilder rahat bir omuz silkme hareketiyle onun küvetten çıkmasına yardım etti ve makyaj masasına götürdü. "Yaranın kuruduğundan emin ol, sonra bandajlamadan önce üzerine biraz merhem sürebilirsin.

Aynada ona bakma hatasını yaptı. Kız, adamın yüksek gövdesinin önünde duruyordu, ona kıyasla çok küçüktü, sadece bir havluyla çok savunmasızdı, saçları ıslaktı, o da yansımalarını yakalarken ağzı ayrılmıştı.

Birbirlerine baktılar. Kadın temiz ve tazeydi; adam ise her türlü günah kadar kirliydi. Ama birbirlerine baktıkça ikisinin de bakışları ısınıyordu.

"Wilder..." diye mırıldandı Thea, bir lanet ve bir yalvarış. Havlusunun düşmesine izin verdi.

Kader taşı dışında çıplak olan kadını görünce Wilder'ın ağzı açık kaldı. Mükemmel vücudunun her kıvrımı, her kıvrımı ona sesleniyordu ve siki pantolonuna doğru geriliyordu.

"Thea..." diye nefes aldı, eğildi ve dudaklarını onun boynunun çukuruna değdirerek yeni lavanta sabunu kokusunu içine çekti. "Yapmayacağımızı söylemiştik...

Aynada gözlerini ondan alamıyordu, göğüslerinin her nefeste nasıl yükselip alçaldığını, meme uçlarının ne kadar sert görüldüğünü, kalçalarının nasıl hafifçe ayrıldığını ve arka tarafının ona nasıl baskı yaptığını.

'Bundan kaçış yok,' dedi ellerine uzanarak. "Ne söylersek söyleyelim. Ve bunu inkâr etmekten bıktım. Seni istiyorum Wilder.'

Ellerini onun üzerine koyarak göğüslerini avuçladı.

Sert avuç içleri kızın yumuşak tenine kapandığında Wilder inledi, bu his içinden bir akım geçirdi, taşaklarında toplandı ve sikiğin zonklamasına neden oldu.

Thea başını arkaya yatırdı, ellerinin onu keşfetmesine izin verirken göğsüne yaslandı. En hafif dokunuşlarla göğüslerinin etrafında dolaştı, inleyene kadar meme uçlarını çimdikledi ve tüm bunlar olurken aynada kendilerini izlediler, sanki yansımaları onlardan bağımsızmış gibi. Aynı insanlar değillerdi; aynı endişeleri yoktu. Yansımaları dilediklerini yapmakta özgürdü.

Ve böylece Wilder parmaklarının güneye doğru kaymasına izin verdi, Thea'nın göbeğini izledi ve bacaklarının arasına daldı. Sırtını kamburlaştırdı, arka tarafını Wilder'ın kaya gibi sert ereksiyonuna bastırdı ve aralarında yeterince sürtünme yarattı.

Bir an için bir ergen gibi pantolonunun içine boşalabileceğini düşündü.

Ama bu onunla ilgili değildi.

Parmaklarının onun merkezinde gezinmesine izin verdi, onu ıslak ve istekli buldu.

Adam klitorisinin etrafında dönerken inledi, bacakları onunkilere karşı titriyordu. Bir elini kalçasının altına soktu ve bacağını kaldırdı, ayağını makyaj masasının üzerine koydu, böylece önünde çıplak kaldı, böylece onu, her şeyini görebildi.

Nabızı yavaşlamış gibiydi. Tanrım, daha önce hiç bu kadar mükemmel bir manzara görmemişti. "Wilder..." diye inledi.

Onun adı dudaklarında uyuşturucu gibiydi.

Adam bir parmağını içine soktuğunda kadın haykırdı. Öfke onu kurtardı, o kadar ıslaktı ki, etrafını sararken o kadar sıkıydı ki.

Thea ona doğru uzandı ama adam kendini onun elinden . "Sana bunu vermeme izin ver," diye mırıldandı tenine karşı.

Onun altında eridi, bir tane daha eklerken parmağıyla birlikte hareket etti, bu zevki onun için var etmeye ikna etti.

Althea Zoltaire'le ilgili her şey sarhoş ediciydi: kendini nasıl hissettiğini, parmaklarını nasıl sürdüğünü ve klitorisinin etrafında dönerken adını nasıl inlediğini, çıplak göğsüne değen teninin sıcaklığını.

Tüm vücudu alev alev yanıyordu, ereksiyonu pantolonuna karşı neredeyse acı verici bir şekilde zorlanıyor, serbest bırakılmak için yalvarıyor, onun ıslak sıcaklığına doğru kaymak için yalvarıyordu. Onu öpmek istiyordu ama aynı zamanda onun zevkine tanıklık ettiği bir anı bile kaçırmak istemiyordu, bu yüzden onun yerine boynunu öptü ve kıvranışını izledi. Tanrım, vücudunun ona verdiği tepkiyi , zevkten kızarmıştı, parmakları onun uyarılmışlığıyla ıslanmıştı.

Adam göğsünü sıkıp meme ucuyla oynarken kadın dokunuşuna doğru eğildi, gözleri coşkuyla kapandı.

"Bana bak," diye yumuşakça emretti, eli hafifçe boğazına dolandı ve bakışlarını aynada kendisiyle buluşması için kaldırdı. "Çözülürken bana bakmanı istiyorum.

Ve bu sözlerle, o yaptı.

Kadının içinden geçen zevk dalgasını neredeyse hissedebiliyordu, kendi ihtiyacı da buna karşılık veriyor, siki kadının arka tarafına doğru seğiriyordu.

Thea'nın bedeni onunkine karşı ürperdi ve yüksek sesle haykırdı, gözleri , bacakları titredi.

"Tanrılar..." Ona doğru döndü ve ağzını kendi ağzıyla yakaladı, doruk noktasının geri kalanı boyunca onu şiddetle öptü. Adam onun ellerini yakaladı

onun sert uzunluğunu kavramadan önce.

"Bunun için vaktimiz yok," dedi, onu kendine çekmekten ve bir anlığına öpüşmeyi derinleştirmekten kendini alamadı.

Hâlâ çıplak ve kızarmış olan Thea, gülümsemesini kendine saklamaya çalışarak ondan ayrılırken nefes nefese kaldı.

"Giyinin Prenses... Gardıropta temiz kıyafetler var.

Göğsüne karşı bir hayal kırıklığı sesi çıkardı, ama sonunda kabul etti ve onu yıkanmaya bıraktı.

Kapı onun ardından tıkırdayarak kapanırken, Wilder kendini sakinleştirmek ve çarpan kalbini yatıştırmak için bir içki doldurmak zorunda kaldı.

Kendi sözlerinin gerçekliği ona çarptı.

Prenses.

Thea, Delmira'nın bir prensesiydi.

Ve ona o kadar derinden aşık ki bu onu tüketebilirdi.

İçkiyi tadına bile bakmadan geri deviren Wilder, küveti boşaltmayı ve ovalarken kovaları üzerine dökmeyi tercih ederek hızlıca yıkamaya koyuldu.

Ama ana odaya girdiğinde Wilder olduğu yerde durdu.

Kral Artos'un Thea için hazırladığı elbise zekiceydi ve Thea'nın kendisi için kurduğu hayale saygı gösteriyordu. Siyah ve gümüşün iç içe geçtiği elbise belini ve kıvrımlarını sarıyor, zarif bir şekilde yere kadar iniyordu ama korsaj... İnce çelik çizgilerle süslenmişti.

Güzel bir elbiseden daha fazlasıydı.

Zırh gibi görünüyordu.

Wilder, o yoğun yeşil bakışlarla karşılaşınca boğazındaki yumruyu yuttu.
onun.

. Thea bir prenses değildi. O bir kraliçeydi.

BÖLÜM YIRMI YEDİ

THEA

Hiç kimse Thea'ya Wilder'ın baktığı gibi bakmamıştı. Yakışıklı yüzünün sert hatları, bakışları elbisesine ve gözlerine çektiği sürmeye takılınca yumuşadı.

Boğazını temizledi. "Görünüyorsun..."

Onun kelimelerle boğuşmasını izlerken göğsünde bir sıcaklık belirdi. Elbiseyi birkaç nedenden dolayı seçmişti; aynada kendini gördüğünde bunların her biri doğrulanmıştı. Kim olduğunu saklamak ya da inkâr etmek için bir elbise değildi. Sadece onun sertliğini ve kararlılığını arttırıyordu. Kendini böyle hissetmek hoşuna gidiyordu - neredeyse kılıç taşıdığı zamanki kadar güçlü.

Wilder'ın ona bakışı kendini daha da güçlü hissetmesine neden oldu. 'İnanılmaz görünüyorsun. Güzelliğin ötesinde...' diye mırıldandı, elini sallayarak.

Başı, yanaklarında beliren renk lekeleri.

"Sen de öyle," diye cevap verdi Thea, Malik'in hançerini belindeki mücevherli kemere bağlarken.

Savaş Kılıcı'nın kaşları çatıldı ve sadece kalçalarına asılı bir havluyla örtülü dövmeli vücuduna baktı.

Thea sadece gülümsedi. "Acele et, yoksa geç kalacağız. Kelimeler ağzından çıkarken, neredeyse başlıyordu. Söylemesi çok doğal, çok tanıdık bir şeydi. Ama sonra, iki insanın olabileceği kadar samimi olduklarını düşündü.

Wilder, havlusunu bırakıp çırılçıplak gardırobun yanına gitmeden önce odanın içinde onun hareketlerini takip ediyor gibiydi.

Adamın kaslı sırtını ve güçlü kalçalarını görünce Thea'nın ağzı kurudu. Adamın sert ve kalın ereksiyonunu da gördü, hareket ettikçe sallanıyordu.

Tanrılar, o bir hayaldi. Her bir santimi bizzat Fury'ler tarafından oyulmuş bir savaşıydı. Onun üzerine atılmamak için tüm iradesini kullanması gerekti. Söylediklerinde ciddiydi. O çok güzeldi. Sadece güneşin öptüğü, yara izleriyle lekelenmiş teni ve her hareketinde kıpırdayan güçlü kasları değil... Sadece çenesinin keskin çizgisi ve gümüş gözlerindeki parıltı değil... Ama tüm bunlardan daha derin bir şey.

Sessizce giyinmesini izledi, bir insanın kıyafetlerini giymesinin de çıkarması kadar erotik olabileceğini merak ediyordu. Ama o bunu kanıtladı, her katmanı askeri bir verimlilikle giydi, düğmeler ve kravatlar becerikli parmaklarına boyun eğdi, parmakları -

Thea bu düşünceyi kafasından silkeledi, sertçe yutkunurken ayak parmakları terliklerinin içinde kıvrılmaya başlamıştı bile. Eğer bunu şimdi düşünürse, hiçbir irade gücü onu kurtaramazdı.

İşini bitirdiğinde Wilder her zamanki gibi tamamen siyah giyinmişti ama bu sefer ne zırhı ne de derisi vardı. Pantolonu ve tuniği ince bir işçiliğe sahipti, dikiş yerlerinde gümüş ipliklerle incelikle süslenmişti ve sadece bakışlarındaki çeliği ortaya çıkarmaya yarıyordu.

"Gitmeliyiz," dedi sonunda.

Adam kapıyı açtığında Thea'nın kelimeleri karıştırma sırası ondaydı. Onu.

"Hoş geldiniz, hoş geldiniz, Thezmarr'dan gelen onur konukları," diye seslendi Kral Artos Büyük Salon'a girerlerken. "Althea, muhteşem görünüyorsun. Kral ona gülümsedi ve kendisine katılmalarını işaret etti. Althea'ya tekrar hitap etmeden önce sesini alçalttı ve oturduğu yerde durdu. "Casuslarım hayatınıza kasteden başka hainleri de ortaya çıkardılar.

Thea şaşkınlığını gizleyemedi. "Çok hızlıydı, Majesteleri.

'Olanları kişisel bir hakaret olarak görüyorum, sevgili Althea. Sorumlular Kızıl Kule'ye gönderildi.

Korkunç hapisane hakkındaki son konuşmasını hatırlayınca Thea'nın omurgasından aşağı bir ürperti yayıldı.

"Kızıl Kule hakkında ne biliyorsun?" diye sormuştu Wilder'a uzun zaman önce, bir adamın böyle bir yere sürülmektense idamı seçtiğini gördükten sonra.

"Yeter," demişti. "Benim de ölümü seçebileceğimi bilecek kadar.

Kral sanki bu sadece bir rahatsızlıkmiş gibi devam etti. 'Muhafızlarım depodaki olayla ilgilendiler. Daha önce hiç böyle bir katliam ya da böyle bir sanat görmediklerini söylediler.

Thea onun sözleri karşısında bocaladı.

Ama kral yine konuştu, hala nefesinin altında. "Merak etmeyin. Gizlilik yemini ettiler. Kimse bilmeyecek.

Bir asilzade kralı bir soruyla uzaklaştırdı ve Wilder onun yanında yerini aldı. "Şafak sökmeden önce tüm orta diyarlar maskaralıklarınızdan haberdar olacak," diye mırıldandı.

"Ne? Az önce yemin ettiklerini söyledi -

'O piçlere verdiğiniz zarara tanıklık ettiklerini dinleyecek herkese anlatmak için savaşacaklar. Tüm orta diyarlarda kralın eğitilmiş askerlerinden sır alabilecek tek bir şey var, işkenceden daha güçlü...'

Thea'nın kalp atışları . "Ne?

Wilder, 'Laughing Fox'ta iki bardak bira,' diye yaptı.

Bakışları kalabalığa takılmasaydı Thea gülecekti. Uzun masalarda neredeyse Harenth'in kralın yas döneminin bitişini kutladığı zamanki kadar çok soylu oturuyordu.

Thea'nın odada hissettiği büyü, tüm hükümdarların varlığında olduğu kadar güçlü değildi ama yine de etrafında titreştiğini kesinlikle hissedebiliyordu. Kral Artos, Harenth tarihindeki en güçlü empatlardan biriydi ve şimdi, diğer kral ve kraliçelerin varlığı olmadan, büyüünü tam olarak ayırt edebiliyordu: odada dans eden, sayısız beden arasında keşif yapan hoş bir sıcaklık.

Kendisi ve Wilder için krala yakın bir yer ayrılmıştı ve Thea kendini bir kez daha kralın kızı Prenses Jasira'nın yanında otururken buldu. Wilder özellikle gösterişli giyimli bir adamın yanında rahatsız görünüyordu. Thea prensesle konuşmak için eğildi. 'Sizi tekrar görmek bir zevk, Ekselansları.'

Prenses Jasira ona döndü. 'Ve sen, Althea. Yine de bana Jasi demeni istediğimi hatırlıyorum.

"Özür dilerim, Jasi. Thea başını öne eğdi.

Ama prenses bunu elinin itti. 'Son konuşmamızdan bu yana işler senin için kesinlikle gelişti. Sadece senin gibi bir Thezmarr Muhafızı değilsin.

diledi, ama Ölümün Eli'nin çırağı, daha az değil...'

Wilder'ın bakışları sanki onu duymuş gibi masanın öbür ucundaki prensese kaydılar ama hiçbir şey söylemedi, başka bir yere bakmayı ve onlara mahremiyet süsü vermeyi tercih etti.

"Zorlu birkaç ay oldu," diye itiraf etti Thea. Ama gözleri prensesin gözlerine kilitlendiğinde omurgasından aşağı bir ürperti yayıldı, garip bir his teninde gezindi. Büyü mü? Thea emin değildi. Prensese son gördüğünde Jasira ona büyüünün henüz ortaya çıkmadığını söylemişti. Başka bir hayatta Thea'nın prensesi bir eşit, hatta belki de bir dost ve müttefik olarak tanıyarak büyümüş olabileceğini düşünmek garipti... Bu düşünceyi omuz silkti ve tenindeki karıncalanmayı görmezden geldi. "Peki sen nasılsın, Jasi?"

Prensese Jasira'nın dikkati babasının üzerindeydi ama hemen Thea'ya döndü. "Yeterince iyi," diye izin verdi. 'Bir prensesin hayatı bir savaşçınıninkine kıyasla oldukça sıkıcı, korkarım...'

Thea'nın midesi bu karşılaştırma karşısında neredeyse dibe vuracaktı. "Sihirle bile mi?" diye sorduğunu duydu.

"Doğru," dedi Jasira yavaşça. 'Buraya son gelişinde onu hissedebildiğini unutmuşum. Şimdi de öyle mi?'

Thea'nın boğazına bir şey takıldı ve öksürdü, kendine zaman kazandırmak için biraz su içmeye zorladı. Son ziyaretinde prensese de aynı şeyi söylemişti, derisinin altında yatan şeyden habersizdi, kim olduğundan habersizdi... Artık yalan söyleyecek kadar biliyordu.

"Ah, hayır," dedi çabucak, sesine hafif bir nota katmaya zorlayarak. 'Geçen sefer garip bir anormallik olmuş olmalı. Belki de ben hayal ettim.

Büyü yalanı hissetmiş gibiydi, havada kalınlaşıyordu.

Masanın öbür ucunda Wilder'ın kaskatı kesildiğini, gümüş rengi bakışlarının ona yöneldiğini gördü.

Thea dondu kaldı. Bunu yapan onun büyü müydü? Yoksa Kral Artos'un mu? Yoksa Jasira her şeye rağmen kendi gücüne mi kavuşmuştu? Ancak uzun bir sessizlikten sonra prensesin aslında sorusuna cevap vermediğini fark etti.

Ama o başka bir şey söyleyemeden yemek servis edildi.

Tepsi tepsi inanılmaz yemekler düzinelerce hizmetkâr tarafından getirildi, her yemek bir öncekinden daha cömertti. Şarap dolduruldu ve Thea kendi kadehini dudaklarına götürürken, Kral Artos'un artık yanında iki bardak taşıyıcısı olduğunu fark etti.

O ve prenses rahat bir sessizlik içinde yemeklerini yerken etraflarındaki soyluların sefahatini izliyorlardı. Thea yardım edemedi ama

Etrafındaki konuşmalara katılmamak için elinden geleni yapan Wilder'a masanın öbür ucundan bir bakış çaldı. Muhtemelen elindeki şarabın da yardımıyla rahatsızlığını iyi gizliyordu ama Thea onun başka bir yerde olmayı tercih ettiğini söyleyebilirdi. Onun başkalarının yanında nasıl davrandığını öğrenmeye gelmişti. Thea'nın dikkatini çekti ve terk edilmiş tabağına sivri bir bakış atarak onu yakaladı.

Thea bir gülümsemeyi bastırdı. Thezmarr'a döndüğünden beri, iyi beslenmesi konusundaki ısrarı onu neredeyse delirtmişti. Ama bu konuda sevimli bir şey de vardı, bu yüzden çatalıyla çok sayıda yeşillik delip onları zorla yutmaya çalıştı.

Gülümsemese de, gözlerini kaçırmadan önce yanağında bir gamze belirdi.

Salon neşeli seslerle doluydu: soylular sohbet ediyor, kadehler çeşitli kadeh kaldırmalarla çınlıyor ve yakındaki bir kürsünün üzerinde bir çift kemancı yükseliyordu. Thea onları Cal ve Kipp'le birlikte Laughing Fox tavernasında geçirdiği kısa süreden hatırlayarak bir an duraksadı. Müzisyenleri görünce içinde bir pişmanlık hissi uyandı. Arkadaşlarını özlemişti.

Thea melodinin onu bir anlığına alıp götürmesine izin verdi, keman çifti uyum içinde güçlü bir kreşendo oluşturdu.

"Müziklerini beğeniyor musunuz? Prenses Jasira kemancılara başıyla işaret ederek sordu. "Krallıklar arasında oldukça iyi bilinirler.

Thea onları izlerken müzik eşliğinde sallandığını fark etti. Kızarak sakinleşti. 'Evet... Müzikleri çok güzel. Bir isimleri var mı?'

Jasira omuz silkti. "Hatırlayamıyorum... Babamın bu işlerle ilgilenen adamları var. Ama sanırım onlar kardeş.

Adamların birbirlerine benzediğinden emin olmak için. 'Nereden geliyorlar? Biliyor musunuz?'

Prenses bir an için uzaklara baktı. "Buradan çok uzaklara.

Thea, Jasira'nın sesinde algıladığı şeyin bir özlem notası olup olmadığını merak etti ama dikkati masanın diğer tarafına, kralın Wilder'a hitap ettiği yere çekildi.

"Tutsaklarımızdan başka bilgi toplayabildiniz mi, Savaş Kılıcı Hawthorne? Kral Artos şarabını yudumlarken sordu.

"Adamlarınızın zaten toplamadığı bir şey yok, efendim," diye cevap verdi Wilder kibarca. "Korkarım canavarlar benim sorgumdan sağ çıkamadılar.

Thea'nın kanı dondu. Birdenbire, kendisinden böylesine zevk alan ellerin sadece birkaç saat önce başkalarına böylesine acı çektirdiğinin farkına vardı.

"Güzel," dedi kral. 'Bu diyarlarda iki tane daha az kötü yaratık var.

"Ben de aynı duyguları paylaşıyorum, Majesteleri.

Kral Artos kadehini Savaş Kılıcı'na kaldırdı ve derin derin içti. Bitirdiğinde keten bir peçeteyle ağzının kenarını sildi ve sanki işkenceyle ölümü onaylamamış gibi son sosyal sezon hakkında konuşmaya devam ederek arkasını döndü.

Etraflarındaki soylular daha da sarhoş oluyordu. Tabaklar ve çatal-bıçaklar temizlenirken Thea kendini onlara doğru sürüklenen melodiye geri çekilmiş hissetti. Kendi büyüünü, Artos'un kraliyet büyüünü de ortaya çıkarıyor gibiydi. Hava onunla doluydu ve Thea kendi gücünün parmak uçlarında kabardığını hissedebiliyordu.

Yanında Jasira kıpırdandı. Bunun prensesi de etkileyip etkilemediğini merak ediyordu. İyi.

Şarkılar arasında bir haberci balo salonunun açıldığını duyurdu, ve soylu kalabalığı büyük çift kapıdan Büyük Salon'un uzak tarafına yönlendirildi.

Prenses Jasira, kat kat eteklerini ellerinin arasında toplayıp başka bir çıkışa bakarak, "İsterseniz şimdi kaçmanın tam zamanı," diye mırıldandı.

Ama yan odadan gelen müzik Thea'yı büyüledi ve kendini habercinin gösterdiği kapıya doğru bir adım atarken buldu. "Daha önce hiç baloya gitmedim," dedi prensese. *Ve bir daha fırsatım olacağından da şüpheliyim,* diye ekledi zihninden.

Prenses güldü. 'Bu bir balo değil ama babam etkilendiğinizi duysa çok sevinirdi. Böyle şeyler için çok çaba sarf eder. Jasira'nın sesi hiç de etkilenmiş benzemiyordu. "O halde sana iyi geceler dileyeceğim Thea. Dansın tadını çıkar.

Ve Thea cevap veremeden prenses kayıp gitti.

Bu hareketlilik içinde Thea da Wilder'ı gözden kaybetmişti, bu yüzden mücevherler, ipek elbiseler ve ince tuniklerle dolu kalabalığın içinde tek başına balo salonuna yöneldi. Yan odada kemancılara başka müzisyenler de katılmış ve ön tarafta bir sahneyi süsleyen yedi parçalık bir grup oluşturmuşlardı.

Thea soyluların arasında ilerlerken, birçoğunun kendisine baktığını, diğerlerinin ise onu geldiğini fark etti. İlk başta onların

Ama birkaç adam ona saygıyla başlarını eğdikten sonra fark etti: kim olduğunu biliyorlardı. Delmira'nın kayıp bir varisi değil, bir fırtına kullanıcısı değil, ama...

"Wraith avcısı," diye mırıldandı biri.

"Thezmarr'ın bir sonraki Savaş Kılıcı," diye fısıldadı bir başkası. 'Ölümün Gölgesi...'

Thea neredeyse bununla alay edecekti ama etrafındaki yüzleri taramaya çalışırken biri yolunu kesti.

Kral Artos'un kendisi.

Eğilerek selam verdi. 'Majesteleri, bu akşamki cömertliğiniz için teşekkür ederim,' dedi. 'Oda, elbise, her şey -'

Bir el sallayarak onu susturdu. "Saçmalama. Sen artık orta diyarların bir savunucususun, Althea. Sana bir hayat borcum olduğundan bahsetmiyorum bile. En azından sana evimde onurlu bir misafirmişsin gibi davranabilirim.

"Efendim, ben -

'İtirazım yok, Althea. Seni dansa kaldırmaya geldim. Elini uzattı ve nazikçe gülümsedi.

Thea dondu kaldı, adamın uzattığı avucuna baktı. Bir krala hayır diyemezdi ama... aynı zamanda dans da edemezdi - kraliyete uygun değildi.

Kral Artos bekledi.

"Majesteleri," dedi sessizce, aniden kendisine ve Harenth Kralı'na çevrilen gözlerin farkındaydı. "Ben... Nasıl yapılacağını bilmiyorum, doğru düzgün değil. Dansla ilgili tek deneyiminin arkadaşlarıyla birlikte birbirlerinin ayaklarına bıçak fırlatmak olduğunu belirtmedi.

Onun elini tuttu. "Çok kolay. Jasira'ya öğretmeye yardım ettim. Sana da gösterebilirim.

Thea yutkundu. Artık geri dönüş yoktu. Kızın elini sıkıca kavrayan adam onu balo salonunun ortasına doğru götürmeye başlamıştı bile, kızın yüzü alev alev yanıyordu.

Yeni bir şarkı başladı. Kral Artos kendi eliyle kızın elini kaldırdı ve diğer elini kızın beline koydu. 'Bu basit bir vals. Adımlarınızı sayacaksınız, işte böyle... Bir, iki, üç ve bir, iki, üç...' Kendinden emin adımlarla pistte ilerlerken onu da yanına götürdü.

Bir, iki, üç, bir, iki, üç, Thea kafasından saydı. Wilder'ın Delmira'ya giderken ona gösterdiği ayak hareketinden çok da farklı değildi.

Müziğin hızı arttı ve Kral Artos onu odanın etrafında dolaştırdı, soylular onlar için bir yol açtılar ve merakla izlediler. Thea, kralla dans etmenin daha geniş ölçekte ne anlama gelebileceği konusunda endişelenecek kapasiteye sahip değildi. Artos'un ayaklarına basmadan ona ayak uydurmaya çalışmakla meşguldü.

"Doğuştan yeteneklisin," dedi ona nazikçe, zengin ses tonu göğsünde filizlenmeye başlayan sıcaklıkla eşleşiyordu. Thea sevinçten kızardı.

Kendini ya da daha kötüsü kralı aptal yerine emin olduğunda, melodiye ve hareketlerinin düzenine kendini bıraktığını hissetti. Kral Artos onu zahmetsizce döndürüyordu ve Thea kısa bir an için kendi ailesinin ona ve Wren'e vals yapmayı öğretip öğretmeyeceğini ya da bunun için kraliyet öğretmenleri olup olmadığını merak etti.

Düşünceler ortaya çıkar çıkmaz kafasını terk etti, nefes kesici melodi tüm duyularını sardı, vücudu ritmin içinde kayboldu, ayakları adımları kolayca takip etti.

Wren, Sam ve Ida'nın burada olup bunu görmelerini, balo pistinde kendilerinin de dönmelerini diledi. Bir baloya ya da düğüne katılmaları durumunda onları hazırlamak için Simyacılardan Dansı'na dans unsurunu dahil etmelerini isteyen kişi Ida'ydı. Thea böyle bir şeyi görebileceğinden hep şüphe duymuştu ama işte buradaydı.

Müzik yükseldikçe yükseldi ve kral onu döndürdükçe döndürdü. Dudaklarından bir kahkaha döküldü -

"Araya girebilir miyim, Majesteleri?" diye gürleyen derin bir ses geldi.

Ve dönme durdu. Göğsünde çiçek açan garip sıcaklık kayboldu.

Wilder Hawthorne az önce kralın sözünü kesmişti ve etraflarında sanki bir balon patlamış gibi bir şey buharlaştı.

Ama Kral Artos hiç istifini bozmadı. "Elbette. Ve Thea'yı Savaş Kılıcı'na teslim etti. Wilder'ın onu tutuşu sağlam ve garip bir şekilde topraklayıcıydı.

Thea, Wilder'ın Kral Artos'a sunduğu gülümsemenin sahte olduğunu biliyordu. "Teşekkür ederim," diyerek onu uzaklaştırdı.

"Az önce *kralın* sözünü mü kestin?" diye sordu inanamayarak. Wilder kayıtsızca, "Evet," diye cevap verdi.

Thea aniden hasta hissetti.

Wilder ondaki değişimi hissetmiş gibiydi, çünkü dizleri büküldüğünde onu dik tuttu. "Bana bak Thea..." diye mırıldandı.

Yaptı ve bulduğu şey karşısında nefesi kesildi. Gümüş gözleri öfkeyle alev alev yanıyordu.

" oluyor?" diye sorarak ona doğru eğilmeyi başardı.

"Sanırım kral az önce empati yeteneklerini senin üzerinde kullandı," dedi Savaş Kılıcı ona, elini omzuna koyup onu belinden kendine doğru çekerek.

Thea ağzı açık kaldı. "Ne?

"Dans et benimle, Thea... Bunu burada konuşamayız.

Kendini toparlamak için elinden geleni yapan Thea doğruldu ve siyah giysiler içinde kendisiyle dans etmeye hazırlanan savaşçının görüntüsüne baktı.

"Dans etmediğini sanıyordum?" diye mırıldandı.

'Yapmıyorum. En azından uzun zamandır,' diye cevap verdi. "Seninle olduğum zamanlar hariç. Beklemedi, onu parlak bir valsine içine çekti, müzik etraflarını sardı, onları kendi sihirli formunda yönlendirdi.

Wilder'ın ona dokunduğu yerde Thea canlandı. Onun kollarında hissettiği sıcaklık farklıydı. Duyularını örten bir battaniyeden ziyade, içinden gelen, zengin ve altın rengi bir duygu senfonisiydi. Onun gücünden ve ritminden, onun için bir istisna olduğu gerçeğinden keyif alıyordu. Müzik, Savaş Kılıcı, sihir - onu başka hiçbir şeye benzemeyen bir şekilde mest etti ve kendi gücünün kaynadığını, içinde yükseldiğini hissetti -

"Sakin ol Prenses..." diye mırıldandı Wilder. 'Eğer ben bunu hissedebiliyorsam, kraliyet mensuplarının da hissetme ihtimali yüksektir.

Ama bu bir uyuşturucu gibiydi, bir Cyren'in çağrısı gibiydi ve Thea onun cazibesine kapıldı.

Wilder nefesinin altında küfretti ve onu balo salonunun zemininden çekerek terk edilmiş bir koridora götürdü.

Wilder'ın cıvıl cıvıl bakışları arasında yüzerken Thea soyut *bir şekilde*, "*Hakkımızda daha önce söylentiler olmadıysa bile şimdi olacaktır*," diye düşündü.

"Biraz stres atmak için bir yere ihtiyacın var," dedi sessizce, etrafına bakınıp takip edilip edilmediklerini kontrol etti.

Thea'nın kanı anında ısındı, daha önce aynanın önünde ona yaptıklarını hatırlayınca yanakları yandı.

"Çok pis bir aklın var, Çırak..." dedi Wilder ona, kararan bakışlarıyla ayrık dudaklarını inceleyerek.

Thea gülemeyecek kadar gergindi.

Wilder tekrar konuştuğunda sesi boğuk çıkıyordu. "Hadi buradan çıkalım.

"Nereye?" diye sordu, kendinden tamamen kopmuş hissederek.
'Tüm Savaşçıların bir gece izin almak istediklerinde gittikleri yer.
Benimle gel...'

YIRMI SEKİZİNCİ BÖLÜM

THEA

Gecenin keskin havasına adım attıklarında Thea yavaş yavaş kendine geldi, boğazının kuruduğunu ve ellerinin titrediğini fark etti. Rüzgârda sallanan tanıdık bir tabelanın önünde durana kadar Wilder'ın onu nereye götürdüğünü fark etmedi bile.

Gülen Tilki.

"Sanırım bana bir fıçı ekşi bal likörü borçlusunuz Prenses," dedi Savaş Kılıcı kapıyı iterek açmadan önce.

Neyse ki içerideki loş ışık Thea'nın kızarmasını gizliyordu. Wilder ondan likör çaldığını biliyordu. O sırada bunu öfkeyle yapmıştı ama yanındaki savaşçı her şeyden çok eğlenmiş görünüyordu.

Resmi kıyafetlerle mekâna girmek garip gelmişti ama Thea kısa sürede rahatsızlığını unuttu. Onlar içeri girdiğinde meyhane bir anlığına sessizleşti. Bazı müşteriler Wilder'a üç parmaklarını omuzlarına koyarak selam verirken, diğerleri sadece hayretle baktı.

"Savaş Kılıcı Hawthorne," diye selamladı onları barın sahibi, elini uzatarak.

Wilder elini sıkıca sıktı. "Bertie, seni görmek güzel.

"Uzun zaman oldu," dedi Albert, bakışları Thea'nın üzerine düşmeden önce. "Ve siz... Bayan Zoltaire. Oldukça ün kazanıyorsun, değil mi? Önce kralımızı kurtardınız, sonra bir wraith öldürdünüz ve şimdi de orta diyarları o paralı asker pisliklerinden temizliyorsunuz...'

Haber çabuk yayılıyor, diye düşünen Thea, müşterilerin gözlerinin sadece Wilder'a değil, kendisine de dikildiğini fark edince ayaklarının üzerinde kaydı. Onların altında tüyleri diken diken oldu. Şu anda gördüğü ilgi buysa, damarlarında dolaşan şimşegi bilseler nasıl olurdu hayal bile edemiyordu.

"Bana Thea deyin," dedi Albert'a. Barmen ona başıyla onay verdi.

Wilder masaları tarıyor, kalabalığın onlarla ilgilenmiyormuş gibi yapmasına dikkat ediyordu. "Varsa arka tarafta bir kabin, Bertie.

"Haklısın," dedi barmen, işletmenin arka tarafına doğru ilerlemeye başlamıştı bile. Onlara meyhanenin karanlık bir köşesine sıkışmış bir kabini gösterdi ve Wilder'a tekrar hitap etmeden önce minderli banklara kaymalarını bekledi.

'Marise şehirde olduğunu duymuş. Sevdiğin şaraptan bir şişe bıraktı ama dükkana uğramadığın için kırıldığını söylemeni istedi.

Savaş Kılıcı'nın yüzüne gerçek bir gülümseme yayıldı. Bunu görmek Thea'nın göğsünde bir şeyleri eritti.

Wilder başını sallayarak, "Beni iyi tanır," diye cevap verdi.

Albert onları yalnız bıraktı ve birkaç dakika sonra bir garson bir şişe ve iki bardak getirdi.

Thea, Wilder'ın kadehi cömertçe doldurup masanın üzerinden ona uzatmasını izledi. "Nasıl hissediyorsun?" diye sordu, derin sesi endişeyle doluydu.

"Ben..." Thea kelimelerin üzerinde tökezledi. Doğrusu, bunu düşünecek zamanı olmamıştı. "Gerçekten anlamıyorum," dedi.

Wilder şarabını yudumladı ve keyifle bir an için gözlerini kapattı. "Ben de öyle.

"Sihirini böyle kullanmasına izin var mı? Thea kendini müziğe nasıl kaptırdığını hatırlayarak sordu - ve , göğsüne yayılan sıcaklığın doğal olmadığını, Wilder'ın gülümsemesini gördüğünde ya da kahkahasını duyduğunda hissettiği duygulardan tamamen farklı olduğunu fark etti.

Wilder alay etti. 'O bir kral. İsteddiği her şeyi yapmaya hakkı var. "Ama bana zarar vermezdi. Bu sözler kulağa aptalca ve safça geliyordu. Thea'nın dudaklarını terk etti ama yine de onlara inandı. "Bana karşı hep iyi ve nazik davrandı... Bir Gardiyan olmamın sebebi o.

Wilder bardağını biraz fazla güç kullanarak yere bıraktı. "Muhafız olmanın sebebi sensin, Thea.

Thea tekrar konuşmadan önce onun sözlerinin içine işlemesine izin verdi. "Tehlikeli olduğunu mu düşünüyorsun?

Wilder bir içki daha alarak, "Böyle bir güce sahip olan her adam tehlikelidir," diye cevap verdi. "Asla yöneticilerden birine borçlanmayın. Alay etti

kendi sözleriyle yumuşakça. 'Kendimi unutuyorum, Prenses. Ne de olsa siz de onlardan birisiniz.

Thea bir bastırdı. "Ama... ne istiyordu?

"Güçlü bir adam ne ister? Wilder sordu. 'Daha fazla güç. İster ordular ve zenginlik, ister kadınlar ve nüfuz şeklinde olsun. Sana ilgi duyuyor. Kadehine o lanet hançeri fırlattığından beri.

Thea bardağına uzandı ve belli belirsiz bir yudum aldı. Gözleri büyüdü. Şarap, kendisinin ve diğerlerinin kalede içtikleri içkinin fersah fersah üstündeydi.

Wilder güldü. "Buna alışma. Ama gözleri rahat tavrına ihanet ediyordu. Bakışları parlak ve tetikleydi, sürekli çevrelerini tarıyordu.

"Paralı askerleri kimin tuttuğu hakkında bir fikrin var mı? Thea sordu, kendi şüpheleri zihninde hızla çalkalanıyordu.

"Birkaç tane. Mesela Karanlığın Kızı.

"Vernich değil mi?" diye ağzından kaçırdı.

Wilder boğazının arkasından sinirli bir ses çıkardı ve inanamayarak başını salladı. "Ona olan takıntın nedir?

"Şey... Bir süpürge dolabında neredeyse kan kaybından ölmemin nedeni kısmen o.

Wilder'ın bakışları karardı. "Bunun bedelini çok ağır ödedi.

Thea ona salladı. 'Onun düşmüş bir Savaş Kılıcı olmadığından nasıl bu kadar emin olabiliyorsun? Harabelerde Azrail'in kaçmasına izin veren oydu.

Size söyledim, Seb'le düşmanın istediği bir şeyi elde etmekten, Peçe'den ve simyacıların stratejisinin işe yaramayacağından konuşurlarken kulak misafiri oldum. Ve -'

Wilder'ın iri eli onunkinin üzerine kapandı ve altındaki çılgınca hareketleri yatıştırdı. "Yavaşla.

"Haritayı görmek istiyorum," kendi sesini duydu.

"Ne haritası? Wilder kaşlarını çatı.

"Elinizdeki haritada Peçe'nin tüm zayıf noktaları .

Thea onun kendisini reddedeceğini, Thezmarr'daki iki piçle ilgili endişelerini görmezden gelmeye devam edeceğini düşündü. Ama Wilder kaşlarını çatarak ceplerini karıştırdı ve buruşuk, katlanmış bir kare parşömen çıkardı. "Al bunu. Eğer seni daha iyi hissettirecekse.

Şu anki kıyafetleri düşünüldüğünde, adamın bunu üzerinde taşımasına şaşırması ama sorgulamadı. Parşömeni açıp önündeki mürekkepli toprakları tararken parşömen parmaklarının arasında yumuşacıktı. "İhtiyacın yok mu?

"Ezbere biliyorum.

Peçenin dalgalı çizgilerini takip etti. "En zayıf kısım neresi? Wilder haritaya bakmadı bile. "Anakaraya en yakın mı?

Doğuda. Ironhelm garnizonunun hemen ötesinde.

Thea bir nefes aldı. Artos'un empati müdahalesinin etkilerinden mi, yoksa *her şeyin* birikmesinden mi kaynaklandığını bilmiyordu ama göğsü aniden sıkıştı, hayatı boyunca onu rahatsız eden o huzursuzluk geri gelip tüm gücüyle onu vurdu. Büyüsü parmak uçlarında çatırdadı, kalp atışları panik içinde hızlandı. Burada olmaz. Bu burada olamazdı. Hareket etmesi gerekiyordu, yapması gereken -

"Dart oynar mısın? Wilder, kızın dikkatinin dağılması gerektiğini hissetmiş gibi, yakındaki duvarda asılı duran bir tahtayı işaret ederek sordu.

Thea yavaşça nefes verdi. "Her şeyi oynarım.

Wilder onu o yıkıcı gülümsemelerinden biriyle daha ödüllendirdi. "Hedefin etrafındaki duvardaki tüm şu işaretleri görüyor musun?

Thea başını salladı, içindeki huzursuzluk hızla kaynamaya başlamıştı.

"Bunlar Talemir'den," dedi Wilder ona. "Berbat biriydi. "Buraya onunla çok mu geldin?" diye sordu çekingen bir tavırla.

Wilder'ın eski akıl hocası genellikle hassas bir konuydu. "O ve Malik, evet... Çok fazla.

"Üçünüz iş için iyi olmalısınız," diye takıldı Thea, yakındaki hevesli kadınlardan oluşan bir masaya sivri bir bakış atarak. Aralarındaki Savaş Kılıcı'ndan başka bir yere bakmamak için kendilerini zor tutuyorlardı. Hiç de inandırıcı değillerdi.

Wilder eğlenerek ofladı ve bu sesle Thea'nın göğsünde o tanıdık karıncalanma hissi yayıldı. "Belki de," dedi.

Thea kaşlarını kaldırarak onun kulübesinde bulduğu safir kolyeyi düşündü. Adrienne'in miydi? Wilder'ın Delmira'da bahsettiği kadının mı? Kolyenin onun geçmişindeki bir kadına ait olduğundan hiç şüphesi yoktu ama şimdi böyle bir şey olup olmadığını sormanın zamanı değildi. Hele Wilder şu anda nasıl görünüyorsa... *Mutluyken*.

Sırttı ve ellerini sahte bir teslimiyetle kaldırdı. "Tal aramızdaki en kötü kişiydi, yemin ederim.

"Ama yine bir yerlerde bir eşle yuva kurmuş durumda.

"Ben de öyle duydum. Savaş Kılıcı bir an için kadehini inceledi. "Kadeh kaldırmayı biliyor musun?" diye sordu konuyu değiştirerek.

Thea boğazını temizleyerek, "Sadece bir tane," dedi. Şarabını kaldırdı ve Wilder'ın bakışlarını tuttu. "Enovius amel defterini okumadan önce öbür dünyanın bahçelerinde tam yarım saat yürüyebilirsin.

Wilder şaşkınlıkla ona bakarken kadehini onunkine dokundurdu.

Sonra Savaş Kılıcı bir elini karnına koydu, başını geriye eğdi ve kahkahalarla kükredi. Ses zengin, melodik ve derindi; savaşçının içinden gürlerken Thea'nın içinde bir şeyler açığa çıkıyordu. Onun hiç böyle güldüğünü duymuş muydu?

Kahkahası hafiflediğinde hâlâ başını sallıyordu. "Bunu sana kim söyledi?

"Kipp," dedi Thea kendi gülümsemesiyle.

Wilder homurdandı. "Bilmem gerekirdi.

"Neden?

Torj buralarda büyüdüğünden bahsetmişti. Çok fazla kulak misafiri olduğunu tahmin ediyorum. Orta diyarlar hakkında söylediğinden daha fazlasını bildiğine şüphe yok.

"Bunu sana söyleten ne?

Wilder kabinde arkasına yaslandı, omuzları çökmüştü, bacakları masanın altından uzanıyordu ve onunkilere sürtünüyordu. Rahatlamış görünüyordu. "Çünkü Gülen Tilki krallıklar boyunca birbirine bağlı pek çok kardeş tavernadan biri.

"Oh?

'Gülen Tilki, Tver'de Kızaran Ayı, Aveum'da Şarkı Söyleyen Tavşan...'

"Peki ya yıkılan krallıklar?

"Naarva'da Dans Eden Porsuk vardı..." diye mırıldandı Wilder. "Ve sanırım Delmira'da da Uçan Geyik vardı. Marise hâlâ Geyik'in en iyi toptan müşterisi olduğundan şikâyet eder. O zamandan beri hiçbir krallık o siparişleri karşılayamadı.

Thea düşünceli bir şekilde onu izledi, ona karşı hissettikleri ile onun kendisinden önceki hayatı hakkında ne kadar az şey bildiği arasındaki tezat dikkatini çekti. Bu açıdan ona neredeyse bir yabancıydı. Tekrar dart tahtasına baktı.

"İyi misin?

Adam onun bakışlarını takip etti. Meyhanenin diğer ucundaki masayı işaret ederek, "Ben daha çok bilardo severdim," dedi.

"Hiç oynamadım," diye atıldı Thea. Yapmadığı ve asla yapmayacağı çok şey vardı. Hiç düşünmeden elini

Kader taşı elbisesinin altında.

Wilder onun söylenmemiş sözlerini hissetmiş gibiydi. "mi?"

Thea sırttı. "Sen varsan ben de varım.

"Oh, ben her zaman varım, Prenses.

Bu sefer isim onu rahatsız bile etmemişti. Aslında, Savaş Kılıcı'nın bakışlarındaki meydan okuyan parıltı gibi, bu da midesinin hoş bir şekilde bulanmasına neden oldu. Thea sadece şaraplarını aldı ve onun masaya doğru ilerlemesini bekledi. Hâlihazırda oynayan iki adam vardı ama Wilder ve Thea'yı görünce masanın kendilerine ait olduğu konusunda ısrar ettiler ve topları yeniden dizdiler

onlar için hemen.

Thea güldü ve Savaş Kılıcı'na baktı. "Oldukça iyi bir izlenim bırakıyorsun, değil mi?"

"Bu benimle ilgili değildi," diye cevap verdi yavaşça, adamların gidişini izlerken. "Şimdiye kadar herkes bir depoda bir düzine paralı askeri alt eden Thezmarr'lı güzel Muhafızı duymuştur.

Wilder'ın bunu söyleme şekli Thea'nın yüzünü kızartmıştı ama o da tam olarak yapmıştı. Wilder bir ıstaka çubuğu uzatıyordu. "Önce bayanlar. Thea masanın üzerine eğildi ve sopasını forvetle aynı hizaya getirdi. Wilder kıkırdadı. "Öyle değil.

"Sadece gülme. Göster bana."

Göstermek mi? Bu tam olarak bir kazanan stratejisi değil. Thea gözlerini devirdi. "O zaman bir centilmen ol.

Birdenbire Wilder'ın vücudu onunkini arkadan sarıyor, kolları onu sarıyor ve ellerini sopanın üzerinde yönlendiriyordu. "İkimiz de bir centilmen olmaktan çok uzak olduğumu biliyoruz.

Adamın vücudunun sert düzlemi kadınıninkine değdiğinde Thea gerildi ve ıstakasını masaya doğru yönlendirerek vurucuya isabetli bir atış yaptı ve bu da sondaki top üçgenini kırdı.

Thea tüm meyhanenin gözlerinin üzerlerinde olduğunu hissedebiliyordu ve başkalarının onu nasıl algıladığıyla nadiren ilgilense de Wilder'la kendisinin onlara nasıl görüldüğünü merak ediyordu. Savaş kılıcı ve çırak, bیلardo masasında el tutuşuyorlardı. Gördükleri bu muydu?

Wilder onlara aldırış etmeden sırasını aldı ve iki topu birden batırdı. Dikkat çekmeye ondan çok daha alışkındı.

"Sana tekrar göstermemi ister misin?" diye alay etti.

Bu ses tonuyla Thea'nın midesi bulandı ve kalçalarını sıktı. Tanrım, bu adam... Onu bu hale getirebileceğini çoktan kanıtlamıştı

parçalar. Düşüncelerini uzaklaştırmaya çalışarak işareti kabul etti ve kendini masanın kenarına yerleştirdi.

Wilder'ın bakışlarını hissedebiliyordu.

"İyice bakıyor musun?" dedi, sesi şaşırtıcı derecede alçak ve boğucuydu.

Wilder'ın bakışları arzuyla karardı. "Bakmaktan daha fazlasını yapmak istiyorum," diye yarı . Istakasını vurucuya doğru hizalamasına yardım etme bahanesiyle bir kez daha yanına geldi. "Elimde olsa seni bu masada becerirdim.

"Öyleyse yap, Savaş Kılıcı," dedi Thea yüzüstüce.

"Seyircileri sevdiğinizi fark etmemiştim Prenses.

"Sen onların gitmesini sağlayacak kadar büyük ve acımasısın. "Öyleyim. Ama gitmeyeceğim.'

Thea doğruldu, ona o kadar yakındı ki vücudundan yayılan sıcaklığı hissedebiliyordu. "Peki bu neden?" diye meydan okudu.

Wilder'ın bakışları kızın ağzına kaydı. "Çünkü zaten tehlikeli bir şekilde -" diye sözünü kesti.

"Neye?" diye sordu.

Onun gümüş bakışlarının ardında titreşen iç savaşını gördü. Adamın ona bakışı, meyhanenin müşterilerine rağmen onu masaya fırlatıp götürmesine saniyeler kaldığını gösteriyordu. Bunu yapmasını diledi.

Eğlenenler, çiftin kavga etmek ya da sevişmek ya da her ikisini birden yapmak üzere olduğunu hissetmiş gibi yakındaki masalardan kalkmaya başlamıştı.

Wilder onun boynunun yumuşak tenine doğru mırıldanarak, "Yapamayız," dedi ve bilardo oyunu unutulduğunda neredeyse ondan bir hayal kırıklığı iniltisi çıkaracaktı.

"Neden?" Kelime nefes nefese bir talep olarak çıktı.

"Çünkü bir Savaş Kılıcı'nın benim bir prenses için hissettiklerimi hissetmeye hakkı yok.

"Ben prenses değilim.

"Ama sen tam olarak .

Thea meydan okurcasına çenesini kaldırdı ama bu onun takıldığı nokta olmayacaktı, şu anda değil. "O zaman söyle bana, ne hissediyorsun?" diye sordu.

Aralarındaki enerji hissediliyordu, etraflarında oluşan bir akım onları birbirine çekiyordu, o kadar güçlüydü ki Thea bunu ayak tabanlarında hissetti.

Wilder o kadar yakındaydı ki, vücudunu saran kısıtlamanın titremesini hissedebiliyordu.

"Her şey," dedi sonunda ve sonra onu öptü.

BÖLÜM YIRMI DOKUZ

WILDER

Althea Zoltaire'e onu sevdiğini, Delmira'nın kayıp varisi, yaşayan fırtınanın ona zihnen, bedenen ve kırık ruhen sahip olduğunu söylemişti. Soğuk, yorgun kalbinin, eğer isterse, ona ait olduğunu.

Ama bu sözlerin dudaklarından dökülmesine izin vermedi.

Bunun yerine, saraya geri dönerlerken her öpücükte, her dokunuşta onları yakalamaya çalıştı, gençler gibi birbirlerine dolandılar, sonuçlara lanet olsun. Onun deniz tuzu ve bergamot kokusunu sanki bir uyuşturucuymuş ve kendisi de bir bağımlıymış gibi içti.

Tanrılar, onun içinde fırtınanın koptuğunu hissedebiliyordu, kendi eşsiz büyüğü onun çağrısına kendi gücüyle cevap veriyordu. Onu istemenin, onu sevmenin sonu yoktu. Bu onun kanında vardı, kemiklerine kazınmıştı ve bir orman yangını gibi içini yakıyordu.

İkisi de sarhoş değildi ama Furies onu kurtardı, kendini sarhoş gibi hissediyordu.

Dış saray arazisinde ve ardından koridorlarda koştururken muhafızları görmezden geldiler, birbirlerinin içinde tekrar kaybolmadan önce sadece nefes almak için ayrıldılar.

Wilder kendini bu kadar canlı, bu kadar genç ve bu kadar özgür hissettiği bir zamanı hatırlamıyordu. Tüm görev ve yemin düşüncelerini, beklentileri ve onuru bir kenara itti ve bu gece için Thea ile yaşamaya ve sıkı yaşamaya karar verdi.

Odalarına vardıklarında içeri daldılar ve Wilder onu kollarına aldı, kapıları arkalarından tekmeleyerek kapattı ve doğruca yatağa götürdü.

Bir yatak.

Wilder, Bloodwood'ları, mağarayı ve banyo odasındaki aynayı ne kadar sevmiş olsa da, başka bir çift olsalardı, gerçekte oldukları kişiden başka biri olsalardı yapabileceği gibi, onu bir yatağa düzgün bir şekilde götürmeyi arzulamıştı.

Elbisesi bağlar ve düğmelerden oluşan bir ağ ve tam ortasından yırtmak üzereydi ki elbise ayaklarının dibinde yere düştü.

Altına hiçbir şey giymemişti.

Wilder'ın kalbi küt küt atmaya başladı. Tanrım, o mükemmeldi.

Gömleğin kaburgalarındaki kırmızı izleri takip etti. Bir kalkan taşıyıcısı olarak bıçaklandığı yerdeki yara izini öptü. Ama kendini tutması burada sona erdi. Ona doğru hamle yaptı, parmaklarını saçlarının arasından geçirdi, saç telleri parmaklarının arasından ipek gibi kayıyordu. Ağzı onunkinin altında açıldı, ona ve dilinin umutsuz darbelerine teslim oldu.

Thea onun gömleğini pençeledi ve o da öpüşmelerini keserek gömleği başının üzerinden çekti.

Bakışlarını çıplak, dövmele gövdesinde ve karnının kıvrımlarında gezdirirken dudaklarından kaçan yumuşak nefesi duydu. Tırnakları derisini sıyırdı ve adam bu temas karşısında tıslayarak onu boynunun arkasından kavradı ve acımasız bir öpücükle tekrar dudaklarına yapıştı.

Adam onun alt dudağının kıvrımını ısırdı, bir nefes almasına neden olacak kadar sertti. Ama o da aldığı kadar iyi verdi, onu şiddetle öptü. Adam kızın ağzının onunkinin üzerinden her geçişinin tadını çıkarıyor, diliyle onu iyice keşfediyordu.

Daha önce hiç böyle hissetmemiştim. Başka biriyle değil.

Sanki Fury'ler Thea'nın her santimini sadece onun için yapmışlardı.

Ellerini onun kıvrımlarında gezdirdi, güzel vücudunun her ve çukurunu ezberlemek istiyordu. Thea ona doğru eğildi, kendisine dokunması için sessizce yalvardı.

Onu açlıkla öptü ve her iki göğsünü elleriyle kavrayarak, meme uçlarını parmaklarının arasında yuvarlayarak, onu nefessiz bırakan zevk ve acı arasındaki o tatlı noktayı bularak ona boyun eğdi.

Birbirlerini yiyip bitirirken artık tamamen utanmaz bir halleri vardı. Wilder onu yatağa doğru iterken, kız kemerini ve ardından pantolonunun düğmelerini karıştırırken, onun dokunuşunun altında hissettikleriyle inledi. Sanki saatlerdir, hatta günlerdir, haftalardır taş gibi sertleşmiş gibi hissediyordu. Onu her zaman istiyordu. Tanrım, ona ne yaptığının farkında değil miydi? Ereksiyonu neredeyse acı veriyordu.

Elleri zonklayan uzunluğun etrafını sararak sikini serbest bıraktığında boğazının arkasından derin bir ses geldi.

Onu aşağı yukarı pompaladı, başparmağıyla sikinin tepesinde, o belirgin nemin toplandığı yerde daireler çizdi. Thea onun ağzına doğru inledi ve bu ses taşaklarının beklentiyle gerilmesine neden oldu.

Elini göğsünden indirdi, karnından aşağı inerek bacaklarının arasına girdi, onu ıslak ve kendisi için hazır buldu. Parmakları onu ayırdığında, kadın inledi ve adam onu neredeyse yastıkların üzerine fırlattı, sikini içine sokmaktan başka bir şey düşünmüyordu.

Thea da aynı fikirdeymiş gibi görünüyordu, çünkü onu yatağa doğru sürükledi. Bacakları yatağın kenarına çarptı ve onu da yanına alarak geriye doğru düştü.

Onu her yerde takip ederdi.

Bacakları adamın iki yanına açılmıştı ve adam kadının üstüne çıkarken siki kadına sürtünüyordu.

"Bekle," dedi, farkına varınca aniden gerildi, düşüncesizliği, dikkatsizliği için kendine lanet okudu. "Korunma hakkında hiç konuşmadık," dedi.

"Ben hallederim," dedi Thea, onun sikine uzanarak.

"Emin misin?" diye sordu, dişlerinin arasında nefesi ıslık çalarken, tacını girişine doğru hizaladı.

Thea ona meydan okuyan bir bakış fırlattı. "Güven bana. Bu istediğim son şey. Asla. Ben hallederim.

"Pekâlâ. Tatmin olmuş bir şekilde onu öpmek için eğildi.

Ama bu sefer tereddüt etti. "Beni düzeltmeyecek misin?" "Ne hakkında?

"Fikrimi nasıl değiştirebileceğim hakkında. Nasıl değiştirebileceğim hakkında -"

Wilder'ın kaşları çatılırken yüzüne bakmak için geri çekildi. "Alemlerde bunu neden yapayım ki? Sen kendi aklını bilirsin, Thea. Şimdiye kadar senin bu özelliğine saygı duymayı öğrendiğimden eminim.

Yanaklarının uçları kızardı. "Ah.

Tekrar eğildi, diliyle meme ucunun etrafında dolaştı, sonra boynuna kadar ateşli öpücükler bıraktı, nabzının derisinin altında çırpındığı yerde oyalandı. "Şimdi seni becerebilir miyim?" diye mırıldandı kulağının kabuğuna.

Çoktan ona doğru eğilmiş, ıslak göbeğini onun sikine sürtmeye başlamıştı bile. "Evet," diye nefes aldı. "Evet.

Wilder dizlerinin üzerine oturdu ve ona baktı, kızarmış göğüslerini ve sivrilmiş meme uçlarını görünce ağzı kurudu ve sonra daha aşağıya, bacaklarının onun etrafında ayrıldığı ve onu tamamen ona maruz bıraktığı yere baktı. Bir parmağını kadının ortasından aşağıya, orada bulduğu ıslaklığa doğru sürükledi.

"Hazır mısın?" diye sordu, sesi arzu doluydu. Kadın ona karşı kıvranıyor, daha fazla sürtünme istiyordu.

"Evet.

Wilder onun kalçalarını kavradı, kendine doğru eğdi, eve doğru kaymak için sıraya girdi, ama bacaklarını yukarı kaldırmadan önce değil, böylece uyluklarının arkaları gövdesine bastırdı ve dizleri omuzlarına asıldı.

Thea'nın gözleri fal taşı gibi açıldı.

Ancak o zaman içine doğru itti, içeri ve içeri doğru kayd, ağzının şok olmuş bir zevk çılgılığıyla ayrılmasını izledi. Onun büyüklüğüne alışması için bir süre bekledi, bu açıdan daha önce olduğundan daha derin olduğunu biliyordu -

Thea kalçalarını adama doğru sallayarak daha fazlasını talep etti.

Yavaş, karanlık bir gülümseme dudaklarını büktü. 'Kelimelerinizi kullanın Prenses,' dedi. "Ne istiyorsunuz?"

Thea sabırsız bir çığlık attı. "Daha sert," diye soludu. "Daha hızlı. Daha sert. Wilder onun kalçalarını morartacak kadar sert bir şekilde kavradı.

"Sana bunu verebilirim,

diye mırıldandı, neredeyse tamamen dışarı kayd, sonra tekrar içine girdi, tekrar tekrar, tam da onun istediği gibi. Tanrım, çok sıkıydı. O kadar sıkıydı ki zar zor nefes alabiliyordu, bu his tamamen eziciydi.

Çok geçmeden Thea'nın inlemeleri duvarlarda yankılandı ve Wilder onu becerirken içindeki vahşi canavarı uzak tutmak için yapabileceği tek şeydi, ayakları kulaklarının yanındaydı, kendi zevki her itişte artıyor ve artıyordu. Kızın zıplayan göğüslerini, güneşe, vücudundan aşağıya, klitorisine doğru inen elini seyretti.

Daha önce hiç bu kadar güzel, bu kadar şehvetli bir şey görmemişti, Thea'nın içine tekrar tekrar sertçe pompalarken kendine dokunmasını izlemek kadar.

Arzu bir uyuşturucu gibi içinden geçerek tenini alevler içinde bıraktı ve kalbi neredeyse patlayacaktı. Bunu arzuluyordu - onu - onun sıcaklığı onu yeni bir deliliğe sürüklüyor, coşkudan başının dönmesine neden oluyordu. Kendini kaybetmenin eşiğine geldiğinde, onu yan çevirdi ve arkadan becerdi, ondan düzensiz nefesler aldı.

Çıkardığı çökmekte olan sesler sikini ve taşaklarını titretiyor, boğazının arkasından kendi zevk inlemelerini çıkarıyor ve içindeki şehvet dolu, vahşi içgüdüleri harekete geçiriyordu.

"Lanet olsun Wilder," diye bağırdı Thea.

"Benim için boşalacak mısın, Thea?" İhtiyaçla kararmış kendi sesinin alçak gürültüsünü tanımakta zorlandı. Onu uyluğunun iç kısmından yakaladı ve bacağına tekrar kendi bacağına geçirdi, onu genişçe açtı, parmakları klitorisini buldu ve aşağı doğru bastırdı.

Thea bir çığlık atarak temas karşısında sarsıldı ve Thea'nın görüşünde lekeler belirdi, Thea onun içinde daha da derine battı.

Ona karşı sallandı, cezalandırıcı itişlerinin her birini karşıladı. Adam onun omzunu öptü, dişlerini teninde gezdirdi.

"Wilder, ben gidiyorum -

Şehvetin sisi arasında haykırdı, onu doruk noktasına kadar becerirken etrafında kenetlendi, zevkin her son damlasını çıkardı, dokunuşunun altında titreyene kadar klitorisini daire içine aldı.

"Tuttum seni," diye fısıldadı saçlarına, bir hıçkırık kaçarken onu göğsüne sıkıca tuttu.

Bir an için tek duyabildiği onun hırıltılı nefesleriydi. Ama sonra Thea hareket etti. Hâlâ ağrıyan sikini ondan ayırarak onu sırt üstü yatırdı ve üzerine oturdu.

"Ve sen varsın," dedi, tırnaklarını göğsünde gezdirerek kendini onun boyuna doğru indirdi.

Wilder'ın gözleri başının arkasına yuvarlandı. "Tanrılar..." diye inledi kadın onu her santimiyle içine alırken. Wilder'ın omurgasının dibinde ve taşaklarında kabaran ısı, tıpkı Wilder'ın onunla olduğu gibi Wilder'ın da zevkini sürüklüyordu. O zaman karanlık bir arzu ateşi onu ele geçirdi ve hareket etmek zorunda kaldı, sahip olduğu her şeyle onu talep etmek zorunda kaldı.

Wilder bir anda kadının sırtını kavradı ve ayağa kalktı, onu da yanına alarak duvara daha iyi erişebilmek için komodini tekmeledi ve vücudunu kadınınkine yapıştırdı.

Sırtı soğuk yüzeye çarptığında haykırdı ve adam onu oraya hapsetti, parmakları adamın saçlarına dolanırken ve ağzı onunkinin üzerine kapanırken ıslak sıcaklığına doğru itti.

"Thea..." diye mırıldandı dudaklarına karşı, sadece onun ismiyle kastettiği her şeyi yakalayabileceğini umarak.

"Bırak Wilder," diye fısıldadı dişlerini adamın boğazında gezdirerek. "Bırak.

Wilder da öyle yaptı.

Adam patladı, doruk noktasının gücüyle ona çarptı. Serbest bırakılması onu dalga dalga yırttı, vücudu onunkinin altında titredi, tamamen kontrolden çıktı, her uzvu sonrasında karıncalandı.

Nefes nefese, nemli alnını onunkine dayadı, hala onu yatağa sabitliyordu. Duvar.

Thea başparmağıyla onun alt dudağında gezindi. 'Seni boşalırken görmeye bayılıyorum böyle çözüldü...'

Wilder hırıltılı bir nefes aldı ve onu öptü, ağzı her zamanki gibi sıcak ve gürdü, içinden akan sıcaklıkla oynuyordu.

Onu yatağa geri taşıdı. "O zaman tekrar yapsak iyi olur," diye homurdandı.

Wilder uzun bir süre Thea'nın yanında uyanmanın, bütün gece onu becerdikten sonra onunla aynı yatağı paylaşmanın, uyandığında onu kollarının arasına almanın nasıl bir şey olacağını hayal etmişti. Bununla birlikte gelecek olan neşe ve huzuru hayal etmişti. Ve hayal ettiği her şey . Daha fazlası. Bu yüzden o anın ve sabahın uykulu sessizliğinin tadını çıkarmasına, onu içine çekmesine, ona nasıl baskı yaptığını ve ona nasıl bu kadar mükemmel uyduğunu hatırlamasına izin verdi.

Sonsuza kadar sahip olamayacağını biliyordu, bu yüzden bunu değerlendirmek zorundaydı.

Onu göğsüne çekti, kollarını beline ve göğüslerine doladı, saçları tenini gıdıklıyor, sıcaklığı içine işliyordu.

Kıpırdandı, adama tekrar sokuldu, kolunu sıkıca kavradı.

Orta âlemde hiçbir şey bu kadar mükemmel, bu kadar mutluluk dolu olamazdı. Sabahın gerçekliğinin içine sızmasına hazır değildi, ne kadar yüzüstü olduklarıyla yüzleşmeye hazır değildi - şimdiye kadar tüm Harenth, Warsword ve Guardian'ın seviştiğini biliyordu.

Wilder bunun yerine Thea'nın boynu ile omzu arasındaki yumuşak noktayı öptü, böylesine samimi bir şeyi yapabildiğine, bunun çok doğal inanamıyordu. Onu yavaşça uyandırmanın lüksünü yaşadı, uykusunda bile onu aradığı için göğsünde gurur kabarıyordu.

Onunla yüzleşmek için döndü, yüzünü onun göğsüne gömdü ve çıplak vücudunun geri kalanını çarşafların altındaki sertliğine bastırdı.

"Günaydın," diye mırıldandı saçlarına.

Thea ona göğüs kafesine bir öpücük ve biraz daha aşağıya bir öpücükle karşılık verdi. Hızlı bir hareketle Thea ona binmiş, karnının düzlemini öpüyor, ona olan ihtiyacını yeniden alevlendiriyor, düşüncelerini yıpratıyordu.

"Senin için başka planlarım vardı," diye inledi kadın kalçalarının arasına uzanıp sıcak elini şaftının etrafına doladığında.

"Planları olan tek kişi sen değilsin," diye mırıldandı, vücudunda iz sürmeye devam etti, aletini seğırtten nazik bir ısırıkla tenini yakaladı.

Adamın yan tarafındaki yara izinde durakladı, tek parmağını etin soluk çizgisinde gezdirdi. "Bu neden?" diye sordu bir başka öpücükle, kasıklarının üstündeki V şeklindeki sineğin üzerinde gezinerek.

Derin bir nefes aldı, kendini tutmayı tercih etti ama kızın hınzır ağzının sikine olan yakınlığı dikkatini fazlasıyla dağıttı.

Thea onun ne düşündüğünü çok iyi biliyormuş gibi sinsice gülümsedi. Eliyle ona yavaş ve tembel bir pompa yaptı. "Sanırım sana bir soru sordum, Savaş Kılıcı...

Tanrım, şimdiden onun için sızıntı yapıyordu.

"Naarva'da çatışma," diye başardı, kadın onu okşamaya devam ederken geniş gözlerle izledi.

"İşte yine canlı resim çizmeye başladın," diye azarladı, okşamalarını acı verici bir hızda yavaşlatarak. Kötü kadın.

"Bir gözetleme kulesindeydim," diye ağır ağır nefes aldı. "Gölge hayaletleri tarafından saldırıya uğradım" - boyundan aşağıya doğru lezzetli bir işkence kayması daha - "biri bir darbe aldı. Otuz iki dikiş. Bir iniltiyi bastırdı.

Thea'nın gözlerindeki neşe neredeyse Wilder'ın kontrolü ele geçirip onu ters çevirmek istemesine yetecekti ama kız bacaklarının arasına tamamen yerleşip ağzını ona doğru indirdiğinde donup kaldı.

Dudaklarının ılık, ıslak sıcaklığı sikinin üzerine kapandığında neredeyse yataktan fırlayacaktı. Dili tepesinde dolaştı ve sonunda ondan kaçan inilti derin, ilkel ve *gürültülüydü*. Onu kimin duyduğu umurunda bile değildi. Parmaklarını kadının saçlarının arasından geçirerek, kadının onu yutmasını izledi.

"*Siktir...*" diye mırıldandı, sesi şehvetten boğuklaşmıştı, gözleri neredeyse başının arkasına kayıyordu.

Thea yemyeşil ağzı ve diliyle onun üzerinde çalıştı, eli aşağı uzanıp şişmiş taşaklarını avuçladı.

*Kutsal Öfkeli*ler. Kanı alev alev yanıyordu, dilinin her darbesinde içinden zevk kıvılcımları fırlıyor, bir ihtiyaç cehennemi onu ele geçirmekle tehdit ediyordu. Adamın saçlarını tutuşu sıkılaştı ve kadın onun etrafında inleyerek adamın boyuna doğru bir titreşim gönderdi.

"Thea..." Ne sorduğunu bilmeden onun adını söyledi. Aldığı zevk çılgıncaydı ve onun o yetenekli ağzının içinde patlamak mı yoksa çekilip kendini onun derinliklerine gömmek mi istediğini bilmiyordu. Bir an önce karar vermeliydi, çünkü kız onu geri dönüşü olmayan bir noktaya tırmandırıyordu.

Uzun, lüks hareketlerle ona taptı, boğazının arkasına vurmasına izin verdi, böylece neredeyse yıldızları gördü.

Hayır, ona dokunmak zorundaydı. *Şimdi*.

Onu kendisiyle birlikte yukarı çekti, böylece sırtı aptalca büyüklükteki yatağın başlığına dayandı ve Thea ona bindi.

Wilder bir an dondu kaldı, bakışları kızın güzel, kızarmış yüzünde ve uyarılmışlıktan parlayan gözlerinde gezindi. Sonra da kızarmış ve şişmiş, meme uçları sertleşmiş göğüslerini. Tanrım, ona yapmak istediklerinin sonu yoktu. Aleti bacaklarının arasındaki kaygan sıcağa bastırırken onu vahşice öptü. Kalçasını bir oynattı ve onun içindeydi. Hafif bir hareket ve -

Kapılar çarparak açıldı.

'Kahretsin,' diye tanıdık bir ses duyuldu.

Wilder çarşafına doğru koştu ve onları Thea' etrafına doladı, kalbi küt küt atıyordu.

"Ne oluyor lan Torj?" diye çıkıştı, kendini ya da Thea'yı teşhir etmeden hareket edemiyordu.

Torj ağzı açık bir şekilde onlara baktı, sonra kendini hatırlar gibi oldu ve kapıya doğru uzandı. "Ah, kahretsin. Üzgünüm -"

"Neler oluyor?" diye seslendi arkasından bir ses ve Wilder inledi.

'Tanrı aşkına, Torj. Kapat şu lanet kapıyı.'

Altın saçlı Savaş Kılıcı hareket etse de yeterince hızlı değildi. 'Hayır, yapma -'

Arkadaşları Cal ve Kipp çerçevenin etrafından bakarken Thea da küfretti.

Durum bu kadar tamamen ve tamamen utanç verici olmasaydı, Kipp'in boğuk korku çığlığı komik olabilirdi.

Wilder, "Defol git," diye bağırdı, boynunda bir kızarıklık belirmişti.

"Tilki'de buluşalım o zaman! Torj kapıyı kapatırken seslendi. Wilder'ın yüzü ısındı ve inleyerek yüzünü Torj'un koltuğunun kıvrımlarına gömdü. Üçünün koridorda gülüştüğünü duyunca Thea'nın boynuna sarıldı.

"Bundan daha kötüsü olamazdı," diye mırıldandı.

"Elbette olabilirdi," dedi Thea hafifçe, onu görebilmek için arkasına yaslandı, çarşaf omuzlarından kaydı.

"Tam olarak nasıl? Wilder talep etti.

Thea her şeyden çok eğlenmiş görünüyordu. 'Şey... Audra da olabilirdi. Ya da kral. İçinden bir kahkaha yükseldi.

Bu ses Wilder'ın boğazının düğümlenmesine ve gözlerinin arkasının karıncalanmasına neden oldu. Kadını daha sıkı kavradı.

"Artık geri dönüş yok, Savaş Kılıcı," dedi dudaklarını onunkilere değdirip kalçalarını döndürerek.

İnledi. Kesinlikle hiçbir parçası odalarından çıkıp Torj'la uğraşmak istemiyordu. Bütün sabah Thea'yla yatakta kalmak, konuşmak, sevişmek, gülmek, birbirlerine sarılmak istiyordu... Ama her ne kadar onunla yavaş, lüks bir sabah geçirmeyi dilemiş olsa da, gerçeklik her zaman olduğu gibi kendini göstermişti ve bundan kaçış yoktu. Orta diyarların bir Savaş Kılıcı olarak değil.

"Hadi, giyinelim," diye mırıldandı, ellerini kızın beline koyarak onu hareket ettirdi.

"Seninle işimin bittiğini kim söyledi? Thea ona sürtünerek cevap verdi.

Wilder gözlerini kapadı ve Furies'in ona güç vermesi umuduyla başını tavana doğru eğdi. "Tanrı aşkına, kadın. Beni öldürmeye mi çalışıyorsun?

Thea güldü, parmaklarını göğsünün düzleminde gezdirdi. "Ben öyle demezdim, hayır.

Wilder'ın siki hâlâ onun sıcaklığına dayanmış, sertleşmiş ve zonkluyordu. Üzerinde onun gibi çıplak bir güzellik varken nasıl olmasındı ki?

"Çabuk olmalıyız..." dediğini duydu, şimdiden avuçlarıyla yanlarını sıyrıyor, göğüslerinin hızla yükselişini, dişlerinin arasına almak için yalvaran sert meme uçlarını izliyordu. Dudaklarını yaladı ve -

Thea bacaklarını onun üzerinden kaldırdı. "Aslında sana yapmak istediğim her şey için yeterli zaman yok... Ya da senin bana yapmanı istediğim her şey için. Küstah kadın sırtıttı. "Yani beklemek zorundasın.

Kız çırılçıplak banyo odasına doğru yürürken Wilder'ın ağzı açık kaldı; kalçaları sallanıyor ve arka tarafının kıvrımları kapıdan önce Wilder'ı tahrik ediyordu

arkasından kapandı.

Tanrım, kelimenin tam anlamıyla haklıydı. Althea
Zoltaire onun sonu olacaktı.

OTUZUNCU BÖLÜM

THEA

Gülen Tilki'nin kapısının önünde durduklarında Thea, her zamankinden çok daha karamsar görünen yanındaki Savaş Kılıcı'na baktı ve gülümsemekten kendini alamadı.

Kaşlarını çatarak cevap verdi, bu da onun daha da sırtmasına neden oldu. Tanrım, dün gece... Her şey vardı.

Onun izini hâlâ üzerinde hissedebiliyordu, vücudunda, ruhunda bir damga gibi ve asla solmasını istemiyordu.

"Tereddüt mü ediyorsun? Wilder elini tavernanın kapısına dayayarak sordu.

Thea dün gece müşterilere nasıl görünmüş olabileceklerini hayal etti - ve sonra, bir kızarıklıkla, Torj, Cal ve Kipp'in odalarına döndüklerinde gördüklerini. Ama utancın parlaması neredeyse geldiği kadar çabuk söndü. Onların ne düşündüğünü umursamadığını fark etti.

"Hiç şansın yok," diye cevap verdi ve Wilder'ın yanından geçip bara girmeden önce ona ateşli bir bakış attı.

Gülen Tilki, gecenin kalbinde olduğu gibi gündüzün ışığında da aynı görünen yerlerden biriydi ve bu yüzden Thea onu seviyordu.

"- Son hesabı ödemedim, Kristopher. "Seni temin ederim, Albert, bu -

Kipp meyhanenin sahibiyle tartışıyordu, elleri önünde . Thea'nın bakışları hemen arkadaşlarına şaşkın şaşkın bakan Cal'ı buldu. Thea onun da kendisiyle aynı şeyi düşündüğünü tahmin ediyordu: Kipp nasıl olmuştu da Gülen Tilki'ye geri dönmeyi başarmış ve üçünün buraya son gelişinden bu yana bir fatura daha biriktirmişti? Delmira'da orakçılarla yapılan savaş, sel mağaralarında ölümle burun buruna gelmeleri, kabul testi ve Thezmarr'ın Muhafız saflarına katılmaları arasında

Harenth'a gidip gelmek, ekşi bal likörü içmek ve kargaşa çıkarmak şöyle dursun, nefes alacak boş zamanı bile olmamıştı. Yine de Kipp bu konuda oldukça başarılı görünüyordu. Thea büyülenmiş bir halde olanları izledi.

'Dürüst olmak gerekirse Albert, bana teşekkür etmelisin! Sana getirdiğim şu müşterilere bir bak! Kipp, Thea ve Wilder'ı işaret etti.

"Sende bir çift var, delikanlı," dedi Albert, sert sesindeki hayranlık ve eğlence karışımı notaları zar zor tutmayı başararak. 'Ama Tilki'nin Oğlu ya da değil, fatura faturadır ve ödenmesi gerekir. Sen ödemedi bugün sana servis yapmayacağım -'

"İşte," dedi Thea, bir adım öne çıkarak ve cebinden kralın parasını çıkararak. "Bu her şeyi karşılıyor mu, Albert?"

"Onun pisliğini temizlememelisin," diye cevap verdi barmen.

Ama Kipp onu hevesle kucaklamıştı bile. "Senden hoşlanmamın bir nedeni olduğunu biliyordum -" Onu hemen bıraktı ve ellerini Wilder'ın yüksek gövdesinin altında teslimiyetle kaldırdı. "Sadece bir arkadaş olarak, seni temin ederim, Savaş Kılıcı.

"Kipp! Thea tısladı. Yemekten önce etraftaki herkesi kızdırmaya kararlı mıydı?

Albert parayı Thea'ya geri uzattı ve inanamayarak başını salladı. "Bu her şeyi kapsar.

'Sana geri ödeyeceğim,' diye bağırdı Kipp.

Albert arkadaşına sert bir bakış atarak, "Hayır, yapmayacak," diye araya girdi.

Kipp mutlulukla omuz silkti. '*Parayla* demedim, değil mi Albert? Thea ona karşılığını nezaket ve... sağduyuyla ödeyeceğimi biliyor. Kaşlarını ona doğru imalı bir şekilde oynattı.

'Eğer böyle , seni borcunla baş başa bırakacağım, *Kristopher*,' dedi dikkatle.

"Asla yapmazsın," diye sırtıttı Kipp, kolunu tekrar omuzlarına dolayarak. "Ayrıca, Albert geri almaya izin vermez.

Thea'nın sağında Wilder iç geçirdi. "Bertie, bunun için biraz biraya ihtiyacım olacakmış gibi bir his var .

Barmen ona sempatik bir baş selamı verdi. "Onları getirmeye devam edeceğim. Wilder, "Çok , " diye cevap verdi ve aynı yere doğru yürümeye başladı.

Dün gece işgal ettikleri kabin.

Thea, Kipp'in kaburgalarına dirsek attı ve onu takip etti. Ama kabine ulaştığında durdu, çünkü kabinde sadece Torj ve Cal oturmuyordu.

banklar...

Kendisinininkini yansıtan kadife gözler ona bakıyordu.

Wren.

Thea irkildi. "Burada ne işin var?" diye ağzından kaçırdı, kız kardeşini görünce neredeyse irkilecekti. Wren farklı görünüyordu. Yüzü zayıftı; gözlerinin altındaki deriyi koyu lekeler gölgeliyordu ve dudakları soluk ve çatlaktı. Başındaki bronz saç düğümü yarıya kadar , gevşek saç telleri kirlenmiş yanaklarına ve boynuna dolanarak ona biraz akli başında olmayan bir görünüm vermişti. Bir hesap listesinin üzerine , parmaklarında kömür lekeleri vardı.

Wren, Torj'a buz gibi bir bakış atarak, "Ben de üç gündür kendime aynı soruyu soruyorum," dedi.

Ayı Avcısı omuz silkti. "Ben sadece Audra'nın emirlerini uyguluyordum. "Ne zamandan beri bir *kütüphaneci* bir *Savaş Kılıcı*'na komuta *ediyor*? Wren tersledi. "Ne zamandan beri bir simyacı bu kadar çok şikâyet ediyor? Torj ısrarak karşılık verdi.

"Yapacak işlerim vardı," diye itiraz etti Wren. '*Önemli* işler. Siz savaşçıların sorunu da bu zaten - her zaman kendi önceliklerinizin diğerlerinininkinden daha öncelikli olduğunu düşünüyorsunuz.

"Dediğim gibi, ben sadece -

"Emirlere uyuyorum, öyle demiştiniz. Birkaç kez."

Anlaşıldığı kadarıyla bu tartışmayı daha önce de yapmışlardı ama Thea buna inanamıyordu. Wren'in sesi tıpkı ona benziyordu. Aynı kumaştan kesildiklerini inkâr etmek mümkün değildi ve bu küçük ayrıntı Thea'nın göğsünü sızlattı.

Torj kız kardeşine doğru eğildi. 'Audra senin bir tür tehlike altında olduğunu düşünüyor gibiydi. Ben onurlu olanı yapıyor ve seni güvende tutuyordum.

Bu ayrıntı Thea'nın tüylerini diken diken etti. Kalede bir şey mi olmuştu? Audra'yı böyle bir iddiayı kolay kolay ortaya atmayacağını bilecek kadar iyi tanıyordu.

Ama Wren sadece alay etti. 'Oh, beni bağışla. Thezmarr orta diyarlardaki en güvenli yerdir. Beni buraya işkence etmek için getirdin.

Neyse ki Albert bir tepsi dolusu fiçıyı masaya bırakarak hepsini yeni bir sözlü atışmadan kurtardı.

"Tanrılara şükürler olsun," dedi Kipp, bir tanesine uzanarak.

Ama Wilder onun karşısındaki kabine kaydı ve bütün tepsiyi göğsüne çekti. "Bunların senin için olduğunu kim söyledi?

Kipp'in çenesi neredeyse masaya çarpacakken Thea gülmek için kendini zor tuttu.

Wilder bir kadehin tamamını içerken ve boş kadehi arkadaşının önüne koyarken göz temasını kesmedi. "Bütün öğleden sonra didişecek miyiz, yoksa biri bize neden burada olup günümü mahvettiğini söyleyecek mi?"

Wren'in varlığı tüm deneyimi sarsmasaydı, Thea gülecekti.

Torj yorum yapmak için ağzını açtı ama Wilder onu ters bir bakışla susturdu. "Bunu aklından bile geçirme.

Thea, Wilder'ın yanındaki kabine geçip beklemeye başladı ve Cal ile Kipp'in onu Savaş Kılıcı'nın yanında görünce nasıl bakıştıklarını fark etti.

"Eee? Wilder talep etti.

Torj fiılardan birini aldı ve masaya koymadan önce uzun bir yudum içti. 'Artos Thezmarr'a tehdit hakkında haber gönderdi. Osiris çağrıya cevap vermemi emretti. Geldiğini duydüğümüzda çoktan yola çıkmıştık. Nasıl olsa devam ederiz, kendimiz görürüz diye düşündük. Gerekirse size yardım ederiz.'

Wilder, 'Bu konu ,' dedi.

"Ben de duydum," diye cevap verdi Torj. "Tehdit neydi?"

Thea, "Yarı Wraithler," diye cevap verdi. "Ve onlar ilk gördüklerimiz değil.

Cal ve Kipp kıpır kıpırdı, bu da Savaş Kılıcı'yla yaptığı seyahatler sırasında gördükleri ve yaptıkları hakkında sorularla dolup taşıklarının bir işaretiydi. Ama kendi Savaş Kılıcı'nın huzurunda çenelerini kapalı tuttular.

Torj kadehindeki buğunun üzerinde çizgiler çizdi. "Öyle mi?" Sesindeki şaşkınlığı gizleyemedi. "Nerede?"

Thea bu bilgiyi açıklayabileceğine dair onay almak için Wilder'a baktı. Torj'un Savaş Kılıcı kadar yakın bir arkadaşı olduğunu biliyordu ama hâlâ seçkin savaşçılar arasındaki politikanın inceliklerini öğreniyordu. Torj ona hafifçe başını salladı.

Torj'a, "Thezmarr'ın eteklerinde asma yanıklığına yakalanmış bir tane bulduk," dedi. "Ve Delmira yolunda yarı Wraith bir cesede rastladık.

"Yarı hayalet..." diye mırıldandı savaşçı, başını sallayarak. 'Ben hiç görmedim. Ama Osiris bu zorbanın ordusunu bunlarla kurduğunu söylemişti...'

"Görünüşe göre öyle," diye kabul etti Wilder.

'O zaman bulduklarınız... Onlar ne? Casus mu?'

Wilder başıyla onayladı. 'Biz de öyle düşünüyoruz. Harenth'e vardığımızda Kral Artos onlardan ikisini yakalamıştı. Biri yarı Wraith'ti; diğeri ise... Wraith tarafında çok ileri gitmişti. İkisi de bir Azrail tarafından enfekte edilmiş.

"Onları sorguladınız mı? Torj sordu.

Ben yaptım. İkisi de kötülüğün hizmetkârları. Kendisine Gölge Prens diyen birinin ve onun efendisi olan sözde Karanlığın Kızı'nın izniyle.

Torj ayağa kalktı. "Bu yaratıkları gözlerimle görmek istiyorum. Ama Wilder başını salladı. "Onların icabına bakıldı.

"Öldüler mi? Torj tüm masayı sarsarak koltuğuna geri oturdu ve sordu.

"Şimdi öyleler.

"Ama kral -

'Kral benim uzmanlığımı istedi. Aldı da,' diye cevap verdi Wilder açıkça. Torj Wilder'ı merakla süzdü. "Delmira'da ne yapıyordun?

Thea'nın bakışları Wren'e kaydı ve sözde anavatanlarına girdiklerinde kız kardeşinin harabeleri, molozların arasında büyüyen fundaları ve her şeyin çan kulesini görmek için yanında olmasını nasıl dilediğini hatırladı.

Thea, Torj'un sorgulayan bakışlarıyla karşılaştı. "Canavar avlıyorum," dedi ona. "Harabelerin arasında başka bir asma yanığı, bir gölge hortlağı ve bir Azrail ile uğraştık.

Torj, Wilder'ın kuşkulu bakışlarına rağmen kadehini boşalttı ve bir tane daha almak için uzandı. "Yeterince makul. Sonra Wilder'a döndü. "Peki şimdi planımız ne? Thezmarr'a dönmek mi?

Thea gerildi. Sırada ne olduğunu hiç düşünmemişti. Büyüsünde ustalaşmaya yakın bile değildi ve savaşçı ünü birdenbire ondan önce gelse de, Büyük Ayın için de hazır olmadığını biliyordu.

Torj ve Wilder alçak sesle konuşmaya başladılar ve Thea'nın dikkati tekrar kız kardeşine yöneldi.

Wren onu ihtiyatla izledi. "Buna nasıl dayanıyorsun bilmiyorum," diye mırıldandı, tamamen perişan görünüyordu.

"Ne duracak? Thea kaşlarını çatarak sordu.

"Bir grup kabadayı adamla yaşamak ve seyahat etmek.

Torj cümlesinin ortasında durdu. "Erkeklerden hoşlanmıyor musun, Elwren?

Thea'yı şaşırtan bir şekilde, kız kardeşi onu tarttı. "Tanıştığım hiç kimse, Savaş Kılıcı.

"Ne yazık," dedi Torj hafifçe. "Korumamıza ihtiyacın olmadığına emin misin?"

Thea o anda ağzından kaçan alaycı ifadeye ve Wren'in "Kendi başıma yeterince iyi idare ediyorum," diye cevap vermesiyle kendini beğenmiş engel olamadı.

Thea yarı yarıya, küstahlığı yüzünden Savaş Kılıcı'nın üzerine bir yığın Dul Külü dökmeyi umuyordu. Kız kardeşi Seb Barlowe ve uşaklarının icabına böyle bakmış, onları günlerce revire mahkûm etmişti.

Wilder'ın kendisi de kıkırdamaya karşı koyuyor gibiydi. Wren'den tekrar Thea'ya baktı. "Birbirinize sandığınızdan daha çok benziyorsunuz.

Thea neden ilk tepkisinin bunu reddetmek olduğunu bilmiyordu ama Wilder'ın yıkıntılar arasında söylediği sözler aklına geldi: *"Hayat çok kısa - özellikle de senin hayatın- sevdiğin insanlara kin beslemek için.*

Öfke lanetlensin, onun haklı olmasından nefret ediyordu.

Wren'e bir şey söyleyecekti - tam olarak ne söyleyeceğinden emin değildi - ama dikkati Cal ve Kipp'in bir değişiklik olarak endişe verici derecede sessiz oldukları gerçeğine takıldı. Ve sonra nedenini anladı. Onların bakışlarını kuzguni saçlı güzel bir kadının oturduğu başka bir masaya doğru takip etti.

Thea onu hemen tanıdı. Bu Milla'ydı, Kipp'in her zaman bahsettiği, üçlünün Laughing Fox'a son gidişinde birlikte olduğu güzel.

Ancak şimdi başka bir adamın kollarında oturuyordu ve adamın dili boğazının yarısına kadar inmişti.

Cal onunla aynı anda anlamış gibi görünüyordu. "Bu -

"Sorun yok," diye kekeleydi Kipp, cebinden yırtık pırtık yemenisini çıkarıp gevşek dikişlerini karıştırarak. "Biz... Uh... değil. Yanaklarına derin bir kızarıklık yayıldı ve dikkatini işlemeli tilki kuyruğunun gevşek ipliklerine verdi.

Cal çaresizce Thea'ya baktı. Bankın üzerinde kıpırdandı. Milla'nın kabininin karşısına geçip ona ağzının payını vermeyi şiddetle istiyordu -

Kipp sanki onun düşüncelerini okuyabiliyormuş gibi kolunu tuttu. "Gerçekten. Yanlış bir şey yapmıyor. Biz birlikte değildik. Değil... değil, bilirsin... resmi olarak.

Thea'nın öfkesi yumuşadı ama ne diyeceğini bilemedi.

Çözümü bulmuş gibi görünen kişi Wilder'dı. Savaş Kılıcı tek kelime etmeden stratejiste doğru bir kadeh uzattı.

Beklenmedik yol arkadaşları bir süre Laughing Fox'ta oturdular ve Thea yemek yemeleri için ısrar etti.

"Yaban domuzu mu?" diye sordu Kipp bilmiş bir bakışla.

Arkadaşı hâlâ içkisini yudumlarken derin bir iç çekti. "Havamda olduğumu sanmıyorum.

"Patates kızartması için bile mi?" diye sordu, yüzünü çalışarak. "Ve yapışkan şekerleme pudingi?

Kipp'in bakışları yavaşça onunkilere kaydı.

"Değişir..." "Neye göre?

Kipp'in ifadesi tamamen işle ilgiliydi. "Kimin ödeyeceğine bağlı. Thea'dan bir kahkaha yükseldi ve parasını uzattı.

Wilder, 'Madem kral ödüyor, birkaç şey daha eklesek iyi olur,' dedi.

Herkes Savaş Kılıcı'na baktı.

"Ne?" dedi savunmaya geçerek. "Açlıktan ölüyorum.

Torj, Wilder ve Thea'nın arasına dikkatle bakmadan önce yüksek sesle güldü. "Eminim öyledir.

"Kimse senin fikrini sormadı, Ayı Avcısı," diye yanıtladı Wilder huysuzca. "Uzun bir geceydi, değil mi? Torj alay etti.

Wilder başını sallayarak, "Öfkeliler beni kurtarsın," diye mırıldandı.

Ama Thea şu anda gülümsemesini engelleyemiyordu. Bunu, hepsinin bir arada olmasını seviyordu - ve Wilder'ın kendisi yüzünden hazırlıksız yakalandığını görmek... Midesi bulanıyordu.

Yediler, içtiler ve sohbet ettiler. Thea sürekli Wren'e bakıyor, kız kardeşiyle konuşmak için çok geç kaldıklarını biliyordu ama bunun için ne doğru zaman ne de doğru yerd. Thea bunun yerine yemeğin normalliğinin ve neşesinin tadını çıkarmaya çalıştı.

Cal ve Kipp'in Torj'a bu kadar aşına olduklarını fark etmemişti ama birlikte bu kadar çok zaman geçirdiklerine göre bunun doğal olduğunu düşündü. Torj onlara küçük kardeşler gibi davranıyor, arada sırada da bir baba figürünün sert sözlerini sarf ediyordu. Bu onlara uyuyordu.

İçki yüzünden yanakları kızarmış olan Kipp'e baktı.

Kalp kırıklığını atlatmış görünüyordu.

Wren'i dürttü. 'Wren, sen ve ben bir denemeye ne dersin? Tanıştığımız andan beri aramızda özel bir şeyler var. Sence de öyle değil mi?

Thea neredeyse birasını yudumlarken boğulacaktı ama Wren sadece kaşlarını kaldırdı. "Ben kimsenin ikinci tercihi değilim, Kristopher.

Torj kısık bir ısıklık çaldı. 'Albert haklı. Üzerinde bir takım var, Kipp... Ve belki de burada birkaç vida gevşemiş. Başının yan tarafına vurdu.

Kipp dramatik bir şekilde iç çekti. "Bunu söyleyen ilk kişi sen değilsin. Cal homurdandı. "Sonuncusu da olmayacak.

"Ama büyük taşaklarla ilgili kısmı duydun mu? "Öyle dediğini sanmıyorum.

Kipp omuz silkerek, "Ben de öyle duydum," diye cevap verdi. Torj güldü. "İstediğin şeyi duymaya meyillisin.

Thea burnundan gelen birayı durdurmaya çalışmakla o kadar meşguldü ki, birkaç masa öteden gelen erkek seslerini neredeyse duymuyordu.

"- Lonca o kadar çaresiz ki artık kadınları da kabul ediyorlar, duymadın mı?

Ardından zalim bir kahkaha geldi. 'Sadece fahişeler bacaklarını Warwords için açtıkları için. Dün gece burada değil miydin?'

Thea, Wilder'ın yanında gerildiğini, kendi bedeninin de onların sözleri karşısında kaskatı kesildiğini hissetti. Audra'nın her zaman bahsettiği o sakın cebi bulmaya çalıştı. Ama içinde bulduğu tek şey buz gibi bir öfkeydi. Arkadaşları ve kız kardeşi neler olduğunu fark etseler bile, pis ve aşağılayıcı sözler geçirmekte oldukları keyifli zamanın içine işlese bile, yüzünün kızarmasına izin vermedi.

Wilder'la arasında ne olursa olsun, Thea Thezmarr'daki yerini hak etmiş, orta diyarların Muhafızları arasında kılıç kullanma hakkını kazanmıştı. Bunu biliyordu.

'- hiçbir horoz emme miktarı krallığı bir canavar ordusu inşa eden zalimden kurtaramaz. Lonca o kaltağı asla içeri almamalıydı. Hepimizi lanetledi. Peki ne için? Savaşçılar bir fahişeyi elden ele dolaştırırken kendilerini daha iyi hissetsinler diye -'

Wilder hareket etti ama Thea daha hızlıydı.

Bir saniye önce fırlattığı yıldızlar elindeydi; bir saniye sonra ise patronun masasına, beş parmağının arasına gömülmüşlerdi.

"Bana bir daha fahişe de," dedi sessizce, hançerini adamın boğazına değil, kasıklarının yumuşak etine bastırırken kelimeleri tehditle bağladı.

Boncuk gözleri panik içinde parladı. "Sen -

"Ben," dedi basitçe, büyüsu öfkesiyle birlikte damarlarında kükrüyordu. Tıpkı depodaki o sinsi paralı askerlerin işini bitirdiği gibi onun da işini bitirmek istiyordu.

Adamın arkadaşları kıpırdamadı, her biri ona küçümseyerek ya da alay ederek değil, korkuyla bakıyordu.

Benden korkmalılar, diye düşündü Thea, bıçağı hafifçe kaydırarak adamın irkilmesini sağladı. "Aniden söyleyecek bir şeyin kalmadı mı?" diye sordu kayıtsızca.

Dışarıda gök gürlüyor, tavernanın duvarlarını ve pencerelerini sarsıyordu. Thea bunu göğsünde hissetti.

Ardından çakan şimşek, loş barı canlı bir parıltıyla aydınlattı. Bir başka gümbürtü yeri sarsmadan ve neredeyse sağır edici bir çatırtı patlamadan önce teneke çatıda yağmur sesleri duyuldu.

Thea onun çağrısını iliklerinde hissetti, büyüsu içinde canlandı, bir sonraki kaosun nasıl ortaya çıkacağı beklentisiyle gümbürdedi. Burnundan derin bir nefes aldı, masadan fırlatma yıldızlarını aldı, şehvet düşkününü adamın parmakları hala aralarında oynatıyordu.

Ona bakarak hançerini kasığından çıkardı, kucığında ıslak bir leke vardı ve havayı idrar kokusu dolduruyordu. "Bir daha benden ya da başka bir kadından bu şekilde bahsedersen..." Vahşi bir gülümsemeyle adamın kasıklarına sivri bir bakış attı. "Hayal gücünü kullan.

Dışarıda bir şimşek daha çaktı ve Thea pencereye doğru bir adım attı, adamlar ve zehirli sözleri unutulmuştu. Gözlerini gökyüzüne doğru kaldırdı. Kalın, kara bulutlar toplanmış, güneşi engellemişti, gök gürültüsü arttıkça Harenth'in içinden bir gümbürtü daha yükseliyordu.

Wilder onun yanındaydı. "Thea..." dedi, sesi alçak ve uyarıcıydı.

"Ben değilim," diye fısıldadı.

Savaş Kılıcı'nın gözleri büyüdü. Hâlâ diğerleriyle birlikte kabinde oturan ve Kipp ile sessizce konuşan Wren'e baktı.

"O zaman... bu sadece normal bir fırtına mı?" diye nefes aldı, sağanak yağmura bakarak.

"Normal hissettirmiyor. Thea meyhanenin ötesindeki curcunanın cazibesini açıklayamıyordu, sadece içinde kendisinden bir parça bulduğunu, onu çağırdığını fark etmişti.

Düşünmeden hareket ediyordu.

"Thea -

Ama Wilder'ın sesi artık uzaktı ve Thea, arkasından kapı sallanarak Gülen Tilki'den ayrılırken, kendisinden tamamen kopmuş, orta âlemlerden uzaklaştırılmış ve fırtınanın kanunsuzluğuna kilitlenmişti.

Bacakları hareket ediyordu ama nereye gittiğini bilmiyordu. Thea, parlak beyaz ışık ve gök gürültüsünden oluşan bir senfoni sunarak diyarlar arasında bir titreşime neden olan fırtınanın çekimini takip etti.

Ona şarkı söyledi ve zamanın kendisi kadar eski, garip, ilkel bir güç olan büyüsunü yüzeye çıkardı.

Thea kendini küçük bir tepenin zirvesinde, fırtınanın sisi içinde bulanıklaşan ve tanrıların tüm öfkesiyle sarsılan Hailford'un alt ucuna bakarken buldu.

Yıldırım bir ağacı dörde böldü.
Ve Thea bir hayalin içine
düştü.

Peçe dünyanın ucunda yükseliyordu, bulutlara doğru uzanmadan önce yeryüzünü kucaklayan aşılmaz bir sis duvarı, sanki gökyüzünün bir kısmı içine düşmüş gibi. Ötesinde ne varsa susturuyor, içinde ne varsa hapsediyor, âlemleri birbirinden ayırıyordu.

bir yaratık duruyordu, uzun ve gururluydu, zarımsı kanatları sırtına yapışmıştı.

Bir kadın.

Bir çeşit.

Saçları kafatasına yakın bir şekilde kazıtılmıştı ve zayıf gövdesine basit, kaynatılmış deri bir zırh giymişti, bir eli kalçasındaki kılıcın kabzasında duruyordu.

Thea oradaydı ve şaşkınlıkla ona bakıyordu.

Sağ gözünde, kaşının üstünden yanağının yarısına kadar uzanan acımasız bir yara izi vardı.

Any.

Thea'nın o güne kadar gördüğü en vahşi, en korkunç şeydi.

Sırtını Peçe'ye dönüp arkasındaki yarı insan ve canavarlardan oluşan birliğe bakarken, kanatlarının arasından, yanında gelişiğüzel duran elinden gölgeler sızıyordu.

"Halkım," diye seslendi, güçlü sesi uzaklara kadar ulaşıyordu. "Yıllardır uzun ve zorlu mücadeleler verdik.

Birimden bir anlaşma dalgası geçti.

'Ama şimdi daha sıkı mücadele etmeliyiz. Şimdi her zamankinden daha güçlü bir şekilde bir araya gelme zamanı,' diye seslendi kadın. 'Ne yaptıklarını biliyor musunuz? Kardeşlerimize? Kız kardeşlerimize?

Önünde öfkeli çığlıklar ve kalkanlara vuran silah sesleri çınlıyordu.

Savaş tamamları gibiydi.

Gölgeler şimdi bir yuvadan çıkan yılanlar gibi kadından dökülüyordu ve bir kez daha Peçe'yle yüzleşmek için döndü.

"Onlar için geleceğiz!" diye bağırdı, ellerini ileri itti, karanlık onun emrine boyun eğdi.

Obsidyen kordonlar sise saldırdı, acımasız bir saldırı, dalga gölge büyüü.

Peçe titredi - İkiye

ayrılmadan önce.

Thea, gücü yeri sarsarken sendeledi. Ama artık o yabancı diyarda değildi, kötülüğün vücut bulmuş halinin orta âlemler ile ötesindeki karanlık arasındaki kalkını yıkmasını bir hayalet gibi izlemiyordu.

Hailford'un eteklerine kadar fırtınayı kovaladığı aynı çimenli tepedeydi.

Wren oradaydı, ellerini tutmuş, alnını Thea'nın nemli alnına bastırıyordu. Etraflarındaki fırtına dinmiş, öğleden sonra güneşi sanki hiçbir şey olmamış gibi yeniden yüksek ve parlaktı. Ama Thea nefes nefese kalmış, bir mide bulantısı dalgasıyla savaşmış, az önce tanık olduklarından, diyarların ötesinde hissettiği o güçten, hâlâ iliklerinde hissettiği şoktan sersemlemişti.

Wren onun ellerini sertçe sıkıyordu, acı verecek kadar sert.

İşte o zaman Thea kız kardeşine baktı, yanaklarındaki renksizliği, tutuşundaki titremeyi, kendisinininkini yansıtan gözlerindeki yaş fark etti.

"Onu sen de gördün..." dedi Thea yavaşça farkına vararak.

Wren başını sallarken boğazı düğümlendi ve Thea'nın içine çöktü. "Onu gördüm... Karanlığın Kızı'nı. O benim de rüyalarım giriyor.

Thea kız kardeşine sarıldı, kalbi acımasızca çarpıyor, ensesi farkındalıkla karıncalanıyordu. Wren'in başının üzerinden baktı.

Wilder ve Torj her zamanki gibi soğukkanlı bir şekilde tepenin kenarında bekliyorlardı.

Ama Cal ve Kipp, ağızları bir karış açık, ona ve Wren'e bakıyorlardı.

Kendisinin ve Wren'in fırtınanın tam ortasında olduklarını, fırtınaya öyle bir şekilde bağlandıklarını biliyordu ki ne olduklarını inkâr etmek mümkün değildi.

Fırtına savaşçıları.

Ve artık arkadaşları da bunu biliyordu.

Yalnız ağacın kararmış kalıntılarının yanında birbirlerine sarılan Wren'e ve ona Savaşçı ve Muhafızlar yavaşça yaklaştı. Ancak Thea tam Wren'i teselli edecek sözler ararken gözüne bir hareket ilişti.

Ve sonra karanlık bir örtü güneşi kapattı.

Obsidyen şeritleri gökyüzünün üzerinden geçti, dev bir gölge tüm Harenth'i karartırken bulutların etrafında kıvrılan dallar.

"Bu da ne böyle? Cal ona ulaştığında fısıldadı.

"Karanlığın ordusu," dediğini duydu Thea, bir korku belirmişti. Wilder'ın parmakları onunkilere dolandı. "Doğruca Tver'e doğru gidiyor.

OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM

WILDER

Yarım saat içinde atlarını eyerlediler ve Wilder sadece Harenth ordusunun komutanıyla konuşmak için şehir kapılarında durakladı.

'Krala söyle ve Thezmarr'a Savaş Atları Hawthorne ve Elderbrock'un önden gittiğini bildir. Elimizden geldiğince gezici kuvvetlere rapor göndereceğiz, anlaşıldı mı?

"Evet, efendim.

Şaşkın bakışlı adama, 'Orta diyarların her yerinden Muhafız birlikleri Notos'a katılacak,' dedi. 'Krala mümkün olduğunca çok desteğe ihtiyacımız olacağını söyle. Tver'in ordusu küçük ve izole edilmiş durumda. Yerleşimciler Limanı'nda konuşlanmış bir deniz birliğiniz var mı?

Evet, efendim. Gerçi süvariler, erzak ve silahlarla birlikte akşama kadar yola çıkmaya hazır olmayacaklar -'

'Bir ticaret gemisinden bilet alıp resmi güçlerin önüne geçebilir miyiz? Kipp araya girdi. 'Yolculuğun bir kısmını deniz yoluyla yapabilir ve rüzgârı yakalayabilirsek, oraya daha çabuk varırız.

"Aynen öyle. Wilder çoktan harekete geçmiş, aygırını güneye doğru itiyordu, Torj da onun yanındaydı.

"Tepede ne haltlar döndüğünü bana anlatmak ister misin?" dedi Savaş Kılıcı arkadaşı, koşar adım ilerlerken.

"Ne gördüğüne bağlı," diye yanıtladı Wilder, rüzgâr etraflarını sararken.

"Fırtınanın ortasında iki kadın gördüm. Onlara cevap verdiğini gördüm... Wilder, bu da neydi böyle?"

Wilder omzunun üzerinden Thea, Wren, Cal ve Kipp'in birkaç adım geriden at sürdüğü yere baktı, hiçbiri konuşmuyordu. Tekrar Torj'a döndü. "Ne olduğunu biliyorsun.

Torj'un gözleri anlayışla açıldı. "Delmira'nın varisleri... Hayattalar. Wilder ona başıyla onay verdi.

"Ve bunca zamandır Thezmarr'da mıydılar?"

"Evet.

"Tanrılar, Hawthorne. Ne zamandır biliyorsun? Bunu Osiris'ten ne zamandır saklıyorsun? Bu lanet olası bir *ihanel*."

Wilder yavaşça, "Biliyorum," dedi.

"Tüm açıklaman bu mu? Şimdi de beni bu işe bulaştırıyorsunuz. Ben aktif olarak...' Torj ihtiyatla etrafına bakındı. 'Lanet olası Delmirian varislerinden birinin Thezmarr'dan uzaklaştırılmasında. Onları kendisine getirmemizi açıkça söyleyen Lonca Üstadından uzakta. Ne oluyor Hawthorne?"

'Senin bu işe karışmanı istememiştim...'

"Artık öyleyim. En azından bana bu konuda doğru tarafta olduğumu söyleyin.

Wilder kendini hazırladı. "Henüz bilmiyorum. Tek bildiğim Thea'yı güvende tutmaya çalıştığım ve onu Büyük Ayın için hazırlamaya çalıştığım. Ona ihtiyacımız var.

Torj inanamayarak başını salladı. 'Sen delisin. Çıldırılmışın amına koyayım. "Büyük ihtimalle. Savaş Kılıcı arkadaşının bakışlarıyla karşılaştı. 'Sen göndermeyeceksin

Osiris'e geri dönmek mi?"

Torj iki kız kardeşe baktı, yüz ifadesi bir an için yumuşadı. "Hayır," diye mırıldandı. 'Ama ortaya çıkarsa her şeyi inkar edeceğim.

"Adil," diye izin verdi Wilder.

'Ve bana bundan çok daha iyi bir açıklama borçlusun. Tver'e ulaşmayı çözdüğümüzde, gerçeği bekliyorum,' diye uyardı Ayı Avcısı.

Suçluluk duygusu Wilder'i içini kemiriyordu. "Onu alacaksın.

Torj'un burun delikleri sanki üzerindeki yalanın kokusunu alıyormuş gibi alevlendi. "Sanırım bilgi konusunda Cal ve Kipp'e güveniyorsun?"

Yanındaki iki erkek Gardiyan henüz bu konuda tek kelime etmemişti.

Renkleri solmuş yüzlerine bakılırsa, ikisi de şoktaydı.

Wilder, "Thea onlara güveniyor, bu yüzden ben de onlara güveniyorum," diye cevap verdi. "Thezmarr'da Wren'e karşı bir tehdit olduğu doğru muydu?" diye sordu.

Torj acımasızca başını salladı. 'A açıkçası o sırada Audra'nın neden bahsettiğini bilmiyordum ama şimdi öyle görünüyor. Bana söyleyebilirdi.

"Ne kadar az kişi bilirse o kadar iyi.

'O havuz üç büyüdü... Ve gördüklerime bakılırsa, gizlilik için güneş hızla batıyor. Bu tür bir gücü uzun süre saklamak mümkün değil.

Wilder cevap vermedi, Torj'un haklı olduğunu bildiği halde. Onun yerine atını dörtnala koşturdu. Bir gemi bulduklarında bununla ilgileneceklerdi. O zaman yeterince zamanları olacaktı.

Yerleşimciler Limanı'nın güneydoğu rıhtımına vardıklarında öğleden sonra olmuştu. Wilder kendileri ve atları için Tver'e geçiş ücreti almak üzere gruptan ayrıldı. Genç stratejist onun aklından geçenleri okumuştı: Rüzgâr doğru eserse Harenth'ten bir sonraki krallığa birkaç gün içinde yelken açabilirlerdi ve tanrılar adına Wilder rüzgârın doğru esmesini umuyordu.

Gökyüzünü kaplayan kara kütle, düşman kuvvetlerinin büyüklüğü hakkında hiçbir fikir vermiyordu. Tver'in güzel topraklarını yakıp yıktığı düşüncesi Wilder'ın kanını dondurmaya yetmişti. Henüz Thea'yla konuşma fırsatı bulamamıştı ama hem onun hem de kız kardeşinin o fırtınanın kalbinde bir şeyler gördüğü izlenimine kapılmıştı, bilmesi gereken bir şeyler.

Wilder, atların aşağıdaki havasız sınırlar yerine güvertenin üstünde kalmasını sağlamak için tartışmak ve pazarlık yapmak zorunda kalsa da, geçişi sağlamak için hızlı bir şekilde çalıştı. Bir Tverrian aygırını ya da herhangi bir atı asla aşağıya inmeye zorlamayacaktı.

Kırmızı yüzlü kaptan hiç etkilenmemişti. "İki saat daha yola çıkmamız planlanmıyor," dedi huysuzca.

"Ben söylediğimde gideceksin," diye yanıtladı Wilder, Savaş Kılıcı totemine işaret eden bir bakışla.

Diğerlerini tam olarak bıraktığı yerde buldu. Kimse konuşmuyordu ama Thea ve Wren endişeli bakışlar atmaya devam ediyordu, sanki bir bakışla bütün bir sohbete katılabilirlermiş gibi, sadece kardeşlerin konuşabileceği sessiz bir dil.

Wilder hepsine, 'Otuz dakika içinde *The Furies*' Will'e bineceğiz,' dedi. 'Erzağa ihtiyacınız olursa kapıların hemen yanında marketler var. Çok uzağa gitmeyin. Zaman kaybetmeden geri dönün. Eğer burada olmazsanız, geride kalırsınız.

Thea'ya gitmek istedi ama Thea ve Wren, genç adamları her zamankinden daha şaşkın bırakarak birlikte tezgâhlara doğru uzaklaştılar.

Wilder atını yedeğine alarak iskeleye gitti. Kalın bir direğe yaslanarak limana baktı, tuzlu havayı içine çekti, dilinde tuzun tadını aldı. Tüm bu kaosun ortasında kendine bir anlık mutluluk vererek aptallık etmişti. Görevini, tek amacını -karanlıkla savaşmak, canavarları yenmek- unutmaması gerektiğini daha iyi bilmeliydi. Bunun yerine, Thea'ya, paylaştıkları mutluluğa kendini kaptırmıştı. Kısa bir süre için, başka biri olsaydı, başka biri olsaydı, sahip olabileceği şeye göz atmıştı. Dünyada hiçbir şey değildi, sadece ikisi gülüyor, sevişiyor ve birbirlerini içlerine çekiyorlardı. Tüm hayatını onu tanımak için harcayabilirdi, bedenini, zihnini, ruhunu... Gülen Tilki'de bile kendini kandırıyor, yoldaşlarıyla oturmanın, *onların arkadaşlığından keyif almanın* onun için bir gerçeklik olduğunu iddia ediyordu. Onlara arkadaş diyebileceği bir zamanın hayalini bile kurmuştu. *Arkadaş*. Talemir loncadan ayrıldığından beri bu kelimeye mesafeli duruyordu.

Torj, Wilder'ın yanına gelerek ve bakışlarını safir sulara dikerek, "Düşüncelerini oradan duyabiliyorum, kardeşim," dedi.

'çok şey var,' diye cevap verdi.

"Söyleyeceğim.

Wilder direğe doğru kaydı, sırtına bağladığı kılıçlar rahatsız edici bir şekilde saplandı. 'Bu sabah gördüğün şey hakkında...'

Savaş Kılıcı arkadaşı eğlenen bir gülümseme sundu. "Ne olmuş ona?

"Ben..." Ama Wilder birden ne söylemek istediğini bilemedi. Bunun bir zayıflık anı olduğunu mu? Bir daha asla olmayacağını mı? Hiçbir anlamı olmadığını mı? Yalan söyleyecek enerjisi yoktu ve dahası, Torj ona asla inanmayacaktı. Ayı Avcısı onunla Thea arasında bir şeyler olduğunu en başından beri biliyordu ve asla yargılamamıştı.

Wilder başını gökyüzüne doğru eğdi ve sertçe içini çekti, karnındaki çalkantıya, göğsündeki gerginliğe karşı kendini destekledi. "Bilmiyorum," dedi sonunda.

Torj anlayışla mırıldandı. "Her türlü ilişkide zorlanacağını düşünmüştüm ama onun bir kraliyet mensubu olduğunu öğrenince... Boku yedin, değil mi?

Wilder bir elini yorgun yüzünde gezdirerek kara bir kahkaha attı. "Profesyonel değerlendirmeniz bu mu?

"Onun gibi bir şey. Torj inanmayarak başını salladı. "Bu yüzden Delmira'ya gittin.

Wilder başıyla onayladı. "Bunun bir anıyı tetikleyebileceğini, ona ve kız kardeşine ne olduğuna dair bir ipucu verebileceğini düşündüm.

"Ve yaptı mı?" "Tam olarak değil.

Torj ayaklarının üzerinde kaydı. "Karanlığın Kızı'nın onu avladığını biliyor mu?

"Hayır. Sözcük kesik kesik ve soğuk çıkmıştı. Ama Torj yılmamıştı. "Kız kardeşi biliyor mu?" "Bildiğim kadarıyla hayır.

"Onlara söyleyecek misin?

"Planlamıştım... Bir noktada.

"Öyle mi? Torj alay etti. 'Peki bunun nasıl düşünüyorsun? Böyle bir sırrı saklamak?'

"Sır tutmaya alışkınım.

"Bundan hiç şüphem yok kardeşim. Torj ona dirsek attı. 'Sana sürekli söylediğim gibi... Bir gün açılmak zorunda kalacaksın. İnsanların tekrar içeri girmesine izin vermelisin, anlıyor musun?

"Bunu onunla yapıyordum. Ya da en azından yapmaya başlıyordum. "Etraftaki tek kişi o değil, değil mi?

Wilder, "Senin için öyle hissetmiyorum Torj," diye yaptı.

Torj kıkırdadı. "Ne demek istediğimi biliyorsun. Talemir gitti. Malik... Malik. Ama... Ben buradaydım. Bunca zamandır. Sen bir Savaş Kılıcı bile olmadan önce.

Wilder bir elini saçlarında gezdirdi. Yanındaki savaşçı yıllar boyunca sahip olduğu en yakın arkadaşı olmuştu. Wilder ne kadar kızgın, ne kadar nahoş olursa olsun, asla yoldan sapmamıştı. Wilder Ayı Avcısı'nı sık sık başındaki bir dikene benzetirdi ama şimdi...

"Evet," diye izin verdi.

"Belki de o duvarların dışına çıkmanın zamanı gelmiştir.

Wilder, Thea ve Wren'in ellerinde birkaç paketle pazardan döndüklerini gördü. Neyin peşindeydiler?

"Belki," dediğini kendi de duydu.

Torj onun Thea'yı izlemesini izliyordu, yüzünde hâlâ o gülümseme vardı. "Belki de Talemir'in yaptıklarını şimdi biraz daha iyi anlıyorsundur?" dedi sessizce.

"Bu farklıydı," diye cevap verdi Wilder ters bir şekilde.

Ama Torj sadece kaşlarını kaldırdı. "Zamanı, mesafeyi ve diğer her şeyi aşan bir şey varsa o da aşktır.

Sonra diğerlerinin yanına döndü ve sözlerinin Wilder'ın derinliklerine işlemesine ve yaralı kalbine yerleşmesine izin verdi.

Şirket *The Furies' Will'e* yerleştiğinde hava kararmak üzereydi. Onları buraya getiren koşullara, Tver'de onları bekleyen her şeye rağmen, geminin pruvasında Thea'yı izlerken Wilder'ın içinde bir sevinç kuru alevlendi. Halatlar iskeleye geri atılırken ve gemi limandan uzaklaşmaya başlarken, deniz havası saç örgüsünün kuyruğuna takılırken gözleri parlak ve coşku doluydu.

Onun bakışlarını güvertenin diğer ucundan yakaladı ve gülümsedi.

Yaşadığı ve yaşayacağını bildiği onca şeyden sonra gülümseyebilmesi onu hayretler içinde bırakmıştı. Ve onun için gülümsemesi...

Wilder ona doğru gitti ve kız ona uzandığında çekilmedi. Onun yerine arkasında durdu ve kollarını beline dolayarak tüm dünyanın görebileceği şekilde ona sarıldı.

Ona sahip olduğu sürece Althea Zoltaire onun olacaktı. Ve artık bunu kimin bildiği umurunda değildi.

Belki o da bilmeli.

"İyi misin?" diye mırıldandı saçlarına, onun tanıdık kokusunu içine çekerek, göğsünde sıcaklık çiçekleri açtı.

Kollarının dirseğe kadar kıvrıldığı ön kolunun çıplak tenini okşadı, ne kadar samimi bir jestti. "Artık öyleyim.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?

"Yakında," dedi sessizce, hâlâ önlerinde uzanan suya bakarak. "Sence diğerlerine ben ve Wren hakkında ne kadar şey söylemeliyiz?

Wilder onu sıkıca kavradı, böylece ön tarafına doğru bastırıldı ve rüzgârın soğuğuna karşı korundu. Tanrılar, onun gitmesine asla izin vermek istemiyordu ama o kimdi... Tepedeki o anları düşündü, fırtınanın gökyüzünü oymasını izledi, Thea ve kız kardeşinin zihinleri başka bir yere, Wilder'ın

ulaşamıyordu. Arkadaşlarının ağız açık bakışlarını ve Torj'un rıhtımda ona insanların içeri girmesine izin vermesiyle ilgili sözlerini hatırladı.

"Belki de onlara her şeyi anlatmanın zamanı gelmiştir.

"Her şey mi? Thea onun kollarında gerildi. "Kader taşım hakkında bile mi?

Lanetli nesneden bahsedilmesi Wilder'ın ağızında acı bir tat bıraktı ve boğazının arkasında bir acı zonkladı ama onu tutmaya devam etti.

'Bu senin seçimin ve ne yapmak istersen destekleyeceğim,' dedi. 'Ama şuna cevap ver... Ağırlaşıyor mu? Yükünü hafifletecek kimse olmadan bunu omuzlarında taşımak ağır gelmiyor mu?

"Yükümüzü hafifletmeye yardımcı oldunuz.

"Ben tek bir adamım..." Torj'un duygularını yinelediğini fark etti ve bunu yaparken de onların apaçık gerçekliğini gördü.

Thea onun kollarında bir iç çekti. "Hepimizin konuşabileceği bir yer var mı?" "Bize bir kabin ayırttım. Tıkış tıkış olacak ama kimse duymayacak.

Thea iki büklüm oldu, ona döndü, eli yüzünün yan tarafına uzandı ve başparmağıyla yanağını okşadı. "Teşekkür ederim.

O fırtınalı gözlere bakarken kafasının içindeki ses *ona nasıl hissettiğini söylemesini* istedi. *Kelimeleri söyle.*

Ama kelimeler boğazında düğümlendi, dilinde şekillenmeyi reddetti. Eğer ona söylerse, herkes gibi onu da kaybedecekti.

Bunun yerine Wilder eğildi, bronz saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırdı ve onu öptü. Sanki dudaklarının her bir fırçasıyla bu kelimeleri onun içine dökebilirmiş ve o da bunu bilebilirmiş gibi onu derin derin öptü.

Grup Wilder'ın satın aldığı kulübede toplanmıştı ama aralarında iki Savaş Kılıcı olduğu için burası Wilder'ın tahmin ettiğinden daha da sıkıştıktı. Dar bir alandı ve her iki duvara da iki ranza sıkıştırılmıştı. Wilder alttaki ranzalardan birinin kenarına oturup Thea'yı yanına oturturken tüm çerçeve gıcırdadı.

Torj karşıdaki şilteye otururken, Cal sırtını kapıya dayadı ve Kipp yere bağdaş kurdu. Wren de ona katıldı ve marketlerden aldığı paketleri havan tokmağı ile birlikte önüne koydu. Furies bunları nereden aldığını biliyordu.

Wilder diğerlerini çağırmadan önce Thea ve kız kardeşine biraz zaman tanımıştı ve bu ikilinin barışmış olmasından sessizce memnundu. Gerçi Thea

Saklamaya çalışsa da Wren'in yaptıkları yüzünden ne kadar acı çektiğini ve takip eden haftalarda simyacıyı ne kadar özlediğini biliyordu.

"Ee," dedi Kipp yüksek sesle, beklentiyle etrafına bakınarak. 'Sanırım birileri bizi bilgilendirecek... her an olabilir.

Thea bir kahkaha attı. "Nereden başlayacağımı bilemiyorum..." Wilder bir elini onun dizine koyarak hafifçe sıktı.

Her biri fark etti. Bu küçük jest, aralarında sıradan bir şey olduğu düşüncesini açıkça ortadan kaldırdı.

Ama Wilder elini çekmedi ve Thea elini kendi eliyle kapatınca rahatlayarak biraz sarktı.

Kipp boğazını temizledi. "Şu fırtınayla başlamak isteyebilirsin...?" diye dikkatlice önerdi.

"Doğru," dedi Thea derin bir nefes alarak.

Onlara her şeyi anlatırken Wilder'ın gururu kabarmıştı. Hikâye, keder ve umutsuzlukla noktalanan, diğerlerinin şoktan sessiz nefesler almasına neden olan üzücü bir hikâyeydi.

Thea işini bitirdiğinde, yorgun ama bir şekilde daha parlak bir ifadeyle ona baktı ve bundan sonra ne olursa olsun doğru şeyi yaptığını biliyordu.

Torj karşıdaki alt ranzaya uzanmıştı, yüz ifadesi tüm zaman boyunca soğukkanlılığını korurken Cal ve Kipp... Sersemlemiş balıklar gibi görünüyorlardı, gözleri şişmiş, ağızları açık kalmıştı.

Sonunda şok olmuş sessizliği Wren'e yönelttiği bir küfürle bozan Kipp oldu. "Tanrım, lanet olası bir *prenses* olduğunu bilseydim seninle *asla* böyle konuşmazdım - yani, *prenses* olduğunu bilseydim.

Wren ona sert bir bakış attı. "Belki de hiçbir kadınla böyle konuşmamalısın, seni ahmak.

"Tanrı aşkına, prensesin biri bana ahmak dedi," diye nefes aldı. 'Kesmezsen sana çok daha kötülerini söyleyeceğim.

"Emredersiniz Majesteleri," diye bağırdı Kipp, yerde bağdaş kurarken bir şekilde dağınık bir selam vermeyi başardı.

Hem Wren hem de Thea inledi.

"Eğer bükülmekte ısrar ediyorsan, bunu Thea'ya yöneltmelisin. Wren ona bir el salladı. "Varis o.

Kipp'in gözleri tekrar büyüdü ve ayağa fırlayarak Thea'nın önünde eğildi. "Özür dilerim, Majesteleri.

Torj'dan bir homurtu duyuldu. "Eğer resmi bir hitap şekli kullanmak istiyorsanız, prenses olduğu için aslında *Ekselansları* diyebiliriz," diye yardımcı oldu.

Wilder güldü. Thea'ya bir bakış atarak, "Bunun pek iyi gitmediğini öğrendim," dedi.

Ona dirsek attı. "Hiç yardımcı olmuyorsun.

Wilder hâlâ tek kelime etmemiş olan Cal'a baktı. Zavallı Gardiyan tüm bunları sindirmekte zorlanıyor gibiydi. Wilder onu pek suçlamadı. Bunu öğrendiğinde, canavar avlamak için üç haftalığına siktir olup gitmişti.

"Cal? Thea sordu.

Başını sallamaya başladı. "Buna inanamıyorum...

Thea, "Bu haberin beni çok heyecanlandırıldığını söyleyemem," diye izin verdi. "Bu konuda başka biri de değildi. Dizini Wilder'ın dizine vurdu ve Wilder'ın boynu sıcaktan kızardı.

Cal yavaşça gözlerini kırıştıırıyordu, yüz kasları hâlâ gevşekti. "Bunca zaman... Sana anlattığımız şeyler, Thea... Gördüklerin ve duydukların... Sen bir *prensessin*.

"Ben senin arkadaşınım," dedi Thea ona kararlılıkla. 'Ve burada taç yok, krallık yok. Ben de senin gibi orta diyarların bir Muhafızıyım. Hiçbir şeyin değişmesi gerekmiyor.

Kipp yerden, "Siz nasıl isterseniz, Majesteleri," dedi.

Thea'nın bakışları ona kaydı ve Wilder o ateşli bakışı tanıyarak gerildi -

Ama Thea da Kipp'in gözlerindeki yaramazlık parıltısını fark edince rahatladı.

"Pislik," diye mırıldandı.

"Bu hiç de prenseslere yakışır bir davranış değil," diye karşılık verdi. "İyi ki prenses değilim o zaman.

Kipp düşünceli bir ifadeyle, 'Düşündüm de, bazen biraz kibirli ve güçlü oluyorsun, Thea...' dedi.

Wilder'ın aklından onu tekmelemek geçiyordu ama genç adamın kendi sinir bozucu yöntemiyle ne yaptığını biliyordu. Thea'ya ona eskisi gibi davranacağını gösteriyordu ve bunun onun için ne kadar önemli olduğunu biliyordu.

Cal ise paniklemiş görünüyordu. 'Tanrılar... Yani, sikimi gördünüz -'

Kipp, 'Ve şimdi de bir prensese "sık" diyorsun,' diye azarladı.

Wilder bakışlarının Torj'un çırağına kaymasına izin verdi, sözlerinde bir miktar tehdit vardı. "Peki *neden* senin sikini gördü Callahan?

Cal kıpkırmızı oldu. 'Öyle değil, yemin ederim. Ben - ben sadece...' diye kekeledi. "Gitmen gerekiyorsa, gitmelisin.

Wilder zalimce davrandığının farkındaydı ama zavallı piçin kıvranışını izlemek kesinlikle eğlenceliydi.

Kipp başını sallıyordu. 'Ve şimdi de bir prensesin önünde işemekten bahsediyorsun. *İki* prenses. Ve düşünsene, seni o aleti etrafta sallarken gördü -'

'Kipp! *Tanrı* aşkına, ben hiçbir şeyimi sallamıyorum,' diye kendini düzeltti, yüzü daha da kızarmıştı. "Onunla bu şekilde konuşamazsın.

Kipp kollarını göğsünde kavuşturdu ve Thea'ya döndü. "Majesteleri, sizinle bu şekilde konuşabilir miyim?

"Kesinlikle.

Cal'a döndü. 'Gördün mü? Kendimiz olmak neredeyse bir kraliyet emri.

Cal başını ellerinin arasına aldı ve inledi.

Wilder, sadece sempati duyduğundan olsa gerek, gülmekten kendini alamadı. Torj'a döndü. "Hep böyle midirler?

Torj, Thea ve Wren hep bir ağızdan 'Evet,' diye yanıtladılar.

Tekrar sohbet ve didişme ortamına döndüklerinde Wilder, Thea'nın kader taşını havanda garip bir macun hazırlayan Wren'e verişini izledi.

"Ne yapıyor?" diye sordu Thea'ya.

Gözlerini, yeşim taşını kalın bir yapışkan tabakasıyla kaplayan kız kardeşinden ayırmadı. 'Daha öncekiyle aynı şeyle tedavi ediyor...'

"Sihirini susturmak mı istiyorsun?" "Evet.

Wren gözlerini yerden ayırmadı. "Ona bunun aptalca bir fikir olduğunu söyledim.

Yanında, Thea iç çekti. 'Bunu kontrol edemiyorum, Wren. Harenth'de neler olduğunu gördün. Fırtına beni kesime giden bir kuzu gibi dışarı çekti. Ona çağrıldım, bir şekilde kaosuna bağlandım. Eğer beni geri çekmek için orada olmasaydın -'

Wilder'ın bakışları onunkilere kaydı. Olan şey *bu* muydu? Thea yıldırımın esaretine mi yenik düşmüştü? Kraliyet soyları hakkında çok az şey biliyordu ama Thea'nın içindeki sihir, doğal yollardan gelen herhangi bir fırtınayla başa çıkabilir miydi?

"Bunun tekrar olmasına izin veremem," diye devam etti. "Her şey olup biterken olmaz.

Wren ona, 'Yeterli eğitimle sen ve ben o orduyu gökyüzünden vurabilirdik,' dedi.

Thea'nın eli Wilder'ın elinin üzerinde sıkılaştı. "Biliyorum..." diye mırıldandı.

İlk kez onun gücü ve gücünün ne kadar derin olduğu hakkında bir şey itiraf ettiğini duymuştu Elbette bunu Thezmarr kayalıklarında ve Dorinth harabelerinin arasında, şimşegi bir Azrail'le savaşırken bizzat görmüştü. Ama bu konuda hiç konuşmamış, ne kadar güçlü olduğunu asla kabul etmemişti...

'Bu tür bir büyü bize yardımcı olabilir,' dedi nazikçe.

'Eğer onu nasıl kontrol altına alacağımı bilseydim, kontrol edebilirdim,' diye yanıtladı.

'Kimseye zarar vermedin,' diye onu rahatlatmaya çalıştı. "Beni kurtardın... İki kez.

'Wren'i eğitimde incittim,' diye itiraz etti.

"Hayır, yapmadın," diye araya girdi Wren. "Ben iyiydim.

Ama Thea kardeşini duymamış gibi devam etti. "Harabelerde olanlara gelince... Ne yaptığımı bilmiyordum. Ben sadece -'

'İçgüdülerini takip ettin. Belki de tek yapman gereken budur. Diğerlerinin bir kez daha sessizleştiğinin, huşu içinde dinlediklerinin, aralarında kimin oturduğunu hatırladıklarının farkındaydı.

Ama Thea başını salladı. "Riske girmeyeceğim.

Wilder sessizce Audra'ya lanet okudu ve Thea'ya böyle bir korku aşıl原因 şeyin onun sert sevgi seansı olup olmadığını merak etti.

Ancak Wren kız kardeşinin kararını kabullenmiş görünüyordu. Kaseinin içindeki kader taşını işaret ederek, "Bu bir gece bekletilmeli," dedi. "Sonra eskisi gibi çalışmalı.

"Emin misin?

"Olabilirdiğince eminim," diye yanıtladı simyacı.

"Bu şey hakkında yapılabilecek bir şey var mı? Torj, bakışlarını Wilder'a çevirmeden önce harçta duran taşı başıyla işaret ederek sordu. Orada bir anlayış vardı ve birden rahatladı - Wilder'ın kendisinden başka birinin onun çektiği eziyeti bilmesi rahatlatmıştı. O sadece

Bunca zaman sonra Thea'yı buldu, ancak ona uzun süre sahip olamayacağını, ona yük olan diğer her şeyin yanı sıra kadere bağlı olduğunu öğrendi.

Thea açıkça, "Hayır," diye cevap verdi.

Kipp ciddiyetle, 'Bir yolu olmalı,' diye söze başladı.

"Yok," dedi Thea, kaba bir şekilde değil. 'Elime geçen her kitabı okudum. Ölümüm orada kazılı, şu anda karşınızda oturduğum kadar açık. Ne kadar karşı çıkarsam çıkayım, bu gerçekleşecek. Şakaklarını ovuşturdu. "Hayatını değiştirecek bir haberi ya da itiraf edecek bir sırrı olan başka biri var mı?"

Midesi huzursuzlukla dolup taşsa ve Torj'un gözlerini üzerinde hissetse de Wilder'ın eğitimi tek başına onu hareketsiz ve gözünü kırpmadan tutuyordu.

Onun yerine kolunu Thea'nın omuzlarına doladı. "Sanırım bir gece için bu kadar yeter.

"Tanrılara şükürler olsun," diye mırıldandı ve dar yatağa uzanmak için hareket etti. Adam onu durdurdu. "Burada uyumayacaksın.

Kaşlarını çattı. "Ne?"

"Delmira'nın kayıp varisinin bu bok çukurunda ayak takımıyla yatmasına izin vereceğimi düşünmedin, değil mi?"

Wren yerden boğazını temizledi. "Peki ya *diğer* kayıp varis?"

Torj alay etti. "Yani *şimdi* bir prenses mi oldun?"

Kadın ona ters ters bakınca Wilder bir kahkahayı bastırmak zorunda kaldı. "Üstesinden geleceksin," dedi ona.

Torj, "Belki bu sefer kapıyı kilitlersin," diye ekledi.

Kipp buna yüksek sesle güldü.

Thea çoktan ayağa kalkmıştı. "Yolu göster, Savaş Kılıcı," dedi gözlerinde sinsi bir parıltıyla.

Wilder da öyle yaptı.

BÖLÜM OTUZ İKİ

THEA

Thea arkadaşlarınıninkine benzer bir kulübe bekliyordu ve açıkçası Wilder'la mahremiyetleri olduğu, sahip olduklarını saklamak zorunda kalmadıkları için minnettardı. Ama Wilder kapıyı iterek açtığında neredeyse nefesi kesiliyordu.

Küçük olmasına rağmen kabin lükstü. İki kişi için yeterli büyüklükte bir yatağın ayak ucunda onları pelüş bir halı karşılıyor, pencerenin altına ahşap bir küvet, bir bank ve lavabo yerleştiriliyordu.

Thea arkalarından kapıyı kapatmakta olan Savaş Kılıcı'na döndü. "Bunu nasıl başardın?"

Cebinden kralın parasını çıkarıp ona uzatmadan önce bir komplocu sırtışı yaptı. 'Sarayda yaptığı o numaradan sonra sana bir borcu olduğunu düşündüm. Ya da Tilki'de verdiğimiz ziyafeti düşünürsek birkaç tane.

Sersemlemiş olan Thea parayı aldı. "Ölümün Eli'nin aynı zamanda bir kesik cüzdan olduğunu bilmiyordum.

Wilder onu kendine çekerken tembel bir gülümseme verdi. "Benim hakkımda bilmediğiniz çok şey var Prens.

Thea'nın nabızı bu ima karşısında titredi. 'Belki de seni daha iyi tanımamın zamanı gelmiştir...'

Bir parmak eklemine çenesinde gezdirdi ve çenesinin altından geçirerek yüzünü kendisine doğru eğdi. "Bu biraz zaman alabilir.

Thea onun şehvet dolu bakışlarıyla karşılaştı, nefesi kesildi. "O zaman başlasan iyi olur.

Wilder onu sarmaladı, ağzı cezalandırıcı bir öpücükle onunkini süpürdü. Kız ona doğru açıldı ve Wilder'ın dili onunkiyle buluştu; gömleğini avuçlayıp onu kendine doğru çekerken kızıdan bir inilti koptu.

Adam alt dudağını dişlerinin arasına aldı ve Thea onun için yanıp tutuştu. Adam onu tekrar öpmeye başlamadan önce bir acı parıltısı belirdi ve Thea'nın içinden şiddetli bir arzu fişkırdı. Adamın deri ve gül ağacı kokusu Thea'nın duyularını sararak içindeki ateşi körükledi.

Sessiz bir taleple tırnaklarını adamın yontulmuş göğsünde gezdirdi ve adam dudaklarına karşı homurdandı, gömleğini başının üzerine çekmek için ayrılırken ondan bir gülümsemeyi cezbetti.

"İstediğin bu mu?" dedi, sesi şehvetle kalınlaşmıştı.

Thea o güçlü gövdeyi inceledi, göğsünün geniş düzlemlerini, karnının belirgin çıkıntılarını ve umutsuzca dilini gezdirmek istediği o olukları içerken iç çamaşırlarının nemlendiğini hissetti.

"Yolu yarıladık," diye yanıtladı Thea, elleri çoktan adamın kemerindeydi. Aletin kalın hatlarının pantolonunu zorladığını görebiliyordu.

Ona karanlık, lezzetli bir gülümseme verdi. 'Oh, hiçbir yarısında değiliz. Hiç de değil, Prenses.'

Bacaklarının arasında için için yanan bir ihtiyaç titreşiyordu.

Wilder gömleğinin düğmeleriyle vakit kaybetmedi; gömleği çözmeden başının üzerinden yukarı çekti ve bir kenara fırlattı. Göğüslerinin etrafındaki bandı da çıkarırken bakışları açtı, her birini sert elleriyle kavrayıp sıktı. Thea yumuşak bir çığlıkla ona doğru eğildi, içinde bir sıcaklık kabardı.

Meme ucunu başparmağının altında yuvarladığında ve kız çaresiz bir iniltiyi ısırdığında, piç kurusu pantolonunu ve iç çamaşırlarını çıkarmadan önce ona kendini beğenmiş bir gülümseme verme cüretini gösterdi.

Çırılçıplak adamın önünde durdu, göğüsleri beklentiyle aldığı kısa ve sık nefeslerle bir yükselip bir alçalıyordu.

"Kapıyı kilitledin mi?" diye sordu.

Wilder güldü. "Güldüm. Sonra harekete geçti, iyi bir önlem için kolun altına bir sandalye itti. "Kimse bunu bölmeyecek.

Onu kucağına aldı ve yatağa değil, leğenin bulunduğu banka taşıdı. Orada onu yere bıraktı ve bacaklarını açtı, önünde diz çökerken bacaklarını omuzlarına bağladı.

Onu görünce inledi ve Thea'nın midesi inanılmaz derecede açıkta kaldığı için sıkıştı. Bunu daha önce de yapmıştı ama... nedense bu pozisyonunda kendini daha da çıplak hissediyordu.

Sahip olduğu tüm düşünceler, dilinin merkezini ilk kez taramasıyla dağıldı. Adam onun kalçalarını kavrarken bile bacakları iki yana sallanıyordu.

Adam onun tadına bakarken, klitorisıyla dalga geçerken, içinde derinlerde bir zevk açığa çıkarken yüksek sesli bir inilti koptu. Adam ağzıyla onu okşarken ve bir parmağını içine sokarken tüm vücudu erimişti.

"Tanrım," diye soludu, kürek kemiklerinin arasından boncuk boncuk ter damladığını hissetti.

Kalçalarını adamın yüzüne doğru eğdi ve adam onun sessiz komutunu yerine getirmeden önce tenine karşı gülümsedi.

Bir parmak daha ekledi, uzun, lüks vuruşlarla içine girdi, oluşmaya başlayan yoğun baskıya ekledi, aynı şey ondan ecstasy çığlıkları çıkarıyordu.

"Wilder..." diye mırıldandı, parmakları adamın saçlarına dolanarak bakışlarını kendi bakışlarına zorladı. "Ben de seni tatmak istiyorum.

Anlamış gibi görünerek ayağa kalktı, nihayet pantolonunu çıkarmak için bir adım geri çekildi, sert boyu serbest kaldı. Ayak bileklerindeki kumaşı tekmeleyerek onu tekrar kucağına aldı ve halıya götürdü. Orada sırt üstü uzandı ve onu da kendisiyle birlikte aşağı çekti.

"Dizlerini başımın iki yanına koy," dedi ona. "Ne? Thea bakire değildi ama bu...?"

"Beni duydu. Adam çoktan kadının kalçalarına uzanmaya başlamıştı. "Bu tarafa dön.

Thea'nın kalbi acımasızca çarpıyor, bacaklarının arasındaki arzu nabızı gibi, Savaş Kılıcı onu onun üzerinde konumlandırırken, böylece onun horozuyla yüzleşti ve en mahrem kısmı onun üzerinde durdu.

Anladığı ve vücudundan aşağı kaydığı, ağzını onun tepesine kapatırken kendini en lezzetli şekilde savunmasız bir şekilde ona açtığı için içinden bir heyecan geçti. Adam çelik kadar sertti ve dilindeki tuz kokusu, arzunun o karanlık çılgınlığını doğrudan yüzeye çıkardı.

Wilder onun tenine karşı alçak, gürleyen bir ihtiyaç sesi çıkardı ve onu alttan yaladı, arka tarafını sertçe kavradı, onu yaydı. Kendi iniltisi Wilder'ın siki ağzına girerken boğuklaştı. Bir şekilde onu daha derine ve öyle de yaptı, ucunun boğazının arkasına çarpmasına izin verdi.

Wilder dilini içine kaydırarak cevap verdi.

Ve kutsal Furies, bunun zevkinden ölecekti.

Onun için yanıp tutuşuyordu, tüm vücudu arzu ve ihtiyaçla ve çok daha derin bir şeyle alev alev yanıyordu. Kabul etmeye hazır olmadığı bir his. Tüm o

bunu onunla yapmanın başka hiçbir şeye benzemediğini ve ona sadece bedenlerinin ötesinde bağlandığını hissettiğini kabul edecekti. Bu eylemde o kadar samimi, o kadar yasadışı bir şey vardı ki, Savaş Kılıcı'nın üzerinde kendini desteklerken, omurganın tabanında ortaya çıkan ve tüm vücudunda yükselmeye başlayan bu zevki kandırırken, özlemle titremesine neden oldu.

Dilinin yerine o iki maharetli parmağını geçirdi, klitorisini okşarken parmaklarını içine pompaladı ve kadın onu yuttu, Wilder onun altında debeleniyordu.

Bu şekilde aklını kaybedecekti.

Onun çözüldüğünü görmeye kararlı bir şekilde, kalçalarının arasına oturacak şekilde hareket etti ve dağılmadan önce odak noktasının yalnızca onun üzerinde olmasını istedi.

Thea ağzını adamın sikinin üzerine kaydırды, onu boğazının derinliklerine aldı ve sabit bir ritim buldu.

Wilder, gözleri kapalı, kabarık karnı gerilmiş bir halde, "*Siktir*," diye mırıldandı. Adamın kontrolünü kaybettiğini görmek bacaklarının arasını ısıtmıştı,

Uzunluğunu aşağıya indirip taşaklarını avuçlarken arzu alev alev yanıyordu.

Parmakları kadının saçlarının arasından geçti ve adam istemsizce kadının altında sarsıldı, içinden alçak bir ses çıktı. "Bunu yapmaya devam edersen boşalacağım.

Thea ona karşı gülümsedi, ağzıyla cömertçe vurmaya devam ederken onu sabit tuttu.

Wilder'ın saçlarını kavrayışı sıkılaştı ve dudaklarından derin bir inilti koptu, ses o kadar ahlaksızdı ki Thea bunu hafızasına kazımaya ve tekrar duyduğundan emin olmak için elinden gelen her şeyi yapmaya yemin etti.

"Thea," diye mırıldandı, kalçaları ona doğru eğilmeden önce, tüm vücudu gerilmişti.

Savaş Kılıcı doruğa ulaşp ağzına dökülürken haykırdı.

Thea hepsini aldı ve ancak altında titremeye başladığında sikinden kayarak onu inceledi.

Nefes almaya çalışırken ağzı açık kalmış, yanakları kızarmış ve geniş göğsünü boncuk boncuk terler kaplamıştı.

"Öfkeli ben kurtarın," diye fısıldadı, gözlerini huşu içinde ona dikerek. "Sen benim sonum olacaksın.

Thea gülümsedi. "Gitmek için daha kötü yollar düşünebilirim.

"Mutlu bir adam olarak öleceğim..." Wilder ona doğru uzandı. "Ama seninle işim henüz bitmedi.

Thea kaşlarını kaldırdı, adamın onun için tekrar sertleştiğini gördüğünde içinde uyarılma titreşimleri başladı.

"Savaş kılıcı dayanıklılığı," dedi hınzır bir sırıtışla, doğrulup onu kucağına çekti.

Büyük Ayın'ı geçtiğinde Fury'lere teşekkür gerekecekti. Wilder onu, sırtı göğsüne gelecek şekilde üzerine oturttu, Adamın ereksiyonu bacaklarının arasına sıkışmış, kaslı kalçaları kadıninkilerin altında gerilmişti.

"Senin içinde olmalıyım," diye mırıldandı, kalçasını kavramadan önce bir elini terden kayganlaşmış omurgasında gezdirdi. "Sür beni, Thea.

"Evet..." diye mırıldandı, adamın tepesi girişine sürtünecek şekilde ağırlığını kaydırды. Orada oyalandı, tekrar kaldırmadan önce kendini ucun hemen üzerine indirdi, onu ve kendini kızdırdı.

'Thea...' Sesi alçaktı ve yine ihtiyaçtan dolayı ağırlaşmıştı.

Tanrılar, onun adını böyle söylemesine bayılıyordu. Bir kılıç ya da fırtına kullanırken gücü bildiğini sanıyordu ama bu? Onu bir kraliçe gibi hissettirmişti.

Wilder uzanıp parmaklarıyla klitorisini okşadı ve takdirkâr bir iniltiyle ıslaklığı takip etti. Thea, Wilder ona dokundukça kalçalarının arasında kabaran sıcaklık karşısında haykırdı. Bir şekilde etrafındaki tüm boşluğu dolduruyor gibiydi. Aynı anda her yerdeydi ve onu sarıp sarmalıyordu.

"Tanrım, bana ne yapıyorsun?" diye mırıldandı omzuna doğru, sakalları zevkle karışan küçük acı neden olacak kadar sıyrılıyordu.

Thea'nın kendisi de buna daha fazla dayanamadı. Ona ihtiyacı vardı. Tek bir yumuşak , onun uzunluğuna gömüldü.

"Siktir," diye bağırды Wilder, onun altında eğilerek.

Thea kalçalarını oynattı, dizlerinin üzerinde yükselmeden önce daha da derine inmesine izin verdi, sadece tekrar ona çarpmak için.

Bu ezici his karşısında nefesi kesildi. Adam onun her santimini dolduruyor, onu geriyor ve görüşünde yıldızların patlamasına neden olan derin bir noktaya çarpıyordu.

Sonra parmakları tekrar klitorisinde dolaşmaya başladı ve kızın inlemeleri gittikçe yükselene kadar alay etti. Tamamen sınır tanımıyordu, göğüsleri

Ona bindikçe zıplıyor, arzu sarmalı onu ele geçirip çözdükçe arka tarafı adamın leğen kemiğine çarpıyordu -

Ve sonra kaldırılıyordu.

Wilder onu içinden çekip çevirdi, böylece kadın halının pelüş kürküne sırtüstü uzanmıştı ve Wilder da onun üzerinde duruyordu, bakışları kulübenin alçak ışığında yırtıcı ve yoğun.

"Sen de hissettiğini söyle bana," diye homurdanarak kadının içine doğru itti.

Thea bacaklarını onun etrafına sararak daha iyi erişmesini sağladı ve onu daha derine çekti. 'I -'

"Söylediğini duymam gerek," dedi, dişleri göğüs ucuna yaklaşırken.

Nefesi kesildi. İşte yine o eşsiz zevk ve acı karışımı, *Wilder*'ın doğasında vardı.

"Hissediyorum," diye nefes nefese kaldı, kalbi sıkışıyordu. "Seninle her şeyi hissediyorum.

Thea, Savaş Kılıcı'nın kendini tuttuğunu fark etmemişti ama onun sözleriyle, üzerinde tuttuğu tasma tamamen koptu. Thea'nın bileklerini kavradı ve başının üzerinde sabitledi, onu sert ve derin bir şekilde becerirken altında eğilmesine neden oldu.

Her vuruş bir öncekinden daha acımasızdı ama Thea her hamleyi kalçalarını eğerek karşıladı, daha fazlası için yalvardı, ona verdiği her şeyi aldı.

Ve ona her şeyini verdi.

Onu şiddetle öptü, dili onun kine karıştı, sakalı çenesini çizdi. Nefes alıyor ve tek vücut gibi hareket ediyor gibiydiler. Tamamen ve bütünüyle birleşmişlerdi.

Damarlarında kükreyen sadece zevk değildi, büyü de vardı. Ona bir fırtınanın çağrısına cevap verir gibi cevap verdi. Onu sadece bedeninin içinde değil, ruhunun içinde, varlığının tüm liflerinde hissetti, içinden kesintisiz bir fırtına gibi akıyordu.

Güç güçle buluştu ve birbirine bağlandı, iki iplik birbirine dolandı, yeni bir şey, daha güçlü bir şey oluşturdu.

Thea onun güçlü pençeleri altında kıvranıyor, tırnaklarıyla onu işaretlemek, görünür bir şekilde ona sahip çıkmak için çırpınıyordu ama kolları hâlâ üzerinde bağlıydı.

Onu bırakmadı. Onun yerine daha sert bir şekilde içine girdi.

"Wilder," diye nefes aldı, bunun yoğunluğu onu neredeyse paramparça ediyordu.

Wilder'ın kulağındaki derin, şehvetli inilti onun felaketi idi. Oluşan baskıyı çözdü ve kontrolden çıkarken kadının onun etrafında kenetlenmesine neden oldu. Zevk gittikçe daha yükseğe tırmandı ve tam da

yeni bir zirveye, yeni bir delilik seviyesine ulaştı.

Ve sonra geri dönüşü olmayan noktanın ötesine geçti, doruk noktası ona bir şimşek gibi çarptı ve her parçasına çarparak onu milyonlarca parçaya ayıran bir dalgaya bindi.

Wilder bir çılgılık attı ve kendi salıverilmesiyle birlikte onun içinde ürperdi.

Bu zevk devam etti ve Thea neredeyse hıçkırığa hıçkırığa ağlayacak hale gelene kadar sürdü.

Wilder hâlâ onun üzerinde, hâlâ onun içinde, bakışlarıyla karşılaştı, titreyen bir nefes aldı, gümüş gözleri parlıyordu.

'Ben -' Sesi duygusallıktan çatallaştı.

Thea yara izli ellerini onunkilerden kurtardı ve yüzünü okşamak için uzandı. "Biliyorum," diye mırıldandı ve onu usulca öptü.

Thea orada ne kadar süre yattıklarını bilmiyordu, birbirlerine dolanmışlardı, aralarındaki bağın katıksız yoğunluğu onu suskun ve ham hale getirmişti.

Sabahın erken saatleri olsa gerek, Wilder sonunda ondan sıyrıldı, üzerine bir şeyler giydi ve tek kelime etmeden kulübeden çıktı. Kısa bir süre sonra elinde iki devasa sıcak su kovasıyla geri döndü ve sanki hiçbir ağırlıkları yokmuş gibi onları küvete boşalttı. Thea hâlâ halının üzerinde yattığı yerden onu izliyordu. Eğer daha iyisini bilmeseydi, onun telaşlandığını söylerdi.

Dirseğini suya daldırdı ve sıcaktan tıslayarak karışıma bir kova soğuk su ekledi. Ayrıca küvetin yanına küçük bir masa kurdu ve her biri için bir tepsi ekmek ve peynir ile bir kadeh şarap koydu.

Wilder Hawthorne kesinlikle yaygara koparıyordu. Onun üzerinde.

"Şimdi ateşi iyi olmalı," diyerek ona elini uzattı. Bu sözler, buluştuklarından beri söylediği ilk sözlerdi...

Thea kendi kendine gülümseyerek Wilder'ın ona yardım etmesine izin verdi, tutunduğu battaniye ayaklarının dibinde bir su birikintisi halinde yere düştü. Wilder'ın bakışları onun çıplak vücudunu görünce karardı ama onu küvete götürdü ve içine girerken elini tuttu.

Sıcağın içine gömüldü, kaslarındaki gerginlik azalırken hafifçe inledi.

"Belki de bu sefer bana katılmalısın..." diye cüret etti.

Wilder onu inceledi. "Belki de katılmalıyım.

Adamın giysilerini çıkarışını ve saçlarını bir düğüm halinde geriye savuruşunu, her hareketiyle dalgalanan kaslarını izledi. Tanrım, onu görmekten asla bıkmayacaktı, onun her inanılmaz santimini... Bakışları bacaklarının arasındaki ağır alete kaydı -

Onunla birlikte küvete girerken, "Aklına bir şey gelmesin Prenses," diye uyardı. En uçtaki yeri aldı, böylece yüz yüze geldiler. Kollarını küvetin kenarlarına dayadığında daha da devasa görünüyordu. Uzun, kaslı bacakları kızın iki yanına yerleşti ve bakışları kızın yüzünde, sonra da göğüslerinin tepesinde gezindi.

'bir şey gelmesin, Savaş Kılıcı,' diye güldü.

Küvete yaslandı, yüzüne bir sırtıma yayıldı ve Furies onu kurtardı, bu onun kalbini eritti. Onu daha önce hiç böyle görmemişti... Pek değil. Wilder Hawthorne'u bu şekilde, gardını indirmiş bir halde görmenin çok az kişiye nasip olduğunu bilmek, bu anın değerini daha çok bilmesini sağlıyordu. Tanrım, çok güzeldi ve Tanrım, çok mutluydu. Göğsündeki saf sevinç zar zor kontrol altına alınabiliyordu ve oraya yerleşen sıcaklık onu boğmakla tehdit ediyordu. Sanki zaman onlar için durmuştu ve şimdi...

"Bu yanlış mı?" diye sordu sessizce, daha doğuda, Tver'in muhtemelen karanlığın ve hizmetkârlarının merhametine kaldığını - oralarda bir yerlerde insanların öldüğünü fark ederek.

Wilder onu anlayışlı bir bakışla süzdü. "Elimden geldiğince hayatın küçük zevklerinden yararlanmayı uzun zaman önce öğrendim.

"Ama -

'Buradan ne yapabilirsin, Thea? Tver'e yardım etmek için yola çıkıyoruz. Yarın Torj ve diğerleriyle birlikte strateji belirleyeceğiz. Ama şimdilik daha fazlasını yapamayız. Ve karaya tekrar ayak bastığımızda, kim bilir ne zaman böyle bir gece yaşayacağız?" Sözleri ciddi ve nazikti ama yine de kararlıydı.

Thea göğsündeki gerginliğe karşı savaştı ve başını salladı. İçkisine uzandı ve minnettar bir yudum aldı.

"Sence diğerleri haberi nasıl karşıladı?" diye sordu, kadehi masaya geri koyup sabunu bir beze köpürterek. Arkadaşlarıyla varisler ve fırtına sahipleri hakkında yaptıkları konuşma sanki bir ömür önceymiş gibi geliyordu.

"Benden daha iyi.

Thea güldü. "Doğru.

Ona doğru bir su sıçrattı ve o da ona karşılık verdi.

Banyo tekrar durulduğunda kendini yıkamaya başladı. "Krallığı talep edip etmeyeceğimi, var olmayan tacı geri alıp almayacağımı soracaklarını düşünmüştüm, anlıyor musun?"

'Bir yerlerde var. Bu tür şeyler her zaman tabiri caizse ateşten kaçmayı başarır.

Thea bunu hayal etmeye çalıştı: dışarıda bir yerde, üzerinde adı yazılı bir taç. Hayal edemedi.

Wilder parmaklarıyla suyun yüzeyinde daireler çizerek, "Ve sorular gelecek," diye ekledi.

"Biliyorum.

"Onlara ne söyleyeceksin?"

"İstediğimin bu olmadığını.

Wilder onun ayağını kucığına çekti ve başparmağıyla tabanını ovdu. Kadın neredeyse inliyordu. "Peki ya görev?" diye sordu. Sözleri suçlayıcı değildi, art niyetli değildi, sadece düşünceliydi.

"Artık var olmayan bir krallığa karşı görevim olduğunu mu düşünüyorsun?" "Benim ne düşündüğüm önemli değil. *Sen* ne düşünüyorsun?"

Wilder parmaklarını ayaklarının hassas kısımlarında gezdirirken Thea başını küvetin kenarına yasladı ve gözlerini kapattı. "Küllerden bir şey yaratmaya çalışmakla ne kazanacağımı merak ediyorum... Otuz yılı aşkın süredir unutulmuş bir şeyi sahiplenmeye çalışmakla," diye itiraf etti. Bunu düşünmek için kendine neredeyse hiç izin vermemişti ve şimdi konuşurken, mirası ve ailesinin bir zamanlar kim olduğu hakkında ne yapacağını hala bilmediğini fark etti.

Wilder sessizdi, onun düşünmesini, korkularını toplamasını bekliyordu.

"Ya onu geri alırsam?" diye sordu sessizce. "O zaman ne olacak? Hangi amaçla yönetecektim?"

Wilder omuz silkti. 'Orta diyarlardaki oyun alanını eşitlemek için mi? Bir fark yaratmak için mi? Thezmarr'ın kadın savaşçıların görevlerine geri döndüğünü görebilirsin... Pek çok şey yapabilirsin, Thea.

Ama Thea kıpırdandı, su etraflarında çalkalanıyordu. "Görevden bahsettiniz... Bir hükümdarın gerçek görevi nedir?"

"Neymiş o?" "Bir varis sağlamak için. Wilder irkildi.

"Bu benim istediğim bir şey değil," dedi ona. "Hiçbir zaman. Yine fikrini değiştireceğini, bütün kadınların yaşlandıklarında bunu yaptıklarını söylemesini bekledi. Aynı küçümseyici düşünceyi kalede pek çok kez duymuştu. Ama ağzından böyle bir söz çıkmadı. "Bu beni -

'Bu seni sen yapar. Ve sen mükemmelsin,' dedi.

Kuşkuyla kaşlarını kaldırdı, aralarındaki tüm tartışmalar, tüm gergin anlar gözünün önünden geçti. "Ne zamandan beri?

"Her zamandan beri," dedi yumuşak bir şekilde gülümseyerek. 'Sadece bunu göremeyecek kadar inatçıydım.

O.'

Gözyaşları Thea'nın gözlerini yaktı ama düşmelerine izin vermedi. 'Senden hoşlanıyorum

Bu...'

Wilder kaşlarını oynattı. "Islak ve çıplak mı?

Thea güldü. 'Rahat. Kendin... Sen de mükemmelsin.

Wilder'ın yüz ifadesinden bir bulut geçti, o kadar hızlıydı ki Thea bunu hayal ettiğini sandı.

"Ne oldu?" diye sordu.

Bir an için onu inceledi, ifadesi okunamıyordu. "Buna sahip olacağımı hiç düşünmemiştim. Aralarında eliyle işaret etti.

Thea bekledi, onun kaşlarının çatılmasını ve kelimeleri bulmakta izledi.

Boğazı düğümlendi. "Ve şimdi ona ... Çok korkuyorum.

"Neyden?

"Onu kaybetmekten. Seni kaybetmekten.'

Thea'nın kalbi kırıldı. Onun değer verdiği diğer insanları kaybettiğini biliyordu ve kader taşı şu anda boynunda olmasa da, her zaman aralarında olacağını biliyordu.

Kız hareket ettikçe su aşağıya doğru süzülüyor, adamın kucasına yerleşiyor ve Onu.

Şimdi bile, arzusu ona baskı yapıyordu ve kadın başını eğip

Onu öperek.

"Beni kaybetmeyeceksin, ta ki kader beni almaya gelene kadar. Kalçalarını oynatarak kendini onun sikinin ucuna doğru yaklaştırdı. "Sana söz veriyorum, Savaş Kılıcı.

Ağzına vahşice sahip oldu, elleri ıslak saçlarına dolandı ve onu kendine doğru çekti. Wilder kendini onun içinde kılıfladı ve Thea haykırdı.

Altında hareket etmeye başlarken dişleri boynunu sıyırdı ve onu sahip olduğu her şeyle doldurdu.

"Tutamayacağınız yeminler etmeyin, Prens.

Ama adamın sarhoş edici gücü Thea'yı etkisi altına alınca tüm düşünceler kafasından uçup gitmişti ve onu tekrar öptü, morartacak kadar sert, o sözleri duymamış gibi davranacak kadar sert.

OTUZ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

THEA

Thea, *The Furies' Will*'in pruvasında durdu ve rüzgârda çırpınan suyun beyaz kapaklarına baktı. Sabahın erken saatlerinde hava tenine keskin bir şekilde vuruyordu, bütün gece Wilder'ın kollarında olmanın verdiği nefis sıcaklıktan sonra bir şoktu ama iyiydi. Onu Wilder'ın sersemliğinden kurtaracak bir şeye ihtiyacı vardı; kafasını toparlaması gerekiyordu.

Kaptan ona, koşullar elverişli olmaya devam ederse gün batımından önce ufukta Tver'i görebileceklerini söylemişti. Bu da çok erken görünüyordu. Thea denizin sallantılı rahatlığını terk etmeye ya da denizin ötesinde onları bekleyen karanlıkla yüzleşmeye hazır değildi.

"İşte " diye seslendi Wren'in sesi arkasında.

"Buradayım," diye yankılandı Thea, kız kardeşini gülümseyerek selamladı.

Yanına geldiğinde Wren'in tüm vücudu sarkmış gibiydi. "Sanırım kabul testinden bu yana bana ilk kez gülümsüyorsun.

"Şey... pek görmedik. "Benden kaçıyordun.

Thea iç çekti. "Öyleydim.

Wren onu dürttü. "Özür dilerim, biliyorsun. Bunu senden sakladığım için. Thea yutkundu. "Biliyorum.

"Ben sadece senin için doğru olanı yapmaya, seni korumaya çalışıyordum.

"Biliyorum, Wren. Thea kız kardeşinin koluna dokundu. "Seni affediyorum. "Affediyor musun?

Thea, Wren'in umut dolu bakışlarını tuttu ve başını salladı. Wilder'ın sözlerini yankılayarak, "Hayat çok kısa," dedi. "Sevdiğin insanlara karşı kin beslemek için çok kısa.

Wren ona hüzünlü, bilmiş bir gülümseme verdi. "İşte. Cebini karıştırdı ve Thea'nın kader taşını çıkardı.

Yeşim taşı parçası Thea'nın avucuna değer değmez, sanki duyularının üzerine ağır bir battaniye örtülmüş gibi oldu. Birdenbire kendini dengesiz hissetti, sanki dünya ayaklarının altından kaymıştı ve net göremiyordu.

"Sen mi? Wren sordu.

"Eskisinden daha mı güçlü?" diye sordu, kendini sabitlemek için geminin küpeştesine tutunarak.

Wren ona garip bir şekilde baktı. 'Hayır. Her zamanki gibi davrandım...'

Thea kaşlarını çattı ve kader taşını incelemek için parmaklarının arasına aldı. *Yirmi yedi* rakamı koyulaşmıştı ama bu bir süredir böyleydi. Enovius yavaş ve istikrarlı bir şekilde onun için geliyordu.

"Thea," dedi Wren, onu başını kaldırmaya zorlayarak. 'Daha güçlü olan simya değil. *Sensin*. Bu yüzden bu kadar farklı hissettiriyor. Daha önce bastırmak için hiç bu kadar gücün olmamıştı.

"Oh.

"Nasıl hissediyorsun?

"Mide bulandırıcı... Sanki bir parçam eksikmiş gibi. Çünkü öyle. Gerçekten böyle mi düşünüyorsun -'

"Wren, lütfen," diye araya girdi Thea. Kız kardeşinin tartışmaya devam edeceğini düşünmüştü ama Thea'nın bunu kendi yöntemiyle, kendi zamanında yapması gerektiğini anlamış görünüyordu.

Wren dirseklerini küpeşteye dayadı ve safir denize baktı. "Onun hakkında hiç konuşmadık..." diye söze girdi sessizce.

Thea kız kardeşinin kimi kastettiğini biliyordu.

Karanlığın Kızı. Peçenin bir parçasını parçalayan kanatlı kadın. *Anyra*.

"Sence gerçek miydi? Wren sordu.

Sabah güneşi biraz daha yükselirken Thea onun bakışlarını suyun üzerinde takip etti. "İkimiz de öyle olduğuna biliyoruz.

"Kanatları vardı...

Azrail'in pençelerinin Kanlı Ormanlar'da etini delip geçtiği o yakıcı acıyı hatırlayarak, "Neredeyse ben de geçiyordum," diye itiraf etti. 'Onlardan biri olabilirdim, o karanlık ordunun içine çekilebilirdim...'

"Ama sen değildin.

"Hayır. Thea nefes aldı. 'Ama bu kadın... O şimdiye kadar gördüğüm en vahşi şey. Beni korkutuyor.

Wren elini Thea'nın elinin üzerine koydu. "O zaman beni dehşete düşmüş say. Thea ona sorgulayıcı bir bakış attı.

Wren bir an için dudağını çiğnedi. "Tanıdığım korkmayan tek kişi sensin.

"Ne? Thea irkildi. "Korkuyorum, Wren. Her lanet olası gün.'

"O zaman iyi saklıyorsun. Kız kardeşinin parmakları onunkilere dolandı. 'Biz Bunu atlatmak.'

Thea cevap olarak onun elini sıktı.

Daha sonra grup güvertedeki küçük bir masanın etrafında oturdu, öğle güneşi üzerlerine vuruyordu, etraflarını kırbaçlayan deniz meltemine rağmen sıcaktı. Onlar konuşurken Wilder ona zırhını iyi durumda tutmak için nasıl yağlayacağını gösteriyordu.

Torj, 'Şimdiye kadar tüm orta krallıklar istilacılar hakkında uyarılmış olacak,' diyordu. 'Üç krallıktan birine saldırmak bir savaş eylemidir.

Kipp avuçlarını önlerine serilmiş haritanın üzerinde düzleştirerek, "Ama hiçbir uyarı yoktu, hazırlanma şansı yoktu," dedi. 'Tver ile diğer iki bölge arasındaki mesafe göz önüne alındığında, yakınlarda konuşlanmış Muhafızlar dışında kimse oraya zamanında ulaşamayacaktır. Hiçbir kraliyet ordusu -'

'Kraliyet ordularına ihtiyacımız yok. En iyi savaşçılar loncada," dedi Wilder, Thea'zırhında yağla gözden kaçırdığı bir yamayı işaret ederek. "Sadece Notos'un her yerinde iyi birliklerin konuşlanmış olmasını ummalıyız. Thea ve Wren'e döndü. "Sahip olduğu sayılar hakkında hiçbir fikriniz yok mu?

Thea ona ikisinin de gördüğü kadından ve tıpkı söylentilerde anlatıldığı gibi bir canavar ordusunu nasıl bir araya getirdiğinden bahsetmişti. Başını iki yana salladı, hâlâ deri yeleğiyle ilgileniyordu. 'Hayır, gördüğümüz sayıların sadece onlar olduğu ne malum? Güçlerinin bir kısmı olabilir.

Torj derin bir iç geçirdi. 'Audra'yı dinlemeliydik. Savaş kılıcı olsun ya da olmasın, daha fazla Naarvian çeliğine ihtiyacımız var. "Vernich Tver'e gidecek mi?" diye sordu Thea.

"Elbette," diye yanıtladı Torj. 'Ama oraya zamanında varıp varamayacağı başka bir hikâye.

Kipp ellerini önünde birleştirdi. 'Bu güçlerin nasıl saldırdığına bağlı. Eğer oraya sürpriz unsurunu kullanmayı düşünerek gidiyorlarsa...'

"O zaman Tver'in işi bitti," diye bitirdi Thea onun yerine.

"Doğru. Ancak Wren bu kadının bir şey istediğini söyledi - kardeşlerle ilgili bir şey mi?

Thea kanatlı kadının sözlerini hatırladı... *'Onlar için geleceğiz!'*

Karanlık onun emrine boyun eğerken bağırmıştı.

Zırhını yağlamayı bitirdiğinde kaşlarını çatı ve Warword'lere baktı. "Kral Leiko'nun yarı-wraith tutsakları olup olmadığını nasıl öğreneceğiz?

"Anakaraya döndüğümüzde bir kuzgun gönderebiliriz... Yine de cevabı almadan Notos'a varabiliriz," diye yanıtladı Wilder. 'Bunun bir kurtarma görevi olduğunu mu düşünüyorsun?

Söylediğim her şey sadece spekülasyon. Wren ve ben çok daha büyük bir resmin bir parçasını gördük. Kesin olarak söyleyebileceğim tek şey, arkasında Wraithlerin gücü olduğu. Gölgeyi manipüle edebiliyor. Ve bu güç Peçe'yi yırtacak kadar güçlü.

Kipp haritanın çizgilerini tekrar takip etti. 'Sanırım bunun bir saldırı olduğu kadar bir geri alma operasyonu olduğunu da ummamız gerekiyor. Bu, ağır silahlarla girmeyecekleri, bir planlama yapıldığı anlamına gelecektir: kurulum, kamplar... Bir kaçış rotası.

Wilder, "Harenth'i geçtikleri gibi geçebilirlerse, bizim için rüzgârda kaybolurlar," dedi.

Torj, "Oraya gidene kadar ," diye cevap verdi.

Orada oturup saatlerce strateji geliştirdiler, Savaş Kılıçları ve Kipp tartışmayı yönetti. Ama ne kadar çok sonuca ve olasılığa hazırlanırlarsa, Thea kendini o kadar az kontrol altında hissediyordu. Bundan geri dönüş yoktu; bunu iliklerine kadar biliyordu. Tver'de onları bekleyen şey tarihin akışını değiştirecek, tüm hayatlarını değiştirecekti.

Duyularının üzerindeki garip örtü ve yaklaşan kıyametle birlikte, Thea o tanıdık içe dönme, etrafındakilerden uzaklaşma ve içindeki sessizliğe geri dönme içgüdüsünü hissetti; damarlarındaki büyüün tınısı olmadan sessizliği her zamankinden daha yüksekti.

Ama Wilder oradaydı, Wren oradaydı, arkadaşları onunla birlikteydi ve böyle bir şey yapmasına izin vermezlerdi.

Wilder onun tedirginliğini hissetmiş gibi bir kolunu omuzlarına doladı ve onu kendi tarafına çekti. Sadece onun varlığı bile

Kaçma dürtüsünü yatıştır.

Savaş Kılıcı'nın hareketini fark eden Kipp, Cal ile bakıştı: "Buna alışmak hâlâ biraz zaman alıyor.

Torj homurdandı. "Onları sikişirken yakalamanın seni çoktan şok etmiş olabileceğini düşünmüştüm.

Thea inledi ve Wilder'ın cebinde sakladığını bildiği mataraya uzandı. 'O değildi -'

"Bu konuşmayı yapmak zorunda mıyız? Wren haykırdı.

"Hassas hassasiyetleriniz için çok mu kaba, Majesteleri? Torj alay etti.

Thea kız kardeşinin öfkesinin yükseldiğini hissedebiliyordu.

"Sesini alçalt," diye tısladı Wren. 'Ve bilgin olsun, Savaş Kılıcı, ben de bir sonraki kişi kadar sikişmekten bahsedebilirim -'

Thea neredeyse masanın üzerine bir ateş özü püskürtüyordu.

"Ama o benim *kız kardeşim*. Ve dün gece koridorlarda yankılanan seslere bakılırsa, aralarında neler olup bittiğini hepimiz gayet iyi biliyoruz. Geri çekilen Kipp ve Cal'a doğru döndü. "Birlikteler. Bunu kabullenin.

Thea'yı şaşırtan bir şekilde Wilder'dan derin bir kahkaha yükseldi, kendini toparlamaya çalışırken tüm vücudu titriyordu.

'Elderbrock'u tanıdığım onca yıl boyunca onu hiç bu kadar şaşırmış görmemiştim. Ayı Avcısı adını aldığı anda ben de oradaydım. Gözlerini sildi. "Teşekkür ederim, Elwren.

Wren'in kaşları havaya kalktı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Onayladığımı söylemedim.

Thea kız kardeşine baktı ve onun bakışlarındaki fırtınayı fark etti.

Ama Wilder sadece başını salladı, gözlerinde hâlâ kahkaha vardı. "Not edildi.

Günün geri kalanı da benzer bir şekilde geçti ve Thea daha ne olduğunu anlamadan güneş batmaya başlamış ve Tver ufukta belirmişti. Akşam rüzgârı yelkenleri dalgalandırırken, eşyalarını toplamış ve atlarını hazırlamış bir şekilde güvertede oturuyorlardı.

İçini bir pişmanlık acısı kapladı. Denizde olmak hoşuna gitmişti ve Wilder'la birlikte kendilerine ait özel bir kamaraya sahip olmanın tadını çıkarmalarına imkân yoktu. Şimdi ona bakarken, arzusu alevlendi. Onun

Gömleğinin kolları dirseklerine kadar kıvrılmış, bronzlaşmış, kaslı ön kolları ortaya çıkmıştı. Saçları bir düğüm geriye taranmış, sakalları çenesinin keskin çizgisini takip edecek şekilde kesilmişti. Her zamanki gibi vahşi ve güzel görünüyordu, rüzgâr gömleğinin arkasına çarpıp hafifçe dalgalanmasına neden oluyordu. Aklının bir köşesinde onu kulübeye sürüklemek vardı, diğerlerinin canı cehenneme.

"Karadan gitseydik buraya varmamız ne kadar sürerdi? Wren gruba sordu.

Orta âlemler hakkında Thea'nın fark ettiğinden çok daha fazla şey biliyor gibi görünen Kipp bir an mırıldandı. "Tam olarak söylemek zor, ama sadece sınırı geçmek için üç ila beş gün diyebilirim, sonra Notos'a yaklaşmadan önce uzun bir Tverrian bölgesi var.

"Peki ya şimdi? Thea araya girdi.

"Nereye yanaşacağımıza, hava durumuna ve atlara bağlı olarak mı?"

"Bu çok fazla değişken demek..."

"Hayat bu, Majesteleri.

Thea onun koluna vurdu. "Pekala, tüm bağlı olarak, ne kadar sürecek?"

"Şey, bağlı olarak -

Kolunu yumrukladı. "Tanrı aşkına, Kipp!

'Berbat bir prenses olacaksın. Denizci gibi ağızlı, *saldırgan* ve -' 'Henüz kimsenin seni denize atmamış olması bir mucize,' diye yorumladı Torj yakınlardan.

"Yapmak üzereyim," dedi Thea.

Torj kıkırdadı. "Limandan Tver'e gitmek yaklaşık üç günlük bir yolculuk olmalı.

Thea inledi. 'O kadar uzun mu? Orta diyarlarda seyahat etmenin daha kolay bir yolu nasıl olmaz?

Wilder küpeşteye yaslanıp sahili seyrederken, "İşte bu noktada gölge büyüsü işe yarayabilir," diye mırıldandı.

"Ne demek istiyorsun? Cal oklarının saplarına yiv taktığı yerden başını kaldırarak sordu.

Wilder bir an için keşke konuşmasaydım der gibi baktı ama ensesini ovuşturduktan sonra onlara anlattı. "Bildiğiniz gibi Wraithler uçabiliyor. Orakçılar da gölgeyi manipüle ederek. Yarı Wraithler kendilerini karanlığın peleriniyle taşıyorlar. Ben bunu gördüm.

"Nasıl?" diye sordu Cal, gözlerini kocaman açarak.

"Tam olarak bilmiyorum. Ama bir an bir yerdeler, bir an sonra başka bir yerdeler, etraflarında siyah girdaplar dönüyor.

"Bunu ne zaman gördün? Torj kaşlarını çatı.

"Yıllar önce.

Thea onun sesinin uzaklaştığını fark etti, sanki hâlâ orada onlarla birlikte durmuyormuş da başka bir yerde, çok daha karanlık bir yerdeymiş gibi.

Kipp, "Tanrım, onların gölge büyüüne kapılmaktansa Kızıl Kule'de bir hafta geçirmeyi tercih ederim," dedi.

Wilder ve Torj hep bir ağızdan, "Hayır, yapmazsın," dediler. Kipp irkildi. "Ben sadece -

"Kızıl Kule gelmez," diye uyardı Torj onu. "Ben Bir daha *asla* böyle aptalca bir şey söylediğini duymak istemiyorum.

Wilder onaylar gibi bir ses çıkardı. 'Orası akla gelebilecek her türlü dehşetin vücut bulmuş hali. Aklı başında bir adam o adaya ayak basmadan önce ölmeyi dilerdi. O ve Torj birbirlerine karanlık bir bakış attılar.

"Özür dilerim," dedi Kipp, yüzü kızararak. "Oradan hiç dönen oldu mu?

Wilder, 'Hayır,' diye cevap verdi, bir kovulma notuyla.

Grup bir an sessiz kaldı, beklenmedik gerginlik neredeyse hissediliyordu.

"Siz ayrılmadan önce Thezmarr nasıldı? Thea, aralarındaki gerginliği hafifletmek umuduyla taktik değiştirerek diğerlerine sordu.

Kipp omuz silkti, utancı anında unutuldu. "Her zaman olduğu gibi.

'Seb ya da Vernich'ten haber var mı? Hâlâ oradalar mı? Cal inledi, Wilder da öyle.

Kipp, "Yine mi bu, Thea," dedi.

'Onlar hakkında içimde kötü bir his var,' diye itiraz etti. Ve öyle de oldu. O iki piçi her düşündüğünde tüyleri diken diken oluyordu. Onları Thezmarr'da düşünmekten nefret ediyordu, özellikle de Vernich'i sorumlu tutacak Torj ve Wilder olmadan. Genç, masum kalkan taşıyıcılarına ne gibi cezalar verebileceğini kim bilebilirdi? Ama aynı zamanda onların orta diyarlarda serbest bırakılması fikrinden de nefret ediyordu...

"Eee?" diye bastırdı.

Cal sanki Seb'i düşünmek bile ona fiziksel acı veriyormuş gibi burnunun kenarını sıktı. 'Seb antrenmanlara gelmiyor. Aslında onu neredeyse hiç görmedik. Bana sorarsanız bu çok iyi bir değişiklik.

"Eğitimden mi kaçtı? Thea'nın gözleri büyüdü. "Bu alışılmadık bir durum.

"Bu bir çırak için değil, Thea," dedi Torj nazikçe. 'Onun artık başka görevleri var. Tıpkı sen ve Cal gibi. Ve Vernich'in de savaşımıza katılmak için Tver'e doğru yola çıktığına şüphe yok. Pislik olabilir ama o hâlâ bir Savaş Kılıcı. Orta diyarlardan bir krallık yardım istediğinde gelir.

Thea bunu daha önce yüzlerce kez duymuş gibi hissediyordu. Ama diğerleri Vernich ve Seb'in komplo kurduğunu görmemiş, koridordaki fisıldaşmalarını duymamıştı. Onlara karşı beslediği kini inkâr etmenin bir anlamı yoktu ama şüpheleri bundan daha derindi. Onlarda özünde *yanlış* olan bir şeyler vardı. Eğer arkadaşları ona inanmak istemiyorsa, o zaman tamam. Hepsini için tetikte olacaktı.

Cinayet ve ihanet düşüncelerine o kadar kapılmıştı ki, kocaman bir şey yanı başındaki korkuluğa konuğunda sıçradı ve bir rüzgâr örgüsünü savurdu.

"Ne -

Wilder'ın yazışmalar için kullandığı şahindi bu. *Terrence* - bu uygunsuz isim birden aklına geldi. Kuş bacağına bağlı bir parşömen taşıyordu ve dövmeli bir el parşömene uzanmıştı bile. Thea, Wilder'ın mektubu alıp geri çekilmesini ve parşömeni görüş alanının dışında tutmasını izledi.

Cildi karıncalandı. "Ne yazıyor?

Wilder mesajdan başını kaldırmadı, parşömeni avucunun içinde buruşturmadan önce gözleri sayfayı bir, iki kez taradı. "İyi bir şey yok.

Aralarındaki mesafeyi kapattı, kalp atışları aniden hızlandı. "Bu bir cevap değil.

"Thea...

"Söz vermiştik," dedi yavaşça, yüzünde defalarca gördüğü ama gözlerinin önünde kapanan o açıklığı ararken. "Birbirimize karşı dürüst olacağımıza yemin ettik. Her zaman.

"Yaptık.

Onun gümüş gözleriyle karşılaştığında kendini çelikleştirdi ve arkalarındaki gölgeyi fark etti. 'Bir yalan gördüğümde anlarım. Sadece senden bir yalan beklemiyordum, şimdi değil.

Savaş Kılıcı bunu inkâr etmedi. Yakışıklı yüz hatlarının üzerinde bir kayıtsızlık maskesi kaymış gibiydi.

"Anlat bana," dedi sessizce. "Bununla birlikte yzleşebiliriz.

Ona doğru uzanmadı bile. Sadece gözleri, kızın dalgın dalgın boynundaki kader taşıyla oynamaya başladığı yere kaydı. Alışkanlığın verdiği bir güçle, doğru olduğunu bildiği tek şeyde teselli arıyordu.

"O şey seni yenilmez yapmaz," dedi ona, alçak sesle.

Thea karanlık bir kahkaha attı, ruh hali de onunla birlikte karardı. "Hadi canım," dedi soğuk bir sesle. "Ben tam tersini söyledim, sizce de öyle değil mi?"

"Thea -

"Ama bu bana avantaj sağlıyor," diye araya girdi. "Başkalarının almaması gereken riskleri almamı sağlıyor.

"Böyle bir şeye izin vermez.

"Sen kim oluyorsun da bana bir kader taşının neye izin verip vermeyeceğini söylüyorsun?" diye karşı çıktı, sözlerini öfke kaplamıştı. Son birkaç aydır sayının koyulaştığından kimseye bahsetmemişti, sanki geçen zamanı ve kalan az zamanı işaret edercesine...

Parmakları cebinde sakladığı şeyi aradı. Delmirian cephaneliğinden çaldığı tasarımları inceledikten sonra özenle işlediği bir deri parçası. Yüklerini onunla paylaşmaktansa somurtkan ve sessiz kalmayı tercih eden bir Savaş Kılıcı için aptal bir kız tarafından yaratılmış aptalca bir hediye. Bunu onun kalitesiz zırhının verdiği rahatsızlığı hafifletmek ve savunmasız olduğunu bildiği yerlerde daha fazla koruma sağlamak için yapmıştı.

Thea ona tekrar baktı ve Naarva'dan gelen arkadaşının canavarlarla insanların ilişkileri hakkında anlattıklarını itiraf etmesi için ona son bir şans verdi.

Wilder'ın yüzü okunamıyordu.

Bunun üzerine Thea deri parçasını cebinin derinliklerine itti ve orada bıraktı. "Eğer sırlarını saklamak için bu kadar çaresizsen, sakla onları.

Öfkesinin yanmasına izin verdi, çünkü onu hissetmek altında yatan acıyı hissetmekten daha kolaydı. Topuklarının üzerinde dönerek Cal ve Kipp'in bulunduğu geminin baş tarafına doğru ilerledi.

"Cennette sorun mu var, Majesteleri? Kipp selamlama şeklinde konuştu.

"Başlama," diye mırıldandı, onun yanında bir yere oturdu ve önündeki altın araziye baktı.

Harenth geniş düzlükleri ve tarım arazileriyle yemyeşil ve bereketliyken, Tver'in tepeleri ve vadileri, sonunda sessiz limana yanaşan gemiden bile yaldızlı ve vahşi görünüyordu.

Ufuk boyunca sürüklenen bir toz bulutu gördüğünde Thea'nın kalbi sıkışmıştı. "Bu da ne?" diye nefes aldı.

Cal onu dürttü. 'Bu seni aslında...' Thea ona şaşkın bir bakış attı.

"Bu hareket halindeki bir Tverrian safkan sürüsü.

"Warsword'lerin aygırlarını seçtiğı sürüden mi bahsediyorsun?"

"Tam da o sürüden.

Thea'nın göğsüne sıcaklık doldu, Wilder'la olan kavgası bir anda aklından çıktı ve kendini koluna bir Savaş Kılıcı totemi bağlanmış, sürüden bir aygırı sahiplenirken hayal etti.

Aygırı dışarıda bir yerlerdeydi.

Toz.

Açılması için sadece Büyük Ayın'e ihtiyacı vardı.

OTUZ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

WILDER

Wilder, Dratos'tan gelen mesajı yaktı. Mesaj cevap gerektirmiyordu, sadece bir uyarı içeriyordu ve bu uyarı çok geç gelmişti. The *Furies' Will*'den indiklerinde Thea'ya gizlice bir attı. Tartışmalarından beri onunla tek kelime bile konuşmamıştı. Bu düşünceyle midisinin çukuruna bir ağırlık çöktü. Mutluluk balonlarının patlamaya mahkûm olduğunu bilmeliydi. Wilder işleri berbat etmeme yeteneğine sahip değildi; bunu bilecek kadar uzun yaşamıştı. Arkadaşlık olsun olmasın, yaşadığı her ilişki kendi kusurları yüzünden sona ermişti. Tal, Adrienne, hatta Malik... Kendini uzak tutmaktan başka bir şey yapamıyordu ve şimdi Thea'yı da bu karmaşanın içine sürüklemişti.

Kamaralarının mahremiyetinde, başı onun kalçalarının arasındayken ya da aleti onun içindeyken, onun dünya için kim olduğunu unutmak kolaydı. Ama onun iskelede eyerini kontrol edişini izlerken, bakışları sonsuz fırtınalarla bulutlanmıştı, bunu inkâr etmek mümkün değildi.

Aralarında Delmira'nın varisi de vardı. Bir prenses. Müstakbel bir kraliçe.

Bir süre için başka türlü davranmasına izin vermişti ama şimdi... Hüküm süren bir krallığın iç cephesinde savaşa doğru ilerlerken, rol yapma zamanı sona ermişti.

Biscuit'i rıhtıma götürdü ve karaya geri döndüğü için hayvanın sakinleşmesini bekledi. Ama aygır huzursuzca kıpırdandı, burun delikleri açıldı ve boynu gerildi. Wilder güven verici bir şekilde ön ayaklarını ovuşturdu.

"Eve döndüğüne sevinirsin diye düşünmüştüm," diye mırıldanarak etraflarındaki limanı herhangi bir tehlike işareti olup olmadığına dair taradı. Biscuit'in bu tür konularda içgüdüleri genellikle iyiydi ama Wilder denizde geçirdiği birkaç günün aygırın hislerini bulandırmış olabileceğini düşündü.

Tver'in ana limanı Harenth'in yarısı büyüklüğündeydi ve onun kadar ticarileşmemiştir. Tezgâhlar ya da mallarını pazarlayan tüccarlar yoktu, sadece balıkçılar ve bir sonraki gemide yer ayırtmak isteyen birkaç yolcu vardı. Burada Wilder'ın her zaman hayranlık duyduğu daha sade bir hayat vardı.

"Hazır mısın? Torj çoktan eyerine binmişti.

Wilder ata bindi ve Bisküvi'nin boynunu okşamak için aşağı uzandı. "Malzemeleri aldın mı?

Torj başını salladı. "Cal ve Kipp'i pazara gönderdim ve bizimle köyün kuzey girişinde buluşmalarını söyledim.

Wilder'ın gözleri Thea ve Wren'in liman kapısında oyalandıkları yere kaydı. Kız kardeşler eyerlerinde dimdik oturuyorlardı; Wren biraz rahatsız görünüyordu, Thea ise bir savaşçının rahatlığıyla tünemiştir. Wren'in kendisini hissetmesini, her türlü fırtınayı vaat eden o delici gözleriyle yolun karşısında bakışlarıyla buluşmasını bekledi.

Ama yapmadı.

Onu hiç kabul etmedi.

Kadının soğuk omzu göğsünü sızlattı ama içindeki o küçük ses ona bunun belki de en iyisi olduğunu söyledi. Bu ses, ona bir ıçıktan fazlası gibi davranmamasını söyleyen sesle aynıydı. Belki de onu dinlemeliydi.

Ama ne kadar istese de Wilder onunla geçirdiğı bir dakikadan pişmanlık duymayı kendine yediremiyordu.

"Hawthorne? Torj aradı. "Taşınıyor muyuz, taşınmıyor ?

Wilder Thea'nın düşüncelerini kafasından atmaya çalıştı. "Hareket ediyoruz.

Limanı geride bıraktılar ve çevredeki köye doğru at sürdüler. Wilder ve Torj'u gören kasaba sakinleri saygı için üç parmaklarını sol omuzlarına kaldırdı ve onlar geçerken başlarını eğdi. Wilder, gökyüzünde başkentlerine doğru ilerleyen gölge kütlesini görüp görmediklerini merak etti. Kendisini ve yoldaşlarını neyin beklediğini, hangi kötülüğe doğru yol aldıklarını bilip bilmediklerini merak etti.

Gürültülü bir meyhanenin önünden geçtiler, bir avuç sarhoş müşteri hâlâ ellerinde kadehlerle sokağı dökölüyordu. Wilder bir pişmanlık duygusuyla, Laughing Fox'taki o öğleden sonranın ne kadar uzun zaman önce olduğunu fark etti. Hayatı o kadar az neşeli anla noktalanmıştir ki, aralarındaki boşluklar fark edilemeyecek kadar uzun zaman dilimlerine yayılmıştı. Ta ki Thea'ya kadar.

Sanki bu hareket oradaki ağrıyı hafifletebilirmiş gibi göğüs kafesini ovuşturdu.

Olmadı.

Ve böylece yoluna devam etti, çünkü böyle bir acı karşısında şimdiye kadar yaptığı tek şey buydu.

Torj'un çırağı Cal ve baş belası Kipp, heybeleri ağzına kadar dolu bir şekilde köyün kapısında onları bekliyordu.

"Yeterince aldığına emin misin? Thea yaklaşırken şöyle dedi.

Kipp gözlerini devirdi. 'Fark etmediysen söyleyeyim, biz altı kişiyiz. Ve ikimiz buna benziyoruz. Çenesini Wilder ve Torj'a doğru uzattı.

"Yolda avlanırsınız," dedi Wilder, atını onların yanından geçirip ana yola çıkmaya teşvik ederek.

"O zaman bana daha çok var," diye espri yaptığını duydu stratejist.

Wilder deniz kenarındaki köyden iç kesimlere doğru ilerlerken, tenindeki taze tuzlu rüzgârı şimdiden özlüyordu. Bir süredir önlerinde uzanan altın vadileri takip ederek at sürüyorlardı. Ancak aygırını ne kadar sakinleştirmeye çalışsa da, yaratık gergindi.

Torj onun telaşlandığını fark etti ve kendi atını işaret etti. 'Tucker da kendinde değil,' dedi önündeki toprakları dikkatle tarayarak. "Teerah panterleri mi dersin?

Wilder başını salladı. "Dağların bu kadar güneyinde değil.

Teerah panterleri, uzun zaman önce Peçe'deki bir yırtıktan geçerek orta âlemlere girdikleri rivayet edilen devasa, yırtıcı vahşi kedilerdi. Bir sürüsünün Notos'un güneybatısındaki dağlarda avlandığı biliniyordu ama Wilder'ın bildiği kadarıyla, üzerlerine gidilmediği sürece çoğunlukla kendi başlarına kalıyorlardı. Sadece bir tanesini uzaktan görmüştü, gümüşü siyah kürkü altın renkli dağ yamacıyla keskin bir tezat oluşturunuyordu. Gözlerini ona dikmiş, saldırmak için bir nedeni olmadığını anlayana kadar onu süzmüştü. Sonra da kuyruğunun bir hareketiyle dönmüş ve engebeli arazide gözden kaybolmuştu.

Torj'un aygırını yüksek sesle homurdandı ve toynaklarının altındaki toprağı eşeleyerek durdu.

Wilder kaşlarını çatı. 'Bir terslik var -' Wren

atı şaha kalkarken bir çılgılık attı.

Thea, kız kardeşinin dizginlerine hamle yaparken bulanıktı. "Dayan!" diye bağırdı, kendi eyerinden yarı inmiş bir halde Wren'in atını ön ayakları üzerine geri çekmeye çalışıyordu.

Wren bir şekilde ayaklarını üzengilerde tutmayı başardı ve Thea dehşete düşmüş yarattığı ökçeye getirdi, hâlâ dizginleri tutuyordu, at yüksek sesle kişneyip omuzlarından bir titreme geçerken Wren'e endişeli bir bakış attı.

Wilder bakışlarını gökyüzüne çevirdi ve yukarıda daireler çizen gölgeyi görünce kalbi sıkışmaya başladı. "Torj -

"Başlıyorum. Bir uzun yayın gıcirtısı duyuldu ve bir ok havada yırtılırken ıslık çaldı.

Bir çığlık gökyüzünü deldi ve mermi hedefini bulduğunda bir çift zarımsı kanat çılgınca çırpıldı.

"Cal! Torj bağırdı. "Sıra sende!

Çırağı kendi yayına bir ok yerleştirmiş ve nişan almaya başlamıştı bile. Yay serbest bırakıldığında tıngırdadı, ok havalandı.

Canavarı yere seren Cal'ın atışıydı, kanatlarından birini delip geçen isabetli bir atış. Acı dolu bir çığlık duyuldu, Wilder'a fazlasıyla insani gelen bir çığlıktı bu, farkına vardığında içi kurşuna döndü.

Yaratık onlara doğru çarparak geldi ve sert zemine gümbürtüyle indi. Wilder irkildi.

Çeşitli kınlardan çıkarılan çelikler ses çıkarırken, Thezmarr'ın Muhafızları ve Savaş Kılıçları ellerinde kılıçlarıyla ileri atılarak canavarın etrafını sardılar.

"Bu onlardan biri..." diye nefes aldı Cal, gözleri şaşkınlıkla açılmıştı.

"Bir yarı-wraith," diye mırıldandı Thea, bakışları hâlâ insan olan bedende ve canavarın sırtından fırlayan kanatlarda geziniyordu.

Yarı-wraith'in gözleri acıyla kapanmıştı, ağzının kenarından bir kan izi sızıyordu, bir kanadı paramparçaydı.

Wilder onun yanına çömelme isteğine direnerek baktı. Tanıdık geliyordu.

"Onu sorgulamalıyız," dedi Torj, bir hançeri avuçlayarak ve yarattığın vücudunu inceleyerek başlamak için en iyi yeri aradı.

Bunun üzerine yarı-wraith'in gözleri bir solukla açıldı. Bir an için vahşi göründü, siyah damarlar normalde pürüzsüz olan insan yüzünü parçaladı, pençeleri parmak uçlarından dışarı çıktı.

"Hanımlar," diyordu Torj. "Bundan uzaklaşmak isteyebilirsiniz."

"Hiçbir yere gitmiyorum," diye cevap verdi Thea, sözleri sertti.

Wren boğazını temizledi. "Ne yapacaksın? Sesindeki korkuyu ya da tiksintiyi yanlış anlamak mümkün değildi.

Torj ona kesin bir ifadeyle, "O piçi sorgulayın," dedi.

Canavar geri çekildi, parçalanmış bedeni yerde seğiriyordu. Yüzlerini delicesine tararken kendi kanında boğuluyordu. Geniş gözlü bakışları Wilder'ınkilerle buluştuğunda, ifadesi tanıma ile parladı.

"Lütfen -" diye inledi.

Ve Wilder kılıcını canavarın kalbine sapladı.

Yaratık son nefesini verdi ve Wilder'a acı ya da şokla değil, rahatlamış bir şekilde baktı.

"Ne oluyor Hawthorne? Torj onu iterek bağırdı.

Wilder yerinden kıpırdamadı, önlerindeki zavallı yaratığa bakıyordu. "Bize söyleyecek hiçbir şeyi yoktu.

"Saçmalık," diye tersledi Torj. 'Bize Tver'e giden birlik hakkında bilgi verebilirdi, -'

"Hayır, yapamazdı.

'Bunu nereden biliyorsun? Harenth'ta onlardan ikisiyle konuştun ve şimdi birdenbire lanet bir uzman mı oldun?

"Evet," dedi Wilder basitçe, kılıcını yarı wraithin cesedinden çekip kırmızı kanı çimlere silerken.

Bu sırada Thea'gözlerini üzerinde hissedebiliyordu.

Yaratık yere düştüğünde onun irkildiğini fark etmişti. Aralarındaki tanışıklığı onun da görüp görmediğini merak etti...

"Sence birileri onları peşimizden mi gönderiyor?" diye sordu kaşları birbirine kenetlenmiş bir halde.

"Kesinlikle öyle görünüyordu," diye yanıtladı Torj düşünceli bir şekilde. "Bize doğru geliyordu.

"Yakın ," dedi Wilder kimseye belli etmeden, kılıcını sırtında kınına sokarak ve Bisküvi'yi cesetten uzaklaştırarak. Aygırı gemiden ayrıldığından beri huzursuzdu... Yaratık onları o kadar uzun süredir mi takip ediyordu? Wilder onu nasıl görmemişti? Bir mesaj mı iletmeye çalışıyordu? Wilder kendini Thea'yı düşünmeye o kadar kaptırmıştı ki gardını düşürmüş, keskin gözlem yeteneği Thea için endişelenmekten kaybolmuştu. Bu ilk kez olmuyordu.

Sessiz bir hayal kırıklığı iniltisiyle elini yüzünde gezdirdi. Bu işin sonunu Torj'dan duymasına imkân yoktu ve Thea'nın onu köşeye sıkıştırmaya çalışmadan önce zamanını beklediğini biliyordu. Ondan bir şeyler sakladığını biliyordu. Ve Thea hakkında bildiği bir şey varsa o da kolay kolay pes etmeyeceğiydi.

Kendisiyle diğerleri arasına çok ihtiyaç duyduğu mesafeyi koyarak atını sürdü, zihni bildiği ve bilmediği her şeyle alev alev yanıyordu. Yarı Wraith'in gözlerindeki minnettarlık gözlerinin önünden geçerken kendini hasta hissetti. Başaramayacağını biliyordu, vücudu tekrar bir araya getirilemeyecek kadar kırılmıştı, acı çok büyüktü. Wilder, Enovius'la birlikte uykuya dalmadan önce kendisine daha fazla acı çektirileceği düşüncesine katlanamıyordu. Wraith daha hızlı olsaydı, canını kurtarabilirdi ve Wilder bunun ne anlama geleceğinden hâlâ emin değildi.

Yanan etin keskin kokusu burun deliklerini gıdıkladı ve geriye dönüp baktığında kalın bir duman sütununun öğleden sonra gökyüzüne doğru yükseldiğini gördü. En azından diğerleri onun dediğini yapmıştı.

Wilder bir tepenin zirvesinde onlara yetişmek için bekledi. Onlar yetişirken kimse onunla konuşmadı. *Muhtemelen en iyisi buydu*, diye kendini ikna etmeye çalıştı.

'Akşama kadar at süreceğiz,' diye emretti.

Torj iki Savaş Kılıcı arasında daha kıdemli olmasına rağmen itiraz etmedi. Belki de Wilder otoritesini sarstıktan sonra konuşmak için kendine güvenmiyordu.

Şirket uzunca bir süre sessizlik içinde yol aldı. Wilder genellikle sessizliği severdi; hatta tercih ederdi. Ama son birkaç aydır, Thea yanındayken, Torj ve şimdi de mürettebatın geri kalanı zırhındaki çatlaklar arasında yavaşça ilerlerken... Sessizliğin şu anda yaptığı tek şey ona başarısızlıklarını hatırlatmaktı. Ve çok fazla vardı.

Malik, Talemir, Thea... Belki de orta âlemin kendisi... Hepsi onun yüzünden acı çekiyordu. Sessizlik çok yükseldiğinde, oraya, en sevdiği insanları hayal kırıklığına uğrattığı o anların her birine geri döndü. Malik Islaton'da kayalıklara fırlatılmıştı, pençeleri Talemir'in etini delip kalbine uzanmıştı, aynı şey Bloodwoods'da Thea'nın başına gelmişti...

"Dur!"

Wren'in ısrarlı sesi onu geçmişe dönüşler sarmalından çekip çıkardı ve neredeyse rahat bir nefes alacaktı. Eyerinden aşağı atlarken

Kız kardeşinin zarafetinin bir zerresi kadar bile.

"Ne oldu? Thea kendi atını diğerinin yanında durdurup kaşlarını çatarak seslendi.

"Eğer tuvalet ihtiyacı varsa, onu biraz yalnız bırakmaya ne dersiniz? Wilder uzaklaşmaya başladı.

"Bunu yapmama gerek yok," diye tersledi Wren, çalılarının arasında dizlerinin üzerine çöktü, çantasını karıştırdı ve bir bıçak aldı.

"Ne yapıyorsun o zaman? Torj kendi atını, simyacının çalılarının arasında bir şeyler kesmeye çalıştığı yerde durdurarak sordu, yanakları çabalamaktan pembeleşmişti.

Wren ona kızgın bir bakış fırlattı. "Bana bir dakika verersen sana anlatırım.

"Gerçekten gecikmeyi göze alamayız -" diye başladı Wilder, ama Thea onun sözünü kesti

Kapalı.

'İleride bir noktada bunun için memnun olacağız,' dedi sessizce, kız kardeşinin çalışmasını izliyordu.

Dört adam ve Thea sonunda Wren ayağa kalkıp tozunu alıncaya kadar beklediler, gözleri tutkuyla parlıyordu. "Bunları bulmanın ne kadar nadir olduğunu biliyor musunuz?" dedi, görmeleri için bir avuç çirkin otu havaya kaldırarak.

Kipp'in burnu kırıştı. "Umarım onları yememizi beklemiyorsunuzdur. Thea başını salladı. "Her şey yemek için değildir, seni ahmak.

Wren güldü. 'Özellikle de bu. Tabii milyonlarca dağınık Kipp parçasına dönüşmek istemiyorsan...'

Bunun üzerine Wilder'ın midesi bulandı. "Ne oldu?

"Acı karaca otu," diye yanıtladı Wren. 'Doğru kullanıldığında, patlayıcı çiçeklerdir ve -'

"Savaşta kullanılır," diye bitirdi Kipp onun yerine, aniden heveslenmişti. "O bitki hakkında bir şeyler okumuştum. Görünüşe göre başka bir diyarda bütün bir konseyi ya da cyrens'i öldürmek için kullanılmış - hatırlayamıyorum -'

"Kesinlikle," dedi Wren, çiçekleri dikkatlice bir kumaş parçasına sardı ve çantasına yerleştirdi. "Gideceğimiz yerde işe yarayabilir mi? Wilder'a sivri bir bakış attı.

Ellerini teslimiyetle havaya kaldırdı. "Özür dilerim.

Herkes şaşkınlıkla ona baktı. Wilder bunun ne anlama geldiğini düşünmemeye çalıştı.

Şirket Tver'in vadileri boyunca ilerlemeye devam etti, Wren etraflarındaki yeşilliklerin arasında işe yarar bir şey gördüğünde sık sık durmak için sesleniyordu. Elwren'in usta bir simyacı eğitimi aldığı . Elindeki budama makasını ve eldivenlerini, Thea ve Wren'in kılıçlarını kullandıkları aynı güven ve hassasiyetle kullanıyordu. Yolculukları sadece acı karaca otunu değil, yabani draketail ve gümüş şimşir otunu da toplamayı başardı - tehlikeli bir bitki çeşitliliği.

Atları başka bir tepeye tırmanırken Cal, "Vahşi draketail'in eğlence için alınabileceğini duymuştum," diye cüret etti.

Wren ve Thea birbirlerine baktılar ve kahkahayı patlattılar.

"Hadi o zaman Cal... Wren sana bir yaprak verecek," dedi Thea, kız kardeşine başını sallayarak, ikili belli ki özel bir şakanın tadını çıkarıyordu.

Cal savunmaya geçercesine, "Sadece söylüyordum," diye cevap verdi.

Wilder, "Savaşa giderken gökyüzünün eridiğini düşündüren bitkilerle deney yapmak için ideal bir zaman olduğundan emin değilim" dedi.

"Ne?

Torj bilerek başını sallayarak, "Bu şey insana şiddetli halüsinasyonlar gördürebilir," diye katıldı.

Thea, Wilder'ın duyabileceği kadar yüksek bir sesle Wren'e, "Tanrım, bir grup Savaş Kılıcı'nın draketail üzerinde aklını kaçırdığını görmek için neler vermezdim," diye mırıldandı.

Wilder, "Malik ve Talemir bu dileği yerine getirmekte hiçbir sorun yaşamazlardı," diye cevap verdi. 'Yine de pişman olabilirdin...'

Thea'nın kaşları havaya kalktı ve eyerinde iki büklüm oldu. "Malik mi? Ve Talemir?" Ağzı açık kaldı, ona duyduğu öfke bir anda unutuldu.

Wilder kıkırdadı. "En kötüsü onlardı.

Torj onaylar gibi bir ses çıkardı. "Malik, türümüzün en güçlüsü olduğunu düşünmeyi severdi, Shieldbreaker... Ama birkaç yaprak draketail ve ağlayana kadar kıkırdadı.

Wilder bir kahkaha attı. "En azı .

Üç Muhafız ve simyacı şaşkınlık içinde onlara bakıyordu.

"Eee... belki de sana söylediğimizi unutmuştundur," diye mırıldandı Torj. "Pek olası değil," dedi Kipp sırtarak.

Sonunda akşam oldu ve grup birçok altın vadiden birinde kamp kurmak için durdu. Wilder, Thea'nın Cal'la birlikte yakındaki ormanda avlanmak için ayrılışını ve diğerlerini atları ve ateşi düzenlemekle baş başa bırakışını üzüntüyle izledi.

Wilder daha kalın kütükler bulmak için uzaklaştı ama Torj'un ağır ayak sesleri onu takip etti.

Ayı Avcısı kollarına dalları dolamaya başlayarak, "Bana o yaratığın orada ne işi olduğunu söyleyecek misin?" diye sordu.

"Hayır," diye yanıtladı Wilder huysuzca. Torj'un bu konuyu açmadan bu kadar uzun süre dayanmış olmasına şaşırmişti.

"Neler olup bittiğini bilmeyi hak etmediğimi mi düşünüyorsun?"

"Bu senin neyi hak ettiğinle ilgili değil.

Torj bir küfür mırıldandı. "Talemir sana bunu yaptığında bundan nefret ederdin. Sanırım bunu sana hatırlatmama gerek yok?

Wilder bir iç çekti. "Hatırlatmaya gerek yok.

"Yani?

"Ne olmuş yani, Torj?

Söyle bana. Bu sadece senin taşıyacağın bir yük değil. Ben senden daha uzun süredir bir Savaş Kılıcıyım -'

"Çok değil," diye tersledi Wilder.

"Bir insanın dünyayı tek başına taşıyamayacağını bilecek kadar uzun. "Bunu yapmayacağım, Torj. Şimdi olmaz.

"Peki ne zaman?" diye sordu Savaş Kılıcı arkadaşı. "Çünkü bizi bekleyen bir hesaplaşma var kardeşim.

"Biliyorum," diye itiraf etti Wilder, başka bir kütüğe uzanıp onu kollarına yerleştirdikten sonra Torj'a döndü. "Bizi neyin beklediğini çoğu kişiden daha iyi biliyorum. Geçmişten, Naarva'da geçirdiğim zamandan, gördüklerimi sorgulamama neden olan şeyler var, her şeyi yanlış mı anladım yoksa gerçeğin yüzeyini mi çizdim diye merak etmeme neden olan şeyler...'

"Hangisi?

"Eğer yanılıyorsam hainlikten de öte. Peki ya haklıysanız?

Wilder bir nefes aldı ve Wren ile Kipp'in ateşi harlamayı başardıkları, kıvılcımların kararan gökyüzüne doğru sürüklendiği kampa doğru baktı. "O zaman orta diyarlar bir daha asla eskisi gibi olmayacak.

Torj onu düşündü. 'Öyleyse değişecekler. Bazen değişim iyidir.

"Bunu sadece zaman gösterecek.

Torj homurdanarak Thea ve Cal'ın ormandan çıktıkları yere doğru başını salladı, aralarında bir keçi asılıydı. Bakışlarını Thea'ya dikerek, "Onunla şimdiden işi berbat ettin demek?" diye sordu.

" gibi bir şey," diye mırıldandı Wilder. "Uzun sürmedi.

"Yok artık.

Torj alay etti. "Tamir edecek misin?

'O kadar kolay olsaydı çoktan yapmış olurum.

Pazusuna hafif bir yumruk indi. "O kadar kolay olsaydı, buna değmezdi kardeşim.

"Oh? Ne zamandan beri uzman oldun?

Ama Torj artık dinlemiyordu. Dikkati başka yerdeydi. Ateşle ilgilenen simyacının üzerindeydi.

Wilder başını salladı. "Fury'ler hepimizi kurtarır.

Ateşin karşısında sessizce sohbet ederek karınlarını doyurdular ve içtiler. Ama Wilder konuşmaların kesileceği ve yataklarına çekilecekleri andan korkuyordu. Birkaç gecedir, kollarını Thea'ya dolayarak mışıl mışıl uyuyor, dünyanın geri kalanı yok olup gidiyordu. Ne karabasanlar, ne geçmişe dönüşler, sadece Thea ve onun vücuduna değen düzenli nefeslerinin, boynunun kıvrımlarını gıcıklayan saçlarının verdiği rahatlık.

Artık onsuz gözüne uyku girmeyecekti. O kadarını biliyordu.

Yine de, Torj ateşin büyük alevlerini söndürdüğünde ve diğerleri yüksek sesli esnemelerle yataklarını serdiğinde, Wilder bir kez daha kendisiyle diğerleri arasına biraz daha mesafe koymayı tercih etti. Hepsinin uykuya hazırlanışını dinledi ve sonunda karanlıkta yatağının üzerine uzanıp mürekkepli geceyi kaplayan yıldızların sonsuzluğuna baktı.

Kampta ayak sesleri duyuldu ve bir yatak örtüsü hiç beklenmedik bir şekilde onunkinin yanına bırakıldı. Thea yanına uzanırken Wilder kıpırdamaya cesaret edemedi, ona doğru yan yattı, başı omzuyla göğsü arasındaki çukura yaslandı. Ateşten dolayı sıcaktı ve duman gibi kokuyordu ama her zaman olduğu gibi şekli ona mükemmel bir şekilde uyuyordu.

Sessizliğe daha fazla dayanamayınca ona doğru baktı. "Ne yapıyorsun?"

"Uyuyor. "Burada mı?"

"Başka nerede uyuyabilirim ki?" diye

sordu. "Ben sadece... Düşündüm ki..."

"Sana kızgın olduğumu mu? Thea kaşlarını

kaldırdı. Wilder kendini destekledi. "Değil mi?"

"Öfkeliyim.

"Ve yine de..."

Yine de buradayım. Şimdiye kadar bundan daha zor kurtulacağımı bildiğini sanıyordum, Savaş Kılıcı.

Ağzının köşesi seğirdi. 'I -'

"Hâlâ öfkeliyim," diye sertçe temin etti Thea onu. "Ve inan bana, öyle ya da böyle senden gerçeği öğreneceğim. Ama şimdilik... neden uykularım kaçsın ki?"

Wilder ağzından kaçan rahatlama kahkahasına engel olamadı. "Neden olmasın," diye mırıldandı.

Bir an için sessiz kaldılar. Wilder onun varlığını özlemine çektiği bir uyuşturucuymuş gibi içine çekti. Varlığının her zerresi onu çekmek, ikisi de aralarında duran her şeyi unutana kadar onu anlamsızca becermek istiyordu - sadece sakladığı sırları değil, göğüslerinin arasında duran kader taşını ve etraflarında yanan dünyayı da.

Ama hareket etmedi. Kamp alanında gizlice eğlenmenin de bir zamanı vardı ama bu o zaman değildi.

Bir süre sonra Thea ona sokuldu ve battaniyesini ikisinin üzerine çekti. "Burası benim ait olduğum yer," diye mırıldandı.

"Daha fazla katılamazdım.

Wilder'ın kolları onun etrafında sıkılaştı ve gece boyunca bir kez olsun bırakmadı.

OTUZ BEŞİNCİ BÖLÜM

THEA

Şafak sökmeden kalkmışlar ve tekrar yola koyulmuşlardı. Tver'e doğru at sürerlerken Thea hepsinin içinde bir şeylerin değiştiğini fark etti. Kimse yorum yapmamış olsa da hızları artmıştı, sanki Notos'a yaklaştıkça içlerindeki aciliyet duygusu daha da yoğunlaşıyordu.

Wilder ve Torj sabahtan beri neredeyse hiç konuşmamışlardı ve Wilder'ın somurtkan bir sessizlik eğilimi olduğunu bilse de, Ayı Avcısı genellikle konuşkan biriydi. Bu durum Thea'yı tedirgin etmişti.

Thezmarr'dan ayrıldıklarından beri, mutlu anlara tutunarak, bu yolculuğun diğer tarafında onları bekleyen bir savaş olmadığına kendini ikna etmeyi başarmıştı... Ama vardı.

Her zaman vardı.

Karanlığın Kızı ve ordusu Thea'nın önünde parladı, vahşi ve oniks gücüyle dolup taşıyordu, onu büyük bir dalgayla orta diyarlara yaymaya hazırды...

O anda Thea'nın içinde bir şey titreşti, sanki henüz sormaya cesaret edemediği bir soruya cevap verir gibiydi.

Vadiler boyunca hızla ilerlerken Thea, Cal'ın omuzlarındaki anavatanına yaklaştıklarını anlayabiliyordu. Kısrağı Wilder'ın izin verdiği kadar önden gidiyordu ve Cal'ın gözleri etrafı hevesle tarıyor, eve dair herhangi bir işarete hazır bekliyordu.

Ama arazideki bir tepeyi aştıklarında Cal atını bir solukta geri çekti. Çünkü aşağıda, uykulu görünen bir kovukta bir köy vardı.

Ve yerle bir edilmişti.

Arkadaşından boğuk bir çığlık yükseldi ve arkasında bıraktığı Savaş Kılıçlarının bağırıışlarını duymazdan gelerek atının üzerinde ileri atıldı.

Thea küllerin arasında ne gibi tehlikeler olabileceğini düşünmedi. Sadece onun peşinden gitti.

Wilder'ın adını bağırdığını duydu ama Cal'ı bununla tek başına yüzleşmesi için bırakmayacaktı. Arkasında gürleyen toynak sesleri ona Kipp'in de bırakmayacağını söylüyordu. Ama Warsword'lerin Tverrian aygırlarına binmesinin bir nedeni vardı ve saniyeler içinde hem Torj hem de Wilder nde, yaldızlı toprağa karşı siyah çizgiler halinde, yakın mesafede hâlâ yanmakta olan molozlara doğru ilerliyorlardı.

Thea ve diğerleri onlara ulaştığında, çoktan kılıçlarını çekmiş, yerde yürüyorlardı. Thea kısırağından atladı, kendi kılıcını kınından çıkardı ve yıkık ky inceledi. Geriye kalan yanmış iskeletten kasaba meydanının ve çevresindeki dkknların ne olduğunu seçebiliyordu.

Cal dumanı tüten yıkıntılar arasında koştu, enkazı tekmeledi, köyün eteklerinde kararmış bir taş yığınının önünde durduğunda saçlarını avuçladı.

Thea ona doğru gitti, ama söyleyecek teselli edici bir söz bulamadı.

Gözlerini taş yığına dikti. "Bu bizim kuyumuzdu..." dedi, sesi mesafeliydi. "Biz... biz kulbemizin üzerinde duruyoruz.

Thea botlarına baktı. Altlarında sadece kl vardı.

"Burada kimse yok," dedi Wilder, sesi duygudan arınmıştı. "Kalıntı yok.

Cal harabeye dönmüş köye baktı, dudakları kıpırdıyor ama hiç ses çıkarmıyordu. "Size bu olay olduğunda burada kimsenin olmadığını söylemeye çalışıyorum.

dedi Savaş Kılıcı, Muhafız'ın omzunu sıkıca kavrayarak. "Bana bak. Cal baktı.

"Ne anlıyor musun? Wilder sordu. "Burada değillerdi..."

diye tekrarladı Cal.

"Hayır. Değillerdi.

Cal yavaşça gözlerini kırpıştırdı. "Dışarı ıktılar.

'Kaçtılar, tahliye edildiler... Her ne yaptılarsa, burada olanlardan önce yaptılar. Torj şimdi izleri arıyor.'

Cal'dan bir hıçkırık koptu ve enkazın üzerine dizlerinin üzerine çöktü.

Thea onun önüne düştü ve kollarını ona doladı. "Her şey yolunda Cal," diye mırıldandı. Arkadaşı ona doğru sarktı, yüzünü boynunun kıvrımlarına gömerken omuzları titriyordu.

Kipp yanlarına çömeldi ve Cal'ın sırtına rahatlatıcı bir el koydu. "Onları duydun. Ailen, kız kardeşlerin... Onlar bu bok için burada değillerdi. Torj onlara ne olduğunu bulacak, duydun mu?"

Cal gözlerindeki yaşları avuçlayarak Thea'dan uzaklaştı, Wilder'a bakarken yüzü utançtan kızarmıştı.

"Üzgünüm -

Wilder elini uzatarak, "Ailene değer verdiğin için asla özür dileme," dedi.

Cal minnetle aldı ve ayağa kalktı.

Thea ona biraz zaman tanımak için başını çevirdi ve köyün kararmış kenarında kaşları çatık Torj'u gördü. Ona ulaştıklarında, topraktaki birkaç derin çizgiyi işaret etti.

"Tahliye ettiler. Görünüşe göre erzak almak için yeterli zamanları varmış. Şunu görüyor musun?" Çizmesinin ucuyla girintinin izini sürdü. "Bu bir erzak arabasından. Şuradaki de bir başkası. Toplayabildiklerini toplayıp kaçacak kadar zamanları varmış.

"Biri onlara haber mi verdi? Wilder söyledi. Torj

başını salladı. "Öyle görünüyor.

"Nereye gidiyorlardı?" "Notos'a.

"Ne kadar zaman önce?

"Günler önce olabilirdi...

"Ama harabelerin dumanı hâlâ tütüyor," dedi Cal, bütün vücudu kaskatı kesilmişti. "Köz günlerce sıcak kalabilir," dedi Torj nazikçe. 'Tek gereken biraz

rüzgar onları böyle bir yerde tekrar ateşe verecek.'

Cal burnunu çekti. "Yani bir saldırıdan kaçıp başka bir saldırıya doğru koştuklarını mı söylüyorsun?

Thea'nın nefesi kesildi, duman boğazının arkasına takıldı.

Ayı Avcısı sadece başını eğdi. "Özür dilerim Cal...

Cal başını salladı, kendini bir kez daha toparlamış görünüyordu. "Oraya daha erken varmak için bir neden daha.

Thea'nın kalbi onun için kırıldı ve Wren'e bakmaktan kendini alamadı. Kız kardeşi birkaç adım ötede külleri karıştırıyordu ve yüz ifadesi Thea'nın hissettiği kadar acılıydı. Thea ayrı düşmelerinin nasıl bir şey olacağını hayal bile edemiyordu.

Ama Wilder anlamış görünüyordu. "Muhafız'ı duydun," dedi sesi gürleyerek. "Atına bin.

At sürerlerken Thea sürekli Cal'a bakıyordu. Harabelerdeki Azrail saldırısı, kara dağlardaki mağaralarda katlandığı su işkencesi ve kabul testi onu yıkmamıştı ama bu...

Gözleri hâlâ kırmızıydı, yüzü solgundu ama çenesi kararlılıkla dikilmişti. Kipp sessizce onun yanında at sürüyordu, ikisi grubun en arkasında yer alıyor, diğerlerinden biraz geride kalıyorlardı. Thea onlarla birlikte olmak, desteğini göstermek istiyordu ama Cal'ın kendini toparlamaya çalıştığını da anlıyordu. Böyle zamanlarda bazen hiçbir şey söylememenin, duyguların dengesini bozmamak için o nazik sözleri saklamanın daha faydalı olduğunu biliyordu.

Bu yüzden Wilder'ın yanında at sürdü, Savaş Kılıcı her zamanki gibi sessiz ve metanetliydi. Gece boyunca ona sarılmıştı, sanki bırakamayacağı değerli bir şeymiş gibi. Thea onu anlamıyordu. Çok tatlı ve şefkatli olabiliyordu ama yine de... ne yaparsa yapsın yıkamadığı bir duvar vardı aralarında. Bir de önceki gün yarı-wraith'le olan olay vardı... Torj ve Cal yarattığı gökyüzünden mızraklarken Wilder'ın irkildiğini ve canavarın Wilder'ı aralarında gördüğünde gözlerindeki tanıma hissini görmüştü.

Thezmarr'da türünün ilk örneğiyle karşılaştıklarında *"Yaşıyor mu?"* diye sormuştu.

Ve Wilder onu düzeltti. *"Erkek. O bir erkek."*

Söz konusu karanlık yaratıklar olduğunda Savaş Kılıcı'nın merhametli olduğunu hiç bilmemişti. Thea, wraithlerin ve orakçıların Malik ve Talemir'e neler yaptığını kendi gözleriyle görmüştü. Wilder'ın onların çektiği acılar için kendini suçladığını, bir wraithin onun ya da bir başkasının huzurunda nefes almasına *asla* izin vermeyeceğini anlayacak kadar çok şey biliyordu. Öyleyse neden yarı yaratıklara merhamet gösterebilirsin ki?

"Düşündüğünü buradan duyabiliyorum," dedi huysuzca.

'Bana sadece gerçekleri söyleseydin bu kadar çok düşünmek zorunda kalmazdım,' dedi.

"Bundan şüpheliyim," diye cevap verdi Wilder oflayarak. Sonra eyerinin üzerinde dönerek kuzeydeki dar bir vadiyi işaret etti. 'Şu yarıyı görüyor musun? Ve oradaki ağaçların nasıl karardığını?

Thea onun el hareketini takip ederek uzaktaki vadinin diğerlerinden ayırt edilebilen bir bölümüne gitti. "Evet.

Onun derin nefes alışını duydu. "Delmira'ya giderken bahsettiğim ölümsüz Savaş Kılıcı... Orada yaşıyor.

Thea kaşlarını çatı, içini bir korku kapladı. 'Beni alacağını sanıyordum? Sihrimde ustalaştığımda. Ben bunu yapmadım.

"Hayır, yapmadın.

"O zaman neden bana söylüyorsun?" "Ne olur ne olmaz diye biliyorsun.

"Ne olur ne olmaz Wilder? Kelimeleri ısırarak söyledi, göğsü aniden gerildi. Onun bilmediği neyi biliyordu?

Wilder cevap vermedi. İnatçı piç.

Thea hayal kırıklığına uğramış bir iç geçirdi. 'Bu ölümsüz, bizimle savaşmayacak mı? Tver'in yardım çağrısına cevap vermeyecek mi?'

Wilder başını salladı. 'O artık aktif bir Savaş Kılıcı değil. Sadece üçümüz kaldık, hatırladın mı?'

"Uzun sürmeyecek," dedi

Thea. "Hayır, uzun sürmeyecek.

'Ama bu arada hiçbir şey yapmayacak mı? Bize yardım etmeyecek mi?' 'Hayır.

Thea inanamayarak başını salladı. "Bir yemin etti..."

"Hepimiz yemin ederiz, Thea.

Kalbi küt küt atıyordu. 'Onların hiçbir değeri olmadığını mı söylüyorsun? Bir Savaş Kılıcının sözünün vefasız olduğunu mu? *Senin* sözünün vefasız olduğunu mu?

"Ben öyle demedim.

Thea'nın gözleri, eyerinin üzerinde sert ve gözünü budaktan sakınmayan savaşçıyı görünce kısıldı. Tanrım, onun kendisi için bu kadar önemli olmasını hiç istememişti ama olmuştu. Wilder onun derinliklerindeki bir şeyi anlamış ve bir yerlerde onun bir parçası haline gelmişti. Ama yine uzaklaşmış, bakışlarını ileriye dikmişti. Bu onun göğsünü ağrıtıyordu. Ona, *onlara* ne yaptığını nasıl göremiyordu? Öfkeli kavgaları ve sevişmeleri buna tercih ederdi.

Wren de sinirli bir iç çekişle ona katıldı ve Thea yukarıdaki bulutlardan kopan ilk yağmur damlalarını hissetti.

Grileşen gökyüzünden kız kardeşine baktı. "Bu sen misin?"

"Evet," dedi Wren sıkılmış dişlerinin arasından.

'Peki, sakıncası var mı? Tver'e boğulmuş bir fare gibi görünerek varmak istemem.

"Sadece Ayı Avcısı'nı açmaya çalışıyordum.

Thea'nın kaşları şaşkınlıkla havaya kalktı. "Kontrolün bu kadar iyi mi?" "Thezmarr'da bunu başarmıştım.

"Ya şimdi?

"Sizin de belirttiğiniz gibi: şimdi hepimizin üzerine yağmur yağıyor, değil mi?

Thea arkalarından bir kahkaha sesi duyduğundan emindi ama kız kardeşini daha fazla çileden çıkarmamak için arkasına bakmaya cesaret edemedi.

"Tüm Savaşkılcıları bu kadar sinir bozucu mu? Wren tısladı. "Evet," dedi Thea tereddüt etmeden.

Bu, Torj'dan bir kıkırdama daha almasını sağladı.

Wren bunu görmezden geldi. "Biliyor musun, eğer o kader taşını çıkarırsan, yağmuru uzaklaştırabilirsin.

"İyi deneme," diye Thea. "Sana söyledim, yapamam. 'Yapamayacaksın. Arada fark var.

"Anlambilim, kardeşim.

Ama gözleri Thea'nın yanından geçerken Wren'in nefesi kesildi. "Bak...

Thea onun bakışlarını aşağıdaki vadiye doğru takip etti.

Yüzden fazla Tverrian safkanının otladığı yer.

Thea'nın kendi nefesi boğazında düğümlendi. Başlarını çimenlere eğmiş olan atların postları güneşte parlıyor, yağsız kaslarının üzerinde kayıyor, uzun yeleleri rüzgârda dans ediyordu. Bazıları başlarını kaldırıp arkadaşlarının tepede durduğu yere baktı, uzun boyunları dik, kuyrukları sallanıyordu. Ama kaçmadılar; sadece izlediler.

Daha önce hiç bu kadar görkemli bir manzara görmemişti.

Her iki Warsword aygırı da tanıyarak hafifçe mırıldandı.

Wilder bir kez daha Thea'nın yanındaydı. "Büyük Ayin'i geçtiğinde hemen buraya gel," dedi ona, sesi alçaktı.

Ne zaman? Eğer değil.

'Hemen aygırını almaya gel. Atlar üzerinizdeki Ayini hissedecek. Fury'lerin çağrısını hissedecekler. Bunu unutma.

Thea onun bakışlarını, o nefes kesici gümüş bakışını tuttu. "Yapacağım.

İç kesimlere doğru ilerledikçe Tver Krallığı Thea'yı daha da büyölüyordu. Manzarada daha önce hiç deneyimlemediği engebeli bir güzellik vardı. Thezmarr'ın soğuk ve keskin hatlara sahip olduğu, Harenth'in yemyeşil ve bakımlı olduğu, Delmira'nın ise kavrulmuş toprak ve harabelerden oluştuğu Tver... Tver'in dağları altın ve adaçayı halılarıyla; geniş, zengin dokulu vadileri ve çukurları vardı. Nehirleri kristal mavisiydi ve geçitlerden akarken beyaz köpüklerle kaplanıyordu. Arazide hızla ilerlerken bile göz kamaştırıcıydı.

Wilder ona aslen Tver ile Aveum arasındaki bir liman kentinden geldiğini söylemişti ve Thea buranın kaba cazibesini içine çekerken, bunun ona uygun olduğunu fark etti.

Torj ufku işaret ederek, "Çok kalmadı," diye seslendi.

Yaldızlı tepelerin arasında sarı taştan bir kale yer alıyordu. Notos, Tver'in başkenti. Etrafını köyler ve ormanlık alanlar çevreliyordu ve Thea'nın gözüne, hepsinin bulmayı beklediği yaklaşan yıkımdan hiçbir iz yoktu. Ne gökyüzünde bir gölge, ne de görünürde bir karanlık titreşimi.

Rüzgârsız bir günde sadece bir esinti öpücüğü vardı.

Etraflarını taradı, aniden gerildi, eli kılıcının kabzasındaydı.

Burun delikleri kaşınıyor, yanık saçların keskin kokusu burun dolduruyordu. Birleşik, kulak tırmalayıcı bir ılgık havayı doldurdu.

Ve bir gölge hayalet sürüsü indi.

OTUZ ALTINCI BÖLÜM

WILDER

Zarımsı kanatların bulanıklığında etrafları sarılmıştı.

Wilder'ın gürleyen kalbi göğsünden fırlamak üzereydi. Yanık saçların baskın kokusundan neredeyse boğulacakken kılıçlarını açtı ve diğerlerinin de yaklaşan hayaletlere karşı aynı şeyi yaptığını duydu.

Çok fazla vardı. Onların altı tanesine kıyasla en az bir düzine.

Wren dövüşemezdi. Ve üç Gardiyan'dan ikisinde Naarvian çeliği yoktu.

Bir elinde savaş çekicini, diğerinde de kılıcını tutan Torj'a baktı. Partileri, saldırının merkezinde sıkı bir daire oluşturan kadar ilerleyen wraithlerden geri çekildi.

Wren boğuk bir korku çığlığı attı. Wilder, aralarında henüz bir Wraith görmemiş olan tek kişinin kendisi olduğunu fark etti ama ona acıyacak zamanı yoktu. Thea onun yanında hazırды, kendi kılıcı vurmaya hazırды, diğer eli ise Malik'in Naarvian çeliğinden hançerini kavramıştı.

Wilder aygırını kurnazca onunkinin önüne geçirdi.

Onlara doğru sürünerek gelen yaratıklar tıslıyor, uzun, sinirli gövdelerinden, parmak uçlarındaki acımasız pençelerden siyah gölgeler sızıyordu. Bu canavarlarda yarı insani hiçbir şey yoktu. Bunlar karanlığın saf hizmetkârlarıydı, dünyaya zehir yaymaya niyetli kötülüğün vücut bulmuş haliydiler.

"Ormana gitmeliyiz," diye mırıldandı Wilder nefesinin altında, Thea'nın onu duyabilmesi için Fury'lere dua ederek. 'Oraya doğru kaçmalıyız. Takip edeceklerdir ama ormanın yakın mesafesini sayılarına ve kanatlarına karşı kullanabiliriz.

Onun eyerinde kaydığını duydu. "Ne zaman olduğunu söyle.

Wilder parmaklarını kılıçlarının kabzaları etrafında bükte. "Ne zaman?

Wraith çemberine hücumla geçti, bıçaklarını kesip döndürerek birlikleri için bir açıklık yarattı. Torj da onu takip etti ve öfke ve acı çığlıklarıyla Wraithlerin düzeni parçalandı; Thea'nın Wren, Cal ve Kipp'i boşluktan geçirip doğruca ormana götürmesine yetecek kadar.

Gölge büyüü Wilder'a saldırdı ama o büyük kılıçlarıyla kamçıları savuşturarak bir wraithin boğazını kesmeyi ve diğerinin elini koparmayı başardı. Karanlık yaraları iyileştirmek için içeri girdi.

"Ormana!" diye bağırdı Torj'a.

İki Savaşkılıcı at sırtında hücumlarının peşine düştü; canavarlarla aralarına mümkün olduğunca mesafe koymaya çalışırken aygırlarının toynakları gök gürültüsü gibi yere çarpıyordu.

Karanlığın sarmalları engerek yılanları gibi saldırdı ama Wilder yaratığın elini kestiği gibi onları da kesti ve ormanlık alanın Torj'la birlikte etrafını sarmasına izin verdi. Thea ve diğerleri çok ileride değildi.

Wilder onlara ulaştığında, "Dar alanı onlara karşı kullanacağız," dedi ve Thea'da herhangi bir yaralanma belirtisi olup olmadığını kontrol etti. Zarar görmemiş görünüyordu. Şimdilik. Kendini soğukkanlı, sakın bir komutan rolüne bürünmüş hissetti. 'Atları serbest bırakın. Burada sadece yaralanırlar. Cal, sen yayını kullanarak onları oklarla sıkıştır ki Torj ve ben onları Naarvian çeliğiyle öldürebilelim. Kipp, sen bizim yukarıdan gözümüz ol. Her zaman arkamızı kolla, anladın mı?'

"Evet, efendim. Kipp çoktan ağaçlardan birine uzanmış, daha iyi bir görüş noktası arıyordu.

Hepsi atlarından inerek atlarını ormanın derinliklerine doğru sürdüler. Wilder, Bisküvi'nin tereddüt ettiğini hissetti ama kışına bir şaplak atıp onu da diğerleriyle birlikte gönderdikten sonra partilerine geri döndü.

'Wren, sen saklan,' dedi. "*Büyü yok*, duydun mu?" "Ama -

"Bu sadece onları cezbeder," diye araya girdi Thea. "Dinlemek zorundasın. Wilder başıyla onayladı. "Thea?

"Evet?

'Gölge olarak hareket ediyorsun ve hançerinle ardımda kalan kalpleri . Anlaşıldı mı?'

Thea bıçağını avuçladı, gözlerinde vahşi bir parıltı vardı. "Temiziz.

Yakındaki ağaçlardan gelen bir çarpma sesi Wilder'a Wraithlerin neredeyse yetiştiğini haber verdi. "Herkes yerini alsın!" diye bağırdı.

Bir hareket telaşı oldu ve sonra hayaletlerin hepsi tekrar üzerlerine çullandı.

Wilder, içinde korku nedir bilmediği, içgüdünün her hareketi yönettiği, Ölümün Eli'ne dönüştüğü o derin, karanlık yeri buldu. Canavarlar ilerledikçe o da ilerledi.

Ön saflardaki yaratıkları geçti, bacaklarının arkasındaki tendonları kesti, boğazlarını kesti, böylece Cal onları oklarla sıkıştırabilecek ve Thea da grotesk göğüslerinden kara kalplerini çıkarabilecekti. Çığlıklarını duydu, gölgeleri ona doğru savrulurken acının kavurucu mızrağını hissetti ama durmadı.

Wilder kılıçlarıyla bütünleşti.

Wraith'ten wraith'e geçerek kendini ölümün ve kaosun ritmine kaptırdı. Etrafındaki dünyayı anlamayabilirdi, içindeki tüm öfkeyi nasıl işleyeceğini anlamayabilirdi, ama bu? Bunu anlıyordu.

Ormanın zeminine siyah kan sıçradı. Bir ok rüzgârı Wilder'ın yanağını öptü. Yine de durmadı. Ve arkasına bakmadı.

Kılıçlarını alev alev yaktı ve tüm ormanı ateşe verse bile umursamadan karanlıkla ateşle savaştı.

"Hawthorne, solunda! Yukarıdan Kipp'in sesi duyuldu.

Wilder sorgusuz sualsiz harekete geçti ve sol kılıcını bir hortlağın boğazına öyle bir sapladı ki kılıç boynunun arkasından çıktı. Sıcak kan Wilder'ın yüzüne ve göğsüne sıçradı ve o da çürümüş tadı toprağa tükürdü.

Arkasında, Thea'nın göğüs boşluklarından kalpleri çıkarmak için et, kemik ve tendonları keserken çıkardığı acımasız sesi duyabiliyordu.

"Yine sola, Hawthorne!

Gelen kanlı pençe darbesini iki bıçağıyla da engelledi ve ardından boynuna iki çapraz darbeye wraith'in başını kesti; yaratığın bulutlu mavi gözleri, kafası vücudundan ayrılmadan önce şok içinde genişledi. Karanlık içeri girdi ve yeni bir kafanın başlangıcı şekillenmeye başladı; Wilder böyle bir şeyi daha önce kaç kez görmüş olursa olsun, bu manzara son derece dehşet vericiydi.

Gölgeler sızdırıyor, Thea üzerine atlayıp geri kalanını parçalayana kadar ihtiyaç duyduğu yerde yenileniyordu.

Wilder ona bakmadı. Bakamazdı, yoksa odağını kaybedebilir, bu lanet canavarlara karşı üstünlüğünü yitirebilirdi.

Yakınlarda bir yerde Torj'un çekicinin bir yarattığı ezip geçerken çıkardığı ıslak ve mide bulandırıcı sesi duyabiliyordu.

Bir çığlık duyuldu.

Bir insan çığlığı.

Wren.

Wilder tam zamanında dönerek Kipp'in kendini gölgelikten bir Wraith'in sırtına attığını gördü. Canavar pençelerini Wren'in boğazına geçirmiş, elleriyle Wren'i kavrayıp tırmalıyor, bacakları da altından tekmeliyordu -

Wilder kılıcını fırlatmaya hazırlandı ama Torj'un mızrağı havada süzülerek Wraith'i kafatasının arkasından yüzüne doğru deldi ve ucu neredeyse Wren'in burnunu öpecekti.

Wraith, Wren ve Kipp yere yığıldı, Kipp Wren'i yakalamak için çırpındı. Wren çoktan ayağa kalkmış, nefes nefese kalmış ve güzel yüzü siyah kanla kaplanmıştı.

Ama Wren ve Kipp'in etrafını kısır yılanlar gibi saran oniks güç iplikleri Wraith'in kıpırtısız bedeninden fişkırdı. Hem simyacının hem de Muhafız'ın gözleri şişti, nefes nefese kaldılar ve karanlık onlara saldırdı.

"Wren! Thea'nın paniği kalbine saplanmış bir bıçak gibiydi.

Wilder çoktan onlara doğru koşmaya başlamıştı ama Wren'in eli büyüünün elinden fırladı, dönen siyah bir kütlenin içinde tek bir deri parıltısı.

Thunder çatladı.

Wilder'ın kalbi acıyla sıkıştı.

"Wren, hayır!" diye bağırdı Thea.

Ama Wren dinlemenin ötesindeydi.

Delmira'nın ikinci kayıp varisi fırtınaları hepsinin üzerine çağırdı.

Şimşek ormanın zeminine parlak beyaz bir parıltıyla düştü. Wilder bunun kemiklerini titrettiğini hissetti. Ormanı tarayarak Torj'u buldu; Torj çekiciyle bir Wraith'i yere sererken, bir diğeri de ona doğru ilerliyordu.

Şimdi sayıları bir düzineden fazlaydı. Wilder onları Wren'in büyüünün mü çektiğini yoksa başından beri pusuya mı yattıklarını bilmiyordu.

Önemli değildi.

Önemli olan bitirmeleri gerektiği idi. "Thea!

Wilder bağırdı. "Sana ihtiyacımız var.

Thea ağaçların ve wraithlerin arasından sıçradı, Torj'un cezalandırıcı darbelerinin altındaki canavara yaklaşıırken hançerini tehditkâr bir şekilde döndürdü. Savaş Kılıcı bir başkasıyla uğraşırken onu kendi oymasıyla baş başa bıraktı.

Wilder, karanlık gücün bir kırbağı kolunu yakıp derisini acıyla yemin etti. Bunu görmezden gelerek, her ikisi de diğerlerinden daha büyük olan başka bir çift Wraith'le düello etmeye başladı. Orakçı değillerdi ama lider oldukları kesindi. Tısladılar ve sanki bir avmış gibi etrafını sardılar.

Avdan başka bir şey değildi.

Wilder kendini onlara doğru fırlattı, kılıçları sert, kösele gibi etle buluşup yarılrken gümüşten bir bulanıklık oluşturdu.

Daha fazla şimşek ormanı aydınlattı ve wraithler sanki etraflarında titreşen gücü kutluyorlarmış gibi hep bir ağızdan çığlık attılar.

Wren çığlık attı ama Wilder onu göremedi.

Bakışları devasa bir hayaletin önünde duran Thea'ya kaydı, hançeri canavarın göğsüne saplanmıştı ve ulaşamayacağı bir yerdeydi. Canavar onu sanki bir bez bebekmiş gibi savurdu.

Wilder'ın boğazına bir çığlık takıldı ve kızın sırtı bir ağaca çarparken kendini ona doğru fırlattı. Ama Thea ayağa fırladı, dikkati hançerini göğsünde tutsak tutan canavardan kız kardeşinin çığlığının geldiği yere kaydı.

Wilder'ın ona doğru geldiğini fark etmemişti bile. Dikkati tekti, bir sıra ağacın ötesine odaklanmıştı, eli kader taşına uzanırken çenesi çalışıyordu. Onu boynundan söküp bir kenara attı.

"Hiç sanmıyorum," diye homurdandı, kız kardeşine doğru koşarken parmak uçlarında şimşekler dans ediyordu.

"Thea! Wilder bağırdı.

Tüm o öldürücü sakinlik gitmiş, yerine saf dehşet gelmişti. Azrail'in pençeleriyle Thea'nın göğsünü delmesini izlerken hissettiği dehşetin aynısı. Thea'yı fırlatan hortlağa doğru sıçradı ve onu göğüs kafesinden çıkan hançerden yakaladı. Wilder'ın ağırlığı altında et ve kemik yırtıldı ve Naarvian çeliğini vücudundan sıyırdı, sadece derisini asılı ve kalbini almak için açıkta bırakan çapraz bir kesik attı.

Wilder mecbur kaldı.

Ve sonra bir gök gürültüsü tüm ormanı sarstı.

Wilder Thea'ya doğru koştu. "Thea, dur!" diye bağırdı. "Onlar için lanet bir fener gibisin!"

Ama sonra onun neden böyle davrandığını anladı.

Hem Wren hem de Kipp havada, obsidyen gücünden oluşan girdaplı bir kütlenin içinde asılı duruyorlardı. Wren'in şimşegi sanki karanlık onu boğuyormuş gibi soluyordu.

Wilder, Thea'nın kendini mücadelenin içine atmasını, gökyüzünden yıldırımlar çekmesini ve hepsinin üzerine bir sağanak yağdırmasını dehşet içinde izledi.

Gölge büyüsü kamçıları ona doğru geliyordu ve o da yıldırımını tüm gücüyle onlara fırlattı. Wilder'ın tek yapabildiği, Torj arkasında, Cal da azalan ok stoğunu kanatlarına ve uzuvlarına fırlatarak onları katliam için yere mihlarken, çevrelerindeki orman zemininde dalgalanan wraithlerle savaşmaya devam etmekte.

Wilder tüm savaş kılıcı gücü ve çevikliğiyle onları biçti, kalplerini göğüslerinden söktü ve titreyen parmak uçlarında şimşekler çakan, gözleri etrafındaki fırtınayı yansıtan Thea'ya doğru savaştı.

Çağırdığı saldırı daha önce gördüğü hiçbir şeye benzemiyordu. Yeryüzüne inen çok sayıda yıldırım çatalları, Naarvian çeliğine ihtiyaç duymadan, ormanlık alanı ve Wraithleri küller içinde bıraktı. Rüzgâr ormanı yırtarak ağaçların kabuklarını ve yapraklarını soydu, etraflarında uçan gölgeleri parçaladı.

Yer sarsıldı.

Kör edici birkaç ışık ormana çarptı.

Wilder'ın eli gözlerini korumak için kalktı.

Birdenbire fırtınanın içinde sessiz bir nefes duyuldu ve Wilder lekeler görüş alanından çıkana kadar gözlerini kırıştırdı, kolunu indirdi ve önlerindeki yıkıma baktı.

En büyük Wraith'lerin durduğu yerde, yanmış kalpler toprakta buharlaşıyordu. Wilder gördüklerine tam olarak inanamayarak titrek bir nefes verdi.

Thea şimşekleriyle onların kalplerini yakmıştı.

Kalan hayaletlerin hepsi kanatlarını açıp gölgelikten içeri fırladı ve arkalarında yaprak yağmuru bıraktı.

Hem Wren hem de Kipp serbest bırakıldı. Dört ayaklarının üzerine çömelmişler, kuru bir şekilde toprağın içinde debeleniyorlardı, alınları terden sırlıklam olmuş, yüzleri çizilmiş ve solmuştu.

Ve Thea her şeyin tam ortasında durmuş, nefes nefese kalmış, şimşekler hâlâ parmaklarını süslüyordu.

Aradığında onu duymadı.

Wilder sendeleyerek ona doğru yürüdü, kanlı bıçaklarını yaprakların arasına bıraktı ve onu kollarından nazikçe kavradı. "Thea..."

Gözlerindeki fırtına dindi ve sanki onu ilk kez görüyormuş gibi bakışları onunkilere kilitlendi. Kesik kesik bir nefes aldı, büyüğü göz kırpmaya başladı.

"İşte buradasın," dedi usulca.

Hâlâ sersemlemiş bir halde onu tepeden tırnağa taradı, diğerlerini aramadan önce üzerini kaplayan kana ve kana baktı. Wren, Kipp, Cal ve Torj'u teker teker değerlendirmesini izledi, şüphesiz yaralanma belirtileri, onları hayal kırıklığına uğrattığına dair işaretler arıyordu.

Wilder herkesin iyi, güvende ve bütün olduğunu görmesine izin verdi. Sonra Cal'la birlikte yaklaşan Torj'a döndü, ikisi de Wilder kadar pis ve hırpalanmışlardı ama başka bir zarar görmemişlerdi. "Atları bulmalıyız," dedi Wilder, sesi tartışmaya yer bırakmayan alçak bir gümbürtüydü. "Bu tarafa bakacağız."

Başka bir şey söylemeden Thea'yı elinden tutup ormana, diğerlerinden uzağa sürükledi, her adımda göğsü sıkışıyor, savaşın kalbinde bastırıldığı korkunun her zerresi şimdi yüzeye çıkıyordu.

Adam onları ağaçların arasında dolaştırırken, ormanın derinliklerine doğru götürürken, kadın hiç itiraz etmeden onu takip etti; ta ki akan suyun sesini ve ardından bir şelalenin gürültüsünü duyana kadar. Yanında bir kaynak vardı, cam gibi sudan buhar şeritleri dalgalanıyordu.

Kayıp atlar Wilder'in aklından geçen en uzak şeydi.

Yalnız olduklarından emin olduğunda, onunla yüzleşmek için döndü. Her şeyi uzakta tutan kapılar açıldı ve aniden bağırmaya başladı.

"Nasıl bu kadar anlamsız olabildin? Bu kadar aptalca? Kendi hayatını nasıl bu kadar umursamazsın Thea?" Kelimeler dudaklarından dökülürken, ciğerlerine hava almak için mücadele ederken göğsü acıyordu.

Thea ona göz kırptı ve bu sadece içindeki dehşet ateşini körüklemeye yaradı.

"Sana kader taşının seni yenilmez yapmadığını söyledim. Size kendinizi hiç düşünmeden tehlikeye atmamanızı söyledim. Sana söyledim"

"Ölümünden çok daha kötü kaderler var. Ona şimdiye kadar söylediği her şeyi sıraladı, kısmen azarlama, kısmen yalvarma. Bu sırada göğsündeki çatlak derinleşti.

Thea ona baktı, elleri titriyordu.

Bakışlarını ona kilitledi, kendi vücudu da onunki kadar titriyordu. 'Bir kalkan taşıyıcısı, bir Muhafız, lanet bir fırtına kullanıcısı ya da bir Savaş Kılıcı olman fark etmez. Bunu yapmaya devam edemezsin. Buna izin vermeyeceğim.

"Buna izin vermeyecek misin? Kadının ona söylediği ilk sözler bir bıçak kadar keskindi. "*Buna izin vermeyecek* misin?

Gözlerindeki o fırtına geri dönmüş, Wilder'ın üzerine doğru geliyordu. Ama Wilder'ın işi bitmişti. Bloodwoods'ta karanlığın onu ele geçirmesine izin vermemişti ve şimdi de kendi karanlığının onu tüketmesine izin vermeyeceğinden emindi.

"Hayır," diye bağırdı. "Buna izin vermeyeceğim.

Ona doğru bir adım attı, aralarında kalan küçük boşluğu kapattı ve bakışlarında ateşle ona baktı. "Neden?" diye hırladı.

Wilder içindeki cehenneme bir saniye daha dayanamadı - kalbindeki, ruhundaki gerginliğe bir an daha dayanamadı.

'Çünkü seni seviyorum,' dedi.

BÖLÜM OTUZ YEDİ

THEA

yavaşladı, tamamen durdu.

Çünkü seni seviyorum.

Kaba sözler aralarında asılı kaldı ve Thea'nın kalbini acımasız bir yumrukla yakaladı.

Ondan duyması gereken tek gerçeği.

"Sen... beni seviyor musun?" diye mırıldandı, göğsü çökmüştü.

Wilder ona baktı, hâlâ kan revan içindeydi, gümüş rengi bakışları hiç değişmemişti. "Bildiğimi biliyorsun. Avucunun içini hafifçe kadının göğsüne bastırdı. "Burada hissediyorsun.

O yaptı.

Bunu kalbinde, iliklerinde hissetti.

Ve ona bakışı... Hissettiği her şey gözlerinde parlıyordu, ama dudaklarından dökülen bu sözlerde hiçbir beklenti, hiçbir ağırlık yoktu.

Sadece gerçek. Sadece sevgi.

Parmakları gömleğinin kumaşında kıvrıldı. "Neden bana daha önce söylemedin?

Çünkü savaştığım gibi seviyorum. Zorla, sahip olduğum her şeyle. Ve hepsini kaybetmekten korktum. Seni kaybetmekten.

"Ya şimdi?

Wilder onun dokunuşu altında taş gibi hareketsizdi, sanki onun hâlâ orada durduğuna, burada bu konuşmayı yaptıklarına inanamıyordu.

"Şimdi mi?" diye nefes aldı, elini onun elinin etrafına sardı, göğsüne bastırdı, böylece kalbinin altında attığını hissedebiliyordu. "Çok korkuyorum.

Thea'nın sesi çigdi: 'Beni sevmenin anlamı bu mu? Dehşete düşmek mi?'

"Sanırım sevmenin anlamı bu," dedi, dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirerek, bir öpücük fısıltısıyla. "Ama bundan daha fazlası var, Thea. Seni sevmek... özgür olmaktır.

Sonra onun ağzını kendi ağzıyla kaptı, öpücüğü şefkatli ve eksiksizdi, içinde bir özlem dalgasının hareket etmesine neden oldu. Ama başka bir şey daha vardı, göğsünün derinliklerine yerleşmiş olan arzunun ötesinde bir şey.

Gözlerini yakan yaşları silip süpürerek ayrıldı. "Keşke daha gençken tanışsaydık, böylece birlikte daha fazla zaman geçirebilirdik.

Wilder başparmağını kadının çene çizgisi boyunca gezdirirken gülümsedi ve sanki onun ruhuna baktı. "Gençken bir kadına bakıp dizlerimin üzerine çökmek istemenin ne demek olduğunu bilmiyordum," dedi ona. "Gençken bir kadının beni aynı anda hem güçlü hem de güçsüz hissettirebileceğini bilmiyordum. Gençken, bir kadının beni karanlıktan geri getirebileceğini bilmiyordum.

Thea titreyerek nefes verdi. "Bir kadın bunların hepsini yapabilir mi?

'Herhangi bir kadın değil. Sadece bir tane var. Her zaman sadece bir tane olmuştur.

Ve sonra Wilder onu öptü, bu sefer şiddetle. Elleri kadının sırtından aşağı kaydı, onu kendine doğru kaldırırken arka tarafını kavradı, kalçaları onun etrafında ayrıldı. Savaş kılıcı onu yakındaki pınara taşıdı. Tamamen giyinik bir halde pınara inerken bile öpüşmelerine ara vermedi.

Etraflarında ılık su dalgalanıyordu ama yine de ayrılmadılar.

Thea ona doyamıyor, onu yeterince hızlı öpemiyor ya da içine çekemiyordu. Onu yutmak istemekle bu güzel şeyin tadını çıkarmak arasında kalmıştı, vücudu onun dokunuşu altında sıvıya dönüşüyordu.

Wilder ona karşı o kadar sertti ki, ereksiyonunun baskısı kalbinin teklemesine neden oldu.

Parmaklarını adamın saçlarına doladı ve tırnaklarını adamın sivriltilmiş sırtındaki kaslara geçirdi; gömleğinin altında Furylerin kadim dili mürekkeple yazılıydı: *Ölümden zafer, efsanede ölümsüzlük*. Bir yemin; yaşamak için bir slogan.

Thea onun her dil darbesine kendi diliyle karşılık verdi ve dudaklarına doğru inledi.

İkisini de suya indirdi ve yüzeyin altında bir çıkıntı buldu. Kaynağın sıcaklığı onları yuttu, dağınık halleri

Wilder gömleğinin eteklerini başının üzerinden sıyrarak yanlarındaki kayalıklara fırlatmadan önce kıyafetleri etraflarında dalgalanıyordu. Kendisinininki de onu takip etti.

" önce bunları çıkaramaz mıydık?" diye şaka yaptı.

Ama Wilder'ın gözleri, göğsünün etrafındaki banttan sert meme uçlarını görünce karardı. "Kıyafetlerin yıkanması gerekiyordu zaten," dedi kabaca ve bandı aşağı çekti.

Serin hava göğüslerini öptü, zaten ağrıyan meme uçlarıyla alay etti ve Wilder ağzını indirmeden önce bu manzara karşısında inledi, yukarıdaki yumuşak eti ısırды ve sonra birini dişlerinin arasına aldı.

Thea haykırdı, aralarındaki kumaş katmanları arasından göbeğini Wilder'ın sikine sürttü. Wilder aniden sudan çıktı, pantolonunu indirirken hâlâ ona sarılıyordu, sanki hiçbir ağırlığı yokmuş gibi onu tutuyordu.

Granit boyu serbest kaldı.

"Pantolonunu çıkar," dedi ona, sonunda onu yere yatırdı, böylece son giysilerini de çıkarabileceklerdi. İkinci kez sormasına gerek kalmadı ama kız son katlardan kurtulurken gözlerini ondan ayırmadı ve o da aynısını yaptı.

Önünde çıırılçıplak durduğunda, su kalçalarının etrafında dalgalanırken, Thea ona baktı, göğüsleri kabarmıştı.

Bir savaş tanrısı gibi görünüyordu, hâlâ kir ve kana bulanmış, ıslak kasları ona tekrar uzanırken parlıyordu.

Thea dudağını ısırды ve kendisine doğru hareket eden adamın sikinin sallanışını izledi. Onu içinde hissetmeye ihtiyacı vardı. Ona ihtiyacı vardı. Ona doğru çekilmemek mümkün değildi, o gümüş gözler arzuyla kaplanmıştı, o yontulmuş vücut suyla parlıyordu.

Bir başlangıçla onların durumunu hatırladı. Diğer her şeyin yanında kendi ihtiyaçları birdenbire çok önemsiz göründü. 'Peki ya Tver? Peki ya -'

'Diğer her şeyi siktir et. Şu anda bizden başka hiçbir şey yok Thea,' dedi. 'Ve ben sana şimdi, burada, bu baharda sahip olmak istiyorum. Elimden geldiğince uzun süre.

Adamın eli kadının beline dolandı, kıvrımlarını takip ederek sırtının alt kısmına kadar indi, tıpkı diğer elinin bacaklarının arasından tam ortasına kaydığı gibi.

"Diğer her şeyi siktir et," diye mırıldandığını duydu, sesi ihtiyaçtan boğuklaşmıştı.

"Evet," diye mırıldandı, parmakları klitorisini okşarken ağzı onunkinin üzerine kapandı. 'Bacaklarını benim için aç, Thea...'

Sadece bu sözler bile içini heyecanla doldurdu.

Kadın adamın dediğini yaptı, pınarın suyu çıplak bedenlerinin etrafında dalgalanıyordu. Adam bir parmağını içine soktuğunda yumuşak bir çığlık koptu. Sert şaftı ona karşı seğirdi ve bir elini etrafına sardı, yukarı aşağı okşadı, zamanını aldı.

Wilder öpüşürken inledi, bu ses kadının titretti ve parmaklarıyla onu becerirken kalçalarının arasında daha fazla ısının kabarmasına neden oldu. Bu yeterli değildi - içinde kopan fırtınayı ifade etmek için yeterli değildi. Thea, Wilder'ı suyun kaburgalarına kadar yükseldiği ve tünayebileceği hafif bir çıkıntının bulunduğu pınarın daha derin bir bölümüne götürmek için sikini bıraktı. Tam olarak bunu yaptı, bacaklarını Savaş Kılıcı'nın etrafına sardı ve vücudunu kendi vücuduna çekti.

"Sana ihtiyacım var," dedi ona nefes nefese.

"Bana sahipsin," dedi, sesi çiğdi. "Bana hep sahip oldun.

Ona doğru uzandı, sikinin tepesini girişine hizaladı. "Sen benim misin?" diye sordu.

Kadın üzerine doğru eğilirken gerildi, gözleri sadece arzuyla değil, derin ve sonsuz bir aşkla parlıyordu. "Mantığın ötesinde.

"O zaman seninim. Kendini kaldırdı, ancak bir kez daha üzerine çökmek için, bu sefer daha sert, ona daha fazla izin verdi.

"Karşılığında hiçbir şey istemedim. Kadın tekrar ona doğru hareket ederken bir iniltiyi bastırmaya çalıştı ve başaramadı.

"Hayır, yapmadın," diye izin verdi Thea. "Ama yine de bana sahipsin..." Boğazı düğümlendi ve onları susturdu. "Ne diyorsun, Thea?

Duygular onu boğmakla, haftalardır söylemek istediği, ona söylediği anda yankılanmasını istediği sözleri bastırmakla tehdit ediyordu.

"Ben de seni sevdiğimi söylüyorum," diyerek onu sertçe öptü.

Wilder'ın vücudu onun etrafında titredi - ve sonra, serbest bırakılmış bir adam oldu.

Sert ve derin bir şekilde içine girdi. Thea haykırdı, göğsünde ısı çiçek açtı, yüzünü, göğüslerini kızarttı.

Wilder daha da derine battı, alçak sesle arzu dolu bir ses çıkardı.

Yaptım.

Tanrım, onun çıkardığı seslere ya da verdiği hisse asla doyamazdı. onun içindeydi. O bir bakire değildi; daha önce de başka erkeklerle birlikte olmuştu ama hiç böyle olmamıştı. Wilder'ın gücü her şeyi tüketiyordu, ona duyduğu özlem o kadar doyumsuzdu ki dünyanın geri kalanı ve tehditleri yok olup gidiyordu.

Sadece onları bırakarak.

Her biri Fury'lerin kendileri tarafından diğeri için yapılmış.

Wilder'ın parmakları kafatasının dibine kapandı, saçlarından bir tutam yakaladı ve onu kendine çekti, keskin acı iğneleri kıvılcımlanıp kayboldu.

Onu kelimenin tam anlamıyla yuttu, onu becerirken kaynak suyu sıçradı. Daha fazlası için çaresizce ona doğru eğildi, her parçalarının birbirine nasıl bu kadar mükemmel bir şekilde uyduğunu, tüm kaosun ortasında onu bir şekilde nasıl toprakladığını zevkle izledi.

"Kendine dokun," , arkasına yaslandı, gümüş gözleri ihtiyaçla karardı.

Thea onun yontulmuş göğsüne, karnının dalgalanan hatlarına ve birleştikleri yeri bir ok gibi gösteren V harfine baktı.

Kalbi küt küt atan, heyecanı iliklerine kadar işleyen Thea aralarına uzandı. Parmakları, klitorisini bulup hassas noktayı çevreleyene kadar onun merkezinden aşağı kayd. Temas anında, içinden geçen zevk dalgasıyla inledi.

Wilder izlerken gırtlaktan gelen bir sesle, "Öfkeliler beni kurtarın," diye mırıldandı. "Hiç bu kadar güzel bir manzara görmemişim.

Sözleri onu cesaretlendirdi ve Thea kendini çalıştırırken başının geriye eğilmesine izin verdi, diğer eli göğsünü sıkmak ve meme ucunu parmaklarının arasında yuvarlamak için vücuduna geri kayd.

"Siktir..." Wilder'ın eli kalçasından ayrılıp diğer göğsünün etrafına dolandı ve onun hareketlerini yansıttı. "Seni izlerken çözülebilirim.

Zevk ve güç iç içe geçmişti ve içinde oluşan baskıyla zar zor başa çıkabiliyordu.

"Öyleyse çözülün.

"Sensiz olmaz," diye inledi, sanki ona dokunmama düşüncesine dayanamıyormuş gibi klitorisine dokunan parmaklarını kendi parmaklarıyla değiştirdi. "Sensiz asla.

Parmaklarının merkezine değdiği ilk anda Thea'nın gözleri bembeyaz oldu.

Ve sonra sadece o vardı, o zevk merdivenini tırmanırken, daha yüksek ve daha yüksek. Tanrım, bundan sağ çıkabileceğinden, ondan sağ çıkabileceğinden emin değildi.

Vücudu serbest kalmak için yalvarıyor, kalbi ise kendini onun içinde kaybetmek için can atıyordu. Kendini tutmadı, tutku çığlıklarının bahar boyunca yankılanmasına izin verdi, gözyaşlarının dökülmesine ve yüzünde iz bırakmasına izin verdi.

Wilder onun içinde durakladı, ifadesi yumuşadı. "Sen -

"Ben iyiyim," diye mırıldandı onun dudaklarına karşı. "İyiden de öte. Sadece..." Göğsünün derinliklerinde meydana gelen değışim için kelime bulmakta zorlandı, bu yüzden elini oraya koydu, böylece kalbi onun dokunuşunun altında attı.

Onun bakışlarını anlayışla karşıladı. "Biliyorum.

Thea kendini toparladı ve onu öptü. "Durma.

Ağızına sahip oldu, onu öptü, her zaman paylaştıkları karanlık çılgınlık bir kez daha ele geçirdi.

Savaş Kılıcı onun içinde hareket ederken, klitorisini tıngırdatırken, sonsuz arzu sarmallarını onu pençelemesine, tırnaklarıyla işaretlemesine ve neredeyse hıçkıra hıçkıra ağlamasına neden olan yıkıcı bir doruğa yönlendirirken güç ve kuvvet yaydı.

"Wilder...

"Thea," diye nefes aldı. Sonra o da boşalmaya başladı. Thea'nın teninde bir başka zevk ürpertisi yaratan yüksek sesli, şehvetli bir iniltiyle içine boşaldı. Vuruşlarının temposu değışti, daha uzun ve daha kasıtlı hale geldi, sanki salıverilmelerinin her son onsunu sıkmaya çalışıyormuş gibi.

Nefes nefese kızın boynuna sarıldı ve ikisi de kendilerini toparlamaya çalışırken kaşlarını orada dinlendirdi.

"Benim sonum olacağını biliyordum, Althea Zoltaire," diye mırıldandı.

"Eğer bu bir sonsa, o kadar kötü mü?" diye sordu, şefkatli ve yumuşak bir öpücükle adamın ağızını kendi ağızına götürerek.

"Hayır." Dudaklarına karşı gülümsedi. "Hiç de fena değıl.

OTUZ SEKİZİNCİ BÖLÜM

WILDER

Giysilerini ellerinden geldiğince sıktılar ve sessizce giyindiler, bunu yaparken birbirlerine bakışlar attılar.

Wilder'ın nefesi Thea'yı görünce boğazında düğümlendi.

Kız onundu.

Ve o da onundu.

Aralarındaki tüm ipler gerilmişti ve yapılanların, söylenenlerin geri dönüşü yoktu.

Birbirlerini sahiplenmişlerdi.

Geldikleri yoldan el ele geri yürüdüler.

Savaş alanına vardıklarında, siyah kalpler ve wraith cesetleri etrafa saçılmıştı, Torj devrilmiş bir kütüğün üzerine tündüğü yerden başını kaldırıp nemli kıyafetlerini inceledi. "Bir nehre mi düşünüz?

Wilder gülmekten kendini alamadı. "Onun gibi bir şey.

Kız kardeşi neredeyse onu devirirken Thea onun elini bıraktı. "İyisin!

Wilder, Thea'nın Wren'in kucaklamasına karşılık vermesini izledi. Onlar için mutluydu, birbirlerine sahip oldukları için, farklılıklarını geride bıraktıkları için mutluydu. Ama Wren Thea'nın kader taşını tekrar boynuna taktığında Wilder'ın içi huzursuzlukla doldu.

Torj inleyerek ayağa kalktı. 'gereken bir kale var, eğer birbirinizin beynini sikmeyi bitirdiyseniz...'

Wilder' kanı, kaplıcada Thea'ya yaptıklarını düşününce bile kükredi. "Şimdilik," dedi arkadaşına.

Ayı Avcısı başını salladı. "Lanet olası çekilmez.

"Sonunda gidiyor muyuz? Kipp çalılıkların arasından belirerek sordu, Cal atları çekiyordu. "Bu şeyleri görmeye dayanamıyorum. "Bu şeyleri görmeye dayanamıyorum.

Wraith cesedini vurgulamak için botuyla dürttü.

'Sonunda atları bulduysanız, *sonunda* gidiyoruz demektir,' dedi Torj. 'Bir wraithin olay yerinden kaçan altı atını bulmaya çalışıyorsun katliam,' diye mırıldandı Kipp.

Torj ıslık çaldı ve aygırı iki Muhafızın arkasından tırıs ilelerdi. Wilder da aynısını yaptı ve Biscuit çalıların arasından çıkıp onun yanında durdu.

Kipp başını iki yana sallayarak, "Lanet olası savaş sözcükleri..." diye mırıldandı.

Wilder aygırına üzengiden tek bir yumuşak salınımla bindi. Thea'yla birlikte kaplıcada kalabilmeyi diledi. Dünyada onlar için başka hiçbir şeyin var olmamasını diledi. Ama ufukta karanlık ve onu karşılamak onların göreviydi.

Birkaç dakika sonra, partiyi ormandan Tver'e doğru götürüyordu.

Sarı küre ufkun altına inerken Notos'un altın taştan kalesi güneşin son ışıklarıyla parılıyordu. Gökyüzü yumuşak pembe ve leylak tonlarıyla kaplanmış, büyük yapının yuvalandığı geniş tepeleri yaldızlıyordu.

Hiçbir direnişle karşılaşmadılar, gölge büyüüne dair hiçbir belirti görmediler ama Wilder onun dışarıda bir yerlerde pusuya yatmış beklediğini biliyordu.

Kapılara vardıklarında gözetleme kulelerindeki muhafızlar onları içeri buyur etti, kalın ahşap kapılar içeri doğru sallanarak kaleye doğrudan geçmelerini sağladı. Rüzgârda dans eden sancakların üzerinde şaha kalkmış bir atın kraliyet mührü bulunuyordu.

Wilder diğerlerini arazinin dış çevresine doğru yönlendirdi. Tver'in başkentine gelmeyeli uzun zaman olmuştu ama burası hiç değişmemişti. Ne Harenth'in tantanasından ne de Thezmarr'ın acımasız doğasından eser kalmamış, her zaman olduğu gibi sağlam ve pratik bir kale.

Kalenin merdivenlerine ulaştığında atından indi ve dizginlerini bekleyen bir seyise teslim etti. Torj çoktan onun yanında aynı şeyi yapıyordu, ikisi de yenilenmiş bir aciliyet duygusuyla hareket ediyorlardı.

O ve Torj partiye kale fuayesinden Kral Leiko'nun salonuna kadar rehberlik etti. İçerisi sıcaktı, ocaklarda ateşler yanıyordu, her şöminenin etrafında taş oymuş atlar vardı. Duvarlarda zengin duvar halıları asılıydı.

Stallard'ın kraliyet renkleri olan bordo ve bronzun hakim olduğu salonda kalın meşe masalar boylu boyunca uzanıyor, ahşap kirişler tonozlu tavana kadar uzanıyordu.

"Ordunuzun geri kalanı nerede? Kral Leiko'nun sesi salonun en tepesindeki kürsünün üzerindeki tahttan geliyordu. Sözleri panikle doluydu.

Wilder ona doğru yürüdü, merdivenlerin dibinde durdu ve hızla eğildi. "Thezmarrian güçlerinin önünde geldik, Majesteleri," dedi. "Çağrıya cevap veren başka kimse yok mu?

Kral Leiko onları eleştirel bir gözle inceledi. 'Birkaç Muhafız birliğı önceki gün geldi. Kalenin kenarında konuşlanmış durumdalar. Sanırım onları görmek istersiniz?

"Mümkünse hemen, Majesteleri," diye yanıtladı Torj, kendi selamını hızlıca çizerek.

Tver Kralı boynunu bükerek, Savaş Kılıçlarının yüksek çerçevelerinin etrafından bakmaya çalıştı. "Yanınızda kimi getirdiniz?

Wilder, Kral Leiko'nun gölgesinde kimin durduğunu görebilmesi için yerini değiştirdi. "Çıraklarımız ve eğitimde olan usta bir simyacı, majesteleri.

Kral Leiko hayal kırıklığını gizleme zahmetine girmeden homurdandı - ta ki gözleri Thea'ya dikilene kadar. "Sen..." diye mırıldandı. "Sen Artos'u kendi şöleninde kurtaran kızsın.

Thea öne çıktı, başını dik tuttu, sonra dağınık bir şekilde eğildi. 'Öyleyim, Majesteleri. Artık Savaş Kılıcı Hawthorne'un çırağıyım.

Kral, Thea'ya başını sallamadan önce merakla ikisinin arasına baktı. "Eğer biri beni zehirlemeye kalkarsa, istediğın kadar bıçak fırlatabilirsin.

"Elbette, Majesteleri.

"Güzel," dedi huysuzca, ayağa kalkarak. "O zaman sana şu savaş kampını gösterelim.

Wilder gerçek bir savaş kampı görmeyeli uzun zaman olmuştu ve bu manzarayı hatırladığından bile daha az takdir etmişti. Kral Leiko ve muhafızları taze atlarıyla onlara kalenin eteklerine kadar eşlik etmişti; burada yüz ya da daha fazla çadır kurulmuştu, etrafları çamurluydu, at ve bok kokuyordu.

Wilder yanlarından geçen Muhafızları inceledi, hepsi de ona ve Torj'a saygılarını göstermek için üç parmaklarını omuzlarına götürmüşlerdi. Yorgun görünüyorlardı.

"Buraya daha önceki gün mü geldiler?"

"Evet," diye yanıtladı Kral Leiko. 'Ama konuşlandıkları yerle burası arasında birkaç kez canavarlar tarafından saldırıya uğradılar. Sayıları eskisi gibi değil.

Wilder'ın midesi sertleşti. "Buradan çok uzak olmayan bir yerde de tuzağa düşürüldük.

"O kötü fırtınanın olduğu yerde mi?" diye sordu kralın komutanı.

Wilder göz ucuyla Thea'nın irkildiğini gördü.

'Evet,' diye cevap verdi sakın bir şekilde. 'Bir düzineden fazla, ama onlarla . Birçoğunu da öldürdü.'

Kral Leiko onu duymuyor gibiydi. Hükümdar kuzeye doğru bakıyordu.

Wilder onun bakışlarını takip etti. Savaş kampı dağ eteklerinde konuşlanmıştı,

germe dışarı için nerede ve arazi düzleştirilmiş.
Ötesinde, KÖYLER uzaktan görünüyordu. Ama

Wilder'ın dikkatini çeken şey bu değildi.

Peçe'ydi.

Kıyıya o kadar yakındılar ki, Peçe denizin üzerinde yükselirken kolayca fark edilebiliyordu. Ancak Wilder'ın aşılmaz sisten beyaz bir duvar görmeyi beklediği yerde, cephesinde siyah bir yarık gördü: karanlığı sızdıran bir delik.

"Birkaç gün önce buradan geçtiler," diye mırıldandı Kral Leiko, sesindeki şok hâlâ belirgindi.

"Kaç kişi? Torj sordu.

'Sayamadık, birini diğerinden ayırt edemedik. Onları gizleyen o lanet gölge büyüünden o kadar çok vardı ki...'

"Sadece hayalet miydi? Wilder bastırdı. "Yoksa orakçılar da mı?"

"Hayal edebileceğin her türlü kâbustu Savaş Kılıcı," dedi kral, gözlerini yırtık Peçe'den ayırmadan.

Wilder'ın kanı . "Saldırdılar mı?"

"Mesele de bu... Ortadan kayboldular. İşlerini bitirir bitirmez gittiler.

"Ve onlardan hiç iz görmediniz mi?"

"Saldırıları oldu," diye izin verdi kral. 'Ama bu güce degecek kadar değil. Ancak... bir şey var.

"Ne? Wilder, "Majesteleri" diye eklemeyi unutmadan önce talep etti.

Kral Leiko, sert bir ses tonuyla konuşan komutanına başıyla işaret etti.

"Majestelerinin ordu birliklerinden biri kayboldu, Savaş Kılıcı Hawthorne.

"Kayıp mı? Torj .

"Evet efendim," diye yanıtladı komutan, sesi kasvetliydi. "Görünüşe göre sırta kadem basmışlar.

"Siktir," diye mırıldandı

Wilder. "Bu her şeyi
özetliyor, efendim.

"Osiris'ten haber aldık mı? Ya da Aveum'un kuvvetlerinden?" diye sordu, gözleri Peçe'ye geri dönmeden önce savaş kampını bir kez daha taradı. Görülmeye değer korkunç bir manzaraydı. Yırtık, duvarda açılmış bir yara gibiydi ve kara gölgeyi orta âlemlere doğru akıtıyordu.

Kral Leiko, "Kraliçe Reyna yolda olduklarını haber verdi," diye yanıtladı. "Osiris'ten haber alamadık.

Wilder, Torj ile endişeli bir bakış alışverişinde bulundu. Osiris'in iletişim kurmadan gitmesi hiç hoş değildi ama her iki Savaş Kılıcı'nın da yolda gördüklerinden sonra, onun ve diğer Thezmarria güçlerinin nelerle karşılaştığını kim bilebilirdi?

Çevredeki toprakları tarayan Wilder, matarasına uzanma isteğini bastırdı. Gölge güçlerin orada olduğuna dair hiçbir şüphesi yoktu ama henüz yaklaşan bir saldırıya dair hiçbir işaret yoktu.

"Neyi bekliyorlar?" diye mırıldandı.

"pek hevesli olduğumu söyleyemem," diye yanıtladı Torj nefesinin altından. Wilder onaylar gibi bir ses çıkardı.

"Majesteleri? Thea'nın sesi düşüncelerini yarıp geçti.

Herkes ona döndü ama o onların bakışları altında bocalamadı. Bunun yerine dimdik durdu, eli Malik'in kemerindeki hançerinin kabzasında duruyordu.

"Bu tarafa hiç mülteci geldi mi?" diye sordu. 'Buranın güneybatısındaki küçük bir köye saldırı oldu ve yardım istemiş olabilirler gibi görünüyor -'

"Evet, aslında. Kral Leiko kaşlarını çatıyordu. 'En kuzeydeki Notos köyünde kamp kurdular. Onlara elimizden geldiğince yardım ettik, ancak kaynaklarımız şu anda kısıtlı...'

Thea çoktan Cal'ın omuzlarını kavramıştı. "Bunu duydun mu? Güvendeler!'

"Onları tanıyor musun, delikanlı? Kral Leiko şimdi Cal'a hitap ediyordu.

Cal sersemlemiş görünüyordu. Konuşmayı hatırlamadan önce Thea onu dürtmek zorunda kaldı. 'Evet, Majesteleri... Ailemin geldiği yer burası. Buraya gelirken köylerinin kalıntılarına rastladık.

Kral başıyla onayladı. "O halde onları ziyaret etmen için sana izin veriyorum.

Cal eğildi. "Teşekkür ederim, efendim.

Kral uzaklaşmaya başlamıştı, aklının başka yerde olduğu belliydi. Cal Torj'a döndü ama Savaş Kılıcı çoktan ona el sallamaya başlamıştı. "Git," dedi basitçe.

Ve Cal, Thea ile Kipp'i bakakalmış halde bırakarak hızla uzaklaştı. "Biz -

Torj başını salladı. "Önce onları bulsun.

Kral kaleye doğru geri dönmeye başlamıştı ama komutanı oyalandı.

"Majesteleri sizin için odalar hazırlattı. Seyahatlerinizden dolayı yorgun olduğunuzu biliyor. Banyo yaptıktan sonra hafif bir akşam yemeği servis edilecek. Tver Kralı'nın peşinden atını sürmeden önce Torj'un pis görünüşüne dikkatle baktı.

Torj homurdanarak altın sarısı saçlarından bir tutam toprak kopardı. "Hepimizin kaplıcalarda eğlenme şansı olmadı.

"Dikkatli ol Ayı Avcısı," diye uyardı Thea. "Sesin somurtkan çıkmaya başladı.

Omuzlarındaki orta diyarların ağırlığına rağmen Wilder bir kıkırdamayı bastırdı.

Ama Savaş Kılıcı arkadaşı derin bir iç çekti. 'Varlığından bile haberdar olmadığım yerlerde Wraith bağırsakları ve pislik var, Thea. Sen de somurtuyor olurdun.

"Büyüleyici," diye alay etti Wren, atını kız kardeşininkinin yanına getirirken. Torj ona göz kırptı, buz mavisi gözleri parlıyordu. 'Böyle düşünmene sevindim,

Ekselansları.'

Wren ona hançer gibi baktı. Bu, Wilder'ın en azından sıcak bir yemeğin ve belki de Thea'yla paylaşabileceği bir yatağın beklediği kaleye doğru hareket etmesi için yeterliydi.

Wilder'a kuzeye bakan balkonlu bir oda ve 'çırağı' için hemen odanın bir tarafına ittiği bir karyola verildi. Kral Leiko'nun bir Delmir prensesine karyola verdiğini öğrendiğinde yaşayacağı dehşeti biraz da memnuniyetle hayal etti.

Thea, Wren'in Thezmarr'dan ayrıldığından beri özlemini çektiği mahremiyete sahip olduğundan emin olmak için gitmişti ama Wilder zavallı simyacidan pek umutlu değildi. Her nasılsa Torj ve Muhafızlarla aynı kefeye konmuştu ama Wilder Ayı Avcısı'nın buna hiç aldırmadığını hissediyordu.

Thea kamarasında ona katıldığında gece çökmüştü ve odanın diğer ucundan bakışlarıyla karşılaştığında yüzünde beliren gülümseme dizlerinin bağını çözdü. Hayatı boyunca birinin ona şu anda baktığı gibi bakacağını hiç düşünmemişti.

Varlığının her sefil saniyesinde, tam burada, onunla birlikte olmak için her şeyi tekrar yapardı.

Ona doğru geldi ve kollarını onun beline doladı. Wilder ona sarılırken bu basit hareket boğazında bir yumru oluşturdu, bu dünyadaki en doğal tepkiydi.

"Beklediğimden daha fazla bekleyen var," dedi göğsüne doğru.

"Savaşta mı demek istiyorsun?"

Başını salladı.

Onun başının üstünü öptü. "Bu işin yarısı," dedi ona. 'Savaşmak için beklersin, yaşayıp yaşamayacağını öğrenmek için beklersin, ölüp ölmeyeceğini öğrenmek için beklersin...'

Thea bir kahkaha attı. "Ne mutlu bir düşünce."

"Her şeye rağmen... Hayatımda ilk kez öyleyim. Wilder yutkundu. "Mutluyum.

Thea ona bakarak, "Güzel," diye cevap verdi. "Bunu hak ediyorsun."

Wilder ona inanmadı ama bunun bir önemi yoktu. O keskin gözlerin ardında daha karanlık bir şey parıldıyordu. Kızın saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı ve çenesini kaldırdı. "Ne oldu? Neyin var?"

Thea ona hüzünlü bir gülümseme verdi. "Sadece zaten bildiğin her şeyi," dedi. "Karanlık hepimiz için geliyor ve o zaman... Hiçbir şey eskisi gibi olmayacakmış gibi hissediyorum."

"Belki de değil," diye izin verdi, onun güzel yüzünün her yıkıcı özelliğine bakarak. "Ne yapabilirim ki?"

"Güneş doğana kadar sık beni Wilder. Kapımızın önündeki savaşı, içimde dolaşan büyüü ve hatta kendi lanet adımı bile hatırlayamayana kadar."

Onun sözleriyle kanı daha da ısındı. "Bunu yapabilirim, Prenses."

Başka bir şey söylemeden onu kollarına aldı ve odaya taşıdı.

Yatak.

Ve tam olarak istediği şeyi yaptı.

Kan kırmızısı şafağın ilk ışıkları ufku öperken, Wilder elinde Thea ile balkonda duruyordu. Birlikte, zırhlarını kuşanmışlardı.

Aşağıdaki köylere ve deniz boyunca uzanan yırtık Peçe'ye baktı. İkisinin de teselli edici sözlerle ihtiyacı olduğunu, önlerinde beliren şeyin onları varlıklarının en ince noktasına kadar sınayacağını biliyordu. Ve zaferle çıksalar bile... hala mücadele etmeleri gereken kaderin kendisi vardı.

"Bana Talemir'den bahset," diye sordu Thea, sözleri umut doluydu. "O ve karısı hakkında mı?

Wilder onu daha yakına çekti, böylece sırtı göğsüyle aynı hizadaydı ve kolu göğüslerine dolanmıştı. Güneş ışığı saçlarının altın sarısı çizgilerine vuruyor, yan örgüsüne doğru süzülüyordu. Çok uzun zaman önce değil, eski akıl hocasının adının geçmesi bile onu öfkeliyordu. Şimdi... şimdi geçmişlerinin ne kadar karmaşık olduğunu anlıyordu. Ama Thea'ya bunu verebilirdi.

"İlk başta onu öldürmek için gönderilmişti," dedi Thea'ya.

Ne? Neden?"

"Orta diyarların kanunlarını çiğnediği için, tanıdığım başka birinden farklı olarak..." diye cevap verdi, yumuşak bir şekilde gülümseyerek.

"Ne oldu?"

"Onun yerine kalbini kazandı. "Öylece mi?"

Wilder, Drue'nun tanıştıkları ilk anda Savaş Kılıcı'yla nasıl düello etmeye çalıştığını hatırlayarak güldü. "Kesinlikle öyle bir şey değildi ama sonuç yine de böyle oldu.

"Hâlâ birlikteler mi?" Kadının sözleri arasındaki korkuyu duyabiliyordu.

"Evet.

"Bunca zamandır onu görmediyseniz ya da ondan haber almadıysanız nereden biliyorsunuz?"

"Çünkü... Enovius'un kendisi bile onları birbirinden ayıramazdı.

Thea'nın elinin gömleğinin altındaki kader taşına gittiğini ve derin nefes alırken vücudunun nasıl gerildiğini kaçırmadı. "Umarım bizim için de aynısı olur.

O anda kalbi sızladı, sonunda hissetmesine ve korkmasına izin verdiği her şeyden dolayı çok hamdı. Elini kendi eliyle kapattı. "Ben de öyle.

Kadın onun altında kıpırdandı ve yüzüne bakmak için döndü. Wilder onu öpmek için eğildi - ama tam öpecekken Notos'un boruları çaldı ve tüm kaleye yayıldı.

Silahlı kuvvetler Tver'e ulaşmıştı.

Ancak müttefik mi yoksa düşman mı olduklarını söylemek için henüz çok erkendi.

OTUZ DOKUZUNCU BÖLÜM

THEA

A llies. Müttefikleri gelmişti ve Kral Leiko'nun salonu, Harenth Kralı Artos ve Aveum Kraliçesi Reyna'nın ordu komutanlarıyla birlikte ilerleyişiyle bir hareket telaşına, bir faaliyet merkezine dönüşmüştü. Wilder aceleyle Torj'u bulmaya gitmişti ve bu yüzden Thea salonun kenarında tek başına durmuş, önündeki çılgınlığı izliyordu.

Osiris'i görünce onun da kalbi yerinden fırladı. Lonca Ustası Thezmarr'ın Muhafızlarını getirmişti.

Ama tanıdık gelen tek yüz Osiris değildi.

İnsan kalabalığının içinde Audra, Farissa, Sam ve Ida'yı görünce Thea'nın göğsü kabardı - ve sonra, savaşçı denizinin ortasında bile gözden kaçması mümkün olmayan birini.

Malik, Dax ayaklarının dibinde tetikte bekliyor.

Thea onlara doğru koşma isteğini bastırmak zorunda kaldı, çünkü Kral Leiko'nun habercisi kürsüden bir çan çalıyordu.

"Tver Kralı bir konuşma yapmak istiyor," diye seslendi, sesi ustalıkla salonun en uzak köşelerine kadar ulaşıyordu.

Kral Leiko platforma çıktığında kargaşa duruldu, yüzü ciddiydi. "Orta diyarların insanları," diye seslendi. 'Aveum önümüzde nelerle karşılaşacağımızı haber veriyor. Kraliçe Reyna'nın gözcüleri düşman kuvvetlerinin Notos'a doğru harekete geçmeye hazırlandıklarını bildiriyor. Gece karanlığında burada olacaklar, karanlığın örtüsünü kendi avantajlarına kullanacaklar...' Bir nefes aldı. 'Hazır olmalıyız. Hükümdarlar, Savaş Şifreleri, komutanlar ve efendiler, savaş odasında bana katılır mısınız?

Müjdeciler onlara koridordan çıkan bir kapıyı göstermeye başlamıştı bile. Thea, Wilder'ın diğerleriyle birlikte gözden kayboluşunu izlerken göğsünde garip bir sızı hissetti.

"Geri kalanınız kuşatma hazırlıkları için talimatları bekleyecek," dedi Kral Leiko, diğer yöneticilerini takip etmeden önce.

Thea kendini hemen Kipp ve Wren'in yanında buldu, sırtları duvara dönüktü ve hâlâ kalabalığa bakıyorlardı. "Cal nerede?" diye sordu boynunu bükerek.

Kipp alçak sesle, 'Ailesini tahliye etmeye ikna etmeye çalışıyor,' dedi. 'Haberin dış kasabalara yayılmasının uzun sürmeyeceğinden şüpheleniyorum... Gün batımından önce kaçma ya da kaleye gitme emri verilecek.

"Ya da ne? Wren sordu.

Thea yumruklarını iki yanında sıktı. "Ya da kendi başlarının çaresine bakmak zorunda kalacaklar.

"Ciddi olamazsınız..." diye mırıldandı Wren, etrafındaki güçlere inanamayarak bakarken.

Ama Kipp konuşurken yüzünü buruşturdu. 'Kuvvetlerimiz artık daha güçlü olsa da hem kuzeyden hem de güneyden savunma yapamazlar. Gözcülere göre saldırı güneyden geliyor. Doğrudan kaleyi hedefliyorlar.'

"Bunu şimdiden nasıl biliyorsun?

Esyllt bana kapılarda söyledi. Konsey toplantısından sonra onunla buluşacağım. Notos'un savunmasını birlikte organize edeceğiz.

"O zaman senin de onlarla birlikte orada olman gerekmez mi?

Thea bastırdı. Kipp sessizce, "O odada zaten çok fazla ceset var," diye cevap verdi.

Thea bu duvarların içinde patlamak üzere olan tartışmaların sayısını ancak hayal edebilirdi.

Kipp Wren'i dürttü. "Farissa da oradaydı," dedi ona. "Sana ve simyacı arkadaşlarına da çok geçmeden ihtiyaç duyulacağını umuyorum.

Thea kaşlarını çatı. "Ne -

Ama Wren ona meydan okuyan bir bakış fırlattı. 'Simyanın savaşta da kullanıldığını çok iyi biliyorsun. Farissa bu konuda danışmanlık yapacak ve ben de ona yardım etmek için elimden geleni yapacağım.

Thea kendini başını sallarken buldu. Elbette bunu zaten biliyordu ve Wren'in onun yardımı olmadan simyacıları terk etmesine imkân yoktu. Tam bu kadarını söyleyecekken dikkati başka bir şeye takıldı.

Kan Mektubu Vernich. Yaşlı Savaş Kılıcı, diğerlerinin çıktığı kapıdan çıkmıştı ve koridorun karşısındaki birine işaret etti.

Seb.

Thea'nın midesi çifti görünce dibe vurdu. Buradaydılar.

Her iki adama duyduğu nefret de şüpheleri gibi alevlenmişti. Cusus olarak mı buradaydılar? Orta Diyarlar'ın güçlerini içten dışa doğru yok etmek mi istiyorlardı? Vernich aradığı şeyi bulmuş muydu?

Düşünceleri yüzünden okunuyor olmalıydı, çünkü Kipp ona dirsek attı. "Ne bekliyordun ki? Thezmarr'da kendi başlarına takılacaklarını mı?

Thea dişlerini sıktı. "Bundan hoşlanmıyorum..."

Kipp, 'Kendi zalimliklerini bize yöneltmektense düşmana yöneltmelerini tercih ederim,' diye cevap verdi. "Sence de öyle değil mi?

Thea cevap olarak sadece homurdandı. Kan Mektubu Vernich ve onun acınası çırağı hakkında uzun uzun düşünmüştü. Tekrar tekrar vardığı tek sonuç, Vernich'in düşmüş bir Savaş Kılıcı olduğu ve karanlık emirlerini yerine getirmesi için sümüklü piç Seb'i kullandığıydı.

Ama bunların hiçbirini Kipp ve Wren'e söylememişti, Audra bakışlarını yakalamış ve ona doğru sinsice yaklaşırken değil. Ne kadar zaman geçerse geçsin ya da Thea ne kadar canavarla savaşıp öldürürse öldürsün, kütüphanecide hâlâ son derece ürkütücü bir şeyler vardı.

Onlara ulaştığında Audra gözlüklerinin üzerinden baktı. "Kristopher, sanırım savaş odasında bulunman gerekiyor," dedi beklentiyle bekleyen Kipp'e.

Kipp aptal değildi, en azından o anda. Hemen harekete geçti ve salondan çıkmadan önce Thea ve Wren'e acıyan bir yüz ifadesiyle baktı.

"Delmira'da kayda değer bir şey buldun mu, Althea? Audra bakışlarını Thea ve Wren'den etraflarındaki insan kalabalığına çevirerek sessizce sordu.

"Sadece daha fazla canavar ve harabe," diye yanıtladı Thea. "Neler olduğu hakkında daha fazla bilgin var mı?" diye sordu, tenini bir ürperti kapladı.

"Biraz. Sanırım yakında duyacaksın," diye izin verdi Audra. 'Siz Thezmarr'dan ayrılmadan önce korktuğumuz gibi... Bu sadece canavarlardan oluşan bir ordu değil, aynı zamanda insanlardan da oluşuyor. Bu diyardan ve diğerlerinden gelen, güç ve karanlığı arzulayan adamlar.

"Yarı-ruhlar mı? Thea bastırdı.

Ama Audra kaşlarını çatı. "Ben yarı-hayalet diye bir şey bilmiyorum. Bunlar iyi olan her şeye karşı ortak bir nefretle bir araya gelmiş insanlar. Onu itti

gözlüklerini burnunun köprüsüne kadar kaldırdı. "Görünüşe göre artık insan ile canavar arasındaki çizgi her zamankinden daha fazla bulanıklaştı.

Thea daha fazlasını sormak için ağzını açtığında Esysllt ve Kipp'in yan kapıdan çıkıp kürsüye çıktıklarını gördü.

Esysllt, 'Kaleyi kuşatma için hemen hazırlamalıyız,' diye bağırdı. 'Tüm kapıları ve kale duvarlarını takviye etmeliyiz. Mümkün olduğunca çok sayıda ok ve uzun menzilli silaha ihtiyacımız var. Mancınıkların da yerleştirilmesi ve hazır hale getirilmesi gerekiyor. Daha az deneyimli askerler ateş, kızgın yağ ve kaynar su ile ilgilenmekle görevlendirilecek. Doğrudan emirler için size atanan komutana bakın. Esysllt derin bir nefes aldı. 'Köylere haber gönderdik. Notos'tan kaçacaklar ya da kale duvarları içine sığınacaklar. Kapılar gün batımına kadar kapanacak, istisna yok.

Thea gerildi. Kipp haklıydı. Kaleye ulaşamayanları canavarlara karşı savunmasız, katliama ya da daha kötüsüne hazır halde bırakacaklardı. Esysllt'in düşmana karşı kullanacakları silahlardan ve taktiklerden bahsetmesi bile midesini bulandırmıştı. Savaş ve muharebe hakkında okumuştı; canavarlarla kendisi de savaşmıştı. Ama bunlar aynı zamanda savaştıkları insanlardı.

Thea, saflar arasında emirler haykırılırken kendini kalabalığın dalgasına kapılmış buldu. Wren ve Audra'dan ayrılmıştı ama ileride Kipp ve Esysllt'in savaş kampına doğru ilerlediğini görebiliyordu ve o da onları takip etti. Bunu yaparken, Torj'la birlikte Thezmarr'da yaptıkları sahte savaşın aklına geldi. Düşmanlarının üzerine kan değil boya sıçratmışlardı, sonrasında nasıl da gülmüşlerdi...

Torj'un uyarısı tekrar aklına geldi. *'Gerçek bir savaş alanına çıktığında, bu kadar lüks olmayacak. Bunu ciddiye almaya başla. Onların boyası ölüm demek. Bugün ölmek istiyor musun?'*

Hayır, Thea bugün ölmek istemiyordu, ölmeyecekti de. Kader onu böyle yaratmıştı. Ama pek çok kişi ölecekti - etrafındaki solgun yüzlerden ve hazırladıkları korkunç taktiklerden bu çok açıktı.

Torj'un konuşmasının devamı zihninde yankılandı. *'Thezmarr'ın gerçek bir savaşçısı acımasızdır, evet, ama etkilidir - hızlıdır, merhametlidir. Biz dostlarımızın acılarını çekmeyiz...'* Thea yanağının içini ısırды. Bu savaş için durum böyle değildi. Çok fazla acı çekilecekti. Kızgın yağ, kaynar su... Ateş... Hepsi sakat bırakmak ve acı çektirmek için tasarlanmıştı.

Thea koridorlardan geçerken kale hareketliydi ve Tverrian muhafızlarının ok dolu sadakları surlara doğru sürmesini izliyordu. Thea kalabalığın en önünde duran Kipp'in başının üst kısmını hâlâ seçebiliyordu ve onu ve Esysllt'i kale arazisinden, askerlerin oklara yiv ekledikleri ve kılıç kılıçlarına ateş hızlandırıcı sürdükleri savaş kampına kadar takip etti. Arabalara kaleye götürölmek üzere erzak yükleniyordu. Gömleğinin arkası terden sıırılsıklam olmuş Malik'in devasa kereste kütüklerini bir arabaya taşıdığını gördü.

"Bunları ana kale kapılarını güçlendirmek için kullanacağız," dedi Esysllt, sanki zihnindeki bir listeden bir şeyleri kontrol ediyormuş gibi, Kipp ise onun yanında coşkuyla başını salladı.

Malik onları tanımadı; nazik dev sadece kaldırmaya devam etti. Esysllt böyle olmasını tercih ediyor gibiydi.

Ama bu Thea'nın arkadaşına yaklaşmasına engel olmadı. "Merhaba Kalkankıran," dedi sessizce, Malik'i ürkütmemeye dikkat ederek.

Eski Savaş Kılıcı çalışmaya devam etti ama kadının sesini duyunca ifadesi yumuşadı.

"Seni burada görmeyi beklemiyordum," dedi ona, yeni kesilmiş birkaç küçük kalası kaldırıp arabaya yerleştirirken. "Senin için uzun bir yolculuk olmuş olmalı.

Thea, Dax'ı aramak için etrafına bakındı ve devasa köpeği yakındaki bir ağacın gölgesinde nefes nefese, karnının üzerinde yatarken buldu.

"Doğru bir fikri var..." diye mırıldandı ve Malik kahkaha olabilecek bir ses çıkardı.

Arkadaşına döndü ve onun aralarına katılmaya zorlanıp zorlanmadığını ya da gelmek isteyip istemediğini merak etti. Alt dudağını çiğneyerek birinin yolculuk boyunca ona göz kulak olmasını umdu ama kollarına bir kez baktığında kendi başının çaresine bakmak zorunda bırakıldığını anladı. Kollarında düzinelerce küçük kesik vardı, çizik olamayacak kadar kesin... Hayır, bunları bir bıçak .

"Mal..." dedi yavaşça, yumruklarını iki yanında sıkarak.

Ama Kalkan Kıran görevinden başını kaldırmadı. "Pek konuşkan biri değil, değil mi başıboş?

O tanıdık alaycı ses Thea'nın içindeki öfke çukurunu ateşledi. Yüzünde her zamanki gibi kendini beğenmiş bir ifade olan Seb Barlowe'a dönerken parmakları belindeki hançerin kabzasına dolandı.

"Senin derdin ne lan?" diye sordu. "Ona nasıl böyle davranabildin?" Malik'in kollarındaki kesikleri işaret etti. "Sen olduğunu biliyorum.

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok. Ama gözlerindeki parıltı aksini söylüyordu. Seb ona doğru bir adım attı, bakışlarında karanlık parlıyordu. 'O Thezmarr için bir utanç kaynağı. O basit piç için bacaklarını açmana şaşmamalı - mükemmel bir eşleşmesiniz.

Thea ne ürkütü ne de bir adım geri çekildi. Sebastos Barlowe'dan çok daha büyük ve güçlü canavarlarla dövüşmüştü. Onları parçalamış, yok etmişti. Seb hiçbir şeydi. Hiçten de azdı.

"Altı yıl önce attığım o tek yumruk egonu gerçekten bu kadar mı zedeledi?" diye sordu göğsünde alevlenen öfkeyle. Dikkatleri üzerlerine çektiklerini hissedebiliyordu ama bakışlarını Seb'in üzerinde tutmaya devam etti.

'Sen öyle bir şey yapmadın,' dedi.

Thea karanlık bir şekilde güldü. "Bir şeyi söylemek onu öyle yapmaz," diye cevap verdi. 'Ve Thezmarr'da senin o küçük yenilgine tanık olan pek çok insan kaldı.

Sanki kendisi bir yırtıcı, o da avıymış gibi kızın etrafında dönmeye başladı. "Keşke o küçük atölyede kalıp iksir karıştırsaydım dedirteceğim sana.

Thea dik durdu. Bir santim bile hareket etmedi. O kimsenin avı değildi.

Ama savaş arifesinde başka bir Savaş Kılıcı çırağıyla kavgaya tutuşmaya da niyeti yoktu... tabii önce o yumruk atmazsa.

Altın çimenlerin üzerinde uzun bir gölge belirdi ve Seb durdu.

Wilder sanki birdenbire ortaya çıktı ve Thea'nın yanına değil, Malik'in yanına geldi. Wilder'ın kardeşi olduğu yerde donup kalmış, elleri titreyerek iki çırağa bakıyordu. Wilder onu teselli etmedi ya da onunla bile. Bunun yerine, Savaş Kılıcı arabaya yaslandı, ayaklarını bileklerinden çaprazladı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak gümüş gözlerinde şiddet vaadiyle Seb'i izledi.

Thea hâlâ hareket etmiyordu.

Seb, Wilder'a hitap ederken sesinde hafif bir titreme olsa da, "Sadece çırağına bir ders veriyordum," deme cüretini gösterdi.

"Çırağımın senden ders almaya ihtiyacı yok. Büyük kılıçlarından birini kınından çıkardı ve Thea'ya uzattı. "Belki de bu hıyara öğrendiklerini göstermenin zamanı gelmiştir.

Seb bunun üzerine şaşkınlığını gizleyemeyerek irkildi.

Wilder onu kaç kez onunla dövüşmenin eşiğinden geri çekmişti? Seb kaç kez durumu daha iyi hale getirmeyi başarmıştı?

Thea'nın parmakları Naarvian silahının etrafını sarmak, onu Seb Barlowe'u bir daha ayağa kalkamayacak şekilde yere çakmak için kullanmak istiyordu. Ama ufka doğru alçalan güneşe bir bakış ona gerçek savaşın neredeyse yaklaştığını ve piç ya da değil, Seb'in çok daha büyük bir tehdide karşı cephaneliklerindeki bir asker daha olduğunu söyledi.

Thea omuzlarını ve Wilder'ın kılıcını yavaşça itti. "Buna ihtiyacım yok," dedi yumruklarını kaldırarak.

Wilder'ın bakışlarında şaşkınlık ve onay titreşti ve kılıcını kınına soktu.

Seb'in burun delikleri alevlendi. Silahını indirmede. Bunun yerine bir öfke çığlığı attı -bir çaylak hatasıydı bu- ve bıçağını savurarak Thea'ya doğru hamle yaptı.

Ama Thea onun gibilerden çok daha kötü rakiplerle dövüşmüştü. Rüzgâra dönüştü, Seb'in güçlü vuruşlarından kaçarken ve eğilirken şekli bulanıklaştı. Onu küçük düşürmek istememişti; ona haddini bildirmek istememişti.

Sakatlamak istedi. Öldürmek için.

Kendi seçimiyle silahsız olan Thea, onun darbelerinin altından sıyrıldı, kılıcının cesur hamlelerinin etrafında döndü. Hissettiği tüm korku için Thezmarr'da Dans Eden Simyacılar oynuyor olabilirdi. Hiç korkmadı. Sadece kılıcın darbesi yere inmediğinde, Seb'in yüzü başarısız çabalarıyla daha da kızardığında bir heyecan duydu.

"Karşılık ver, seni kaltak," diye homurdandı, gözleri öfkeden çılgına dönmüştü. "Nasıl istersen," diye yanıtladı Thea.

Yumruğun geldiğini görmedi.

Mükemmel bir şekilde yerleştirilmiş bir yumruk, parmak eklemleri adamın burun kemiğine çarptı ve tatmin edici bir çıtırtı duyuldu.

Seb kılıcını bırakarak yüzünü tuttu ve kan akmaya başladı.

Thea soğukkanlılıkla onu inceledi. 'Bu seni savaşmaktan alıkoymamalı. Savaşta size ihtiyaç var.'

Seb sıçrayarak kılıcına davrandı. Ancak

Wilder onu tekmeleyerek uzanamayacağı bir yere fırlattı.

Savaş Kılıcı bu acınası manzaraya baktı ve Muhafız'ın gömleğinden bir avuç onu yerden kaldırdı.

"Bu çatışma bittiğinde, Thezmarr'a bir daha adım atmamanı sağlayacağım," diye hırladı. "Oradaki günlerin sona erdi.

Seb'in bacakları havaya kalktı ve elleri Wilder'ın tutuşunu pençeledi.

Ama Wilder kararlılığını korudu. "Kardeşime bir daha elini sürmeye cesaret edemezsin," dedi, sesi son derece sakindi, hareketlerinin şiddeti ve gözlerinde parıldayan tehditle tam bir tezat oluşturunuyordu.

"Kardeşin...? Seb bocaladı. "Bilmiyordum -

"Artık biliyorsun. Ve Wilder, Fury'lerin verdiği güçle Seb'i kampın diğer ucuna fırlattı ve onu gürültülü bir tokatla çamurun içine yuvarladı.

Bu olay kamptaki sessizliği bozdu ve adamlar sessiz fısıldaşmalara başladı. Kimse Muhafız'ın kalkmasına yardım etmeye çalışmadı.

Thea topuklarının üzerinde dönerek kaleye doğru yürümeye başladı. Burada yeterince şey görmüştü.

Wilder birkaç hızlı adımda onun yanındaydı. "Sen... sen iyi iş çıkardın," dedi ona, kelimeleri boğuk boğuk.

"Öyle mi yaptım?

"Bir kez olsun öfkeni kontrol ettin. 'O zaman senden daha iyisini yaptım,' diye espri yaptı.

Wilder ofladı pufladı. "Bu benim öfkemi kontrol etmemdi.

Thea'nın ağzını bir gülümseme kapladı. "Onunla bir daha dövüştüğümde ayağa kalkamayacağınızı söylemiştim," dedi. "Ama bir savaştan önce kendi savaşçılarımızı öldürmenin muhtemelen yanlış bir adım olacağını düşündüm.

"Çok akıllıca.

"Bu benim. Başparmağını hassas parmak eklemlerinin üzerinde ovuşturdu. "Sence Vernich onu gerçekten bırakacak mı?

"Daha iyi olur.

Thea iç geçirdi, işlerin hiçbir zaman bu kadar basit olmadığını biliyordu. 'Seb'in lonca ile bağları var. Cal bize amcası olduğunu söyledi.

"Umurumda değil. Gitmiş kadar iyi. Thea bir kahkaha attı. "Sen öyle diyorsan.

Kaleye vardıklarında Wren salonda Thea'yı bekliyordu, yüzünde korku ve heyecan karışımı bir ifade vardı, gözleri kürsüdeki masada oturan yöneticilere dikilmişti.

"Ne oldu? Thea endişeyle sordu. Genellikle kız kardeşi böyle bir ifade takındığında bu onun için kötü haber anlamına gelirdi.

Elbette, Wren hevesle ona döndü. "Siz..." dedi nefesinin altında, kral ve kraliçeye huşu içinde bakarak. 'Eğer kendini duyurmak için bir zaman olsaydı -'

"Wren..." diye uyardı Thea, destek için Wilder'a baktı ama Wilder teslim olmak için ellerini kaldırdı ve bir adım geri çekildi. Thea ona ters ters baktı ama Wren bunu fark edemeyecek kadar heyecanlıydı.

'Eğer kendini Delmira'nın varisi olarak ilan etmek için bir zaman olsaydı, şimdi tam zamanı olurdu. Mevcut yöneticilerin önünde. Senin - bizim - büyümüzü çoktan hissetmiş olmaları mümkün...'

Thea kader taşına dokundu. "Benim değil," dedi çenesini sıkarak. 'Lütfen bunu şimdi yapma. Savaşın eşiğinde birinin ihtiyaç duyacağı son şey ringe atılan bir başka taçtır.

"Ama Thea -

'Wren, o zaman neden varis *sen olmuyorsun*? Ben bir Savaş Kılıcı olmak istiyorum. Tek istediğim buydu.'

"Bu her zaman bizim ne istediğimizle ilgili değildir.

'Her zaman değil,' diye yanıtladı. 'Ama bu öyle. Ve zamanım dolmadan bir Savaş Kılıcı olacağım.

Wren iç çekti. "Ben Peçe'ye gidiyorum," dedi sessizce.

Bir yumruk Thea'nın kalbinin üzerine kapandı ve sıktı. "Sen nesin?

"Peçe'ye gidiyoruz. Savaş başladığında ve düşmanla çatışmaya girildiğinde, Farissa ve ben Peçe'ye doğru kürek çekeceğiz ve orada yırtığı onarmaya çalışacağız.

"Hiç şansın yok," diye tısladı Thea.

Kız kardeşi onun öfkeli bakışlarına kendi bakışlarıyla karşılık verdi. "Dene ve beni durdur," diye meydan okudu Wren.

'Wren, sen savaş için eğitilmedin. Sen -'

"Öyle olmadığımı biliyorum. Ben tamamen başka bir şey için eğitildim. Simya. Peçeyi onarmak simyadır, Thea. Farissa ve ben bunu deneyecek kadar yetenekli olan tek kişileriz.

"Ama -

'Söyle bana kardeşim: senin hırsların neden daha önemli? Daha mı değerli?'

Bu, her zaman yaşadıkları eski bir tartışmaydı. 'Bunu söylemiyorum -'

'O zaman gidişimi izleyeceksin ve bunu kalbinde gururla yapacaksın. Benim yaptığım gibi
her seferinde bir canavarı öldürmeye gidiyorsun.'

Thea bocaladı. Ve Wren avantajı ele geçirdi.

"Uzun zamandır kendi yolunda yürümek istiyordun... Bırak da ben de yolumda yürüyeyim. Wilder'ın sesi, "Haklı," dedi.

Thea arkasını döndü. "Şimdi de sen mi konuşuyorsun? Wilder omuz silkti. "Hepimizin oynayacak bir rolü var.

Thea kız kardeşine döndü ve onun gözlerinde zaferi gördü ama bu göğsündeki sıkıntıyı hafifletmedi. Wren'in bir savaşın tam ortasında oradan ayrılıp daha da tehlikeli olabilecek bir yere gitmesi...

"Buna dayanabilir miyim bilmiyorum," diye mırıldandı ve kız kardeşinin ellerini kavradı. Wren gülümsedi ve güven verici bir şekilde parmaklarını sıktı. "Dayanabilirsin. Ve dayanacaksın da. Göz kırptı ve yanında asılı duran çantayı okşadı. 'Ayrıca...

Kendi savunmamdan yoksun değilim.'

Thea kendini nefes almaya zorladı, kararın çoktan verildiğini biliyordu. "O halde karşında duran her kim olursa olsun, insan ya da canavar, ona acırım.

Wren kollarını ona doladı ve Thea kız kardeşine tutunarak yüzünü Wren'in boynuna gömdü ve dökülmek üzere olan gözyaşlarına karşı kendini çelikleştirdi.

"Dikkatli ol," diye mırıldandı Wren geri çekilmeden önce saçlarına. "Ve sen," dedi Thea ona ve gidişini izledi.

Wilder eğilmeden önce bir an için her şey sessizdi. "Sana bir şey göstermek istiyorum," dedi alçak sesle.

Thea ona soru sormadı. Sadece Savaş Kılıcını takip ederek odalarına döndü. Ellerinin titrediğini, bacaklarının her adımda büküldüğünü fark etti.

Bundan ona bahsetmedi, bunun yerine yaklaşan savaşın etkisini gizlemek için çok çalıştı. O bir savaşçıydı, bir Thezmarr Muhafızı. Bir dövüş karşısında titremezdi.

Wilder onu o sabah güneşin doğuşunu izledikleri balkona götürdü. Sanki bir ömür önceymiş gibi geliyordu. Şimdi güneş tehlikeli bir şekilde ufka yaklaşmış, savaşın vaadi kapılarına dayanmıştı. Güneşin alçalan sarı küresinin denizi öptüğü, Peçe'nin uzaklarda titrediği yerde dans eden karanlık şeritleri görebiliyordu.

Önlerindeki manzara, kaos çökmeden önceki sessiz nefes alışa benziyordu.

Thea'nın tırnakları avuçlarına battı ama Wilder onu kendine çekti, sıcaklığı onu sessiz, sağlam bir rahatlıkla sardı. Onu kendine yakın tuttu,

onu geniş göğsüne bastırarak başının tepesine nazik bir öpücük bıraktı. Ama Thea'nın şu anda ihtiyacı olan teselli bu değildi.

Pantolonunun düğmelerine uzandı ve onu çoktan kumaşa doğru gerilmiş buldu.

"Ne yapıyorsun?" diye mırıldandı, vücudu gerilmişti.

Thea parmak uçlarına kalkarak onun dudaklarına bir öpücük kondurdu. "Bu kadar büyük bir katliamın eşiğindeyken kendimi canlı hissetmemi sağlayacak bir şey yapmam gerekiyor. *Sana* ihtiyacım var.

"Ben kimim ki seni reddedeyim?" Sıcak, güçlü parmakları çenesini kavradı ve bakışlarını onun üzerinde tuttu. "Ben seninim," dedi ona, sesi derin bir saygıyla çıkıyordu.

Onu öptü, dudakları onunkilerin üzerinde gezindi, ağzı onun için açıldı, sıcak ve gür, ev tadındaydı. Pantolonunun düğmeleri parmaklarının ucunda çözüldü ve elini adamın kalın, sert boyunun etrafına dolayarak onu pantolonundan kurtardı ve sert vuruşlarla okşadı.

Dudaklarına doğru inledi, bu ses kadının içinden bir ürperti geçirdi.

Onun kendisine verdiği karşılıktan zevk alıyordu, o kadar anlık, o kadar her şeyi tüketen bir karşılıktı ki bu.

Thea adamın pantolonunu kaslı kalçalarından aşağı doğru itti, kalbi onu görünce yerinden fırlayacak gibi oldu; o kadar güçlü, o kadar kuvvetli.

Ama bu sefer onu öpmek için değil, dişlerini boğazının sütununa geçirip kısa bir acı kıvılcımının ardından bir zevk yalamasına neden olacak kadar sert bir şekilde ısırarak için yüzünü kendi yüzüne doğru eğdi.

Bacaklarının arasında ısı kabardı ve ihtiyaçtan nemlendiğini hissetti.

'Wilder...' diye mırıldandı, şaftını kavradı ve onu sert ve hızlı bir şekilde pompaladı.

Çılgınlık onu ele geçirdi. Pantolonunu yırttı, bacaklarından aşağı indirdi ve sırtını göğsüyle aynı hizaya getirecek ve horozunun sıcak tepesi çıplak kıkına bastıracak şekilde onu döndürdü.

"Küpeşteye tutun," dedi ona, bir avucunu sırtının küçük kısmına bastırarak ve onu eğerek.

Açıktaydılar. Aşağıdaki herhangi biri yukarı bakıp onları görebilirdi. Ama Thea'nın umurunda değildi.

Onun sikine içinde ihtiyacı vardı. Ona çarpan ham, aç gücünü hissetmeye ihtiyacı vardı. Bir iniltiyle ona doğru bastırdı,

girişı çoktan kayganlaşmıştı.

"Kutsal tanrılar, Thea..." diye mırıldandı, ucu orada bulduğu ihtiyaca sürtünüyordu.

Hâlâ yarı giyinikti, göğüsleri gömleğinin sınırları içinde temas için can atıyordu ve bu yüzden onları kendisi serbest bıraktı, sertçe sıktı, meme uçlarıyla oynadı, davet için sırtını kamburlaştırdı.

Arkasından bir inilti duyuldu. "Bu hayatımda gördüğüm en erotik şey..." Wilder'ın sesi arzudan boğuklaşmıştı ve kendini kadının ıslaklığına sürttü.

"Öyleyse bu konuda bir şeyler yapın.

Aletinin tepesi kızın içine girdi, onu gerdi, onunla alay etti. Wilder onu inletecek kadar baskı uyguladı ama kendini tam olarak oturtmadı. Ona işkence etmeye niyetli görünüyordu, tam olarak istediği yerde tekrar tekrar kayıyordu.

Kadından bir nefes kaçtı ve sabırsızca kalçalarını salladı.

Wilder onun kulağına, "Kendinle oyna," diye homurdandı. 'Bacaklarının arasında. Şimdi.'

Wilder'ın kaslı kalçaları arkasına doğru kayd ve eli meme ucundan klitorisine doğru ilerleyerek orada bulduğu nabız gibi atan sıcaklığın etrafında dolaştı. Wilder sert bir hamleyle kendini onun içine bıraktığında, vücudu bu lezzetli his karşısında gerildi.

Adam derinlerdeki o noktaya vurduğunda haykırdı ve serbest eliyle parmaklığı kavradı.

Wilder'ın elleri kalçalarına saplandı ve onu acımasız vuruşlarının her birine geri çekti. Thea'nın tüm vücudu gerildi. Bacaklarını daha geniş açmaya çalıştı ama dizlerinin etrafındaki pantolonu onu kısıtladı. Tamamen onun merhametine kalmıştı ve bu düşünce ayak parmaklarının kıvrılmasına neden oldu.

Wilder onu sertçe, tam istediği gibi becerdi. Aletini ona her batırdığında, dünyanın daha büyük bir kısmı yok oluyor, geriye sadece onlar kalıyor ve tek bir vücut gibi hareket ediyorlardı.

O sarhoş edici basınç omurganın tabanında oluşmaya başlayıp dışa doğru yayılırken, göğsünde sıcaklık çiçek açtı ve tenini kızarttı. Wilder da onunla birlikte iniliyor, sanki asla yetmeyecekmiş gibi kendini onun içine sokuyordu.

Eli onunkinin üzerine kapandı, parmaklarını klitorisi boyunca yönlendirerek hızlarını artırdı.

"Tanrılar, seni seviyorum," diye mırıldandı umutsuzca boynunun nemli kıvrımına, onu acımasızca ıngırdatarak. 'Aramızdaki bu şey sonsuz. Hiçbir şey seni sevmeme engel olamayacak.

Nefes alış verişinin temposu değişti ve hareketleri daha acil hale geldi, itişleri onları serbest bırakmanın eşiğine getirdi, sanki horozunun her kayışında kelimeleri daha derine batacaktı.

"Ben de seni seviyorum. Adam tekrar içindeki o noktaya vurup klitorisini çimdiklediğinde Thea'nın nefesi kesildi, beklenmedik his onu arzusun uçurumundan doruğa doğru fırlattı.

Thea kendini buna bıraktı, inleyerek Wilder'a doğru geri itildi, zevki doruğa ulaştığında ona karşı kıvrandı ve adı dışında her şeyi unuttu, orgazmının son zerresini ondan alırken tekrar tekrar onun için ağladı.

Adam patladı, kendi salıverilişini bulurken kızın doğru ilerledi, kızın içine döküldü, sırtına doğru yığıldı, tüm vücudu titriyordu.

Nefes nefese ve duygusuz bir halde, savaş çağrısını beklerken birbirlerine sarıldılar.

KIRKINCI BÖLÜM

WILDER

Tverrian savaş boruları altın vadilerde ötüyordu ve solmakta olan ışıktaki düşman kuvvetlerinin ön safları bir sırtı aşarak Notos'a doğru ilerliyordu.

Kendini toparlayan Wilder, kılıçlarını sırtına bağlamadan önce Thea'yı sertçe öptü. "Duvarda görüşürüz," dedi.

Torj ve Vernich'le güney surunda buluştu ve yaklaşan saldırıyı inceledi. Düşmanlarının hazırlıklı geldiğini görmek için hava hâlâ yeterince aydınlıktı. Surlar için merdivenler ve birkaç koçbaşı taşıyorlardı.

Torj, 'Mancınık yok,' diye gözlemledi.

Wilder, 'Wraithler gökyüzünden saldırmazsa onlara ihtiyaçları olmayacak,' dedi. 'Planımızı yeniden düşünmeliyiz...'

Diğerleri ona temkinli bir şekilde baktı.

"Hawthorne... Bunun için biraz geç, değil mi? Vernich başını sallayarak mırıldandı.

"Hayır. Wilder gevşemiş saçlarını yüzünden geriye doğru sıyırdı ve başının arkasındaki düğümün içine soktu. "Bölmeli ve fethetmeliyiz.

Torj, "Bir birim olarak çalışacağımız konusunda ," diye itiraz etti.

'Ne wraithler ne de orakçılar tek bir birim olarak saldıracaktır. Onları olabildiğince çok açıdan karşılayabilmeliyiz. Torj'a baktı. 'Ormanda saldırıya uğradığımız zamanki taktiğe benzer bir taktik. En iyi Muhafızlardan ve çıraklarımızdan oluşan küçük bir birlik toplayın. Onlar Wraithleri indirebilir ve biz de onları öldürebiliriz. Harenth, Tver ve Aveum'dan gelen düzenli kuvvetler sıradan askerlerle başa çıkabilir.

Savaş davullarının sesi vadide yankılanmaya başladı ve karanlık asker kitlesi yaklaştı.

"Siktir ," dedi Torj. 'Senin yönteminle yapalım Hawthorne.

Vernich sonunda homurdanarak onay verdi ve üç Savaşkılıcı . Torj ana okçulara liderlik edecek ve onları ilk gökyüzü saldırılarından koruyacaktı; Vernich kuzey duvarını alacak ve Wilder güneyden komuta edecekti.

Wilder, komutanları ve birliklerini kontrol ederek çevreyi dolaşırken, Kral Artos'un büyüünün kuvvetlerine yayıldığını ve kendi askerlerinin moralini yükselttiğini hissedebiliyordu. Bu hem zekice hem de tehlikeli bir taktikti ama bu aşamada sorgulamadığı bir taktikti. Tek umudu, savaşçıların yeni keşfettikleri korkusuzlukları karşısında aptalca kahramanlık yapmaya kalkışmamalarıydı. Bazen korku bir avantajdır.

Önlerindeki araziye bakış, çarpışmaya fazla zaman kalmadığını gösteriyordu. Müstahkem kale batıda orman ve dağlar tarafından korunuyor olsa da, düşman ile ötesindeki köyler arasında kalan tek şeydi.

Kapıda merhamet çığlıkları yükseliyordu; kasaba halkı kendilerini güçlendirilmiş ahşaplara atmış, içeri alınmak için yalvarıyordu. Ama süre dolmuştu. Güneş batmıştı ve şimdi şanslarını canavarlarla denemek zorundaydılar.

Bu, Wilder'ın asla savaşın bir parçasıydı: tüm bu karmaşada en çok acı çekenler her zaman masumlar, savaşı hiç istemeyenler oluyordu.

Artık onlar için yapabileceği bir şey yoktu, bu yüzden kapıların güçlendirilip güçlendirilmediğini kontrol etti. Malik'in orada, başka bir adamın ikincil kapıların genişliği boyunca son bir kalın ahşap kalas yerleştirmesine yardım ettiğini gördüğünde, çelişkili bir duygu dalgası onu tekrar kapladı.

Malik burada olmamalıydı. Yeterince şey vermiş, yeterince acı çekmişti ve kalın taş duvarların ötesinde onları bekleyen şey, Wilder'ın kardeşinin katlanmasını istediğinden çok daha fazlaydı.

Ölümde zafer, efsanede ölümsüzlük Malik'in bir zamanlar sloganıydı.

Wilder oyalanamazdı. Kardeşi seçimini yapmıştı ve şimdi Wilder kendi işini yapmak zorundaydı.

Kendi Muhafız birliğinin beklediği güney duvarının kalbine doğru koştu. Üçte biri duvarın uzunluğu boyunca birkaç mancınık kullanırken, geri kalanı hazırda bekleyen iki sıra okçudan oluşuyordu.

Thea bekledi, kendi yayı ve oku elindeydi.

Kalp atışları durdu.

Uzak diyarların kadın savaşçılarının savaş için yaptığı gibi gözlerine sürme çekmişti. Güzel yüzü, altındaki fırtınayı gizleyen sakın bir perdeydi.

Ama şimdi onu düşünemiyordu.

Bunun yerine, yakındaki bir Muhafızdan bir uzun yay aldı ve savaş alanı olacak yere baktı.

Güneş ufku altına inmiş, toprağı gece yarısı mavisi bir renkle yıkıyordu. Geniş bir alana yayılmış düşman kuvvetleri arasında meşaleler sıralanmıştı.

Wilder saldırı için hazır bekleyen kendi lejyonlarını taradı. Duvar boyunca kendi meşalelerinin yanı sıra oklarını, yağ varillerini ve mermilerini yakmak için ateş çukurları parlıyordu.

Düşmanlarının yürüyüşünün gürültüsü giderek yaklaşıyor, ağır ayak seslerinin ritmi ve zırh şingirtıları giderek daha fazla savaş davullarını andırıyor, şiddet, ölüm ve acı vaat ediyordu.

Wilder kendini toparladı ve düşmana baktı.

Her zaman böyle bir an vardı: savaştan önceki nefes alma, fırtınadan önceki sessizlik. İki tarafın da kimin ilk kanı dökmeye cesaret edeceğini görmek için beklediğı zamanın durgunluğu.

Wilder'ın kuvvetleri umutla ona bakıyordu. Şimdi kahramanca sözlerin ve toparlayıcı haykırışların zamanıydı. Savaş konuşmalarından nefret ederdi. Ama bunlar kendisi için değil, askerler içindi; onları, mesanelerini gevşetip kaçmakla tehdit eden dehşete karşı çelikleştireceklerdi.

'Thezmarr'ın savaşçıları, Tver, Aveum ve Harenth'in askerleri, beni dinleyin. Tüm gün burada, Notos'ta ve ondan önce de tüm hayatımız boyunca bunun için hazırlandık. İşimizi yaptık. Eğitime katlandık, karanlığın yüzleriyle savaştık... Şimdi, burada duruyoruz ve bunların hepsi geride kalıyor. Artık her şey çok daha basit. "Ya biz, ya onlar.

Durakladı, sözlerinin herhangi bir kılıç kadar güçlü olduğunu bilerek içine işlemesine izin verdi.

'Peki size soruyorum: Bir Muhafızın ölçüsü nedir? Orta diyarların bir savaşçısı? Ben diyorum ki, ölümü tatmak ve onun karşısında dimdik durmaktır. Kendilerini savunamayanları savunmaktır. Gerçek bir savaşçının ölçüsü, başkaları savaşmazken savaşmasıdır. Ve sonuna kadar savaşmalarıdır.'

Wilder keskin bir nefes aldı, yayını kaldırdı ve kuvvetlerinin üzerine çöken ağır sessizliği fark etti. 'Ölüm eninde sonunda hepimizi bulur,' diye seslendi. 'Ve ister bugün, ister yarın, isterse bundan elli yıl sonra olsun, kendinize sorun: Ölümünüz ne anlama gelecek?

"Ölümün Eli bize rehberlik ediyor," diye bağırdı biri, birliğin arkasında bir yay kalkarken. "Sonuna kadar!"

Daha fazla yay dayanışma içinde kalktı. "Sonuna kadar!" diye yankılandı. Wilder, Thea'nın sesinin diğerlerinin arasında çınladığını duydu. "Sonuna kadar!"

Ve böylece yayına bir ok takarak bekleyen düşmana döndü. "Okçular!" diye bağırdı. "Takın!"

Oklar kerestelere çarpıp yaylara takılırken, sadakların fırçalanması sırasında etraftaki hareket telaşını duydu.

"Çek!" diye emretti, kendi ipini geri çekti ve nişan aldı. Yine emrine kulak verildiğini duydu.

"Gevşeyin!" diye bağırdı.

Düşmanın ön cephesine yüzlerce ok yağdı. Birçoğu kalkanlarını kaldırmaya bile fırsat bulamadan yere düştü.

"Tekrar! Wilder aradı. "Nock -

Yukarıdan kulakları yırtan bir çığlık duyuldu ve Wilder okunu hâlâ çekmiş halde dönüp arkasına baktı. Oku tepesinde kanat çırpıtığını gördüğü ilk hortlağa fırlattı. Gökyüzünde yalpaladı, oku bacağından çıkmıştı.

Okçular! Wraith'lere! Wilder bağırdı, hedefine ikinci ve üçüncü okları da atmaya başlamıştı bile; hedef düşerken kılıcını kınından çıkarmış, kalbini almaya hazırlanıyordu.

Thea çoktan oradaydı, göğsünü yarmış ve siyah organı boşluktan koparmıştı.

Yukarıdan bir wraith daha düştü, sonra bir diğeri, Muhafız okçuları tarafından indirildi, Wilder ve Thea et ve kemiği oymak için hızlıca çalıştılar. Adamlar bunu yaparken alkışladılar ama Wilder bunun sadece bir başlangıç olduğunu biliyordu.

"Merdivenler!" Torj'un sesi yakınlardan duyuldu. "Merdivenleri durdurun!"

Wilder'ın birliği merdivenleri kaleden itmek için çabalarken duvarlar çığına dönmüştü. Bir zamanlar kaynar su ve yağ fikrinden ürken adamlar, diğer taraftan gelen acı çığlıklarını duyduklarında rahatlayarak vücutları sarkan kovaları hemen yan tarafa atıyorlardı.

Okçular! Hattı koruyun! Torj seslenirken Wilder bir düşman askerini ikiye böldü, gövdesi siperin üzerine devrildi.

Duvarı tararken, birkaç merdivenin daha yer bulduğunu ve birkaç saldırganın savunmalarını çoktan aştığını gördü.

Çok erken, diye düşündü Wilder. İhlallerin gerçekleşmesi için çok erkendi. Torj'a okçularını da hazırlamasını işaret etti, sonra da gökyüzünden bir wraith daha fırlatarak onu yok etti.

Ne Kral Leiko'nun kayıp ordu birliğinden ne *de Rheguld orakçılarından* bir iz vardı. Bunun farkına varmak Wilder'ın midesini bulandırdı. Geri çekiliyorlardı... ama neden?

"Mancınıkları hazırlayın!" diye emretti, Thea'nın başka bir kanatlı canavarı indirdiğini gördü, hafif zırhı çoktan siyah ve kırmızı kanla kaplanmıştı. Ona çok yakışmıştı.

Thezmarr Muhafızları onun çağrısına kulak verdi; mancınıklar taşlar ve yağa bulanmış sicim toplarıyla yüklendikçe inliyordu.

"Ateş! Wilder bağırdı.

Mermiler surların üzerinden süzülerek düşmana doğru fırladı.

Çarpışmanın etkisiyle hatları kırıldı, bedenler ve toprak uçtu.

"Tekrar! Wilder mücadele eden üç adamı bir kenara iterek silahını kendisi doldurdu, Furies'in verdiği güç ona yardım ediyordu. "Ateş!" Mekanizmayı serbest bıraktı ve mancınık bir kayayı tekrar ön saflara doğru gönderdi. Ancak düşman düzenlerini geri almakta gecikmedi.

Wilder kendi birimlerini değerlendirdi. Thezmarr Muhafızları güçlü duruyor, birleşik dalgalar halinde etkili saldırılar düzenliyordu. Ancak kraliyet kuvvetlerinden askerlerin korkuları karmakarışıktı. Kral Artos'un empati büyüsü etkisini yitirmişti ve şimdi yüzlerinde şok ifadesi vardı.

"Merdivenler! Wilder duvara çarpan bir merdivene doğru ilerledi, düşmanlar kılıçlarını sallayarak tepeden aşağı döküldü.

Wilder merdiveni kenardan tekmeleyerek savaş alanına geri gönderdi ve altındaki bir sıra askeri çarparak ezdi. Ama bu birçok merdivenden sadece biriydi ve düşman duvarın üzerindeydi. Muhafızlar ve kraliyet askerleri birbirine girmiş, duvarın genişliği dönen kılıçlar ve acı çığlıklarıyla dolmuş, cesetler çoktan taş zemine saçılmıştı.

Wilder düşman üstüne düşman yarıyor, bir yandan da gökyüzünü daha fazla wraith ve orakçı için tarıyordu.

Aşağıdan gümbür gümbür bir çatırtı duyuldu.

Wilder duvarın kenarına doğru ilerledi ve kale kapılarına yeni bir darbe indirmeye hazırlanan bir grup düşman askerinin koçbaşını geri çektiğini gördü.

"Torj! Wilder kargaşanın içinden bağırdı. 'Kapılarda okçulara ihtiyacımız var!

Torj, Wilder'ı göstererek, "Adamı duydunuz," diye bağırdı. "Okçular kapılara!

Birkaç dakika içinde Torj oradaydı, bu sefer saldırganlara doğru bir mızrak fırlatıyordu. Aynı anda ikisini birden deldi, mızrak ikinci adamı birincinin içinden geçirdi.

'Daha fazla oka ihtiyacımız var,' dedi.

"Henüz bize doğru bir yayılım ateşi açmadılar mı? Wilder kılıcını bir adamın karnına saplayarak sordu.

"Henüz değil. Torj aşağıdaki koçbaşını tutan adamlara bir mızrak daha fırlattı, okçuları üzerlerine ok yağdırıyordu. Ayı Avcısı Wilder'ın çatık kaşlarını fark etti. "Ne oldu?

Wilder bir saldırganı adamlarından birinin üzerinden çekip aldı ve duvardan aşağı fırlattı. 'Beklediğim Wraith sayısının yakınında bile değiller. Ormanda bize saldıran daha fazlası vardı...'

Torj, "Bu sadece ilk dalga," diye söze girdi.

"Öyle. Ama güçlerinin ne kadarını geride tutuyorlar -'

Kuzeydeki bir patlamayla cevaplandı.

Tüm kale ayaklarının altında gümbürdüyor, devasa taş parçaları kalenin arkasından havaya yükseliyordu.

"Siktir," diye mırıldandı Wilder.

"Az önce savunmamızda bir delik mi açtılar?

"Öyle görünüyor. Wilder, Torj'un omzunu kavradı. "Liderliği almak için iyi misin?

"Ben liderlik etmek için doğdum kardeşim.

Wilder kuzey surlarına doğru ilerlemeye başlamıştı bile. "Kılıç ustaları, Thea, benimlesiniz!" diye seslendi omzunun üzerinden, kimin itaat ettiğini görme zahmetine girmeden.

Koşarken olabildiğince çok düşman askeri öldürdü, kafalarını kesti, duvardan itti, savunmasız tendonlarını kesti ve onları yerde çığlık atarken bıraktı, başka birinin işini bitirmesi için hazırды.

Bu savaşın acımasızlığıydı.

Taş basamaklar şimdiden kanla kayganlaşmıştı.

"Kahretsin," diye mırıldandı, kuzey çeperine ulaştığında kayarak durdu.

Duvar gitmişti. Ya da en azından yarısı.

Meşale ışıkları ve ateşler havaya yükselen tozu ve hem dost hem de düşman sayısız insanı ezen moloz yığınlarını aydınlatıyordu. Saldırganlar

sakatlanmış duvardan kale avlusuna döküldü.

Ve bunun merkezinde Audra vardı, ifadesi , bıçakları çılgınlığı oyuyor ve düşmanlarını yere seriyordu.

"Yarığa! Wilder, Notos'un iç duvarlarını savunmak için merdivenleri yarılamişken kendi kendine bağırıldığını duydu.

Savaş Kılıcı düşünmüyordu; sadece bu kargaşanın içinde ilerliyor, güçlü bıçaklarını zırhın zayıf eklemlerinden, açıkta kalan yanlardan ve boyunlardan geçiriyor, kesiyor ve saplıyordu. Savaş alanındaki hüneriyle kendi güçlerini arkasında topladı ve Ölümün Eli'yle savaştıkları için onlara korkusuzluk aşıladı.

Wilder, kendisini tekrar çatışmanın içine atmadan önce, kral ve kraliçenin her ne pahasına olursa olsun güvenliğini sağlamaları için birkaç komutana emirler yağdırdı.

Kendisini, ona meydan okuyan bir bakış fırlatan Audra ile omuz omuza buldu. "Kitaplarıma geri dönmemi söyle Hawthorne, sana meydan okuyorum. Wilder kendine rağmen güldü, bir delinin kahkahasıydı bu. "Aklımın ucundan bile geçmez," diye cevap verdi rakibinin keserek. "Aramızda sevindim. Bazen senin nasıl bir savaşçı olduğunu unutuyorum.

Audra önce bir adamı, sonra bir diğerini öldürdü, kan fışkırıyordu. "Gerçekte kim olduğumuzu unutmak yok, Savaş Kılıcı.

Sonra da arkasında ölüm için yalvaran askerler bırakarak başka bir yöne doğru yola koyuldu.

Wilder başını hayretle sallayarak kılıçlarını savurmaya devam etti, Furies'in verdiği yetenekler ona yol gösteriyordu. Çevresel görüşünde Thea'nın da kendisiyle aynı acımasızlıkla dövüştüğünü görebiliyordu. Onu iyi eğitmişti. Olağanüstü bir kızdı; olağanüstüden de öte.

Çırağı, Muhafızı, aşkı, düşman üstüne düşman öldürürken tereddüt etmedi, geri çekilmedi, kaosun içinde bir ölüm dansçısı gibi hareket etti, kılıcını ve hançerini döndürürken kaosun kendisi oldu.

Kan bulaşmış yüzünü bölen manik bir sırıtışla onun bakışlarıyla karşılaştı. Uzun zaman önce ona söylediklerinde haklıydı: *"Olduğun gibi güzelsin. Ve bahse girerim elinde çelik varken ve düşmanlarının kanı yüzüne sıçramışken daha da güzelsin..."*

Savaş alanında yan yana ve sırt sırta savaşarak bir araya geldiler. Saldırının daha uzaktan gelen sesleri, sadece Wilder ve Thea kalana, düşmanlarıyla aralarında çınlayan çelik sesleri ve arkalarından yankılanan merhamet çığlıkları duyulana kadar kayboldu. Saldırganlar

Etrafları sarılmıştı ama tek ve güçlü bir birlik olarak hareket ediyor, önlerine çıkan herkesi kesip biçiyorlardı.

Bir ılık duyuldu ve yanık sa kokusu savaşın pis kokusuna karışarak Wilder'ın boğazını tıkadı.

Avlunun ortasına bir orakçı indi.

Etrafa gevşek molozlar düştü ve yer sarsıldı. Obsidyen dalları doğal olmayan bir şekilde uzayan gövdesinden ayrılırken insanlar ılık attı, boynuzları meşale ışığında gölgeler oluşturdu. Bu, Wilder'ın gördüğü en büyük Azrail'di ve Islaton'daki savaş sırasında Malik ve Tal'e zarar verenlere rakipti.

Ve gözleri sadece Thea'yı görüyordu, sanki onun gerçekte ne olduğunu ve damarlarında dolaşan gücü koklayabiliyormuş gibi onu kokluyordu.

Wilder'ın kalbi, Malik ve Talemir'in, Thea'nın da Kanlı Ormanlar'da topal ve kanlar içinde olduğu görüntüler gözünün önünden geçerken tekledi.

Soluk soluğa kalmıştı. Neler oluyordu? Genelde canavarların yarattığı kâbusları uzakta tutabilirdi, o sinirli eti oymaya yetecek kadar, onları sona erdirmeye yetecek kadar.

Yaratık tısladı, çürümüş ağızından kadim bir dil dökölüyordu, acı ve umutsuzluk vaat ettikleri gerçeğinin ötesinde anlayamadığı kelimeler. Azrail'in bulutlu mavi gözleri, önünde duran tek figür olan Thea'ya bakarken parıldıyor gibiydi; bir elinde hançeri, diğesinde kılıcı, pençelerinden akan karanlığı izliyordu.

Wilder ona doğru hamle yaptı ama oniks gücü ona çarparak onu kana bulanmış taşın üzerinde toplanmış ceset yığınının üzerine savurdu.

Azrail delici bakışlarını Thea'nın üzerinde tuttu, ağızından tüyleri diken diken eden bir beklenti tıslaması ıktı.

Thea irkilmedi. Sadece kılıcını döndürdü, bu bir davetti.

Wilder yanağının içini çiğnedi. Ayağa fırlayabilir, ona doğru koşabilir ve canavarla arasına girebilirdi. Ama bu onun savaşı değildi, artık değildi. Her ne kadar göğsünün sıkışmasına ve kızın adının dudaklarına takılmasına neden olsa da, kılıcını kabzasının altından kavradı.

"Thea!" diye bağırdı yıkıntıların arasından.

Naarvian çeliğinden kılıcını ona doğru fırlattı.

Thea'nın eli fırladı, kendi kılıcını bir kenara fırlattı ve onunkini kabzasından yakaladı. Kolu ağırlığın altında bükülmedi, ne de en ufak bir

ona bir bakış.

Güney cephesindeki çatışmanın uzaklardan gelen sesleri dışında her yer sessizliğe bürünmüştü. Burada, kalenin arka avlusunda, Thea'nın etrafında dönen Azrail'den başka kimse kıpırdamıyordu.

Bunu yaparken, o da hareket etmedi. Etrafında dönmesine izin verdi, karanlık tarafından kapılıp yutulacak bir av olduğuna inanmasına izin verdi.

Ama pençelerini savurarak saldırır saldırmaz, Thea çevik ayakları üzerinde döndü. Naarvian çeliği, titreyen meşale ışığında parıldarken, o bıçakları mevsimlerce bilenmiş bir savaşçının gücüyle havaya savurdu. Karanlığın ortaya çıktı, önündeki canavarın uzantıları, uzuvlarını bağlamakla tehdit ediyor ve onu gergin bir şekilde çekiyordu, katliama, kurban edilmeye hazırdı.

Ama Thea suyun akışkanlığı ve zarafeti ve bir Savaş Kılıcının sarsılmaz gücüyle dönüp savuşturdu.

Sonra bir çakmaktaşı parçasına vurdu ve bıçaklarını tutuşturdu.

Azrail öfkeyle tısladı ve hem pençeleri hem de büyü sarmallarıyla ona doğru tekrar hamle yaptı.

Wilder, Thea'nın canavarın uzanmış koluna bir darbe indirmesini, siyah ve kırmızı kanın kaldırım taşlarına çarpmasını tamamen donmuş bir halde izledi. Durmadı. Yaratık kanarken, güç dalları acı içinde bir anlığına geri çekilirken Thea avantajı eline geçirdi. Bir başka pençe darbesinin geçerek Azrail'in gövdesine eğri bir kesik attı ve hançeriyle kaburgalarına hassas bir bıçak darbesi indirerek çığlık atarak geriye sendelemesine neden oldu.

Şimdi öfkelenen canavar intikam hırsıyla ilerledi.

Ama Thea onun öfkesine kendi öfkesiyle karşılık verdi. Boynundaki kader taşı o muazzam gücünü bastırsa bile Wilder onun gözlerinin ardında kopan fırtınayı görebiliyordu.

Azrail dudaklarını yaladı, sanki onun üzerindeki fırtınanın tadını alabiliyordu. Ama Thea soğukkanlılığını korudu, öndeki ayağıyla dışarıya doğru uzun, neredeyse tembel bir adım attı, yavaş temposu yaratıkla alay ediyor, onu yemliyordu. Bu hareket kalçalarının ustaca dönüşüne ivme kazandırırken, büyük kılıcını yükselen bir açıyla döndürerek Azrail'in kaburgalarının arasına sapladı.

Karanlık patladı.

Wilder Fury'lere dua etmedi, Thea'nın güvenliği için diyarların bilinmeyen güçlerine yalvarmadı, gölgeler dağılıp

İçindeki savaşçı. Sadece nefesini tuttu ve çırağının efsanenin uçurumunda dans edişini izledi.

Thea kılıcı Azrail'in gövdesinden çekip aldı, kan fişkırıyordu. Azrail sendelerken kendini ona doğru fırlattı ve onu molozların ve cesetlerin arasında bir çarpışmayla yere düşürdü.

Orada, boğazını kesti ve hançerini göğsünün derinliklerine saplayarak o sert et ve kemik katmanlarını kesti.

Yaratık çırpınıyor, kendi kanında boğuluyordu.

Ancak Thea gövdesinin ön tarafına uzanıp kalbini göğsünden söktüğünde çırpınan uzuvları hareketsiz kaldı.

Etrafında tezahüratlar patlak verdi, erkekler onu omuzlarına almak, yıkıntılar arasında taşımak için öne fırladılar, hepsi için heyecan verici, çok ihtiyaç duyulan bir zafer anında.

Wilder, Thea'nın zaferini kenarlardan izlemek, onu uzaktan bir savaşçı olarak görmek için kendine zaman tanıdı. Ta ki tepesinde daireler çizen tanıdık bir şahin görene kadar.

Avlunun diğer tarafında Thea, adamlarına safları yeniden düzenlemeleri, Vernich'in kendi birliğini yönettiği duvarın ötesindeki savaşa katılmaları için emirler yağdırmaya başlamıştı bile. Adamlar korku ve huşu içinde onun emirlerini yerine getirdiler. Ve böylece Wilder, Terrence'ı kalenin batı kanadının ötesine kadar takip etme fırsatını yakaladı.

Ama orada, Seb, Vernich'in acınası çırağı, genç kalkan taşıyıcılarını kendisiyle bir gölge wraith arasına itiyor, hayatlarını onun için feda ediyordu.

Lanet olası korkak.

Wraith, pençeleriyle daha az deneyimli askerlere saldırırken çığlık attı, et ve kemiği parçaladı.

Wilder ileri atıldı. Bu piçin kabul testini nasıl geçtiğini asla bilemeyecekti. Canavara doğru ilerledi ve üç pratik kesik darbesiyle kara kalbini söküp attı.

Zavallı kalkan taşıyıcıları dağıldı ama Seb nefes nefese kaldı, gözleri şoktan irileşmişti. Muhafız'ı incelerken Wilder'ın dilinde tiksinti vardı, tabii ona Muhafız denebilirse.

"Sana bir daha Thezmarr'a adım atamayacağını söylemiştim. Wilder kılıcını döndürdü ve Seb'in gözleri büyüdü.

Ama bir bıçak onun gibiler için çok hızlıydı.

Wilder'ın eli fırladı, Seb'i boğazından kavradı ve onu yerden . 'Neden orada olduğunu hiç anlamadım. Kılıç kullanmakta yeterince iyisin,' diye mırıldandı düşünceli bir şekilde, Seb'in boynundaki tendonların gerildiğini hissedecek, yüzünün kızardığını görece kadar sert sıkıyordu. "Ama hiç cesaretin yok, omurgasısın. Daha fazla baskı uyguladı. Seb'in tekmeleri zayıflıyordu. "Amcanın loncayla bağları var ama sen... Sen ne amaçla planın bir parçasısın?

Seb'in boğazının avucunun içinde titrediğini hissederek tutuşunu yumuşattı. "Eee?

Seb nefes almak için Wilder'ın elini tırmaladı. "O..." "O ne?

"Thezmarr'a bakmak istiyor. Benden -' Bir nefes daha aldı. "Merdiveni tırmanmamı. Bir gün... Lonca Ustası olmak için.

Wilder kendini tutamadı. Kavrayışını tekrar sıkılaştırmadan önce karanlık bir kahkaha attı.

"Seni şimdi öldürürsem dünyaya bir iyilik yapmış olurum," dedi Wilder ona, hıyarın kan çanağına dönmüş gözlerindeki çaresizliğin tadını çıkararak. Seb'in gözlerindeki ışık sönene, ayakları tekmelemeyi bırakana kadar soluk borusunu sıktığını hayal etti. Hak ettiği şey buydu. "Ama senin ölümün benim hakkım değil.

Wilder onu bir buğday çuvalı gibi yere düşürdü ve Seb bayıldı.

Kir.

"Pislik," diye mırıldandı Wilder ve onu orada bırakarak Terrence'ı bir kez fark etti daha fazla yük.

Savaş alanın dışına kadar taşmıştı ama iki taraftaki insanlar da zaten bitkin ve yorgundu. Savaş böyle bir şeydi.

Terrence yıldızların altından süzülerek Wilder'ı çatışmanın hızlı nabzından giderek daha uzağa, sınırdaki bir kampa doğru götürdü.

Ağaçların ve karanlığın örtüsü altında Wilder'ın kalbi neredeyse duracaktı. Çünkü çam ağaçlarının ilk sırasının hemen ötesinde çelik bir kafes vardı.

Etrafına muhafızlar yerleştirilmişti; görünüşe bakılırsa Tver'in en iyilerinden bazılarıydı. Wilder'ın çenesi bunun üzerine sıkıştı. Askerler kendi insanların hayatlarını savunmak yerine mahkûmları denetlemek için görevlendirilmişti.

Wilder kafesin parmaklıklarını kavrayan şeye bakarken gözleri kısıldı.

Yarı hortlaklar.

Onlardan düzinelerce vardı. Bir araya sıkışmışlardı, yara bere içinde ve kanlar içindeydiler, bazıları ayakta duramıyordu. Yüzleri tararken kalbi hızlandı, özellikle birini aradı, kendini tanıdığı kadar iyi tanıdığı birini. Ama çok karanlıktı.

Tek bildiği, kafesin içindeki ruhların çoktan mahkûm edilmiş olduğuydu - işkenceye, ölüme.

Uzaktan bir gümbürtü duyuldu.

Wilder savaş alanına geri döndü, tüyleri diken diken olmuş, kalbi boğazına düğümlenmişti.

Kayıp Tverrian birliği kendini belli etmişti. Ve artık düşmanla bir olmuşlardı.

Şehirlerini korumak için terk eden insan askerlerden geriye hiçbir şey kalmamıştı. Onların yerinde, bir zamanlar yoldaşları olan ve şimdi Notos'u savunan pençelerini geçirmek için ağızlarından köpükler saçan, parçalanmış karanlık vardı.

Sonunda Wilder, başkente ayak bastıklarından beri iliklerine kadar bildiği şeyi gördü. Kötülüğün güçleri gece gündüz orta diyarların ordularının tek bir yerde toplanmasını bekliyordu.

İmha için uygun.

Oturan ördekler, karanlık bir dalganın çökmesini bekliyorlar.

KIRK BİRİNCİ BÖLÜM

THEA

Uzaklardaki gümbürtü Thea'nın botlarının altındaki toprağı titreterek kemiklerini sızlattı. Kalenin kuzey çevresindeki çamurlu tarlalarda savaşıyor, kargaşanın içinde kendi küçük birliğine liderlik ediyordu. Wilder görünürde yoktu ama Kan Mektubu Vernich nc birliklerin başında düşmanın kanını kurutuyordu. Baştan aşaağı bir piç olabilirdi ama Savaş Kılıcı, Thea'nın daha önce hiç tanık olmadığı bir acımasızlıkla rakiplerini parçalıyordu.

Bir başka gümbürtü sesi savaş alanında yankılandı ve Thea başını kaldırıp karanlık gökyüzü ve denizde gözlerini kısarak gecenin içindeki Peçe'yi seçmeye çalıştı. Ama mürekkep gibi siyahtan başka bir şey yoktu - ve Wren dışarıda bir yerlerdeydi, Farissa ile sis duvarındaki yırtığı yamamaya çalışıyordu.

Thea, Wilder'ın kılıcıyla yanına gelen bir darbeyi engelledi ve hançeriyle saldırganın karnını deşti. Savaş Kılıcı neredeydi? atışmanın ortasından uzak durmak ona göre değildi.

Etrafını taradı. Çeşitli ateşlerin ve meşalelerin ışığında savaşın kanunsuzluğu ortaya çıkıyordu. Hava kan, kusmuk ve bok kokuyordu ve insanlar kendi pislikleri içinde ölüyordu. Uzuvarları kopmuş ya da bağırsakları dışarı sarkmış askerler çamurun içinde oturuyor, titriyor ve etraflarında sürekli çınlayan elik sesleri arasında sersemlemiş görünüyorlardı.

Bir ift Wraith daha yere indi ve Vernich onlara doğru ilerledi.

Thea hemen arkasındaydı.

Onun varlığı karşısında şaşkınlıkla homurdanmakla yetindi ve dövüşmeye devam etti.

Wilder'dan öğrendiği her ders içinden akıp geçti ve Vernich'in hareket ettiği gibi hareket etti: bir savaşçı gibi, bir Savaş Kılıcı gibi. Birlikte Wraithleri glerinden geri püskürttüler.

Vernich vahşileşerek uzuvlarını parçaladı, hatta pençeleriyle onu sıkıştırmaya çalışan bir Wraith'in omzundaki eti ısırarak kadar ileri gitti. Yaşlı Savaş Kılıcı toprağa siyah kan tükürdü ve kesmeye devam etti -

Ta ki doğal olmayan bir durgunluk savaşı

kaplayana kadar. Ve Thea nedenini gördü.

Giydikleri üniformalara bakılırsa, kayıp Tverrian kuvvetleri geri dönmüştü.

Ama çok değişmişlerdi.

Bunlar ne hortlak ne de yarı hortlaktı, ama ikisinin sakatlanmış, çarpıtılmış bir biçimiydi. Vücutları zırhlarının altında bükülmüş ve derilemişti, Thea'ya gördüğü asma yanıklıklarını hatırlatıyordu.

Birdenbire Wilder, orta diyarların lejyonu ile ilerleyen canavar birliği arasındaki kara parçasında belirdi. Tek kılıcını kaldırarak yaklaşan şiddeti selamladı, düşmanın tüm gücüne karşı koymaya hazır yalnız bir figürdü.

"Hayır," diye soluk soluğa kaldı Thea, kalbi boğazına düğümlendi. Kendi birimlerine doğru döndü. "Hatları düzeltin," diye bağırdı. "Lanet olası hatları düzeltin!"

Wilder'a doğru ilerleyen canavarlar kükrüyordu ve Thea uzaktan bile ağızlarındaki tükürüğün köpürdüğünü ve gözlerindeki vahşeti görebiliyordu.

"Thea!" diye bağırdı tanıdık bir ses. "Thea!"

Çılgınca etrafına bakındı ve Kipp'in ona doğru koştuğunu gördü. "Duvarda olman gerekmiyor mu?"

"Evet, ama bir fırsat gördüm."

"Hızlı konuş, Kipp," diye buyurdu, Savaş Kılıcı ile düşman arasındaki mesafenin gittikçe kısaldığını izleyerek.

"Onları bize doğru çek," dedi nefes nefese, alanın kanatlarında kalkan taşıyıcıları tarafından tutulan bir avuç atı işaret ederek. "Sonra yoldan çekilin."

"Kipp, bundan daha fazla detaya

ihtiyacım var. "Sadece bana güven."

"Kipp -

Zamanımız yok. Beş adam al, en fazla on, ve o lanet şeyleri bu tarafa çek. Açık alana. Esyllt ve ben gerisini hallederiz.'

Thea derin bir nefes aldı ve boğazının arkasındaki korku düğümünü yuttu. "Pekâlâ. Yapacağım.

Kipp çoktan gitmişti.

Canavar dalgası Wilder'ın üzerine çöktü.

Torj'un Orax Ovalarındaki sahte savaşta söylediği sözler bir kez daha geldi. *'Onlarla dünyamız arasında duran şey sensin, bu yüzden şunu unutma: Orta diyarların gerçek bir Muhafızı olmak, önündeki kötülükten nefret etmek değil, arkadaki toprakları ve insanlarını sevmektir. Unutmayın ki zafer düşmemekle değil, düştüğünüzde kaosun içinden yükselmekle kazanılır.*

Thea, Kipp'in işaret ettiği atlara binerek küçük bir grup savaşçıyı kendi davası için bir araya getirirken paniğini midesinin çukurunda bastırdı. Parçalanmış yaratıklara doğru hücum ettiler.

Canavarlar saldırılarına göz yumarken, gırtlaktan gelen çığlıklar havayı doldurdu ve canavarlar anında onlara doğru ilerledi.

Ama Thea Wilder için at sürdü.

Hangi kanın ona, hangisinin düşmana ait olduğunu ayırt etmek imkânsızdı. Kendini kısırağın üzerine attı, arkasındaki eyere kayd, güçlü gövdesi her zaman olduğu gibi onu sardı.

" oluyor?" diye homurdandı.

'Kipp'in fikri. Bekle,' diye cevap verdi Thea, atını birliğinin etrafında yaşanan kargaşaya geri döndürerek. "Geri!" diye bağırdı. "Geri çekilin!

Atı onun ve Wilder'ın altından geçti, çamurları tekmeleyerek savaş alanının kenarına doğru yöneldi. Diğerlerinin de arkasında olması için dua etti.

"Şimdi!" Kipp'in sesinin duydu.

Başını çevirdiğinde savaş alanının iki yanında dörtnala koşan iki devasa beygir gördü, aralarına kalın bir zincir gerilmişti. Düşmana doğru hızla ilerliyorlardı.

Her nasılsa zincir canavarların arasından tereyağından kıl çeker gibi geçti.

Thea simyanın sonuçlarını gördüğünde tanıdı. Zincir hiç şüphesiz Wren'in yaptığı bir şeyle işlenmişti. Kız kardeşinin yaratıcılığını düşününce göğsü gururla kabardı.

Thea bir ok yayınının ardından irkildi ve artık lanetlenmiş olan Tverrian birliğinin büyük bir katletti.

Wilder arkasından, "Hiç de fena değil," mırıldandı.

Bunun üzerine Thea'nın gururu daha da kabardı. Bir Savaş Kılıcı'ndan gelen bu övgü gerçekten de büyüktü ve dökülen onca kanın ortasında bile Kipp'e söylemek için aklına bir not aldı.

Ancak bu erteleme uzun sürmedi.

Thea'nın atının kontrolünü sağlamakta zorlanmasına neden olan güçlü bir rüzgârla savruldu. Wilder tam zamanında uzanıp dizginleri kavradı ve zavallı hayvan arka ayakları üzerinde şaha kalkarken ikisini de eyerde tuttu.

Gölgeler savaş alanını süpürdü.

Her yerde erkekler diz çökmüş, çığlık atıyordu. En büyük korkularıyla, uykularına musallat olan kâbuslarıyla yüzleşiyorlardı ve gerçekle rüyayı ayırt değildi. Thea bunu Wilder'da, Delmira'nın harabelerinde görmüştü. Adamlar çığlık atmaya devam ediyor, bazıları yüzlerini tırmalıyor, bazıları da acılarına son vermek umuduyla başlarını yere vuruyordu.

İşte o zaman, tüm bu acıların merkezinde dönen kara kütlenin içinden üç orakçı çıkageldi.

Thea dizleri ve kalçalarıyla atını yönlendirmeye çalıştı ama at yerinden kımıldamadı - bu bir Tverrian aygırı değildi. Bu yüzden sırtından atlayıp en yakındaki Azrail'e doğru koşmaya başladı.

Canavar önünde sinmiş bir askere uzanıyordu, pençeleri zırhı ve eti delmeye hazır, tıpkı bir zamanlar bir başkasının ona yaptığı gibi. O canavarı büyüyle etkisiz hale getirmişti ama şimdi bunu riske atmamak istemiyordu. Ya tüm alanı yok ederse? Üzerindeki insan ve canavar herkesle birlikte?

Bunun yerine Wilder'ın Naarvian çeliğinden yapılmış büyük kılıcını savurdu ve Azrail onu hissetmiş gibiydi.

Yavaşça ona doğru döndü. Tıpkı kardeşlerinin yaptığı gibi kokluyordu, sanki simyayla işlenmiş kader taşını takmasına rağmen içinden geçen büyüün kokusunu alabiliyordu.

"İstedğin kadar kokla," dedi dişlerini sıkarak. "Tıpkı arkadaşının bağırsaklarını deştığım gibi senin de bağırsaklarını deşeceğim."

Karanlıktan bir kamçı ona doğru geldi ama o hazır. Sanki bir uzvunu keser gibi kesip attı.

Ancak Cal ve Kipp onun önüne atladı.

"Ne oluyor lan?" diye bağırdı, iki arkadaşını iterek yoldan çekildi. "Sizde Naarvian çeliği bile yok."

"Öyleyse seninkileri ver," dedi Cal, Azrail hepsine bakarken gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

Kipp kendini onunla canavar arasına yerleştirdi. 'Sen Delmira'nın prensesisin, Thea. Seni korumak bizim görevimiz.

"Korunmaya ihtiyacım yok. Başka bir karanlık sarmalın kırıbacını engellemek için tam zamanında arkadaşlarının etrafında döndü. "Ve ben lanet bir prenses değilim.

Thea kendini Azrail'e doğru fırlattı.

Canavar, hepsini çamurun üzerine yayan bir karanlık patlaması gönderdi.

"Şimdi bu saçmalığın sırası değil," diye homurdandı Wilder, yumruğunda başka bir Azrail'in kalbi vardı. Onu bir kenara fırlattı ve elleri kanla kayganlaşan Thea'nın ayağa kalkmasına yardım etti. 'Cal ve Kipp, ikiniz de asil bir çaba gösterdiniz ama sizin gücünüz başka yerde. *Prenses* kendi başının çaresine bakabilir.

Thea onu o anda öpebilirdi.

"Haklı," diye homurdandı Torj. 'Cal, sen okçularla ilgilen. Yeniden toplanmaları gerekiyor. Ölülerden okları geri almak için ne yapabileceğine bir bak. Kipp, Tanrı aşkına, Esyllt'e git. Omuzlarının üzerinde bir kafaya ihtiyacı var.

Eğer Azrail onlara doğru ilerlemeseydi, Thea arkadaşlarının kaleye doğru geri çekilmeden önce onu utangaç bir şekilde selamladığını görüp gülecekti. Kalpleri doğru yerdeydi ama endişeleri yersizdi.

Şimdi, omuzlarını bir kez daha dikleştirerek canavarla yüzleşmek için döndü. Savaş bitmeden önce daha kaç kalbi oyup çıkaracaktı? Talemir Starling, orta âlemler ona Kalplerin Prensi adını takmadan önce kaç tanesini ele geçirmişti?

Karanlığın kırıbacı onun için geldi.

Torj kılıcıyla onu yararken Thea ondan kaçtı ve Wilder Azrail'in kendisine saldırdı.

Bir an için Thea'nın görüşü bulanıklaştı ve Karanlığın Kızı'nı gördü, tek sağlam gözü Thea'ninkini delip geçiyor, sanki tam karşısındaymış gibi ruhuna bakıyordu. Tarif edilemez bir keder dalgası Thea'nın üzerine çöktü, neredeyse ciğerlerindeki havayı boşaltacaktı. Neye üzüldüğünü anlamadı, sadece bunu göğsünün en derin yerinde hissetti.

Ve sonra Karanlığın Kızı gitmişti ve Thea kendini Azrail'in üzerine fırlatıyor, öfkeli bir hayvan gibi onun sinirli gövdesine yarı tırmanıyor, oniks gücünün kırbaçlarını ve açıkta kalan derisini yakan acıyı görmezden geliyordu. Azrail'in grotesk gövdesine yapıştı, ne olduğunu unutarak

Hançerini yumruğuyla kavrayıp canavarı boynundan defalarca bıçakladığında, kanı bir fıskiye gibi fişkırıyordu. Bunun onu öldürmeyeceğini biliyordu ama o anda ona ölüm hediyesini vermek . Onun acı çekmesini, cezasının altında çılgılık atmasını istiyordu.

Torj ve Wilder bacaklarını altından kesti ve yaratıkla birlikte çamurlu toprağa düştü. Zaten kanlı olan bedenini, göğsü ellerinin altında çökene kadar parçaladı ve içindeki zonklayan siyah kütleye ulaşmak için eti, kası ve kıkırdağı yırttı. Nefes nefese kalbi vücudundan ayırdı.

Adrenalinin etkisi kendini tanımakta güçlük çekiyordu.

Etraflarını taradı ve başka bir Azrail'le uğraşmak için ilerlemiş olan Wilder'a doğru yaklaşan bir Wraith gördü. Yakındaki bir cesetten bir mızrak kaptı ve tüm gücüyle fırlattı, üzerine atlayıp kalbini de almadan önce küçük canavarı yere sabitledi.

Güçlerinin gözlerini üzerinde hissedebiliyordu ve vahşi bir yaratık gibi görünmesi gerektiğini biliyordu, kan ve kana bulanmış, kendini canavarlara vahşi bir şekilde fırlatıyordu. Ama umurunda değildi. Yapmak için doğduğu şey buydu ve etrafına baktığında, en azından kuzey cephesinde kazandıklarını fark etti.

Bir Wraith'i daha kesip biçerken, siperlerden bir tezahürat yükseldi.

Thea, Wilder ve Torj'un hangi kahramanlıkları başardığını görmek için etrafına bakındı ama bakışlarıyla karşılaştığında, baktıkları kişi kendisiydi.

Yukarıdaki savaşçıların zafer çılgınlıkları onun içindi.

Thea neredeyse inanamayarak başını sallayacaktı. Zavallı bir simyacıdan bu hale...? Duvardan bir şeyler söylüyorlardı ama ne dediklerini anlayamadı ve umursamadı. Bunun yerine, yorgun kılıç kolunu kaldırdı ve onlardan bir tezahürat daha yükseldi.

Wilder ona ulaştı. "İyi misin?" diye sordu, gümüş gözleri çok daha sessiz olan savaş alanında gezinirken parlak ve tetikteydi.

Thea birkaç yerinde kesik ve morluk olduğunu biliyordu ama olayın şoku o kadar büyüktü ki henüz hiçbir şey hissetmiyordu. "İyiyim. Sen iyi misin?"

"Peki," dedi, onu omuzlarından kavrayarak eleştirel bir gözle inceleyebilmek için. 'Güney duvarına gitmem gerekiyor -'

"Ben de seninle geleceğim.

Wilder çoktan başını sallamaya başlamıştı. 'Hayır. Burada en iyi sen kullanılıyorsun - adamlar seni dinliyor. Bu duvarı savunacak birine ihtiyacımız var ve Torj'un Cal'la birlikte okçularla ilgilenmesi gerekiyor.

"Peki ya Vernich?"

"Yöneticileri kontrol ediyor.

Thea'nın göğsü kabardı. "Emin misin?"

"Vernich konusunda mı yoksa kuzeyi senin yöneteceğin konusunda mı?" "İkisi de.

"Eminim. Bunu yumuşak ama kararlı bir şekilde söyledi, bakışları onun dudaklarına indi. Thea'nın kalbi tekledi. "Beni burada öpemezsin..." Bu neredeyse bir meydan okumaydı. "Biliyorum.

Kadın sonunda kılıcını ona geri istedi ama adam kılıcı ona geri itti. "Seni seviyorum," dedi ona.

Gözyaşları gözlerini yaktı ve her şeyin şokunun sonunda geçip geçmediğini merak etti. "Ben de seni seviyorum.

Savaş Kılıcı kaleye doğru ilerlemeye başladı ama tereddüt etti ve yarı yarıya ona döndü. "Sen hazırsın, biliyorsun.

"Hazır mısın?"

"Büyük Ayın için. Çağrısını hissettiğinizde, gidersiniz. Her şeyi bırak ve git. Bir Savaş Kılıcı olarak ortaya çıkacaksın. En iyimiz.

Thea'nın ağzı açık kaldı.

Ama dilinden sözcüklere benzer bir şey döküldüğünde, adam gitmişti.

Thea kendini toparladı, derin nefes alırken ciğerleri sonuna kadar genişledi. Bir şekilde kendini daha uzun hissediyordu. Bıçağındaki pislği çimenlere silerek, emrini bekleyen adamları inceledi ve hızlıca düşündü. İhlal edilen çevrenin etrafındaki savunma hatlarını yeniden oluşturmak ve belki de yeterince cesur birilerini bulabilirse daha güneye bir avuç gözcü göndermek mantıklıydı - Kipp'in yapacağı da buydu.

"Biri bana bir dürbün getirsin," diye bağırdı.

Şaşırtıcı bir şekilde, bir kalkan taşıyıcısı neredeyse anında bekleyen eline bir tane sıkıştırdı. Ancak daha başka emirler dudaklarından dökülemeden, havada büyük bir gök gürültüsü koptu ve gökyüzünde parlak beyaz bir şimşek çaktı.

Peçe ürperdi.

İkinci bir şimşek çatalı, duvarda açılan yarı yamalı yırtıktan içeri dalan gölge hayalet sürüsünü aydınlattı.

sis.

Thea'nın dizleri büküldü. "*Wren* -

Elleri titreyerek dürbünü tam zamanında gözüne dayadı ve şunları gördü
Bir başka şimşek de Peçe'nin dibini aydınlatarak karanlık ve vahşi sulara
sallanan küçük bir tekneyi gösteriyor.

Tekne boştu. Wren
gitmişti.

KIRK İKİNCİ BÖLÜM

THEA

Biri ıglık atıyordu. Geceyi parçalayan yüksek ve delici bir feryat.

Thea sesin kendisinden geldiğini fark etti.

Ve koşuyordu, botları toprağı çarpıyordu, nefesleri kısa ve sığıdı.

Dürbünü bırakan Thea karanlığı doğıru koştı, fırtınanın kısa süreli parıltıları zaten bildiğı şeyi ortaya çıkartıyordu... Çok uzaktaydı. Wren çoktan gitmiştı. Ama yine de denize, Peçe'ye doğıru koştı, kalbinin etrafını saran panik yumruğunu ve korkunun mide bulandırıcı ağırlığını tanımayı reddetti.

Dünya bulanıklaştı. İlk bašta o kadar hızlı koştüğünü düşündü ki gözlerinden yaşlar akıyordu, rüzgâr etrafını savuruyor, yanaklarını yakıyordu ama...

Hayır. Bunlar onun etrafında dönen glgelerdi.

Karanlık g dalları onu sarmaladı, obsidyen dalgaları ve kaotik büyünün titreşen yuvası arasından çekip çıkardı. ıglık atmaya çalıştı, düşmekte olduğunu, uzayda ve mesafede yolculuk ettiğini, dünyanın artık ayaklarının altında katı olmadığını fark etti.

Wilder'ın kılıcını ve Malik'in hançerini kavradı, karanlığın şeritlerini boşuna kesti. Bu gölgeler fısıltı gibiydi, zar zor hissediliyordu. Kalbi kt küt atarken, yere düştüğünde her bir canavarı ldreceğıne dair kendi kendine yemin etti - gerekirse kalplerini dişleriyle skecekti.

Düşüş hem dünyadaki tüm zamanı almış hem de hiç zaman almamış, Thea'nın gerçeklik kavramıyla oynamıştı. Sonunda sert zemine yığıldığında, kaç saat ya da dakika geçtiğini bilmiyordu.

Yanık saçların keskin kokusunu içine çekmeyi, oniks gücünün kırbaçlarını teninde hissetmeyi bekliyordu. Ama onun yerine çam kokusu aldı. Nefes nefese sendeleyerek ayağa kalktı ve çılgınca etrafına bakındı.

Bir an için Thea'nın dikkati bir ağacın dalına tünemiş tanıdık bir şahine takıldı. *Terrence'in burada ne işi var? Onun bir müttefik olması ...*

Şimdi bunun üzerinde duramazdı. Parmakları bıçaklarının etrafında esnedi. *Ne oldu lan? Neredeyim ben?*

Ormanda bir açıklıktaydı ama savaş alanından ne kadar uzakta olduğunu söylemek mümkün değildi. Gölgeleler onu adımlarının ortasında yakalamış ve her neredeyse buraya getirmişti.

Ve aniden *buranın* nerede olduğunun bir önemi kalmadı.

Yerden çıkan bir meşale, ağaçların arasında durmuş onu izleyen üç figürü aydınlattı.

Anya. gördüğü - kadın: Karanlığın Kızı, kanatları arkasına sıkışmış.

Yanında kanatlı bir general duruyordu. Ve gölge büyüü bağlarıyla aralarında

tutulan Wren. Anya'dan karanlık sızdı ve Wren'in büyüü zayıf bir şekilde

çatırdadı, onu için zayıf bir girişimdi. Gözleri özür dilemekle doluydu ve Thea'ya kaçması için yalvardı.

Onun yerine Karanlığın Kızı'nı ölçüp biçti. Kadın ete kemiğe büründüğünde daha da vahşiydi, belki de Thea'dan birkaç yaş büyüktü. Kazıttığı kafası yüzünün açılarını daha da keskinleştirmiş, sağ gözünün ortasından geçen yırtık izi teninde daha da belirgin hale getirmişti. Zırhından kan damlıyor ve sırtındaki kanatlara sırıyordu. Silahları yanlarında kılıflıydı ama parmaklarının ucunda bu kadar güç varken onlara ihtiyacı varmış gibi görünmüyordu.

"Ne bekliyorsun? Anya sert sesinin garip bir şekilde tanıdık geldiğini söyledi. "Gel ve ona sahip çık.

Thea'nın kalbi bu meydan okuma karşısında tekledi. Wren'in bunun ortasında kaldığını düşünmek onu hasta etti ama kılıcını kaldırdı ve düşmana doğru bir adım attı. Bu bir tuzak olmalıydı. Yoksa neden Wren'i alıp buraya getirsinler ki?

Tuzak olsun ya da olmasın, artık hepsi buradaydı ve bunu öyle ya da böyle sona erdirecekti. Kılıcını tehditkâr bir şekilde çevirdi.

Kadın eğlenerek ofladı. "Hayır, onunla olmaz. Bileğinin bir hareketiyle, karanlık Thea'ya saldırdı, herhangi bir Azrail'inkinden daha güçlü

güç, daha önce hissettiği her şeyden daha güçlüydü. Oniks büyüsünün kırbacı onu etkisiz hale getirerek hem kılıcını hem de hançerini ulaşamayacağı bir yere fırlattı. Bir gümbürtüyle ormanın zeminine çarptılar.

"Elinin altında çok daha büyük bir silah var, değil mi Althea?" dedi kadın bekleyerek.

Thea yutkundu. "Sana ne bundan?"

"Savaş Kılıcınızın size söylememesine şaşırdım," diye cevap verdi Karanlığın Kızı.

Sadece bu yorum bile kadının Thea'nın hayal edebileceğinden çok daha fazlasını bildiğini gösteriyordu. *Savaş kılıcın.*

"Aylardır seni ve kız kardeşini arıyordum," diye devam etti kadın. "Bunu hiç gizlemedim.

Thea bu sözlerin içine işlemesine izin verdi, saklanan bir sırrın ağırlığı altında ezilmemeye, şokunu belli etmemeye çalıştı.

"Uzun zamandır seni arıyordum. Bu son sözleri söylerken, etrafındaki karanlık yoğunlaştı, gücünü topluyor ve Wren'in etrafında toplanıyor gibi görünüyordu.

Wren'in dudaklarından yumuşak bir dehşet çığlığı koptu ve Thea'nın duyması gereken tek şey buydu.

Simyayla işlenmiş kader taşını boynundan çıkarıp bir kenara, toprağın içine fırlattı.

Büyüsü, onu boğmakla tehdit eden bir gelgit dalgası gibi içine hücum etti. Tüm vücudunu kapladı, acımasız ve ezici, öyle ki ağırlığı altında sendeledi.

Eskisinden daha mı güçlüyüm? Şimşek damarlarını doldurup parmak uçlarında çitirdarken soyut bir şekilde merak etti.

Düşmana nasıl görüldüğünü bilmiyordu ama Wren'in hayret dolu ifadesi ona yeterliydi. Durdukları yerden büyüsünün akımını hissedebiliyorlardı. Yaklaşan bir fırtınanın dalgasını hissedebiliyorlardı.

Thea parmaklarının arasında dans eden şimşek çatallarına, sonra da gölge şeritleriyle gülümseyerek duran Karanlığın Kızı'na baktı.

Thea yıldırımını Anya'ya fırlattı ve bir şimşegi doğrudan sürtüğün göğsüne gönderdi.

Parlak beyaz ışık karanlık tarafından yutuldu.

Ama bu Thea'yı durdurmadı. Hem kadına hem de generaline ok üstüne ok fırlattı - bir yandan dikkatini dağıtırken bir yandan da kendi içine gömülüp toparlandı

içindeki o çekirdeği. O güçten bir iplik buldu, sadece zaten sahip olduğu sihre değil, yukarıdaki gökyüzüne seslenen gücün ta kendisine.

Eğitilmemiş olabilirdi, gücü sadece en ham haliyle elinde tutuyor olabilirdi ama mükemmel olması gerekmiyordu. Öfke ona daha önce de rehberlik etmişti. Ve yine öyle olacaktı. Tek yapması gereken Wren'i o bağlardan kurtarmaktı.

Rüzgâr Thea'nın etrafında savruldu ve yukarıda gök gürledi, orman zemini cevap olarak altlarında gümürdedi. Thea'nın göğsünde titreşti, varlığından daha fazla büyü kopardı, bir kaos biçimi diğerini tanıdı.

Bu onu güçlendirdi, özgürleştirdi, yaklaşık yirmi beş yıldır sakladığı o son parçasını yüzeye çıkardı.

Gökyüzü açıldı ve yağmur hepsinin üzerine yağdı ve Thea'nın şimşegi havayı oyarak obsidyen şeritlere çarptı. Hiç geri çekilmedi.

Düşman onun kim olduğunu, Wren'in kim olduğunu zaten biliyordu. Ama bunun bir önemi yoktu. Şimdi önemi yoktu. Önemli olan Thea'dan yükselen gücü ve bu güç Karanlığın Kızı ile kız kardeşi arasında duruyordu. Thea onu almalarına izin vermeyecekti.

Dünyayı sarsan bir şimşek çaktı.

Ama Anya'nın yüzünde korku yoktu, sadece etrafındaki fırtına kazandığı zafer vardı.

'Artık kesin olarak biliyoruz,' dedi.

"Neyi biliyorsun? Thea hırladı ve kadının yüzüne doğru bir güç şimşegi daha gönderdi.

Karanlık bir kalkan şekline büründü ve darbenin ağırlığını üzerine aldı.

Anya, generaline bilmiş bir bakış atarak, "Fırtına büyüünün Delmirian soyunun derinliklerine işlediğini," diye cevap verdi. "Her birimizin içinde de aynı derecede güçlü.

Biz. Bu kelime Thea'nın göğsüne bir darbe gibi çarptı. Anya'nın generali başını salladı ve Wren'e doğru uzandı - Alevli bir ok havada süzüldü.

Yarı-wraith'in dudaklarından şaşkın bir acı çığlığı kaçtı ve göğsünden çıkan oka bakarak yere eğildi.

Thea dönüp Wilder'ın kendilerine doğru geldiğini görmeyi bekledi ama gelen Cal'dı, yayına bir ok daha takmıştı bile.

General ayaklarının üzerinde sallanıyor, elleri okun sapına uzanıyordu.

"Bırak onu, seni aptal," diye lanetledi Karanlığın Kızı, ona ulaşmak için Wren'i kenara itti. Wren'in etrafındaki bağlar dağıldı, bir rüzgârdaki kül gibi gecenin içinde kayboldu. Wren, Thea'ya - hayır; silahlarına - ulaşmak için çabaladı.

Thea'nın parmaklarında hâlâ şimşekler çakıyordu ve onu sonsuza dek bitirmek için kadına bir şimşek daha doğrulttu.

Ama Anya onun niyetini sezmiş gibiydi.

Başını kaldırdı, yarı-wraith'in kolu boynuna dolanmıştı, iyi bakan gözü Thea'nın bakışlarını delip geçti. O gözde bir şey vardı, Thea'nın tüylerini diken diken eden bir şey -

Ona doğru bir alevli ok daha fırlatıldı ama bu ok iki yarı-hayaletin etrafında toplanan karanlık bulut tarafından yutuldu. Güç vücutlarında titreşirken, Anya hâlâ Thea'nın bakışlarını üzerinde tutuyordu.

"Beni hatırlamıyor musun?" diye sordu, Thea'nın boynunda asılı olduğunu fark etmediği bir şeye uzanarak.

Bir çiçek kolye.

Parmak uçlarında karmaşık şimşekler dans etmeden önce eli oradaki yapraklara dokundu.

Thea bir nefes verdi, onu çağıran o tanıdık güce doğru bir adım attığını fark etmemişti.

Anya, "Kendi kanını tanıyacağını düşünmüştüm, *kardeşim*," dedi.

Kardeş. Altındaki zemin sarsılıyor gibiydi, kelime bir şekilde kendi etrafına ördüğü duvarları yarıyor, geçmişe dair tüm kavramları paramparça ediyor ve inkar edilemez bir gerçeklik notasıyla çınılıyordu.

"*Abla mı?*" Thea boğuldu. Omurgasından aşağı buz gibi bir ürperti yayıldı, büyü etrafından göz kırptı, yukarıda dönen fırtına uzaklara doğru çekildi.

Thea'nın bakışları Anya'dan Wren'e kaydı, üçü de aynı noktaya çarpmak için buluşan şimşekler gibi birbirlerine sertçe bakıyorlardı.

Gölgeler derinleşti ve bir rüzgâr fırtınasının akıntısına kapılmış gibi dönmeye başladı. '*Sabırlı bir Delmirli'nin öfkesinden sakın...*' Karanlığın Kızı

Generalini alıp karanlığın içinde kaybolmadan önce mırıldandı.

Yumuşak bir çığlık Thea'yı transından çıkardı ve kendini çamurda diz çökmüş olan Wren'e doğru attı. Thea kayarak Wren'in yanında durdu, Cal da anında orada kalakaldı.

İliklerine kadar ıslanmış, solgun ve titreyen kız kardeşini görünce Thea'nın tüyleri diken diken oldu. Wren ona doğru uzandı. Kararmış damarlardan hiçbir iz yoktu.

ya da sızan gölge. Yarı-ruhlar pençelerini ona geçirmemişti. Wren kendindeydi ama belli ki şoktaydı. Thea onun da muhtemelen öyle olduğunu fark etti.

Kolunu kız kardeşinin omzuna doladı, Wren'in gerçekten orada, gerçekten bütün olduğuna dair kendini rahatlatmaya ihtiyacı vardı.

Dişlerini gıcırdatan Wren gevezelik etmeye başladı. "Ben... Farissa ve ben... Yırtığı neredeyse onarmıştık ama diğer tarafta büyülerini zorla geçirmeye çalışan bir Wraith sürüsü vardı. Farissa denize düştü ve onun yardımı olmadan ben... ben onları durduramadım. Burnunu çekti.

"Bu senin hatan değil," dedi Thea

ona. Cal dehşet içinde ona baktı.

"Ama öyle, Sen... Onları durduramadım, yırtığın geri kalanını onaramadım. Ve patladıklarında, sihrimi kullandım. İsteyerek yapmadım. Hawthorne'un onları çektiğini söylediğini hatırlıyorum ama -"

'Bu senin tek seçeneğindi, Wren. Kendini savunuyordun.

'Bu durumu düzeltmez. Geçmelerine izin vermek yerine beni almalarına izin vermeliydim.

"Hayır. Bu asla bir seçenek değildi, beni duyuyor musun? Thea öfkeyle konuştu, öfkesi artık kontrol altına alınamayan büyüyle birlikte titreşiyordu. "Sana sahip olamazlar. Asla da alamayacaklar.

Cal geri çekildi, korku yüzüne kazınmıştı.

Ama Wren Thea'ya baktı, korkunç gerçek orada ortaya çıktı. 'Thea... Ne dedi... Sana ne dedi...'

Terim Thea'nın zihninde yankılandı ama bunu yüksek sesle söylemedi - söyleyemedi. Bunun yerine, dilinde başka bir cümlenin tadını aldı.

'*Sabırlı bir Delmirian'ın öfkesine dikkat et...*' Boğazının arkasındaki safra yandı. "Asla ben değildim," diye homurdandı. "O yaptı.

Küçük ellerde çiçek kolyeler.

Rüzgarda bir fırtınanın fısıltısı.

"Bunu iliklerinde , değil mi? Wren sessizce, sesi titreyerek söyledi.

"Söylediklerinin doğru olduğunu.

Thea bunu istemedi. Ama Karanlığın Kızı'nı tanıyordu. O Anya'yı *tanıyordu*. Sadece imgelemlerinden değil. Daha önceki hayatından da.

Yıkılmış bir krallığın gölgesinde, fırtınanın gözündə

Karanlığın kızı bir elinde kılıç, diğeriyle ölüme hükmedecek

Gökyüzü karardığında, günlerin sonunda Peçe

düşecek.

Wren'in yüzündeki keder ve çaresizlik, Karanlığın Kızı'nı ilk gördüğünden beri Thea'nın içinde çözülmeye başlayan o tanıma ipliğini çekiştirdi.

Ve hem Thea'nın hem de Wren'in gözleriyle eşleşen eşsiz bir yeşil tonuna sahip olan lekesiz gözleri.

"Beni hatırlamıyor musun?"

Thea yaptı.

Kan ve fırtınalarla birbirlerine bağlıydılar.

Thea ve Wren'i Harenth'teki Gülen Tilki'den çıkaran Anya'nın büyüsydü. Onları çağıran Anya'nın şimşegi ydi.

Anya, Karanlığın Kızı, hepsinin sonunu getirecek düşman... Delmira'nın gerçek varisiydi.

KIRK ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

WILDER

Sonuç ne olursa olsun, savaş sonrası Wilder'ın dilinde her zaman kül tadı bırakırdı. Kana bulanmış tarlalarda yürürken ve yaralıların çığlıklarını duyarken, orta diyarların güçlerinin kazandığı gerçeği boş geliyordu. Bir zafer elde etmişlerdi ama sadece bir zafer ve ödenmesi gereken bedel çok ağırdı.

Savaşın ardından, hayatta kalanların sevinci ile ölümlerin gerçekliği arasında her zaman sarsıcı bir tezat vardı. Ölümün, kanın, bokun ve kusmuğun o kesif, kokuşmuş kokusu havayı ekşitirken, tüm bunlar bira fiçileri yarılıp yaşayanlar arasında paylaşılıyordu.

Wilder kan ve vahşete alışkındı ama insan kayıplarını bu kadar büyük ölçekte görmeyeli uzun zaman olmuştu. Canavarları öldürmek söz konusu olduğunda her zaman bir kopukluk unsuru vardı ama acı içinde çığlık atan asker arkadaşları olduğunda, kanları tarlaları kapladığında, bir Savaş Kılıcı olarak bile aynı kopukluk seviyesini korumak zordu.

Thea'yı bulmak için etrafı taradı ama ondan hiçbir iz yoktu. Ona söylediği son sözleri, onu öpmek istediğinde nasıl öpemediğini düşündükçe göğsü sıkışıyordu. Bu düşünceye karşı kendini çelikleştirdi. Onu yakında görecekti ve gördüğünde onu öpmekten çok daha fazlasını yapacaktı.

Ama şimdilik yapılması gereken işler vardı. Tarlalarda ölmek üzere yatanların işini soğukkanlılıkla bitirmeye koyuldu. Onlar için yapılacak bir şey yoktu ve hızlı bir ölüm, herhangi bir dostuna hediye edeceği bir merhametti.

Orta diyarların çeşitli birimleri ölümleri toplamak ve yakmak için bir araya geldi. Wilder kalın duman sütunlarının altın rengine doğru sürüklenişini izledi.

erken şafağın tonları.

Savaş gece boyunca sürmüştü ve şimdi ufukta kızıl bir güneş doğuyordu. Savaş kampının kenarında bir sağlık çadırı kurulmuştu; Wilder yardım etmek için ne yapabileceğini görmek üzere oraya yöneldi.

Farissa'yı orada bulunca telaşlandı. Zavallı simyacı yarı boğulmuş haldeydi ve yanında telaşlı bir Audra vardı. Wilder'ın kaşları havaya kalktı. Audra'yı daha önce hiç *telaşlanırken* görmemişti. Ama söz konusu Farissa olunca, görünüşe göre bir istisna yapmaya hazırdı.

"Ne oldu?" diye sordu, çadırın kapağını kenara itip daracık odaya girerek.

İki kadın da ona şaşkın bakışlar fırlattı.

"Bilmiyor musun? Audra onu eleştirel bir gözle inceleyerek sordu.

Kadının sözleri üzerine içinde bir korku çukuru açıldı. "Ne oldu?" tekrarladı.

Audra kaşlarını çatarak Peçe'nin orada neler olduğunu, Farissa'nın tekneden nasıl atıldığını ve Wren'i gölge hayalet sürüsünün merhametine terk ettiğini anlatmaya koyuldu. Wilder'ın nefes alış veriş sığılaştı. Thea'yı kız kardeşini bu çılgınlığa bırakması için cesaretlendiren kişi oydu. Ona herkesin oynayacak bir rolü olduğunu söylemişti.

Audra, "Peçe'nin geri kalanına yama yapmak üzere bir başka simyacı birliği daha yola çıkarıldı bile," dedi.

Ancak Wilder o anda simyacıları umursamıyordu.

Onları gördün mü? Thea'yı mı? Wren?" diye sordu, sesindeki gerginliği engelleyemiyordu.

Audra bir an için ona gözlerini kırptırdı. "Bedenen değil," dedi sonunda, sesini alçaltarak. "Ama fırtınaları gökyüzünü süsledi.

Dizleri neredeyse bükölüyordu. 'I -'

"Sakıncası yoksa, Hawthorne. Farissa'nın ölmediğinden emin çalışıyorum. Ve bununla birlikte onu çadırdan itti, kapak aralarındaki yere düştü.

Wilder savaş kampını arşınlayarak Thea'dan bir iz aradı. Ama onu bu kargaşanın içinde bulamadı. Audra'nın soğukkanlı tavrı ona endişelenmemesini söylüyordu. Eğer korkulacak bir şey varsa, bunu ona ilk söyleyen kütüphaneci olacaktı. Bundan emindi.

Araziyi araştırmaya devam etti ve Thea'yı şahsen bulamasa da, hayatta kalan savaşçıların hikayelerinde oradaydı...

Bir adam kamp ateşinin karşısında, 'En az beş orakçıyı öldürmüş olmalı,' diyordu.

"Bir düzine kalp oyduğunu gördüm," dedi bir başkası.

"Korkusuzdu. Savaşçıların yanında kendini koruyabilirdi. Bunu kendi gözlerimle gördüm.

Gurur Wilder'ın göğsüne battı. Thea'yı bizzat iş başında görmüştü ama onun sert savaşçıların ve Muhafızların gözünde bir efsaneye dönüştüğünü duymak bambaşka bir şeydi.

Kampın üzerine ağır bir sessizlik örtüsü çökmeden önce konuşmaları fısıltılara dönüştü - ve Althea Zoltaire'in kendisi de onların arasında yürüdü.

Çenesini dik tutarak, omuzlarını geriye iterek hareket ediyordu, kılıcından hâlâ kan damlıyordu - onun kılıcından. Üstü başı savaşın pisliğiyle kaplıydı ama bu onu daha da heybetli gösteriyordu.

Mümkün olan her savaşçı hazır ola geçti.

Ve Wilder'ı şoke edecek şekilde, üç parmaklarını sol omuzlarına doğru kaldırdılar. Hayatında hiç böyle bir şey görmemişti.

O bir Savaş Kılıcı değildi, henüz değil... Ama bir Savaş Kılıcı'nın saygısına sahipti.

Arkasından Cal ve Wren geldi, ikisi de sarsılmış ve bunalmış görünüyordu. Ama Thea... Thea sanki tam olarak ait olduğu yerdeymiş gibi her şeyi olduğu gibi kabul etti.

Birisi, 'Ölümün yürüdüğü yerde Althea Zoltaire de yürür,' diye seslendi.

Kampta mırıltılar yükseldi. Ve ancak Thea'nın bakışları Wilder'ın kilerle buluştuğunda ona ne dediklerini anladı...

Ölümün Gölgesi.

Sonunda ona ulaştığında, onu kollarına alıp sıkıca sarılmamak için tüm iradesini kullanması gerekti. Daha yakından incelediğinde, yara bere içinde ve hırpalanmış olduğunu gördü; açıkta kalan derisinde, hortlakların karanlıklarıyla onu kırbaçlamayı başardıkları kırmızı yaralar ve kesikler vardı. Ama gözlerinde şiddetli bir fırtına vardı ve Wilder, boynundaki kader taşı olmasaydı, şu anda içinden geçen gücü saklayamayacağına bahse girmeye hazırdı.

"İyi misin?" diye sordu, sesi aniden sertleşmişti. Burada özel olarak konuşmalarının mümkün olmadığını biliyordu ve kaleye, odalarına geri dönme şansları da çok azdı.

Thea başını salladı ama gözlerinde sorgulayıcı bir parıltı vardı ve Wilder'ın ensesindeki karıncalanma ona bildiği bir şey olduğunu söyledi

o yapmadı.

Belirgin yorgunluğuna rağmen Thea savaş kampının etrafındaki kutlamalara katıldı, bunun savaşın sıcaklığında kazandığı saygıyı pekiştirmek için bir şans olduğunu fark etmiş gibiydi. İçti, şakalaştı ve adamlarla dertleşti, kısa süre sonra Cal ve Kipp de onlara katıldı, Wren ise Farissa'yı kontrol etmek için ayrılmıştı. Wilder, Farissa'nın denize atılmasından sonra neler olduğunu hâlâ bilmiyordu. Wren'in nereye gittiğini ya da ormandaki o şiddetli fırtınalara neyin sebep olduğunu.

Wilder'ın kendisi de şenliklerin dışında kalmış, Terrence'ın bir kez daha tepesinde dönüp durduğunu fark etmiş ve ona kalenin batısında yakalanan yarı wraithleri ve hepsini bekleyen korkunç kaderi hatırlatmıştı. Artos'u ve diğer yöneticileri, saldırıda oynadıkları rol ne olursa olsun, zavallı yaratıklardan bir ibret alınacağını anlayacak kadar iyi tanıyordu.

Yakınlarda bir fıçı, içindekilerin sonuncusu aşırı büyük bir fıçıya boşaltılırken inledi. Wilder Torj'u görmeyi bekliyordu ama onun yanına gelen Vernich'ti.

"İyi bir çırağın var Hawthorne," diye mırıldandı Bloodletter birasından uzun bir yudum almadan önce biraz da isteksizce.

"Öyle mi? Wilder dedi ki.

"Piçin teki olabilirim ama birinin yetenekli olduğunu inkâr edecek kadar dar görüşlü değilim..." Vernich içini çekti. "Orada benim arkamı kolladı.

"Herkesin arkasını kollardı.

"Ben de fark ettim. bir pişmanlık notasıyla doluydu, ancak yaşlı Savaş Kılıcı bu türden bir şey söylemedi; bu onun tarzı değildi.

Onun yerine, 'Ancak benim çırağım ağır yaralı,' dedi. "Yazık.

'Osiris tanık çağırıyor. Böylece amcasına neler olduğunu açıklayabiliriz.

'Ona bunun bir savaş olduğunu söyle. İnsanlar yaralanır,' dedi Wilder.

'Loncanın sessiz bir hayırseveridir. Bundan biraz daha fazla detaya ihtiyacı olacak.

Wilder cevap vermedi, sadece Vernich'in bakışlarını Thea'nın bir grup büyülenmiş savaşçıya içinde Cal'ın da olduğu bir kahramanlık hikâyesi anlattığı yere doğru takip etti. Çok geçmeden etraflarındaki adamlar kadehlerini kaldırıp Aevli Ok Callahan'ın şerefine kadeh kaldırmaya başlamışlardı.

Göğsü hâlâ ağır olan Wilder kendini zorla ayağa kaldırdı ve orta diyarların yöneticilerini bulmaya gitti. Çünkü savaş, muharebe bittiğinde sona ermemiştir.

Kutlamalar gecenin ilerleyen saatlerine kadar sürdü ve Wilder'ın Thea'yı tekrar ayakta sallanırken bulması bir ömür gibi geldi.

"Dinlenmen gerek," dedi ona, sesi alçaktı ve düşmesi halinde onu yakalamak için kendini konumlandırdı.

Onun sık sık yaptığı gibi tartışmasını bekliyordu. Ama görünüşe göre çırağı, aşkı, yenilgiyi ne zaman kabul edeceğini öğrenmişti. Kız başını salladı, gözlerini kırıştırarak ona baktı ve kampın dış çeperine kurduğu çadırı ona göstermek için görmesi gereken tek şey buydu.

Tökezleyerek içeri girdi, günün şoku nihayet üzerinden atılmıştı, titriyordu ve üşüyordu. Wilder onu çadıra kadar takip etti, kendisi de içindeyken çok küçük görünüyordu ama aldırmadı. Ona yakın olmak, gece boyunca ona sarılmak istiyordu. Hâlâ birkaç kelimeden fazlasını konuşmamışlardı ama bildiklerini göz önüne alırsak belki de en iyisi buydu. Bundan sonra ne yapması gerektiğini düşününce.

Ama önce onlara bu rahatlığı sağlayacaktı.

Konuşmadılar. Sadece vücutlarındaki kiri ve kanı sildiler ve yatağın üzerinde birlikte kıvrıldılar, Wilder onun vücudunu kendi vücuduyla sararak titremelerinin geçmesini bekledi.

Bir ara uykuya dalmış olmalıydı, çünkü Thea'nın yüzünün hatlarını çizdiğini, dudaklarının onunkilere değdiğini görerek uyandı.

"Sana ihtiyacım var," diye fısıldadı.

"Bana sahipsin. Her parçam sana ait," dedi ona, öpücüğü yakaladı, ağzı onunkinin altında ayrıldı, dilinin içeri girmesine ve onunkine sürtünmesine izin verdi. Bir an için geri çekildi. "Ama bana tam olarak neye ihtiyacın olduğunu söyle Thea, o zaman senindir.

"Bana hayatta olduğumuzu hatırlat. Birlikte olduğumuz ve arkadaşlarımız zarar görmediği sürece önemli olan tek şeyin bu olduğuna dair bana söz ver.

Bu sözler Wilder'ın yüreğini dağlarken kalbinde bir uçurum açıldı. Derinlerde bir yerde, onu sarsanın sadece savaş olmadığını biliyordu. Daha fazlası vardı, henüz ona söylemediği bir şey. Ama

Onu zorlamayacaktı - ona en çok ihtiyaç duyduğu anda, ondan bunu istediğinde değil.

Güvenceler onun ağzından değil, bedeninden gelecekti.
Vücuduyla onu rahatlatabilirdi.

Kampın geri kalanı etraflarındayken, Wilder sessizlik içinde kıyafetlerini çıkarmaya, dişleri bir meme ucunun üzerinde kapanırken elini kızın ağzının üzerine kapatmaya, parmağını kızın merkezinde gezdirmeye dikkat ediyordu.

Tuvalin içindeki mavimsi ışıktaki Thea'nın tenindeki morlukları görebiliyordu. Her birini saygıyla öptü, köprücük kemiği, kaburgaları boyunca ve altında, Thea onun dokunuşuna doğru eğildi.

Titreyerek nefes verdi.

Bu kadın... Benim kadını... Ona uzun zaman önce aşık olmuştu ama fark edemediği şey, aşk söz konusu olduğunda bunun tek bir düşünüş değil, defalarca düşünüş olduğuydu. Daha büyük jestlerde vardı: canavarları öldürmek, öfkeyle savaşmak ve içten beyanlarda bulunmak. Ama bunu en derinden hissettiği şey daha küçük, daha sessiz anlardı - kalbinin tam o değişim, ona mantığın ötesinde aşık olduğu yer.

Her şey kafasına dank edince boğazı düğümlendi. Sonsuza dek Thea'ya aşık olacaktı.

Ve böylece, çadırın loş ışığında, nefesleri birbirine karışırken, parmakları onun saçlarında nazikçe, Wilder dik oturdu ve onu kucağına çekti, kalçaları onun iki yanında duruyordu.

Onu uzun, yavaş ve derinlemesine öptü.

Ancak ikisi de nefessiz kaldığında birbirlerinden ayrıldılar.

Thea yavaşça, işkence edencesine sikinin uzunluğundan aşağı kayarken Celadon gözleri gümüşle buluştu.

Bu kez eliyle adamın ağzını kapatıp gırtlaktan gelen iniltisini bastırdı.

Ağzının kenarına yerleşen gülümseme neredeyse onu kıracaktı.

Sonra dudakları Wilder'ın dudaklarındaydı ve kalçalarını Wilder'ın kılınca doğru yuvarlıyordu. Wilder onun hareketlerini alttan karşıladı, her hamlesinde hissettiği her şeyi ortaya koymaya çalışarak kendini ona doğru itti.

Adam kadının içindeki o derin noktaya ulaştığında Thea'nın nefesi kesildi ve adam aralarına uzanarak klitorisini istediği gibi çember içine aldı. Başı zevkle geriye doğru eğildi ve adam onun göğüslerini öptü ve dişlerini meme uçlarının üzerinde gezdirdi.

Onun için çok parlak yanıyordu ve onunla birlikte yanıyor, onu beceriyor, ona verebileceği her şeyle onu seviyordu.

"Wilder," diye inledi, bir lanet, bir dua, bir uyarı.

Adının dudaklarındaki tadı sonsuza dek onun sonu ve onu geri dönüşü olmayan noktanın ötesine gönderdiğinde, doruk noktasına ulaştığında, onunla birlikte uçurumun kenarına savruldu.

Wilder şafaktan önce, dünyanın geri kalanından önce uyandı. Bir an için Thea'yı izlerken, onun uykuyla yumuşamış vahşi güzelliğini incelerken zaman durdu. Kirpiklerinin yanaklarının üst kısımlarını öpüşünü, dudaklarının hafifçe aralanışını ve göğsünün sabit bir ritimle inip kalkışını ezberledi.

Sonra sessizce giyindi, her bir giysi parçasıyla, her bir zırh parçasıyla kendini çelikleştirdi.

Thea'ya son bir kez baktı. "Seni seviyorum," diye fısıldadı, yapmak üzere olduğu şeyden geri dönüş olmadığını biliyordu.

Bir ayağını diğerinin önüne atmaya zorladı ve hâlâ gücü varken çadırdan çıktı. Gözleri yaşardı ama yürümeye devam etti.

Nereye giderse gitsin, Thea'yı yanında taşıyacaktı. O artık onun bir parçasıydı, her zaman.

KIRK DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

THEA

Thea çadırın dışındaki seslere uyandı. Wilder'ın yattığı taraf soğuktu.

'Son anda taktik değiştiren oydu. Farissa'ya genç simyacıyı yanına almasını söyleyen oydu. Vernich'ti. 'Yaşlı olanın genç olanın peşinden gideceğini biliyordu. Onlar için kahrolası bir fırsat yarattı.

'O asla -' Bu Torj'du.

Thea'nın kafa derisi diken diken oldu ve kader taşını tuttuğunu fark etti. Cal bunu onun için ormanda bulmuştu. Kendini yukarı kaldırdı, kargaşayı dinlerken taşın göğüslerinin arasına düşmesine izin verdi. Kimin hakkında konuşuyorlardı? Ve Wilder neredeydi? Şafağın zayıf ışığında çadırı taradı.

Zırhı, kılıçları, her şey gitmişti.

"Kuzey bölgesinden sorumlu olarak lanet olası bir çırak bıraktı," diye bir ses daha eklendi. ESYLLT.

"O halletti.

', değil mi? *Onlar* tarafından esir alındı,' diye yanıtladı ESYLLT hırlayarak. 'Ona, kız kardeşine ne yaptıklarını kim bilebilir ki?

Audra'nın sesi derin tınıları yarıp geçti. "Belki de hemen bir sonuca varmadan önce genç kadınlara sormalısınız.

Thea zar zor nefes alıyordu. Ne dinliyordu? Olabildiğince sessiz şekilde giyinmeye başladı, bu sırada onların sözleri tuvalin içinden süzülüyordu.

'Dahası da var,' diye mırıldandı Vernich. 'Komutanlardan biri Sebastos Barlowe'a yapılan saldırıyı araştırıyor -'

Thea irkildi. Saldırı mı? Savaştan önce kampta çıkan kavgayı kastetmiyorlardı herhalde? Tüm bunların ortasında sıradan bir kavgayı kim umursardı ki?

"Tanıklar Hawthorne'un savaş alanında ona saldırdığını söylüyor," diye devam etti Vernich. 'Onu tahrik etmeden boğmuş. Barlowe'un bilinci hâlâ yerine gelmedi.

"Hayır. Asla yapmaz," diye tersledi Torj.

Ama Thea dinlemeyi bırakmıştı. İçindeki korkunun giderek artmasına daha fazla dayanamayarak zırhını bir kez daha kuşandı. Wilder haklıydı - şimdi ikinci bir deri gibi oturuyordu. Çadırın arkasından sürünerek çıktı ve fark edilmeden savaş kampının içinden geçti. Thezmarr'daki eski hayatı onu gerektiğinde görünmez olma konusunda bir uzman yapmıştı ve şimdi çadırların arasında dolaşırken Savaş Kılıcı'ndan herhangi bir iz bunu kendi avantajına kullandı. Onunla ilgili hikâyeler kendi hayatlarını kurmadan önce onu bulması gerekiyordu, hem de hemen.

Çok az hareket ya da gürültü vardı, sadece sıhhiye çadırında hâlâ hayata tutunmaya çalışan yaralıların uzaktan gelen iniltileri duyuluyordu.

Ve tepemizde bir şahinin çılgılığı.

Thea'nın midesindeki çalkantı bu manzara karşısında daha da şiddetlendi. Yakındaki bir erzak arabasından bir yay ve bir ok sadağı kaparak kampın geri kalanında bir gölge gibi ilerledi ve şahini takip etti.

Bu yol onu kalenin batısına, kargaların ve leş yiyicilerin henüz yakılmak üzere toplanmamış ölümlerle ziyafet çekmeye başladığı kan lekeli tarlalara götürdü. Burası ölüm ve umutsuzluk kokuyordu, bir zamanlar hayal ettiği ihtişamdı çok uzaktı.

Açık araziye geçerken kimseyi görmedi, bakışlarını yukarıda alçalıp yükselen yırtıcı kuşa dikmişti. Kimse onu durdurmadı; ne muhafızlar, ne de gözcüler.

Savaşta yıpranmış vücudunun ağrısına rağmen, en ağır hissettiği göğsüydü. Çünkü bunun, Wilder'a Naarva'dan, Peçe'nin sözde en zayıf olduğu yerden mesajlar getiren aynı şahin olduğunu iliklerine kadar biliyordu. Aynı şahin, Karanlığın Kızı Anya'nın Wren'i oniks bağlarıyla esir almasını da izlemişti.

Batıdaki ağaçlık çizgiyi gördüğünde Thea'nın ağzını ekşi bir tat doldurdu, boğazının arkasında donuk bir acı zonklaması oluştu.

Yaklaşmasını yavaşlattı, kalp atışları hızlandı.

Ağaçların dibinde bir avuç Orta Dünya askeri görebiliyordu; hepsi baygındı, kalın gövdelere bağlanmışlardı ve ağızları tıkalıydı.

Ellerinde Wilder'ın Naarvian çeliğinin ağırlığını özleyen Thea, yayına bir ok taktı ve ağaç çizgisine doğru süründü. En yakınındaki savaşçıya ulaştığında kolunda bir Muhafız totemi gördü ve kim olduğunu bilmesi için dua etti. Ormanın zeminini tarayarak aradığı otu kaptı ve adamın burnunun dibine getirerek yapraklarından acı kokular yayılması için salladı. Biberli geniş yapraklı - onca yıllık simyanın ona öğrettiği bir başka güzel numara.

Kadının dokunuşlarıyla adam sarsıldı ve kadın onu tüm gücüyle zapt etmek zorunda kaldı; en azından bu ilk buluşma için adamın ağzının yeterince kapatılmış olmasına minnettardı. Ama panik yatışır yatışmaz ve kendi kolundaki Koruyucu totemi ve dudaklarına götürdüğü tek parmağı fark eder etmez, adam sakinleşti.

Thea hançerini kınından çıkardı ve onu ağaca bağlayan ipleri kesti. Elleri kurtulur kurtulmaz tıkaca doğru uçu ve yüzünü tiksintiyle buruşturarak ağzındaki kumaş parçasını yırttı.

"Burada ne oldu?" diye fısıldadı, arkasındaki ormana bakıyor, sık ağaçların arasından göremiyordu.

'Tam olarak bilmiyorum,' diye mırıldandı. 'Mahkumları korumakla görevlendirildik. Ben onların yarısıyla birlikte burada görevliydim. Ağaçlara bağlı diğer Muhafızları işaret etti. "Buraya nasıl böyle geldiğimi hatırlamıyorum.

"Hangi mahkumlar? Thea sordu.

"Canavarlar.

"Nerede?

"Ormanın hemen içinde.

Thea'nın tüyleri diken diken olmuştu. Savaşçıya geri döndü. 'Sen kaleye koşarken, diğerlerine yardım etmek için onlardan birini serbest bırakmanı istiyorum. Koşmaktan bahsediyorum. Warsword'leri ve komutanları getir.

"Ne yapacaksın?" diye sordu, gözlerini ondan ötedeki gölgeli ormana dikerek.

Ormana girmeden önce tek söylediği 'Kendin için endişelen,' oldu.

Çok uzağa gitmesine gerek yoktu. Ormanlık alana sadece birkaç metre kala onu gördü.

Çelik bir kafes.

Sadece içinde mahkumlar, canavarlar ya da başka şeyler yoktu. Artık yok. Ağaçların etrafına dağılmış, esareten yeni kurtulmuş düzinelerce yarı hortlağı gördüğünde ağzından hırıltılı bir nefes kaçtı. Yaralı ve kanlıydılar, bazıları ayakta durmak için birbirlerini destek olarak kullanıyordu. Ama artık kafesin parmaklıkları arasında değillerdi. Kaçmışlardı.

Thea'nın bakışları kapısı aralık duran çelik kutuya kaydı.

Kaçmamışlardı.

Birisi onları serbest bırakmış.

Thea'nın kalbi küt küt atıyor, önündeki manzarayı tararken parmakları yayının etrafında bükülüyordu. Ve sonra kalbi durdu.

Her şeyin merkezinde Karanlığın Kızı Anya ve Cal'in vurduğu kanatlı adam bir arada duruyordu...

Ve Wilder Hawthorne.

Thea, Wilder'ın bir canavarın bağlarını keserek onu serbest bırakmasını izlerken nefes alamıyordu, yakışıklı yüzü soğukkanlı bir sakinlik maskesiydi.

Bu gerçek olamaz. Thea gözlerini hızla kırıştırdı, halüsinasyon gördüğüne, gözlerini bir daha açtığında farklı bir şey göreceğine ikna olmuştu.

Ama her şey gün gibi ortadaydı.

Bunca zaman Vernich'in düşmüş Savaş Kılıcı olduğunu düşünmüştü.

Ama karanlığın içeri girmesine izin veren o değildi. Ondan önce canavarların bağlarını kimin kestiği inkar edilemezdi.

Wilder'dı.

Thea göğsünün çöktüğünü hissetti. Wilder Hawthorne Karanlığın Kızı'yla işbirliği içindeydi. Bu farkındalıkla birlikte, bulmacanın diğer tüm küçük parçaları da yerine oturdu. Peçe'nin en zayıf olduğu Naarva'dan gelen şahin. Kaynaklarının güncellemelerini ondan saklamak. Diğerleri yarı-wraith'i gökyüzünden vurduğunda irkilmesi. Thezmarr kayalıklarındaki canavara 'o' yerine 'o' demek.

Bunca zamandır onlara yardım ediyordu. Bunca zamandır yalan söylüyordu. Tam bir aptaldı.

Vernich'in sözleri zihninde yankılandı: *'Son anda taktik değiştiren oydu. Farissa'ya genç simyacıyı yanına almasını söyleyen oydu... Onlara bu lanet olası fırsatı o yarattı.*

Thea bunu kendi gözleriyle görmemiş olsaydı, birlikte yaşadıkları onca şeyden sonra buna inanmazdı.

Ona, onu *sevdiğini* söylemişti.

Onun da kendisini sevmesini sağlamıştı.

Ve şimdi... şimdi düşmanla birlikteydi. Düşman oydu.

Thezmarr'ın temsil ettiği her şeyi, Savaşçıların uğruna savaştığı her şeyi almış ve öyle bir parçalamıştı ki, artık rüzgârda savrulan tozdan başka bir şey değildi.

Öfke bekliyordu, şiddet bekliyordu ve bunun geleceğini biliyordu. Beklemediği şey, göğsüne çarpan ve fiziksel acı dalgalarıyla kendini gösteren keder darbesiydi.

Birisi ölmüştü.

Tanıdığı Wilder gitmişti. Hiç var olmuş muydu?

Uzaktan bir alarm zili çaldı.

Thea yüzünü buruşturdu, yayını sıkıca kavradı. Lanet olası kale aptalları geldiklerini daha yeni duyurmuş olabilirlerdi.

Kanatlı general Anya ve Wilder'a, "Muhafızlardan biri kaçmış olmalı," dedi. "*Hemen gitmemiz gerekiyor.*"

Göğsündeki Cal'ın oku gitmişti. Sanki hiç vurulmamış gibi hareket ediyordu. Hangi şeytani gölge büyüünün böyle bir yarayı kapatabileceğini merak ederken Thea'nın tüyleri diken diken oldu.

"Dratos, sen yaralılarla ilgilen," dedi Anya ona, sesi emir doluydu.

Dratos.

"Bana sık sık Naarva'daki Dratos adında bir korucudan haber getirir..." Wilder'ın söylediği sözler karnına *inen bir yumruk* gibiydi. En başından beri tüm bunların içindeydi.

Thea safranın acılığını tattı. Ne kadar da aptalmış. Artık değil.

Canavarlar kendilerini hazırlayıp yola çıkmaya hazırlanırken bir hareket telaşı vardı.

Thea okunu ağaçların arasından Anya'nın kalbine doğrulttu. Bir zamanlar kim olduğu önemli değildi. Anya Karanlığın Kızı'ydı, orta âlemleri zehirleyen düşmandı. Artık hiçbir kan bağı ya da fırtına Thea'yı durduramazdı.

"Sen benim kız kardeşim değilsin," diye mırıldandı, nişan alarak -

"Yerinde olsam bunu yapmazdım," diye seslendi derin, tanıdık bir ses, kalbinin etrafına acımasız bir yumruk saran ve sıkı bir ses.

Thea sarsıldı ve okunu önüne çıkan Wilder'a doğrulttu. "Sen..."

Ne bekleyeceğini bilmiyordu - inkâr mı, güvence mi, pişmanlık mı? Ama onunla düşman arasında durup atışını engelleyerek, dünyalarındaki tüm çürümüşlükten sorumlu kişiyi alaşağı etmesini engelleyerek bunların hiçbirini sunmadı.

Arkasında, canavarlardan gölgeler dökülüyordu, bazıları karanlık kırbaçlarıyla çoktan gözden kaybolmuştu.

"Bunu yanına bırakmayacağım," diye yemin etti, ellerinin titremesini gizleyemedi.

Uzaktan süvarilerin geldiğini duyabiliyordu.

Wilder, 'Muhafızın gitmesine izin verdin,' dedi. "Onu yardım için geri gönderdin. Peki ya sen? O canavarların gitmesine izin verdin.

Sen -'

"Evet," dedi açıkça, gelen kuvvetlerin sesleri yükseldikçe bir adım geri çekildi.

Hepsi doğruydı. Duyduğu her şey doğruydı. İliklerine kadar biliyordu.

"Nasıl yapabildin? Kelimeler bir fısıltı olarak çıktı. Kırık kalbine yerleşirken, öfkeyi içine çekti, öfkenin onu körüklemesine izin verdi. Sadece bir kalbin derinliklerine inmiş biri onu içinden parçalayabilirdi.

"Yapmam gerekeni yaptım, Thea.

"Adımı söyleme," diye tısladı. "Bir daha asla adımı söyleme.

Arkasında düşman kuvvetleri uzaklaşıyor, orman gölge büyüleriyle doluyordu.

"Hawthorne," diye Dratos. 'Gitmeliyiz -'

Thea, orta diyar güçleri geldiğinde ormanın çalılıkları arasında çarpışan figürlerin sesini duydu.

Savaş Kılıcı'nın yüzündeki ifadeyi okuyamadı. Bir adım daha geri çekildi, arkasındaki canavarları şimdi bile koruyordu.

"Hawthorne? Arkasından Torj'un sesi geldi, emin değildi.

Ama Wilder'ın yüzü soğuk ve kayıtsızdı, sanki şimdiye kadar savunduğu, korumaya yemin ettiği her şeye ihanet etmemiş gibiydi.

Etrafında şiddetli gölgeler dönüyordu, arkasındaki orman Anya ve kanatlı generali dışında bomboştu. Wilder onlara doğru gitti, sanki karanlıktan korkmuyormuş gibi, sanki karanlık onun bir parçasıymış gibi gölgelerin etrafında dönmesine izin verdi.

Thea'nın bakışlarıyla karşılaştı.

O acımasız bakışla, aralarındaki her şey koptu.

Thea'nın ona olan aşkı o anda acı çekerek ölmüş, her anı, her dokunuşu bir deri gibi bedeninden dökülmüş, geriye hiçbir şey .

Onu buz gibi inceledi ve zayıf olduğu tek noktayı gördü. Savaş Kılıcı standartlarına göre yapılmamış zırhında.

Okunu fırlattı ve doğrudan uyumsuz eklemi hedef aldı.

Hedefini bulup bulmadığını göremedi. Çünkü oniks güç kirpikleri yoğunlaşarak üç düşman figürünün etrafında, gözden kaybolana kadar çalkalanan bir kütle yarattı.

KIRK BEŞİNCİ BÖLÜM

THEA

"Az önce ne oldu lan? Torj onun yanında, önlerindeki boş kafese ve boş açıklığa bakarak, gölgenin son kırıntılarının da kaybolduğunu söyledi.

Thea yayını indirdi, tüm vücudu titriyordu. "O da onlardan biri..." diye mırıldandığını duydu. "Kaçmalarına yardım etti. Bunu gördüm.

Torj gözlerini kapattı, sonra tekrar açtı ve inanamayarak başını salladı. "Ben de öyle...

"Neler oluyor böyle? Osiris'in sesi şaşkın sessizliği yarıp geçti. Onlara ulaştığında bakışları boş kafese ve ormanın zeminindeki atılmış iplere takıldı. "Bunu kim yaptı?" diye sordu, boynu kızarmıştı.

"Wilder Hawthorne," dedi Thea ona, onun adını söylerken kalbi yeniden paramparça oldu. Bu ismi bir daha asla telaffuz etmek istemedi. Her şeyden çok, parçalanmak istiyordu. Kaçıp gitmek ve bu kâbustan uyanmak istiyordu. Belki de kendisini hâlâ savaş alanında, Azrail'in kara büyüünün merhametinde bulurdu. Öyle olmayı diledi.

Ama Osiris'ten kopan öfke kükremesi onu bu tür düşüncelerden kurtardı.

Bunlar oluyordu. Hepsi gerçektir. Wilder loncaya ihanet etmişti, Orta diyarlara ihanet etti, *ona* ihanet etti.

Torj Lonca Ustasına, "Bunu kontrol altına almalıyız," diyordu. "Bunu kontrol altına almadan önce bu haberin yayılmasına izin veremeyiz.

Savaş Kılıcı'nın sözleri onları harekete geçirdi ve Thea daha ne olduğunu anlamadan onların yanında, kaleye ve savaş odasına doğru ilerliyordu.

Odaya girerken bir gece önce paylaştıkları zaferden eser yoktu. Ortasında zengin bir meşe masa duruyordu, başında üç krallığın hükümdarları oturuyordu.

"Bu çağrının anlamı nedir Osiris? Lonca Ustası sandalyeye oturur oturmaz Kral Artos sordu.

Osiris hemen cevap vermedi. Krala değil de ona baktığında Thea'nın ensesi karıncalandı.

"Althea mı? Kral Artos kaşları şaşkınlıkla çatılmış bir halde sordu.

Kalbi sıkışan Thea boğazını temizledi ve elini Malik'in hançerinin kabzasına dayayarak konuşurken başını dik tutmaya çalıştı. Dilinin ucuna gelen kelimeler onu kırmakla tehdit ediyordu.

"Wilder Hawthorne firar etti, Majesteleri. Kral gözlerini kırptırdı. "Firar mı etti?

Keskin bir nefes aldı. "Evet, efendim. Canavarların liderleriyle birlikte yarı-wraith tutsaklarınızı serbest bırakarak en büyük ihaneti . Onlarla birlikte karanlığa bürünerek kaçtı, Majesteleri.

Sesi bir yabancıya aitmiş gibi geliyordu, sakın ve mesafeliydi, içinde kopan fırtınayla tam bir tezat oluşturunuyordu. Odada kendisiyle birlikte başka kimlerin durduğuna dikkat ama bakışlarının onu delip geçtiğini hissedebiliyordu.

Wilder'la en mahrem anlarını dayanılmaz ayrıntılarla yeniden yaşarken dünya birdenbire yakınlaştı ve keskinleşti. Onun gülüşü ve gülümsemesi. Tenine karşı fısıldanan adı. Onun içindeki hissi.

Thea aniden midesi bulanarak sallandı. Kendini burnundan düzenli bir şekilde nefes almaya zorladı, odanın etrafındakilerin dikkatini görmezden geldi ve sadece Kral Artos'a odaklanarak onu şimdiki zamana bir çapa olarak kullandı.

Artos, Kraliçe Reyna ve Kral Leiko ile görüşüyordu; üçünün de yüzünde korku ve dehşet karışımı aynı ifade vardı.

Sonunda Kral Artos başını kaldırdı ve Osiris'e seslendi. "Onun ihanetini kendi gözlerinle gördün mü?

"Torj Elderbrock yaptı, Majesteleri. Sonunda ben de oradaydım. Gardiyan Zoltaire'in dediği gibiydi. Orada gölgelerin içinde onlarla birlikteydi. Ayrıca savaş alanında hiçbir tahrik olmaksızın Muhafız Sebastos Barlowe'a saldırdığı da ortaya çıktı. Osiris'in sesi öfkeyle titriyordu. Dudakları bembeyaz kesilmişti. Thea, Thezmarr'da geçirdiği onca yıl boyunca Lonca Ustasını hiç bu kadar öfke dolu görmemişti.

İşte o zaman Seb topallayarak öne çıktı, boğazında korkunç morluklar vardı, gözleri kan kırmızısıydı. "Beni öldürmeye çalıştı, efendim," diye homurdandı, sesi kırıktı.

Osiris soğuk bir ifadeyle, 'Eğer seni öldürmeye çalışsaydı çoktan ölmüş olurdu,' dedi. "Ama gerçek şu ki... Hawthorne vatana ihanet etti. Bakışları üç yöneticiye kaydı. "Bununla ilgilenmek için izniniz var mı?

Kral Artos, Kraliçe Reyna ve Kral Leiko ile bakış alışverişinde bulundu. Asiller başlarıyla onayladılar ve Harenth Kralı Osiris'e döndü.

"Öyle," dedi.

Lonca Ustası'nın savaş odasının geri kalanına dönmeden önce çenesi sıkıştı. Thea ancak o zaman etraflarındaki yüzleri taradı. Torj ve Vernich omuz omuza durmuş, yüzleri kendi öfkeleriyle kazanmıştı. Thea, Warwords ve Eysyllt'in yanında Cal ve Kipp'i gördü. Thea onların bakışlarıyla karşılaştığında her ikisinin de ifadeleri yumuşadı.

Acımak. Ona acıdılar.

Thea onları suçlamadı. Aptalın tekiydi. Bunca zaman Vernich ve Seb'in aralarındaki hain savaşçılar olmasından, sonunda diyarlar boyunca izini sürmek zorunda kalacağı kişiler olmalarından endişelenmişti. Ama yanılmıştı. Tamamen ve tümüyle yanılmıştı. Yatağındaki Savaş Kılıcı'ydı, kalbine giren Savaş Kılıcı'ydı.

Başka yüzler de ona bakıyordu: Farissa, Audra, Wren... Hepsi de ona kırılgan bir şeymiş, kırılmak üzereymiş gibi bakıyordu.

Ama hayır. Bu onun sonu olmayacaktı.

Kendini harabelerden bir efsane yapacaktı.

Osiris odadakilere hitap etmeden önce boğazını temizledi. "Zaferimizin hemen ardından bu duyuruyu yapmak bana acı veriyor ama yapılması gerekiyor..." Kendini toparlamaya çalışır gibiydi. 'Bugünden itibaren, Thezmarr'lı Wilder Hawthorne düşmüş bir Savaş Kılıcı olarak ilan edilmiştir. Birçoğumuz onun ihanetine tanıklık ettik. Furies'in verdiği gücün onu içten içe çürüttüğünü izledik. Şu andan itibaren, orta diyarların iki düşmanı var. Bizi bu diyarlardan silmek isteyen karanlığın güçleri ve bir zamanlar onları korumaya yemin etmiş olan eski Savaş Kılıcı.

Odada öfkeli mırıltılar yükseldi. Thea havadaki öfkenin bir dalga gibi üzerine çöktüğünü hissedebiliyordu.

"Onu takip etmeliyiz," diye homurdandı Vernich. 'Onu daha önce bitirmeliyiz -'

"O benim. Kelimeler Thea'nın ağzından düşünmeden çıktı, zar zor Bir fısıltıdan daha fazlası, ama tüm savaş odasını susturmaya yetecek kadar ağırlık ve tehdit içeriyordu.

Kaplıcada birbirlerine söylediklerinin bir yankısıydı bu.

"Sen benim misin?" diye sormuştu.

"Mantığın

ötesinde. "O

zaman ben

seninim.

Artık başka bir anlama geliyordu - çok daha karanlık, zehir dolu bir şey.

"O benim," dedi tekrar, herkesin duyabileceği kadar yüksek bir sesle.

yüzeyin altında çalkalanan öfkeyi görmek.

Öfke çılgınlıklarını, erkeklerin itiraz etmesini, hayatının pek çok noktasında olduğu gibi kendisine sırt çevirmelerini bekledi.

Ancak Torj ve Vernich öne çıkmadan önce odada sessiz bir müzakere sürüyor gibiydi.

'Ona ulaşabilecek biri varsa...' Vernich'in sesi çakıl gibiydi. "Bu o.

Torj'un yüzü ciddiydi. "Onun zayıflıklarını hepimizden daha iyi biliyor," diye ekledi ve Thea'ya kasvetli bir baş selamı verdi.

Osiris onun bakışlarını masanın öbür ucunda karşıladı, ifadesi sertleşti. "Onu istiyor musun?" dedi öfkeyle. 'O senin. Onu avla. Ona Thezmarr'ın adaletini getir. Her kelime kırılmış ve soğuktu, yeni bir ihanetle keskinleşmişti. "Bunu yap Althea Zoltaire, kılıçları senin olsun.

KIRK ALTINCI BÖLÜM

THEA

Thea, Wilder ile paylaştığı odada durmuş, sağır edici sessizlikte çantasını hazırlıyordu.

Kalbi paramparça olmuş olabilirdi, ama onu yeniden şekillendirmeye yemin etti, öfkeyi bu çatlakları yeniden lehimlemek için bağlayıcı olarak kullandı, böylece eskisinden daha güçlü olacaktı. Dokunulmaz. Aşılmaz.

Ona Thezmarr'ın adaletini getir. Bunu yaparsan kılıçları senin olur.

Osiris'in sözleri zihninde yankılanıyor, elindeki görevde kendini kaybetmesine izin vermiyordu.

Yatağın üzerinde, paylaştıkları yatakta, Wilder'ın ona verdiği harita duruyordu. Peçe'nin en zayıf kısımlarını, düşmüş Savaşkılıcıların aranacağı yerleri işaretleyen haritanın ta kendisi.

Onu avla.

Niyeti buydu.

Kısa bir süre, attığı okun hedefini bulup bulmadığını merak etti. İhtiyacı olan malzemeleri toplamak için odada dolaşırken kader taşı göğsünde sallanıyordu. Thea'nın orta diyarlarda yürümek için sınırlı günleri kalmıştı ama onları iyi geçirecekti. Onları Wilder Hawthorne'u avlayarak geçirecekti. Bir Savaş Kılıcı olup onu adalete teslim ederek geçirecekti.

Başarısızlıkları, onları düzeltmeden önce görülmeyi ve duyulmayı talep ediyordu. Pişmanlık karnında bir yılan gibi kıvrılıyordu. Thezmarr'ı hayal kırıklığına uğratmış, loncayı hayal kırıklığına uğratmış ve aralarındaki bir haine yardım etmişti. Thea onun kendi dünyasına girmesine izin vermişti ve o da orta diyarları ve kalbini mahvetmişti. Artık bir santim bile zayıflık göstermeyecekti.

Bu bir sondu ve başlangıçtı.

Bakışları balkona kaydı ve orada kuşhaneden salınan kuzgunları gördü. Wilder'ın ihanet haberini dünyaya taşımalarını izledi. Hükümdarlar ve Osiris bu haberin orta diyarların her köşesine ve ötesine yayılacağına söz vermişti. Tüm krallıkların nüfuzlu evlerine, eski Savaş Kılıcı'nın arayabileceği tüm kaynaklara.

Artık başına ödül konmuştu. Ve

Thea bunu almaya yemin etmişti.

Seviştikleri balkondan, siyah kanatların gökyüzüne çarparak bulutların ötesinde kayboluşunu izledi, zihni savaş düşünceleriyle işgal edildi. Kaybettiği bir savaş. En yıkıcı türden. Kalplerin savaşı. İçinde sadece karanlık bir boşluk bırakan bir savaş. Tek ödeme, intikam biçimi olarak intikam isteyen bir savaş.

Dışarıdaki gün parlak ve açıktı, güneş Tver'in altın tepelerinde yoğunlaşıyordu. Bu sadece Thea'nın mutsuzluğunu körüklemeye yarıyordu. Dünyada hâlâ bu kadar çok ışık varken nasıl bu kadar kırık hissedebilirdi?

Thea bu düşüncayı kafasından silkeledi ve toplanmayı bitirmeye gitti. Kendi eşyalarını ararken Wilder'ın eşyalarını taşımak canını acıtiyordu. Her şeyi sanki sadece bir toplantıya gidiyormuş gibi bırakmıştı, sanki tamamen ona dönmeye niyetliymiş gibi.

Adamın giysilerinden oluşan bir yığının yerini değıştirdi ve halının üzerinde yumuşak bir gümbürtü duydu. Çömelerek ağır mavi bir mücevher aldı. Bu, Thezmarr'daki kulübesinde bulduğu safirdi. Hiçbir zaman sormaya cesaret edemediğı mücevher. Başparmağını mücevherin çok yönlü yüzünde gezdirdi, bu basit hareket ona Wilder'ı tam olarak tanımadığını hatırlattı. Ve şimdi, onu asla tanıyamayacaktı, düşmanından başka bir şey olarak değıl.

Sersemlemiş bir halde parıldayan mücevhere baktı. Kendi kendine bunun artık önemli olmadığını söylese de, yine de cebine attı.

Tam çantasını emniyete alıp alması gereken eşyaların listesini taramayı bitirmişti ki kapısı çalındı.

Wren'di.

Thea'nın kız kardeşi kapıyı arkasından kapattı, çantasını bir sandalyenin üzerine bıraktı ve odanın dağınıklığını gözden geçirdi. "Gerçekten gidiyorsun demek?" diye sordu, sesinde en ufak bir şaşkınlık yoktu.

"Evet.

O ormanda Karanlığın Kızı'yla karşılaştıklarından beri, onun gerçekte kim olduğunu keşfettiklerinden beri kız kardeşler bir an bile yalnız kalmamışlardı.

Şimdi, vahiy aralarında ağır bir şekilde asılı duruyordu. "Ne diyeceğimi bilemiyorum," diye itiraf etti Thea.

"Ben de öyle," diye yanıtladı Wren. "Birileri biliyor olmalıydı..." diye cüret etti. "Param Audra'nın üzerinde," diye homurdandı Thea, son bir yedek gömleği daha içine tıktırırken biraz fazla güçle paketledi. *Ve Wilder*, diye ekledi sessizce.

"Muhtemelen haklısın. Wren iç çekti. 'Buradan sonra ne yapacağımı bilmiyorum, Thee. Kime söyleyeceğimi, ne soracağımı...'

"Kimseye söyleme," dedi Thea ona, kalbi katılaşılarak. "Daha fazlasını öğrenene kadar kimseye güvenmeyeceğiz.

"Kimse yok mu?

Thea örgüsünü yeniden ördü ve kız kardeşiyle yüzleşti. Yanında taşıdığı ihanet o kadar çığ ve şefkatliydi ki. "Cal ve Kipp'e güvenilebilir. Ve... kardeşine rağmen Malik'e hayatım pahasına güveniyorum. Torj'a da.

"O zaman ben de onlara güveniyorum.

Thea başını salladı. Wren'i onu destekleyecek insanların yanına bıraktığı için mutluydu.

"Sen ve ben birlik içinde kalmalıyız," diye uyardı Wren onu. "En azından ruhen ve amaç olarak.

"Katılıyorum," dedi Thea. "Ben yokken ne yapacaksın?

'Halkımız buradayken Notos'un kütüphanesinden faydalanacağım. Orta diyarlardaki en iyilerden biri olması gerekiyordu. Belki düşmanımız hakkında daha fazla şey öğrenebilirim...'

"Peki sonra?

"Artık burada bana ihtiyaç kalmadığında Thezmarr'a döneceğim. *Onun* hakkında olabildiğince çok şey , bundan sonra olacaklara hazırlanmak elimden geleni yapacağım. Simya, büyü, ne gerekiyorsa.

O... Onların kız kardeşi.

Thea tekrar başını sallarken buldu kendini, kız kardeşinin ikisi için üstlendiği sorumluluğu anlamıştı. "Senden istemem gereken bir şey daha var, Wren.

"Sor ona.

Thea'nın eli kader taşına gitti. Onu boynundan çıkardı ve tanıdığı en iyi simyacıya uzattı. "Bunun üzerindeki işlemi kaldırmanı istiyorum.

Wren'in bakışları onunkilere kaydı, gözleri şaşkınlıktan fal taşı gibi açılmıştı. "Emin misin?

Thea onu kız kardeşinin avucuna bastırđı. "Hayır ama onu bulmak ve yenmek için cephaneliğimdeki her şeye ihtiyacım var.

Wren anlamış gibiydi, parmakları taşın etrafını sarıyordu. "Olmuş bilin.

Thea'yı şaşırtan bir şekilde Wren yeşim taşını ocakta çitirdayan küçük ateşin yanına götürdü ve alevlerin içine bıraktı. Alevlerin bir saniyeliğine yeşile dönerek taşın simyasını yakmasını hayranlıkla izledi.

İzlerken, büyüsünün içinde tutuştuğunu, canlandığını, içindeki kargaşadan beslendiğini, her zamankinden daha güçlü olduğunu hissetti.

Birkaç dakika sonra Wren kader taşını ateşten aldı ve soğuması için bir kenara koyduktan sonra yere bıraktığı çantaya gidip içindekileri karıştırdı. Bezle sarılmış ve sicimle bağlanmış bir paket çıkardı ve Thea'ya uzattı.

"Audra bunu sana vermemi söyledi.

Thea kaşlarını çatarak onu aldı ve elinde evirip çevirdi. "Nedir bu?

"Buna bir haftalık bir isim günü hediyesi dedi. Yoldaki gücünüze yardımcı olacak bir şey. Artık bizden biri daha olduğuna göre, Audra fırtınalarımıza hakim olduğumuzu görmek için her zamankinden daha kararlı.

Thea bu sözler karşısında kaskatı kesildi ama o anda paketi açmamaya karar verdi. Bunun yerine paketi eşyalarının geri kalanıyla birlikte paketledi ve tekrar konuşmadan önce tereddüt etti. "Bunu nasıl yapıyorsunuz?

"Ne yapmak?

"Büyüde ustalaşmak mı?" diye sordu göğsü sıkışarak.

Kız kardeşi o zaman gülümsedi. 'Bu konuda ustalaşmaktan çok uzağım, Thee, ama işe yaramasını sağladığımda...'

"Evet? Thea bastırđı, midesi çırpınıyordu.

"Bırak gitsin. Kontrol etmeye çalışmayı bırak. *Sen fırtınasın*. Şimşegin ve gök gürültün sana ne söylüyor?

Thea kız kardeşine baktı, büyüsü sadece bu sözlere yanıt veriyor gibiydi.

"Ben fırtınayım," diye yineledi kararlılıkla, günlerdir aldığı ilk rahat nefesi içine çekerek.

Thea ahıra vardığında Wilder'ın aygırının gitmiş olduğunu hemen gördü. İhanetini, atının kendisiyle kalmasını sağlayacak kadar önceden planladığını bilmek kalbine bir bıçak daha saplamıştı.

Kısrağını eyerlemeye koyuldu, o çalışırken seyisler ondan uzak duruyordu.

Ölümün Gölgesi, huşu içinde mırıldandıklarını duydu.

Thea vedalaşmaya zahmet etmemişti. Acıyan bakışlara, herkesin dudaklarındaki sorulara dayanabileceğinden emin değildi.

Nasıl olur da bilmez?

Kendisine aynı lanet şeyi tekrar tekrar soruyordu.

Dişlerini sıkarak, atına binip ahırdan Notos'un kapılarına doğru at sürerken göğsündeki ağrıyı görmezden gelmeye çalıştı.

İlk kez tek başına ata biniyordu. Orta âlemlerin bir Muhafızı olarak ilk kez kendi başına bir görev üstlenmişti.

Bu düşünce onu boşlukta hissettirdi.

Wilder'ın ona bıraktığı haritaya bakarak ilk durağına karar verdi.

Ironhelm. Peçe'nin doğu duvarına en yakın Muhafız garnizonu, burada çok sayıda gözyaşı rapor edilmişti.

Thea atını Notos'un kalesinin kenarına sürdü ve ötesindeki altın topraklara baktı.

"Bizi almadan gitmiyorsun, değil mi?" hemen arkasından tanıdık bir ses duyuldu. Onu.

Thea arkasını döndüğünde Kipp ve Cal'i peşinde buldu, atları yüklüydü. erzaklar, sırtlarına bağlanmış silahlar.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu kaşlarını çatarak.

"Lanet olası bir sone yazıyorum, Majesteleri," diye yanıtladı Kipp. "Neye benziyor?"

Thea eyerinde kıpırdandı. "Wren'e onun için orada olacağını söyledim. "Nerede olacağını bize kim söyledi sanıyorsun? Cal söyledi.

Kipp atını onunkinin yanına doğru itti. 'Malik'in yanında kalacak. Söz verdi.'

'Ve biz de seninle kalacağız,' diye ekledi Cal.

'Peki ya Torj? Ve cıraklığın?

Kipp homurdandı. 'Seni seviyoruz Thea, ama taşaklarımızın bedenimize bağlı olmasına da değer vermiyor değiliz. Size katılmak için Osiris, Torj ve Eshyll'ten izin aldık. O yüzden bunu kabullenin. Bize mahkumsunuz.'

Thea kalbinin küçük bir parçasının tekrar yerine oturduğunu hissetti ve dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Bu doğru mu?"

Kipp sırtıttı. "Korkarım öyle."

Thea Cal'a döndü. "Peki ya ailen? Onlar iyi mi? Onlar güvende mi?"

Cal sırtıttı. "İyiden de öte. Kız kardeşlerim senin yanında ata binmezsem beni evlatlıktan reddedeceklerini söylediler. Büyüdüklerinde senin gibi savaşçı olacaklarını kafalarına koymuşlar. Annem pek memnun değil."

Thea'nın gözleri diken diken oldu. "Öyle mi..."

Kipp onun omzuna vurdu. "Kabul et, Wraith avcısı. Gün bitmeden Thezmarr'ın kapılarını çalıp eğitilmeyi talep eden küçük kızlar olacak."

"Güzel," dedi Thea. "Alabileceğimiz her türlü yardıma ihtiyacımız var. Kipp göz kırparak, "Buna içerim," diye cevap verdi.

Thea dizginlerini sıkıca kavrayarak arkadaşlarını gözden geçirdi. "Yani gerçekten de Thezmarr tarihindeki en güçlü Savaş Kılıcı'nı avlamama yardım edecek misiniz?"

"Eski Savaş Kılıcı," diye düzeltti Cal onu.

"Elbette öyle," diye açıkladı Kipp. "Ama bu yolda biraz eğlenmeyeceğimiz anlamına gelmiyor. Tilki'nin tüm orta diyarlarda kardeş tavernaları var. Göz kırptı. "Peki... önce nereye?"

Thea'nın göğsünde kısa bir an için sıcaklık kabardı. "Doğu," dedi atını yaldızlı vadilere doğru çevirerek.

"Doğuda. Ve sizi temin ederim, Kızaran Ayı yolda," dedi Kipp Cal'ın bacağını tekmelemeden önce görkemli bir şekilde. "Ağaç çizgisine en son varan ilk raundu alır."

"Bekle bir dakika -

Ama Kipp çoktan gitmişti ve Cal bir lanetle onun peşinden fırladı.

Thea bunu ona alan açmak, bildiğini sandığı şeylere veda etmesine izin vermek için yaptıklarını biliyordu. Kendisi için bir şey -her şey- ifade eden adamın düşünceleri onu tüketti. Onunkilerle buluşan gümüş gözler. Geceleri birbirlerine sırlarını fısıldarlarken sesinin zengin tınısı. Onun tadı. Ona sarılmış kolları.

Çünkü seni seviyorum.

Bu sözlerin sonsuza dek ruhuna kazınacağını düşünmüştü ama onları itti ve bir gölge gibi kendisinden uzaklaşmalarına izin verdi.

rüzgar tarafından uzaklaştırıldı.

Thea kendini çelikleştirdi, zırhı etrafındaki yerine kayd. Nefes alarak, yaptığı her şey için ona sessizce teşekkür etti.

Onu bir kalkan taşıyıcısından bir Muhafız'a, diyarın gerçek bir savaşçısına dönüştürmüştü. Büyük Ayin'e layık birine.

Evet, soğuk ve sefil kalbinin derinliklerinden ona teşekkür etti.

Çünkü onu düşmanlarını öldürmek için ihtiyaç duyduğu savaşçıya dönüştürmüştü.

Wilder Hawthorne da artık onlardan biriydi.

Damarlarında keskin bir şimşek ve yüreği ateşle dolu olan Thea orta diyarlara doğru yola çıktı, doğuya doğru at sürerken rüzgâr örgüsünü yırtıyordu, dudaklarında intikamın tadı vardı.

Ve böylece av başladı.

Bundan sonra ne olacağını bilmek ister misiniz? [Fate & Furies, Kitap 3](#) için ön sipariş verin [Thezmarr Efsaneleri](#) şimdi.

Gemideki o nefis buharlı sahneyi hatırlıyor musunuz? Wilder'ın bakış açısından ücretsiz olarak ? [Baharatlı bonus sahneleri buradan indirin](#).okumak [ister](#) misiniz

Fate & Furies'e kadar sizi oyalayacak daha sağlam bir Warsword'e ihtiyacınız varsa, Wilder'ın akıl hocası Talemir Starling'in yer aldığı bağımsız bir fantastik aşk romanı olan [Slaying the Shadow Prince'i](#) deneyin. *Thezmarr Efsaneleri*'nin bir ön bölümü olarak okunabilir. Ve evet, daha genç bir Wilder Hawthorne bile göreceksiniz ;)

TEŞEKKÜRLER

Blood & Steel dünyaya geldiğinde ne bekleyeceğime dair hiçbir fikrim yoktu. Sanki büyük bir hamle yapıyormuşum, büyük bir risk alıyormuşum gibi hissetmişim... Bu kitabı yazmak da öyle hissettirdi: çıtayı yükseltmek, riskleri artırmak ve karakterlerin (ve benim) kalplerini tehlikeye atmak. Elbette, her zamanki gibi, bu süreçte bana yardımcı oldukları için teşekkür etmek istediğim çok sayıda insan var.

Öncelikle, akşam yemeği partilerinde kahraman Savaş Şifrelerimizin en iyilerinin kendisinden esinlendiği konusunda ısrar etmeyi seven Gary'ye... Her zaman olduğu gibi, tüm harika geri bildirimleriniz ve coşkunuz için teşekkür ederim. Özellikle, ilk perdenin yeniden çalışılması konusunda benimle birlikte beyin fırtınası yaptığın ve son dakika paniğimle ilgilendiğin için teşekkür ederim. Her gün günümün en parlak parçası olduğun ve her hafta eve şarap getirdiğin için teşekkür ederim.

Sonra, Sacha Black'e teşekkür ederim. Bu macerada yanımda olman büyük bir keyif ve ayrıcalıktı ve hiçbir şey bu işi romantik yazarlar olarak paylaştığımız komik ve son derece uygunsuz notlar kadar sevmemi sağlayamaz.

Denizin ötesinden benim için çok değerli bir dost haline gelen Meg Cowley'e teşekkür ederim. *Blood & Steel*'e olan sevginiz ve kendi azminiz ve yaratıcılığınızla bana ilham verdiğiniz için teşekkür ederim.

Uzun süredir okuyucum ve arkadaşım olan Anne'e teşekkür ederim. Kariyerimin en başından beri benimle birliktesiniz ve yanımda olduğunuz için sonsuza dek minnettarım. Bu benim için dünyalara bedel.

Diğer yazar arkadaşlarım Jenna Moreci ve Katlyn Duncan'a dostluğunuz ve desteğiniz için teşekkür ederim.

The Legends of Thezmarr'ın daha geniş kitlelere duyurulmasına yardımcı olan muhteşem sokak ekibime teşekkür ederim. Size çok minnettarım.

Muhteşem müşterilerime, topluluğumun bir parçası olduğunuz ve ben odak tünelimde kaybolurken gösterdiğiniz sürekli sabır için teşekkür ederim.

Editörüm ve uzun zamandır arkadaşım olan Claire Bradshaw'a teşekkür ederim. Seninle tekrar çalıştığım için çok mutluyum ve kitaplarım üzerinde yaptığın tüm sihir için minnettarım.

Bir süredir son düzeltmen rolünü üstlenen anneme özel teşekkürler. Bazı insanlar 'daha seksi' kitaplarımı okuduğunu öğrenince şok oluyor... ama bence bu biraz havalı.

Tabii ki, Sydney'deki Scheuerer klanının geri kalanına da teşekkür ederim, yarattığım tek seferlik ürünleri giyiyorlar ve tüm yerel doktorları takip ediyorlar

ve motosiklet tutkunlarını kitaplarımı okumaya davet ediyorum.

Desteklerini çeşitli şekillerde gösteren harika arkadaşlarıma teşekkür ederim: Eva, Lisy, Aleesha, Ben, Hannah, Natalia, Fay, Erin, Danielle, Phoebe, Maria, Podge, Joe, Bethany, Annie, Chloe ve Nattie.

The Legends of Thezmarr'ı duyurmaya devam eden harika çevrimiçi kitap topluluğuna özel teşekkürler. Bunu siz olmadan yapamazdım.

Ve tabii ki son olarak... Teşekkür ederim sevgili okuyucu. Burada olduğunuz, Thea ve Wilder'a bir şans verdiğiniz için çok minnettarım. Maceralarının bir sonraki bölümünü sizlerle paylaşmak için sabırsızlanıyorum.

YAZAR HAKKINDA

Helen Scheuerer serinin en çok satan fantezi yazarıdır: *The Oremere Chronicles*, *Curse of the Cyren Queen* ve *The Legends of Thezmarr*. Eserleri güçlü, kusurlu kadın karakterleri ve aksiyon dolu olay örgüleriyle büyük övgü toplamıştır.

Helen'in yazma ve kitap sevgisi onu yaratıcı yazarlık diploması almaya ve Yayıncılık Yüksek Lisansı yapmaya yöneltti. 2018'den beri tam zamanlı bir yazar ve şu anda Yeni Zelanda'da dağların arasında yaşıyor ve sürekli yeni hikayeler hayal ediyor.

www.helenscheuerer.com

AYRICA HELEN SCHEUERER TARAFINDAN

Oremere Günlükleri: *Sisin*

Kalbi Sisin

Hükümdarlığı

Sislerin Savaşı

Sislerin Şafağı

Cyren Kraliçesi'nin Laneti:

Hançer ve Şarkıyla

Kemiklerin İni Kaosun

Dokusu

Bir Taç Kullanmak

Thezmarr Efsaneleri:

Blood & Steel

Vows & Ruins

Fate & Furies

Standalones:

Gölge Prensi Öldürmek

İçindekiler

İçindekiler Telif
Hakkı İthafı
Orta Diyarların Kehaneti Birinci
Bölüm
İkinci Bölüm
Üçüncü Dördüncü
Beşinci Altıncı
Bölüm Bölüm
Bölüm Bölüm
Bölüm Bölüm Oniki
Bölüm Bölüm
Bölüm
BölümYedinci
Sekizinci
Dokuzuncu Onuncu
Onbirinci Bölüm
Bölüm Bölüm
Bölüm Bölüm
Bölüm Onüçüncü
Ondördüncü
Onbeşinci Onaltı
Onyedinci
Onsekizinci
Ondokuzuncu Yirmi
Bölüm Yirmibirinci
Yirmiikinci
Yirmi Üçüncü Bölüm
Yirmi Dört Yirmi
Yirmi Yirmi Yirmi
Bölüm Yedi Beş
Bölüm Bölüm Bölüm
Bölüm Yirmi
DokuzAltı Sekiz

[Otuzuncu Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm](#)
[Otuzbirinci Bölüm](#)
[OtuzikinciOtuzüçün](#)
[ü Otuzdördüncü](#)
[Otuzbeşinci](#)
[Otuzaltıncı Bölüm](#)
[Bölüm Kırkbirinci](#)
[Bölüm Otuzyedinci](#)
[Kırkinci](#)
[Otuzsekizinci](#)
[Otuzdokuzuncu](#)
[Bölüm Bölüm Bölüm](#)
[Bölüm Kırküçüncü](#)
[Bölüm Bölüm](#)
[Kırkikinci](#)
[Kırkdörtüncü](#)
[Kırkbeşinci](#)
[Kırkaltıncı Teşekkür](#)
[Yazar Hakkında](#)
[Helen Scheuerer tarafından da yazılmıştır](#)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

